

B I B L I O T H E C A
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
T E V B N E R I A N A

BT 2026

CONSILIATORES TEVBNERIANI

GIAN BIAGIO CONTE
JAMES DIGGLE
DONALD J. MASTRONARDE
FRANCO MONTANARI
HEINZ-GÜNTHER NESSELRATH
DIRK OBBINK
OLIVER PRIMAVESI
MICHAEL D. REEVE
RICHARD J. TARRANT

HOMERVS

ODYSSEA

RECENSUIT ET TESTIMONIA CONGESSIT
MARTIN L. WEST

DE GRUYTER

ISBN 978-3-11-042539-0
e-ISBN (PDF) 978-3-11-042023-4
ISSN 1864-399X

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

A CIP catalogue record for this book has been applied for at the Library of Congress.

Bibliographic information published by the Deutsche Nationalbibliothek

The Deutsche Nationalbibliothek lists this publication in the Deutsche Nationalbibliografie;
detailed bibliographic data are available on the Internet at <http://dnb.dnb.de>.

© 2017 Walter de Gruyter GmbH, Berlin/Boston

Greek font: Orthos by Ralph Hancock

Printing: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen

☼ Printed on acid-free paper

Printed in Germany

www.degruyter.com

HOC VOLVMINE CONTINENTVR

Praefatio	VII
De traditione	VII
De papyris	VII
De testimoniis	IX
De codicibus litteris minusculis conscriptis	X
Orthographica	XVII
Gratiarum actio	XXV
Sigla. Breviata	
Exemplarium antiquorum fragmenta	XXVII
Glossaria, commentarii, scholia minora	XLII
Papyri et inscriptiones variae in quibus versus	
Homerici laudantur	XLIV
Grammatici	XLV
Fontes alii antiquiores	XLVI
Libri saec. X–XII qui versus ex Odyssea excerptos ferunt ..	XLVI
Codices saec. X–XIV constanter citati	XLVI
Codices saec. XIII–XV raro citati	XLVII
Sigla cetera	XLVII
Editores praecipui	XLVIII
Opera compendiosius laudata	XLIX
 Odyssea	 1
 Index nominum	 509

PRAEFATIO

Iliadem quam ante tria lustra edidi nunc sequitur Odyssea eodem consilio retractata. Illam cum confido fere nemini inaccessam fore qui hanc in manibus versabit, passim ad eam referam, ne molesta fiat materia repetita.

DE TRADITIONE

De carminis origine et compositione in libro qui inscribitur *The Making of the Odyssey* (Oxonii 2014) fusius disserui. Probare studui, Odysseam non in Ionia compositam esse sed in Graecia, fortasse in Euboea vel Attica (op. cit., 86–91): quod si ita est, verendum est ne nimis curiose Atticismos textu expellamus, dum genuini esse possint. Ceteroquin, quod ad carminis traditionem per saecula VI–IV a.C. pertinet, satis est ad ea referre quae in praefatione Iliadis (v–vi) exposui. Item de Zenodoti Aristophanis Aristarchi Didymi Herodiani studiis Homericis (ibid. vi–viii). Haec tantum repetere non erit inutile:

Didymo duo exemplaria praesto erant, interdum discrepantia, quae Aristarchi recensiones credebat continere. Quotiens in scholiis duplex lectio Aristarcho tribuitur, siglis utor Ar^a, Ar^b. Quo ita facto nullo modo excludi potest, quin idem exemplar modo Ar^a modo Ar^b denotetur.

Si quam Aristarchi lectionem laudat Didymus, ideo laudat ut eam alteri cuidam contraponat: cuinam, saepe non dicitur in scholiis, sed raro in dubio est, quae fuerit. Huic in apparatu ‘nov. Did’ appono, ne te lateat, eam quoque antiquam fuisse.

DE PAPYRIS

Odysseae papyri exstant hodie fere DLXVI. In apparatu eas meris numeris designavi, illam seriem continuans quam instituit Allen (1–30), extenderunt P. Collart (31–104), H.-J. Mette (105–159), D.

Sutton (160–220, h1–33, w1–36).¹ Catalogum infra reperiēs in indice siglorum.

Maior pars nondum edita est, neque ceterarum omnium textus plena transcriptione est vulgatus: de multis nihil legere datur praeter brevem commentationem. Harum ut lectiones cognoscerem, magnopere adiuvit Andreas Mironczuk Varsoviensis, qui admirabili cura et studio papyros reconditas ac per orbem terrarum dispersas investigavit, accuratissime transcripsit, mihi communicavit. Fragmenta Oxyrhynchica inedita elicui CCCVIII, Oxonii in Bibliotheca Sackleriana conservata, quae ut inspicerem benigne concessit Societas Aegypto Explorandae. Harum nonnullis iam insudaverant dissertationum scriptores, iuvenes plerique, quorum transcriptiones grato animo usurpavi, nomina honoris causa in catalogo laudabo.

Cum saepissime lectiones referendae sint plurium simul papyrorum, vel papyri cuiusdam simul et codicum recentiorum, molestum esset atque inutile, si curiosius praedicarem, quot in quaque papyro litterae pessumdatae sint, vel quatenus accentibus spiritibusque ornetur. Talia tum denique curo, cum interest. Itaque cum in apparatu ad δ 198 legis: *χειρασθαι* 23 313 317 318 tt Ω*: -εσθαι H^s M, noli sumere, papyros quattuor integrum verbum *χειρασθαι* praebere, idque cum accentibus, verum hoc tantum intellige, tot in unaquaque litteras vel vestigia superesse, ut clarum sit, eam -ασθαι non -εσθαι praestitisse. Si quando sufficit mensura lacunae ut dignoscatur, utra duarum lectionum in papyro steterit, siglum cancellis saepio, ut e.g. ad τ 79: *οἶσι* [130] G B N: *οἶσιν* Ω*.

1 Cf. D. Sutton, *Homer in the Papyri* (textus electronicus, Scholar's Press 1992). Littera h ('Homeric') praefixa designat commentarios, scholia minora, glossaria, historiolas et sim., littera w ('witness') alienigenos libros in quibus versus Homericī laudantur. Ne quis variis numeris deceptus papyros videat ubi nullae sunt, moneo quod papyrorum numeri semper cum lectionibus cohaerent. Ordo expositionis est: lectio tradita, grammatici antiqui, papyri, testimonia, codices mediaevales. Alia significant igitur numeri qui post 'cf.' vel post alicuius viri docti nomen apparent.

DE TESTIMONIIS

Testimonia auctorum ut potui congeSSI, quo plenior traditionis reddatur species. Multa collegerunt priores, imprimis Iacobus La Roche et Arturus Ludwich, multa tamen addenda erant. Cautè adhibenda sunt, quoniam auctores plerumque memoriter citant vel ab aliis hauriunt. Vix umquam meliorem conservant lectionem quam traditio directa. At docent subinde, varias lectiones, quae in libris Byzantiis feruntur, iam prioribus saeculis concurrisse, vel etiam indicant verum insiticiū novisse auctores alias non traditum.²

Inter testimonia recentiora notabiles sunt centones Christiani versibus Homericis concinnati, quorum compages duo longiores editae sunt:

(1) Sylloge quae in cod. Par. Suppl. gr. 388 (saec. x) exstat quaeque titulum prae se fert 'Ὁμηροκέντρων Πατρικίου ἐπισκόπου καὶ Ὀπτίμου φιλοσόφου καὶ Εὐδοκίας Αὐγούστης καὶ Κοσμᾶ Ἱεροσολυμίτου τῶν πάντων εἰς ἑνὸς συνθήματος ἐκλογὴν. Edidit A.-L. Rey, *Centons homériques* (Parisiis 1998). Hanc per compendium 'Cent(ones) Par(isini)' cito.

(2) Carmen perpetuum paullo politius, versibus MCCCXLIV confectum, quod Eudociae Augustae recensionem esse evicit Marcus D. Vsher. Diu non nisi ex Aldi Stephani editionibus notum erat; nostris temporibus partem maiorem (vv. 1–1548) repperit Vsher in codice Athoo (Iberorum 4464, saec. xiv). Edidit idem, *Homerocentones Eudociae Augustae* (Bibl. Teubn., Stuttgartiae et Lipsiae 1999). 'Eudoc.' cito; et si qui versus et apud hanc et in sylloge Parisina feruntur, hanc solam nomino.

Testimonia (praeter ea quae papyris laceris servantur, e.g. in Philodemi libris) ita laudavi ut cognoscas, quot verba comprehendant. Litterae a, b versuum numeris adiectae hemistichia denotant prius et posterius. In apparatu critico siglum 'tt' testimonia omnia significat, 'tt*' cetera praeter ea quae singillatim laudantur, 't' et 't*' testimonium unicum seu reliquum.

2 V. ad β 379a, γ 130, ζ 76a, 187a, ο 90a, 295.

DE CODICIBVS LITTERIS MINVSCVLIS CONSCRIPTIS

T. W. Allen catalogum instruxit codicum LXXV,³ quorum LXIV ipse viderat; quot totos contulerit, non liquet. Lectiones partim suo labore collegit, partim ex aliorum relationibus; quibus digestis familias sibi visus est cognoscere septemdecim, et in editione Oxoniensi fere semper ad familias suas refert, non ad singulos libros. Eae familiae tamen nullae sunt,⁴ ea editio paene inutilis, cum vix umquam certiores faciat, quinam libri lectiones quasque praebeant. Ne eis quidem quae clarius asseverat editor confidenter niti licet, cum saepius appareat, eum schedas suas confudisse.

Prorsus aliter rem egit H. van Thiel, qui e libris vetustioribus melioribusque undeviginti elegit ut denuo conferrentur, undecim constanter citat. At nimis angustum sibi proposuit apparatus, papyrorum lectionibus parum studuit, de grammaticis antiquis sententias mirum quam perversas professus est. Bene fecit, quod sigla Allenianis simpliciora induxit, quae plerumque Ludwighiana sunt quaeque ego absque paucis recepi. Quod ad recensionem attinet, similiter rem gessi, at mihimet videntur octo codices fere semper sufficere ut lectiones captemus sinceriores. Hos ipse per imagines contuli, hos constanter cito; aliorum notitiam si quando adduco, editionibus debeo Ludwighii Allenii Thielii.

A saeculis decimo et undecimo testes habemus hos:

g^O = cod. Oxon. Barocc. 50, ca. annos 920–930 conscriptus. Inter multa miscellanea continet excerpta ex *Odyssea* duo brevisima: (f. 201^r) o 20–27; (f. 201^v) ι 502–505.

g^V = *Gnomologium* Athous, cod. Vatopedianus 36, saec. xi med. Continet praeter alia versus excerptos ex *Iliade* (ff. 110^r–120^r) et *Odyssea* (ff. 133^v–139^r). Codicem accurate excussit versusque Homericos descripsit Persephone Pagonare-Antoniou, *Οι κώδικες Αθous Vatop. 36 & Marc. gr. 507. Το Ομηρικό τμήμα* (Athenis

3 T. W. Allen, *The Text of the Odyssey*, Papers of the British School at Rome V(1) (London 1910). Addendus: Grottaferrata, Biblioteca della Badia greca, Crypt. z.α.xxvi (saec. xiii), qui γ 162 – τ 497 continet (Pontani, Sguardi 225–228).

4 Cf. N. Tachinosis, *Handschriften und Ausgaben der Odyssee* (Studien zur klassischen Philologie 13, Francofurti ad Moenum 1984), 5–48.

1985), cui gratias habeo maximas quod mihi hanc dissertationem non divulgatam benevolenter misit. Cf. quae eadem in ephemeride Παρουσία 1 (1982), 186–195 exposuit. Odysseae versus continet ccvi, qui sunt: α 1–3, 32–34, 46–47, 215–216, 298–299, 301–302, 354–358. β 65–67, 98–102, 276–277, 281–282. γ 20, 24, 26–28, 46–48, 196–197, 231. δ 206, 267–268, 351–352, 472–474, 611. ε 211–213, 223–224, 447–448. ζ 180–183, 188–189. η 195–198, 293–294. θ 138–139, 208–210, 584–586. ι 34, 270–271. κ 72–73, 383–385, 480–481. λ 71–73, 155–156, 218–219, 222, 379, 427–430, 436–437, 441–443, 455–456, 463–464. μ 320–323, 451–453. ν 390–391. ξ 129–130, 144–147, 222–223, 227–228. ο 20–23. π 75, 401–402. ρ 188–189, 218, 284–285, 347, 485–486. σ 130 + 132–137, 184, 403–404. τ 360, 502, 560–562, 591–593. υ 18, 82, 316–317, 322–323. φ 293–294. χ 38–41, 230. ψ 11–13, 30, 59, 81–82. ω 194–196, 199–202, 252–253, 433–436, 508–509, 514–515.

Z = Oxon. Bodl. Auct. V.1.51, saec. x ex. Non carminis textum continet sed lemmata et scholia classis D. Nicola Ernst, *Die D-Scholien zur Odyssee* (editio electronica, Coloniae 2006); Pontani, Sguardi 183–192 et Tab. 4.

G = Laur. 32.24, saec. x ex. (α 1 – ω 103). Scholia pauca et glossemata adscripta habet, pleraque a manibus recentioribus. Consimilis est codicis D Iliadis (Laur. 32.15) ab eodem scriba ex parte conscripti. La Roche, Textkr. 485; P. C. Molhuysen, *De tribus Homeri Odysseae codicibus antiquissimis* (Diss. Lugd.-Bat. 1896), 3–5 (descriptio), 33–149 (collatio) et Tab. i; Allen, *The Text of the Odyssey* 6; Pontani, Sguardi 192–195.

F = Laur. conv. soppr. 52, saec. xi (α 1 – ω 526). Scholiis caret praeter pauca recentiora, imprimis ad α 1–8 et ε. Molhuysen, op. cit. 5–8 (descriptio), 33–151 (collatio) et Tab. ii; Allen, op. cit. 7; Pontani, Sguardi 196–199.

E libris saeculorum xii–xiv hi sunt quos constanter cito:

H = Lond. Bibl. Brit. Harleianus 5674, saec. xii med. ut censet N. G. Wilson (non sine haesitatione); terra Hydruntina ut videtur oriundus. Scholia ampla ex optimo fonte adscripsit Nicolas Callipolitanus saec. xiii medio. Dindorf, *Scholia Graeca in Homeri Odysseam I* (1855), iv–viii; La Roche, Textkr. 479–480; H. Schrader,

Porphyrrii Quaest. Hom. ad Od. pertinentium reliquiae (1890), 141–143; Allen, op. cit. 5; Pontani, Sguardi 208–217 et Tab. 5–6.

P = Heidelberg. Palat. gr. 45, anni 1201; item terra Hydruntina oriundus, parum nitide a scribis septem aequalibus conscriptus. Hi scholia et glossemata usque ad rhapsodiam η adscripserunt; plura ad δ 256 – η fin. aliquot post decenniis adiecit alius nescioquis. Dindorf, op. cit. xii; Schrader, op. cit. 163–166; Molhuysen, op. cit. 8–10 (descriptio), 33–152 (collatio) et Tab. iii–iv; Allen, op. cit. 10; Pontani, Sguardi 218–225 et Tab. 7.

M = Venetus Marc. gr. 613 [568], saec. xiii, orientalis ut videtur, satis accurate quattuor manibus conscriptus, scholiis abundans, quorum partem alii postmodo adiecerunt; hic illic etiam notas Aristarcheas (obelos, asteriscos) appictas habet. La Roche, Textkr. 480–481; id., Homeri Odyssea (1867–1868), Tab. VII–VIII; Allen, op. cit. 14; Pontani, Sguardi 242–265 et Tab. 10–12.

B = Ambros. gr. B 99 sup., saec. xiii ex., orientalis (α 1 – ϕ 134). Scholia et glossemata habet, plerumque recentioris notae, nec non quaedam ex Eustathio excerpta. Allen, op. cit. 7; Pontani, Sguardi 308–313 et Tab. 19.

N (O van Thiel) = Venetus Marc. App. gr. IX 4 [1209], saec. xiii–xiv, Constantinopolitanus, fort. de Planudis circulo (ι 541 – ω).⁵ Scholia habet singularis notae. Dindorf, op. cit. xiv; La Roche, Hom. Od., Tab. X; Allen, op. cit. 14; Pontani, Sguardi 314–321 et Tab. 20.

U = Monac. gr. 519 B, saec. xiii–xiv, Constantinopolitanus (α 271 – γ 130, γ 179 – ω). Glossemata multa Graeca et Latina addidit Adolphus Occo medicus Frisius (1447–1503). La Roche, Textkr. 481; id., Hom. Od., Tab. I; Allen, op. cit. 8; Pontani, Sguardi 323–326.

Accedunt testes Byzantii saeculi xii:

Eust = Eustathii commentarius ad Odysseam.

Tz = Ioannis Tzetzae Allegoriae in Odysseam, quas edidit H. Hunger, Byz. Zeitschr. 48 (1955), 4–48 (ν – ω); 49 (1956), 249–310 (α – μ).

5 Priorem partem codicis, quae α 1 – ζ 190 continet, saec. xiv conscriptam, nihil moror.

Codices hos cito ad libitum, aliorum testimoniis fisis:

C = Caesenas D.XXVII.2, anni 1311. La Roche, Textkr. 486; Allen, op. cit. 4; Pontani, Sguardi 297–300.

D = Paris. gr. 2403, saec. xiii–xiv (α 1 – χ 258, χ 485 – ω 309). Dindorf, op. cit. xiii–xiv; Allen, op. cit. 9; Pontani, Sguardi 277–282 et Tab. 13.

K = Cracov. 543, anni 1469, a Demetrio Triboli conscriptus. Pontani, Sguardi 415–420 et Tab. 29.

S = Paris. gr. 2894, saec. xiii–xiv (α 1 – ρ 518). Dindorf, op. cit. xiv; La Roche, Textkr. 475–476; Ludwich, Scholia in Homeri Odysseae α 1–309 (1888–1890), 39–41; Allen, op. cit. 10; Pontani, Sguardi 321–323.

T = Hamburg. gr. 56, saec. xiii–xiv (α 1 – μ 200, ν 310 – ξ 67). Dindorf, op. cit. ix–xii; La Roche, Textkr. 486–487; Pontani, Sguardi 303–308 et Tab. 18.

V = Vat. gr. 915, saec. xiii–xiv (ante 1311), Planudei characteris. Allen, op. cit. 11; Pontani, Sguardi 293–297 et Tab. 16.

W = Vratislavensis Rehdigeranus 28, ca. 1460–1480, in Creta ab Antonio Damila et Michaeli Apostolio conscriptus. La Roche, Textkr. 486; Allen, op. cit. 16; Pontani, Sguardi 425–426.⁶

X = Vindob. phil. gr. 133, saec. xiii pars post. (ϵ 45 – ω 59). La Roche, Textkr. 483–484; id., Hom. Od., Tab. II; Ludwich, op. cit. 41–46; Allen, op. cit. 15; Pontani, Sguardi 285–293 et Tab. 15.

Y = Vindob. phil. gr. 56, anni 1300, terra Hydruntina oriundus. La Roche, Textkr. 482–483; Allen, op. cit. 15; Pontani, Sguardi 230–242 et Tab. 8–9.⁷

Venet. Marc. gr. IX 29 [1007], ca. 1360–1365 a Leontio Pilato conscriptus cum eiusdem versione Latina. La Roche, Hom. Od., Tab. III; Allen, op. cit. 14–15; Pontani, Sguardi 349–354 et Tab. 22.

Venet. Marc. gr. 456, saec. xv pars post., a Ioanne Rhoso conscriptus. Allen, op. cit. 13; Pontani, Sguardi 411.

Lond. Bibl. Brit. Harl. 6325, saec. xv pars post., item a Ioanne Rhoso conscriptus. Allen, op. cit. 5; Pontani, Sguardi 410.

6 W Ludwichii est siglum; van Thiel, hoc codice non usus, siglo W editionem Demetrii Chalcondylis designat.

7 Y Ludwichii est siglum; van Thiel, hoc codice non usus, siglo Y cod. Marc. IX 29 designat.

Vindob. phil. gr. 5, ca. 1450–1475 a Demetrio Triboli conscriptus. La Roche, Textkr. 476; J. van Leeuwen, Mn. 18 (1890), 206–207; Allen, op. cit. 15; Pontani, Sguardi 420.

Vindob. phil. gr. 50, ca. 1475–1500 ab Antonio Damila conscriptus, nimirum ex eodem ac W exemplari; desunt μ 280–328, v 178–229, ξ 142–192, ρ 29–147, 497 – σ 11. La Roche, Textkr. 481–482; Allen, op. cit. 15; Pontani, Sguardi 426.

Alios rarius in testimonium voco, cumque eorum mentionem facio, non peculiaribus utor siglis sed communi illo ‘r’ (recentior quidam) sive ‘rr’ (recentiores); quinam sint, si ego taceo, apud Allenium vel Ludwichium quaere, ab illis enim et ego notitias habeo. (Ceterum quod Allenius fidem habet minus certam, supra monui.) Neque infitias eo, hos libros non omnes illis recentiores esse, qui siglis suis gloriantur, neque certa nota peiores. Atqui haec nondum satis explorata sunt, manetque in votis, ut plures librorum ante annum 1330 confectorum excutiantur atque investigentur.

De librorum singulorum indole et cognationibus brevis ero; longius agat qui poterit.

Z scholiorum antiquam servat recensionem, neque ab eodem pendet archetypo ac libri ceteri. Vnde fit ut hic illic lectionem meliorem solus praebeat,⁸ saepius lectiones diversas quae antiquae esse possint.⁹ Hunc igitur secerno a ceterorum librorum communitate, quam siglo Ω denoto.

G, quamquam in hac grege vetustissimus, non ita prae ceteris eminet ut celeberrime ille Venetus A in Iliade; est tamen ubi solus vel fere solus lectiones veras sive antiquiores servavit.¹⁰ Aliquas habet quae grammaticorum antiquorum doctrinam respiciunt,¹¹ unde suspicari licet, eum ab exemplari descriptum esse quod (sicut ille

8 V. ad α 330, κ 301, μ 349, ψ 209.

9 V. ad γ 453 δ 139, ε 426, η 31, θ 299, κ 170, λ 83, ο 451, τ 178, 361, 556, χ 85, ω 180.

10 V. ad β 126, δ 547, ε 369 (cum Eust.), 401, 470, ζ 8, 119 (cum Eust.), 298, η 272, κ 465, λ 213, 388, 439, μ 242, 399, 408, ν 247, 398, ο 222, π 142 (?), 401, ρ 417, σ 179, τ 226, υ 251, 286, φ 194, χ 214, ψ 53, ω 62.

11 V. ad α 109, δ 192, ζ 149, λ 286.

Venetus) scholiorum veterum copia instructum erat, quibus incubuerit scriba quo accuratiorem redderet textum. Versibus interpolatis plerumque caret (at v. ad δ 228*a*, v 244*a*). Plurimas lectiones praebet peculiares; saepe formulas in aliarum locum substituit.¹²

F et ipse lectiones veras vel antiquas solus servare potuit.¹³ Et in hoc commutantur formulae, rarius sane quam in G.¹⁴

H et P, Calaber uterque, magna affinitate coniuncti sunt, quod ubique cognoscas. H scholia melius quam ceteri servavit, quamquam longe abest ut cum illo Veneto comparari possit. Lectiones autem a scholiis haustas habet modo H, modo P, modo ambo, vel in textu vel in margine, saepe ante vel post correctionem.¹⁵ Nec raro etiam alias accidit, ut alteruter vel uterque lectionem bonam vel saltem antiquam suppeditet ceteris ignotam.¹⁶

M et B, orientales, saepe conspirant.¹⁷ M, scholiis locuples, in doctorum sedibus ut videtur confectus, lectionum variarum cognitione insignis est, quare apparatus perlustranti siglum M^{yp} creberrime occurret. At si locos respicias ubi M B cum aliis vetustioribus faciunt, videbis eos saepius cum H P consociari quam cum G vel F, non tamen ita ut prosit familiam statuere. Raro bonas lectiones offerunt hi libri quae non et aliunde sint obviae. At minime abiiciendi sunt testes tam ingenui traditionis Byzantiae.

12 V. ad α 206, 314, δ 398, θ 412, ι 353, 409 (cum M), λ 180, μ 376, v 147, ξ 158, o 473, π 280, 348, ρ 347 (ex Hesiodo), τ 422, v 188, χ 80, 486, ψ 271.

13 V. ad δ 672, 789(?), ζ 303, ι 356, 387, 550, κ 41, 110, 188, 217, 324, λ 456, 483, v 384, ξ 8, 532, o 466, π 79, ρ 363, τ 189, χ 330. At plura ex his fortuita esse possunt.

14 V. ad α 367, 388, δ 189, ξ 439, σ 24.

15 V. ad α 260 (H² P), 300 (H^c), β 120 (H^{yp}), 156 (H^c P^{yp}), 180 (H^{yp}), 182 (H^c P^c), 247 (H^a), δ 12 (H^c P^c), 627 (H P^a), θ 161 (P), v 5 (P), π 95 (H), σ 253 (H), etc.

16 V. ad ϵ 325, 361, η 86, 107, 267, 330, θ 126, 215, 315, 436, ι 189, κ 44, λ 604, v 200, o 305, π 110, 332, ρ 309, 379, σ 60, 344, τ 62, 126, 161, 301, χ 98, 249, 309, ψ 94, ω 175, 299.

17 V. ad δ 429 (cum Eust.), 484, ϵ 48, θ 192 (cum Eust.), 426–429, v 52, ξ 307, π 311, 337, ρ 202, 203, 239, 243, 470, 554, σ 38, 181 (cum Eust.), 263, 308, 364, τ 58, 98, 121, 136, 178 (cum Eust.), 515, 520, 523, v 383.

N interdum cum M B facit,¹⁸ nec tamen arto vinculo coniectitur. Saepe solus (vel cum papyris) bona praebet, praesertim in orthographicis;¹⁹ alias cum solo G vel F.²⁰

U a posteriore manu correctiones multas accepit, quae partim coniecturae sunt, partim lectiones aliunde notae, omnes negligendae. At primordius textus bonae frugis est; arrecto animo notaverunt viri docti, quam saepe hic liber cum papyro magna Rylandsiana (p28) congruat. Sin autem accuratius recensueris eius papyri consensus, apparebit societas quaedam librorum G N U, quibus accedere solet Eustathius: saepe enim fit ut hi (modo singuli, modo simul) lectiones offerant easdem quas illa papyrus,²¹ saepe etiam in aliis sibi consentiunt.²² Altera crebra consociatio est libri U cum M B.

Eustathius dum carmen explicat magnum numerum versuum verbatim laudat, ex quo patet quid in quoque legerit. At cum saepissime varias lectiones memoret, quarum nonnullae aliunde ignotae sunt, manifestum est eum plures codices in manibus habuisse.

De libris quos non contuli neque constanter cito hoc tantum memoro, unum vel alterum hic illic cum papyro aliqua conspirare: δ 249 κατέβη Τρώων 23 K; ζ 245 ἐνθάδε 110 D; ζ 296 ἄστὺ διέλθω-μεν 6 C; ι 433 ἐρεισθείς 31^a Y^p; κ 10 αὐδὴ 185 X^p; κ 19 δῶκέ μοι

18 V. ad μ 369 (cum Eust.), π 23, 291, 347, ρ 335, σ 361 (cum Eust.), τ 192; cum M postquam B defecit, ω 45 (cum Eust.), 222.

19 V. ad μ 441, ξ 94, 262, ο 541, π 39, 311, 399, ρ 387, 423, 431, τ 79, 181, 188, 230, 419, υ 16, 160, φ 213, ψ 134, 233, 269, 271, 366, ω 188, 370. Versum insititium ρ 156 transpositum habet, quod indicat eum adhuc in margine exemplaris stetisse, nondum in textu.

20 G N: λ 273, π 387, τ 320, φ 32, 52, 61, 191, 192, 414, χ 69. F N: μ 109, ν 35, ο 101, υ 46, χ 270, ψ 163, ω 401.

21 Cum 28 faciunt G N U: φ 248, 308, 342, χ 37–38, 200. – G N: φ 414. – G U: χ 467, ψ 201, 274 (+ M). – N U: ξ 473, φ 219–220, ψ 122, 308, ω 323, 387. – G: ν 271, φ 194, 223, 381 (+ M). – N: φ 213, χ 234, 447, ψ 134, 271, 366. – U: υ 199, φ 419, χ 374, 456, ψ 109, 264, 276, 306, 354, ω 138, 388.

22 G N U (Eust.): ξ 201, ο 144, 157, 448, 553, π 351, ρ 129, 154, σ 303, 307, τ 403, 407, 423, υ 108, 115, 317, φ 58, 61, 83, 134, 181, 248, 300, 308, 342, 365, 407, χ 37–38, 200, 204, 418, ψ 119. Consensus G N, G U, N U enumerare longum esset; multos repperi.

ἐκδείρας 185 W; κ 66 φίλοι εἰσὶν 31 W; λ 590 συκέαι 11 D; π 154 ὤρσεν ὑφορβόν 126 D; χ 7 τύχωμι 28 D^s; χ 258 βεβλήκειν 28 S; ψ 8 τεὸν 215^m C; ω 496 τεύχεσσιν ἔδυνον 28 Y^p.

ORTHOGRAPHICA

Cum in praefationibus editionum Aeschyli (1990) et Iliadis de orthographicis multis quae huc pertinent fusius egerim cramben-que repetere non meae sit indolis, nunc quoad commodum est ad illas disputationes referam.

De encliticorum accentibus v. Il. praef. xviii; de anastrophe ibid. xix.

De augmento apposito vel omissio v. Il. praef. xxvi–xxviii, et cf. infra de ἡϋ-.

De singulis haec moneo:

ἀγήρως, ἀγήραος: formas contractas novisse poetam constat ex ε 218, η 94; cf. M 323, P 444. In ceteris Odysseae locis (ε 136, η 257, ψ 336) -αος -αον et metrum patitur et traditio offert, quamquam Aristophanes et Aristarchus -ως -ων scribebant, scilicet ut Homerus sibi constaret. Cf. ad B 447, Θ 539.

ἄγνωτος pro ἄγνωστος restituit Nauck in β 175, ν 191, 397; cf. β 366 ἀλλογνώτωι, H 401 γνώτον, N 72 ἀρίγνωτοι, O 490 ἀρίγνωτος. Pariter scribendum est ἄκλαυτον δ 494, λ 54, 72, cum libri plerique ἄκλαυστον praebeant.

ἀγχηστῖνοι, v. Il. praef. xxix, cui adice quae in Glotta 77 (2001), 118–119 de etymologia disputavi.

ἀδ(δ)εής, ἔδδεια: in his vocabulis, ubi ante *δϛ syllaba longa mansit, analogia postulat ἀδεής, *εἴδεια (cf. θεουδής < *θεοδφεής), et illud quidem placuit Aristarcho, hoc tamen nemini, nam qui ἔδδεια noluerunt, ἔδεια dederunt; quod nihili est, quoniam aut vocalis aut consonans est producenda. De ἀδ(δ)εής discrepant libri, v. ad Θ 423, Φ 481, τ 91; de ἔδδεισεν -σαν (κ 219, 448, ν 184, A 33, etc.) fere consentiunt, probantibus Nicia (An. Par. iii.207.13) et Herodiano (ii.285.10 L.). Hoc igitur tenui, ne εἴδεις edendo lectores horrore afficerem; deinde ut mihi constarem in ἀδδεές quoque acquievi.

αἴσσω: fort. αἰίσσω scribi oportebat, v. Il. praef. xxx; adde quod in X 142 papyrus una saeculi primi a.C. επαίσει praebet.

αἰών participium contra libros acuo auctore Schulzio; v. Il. praef. xx.

ἄλτο ‘saliit’, v. Il. praef. xx.

ἄμαξα spiritu caruit, v. Il. praef. xvii.

ἄμός adspirandum est, v. Il. praef. xvii.

ἄνεω non ἄνεωι, v. Il. praef. xxx.

ἄποπρο, διάπρο, πάρεξ, ὕπεξ: de accentibus v. Il. praef. xviii sq.

ἄραιός adspirandum est auctore Aristarcho, v. Il. praef. xvii.

ἄσπον θάσπον μάλλον κρέσων μέζων scribendum est, Attica sunt enim ἄσπον θᾶσπον μᾶλλον κρείσων μείζων; v. Il. praef. xx, et adde quod in υ 41 μ]έζον praebet papyrus antiquissima, in χ 353 κρέσσονες attestatur Eust. 1930.41. Quotiens é pro εἰ sive εἷ reposui, in apparatu indicavi; ubi ᾱ pro ᾱ, silui.

αῦος, αὐαίνω adspiranda sunt; v. Aesch. praef. xxx.

βῆ δ' ἰέναι/ῖμεναι: in Iliade sicubi post βῆ/βάν δ'/ρ' infinitivo disyllabo ‘ire’ opus est, ῖμεν reperimus; ubi autem trisyllabo, fere semper ἰέναι non ῖμεναι. Sic in Δ 199, 209, Ζ 296, Θ 220, Κ 73, 136, 179, 336, Ν 167, 208, Ο 483, Ρ 657, Υ 484, Φ 205, Ω 95, 347 libri omnes; in Ι 596 et Κ 273 pauci ῖμεναι habent, quod tamen non nisi in Υ 32 praevallet. In Odyssea minus clara res est: ἰέναι praebent omnes in δ 779, κ 208, 407, μ 367, ο 109, π 413; ῖμεναι omnes in π 431, ρ 604, σ 341, 428, φ 58, χ 146; discrepant libri in β 298, 394, ζ 50, θ 287, ξ 532, φ 8, χ 109. Vbi autem βῆ vel βάν non antecedit, ῖμεναι neque in Iliade neque in Odyssea invenimus praeterquam in ρ 185, ubi in papyris tribus et parte codicum mediaevalium apparet. Itaque videtur haec forma praecipue in collocatione βῆ/βάν δ'/ρ' ἰέναι effloruisse, nimirum propter concursum formulae βῆ/βάν δ'/ρ' ῖμεν. Quod iam apud poetas fieri potuisse concedo; sed cum in Iliade, cuius traditio tanto firmioribus stat fundamentis, illud ῖμεναι fere nusquam sit, tutius esse arbitror, id etiam ex Odyssea excludere.

βήσετο et δύσετο ubique recepi, non -σατο. Cf. La Roche, Textkr. 214 sq., 229 sq.; Chantraine I 416 sq.; Rengakos 103 sq.

γέλως casus obliquos disyllabos facit. Dativus est γέλωι; de accusativo dubitari potest utrum γέλον sit (cf. ἔρωις ἔρωι ἔρον) an γέλω; γέλων, quo tragici utuntur, non concurrat, nam in υ 346

metro excluditur. Ibi codex M solus γέλον praebet, ceteri γέλω (vel contra metrum γέλων, γέλωτ'). Itaque in σ 350 et υ 8 γέλω legemus potius quam γέλων (γέλον Knight, Bekker). γέλω ad analogiam ἥώς ἥω factum esse puta, γέλων ad λαγώς λαγών et sim. Cf. A.R. 4.1723 vv.II.

δέπα (acc. pl.) ter pyrrichium valet ante vocalem (ο 466, τ 62, υ 153), item nominativi κέρα (τ 211), σφέλα (ρ 231). Nempe formae praeae *δέπαα, *κέραα, *σφέλαα aut in -ᾱ contractae erant, deinde ante vocales corripiebantur, ut Herodianus censuit, aut elidebantur, δέπα', σφέλα' (Bentley, Knight). Hoc magis arridet, primum quia μ 394 τέραα προύφαινον formam pleniorē exhibet, deinde quod δέπα vel sim. ante consonantem nusquam invenitur, tum quod elisionis vestigia in libris deprehendimus; v. ad τ 62 et υ 153. Alia quaestio est de κρέα, quod ante vocalem ponitur in υ 348, Δ 345, X 347; κρέᾱ legit Tyrannio, κρέᾱ Herodianus, κρέα' Knight. Huius non eadem ratio est atque illorum, nam persaepe κρέᾱ ante consonantem conspicimus, quater etiam κρέ' elisum, nusquam κρέαα vel κρέᾱ metro firmatum.

δῆπειτα dedi ubi editores plerique δῆ ἔπειτα, libri constanter δ'ῆπειτα. Poteram autem δηῦτε edere ubi libri male δ'αὔτε, Bekker longe melius δῆ αὔτε; parvum interest, nam ne hic quidem corripitur δῆ sed cum vocali insequenti synaliphen patitur.

δουρικλειτός, δουρικλυτός, de accentu v. Il. praef. xxviii.

δυοκαίδεκα recte contra Pamphilum statuit Herodianus (ad B 557, O 678, Ω 496) unam vocem esse, non tres, cum et τρεισκαίδεκατος dixerit poeta et ἐκκαίδεκάδωρα et δυωκαίικοσιπήχυ, quae de compositis cardinalibus facta sunt.

ἐγώ γε, ἐμοί γε, non Attice ἔγωγε, ἔμοιγε edendum est, v. Il. praef. xviii.

ἔδδαισα, v. supra ἀδ(δ)εής.

ἔερση spiritum habet teste Herodiano ad N 543. Cf. ad v 245.

ei quo iure vel εἰ praeferas, Ἀτρείδης an Ἀτρεΐδης, ἔγχει an ἔγχεῖ, in Il. praef. xxiii sq. disputavi, nec tamen ita ut rem ab opinionis arbitrio dēmpserim.

εἶδω εἶδης εἶδῃ εἶδωσι scribe, ne εἰδῶ etc.: v. Il. praef. xxxiii, Chantraine I 420–421.

εἰμι 'sum' et φῆμι in initio sententiae orthotona sunt: εἴμι, φῆμι, φῆσι, φᾶσι, etc.; v. Il. praef. xx. Ita etiam post proclitica

scribenda esse docet Herodianus i.553.10–16 L.: καὶ ἔστι, εἰ ἔστι, ἀλλ' ἔστι, ὥς ἔστι; hac ratione etiam οὐκ εἶσιν in σ 232 dedi. Ionicum εἰς 'es' enclisin pati potest; v. Herodian. ad α 170, δ 371; E. Lobel, P. Oxy. xxii p. 11.

ἐλαῖνος scribendum esse pro tradito ἐλάϊνος intellexit Knight; contractio αἰῖ > αῖ recentioris Atthidis est, cf. Threatte I 287–292. Ἀχαιῖδες, Ἀχαιίδες, Ἀχαιίδα γαίαν in libris omnibus recte traduntur.

ἔλκον sine augmento ferunt libri in β 426 = ο 291 (formula nautica), εἶλκε(ν) εἶλκον multi in σ 101, φ 300, 419, attamen cum v.l. ἔλκ-. Quo commoveor ut aliter atque in Iliade (cf. Il. praef. xxvii) augmentum ubique tollam.

ἐνιμμεγάροισι et similia geminata consonante liquida interdum in libris inveniuntur, ut Aristophani Byzantio placuit; v. Il. praef. xxvi. Non falsae sunt hae scripturae, at nostrae consuetudinis alienae.

εο contractum non per scripturam recentioreν ευ reddendum esse monui in Il. praef. xxii sq. Veri vestigia manent in ε 135 ἐφιλεον (pap.); θ 550 κάλεον; κ 204 ἡρίθμεον, cf. ad Σ 493; χ 456 ἐφόρεον v.l. (~ 451); ω 323 ἴσχεο v.l.; ω 337 ἥτεον.

ἐορτή spiritu caruit; v. Threatte I 500.

ἔσπωνται (μ 349), ἐσποίμην (τ 579 = φ 77) poetae abiudicanda sunt, v. Il. praef. xvii.

ἐταῖρος, ἐτοῖμος apud Homerum pro properispomenis habenda sunt, v. Il. praef. xviii.

εὔ 'bene' ubi disyllabum est, εῦ recte edidit Ludwichius; cf. Il. praef. xx sq., et ibid. xxix de εὔ φρονέων divisim legendo.

ἔως τέως: notum est haec saepius stare pro trochaeis, quod iam metricos Heliodorum Hephaestionemque exercuit²³ quodque ego olim defendere conabar (Glotta 44 (1967), 135–139); nunc concedo emendatione opus esse. Verum vidit Hermannus, Metr. 59,

23 Heliodori doctrina: Choerob. in Heph. 205.12 sqq. Consbr.; cf. Append. Dionys. et Anon. Paris., 324.11 et 349.29 Consbr.; sch.^N ε 365 ap. Pontani, Sguardi 315. Hephaestionis(?) doctrina: sch. B in Heph. 291.25–292.2 Consbr., cf. Append. Dionys. 324.21–325.2.

qui εἶος τεῖος restituit; cf. Wackernagel, Kl. Schr. 1539 sq.²⁴ Deinde tribus post decenniis cognovit G. Curtius, Rh. Mus. 4 (1846), 242–249, illa olim ἦφος τῆφος fuisse (~ Ved. *yāvat tāvat*), unde ἦος τῆος in textum intulerunt editores nonnulli. At his priscis formis propius ad ἔως τέως tendentibus prior vocalis paulo strictius enuntiabatur, quod Hermannii scriptura melius repraesentari arbitror. Ante consonantes autem haud scio an εἶως τεῖως cecinerint poetae, formae recentiori quoad licuit indulgentes.

ζώνυμι per unum ν scribo; v. Il. praef. xxxi.

ἦ ante vocalem non correptum (α 162, 165, 282, etc.) pro ἡέ eliso habeo Fickium secutus; cf. quae ad Hes. Th. 6 adnotavi.

ἦιδει, ἦιδη, etc., v. infra οἶδα.

ἦ θέμις ἐστὶ edendum est, non ἦι θέμις; v. quae ad Hes. Th. 396 adnotavi.

ἡμεῖς, ὕμεῖς, de accentu formarum encliticarum v. Il. praef. xviii.

ἡμέρη, ἐπημέριος spiritu privanda sunt, v. Il. praef. xvii.

ἦρετο, ἐξήρετο pro -ατο reponendum esse monuit Brandreth 100; cf. Cobet Misc. 400–401, Wackernagel Unt. 61. Loci sunt α 240 = ξ 370, δ 107, ε 39 = ν 137, κ 84; Γ 373, Ξ 510 (agn. Eust.), Σ 165.

-ησι non -ηισι in coniunctivo scribendum est, v. Il. praef. xxxi.

ἦτοι non ἦτοι: Il. praef. xviii.

ηυ- quo iure in praeteritis verborum ab ευ- incipientibus invexerim, quaere in Il. praef. xxvii. Accedunt vestigia plura in Odysseae libris: δ 449 ἡνᾶζοντο F H^a; η 288 ἡδον pap.; ο 222 ἡύχετο G; ρ 239 ἡύξατο M B.

-ηφι non -ηφι, v. Il. praef. xxxi.

ἦχι non ἦχι dedi Aristarchum secutus, v. Il. praef. xxxi.

θάσσον, v. ἄσσον.

θνήσχω iota adscriptum habuisse docent tituli: Threatte I 372. Scripturae τεθνηώς et τεθνειώς concurrebant in libris iam ante

24 Idem iam prius in mentem venerat Johannis Henrici Voss, Kritische Blätter (1828), 181; Randgl. (1838), 7. Ii libri post auctoris mortem editi sunt, sed ea quae ad Odysseam pertinent ante annum 1782 scripserat teste filio eius A. Voss in praefatione. At cum non intelligeret, quomodo -ος in -ως abire posset, maluit εἶω conicere, quod eodem iure iuxta εἶως exsistere posse putabat quo οὔτω iuxta οὔτως.

Didymum; illam dabat Aristarchus (Did. ad Z 71, H 89, 409 et saepius) et vetustior est, et ego eam praetuli.

θρώισκω cum iota scribendum est, v. Il. praef. xxxi.

θυίω item: ibid.

ἱρεύς psilotice dedi duce Herodiano, v. Il. praef. xvii. At ἱρά, ἱρεύω non ausus sum ad eandem normam redigere.

κάθισαν, καθίσασα in καθεσ- corrigenda sunt, v. Il. praef. xxxi.

κῆρυξ non κῆρυξ: v. Aesch. praef. xlviii.

κλῦθι μοι, κλῦτέ μοι potius quam μεν (μεο, με') legendum esse suasi in Il. praef. xxxii, et in libris praevallet. Nec tamen animadverteram, post κέκλυθι et κέκλυτε fere semper μεν scribi, vix umquam cum v.l. μοι. Quae talis discriminis causa esse potest? Nempe poetae olim et κλῦθι μοι et κέκλυθι μοι canebant; mox mutata sermonis consuetudine pronomen genitivum in locum dativi magis magisque admittebant. Verum post disyllaba κλῦθι κλῦτε, cum syllaba brevi opus esset, maluerunt μοι retinere quam μεο corripere vel elidere.

κρέα, v. δέπα.

κρέσσω, μάλλον, μάσσον, etc., v. supra ἄσσον, et cf. ad θ 203.

μάχομαι praeteritum per μαχεσ(σ)- facit, cf. ad A 304, B 377, E 483; Chantraine I 410. At in futuro praevaluit μαχήσ-, v. ad A 153, 298, I 32, σ 63.

μέζων, v. ἄσσον.

μειξαι ἐμίχθη ἔμικτο μεμιγμένος: Il. praef. xxxii.

ν mobile: Il. praef. xxv sq. In plusquamperfecto -ειν admisi ubi hiatus ita tollitur (ρ 359, σ 344, χ 258 = [275]). Quod autem Bekker solet in fine versuum βεβήκειν edere, non sequor, quamvis constanter -εν, non -ε, in eadem sede dederim; hoc enim rhapsodos fecisse non hiatus vitandi causa arbitror sed ut clausa syllaba vacuum tempus implerent, quod post -ει non opus erat.

ναιετάωσα, v. Il. praef. xxxii.

ναυσικλυτός, de accentu v. Il. praef. xxviii.

νίσομαι, v. Il. praef. xxxiii.

ὁ pronomen demonstrativum accentu non privandum esse monui in Aesch. praef. xlix.

οἴγνυμι: formas ὦιξε pro ὠῖξε, ἀνόιξε pro ἀνώιξε Fickium secutus restitui; v. Il. praef. xxxiii.

οἶδα: tertia persona pluralis modo ἴσασι (υ – υ) fit sicut apud posteriores, modo ἴσ(σ)ασι (– – υ) (β 283, θ 559, 560, λ 122, 124, ξ 89, ψ 269, 271, ω 188; I 36, Ψ 312). Haec antiquior est forma (< *wid-santi) et scriptura per σσ recipienda est; cf. ποσσί iuxta ποσσί < *pod-si.

De formis praeteriti aliter nunc iudico atque in Il. praef. xxxiii. In fine versus ἥδη praeberere solent libri, in aliis sedibus idem correpto -η ante vocalem ut fiat trochaeus; sed alioquin ἥιδε(ν). Et in ceteris verbis tertia persona plusquamperfecti apud Homerum per -εε/-ει exire solet, non per -η ut apud Atticos. Itaque videtur pro ἥιδη restituendum esse in clausula ἥιδει et ante vocalem ἥιδε. Neque autem nunc necesse esse duco, ut pro μυρία ἥιδει et sim. forma sine augmento εἶδει inferatur. Fuerat sane *μυρία φείδει. At postquam conticuit digamma, hiatum accipiebant; hiatu accepto potuit augmentum reponi.

-οις ἐπέεσσιν edo, contra -οισι βέλεσσιν, μέλεσσιν, λέχεσσιν; rationem dedi in Il. praef. xxxiii.

ὀλολῦξαι χ 408 pro -ύξαι voluit Cobet Misc. 429, quod ideo speciosum est, quod nomen ὀλολυγή non solum apud epicos paenultimam longam habet sed etiam in Aristophane. Sin autem alia nomina eiusdem characteris reputamus, paenultimam brevem exspectandam esse cognoscimus: ἀλαλᾶγή, μαρμαρῦγή; ἀμαρῦγαί in Hymno Mercurii exstat, contra ἀμαρῦγή in Aristophane. Itaque videntur epici ὀλολῦγή in -ῦγή metri causa produxisse, quos postea comicus secutus est; quod si ita est, non est cur ὕ longam in verbo ponamus.

ὁμοίως, ὁμοκλή, de spiritibus v. Il. praef. xvii sq.

ὁμοῖος, v. ἐταῖρος.

-οο genitivus metro requiritur in κ 36, 60, σ 264, ω 543; v. Il. praef. xxxiii sq. Item in α 70 (ut in B 325) Buttmanno duce δο pro δου dedi; quod hic δο in P^a legitur, casui tribuo.

παῖς, παῖς, v. Il. praef. xxv.

πάρεξ, v. ἄποπρο.

Παρηγησός, v. quae ad Hes. Th. 499 adnotavi.

Περσε- an Φερσεφόνεια: hanc antiquiorem formam²⁵ nunc recipio, quae haud raro in papyris librisque recentioribus invenitur quaeque vulgatori formae Περσε- par erat ut locum cederet. Cf. ad κ 491, 494, 509, 534, λ 47, 213, 217, 226, 386, 635, I 457; I. Andorlini–J. Lundon, ZPE 133 (2000), 5–6.

πίπτε πίπτον paroxytona sunt, non properispomena, v. Il. praef. xxi.

πόσις: dativus πόσει plerumque traditur, quod defendere licet cl. E 71 πόσει. Malui tamen πόσι ponere, quod in λ 430 papyrus habet, in ρ 555 codices duo. Pari ratione ὕβρι accepi, quod in ξ 262 et ρ 431 cod. N praebet, et in ψ 94 ὄψι cum papyro et cod. P. At parum certa est res, cf. Chantraine I 217.

ποτί, προτί, v. Il. praef. xxxv.

πρυμνή ἐνὶ νηί, non πρύμνη, v. Il. praef. xxi.

σαρδάνιον (v 302) rectius scribitur quam σαρδόνιον, quod senioribus saeculis praevaluit, cum falsa opinione ad Sardiniam referretur.

σπέεσι (α 15, al.) verum est, non σπέεσι; exposuit Leo Meyer, ZVS 7 (1858), 204. Provenit enim a *σπέ-εσ-σι; σσ in σ abire potuit, εε in ε non item, nec dantur formae quales *σπέί, *σπέα. *σπέων.

στεναχ-, στοναχ-, v. Il. praef. xxxv.

σῶς ‘salvus’ quater in Odyssea contractim legitur (ε 305, ο 42, π 131, χ 28), sed in omnibus his locis σόος vel σάος stare possit, et in π 131 σόος testimonio fulcitur scholii ad Dion. Thr. 497.32. σῶς in X 332 metro confirmatur, traditur etiam in N 773; in ceteris Iliadis locis (A 117, Θ 246, P 367) σόον praebeant libri plurimi, quamquam Aristarchus σῶν legit in A 117. Accedunt σάα v 364, σόοι δ 98, σόος τ 300. At potius σάος exspectandum erat, quoniam verbum σαόω est, numquam *σοόω, et σόος non in σῶς sed in *σοῦς abiturum erat. Tradita non mutavi.

ταρ particula, v. Il. praef. xxix.

τέσσαρες, τέσσερες, v. Il. praef. xxxv. In Odyssea perpaucula sunt vestigia formae Ionicae: χ 110 τέσσερα F²vr; ω 341 τεσσεράχοντα papyri duae (sed alterum scribam post paenituit). Cum autem non

25 Etymologiam luculenter expedivit R. Wachter, Die Sprache 47 (2007/8), 163–181.

excludi possit, poetam Atheniensem fuisse,²⁶ Atticam formam reliqui.

τίη, v. Il. praef. xxi sq.

τίνω ξτεισα, τείνυμαι, v. Il. praef. xxxv sq. Vide quam recte agat papyrus 547 in ω 326, 352, 435, 470, 482.

τῷ 'quare', v. Il. praef. xxii. Antiquitus instrumentale fuit, credo, cognatum Gathici *tā*.

φημι φῆμι, v. εἶμι.

φθίνω ξφθεισα, v. Il. praef. xxxvi. Aoristo medio athematico ξφθῖτο respondent participium φθίμενος, infinitivus φθίσθαι, non φθείσθαι.

Φοίνιξ, non Φοίνιξ: eadem ratio valet atque de κήρυξ, v. supra.

χρυσῇ Ἀφροδίτῃ, v. Il. praef. xxxvi.

ὦι μοι, v. Aesch. praef. liii, Il. praef. xxxvii.

GRATIARVM ACTIO

Beneficia quae ab Andrea Mirończuk, Persephone Pagonare-Antoniou, Societate Aegypto Explorandae accepi, supra memoravi. In papyris ineditis eruendis adiuverunt me praeterea Daniela Colomo, Eleanor Dickey, W. B. Henry, Elizabeth Nabney, Dirk Obbink, Robertus S. Parker.

Helmut van Thiel qua erat humanitate imagines codicum plurimum, quibus ipse usus erat ad Odysseam edendam, mihi mittendas curavit. Doleo quod fructum videre non potest.

Filippomaria Pontani, scholiorum editor doctissimus, benigne respondit, si quid de codicibus rogaveram. De aliis rebus inquiringi pariter succurrerunt Stephanus Hagel, Nikoletta Kanavou, Philomena Probert, Boris Rankov, Nicolaus Rodger, Nigellus Wilson. Quibus omnibus gratias ago sinceras.

Postremo praefectis ministrisque Bibliothecae Teubnerianae, nunc post migrationem apud Walter de Gruyter florentis, iterum gratias refero maximas.

Oxonii, 21. VI. 15

M. L. W.

26 Cf. ad initium huius Praefationis.

Hactenus editor; sed morte subita et improvisa abreptus summam operi manum imponere non potuit. Hoc ergo officium uxor suscepi, et pauca quidem corrigenda vel supplenda repperi; alia tamen huiusmodi loca haud dubie me fefellerunt, et ob hoc veniam indulgentiamque legentium peto. Multi amici consilio mihi subvenerunt, praesertim Daniela Colomo, Giulio Leghissa, Andreas Mirończuk, Petrus Parsons, Donaldus Russell. Apud Walter de Gruyter Katharina Legutke et Serena Pirrotta adiumentum egregium et mirabilem patientiam praebuerunt; nec curam typothetae a Florian Ruppenstein et Leonie Zitzmann impensam silere possum. Quibus omnibus gratias sincere persolvo.

Oxonii, 1. XII. 16

Stephanie West

SIGLA. BREVIATA

EXEMPLARIVM ANTIQVORVM FRAGMENTA

- 1 P. Oxy. 773 (Brux. Mus. Reg. E 5938; Mertens–Pack 1031; s. iv):
β 304–312, 338–358, 362–375, 386–411.
- 2 P. Oxy. 774 (M–P 1038; s. iii): γ 226–232.
- 3 + 43 P. Bibl. Brit. inv. 271 (P. Lit. Lond. 30) + P. Sijpestein 3 (P. Vindob.
inv. G 26746 + 26754–26760) (M–P 1039; s. i): γ 267–279, 283–293,
319–336, 353–380, 387–497.
- 4 P. Oxy. 565 (M–P 1048; s. ii–iii): δ 292–302.
- 5 P. Oxy. 775 (Univ. Pennsylv. Mus. E 2821; M–P 1050; s. iii):
δ 388–400.
- 6 P. Fay. 7 (P. Lit. Lond. 31 = Bibl. Brit. inv. 817; M–P 1064; s. i a.C.):
ζ 201–209, 255–263, 285–300, 325–328.
- 7 P. Oxy. 778 (Univ. Pennsylv. Mus. E 2818; M–P 1084; s. ii–iii):
κ 26–50.
- 8 P. Fay. 157 + P. Fay. Coles 20 (P. Bakchias 41 = Harvard MS Gr. SM
2224; M–P 1092; s. i–ii): κ 366–380, 398–403.
- 9 P. Oxy. 569 (Johns Hopkins P. Oxy. 569; M–P 1096; s. ii): λ 195–208.
- 10 P. Oxy. 780 (P. Dubl. 2 = Coll. Trin. Pap. F 12; M–P 1100; s. ii):
λ 472–493, 522–545.
- 11 P. Fay. 310 (Univ. Pennsylv. Mus. E 2772; M–P 1102; s. i–ii):
λ 558–573, 588–610.
- 12 P. Berol. 7517 (BKT V.1, 4; M–P 1111; s. vi–vii): ξ 15–24, 35–60,
71–86, 374–382, 407–409, 430–441.
- 13 P. Amh. Gr. 2. 23 (Bibl. Pierpont Morgan Amherst Gr. 23; M–P 1114;
s. iv): ο 161–181, 189–210.
- 14 P. Cairo Goodspeed 1 (Cair. Mus. Aegypt. CG 10397; M–P 1116;
s. ii): ο 216–231, 239–253.
- 15 P. Oxy. 571 (Johns Hopkins P. Oxy. 571; M–P 1121; s. i–ii): π 1–8.
- 16 P. Oxy. 782 (Univ. Pennsylv. Mus. E 2816; M–P 1125; s. iii):
ρ 137–148, 182–193.
- 17 P. Oxy. 783 (M–P 1130; s. i): ρ 410–428.
- 18 P. Oxy. 572 (Johns Hopkins P. Oxy. 572; M–P 1132; s. iii): σ 1–35,
56–93.
- 19 P. Hib. 23 (M–P 1143; s. iii a.C.): υ 41–68.
- 20 P. Oxy. 448 (Ann Arbor, P. Cornell inv. Ms. A 101 I; M–P 1148; s. iii):
χ 31–47, 80–93, 111–148, 181–196, 230–317; ψ 185–194, 230–242,
269–273.
- 21 P. Genav. 92 (M–P 1041; s. ii–iii): γ 358–375, 384–402.
- 22 P. Tebt. 696 (Berkeley, Bibl. Bancroft UC 2376; M–P 1022; s. ii a.C.):
α 81–94, 96–102.

- 23 + 47 P. Oxy. 953 + P.S.I. 754 (M-P 1044, 1046; s. ii): δ 97-100, 166-176, 197-204, 222-224, 248-261.
- 24 P. Oxy. 956 (M-P 1151; s. ii-iii): ψ 309-326, 342-356.
- 25 P. Berol. 10568 (M-P 1140; s. iv-v): τ 534-599.
- 26 P. Lips. inv. 153 (M-P 1067; s. iv): η 67-126.
- 28 P. Ryl. 53 (M-P 1106; s. iii-iv): μ 275-276, 289-296, 318-330, 346-357, 375-382, 401-418, 430-447; ν 1-17, 28-45, 55-73, 83-101, 110-129, 139-157, 167-186, 196-215, 225-244, 254-274, 283-302, 311-329, 338-359, 367-387, 395-416, 424-440; ξ 8-28, 36-57, 65-85, 93-113, 120-141, 148-170, 176-198, 204-226, 232-254, 260-282, 288-310, 316-338, 348-366, 378-396, 406-424, 434-452, 464-480, 508-509; ο 2-3, 25-31, 48-49, 58-61, 91, 127, 150-151, 260-262, 318-319, 370-381, 397-400; σ 103-104, 137-138, 157-158, 170, 201-202, 234-235, 303, 365-367, 399-401; τ 1-4, 35-39, 69-71, 104, 138, 174-175, 206-207, 236-239, 270-273, 309-311, 342-344, 374-377, 407-410, 440-443, 472-475, 505-508, 537-540, 569-572, 598-604; υ 26-34, 59-68, 87-102, 125-134, 157-167, 188-202, 222-236, 257-271, 293-308, 330-344, 365-381, 392-394; φ 1-14, 29-82, 91-434; χ 1-501; ψ 1-372; ω 1-548.
- 29 P.S.I. 8 (Bibl. Med. Laur. 13731; M-P 1059; s. i-ii): ε 106-113.
- 30 P. Tebt. 697 (Berkeley, Bibl. Bancroft UC 1510 + 2379-2385; M-P 1056; s. ii a.C.): δ 796-812; ε 6-35, 40-64, 79-81, 93-116, 132-141, 171-173, 183a-193, 208-218, 223-239b, 248-264.
- 31 P. Sorb. 2245 (M-P 1081; s. iii a.C.): ι 211-254, 354-482, 507-566; κ 1-96.
- 32 O. Berol. 12565 (M-P 1020; s. iii-ii a.C.): α 1-7.
- 33 P. Harris 123 (M-P 1019; s. iii): α 1-7, 10-13, 16, 21-23, 26, 28, 30-31, 36.
- 34 P. Oxy. 562 (M-P 1023; s. iii): α 131-145.
- 35 P. Oxy. 1394 (M-P 1026; s. v): α 266-276, 296-307.
- 36 P. Vindob. inv. G 26750 (M-P 1027; s. v): α 318-334, 344-360; β 27-47, 53-73.
- 37 P. Oxy. 563 (M-P 1028; s. ii-iii): α 432-444.
- 38 P. Bibl. Brit. inv. 127d (P. Lit. Lond. 29; M-P 1029; s. i): β 34-35, 39-41, 62-64, 98-99, 137-139, 183-185, 212-217, 221-224, 250-257, 277-278, 353-355, 365, 369-370.
- 38a fragmentum alia manu scriptum sub eodem vitro cum 38 conservatum: β 413-415.
- 39 P. Genav. 294 (P. Pisa Lit. 2; M-P 1030; s. i-ii): β 127-141, 152-166.
- 40 P. Oxy. 564 (M-P 1032; s. ii-iii): β 315-327.
- 41 P.S.I. 1084 (M-P 1036; aet. inc.; deperdita): γ 178-186.
- 42 + 226 P. Vindob. inv. G 26731 + P. Bingen 4 (P. Vindob. inv. G 39885) (M-P 1037, 1037.01; s. i-ii): γ 179-194.
- 43 vide 3.
- 44 P.S.I. 122 (Bibl. Med. Laur. 12140; M-P 1042; s. i): γ 435-449.

- 45 P. Reinach 73 (Sorbonne, Inst. de Papyrologie 2100; M-P 1043;
s. ii-iii): δ 87-105.
- 46 P. Sorb. 5 (Sorbonne, Inst. de Papyrologie 543; M-P 1045; s. ii a.C.):
δ 146-151, 184-188.
- 47 P.S.I. 754 (M-P 1046; s. ii-iii): δ 166-176.
- 48 P. Harris 124 (Birmingham, Orchard Learning Research Centre P.
Harris 178; M-P 1047; s. i a.C. - i p.C.): δ 201-211, 220-233.
- 49 P. Osl. 2. 8(M-P 1052; s. iii-iv): δ 482-492, 497-504.
- 50 P. Oxy. 776 (Univ. Pennsylv. Mus. E 2817; M-P 1053; s. i-ii):
δ 520-529.
- 51 P. Oxy. 566 (M-P 1054; s. iii): δ 685-708.
- 52 P. Oxy. 567 (M-P 1055; s. iii): δ 757-765.
- 53 P. Ross. Georg. I 5 (M-P 1057; s. ii): δ 840-847.
- 54 P. Oxy. 777 (Cair. Mus. Aegypt. JdE 43432; M-P 1058; s. iv): ε 7-17,
34-44.
- 55 Cair. Mus. Aegypt. JdE 65445 (Guéraud-Jouguet, Un livre d'écolier
1-45; M-P 2642; s. iii a.C.): ε 116-124.
- 56 P.S.I. inv. 576 + P.S.I. 1190 (M-P 1060; s. ii-iii): ε 138-146, 180-191,
197-205, 209-222, 247-270.
- 57 P. Grenf. I 3 (Bodl. Gr. class. g 7 (P); M-P 1061; s. iii): ε 346-353.
- 58 P. Halle 5b (M-P 1062; s. ii): ζ 109, 125-129, 146-171.
- 59 P. Oxy. 1359 (Wellington, Dominion Museum G. 1668; M-P 1066;
s. iv): ζ 264-275, 294-305.
- 60 P. Giss. Univ. IV 38 (P. Giss. Bibl. Univ. 364; M-P 1068; s. ii-iii):
η 111-124.
- 63 P. Strasb. inv. G 182 (M-P 1070; s. ii-iii): θ 214-230.
- 64 P. Berol. 7805 (M-P 1071; s. ii): θ 348-350.
- 65 P.S.I. 755 (M-P 1073; s. iii): θ 537-554.
- 66 P. Rein. 2. 74 (P. Sorb. inv. 2092; M-P 1074; s. iv): ι 41-65, 94-101.
- 67 P. Berol. 9964 (M-P 1074.1; s. i a.C. - i p.C.): ι 42-47, 74-92.
- 68 P. Harris 125 (Birmingham, Orchard Learning Research Centre P.
Harris 79j; M-P 1077; s. i-ii): ι 118-131.
- 69 P. Ryl. 545 (M-P 1078; s. iii): ι 122-150 (hemistichia priora).
- 70 P. Iand. 74 (inv. 238; P. Giss. Lit. p. 39); M-P 1080; s. ii): ι 194-235.
- 71 P. Oxy. 1396 (Princeton, Bibl. Univ. AM 9049; M-P 1082; s. v):
ι 358-361, 364, 405-408, 410-412.
- 72 P. Oxy. 1819 (Johns Hopkins P. Oxy. 1819; M-P 1083; s. ii): κ 3-12,
λ 244-323, 375-376, 391-394, 397-404, 413-434, μ 1-4.
- 73 P. Oxy. 779 (Cair. Mus. Aegypt. JdE 43433; M-P 1085; s. ii-iii):
κ 124-130.
- 74 P. Reinach 2. 75 (Sorbonne, Inst. de Papyrologie 2119; M-P 1089;
s. i-ii): κ 287-299.
- 75 P. Ross. Georg. I 6 (M-P 1090; s. iii): κ 291-299.
- 76 P. Oxy. 568 (Johns Hopkins Ms. 383; M-P 1093; s. iii): λ 1-20.
- 77 P. Vindob. G 26764 (P. Bingen 11; M-P 1095; s. ii): λ 142-209.

- 78 P. Tebt. 431 (Berkeley, Bibl. Bancroft UC 2272; M-P 1099; s. i-ii): λ 428-441.
- 79 P. Ryl. 52 (M-P 1101; s. ii-iii): λ 492-511.
- 80 P. Iand. 75 (P. Giss. Lit. p. 41; M-P 1104; s. i-ii): μ 31-57.
- 81 P. Vindob. inv. 26743 (M-P 1105; s. v): μ 119-132, 151-166.
- 83 P. Halle inv. 30 + 32 (M-P 1105.2; s. i a.C.): μ 265-275, 344-353.
- 84 P. Reinach 2. 76 (Sorbonne, Inst. de Papyrologie 2135; M-P 1108; s. ii): μ 379-383.
- 85 P. Berol. 13264 (M-P 1109; s. vi-vii): ν 110-126, 137-154.
- 86 P. Cair. inv. 49655 + 49656 (M-P 1110; s. iii): ν 341-361, 374-386.
- 87 P. Oxy. 570 (Johns Hopkins P. Oxy. 570; M-P 1112; s. ii): ξ 50-72.
- 90 P.S.I. 9 (M-P 1118; s. iv-v): ο 329-333, 362-366.
- 91 pap. deperdita (The Academy 1894. 401; M-P 1120; aet. inc.): ο (fragmenta).
- 92 P. Oxy. 781 (Univ. Pennsylv. E 2819; M-P 1123; s. iii): π 243-256, 288-301.
- 93 P. Par. Acad. Inscr. inv. 2 (M-P 1124.1; s. iv): ρ 200-209, 224-234, 299-308, 323-332.
- 94 P. Columb. Univ. 201 (inv. 514; M-P 1128; s. i a.C. - i p.C.): ρ 331-355.
- 95 P. Oxy. 955 (M-P 1131; s. iii): ρ 601-606; σ 27-40.
- 96 P. Oxy. 1820 + Cair. Mus. Aegypt. JdE 47513 + 45620 (M-P 1130.01; s. v-vi): ρ 435-443, 474-482; σ 55-80, 95-121, 137-163, 178-205.
- 98 P. Ross. Georg. I 7 (M-P 1134; s. iv): σ 103-112, 113, 128-139.
- 99 P.S.I. 979 (M-P 1138; s. iii-ii a.C.): τ 215-228.
- 100 P. Oxy. 573 (Brux. Mus. Reg. E 5949; M-P 1139; s. iii): τ 452-471.
- 101 P. Oxy. 1398 (M-P 1147; s. iii): φ 356-367.
- 102 P.S.I. 115 (M-P 1153; s. ii-iii): ω 421-445.
- 103 P. Ryl. 546 (M-P 1155; s. ii): ω 459-472.
- 104 P. Tebt. 432 (Berkeley, Bibl. Bancroft P. Tebt. 432; M-P 1156; s. i-ii): ω 501-508.
- 105 P. Fuad Crawford 60 (M-P 1021; s. i-iii): α 71-77.
- 106 P.I.F.A.O. 231 (M-P 1024; s. i): α 145-147, 149-155.
- 107 P. Gabra (B.I.F.A.O. 46 (1947) 65 no. 17; M-P 1025; s. ii): α 239-246.
- 108 P. Berol. 11762 (M-P 1040; s. iv): γ 338-359.
- 109 P. Mich. inv. 16 (M-P 1051; s. ii): δ 450-482.
- 110 P. Merton 1 (M-P 1063; s. ii a.C.): ζ 190-191, 199-201, 204, 206a-8, 235-275.
- 111 P. Hamb. 161 (M-P 1065; s. i a.C.): ζ 250-259, 273-282; θ 491-508.
- 112 P.I.F.A.O. 266 (M-P 1072; s. i a.C. - i p.C.): θ 501-512.
- 113 P.I.F.A.O. 330 (M-P 1075; s. ii a.C.): ι 73-93.
- 114 P. Berol. 13874 (M-P 1079; s. ii-iii): ι 139-67, 207-231.
- 115 P. Berol. 11754 + 21187 (BKT IX 90; M-P 1086; s. vi): κ 217-286.
- 116 P.I.F.A.O. 274 (M-P 1087; s. i): κ 260-264, 266-269.
- 117 P. Berol. 16084 (M-P 1088; s. iii): κ 283-294.

- 118 P. Berol. 16083 (M-P 1091; s. ii): κ 298–306, 329–346.
 119 P. Berol. 11678 (M-P 1094; s. iii–ii a.C.): λ 105–112, 126–134.
 121 P. Aberd. 112 (M-P 1098; s. i): λ 425–430.
 122 P. Oxy. 954 (M-P 1113; s. iv–v): ξ 299–303, 328–332.
 123 P.S.I. 1299 (M-P 1115; s. vi–vii): o 194–210, 228–243; p 40–49,
 53–87, 94–111.
 124 P. Berol. 17008 (M-P 1117; s. iii–iv): o 324–327, 356–360.
 125 P. Berol. 11759 (BKT X 4; M-P 1119; s. i–ii): o 531–553.
 126 P. Hamb. 154 (M-P 1122; s. ii a.C.): π 153–167, 175–178.
 127 P.I.F.A.O. 75 (M-P 1127; s. i): ρ 331–335, 356–364.
 128 P. Hib. 194 (Bibl. Brit. Pap. 2967; M-P 1129; s. iii a.C.): ρ 357–368;
 τ 384–385, 400–412a.
 129 P. Haun. I 2 (inv. 101; M-P 1135; s. ii–iii): σ 171–183.
 130 P. Berol. 11635 (M-P 1137; s. ii–iii): τ 51–58, 65–73, 78–105,
 220–272.
 131 P. Berol. 17209 (M-P 1143.3; s. ii): υ 386–394.
 132 P.I.F.A.O. 311 (M-P 1142; s. ii–iii): υ 29–32.
 133 P. Hamb. 162 (M-P 1144; s. ii–iv): φ 1–4, 31–34.
 134 P.I.F.A.O. 21 (M-P 1149; s. i): χ 243–274.
 135 P. Berol. 16087 (M-P 1150; s. iv): ψ 71–80, 93–103.
 136 P.I.F.A.O. 22 (M-P 1152; s. ii–iii): ω 141–150.
 136a P. Fay. Coles 18 (M-P 1026.1; s. iii): α 300–310.
 137 P. Berol. 16995 (M-P 1029.1; s. v): β 38–43, 76–81.
 138 P. Merton 52 (M-P 1033; s. i a.C.): β 404–416, 431–434; γ 1.
 138a P. Amst. I 3 (M-P 1033.1; s. ii–iii): γ 68–82.
 139 P. Strasb. inv. G 2462a + 2489 (M-P 1035; s. ii): γ 169–179.
 139b P. Amst. I 4 (M-P 1033.2; s. iii): γ 74–106.
 140 P. Vindob. inv. 39834 (M-P 1048.1; s. ii): δ 302–308.
 141 P.S.I. 1380 (M-P 1049; s. ii): δ 382–412.
 141.1 P. Fay. Coles 19 (M-P 1051.1; s. i): δ 476–486.
 141a P. Ant. 168 (M-P 1052.1; s. iv–v): δ 492–505, 543–544, 547–554;
 ξ 428–441, 457–459, 476–508.
 142 P. Genov. I 4 (M-P 1069; s. i–ii): θ 168–176.
 143 P. Berol. 14048 (M-P 1079.1; s. iv–v): ι 169–175, 213–217.
 143a P. Ant. 169 (M-P 1094.1; s. iv): λ 138–147, 170–179.
 143c P. Mediol. Vogl. 259 (M-P 1096.2; s. i–ii): λ 293–310.
 143.1 P. Fay. Coles 20 (M-P 1092.1; s. i–ii): κ 373–380.
 143.02 P. Barcel. inv. 46 (M-P 1093.2; s. iii a.C.): λ 73–78.
 144 P.S.I. 1381 (M-P 1097; s. vi): λ 424–430, 457–463.
 144a P. Ant. 170 (M-P 1101.1; s. iii): λ 502–539.
 145 P. Mediol. Vogl. 37 (M-P 1103; s. i a.C.): λ 628–640; μ 1.
 145a P. Columb. 200 (M-P 1108.1; s. iii–ii a.C.): μ 382–390.
 146a P. Ant. 171 (M-P 1109.1; s. v): ν 154–167, 202–215; π 29–33, 35–62,
 78–112.

- 146b P. Ant. 172 (M-P 1109.2; s. v): v 154–162, 185–192, 216–223, 246–253.
- 146c P. Ant. 173 (M-P 1114.1; s. v): o 194–204, 230–240.
- 147 P.S.I. 1382 (M-P 1124; s. ii): π 415–428.
- 148 P. Berol. 21104 (BKT IX 4; M-P 1130.1; s. ii–iii): ρ 487–502.
- 148a P.S.I. inv. 589 + P. Columb. inv. 695 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 11; M-P 1132.1; s. ii): σ 2–42.
- 149 P. Strasb. inv. G 2408a (M-P 1136; s. i): τ 7–17.
- 150 P. Berol. 21103 (BKT IX 3; M-P 1143.1; s. ii–iii): v 315–325.
- 151 P. Louvain-la-Neuve inv. G 1 + P. Colon. inv. 246 (M-P 1145; s. iii–ii a.C.): ϕ 1–21, 431– χ 1.
- 152 P. Merton 53 (M-P 1146; s. ii–iii): ϕ 327–342.
- 153 P. Ant. 174 (M-P 1148.1; s. iv): χ 175–208, 213–249, 255–260.
- 153a P. Mediol. CNR 68. 2 (M-P 1149.1; s. i): χ 287–298.
- 154 P. Berol. 16709 (M-P 1150.1; s. i a.C. – i p.C.): ψ 122–142, 149–153.
- 155 P. Ant. 175 (M-P 1150.2; s. iv–v): ψ 165–171, 214–220.
- 156 P. Berol. 160888 (M-P 1152.1; s. iii): ω 282–29, 303–310.
- 157 P. Ant. 176 (M-P 1152.2; s. v): ω 304–319, 335–350.
- 157a P. Pisa Lit. 24 M-P 1152.3; s. ii): ω 310–323.
- 158 P. Strasb. inv. G 2479b (M-P 1154; s. i): ω 430–433.
- 159 P. Ant. 177 (M-P 1155.1; s. ii–iii): ω 488–491, 519–522.
- 160 P. Köln 39 (M-P 1020.1; s. i–ii): α 20–28.
- 161 P.S.I. inv. 591 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 1; M-P 1022.1; s. ii): α 130–136.
- 162 P.S.I. inv. 3000 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 2; M-P 1023.1; s. i a.C. – i p.C.): α 140–145.
- 163 P. Mich. inv. 2764 (M-P 1024.1; s. ii–iii): α 220–236, 263–275.
- 164 P.S.I. inv. 1965 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 3; M-P 1027.1; s. ii): α 389–401.
- 165 P. Qasr Ibrim 2 (M-P 1029.2; s. i a.C.): β 72–100, 107–111, 120–125.
- 166 P.S.I. inv. 3774 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 4; M-P 1030.1; s. i a.C. – i p.C.): β 269–330.
- 167 P. Köln 468 (M-P 1033.3; s. iii–iv): γ 43–50, 54–58, 79–94, 109–117, 141–156, 176–187, 203–209, 214–216, 222–224, 234–239, 246–250, 262–264, 460–475, 489– δ 4, 18–27, 45–65, 78–92, 106–120, 135–140, 164–180, 193–206, 221–230, 251–264, 280–293, 339–354, 371, 404–408.
- 168 P. Med. Laur. ed. Pintaui ZPE 55 (1984) 163 (M-P 1038.1; s. i): γ 262–266.
- 169 P. Berol. 21111 (M-P 1045.1; s. iv–v): δ 161–165, 190–194, 356–359, 392–395, 455–468, 482–496, 607–609, 649–650(?), 685–688, 698–701.
- 170 P.S.I. 1460 (M-P 1046.1; s. iii): δ 199–213.
- 171 P.S.I. inv. 3772 (Manfredi, Papiri dell'Odissea no. 5; M-P 1052.2; s. i): δ 519–573, 608–657, 766–847; ϵ 1.
- 172 P.S.I. 1461 (M-P 1053.1; s. iii–iv): δ 639–663, 676–700.

- 173 P. Köln 77 (M-P 1056.1; s. i a.C.): δ 825–828.
 174 P. Qasr Ibrim 3 (M-P 1059.1; s. i a.C.): ε 122–133, 135–141, 165–171.
 175 Brux. Mus. Reg. E 8139 (P. Lit. Lenaerts 4; M-P 1061.1; s. iii):
 ε 403–418.
 176 P. CtYBR 1623B (P. Yale 97; M-P 1064.01; s. i a.C. – i p.C.):
 ζ 214–240.
 177 P. Mich. inv. 3692 (M-P 1066.1; s. ii): η 1–16, 28–40, 42, 82–98.
 178 P. Köln 41 (M-P 1066.2; s. ii–iii): η 28–35, 70–77.
 179 P.S.I. inv. 566 (Manfredi, Papiri dell’Odissea no. 8; M-P 1067.1;
 s. ii–iii): η 108–113.
 180 P. CtYBR 1600 + 3080 (P. Yale 98; M-P 1068.01; s. i): η 176–185,
 329–336, 344–347.
 181 P. CtYBR 1589 (P. Yale 15; M-P 1076.1; s. ii): ι 80–96.
 182 P. Duke G 176 + P.S.I. inv. 3785a–d (M-P 1081.1; s. iii–iv): ι 298–311,
 322–325, 344–384, λ 215–224, 240–265, 267–316.
 183 P. Mich. inv. 5636 (M-P 1082.1; s. i): ι 384–391.
 184 P. Oxy. inv. 34 4B.74/O (2–4) (M-P 1082.2; s. i–ii): ι 429, 462–502.
 185 P. Oxy. 3441 (M-P 1082.3; s. ii): κ 1–24.
 186 P. Bodmer 49 (M-P 1082.21; s. iii–ii a.C.): ι 455–488, 526–530,
 537–556; κ 188–215.
 187 P. Köln 42 (M-P 1086.1; s. ii): κ 222–239.
 188 Getty Museum, Access. no. 76.AI.56 (M-P 1092.2; s. i a.C.):
 κ 397–403.
 189 P. Mich. inv. 3786 (M-P 1092.3; s. ii–iii): κ 527–556.
 190 P. Lips. inv. 338 (M-P 1093.1; s. v–vi): λ 56–71, 88–104.
 191 P. Berol. 13228 (M-P 1096.3; s. v–vi): λ 319–320, 358–359.
 192 P. Oxy. 3442 (M-P 1096.4; s. ii): λ 330–366, 373–403.
 193 P. Mediol. inv. 71.86a (M-P 1102.01; s. ii): λ 566–575.
 194 P. Mich. inv. 1202 + 1203 + 1209 (M-P 1102.1; s. ii): λ 577–610.
 195 P. Köln 43 (M-P 1102.2; s. i): λ 613–620.
 196 P.S.I. inv. 1070 (Manfredi, Papiri dell’Odissea no. 9; M-P 1103.1;
 s. iii): μ 1–4.
 198 P. Oxy. Hels. 5 (M-P 1108.2; s. ii): μ 393–416, 433–444.
 199 P.S.I. inv. 53 (Manfredi, Papiri dell’Odissea no. 10; M-P 1112.1;
 s. ii–iii): ξ 131–140.
 200 P.S.I. 1462 (M-P 1112.2; s. i–ii): ξ 217–233, 271–288.
 201 P. Mich. inv. 5760d (M-P 1113.1; s. iii): ξ 513–522, 528–533; ο 1–5.
 202 P. Berol. 21172 (BKT IX 75; M-P 1118.1; s. v): ο 373–381, 406–415.
 203 P. Köln 44 (M-P 1121.1; s. vi): π 92–111, 122–140.
 204 P. Lugd. Batav. inv. P. 504 (M-P 1123.1; s. iii): π 333–337.
 205 P. Berol. 13222 (M-P 1125.1; s. iv–vi): ρ 148–61, 177–190.
 206 P. Oxy. 3443 (M-P 1129.1; s. iii): ρ 409–437, 460–477.
 207 P. Mediol. inv. 71.86b (M-P 1130.11; s. ii): ρ 521–524.
 208 P. Köln 45 (M-P 1139.1; s. i): τ 487–499.

- 209 P. Köln 78 + P. Oxy. inv. 37 3B.87/B(1) (b) (M–P 1143.2; s. i a.C. – i p.C.): v 351–357, 364–370 (orationes tantum).
- 210 P. Genav. 82 (inv. 338; M–P 1145.1; s. ii a.C.): φ 146–165.
- 211 P. Mich. inv. 37 (M–P 1145.2; s. i–ii): φ 168–176.
- 212 P. Berol. 21224 (M–P 1148.2; s. ii a.C.): χ 193–218, 234–252.
- 213 P. Mich. inv. 1220 (M–P 1148.3; s. ii–iii): χ 225–241.
- 214 P.S.I. 1463 (M–P 1149.2; s. iii a.C.): χ 420–434.
- 215 P. Oxy. Hels. 6 (M–P 1149.3; s. ii): ψ 2–23.
- 216 P. Mich. inv. 1589 (M–P 1149.4; s. ii): ψ 8–16, 34–48.
- 217 P. Mich. inv. 3390 (M–P 1048.11; s. ii): δ 355–389.
- 218 Collectio Nash (F. C. Burkitt, *Proc. Soc. Bibl. Archaeol.* 24 (1902), 290–292 M–P 1105.1; s. i a.C. – i p.C.): μ 250–252, 255, 281–304.
- 219 P. Berol. 21288 (M–P 1084.01; s. vi–vii): κ 99–109, 138–146.
- 219a P. Lovan. Bibl. Univ. 1987.01 (M–P 1085.01; s. iii–ii a.C.): κ 185–195.
- 220 P. Oxy. inv. 58/70 (a) (P. Oxy. 3828 verso; M–P 1149.11; s. i–ii): χ 333–366, 386–394.
- 221 P. Cair. Mus. Aegypt. JdE 45618 (M–P 1027.01; aet. inc.): α 361–363 = φ 355–357.
- 223 P. Duke inv. 60 + P. Pisa Lit. 23 (M–P 1096.1; i a.C. – i p.C.): λ 210–229.
- 224 P. Duke. inv. 767 (M–P 1125.11; s. ii–iii): ρ 180–193.
- 225 P. Duke inv. 768 (M–P 1026.01; s. iii): α 289–312.
- 226 vide 42.
- 227 P. Bingen 5 (M–P 1030.01; s. ii): β 174–185.
- 228 Bibl. Med. Laur. PL III 963 (M–P 1135.01; s. iii): σ 344–348, 374–377.
- 229 P. Ant. inv. 23.1.06 (M–P 1042.01; s. iii–iv): γ 446–459, 478–489.
- 230 P. Penn. Lib. 001 (transcr. A. Mironczuk; s. iii): δ 803–817.
- 231 P. Barcel 48 (M–P 1059.01; s. i a.C. – i p.C.): ε 112–122.
- 232 P. Würzb. 33 (M–P 1068.001; s. i a.C.): η 112–167.
- 233 P. Cair. Mus. Aegypt. JdE 45619 (M–P 1068.02; aet. inc.): η 338–342.
- 234 Ostr. Borysthenae inventum (SEG 30. 933; s. v a.C.): ι 39.
- 235 P. Schøyen I 5 (M–P 1102.11; s. ii): λ 590–605.
- 236 P. Schøyen I 6 (M–P 1103.101; s. ii a.C.): μ 9–14 (+ 10a, 11a–b), 16z–27 (+ 20a), 41–46a–c.
- 237 Bibl. Med. Laur. PL III 269 E (M–P 1103.11; s. ii): μ 20–24.
- 238 P. Köln 496 (s. ii): o 329–334.
- 239 P. Oxy. 2495 fr. 5 (M–P 518.2; s. ii): π 356–361.
- 240 P. Köln 497 (s. ii): ρ 484–488.
- 241 P. CtYBR 3083 A + 3594 A (P. Yale 4594; s. i–ii): σ 234–239; τ 30–34.
- 242 P. Alex. 125 + 267 (M–P 1138.1; s. iii): τ 217–254.
- 243 P. Narm. inv. 13.11.1999 (M–P 1140.01; s. iii): τ 574–587.
- 244 P. Alex. inv. 609 (M–P 1143.4; s. ii–iii): υ 387–392.
- 245 P. Cair. Mus. Aegypt. JdE 45621 (M–P 1145.21; aet. inc.): φ 182–191.
- 246 P. Oxy. 5033 (M–P 1148.01; s. vi): χ 134–152, 181–201.
- 247 P.S.I. 1581 (s. i): χ 327–331.

- 248 P. Rouen ms. atl. 16-1 inv. 208659 (M-P 1149.12; s. ii): χ 340-345.
 249 P. Berol. 11516 fr. b (s. i a.C. - i p.C.): ω 416-426.
 250 P. Oxy. inv. 15 2B.39/F (s. iii): α 2-63.
 251 P. Oxy. inv. 102/35 (s. ii): α 72-89.
 252 P. Oxy. inv. 104/55 (b) (s. ii-iii): α 97-104.
 253 P. Oxy. inv. 100/31 (a) (s. ii-iii): α 143-154 (om. 148).
 254 P. Oxy. inv. 31 4B.9/K(1-3) (s. ii-iii): α 150-154.
 255 P. Oxy. inv. 7 1B.5/G (a) (s. iii?): α 151-167.
 256 P. Oxy. inv. 104/138 (b) (s. ii-iii): α 169-181, 238-243.
 257 P. Oxy. inv. 100/12 (c) (s. iii): α 171-181, 198-204.
 258 P. Oxy. inv. 119/67 (b) (s. ii-iii): α 182-204.
 259 P. Oxy. inv. 15 2B.32/A (c) (s. ii): α 196-199.
 260 P. Oxy. inv. 114/45 (d) (s. iii): α 204-207.
 261 P. Oxy. inv. 114/43 (c) (s. ii-iii): α 206-214.
 262 P. Oxy. inv. 18 2B.65/E(1) (a) (s. ii): α 247-261.
 263 P. Oxy. inv. 85/25 (a) (s. ii-iii): α 253-262, 266-271.
 264 P. Oxy. inv. 100/20 (a) (s. ii): α 294-308.
 265 P. Oxy. inv. 62 6B.75/C(1-2) a (s. iii): α 318-325.
 266 P. Oxy. inv. 105/183 (d) (s. v-vi): α 329-338, 363-376.
 267 P. Oxy. inv. 40 5B.110/H(1-2) (d) (s. ii): α 355-366.
 268 P. Oxy. inv. 65 6B.40/G(3-4) b (s. iv?): α 436 - β 6.
 269 P. Oxy. inv. 100/77 (c) (s. ii): β 2-14.
 270 P. Oxy. inv. 15 2B.42/E (c) (s. ii): β 10-16.
 271 P. Oxy. inv. 1B.91/F(1-2) (a) (s. i a.C. - i p.C.): β 22-46.
 272 P. Oxy. inv. 1B.61/H (d) + (f) (s. i-ii): β 37-51, 51-57.
 273 P. Oxy. inv. 112/87(a) (s. ii): β 65-83.
 274 P. Oxy. inv. 82/88 (b) (s. iii): β 66-73.
 275 P. Oxy. inv. 25 3B.55/D (h) (s. iii): β 127-141, 159-169.
 276 P. Oxy. inv. 49 5B.101/D(4-7) (a) (s. ii): β 164-177.
 277 P. Oxy. inv. 63 6B.71/J(1-3) (a) + 72/E(1-3)a + 63 6B.71/H(1-5) (a) (s. ii): β 170-206, 213-221, 239-251.
 278 P. Oxy. inv. 38 3B.79/E(1-2)d + E(4) (transcr. E. Nabney; s. ii ex.): β 201-350.
 279 P. Oxy. inv. 38 3B.81/H(1-3) (c) (s. ii-iii): β 209-227.
 280 P. Oxy. inv. 10 1B.161/D (e) (i-ii): β 210-219.
 281 P. Oxy. inv. 39.5B/120 M(1-2) (b) (s. ii-iii): β 230-27.
 282 P. Oxy. inv. 17 2B.63/C (c) (s. ii-iii): β 247-258, γ 26-35, 46-52 et frustula.
 283 P. Oxy. inv. 15 2B.40/E (b) (s. iii): β 268-275, 282-310, 317-337.
 284 P. Oxy. inv. 100/39 (b) (s. ii): β 278-281.
 285 P. Oxy. inv. 12 1B.134/F (c) (s. ii): β 295-301.
 286 P. Oxy. inv. 38 3B.86/E(1-2) (b) + 38 3B.83/F(4-5) (a) (s. ii-iii): β 307-328, 334-340, 353-358, 402-430, 433-434.
 287 P. Oxy. inv. 38 3B.81/P (a) (s. i a.C. - i p.C.): β 318-327.
 288 P. Oxy. inv. 112/91 (a) (s. i-ii): β 334-352.

- 289 P. Oxy. inv. 86/82 (a) (M–P 1033.01; s. iv): β 423–434.
 290 P. Oxy. inv. 58/B (55) (a) (s. ii–iii): γ 2–8.
 291 P. Oxy. inv. 81 2B.85/25(C) (s. i–ii): γ 33–38.
 292 P. Oxy. inv. 104/31 (b) (s. iii): γ 46–55.
 293 P. Oxy. inv. 12 1B.137/H (a) (s. ii): γ 55–64.
 294 P. Oxy. inv. 5 1B.38/F (i): γ 84–99.
 295 P. Oxy. inv. 103/37 (b) (s. ii–iii): γ 91–103.
 296 P. Oxy. inv. 104/158 (c) (s. ii): γ 141–145.
 297 P. Oxy. inv. 28 4B.57/A(1–5) d (s. iii): γ 170–174.
 298 P. Oxy. inv. 112/129 (a) (s. ii): γ 229–242.
 299 P. Oxy. inv. 106/23 (d) (s. i): γ 242–244.
 300 P. Oxy. inv. 9 1B.170/E (c) (s. i–ii): γ 258–264.
 301 P. Oxy. inv. 72/8 (b) (s. iii): γ 313–17, 319–326.
 302 P. Oxy. inv. 102/195 (b) (s. ii): γ 348–353.
 303 P. Oxy. inv. 72/10 (a) (s. iii): γ 408–412.
 304 P. Oxy. inv. 82/85 (a) (s. ii): γ 418–481.
 305 P. Oxy. inv. 43 5B.70/F(1–4) (b) (s. ii–iii): γ 425–441.
 306 P. Oxy. inv. 66 6B.4/F(1–2) (a) (s. ii): γ 427–432.
 307 P. Oxy. inv. 50 4B.25/K(1–5) (g) (s. i): γ 432–436.
 308 P. Oxy. inv. 103/102 (a) (s. i–ii): δ 1–5.
 309 P. Oxy. inv. 103/37 (c) (s. iii): δ 32–35.
 310 P. Oxy. inv. 83/33 (b) (s. ii): δ 34–38, 41–44 et fort. frustula plura.
 311 P. Oxy. inv. 82/27 (c) (s. ii/iii R.A.Coles, iv J.R. Rea): δ 61–70.
 312 P. Oxy. inv. 67 6B.15/M(1–3) (a) (s. iii): δ 77–88.
 313 P. Oxy. inv. 37 4B.103/B(1) (b) (s. iii): δ 129, 133–134, 155, 169(?), 172–213.
 314 P. Oxy. inv. 104.130 (b) (s. ii–iii): δ 160–168.
 315 P. Oxy. inv. 21 3B.25/G(2–4) (b) (s. ii): δ 166–175.
 316 P. Oxy. inv. 37 4B.105/F(1) (a–b) (s. ii–iii): δ 172–189.
 317 P. Oxy. inv. 23 3B.12/D (1–2) (a) + (3–4) (a) (s. iii): δ 178–225, 228–238, 242–249.
 318 P. Oxy. inv. 81 2B.85/22 (d) (s. iii): δ 187–209.
 319 P. Oxy. inv. 51 4B.21/B (1–3) (c) (s. ii?): δ 190–199.
 320 P. Oxy. inv. 105/37 (b) (s. ii): δ 193–196.
 321 P. Oxy. inv. 65 6B.37/D(1–3) (a) (s. iv): δ 214–221, 254–260 et frustula tria.
 322 P. Oxy. inv. 71/4 (d) (s. ii?): δ 226–235, 261–270.
 323 P. Oxy. inv. 67 6B.9/O(1–2) (b) (s. ii): δ 228–229.
 324 P. Oxy. inv. 104/38 (b) (s. ii): δ 260–268.
 325 P. Oxy. inv. 66 6B.5/P(5) (a) (s. iii): δ 284–303.
 326 P. Oxy. inv. A 621 (P. Ashm. 9/8; s. i a.C. – i p.C.): δ 311–312, 317–321.
 327 P. Oxy. inv. 104/148 (a) (s. ii–iii): δ 355–373.
 328 P. Oxy. inv. 31 4B.12/A(3–7) (b) (s. i–ii): δ 450–480.
 329 P. Oxy. inv. 104/100 (a) (s. iii): δ 474–477, 516–556.

- 330 P. Oxy. inv. 106/111 (b) (s. i ex.): δ 482–490.
 331 P. Oxy. inv. 8 1B.186/E (a) (s. ii–iii): δ 490–501.
 332 P. Oxy. inv. 20 3B.30/J (c) (s. ii ex.): δ 497?–516.
 333 P. Oxy. inv. 15 2B.39/G (e) (+ f?) (s. ii–iii): δ 500–517.
 334 P. Oxy. inv. 25 3B.54/H (d) (s. i–ii): δ 673–680.
 335 P. Oxy. inv. 58/B (55) (b) (s. ii): δ 711–716.
 336 P. Oxy. inv. 8 1B.196/D (a) (s. ii): δ 769–789.
 337 P. Oxy. inv. 20 3B.37/E(1–2) (a) (s. ii ineunt.): δ 793–825.
 338 P. Oxy. inv. 4B/9 (C 377) (s. ii): δ 828–840.
 339 P. Oxy. inv. 14 1B.204/D (a) (s. iv): δ 843–845.
 340 P. Oxy. inv. 102/47 (f) (s. ii): ε 8–15.
 341 P. Oxy. inv. 48 5B.25/F (3–5) (a) (s. ii–iii): ε 14–18.
 342 P. Oxy. inv. 29 4B.46/J (1–2) (a) (s. ii): ε 51–4.
 343 P. Oxy. inv. 47 5B.43/B (4–8) (s. ii): ε 77–88.
 344 P. Oxy. inv. 25 3B.55/C (b) (s. ii–iii): ε 90, 92–100.
 345 P. Oxy. inv. 38 3B.84/D (1–4) (d) (s. i): ε 92–99, 138–142.
 346 P. Oxy. inv. 39 3B.78/D (1–2) (a) (s. ii): ε 127–133, 137–143, 146–152.
 347 P. Oxy. inv. 15 2B.37/A (c) (s. ii–iii): ε 128–133.
 348 P. Oxy. inv. 30 4B.39/G (1–3) (a) (s. ii–iii): ε 133–138.
 349 P. Oxy. inv. 103/75 (a) (s. ii): ε 163–166.
 350 P. Oxy. inv. 29 4B.45/F(1–2) (transcr. Cs. Láda; s. i?): ε 208, 229–253.
 351 P. Oxy. inv. 33 4B.86/E(6–7) (a) (s. i): ε 234–237, 248–252, 253–277.
 352 P. Oxy. inv. 93 Dec 23/A 3 (s. iv–v): ε 236–248, 265–277.
 353 P. Oxy. inv. 49 5B.99/D (37–8) (b) (s. ii–iii): ε 269–280.
 354 P. Oxy. inv. 34 4B.76/L (10–11) (a) (s. i): ε 344–362.
 355 P. Oxy. inv. 105/116 (b) (s. ii?): ε c.345–358.
 356 P. Oxy. inv. 102/140 (d) (s. ii–iii): ε 364–366.
 357 P. Oxy. inv. 34 4B.72/H(1–4) (c) (s. i): ε 407–425.
 358 P. Oxy. inv. 51 4B.21/M(1) (a) (transcr. Cs. Láda; s. iii–iv): ε 430–480.
 359 P. Oxy. inv. 66 6B.27/G(5–6) (a) (s. iv): ε 442–447, 460–470, 472–476, 490–493 + ζ 1 (v. reclamans).
 360 P. Oxy. inv. 35 4B.67/M(1–2) (a) (s. i–ii): ε 447–468.
 361 P. Oxy. inv. 72/2 (a) (s. ii–iii): ε 472–478.
 362 P. Oxy. inv. 82/44 (c) (s. ii): ε 482–493.
 363 P. Oxy. inv. 4 1B.69/B (c) (s. iii): ε 490–493.
 364 P. Oxy. inv. 30 4B.38/E(1–3) (s. iii): ζ 1–9, 34–39 et frustula quattuor.
 365 P. Oxy. inv. 105/41 (a) (s. iii–iv): ζ 1–13.
 366 P. Oxy. inv. 49 5B.97/D(1–2) (s. iii): ζ 29–37.
 367 P. Oxy. inv. 30 4B.35/C(1–4) (a) (s. i): ζ 36–43.
 368 P. Oxy. inv. 101/51 (b) (transcr. R. S. Parker; s. i): ζ 67–84.
 369 P. Oxy. inv. 88/390(a) (s. ii): ζ 90–108.
 370 P. Oxy. inv. 46 5B.48/E(4–5) (b) (s. iii–iv): ζ 111–124.
 371 P. Oxy. inv. 10 1B.164/B (a) (s. ii–iii): ζ 115–123.
 372 P. Oxy. inv. 48 5B.25/G(1–2) (s. ii–iii): ζ 121–132.
 373 P. Oxy. inv. 46 5B 50/D(4–5) (b) (s. ii): ζ 150–182.

- 374 P. Oxy. inv. 4 1B.73/J (a) (s. ii?): ζ 176–200.
 375 P. Oxy. inv. 106/127 (c) (s. i): ζ 191–199.
 376 P. Oxy. inv. 100/193 (e) (s. iii): ζ 195–205.
 377 P. Oxy. inv. 21 3B.27/E (3–6) (s. i): ζ 195–199.
 378 P. Oxy. inv. 11 1B.156/E (a) (aet. Byz.): ζ 250–255, 281–285.
 379 P. Oxy. inv. 88/272 (a) (s. i): ζ 275–280.
 380 P. Oxy. inv. 32 4B.7/H(2) (b) (s. ii–iii): ζ 296–305 et frustula tria.
 381 P. Oxy. inv. 51 4B.21/D(1–3) (c) (s. ii): ζ 310–321.
 382 P. Oxy. inv. 104/63 (a) (s. ii–iii): ζ 322–331.
 383 P. Oxy. inv. 101/33 (a) (s. ii): η 2–14.
 384 P. Oxy. inv. 101/63 (a) (s. ii–iii): η 31–46.
 385 P. Oxy. inv. 43 5B.67/D(2) (a, b) (s. i): η 71–76, 78–84, 101–102(?).
 386 P. Oxy. inv. 100/29 (a) (s. ii–iii): η 72–82, 107–116.
 387 P. Oxy. inv. 101/13 (d) (s. ii–iii): η c.108–135.
 388 P. Oxy. inv. 34 4B.74/N(2–3) (s. i): η 111–137.
 389 P. Oxy. inv. 102/104 (c) (s. ii–iii): η 117–125.
 390 P. Oxy. inv. 103/56 (b) (s. ii–iii): η 151–167.
 391 P. Oxy. inv. 19 2B.78/E(8–9) (s. iii): η 184–197.
 392 P. Oxy. inv. 1 1B.211/A (g) (s. vi): η 276–290, 309–326.
 393 P. Oxy. inv. 22 3B.18/L(1–3) (a) (s. i–ii): η 300–309.
 394 P. Oxy. inv. 19 2B.82/E (b–c) (s. iii): θ 1–8, 12–17, 19–35.
 395 P. Oxy. inv. 15 2B.31/A (a) (s. ii–iii): θ 55–65.
 396 P. Oxy. inv. 58/B (64) (b) (transcr. D. Colomo; s. ii?): θ 66–80.
 397 P. Oxy. inv. 65 6B.40/D (b) (s. vi): θ 107–119, 123–140, 146–158, 163–180.
 398 P. Oxy. inv. 72.23 (d) (s. iii?): θ 184–196.
 399 P. Oxy. inv. 47 5B.44/G(3–6) (a) (transcr. D. Colomo; s. ii): θ 201–251.
 400 P. Oxy. inv. 112/24 (transcr. D. Colomo; s. iii): θ 228–255, 509–528.
 401 P. Oxy. inv. 33 4B.83/F(5–8) (a) (transcr. D. Colomo; s. i): θ 235–29, 245–265.
 402 P. Oxy. inv. 30 4B.39/G(1–3) (b) (s. ii): θ 264–277.
 403 P. Oxy. inv. 4 1B.69/B (d) (s. ii–iii): θ 369–375.
 404 P. Oxy. inv. 62 6B.82/K(2–3) (c) (s. ii–iii): θ 410–418.
 405 P. Oxy. inv. 65 6B.35/C(1) (b) (s. vi): θ 411–417, 445–451 (et fort. frustula tria).
 406 P. Oxy. inv. 48 5B.25/F(3–5) (b) (s. ii–iii): θ 505–511.
 407 P. Oxy. inv. 7 1B.217/B (a) (s. ii): ι 57–95.
 408 P. Oxy. inv. 19 2B.82/F (b) (s. iii): ι 101–104.
 409 P. Oxy. inv. 19 2B.80/H (a) (s. iii): ι 105–115, 119–126.
 410 P. Oxy. inv. 17 2B.62/G (e) (s. ii): ι 128–137, 159–169.
 411 P. Oxy. inv. 101/172 (b) (s. ii): ι 213–220.
 412 P. Oxy. inv. 4 B1/G(1) (s. iii): ι 294–319, 341–360.
 413 P. Oxy. inv. 19 2B.75/E (a) (s. iii): ι 297–303.
 414 P. Oxy. inv. 20 3B.36/F(3–4) (a) (s. i): ι 394–397, 400–405.
 415 P. Oxy. inv. 87/322 (a) (s. i–ii): ι 445–446.

- 416 P. Oxy. inv. 100/102 (b) (s. iii): ι 469–72, 497–500.
 417 P. Oxy. inv. 19 2B.78/A (a) (s. ii–iii): ι 479–492.
 418 P. Oxy. inv. 57 74/E (2) (s. ii): ι 485–492 (om. 489).
 419 P. Oxy. inv. 19 2B.81/A (d) (s. iii): ι 497–520.
 420 P. Oxy. inv. 17 2B.61/A (b) (s. ii): ι 501–506, 552–563.
 421 P. Oxy. inv. 42 5B.78/J(8–10) (s. i–ii): ι 543–559, 562–566.
 422 P. Oxy. inv. 63 6B.69/C(3–5) (a) (s. ii): κ 45–50.
 423 P. Oxy. inv. 106/138 (a) (s. ii–iii): κ 50–67.
 424 P. Oxy. inv. 103/41 (a) (s. ii): κ 81–93.
 425 P. Oxy. inv. 37 3B.87/C(2) (c) (s. i): κ 95–104.
 426 P. Oxy. inv. 87/311 (b i–ii), (c)–(f) (s. i–ii): κ 130–162, 211–212 aut
 253–254, 224–241, 350–355, 436–443, 446–454.
 427 P. Oxy. inv. 40 5B.116/G(4–5) (a) (s. i): κ 151–159.
 428 P. Oxy. inv. 87/110 (a) (s. i): κ 243–250; μ 18–37.
 429 P. Oxy. inv. 115/87 (s. ii): κ 390–403.
 430 P. Oxy. inv. 106/7 (b) (s. ii): κ 435–439.
 431 P. Oxy. inv. 18 2B.73/D(1–2) (a) (s. iii): κ 496–519.
 432 P. Oxy. inv. 45 5B.58/D(3–6) (b) (s. ii): λ 49–58, 96–111.
 433 P. Oxy. inv. 37 4B.103/F(3) (b), (4) (b), (7) (a) (s. iii): λ 138–200.
 434 P. Oxy. inv. 12 1B.133/C (4–7) (c) (s. i): λ 173–179.
 435 P. Oxy. inv. 14 1B.222/B (b) (s. v): λ 190–209, 224–244.
 436 P. Oxy. inv. 102/151 (b) (s. ii): λ 248–261.
 437 P. Oxy. inv. 101/192 (d) (s. ii): λ 412–422.
 438 P. Oxy. inv. 47 5B.33/H(5–8) (a) (s. ii): λ 504–522.
 439 P. Oxy. inv. 73/141 (a) (s. ii–iii): λ 604, 609–615.
 440 P. Oxy. inv. 100/136 (b) (s. iii): λ 614–625.
 441 P. Oxy. inv. 72 11 (b) (s. iii): μ 23–35.
 442 P. Oxy. inv. 101/61 (b) (s. ii): μ 37–61.
 443 P. Oxy. inv. 87/311 (g) (s. i–ii): μ 37–42.
 444 P. Oxy. inv. 102/18 (e) (s. ii): μ 189–200.
 445 P. Oxy. inv. 33 4B.84/A(1–3) (b) (s. ii ex.): μ 298–301.
 446 P. Oxy. inv. 37 4B.103/F(6) (a) (s. iii): μ 362–374.
 447 P. Oxy. inv. 36 4B.92/B(1–4) (a) (s. i–ii): ν 67–75.
 448 P. Oxy. inv. 93/Jan 3/C.1 (s. iii): ν 68–81.
 449 P. Oxy. inv. 5 1B 39/G (i) (s. ii): ν 137–152.
 450 P. Oxy. inv. 87/81 (a) (s. ii): ν 156–158 et frustula.
 451 P. Oxy. inv. 18 2B.66/F(9–10) (c) (s. iii): ν 161–167.
 452 P. Oxy. inv. 73/141 (b) (s. ii?): ν 181–209.
 453 P. Oxy. inv. 104/130 (c) (s. ii–iii): ν 197–202.
 454 P. Oxy. inv. 100/101 (a) (s. ii–iii): ν 259–268.
 455 P. Oxy. inv. 35 4B.101/F (2–5) (a) (s. ii–iii): ν 285–307, 315–326.
 456 P. Oxy. inv. 14 1B.222/E (d) (s. iii): ν 335–345.
 457 P. Oxy. inv. 112/79 (a) (s. ii–iii): ν 342–349, 358–368, 428–440,
 ξ 455–461 et frustula.

- 458 P. Oxy. inv. 118/39 (a) (s. v): v 392–411, 419–437, ξ 336–354,
364–383.
- 459 P. Oxy. inv. 115/A(52) (b) (s. ii–iii): v 422–433.
- 460 P. Oxy. inv. 101/134 (b) (s. ii): v 426–440.
- 461 P. Oxy. inv. 4 1B.70/B (c) (s. iii): ξ 48–75.
- 462 P. Oxy. inv. 82/93 (c) (s. iii–iv): ξ 407–412.
- 463 P. Oxy. inv. 95/62 (a) (s. iv): ξ 424–431, 453–460.
- 464 P. Oxy. inv. 105/113 (a) (s. ii–iii): ξ 432–449.
- 465 P. Oxy. inv. 65 6B.40/H(1–4) (d) (s. v–vi): ξ 532 – o 1, 25–31.
- 466 P. Oxy. inv. 46 5B.51/F(2–4) (a) (s. iii): o 4–32.
- 467 P. Oxy. inv. 18 2B.64/D(5–6) (b) et (7) (d) (s. iii?): o 27–50.
- 468 P. Oxy. inv. 18 2B.64/D(7) (a) (s. iii?): o 51–61.
- 469 P. Oxy. inv. 18 2B.66/F(5) (c) (s. iii?): o 101–132.
- 470 P. Oxy. inv. 101/182 (c) (s. ii?): o 187–190, 231–245.
- 471 P. Oxy. inv. 15 2B.39/C (c) (s. ii): o 217–230.
- 472 P. Oxy. inv. 17 2B.56/A (a) (s. i–ii): o 225–231.
- 473 P. Oxy. inv. 10 1B.164/D (b) (s. ii): o 253–269.
- 474 P. Oxy. inv. 1 B4/c (s. ii): o 308–317.
- 475 P. Oxy. inv. 115/80 (s. v): o 375–405, 411–438.
- 476 P. Oxy. inv. 18 2B.64/D(5–6) (a) (transcr. P. Strataki; s. iii?):
o 412–426.
- 477 P. Oxy. inv. 17 2B.63/J (a) (s. iii): o 521–528.
- 478 P. Oxy. inv. 12 1B.141/H (a) (s. iii): o 522–542.
- 479 P. Oxy. inv. 12 1B.141/A (a) (s. ii–iii): π 31–50.
- 480 P. Oxy. inv. 20 3B.34/E(4) (b) (s. iii): π 44–60, 88–98.
- 481 P. Oxy. inv. 26 3B.49/J(1): π 55–64, 96–100.
- 482 P. Oxy. inv. 100/99 (a) (s. ii–iii): π 199–204.
- 483 P. Oxy. inv. 81 2B.85/26 (b) (s. ii–iii): π 254–261.
- 484 P. Oxy. inv. 104/136 (a) (transcr. M. Malouta; s. i–ii): p 67–77.
- 485 P. Oxy. inv. 65 6B.39/E(4) (a) (s. vi): ρ 92–117, 133–155, 174–191,
212–229.
- 486 P. Oxy. inv. 15 2B.39/F (d) (transcr. M. Malouta; s. ii–iii): ρ 104–112,
149–157.
- 487 P. Oxy. inv. 103/215 (a) (transcr. M. Malouta; s. ii–iii): ρ 104–121.
- 488 P. Oxy. inv. 81 2B.85/35 (a) (s. iii): ρ 126–136, 171–181.
- 489 P. Oxy. inv. 5 1 B 44/E (c) (s. iii): ρ 166–186.
- 490 P. Oxy. inv. 104/14 (a) (s. i–ii): ρ 202–211.
- 491 P. Oxy. inv. 36 4B.93/C(1–3) (a) (s. iii): ρ 253–264.
- 492 P. Oxy. inv. 46 5B.51/F(1) (a) (s. ii): ρ 376–389.
- 493 P. Oxy. inv. 28 4B.57/A(1–5) (e) (transcr. M. Malouta; s. iii):
ρ 408–422, 437–447.
- 494 P. Oxy. inv. 87/347 (a) (s. i): ρ 470–473.
- 495 P. Oxy. inv. 115/75 (s. ii): ρ 491–582.
- 496 P. Oxy. inv. 102/170 (c) (s. i–ii): ρ 518–536 et frustulum.
- 497 P. Oxy. inv. 71/3 (g) (s. ii): ρ 544–552.

- 498 P. Oxy. inv. 102/25 (a) (s. i-ii): σ 1-26.
 499 P. Oxy. inv. 87/321 (a) (s. ii): σ 20-26.
 500 P. Oxy. inv. 87/311 (h, j) (s. ii): σ 23-27, 159-171, 215-246 et frustula.
 501 P. Oxy. inv. 27 3B.44/C(1) (a) (s. ii): σ 101-107.
 502 P. Oxy. inv. 103/190 (a) (s. ii): σ 128-150.
 503 P. Oxy. inv. 87.371 (a) et 88/51 (a) (s. ii-iii): σ 215-244.
 504 P. Oxy. inv. 104/30 (a) (s. iii): σ 265-269, 279-281, 292-293, 300-306.
 505 P. Oxy. inv. 39 5B.125/C(1) (a) (s. iii): σ 282-308.
 506 P. Oxy. inv. 36 4B.110/H(1-3) (b) (s. iii): σ 290-300.
 507 P. Oxy. inv. 34 4B.73/B(3) (a) (s. ii-iii): σ 329-343, 386-402.
 508 P. Oxy. inv. 71/2 (e) (s. i-ii): σ 375-388.
 509 P. Oxy. inv. 18 2B.64/D(1-3) (b) (s. iii): σ 406-428.
 510 P. Oxy. inv. 103/152 (a) (s. i-ii): τ 36-42.
 511 P. Oxy. inv. 25 3B.56/E (g) (s. ii): τ 51-66.
 512 P. Oxy. inv. 102/16 (a) (s. ii): τ 79-91.
 513 P. Oxy. inv. 37 4B.103/B(2-3) (d) (s. iii): τ 159-164.
 514 P. Oxy. inv. 104/146 (a) (s. i-ii): τ 342-347.
 515 P. Oxy. inv. 105/225 (b) (s. iv?): τ 390-411, 422-443.
 516 P. Oxy. inv. 105/50 (b) (s. ii): τ 484-495.
 517 P. Oxy. inv. 102/21 (c) (s. ii): τ 575-588.
 518 P. Oxy. inv. 100/200 (b) (s. iii): υ 58-75.
 519 P. Oxy. inv. 82/47 (b) (s. iii): υ 125-144.
 520 P. Oxy. inv. 22 3B.20/K(2-3) (a) (s. ii-iii): υ 190-201.
 521 P. Oxy. inv. 49 5B.105/D(1-4) (a) (s. iii): υ 192-c.206.
 522 P. Oxy. inv. 88/345 (a) (s. ii-iii): υ 225-247.
 523 P. Oxy. inv. 29 4B.48/A(1-2) (d) (s. ii): υ 229-240.
 524 P. Oxy. inv. 115/A (39) (a) (s. ii-iii): υ 234-241.
 525 P. Oxy. inv. 35 4B.101/E(2-3) (a) (s. iii): ϕ 35-46.
 526 P. Oxy. inv. 51 4B.18/H(1-3) (b) (s. ii): ϕ 150-154.
 527 P. Oxy. inv. 31 4B.12/C(1-3) (a) (s. ii): ϕ 166-171, 179-192, 194-199.
 528 P. Oxy. inv. 29 4B.63/B(4-8) (c) (s. iii): ϕ 179-185.
 529 P. Oxy. inv. 103/50 (a) (s. iii): ϕ 189-195.
 530 P. Oxy. inv. 31 4B.12/L(1-2) (a) (s. iii): ϕ 309-331.
 531 P. Oxy. inv. 58/B(64) (a) (s. iii): ϕ 366-372.
 532 P. Oxy. inv. 103/82 (b) (s. iii): ϕ 429-433.
 533 P. Oxy. inv. 115/76 (a) (s. v-vi): χ 277-338.
 534 P. Oxy. inv. 25 3B.55/C (g) (s. ii-iii): χ c.294-353, 378-383.
 535 P. Oxy. inv. 36 4B.93/A(1-2) (a) (s. ii-iii): χ 318-330.
 536 P. Oxy. inv. 102/98 (b) (s. ii): χ 436-440.
 537 P. Oxy. inv. 37 4B.109/K(1-3) (a) (s. iv): χ 467-473, 500-501.
 538 P. Oxy. inv. 47 5B.46/F(1-4) (d) (s. ii): χ 467-474.
 539 P. Oxy. inv. 1B 134/F(3-4) (s. ii): χ 496-497 (?).
 540 P. Oxy. inv. 27 3B.40/E(1-2) (a) (s. iii): ψ 70-85.
 541 P. Oxy. inv. 20 3B.35/H(1-3) (a) (s. ii-iii): ψ 255-287.
 542 P. Oxy. inv. 104/90 (d) (s. ii): ψ 288-300.

- 543 P. Oxy. inv. 49 5B.101/A(1-3) (a) (s. iii-iv): ψ 303-315, 333-345.
 544 P. Oxy. inv. 101/47 (c) (s. ii): ψ 310-319.
 545 P. Oxy. inv. 66 6B.4/L(1-3) (a) (s. iii): ψ 314-328.
 546 P. Oxy. inv. 96/49 (a) (s. ii): ω 61-69, 334-338, 379-387, 458-463, 493-499 et frustula ca. xv.
 547 P. Oxy. inv. 115/78 (a) + 115/62-3 + 115/79 (transcr. E. Dickey; s. ii): ω 2-25, 63-99, 125-138, 199-222, 231-248, 251-541. — 547²⁻⁴ = correctores, quorum 547² novissimus est.
 548 P. Oxy. inv. 39 5B/120/B(3-4) (b) (s. iii-iv): ω 90-100, 122-132.
 549 P. Oxy. inv. 48 5B.30/J(10) (b) (s. i): ω 145-168.
 550 P. Oxy. inv. 105/204 (b) (s. v): ω 187-190, 221-224.
 551 P. Oxy. inv. 9 1B.173/J (a) (s. ii): ω 255-269, 281-295.
 552 P. Oxy. inv. 115/A(54) (b) (s. iii): ω 292-305.
 553 P. Oxy. inv. 10 1B.164/K (a) (s. iii): ω 399-409.
 554 P. Oxy. inv. 115/17 (a) (s. iii): ω 410-421.
 555 P. Oxy. inv. 8 1B.196/D (b) (s. ii): ω 417-432.
 556 P. Oxy. inv. 17 2B.62/B (a) (s. iii): ω 426-438.
 557 P. Oxy. inv. 70/3 (e) (s. iii?): ω 518-524.

GLOSSARIA, COMMENTARII, SCHOLIA MINORA

- h1 P. Schub. 3 (P. Berol. inv. 9571; M-P 1215.1; s. ii-iii): de diebus Odysseae.
 h2 P. Mediol. Univ. Statale 1181 (M-P 1207.1; s. i): gloss. ad α 46-53.
 h3 P. Köln 362 + P. Duke inv. 769 (M-P 1207.2; s. iii-iv): gloss. ad α 67-69, 79-116.
 h4 P. Oxy. inv. 37 3B.87/K(14) (f) + P. Strasb. inv. G 1401E (M-P 1207.3; s. iii): hypoth. et gloss. ad α 441-444, b 2 sqq.
 h6 P. Ant. 69 (M-P 1206; s. ii-iii): paraphr. ad β-γ.
 h7 P.S.I. 1173 (M-P 1209; s. iii): comm. ad γ 91, λ 321-322, 336, 519, 582; μ 70, 85; ν 96, 259; ξ 327.
 h8 P. Ryl. 23 (M-P 1208; s. ii): hypoth. ad γ, ζ.
 h9 P. Hamb. 200 (M-P 1209.1; s. ii): comm. ad δ 40-123, 411-504.
 h10 P. CtYBR 551 (P.Yale 128; M-P 1209.2; s. ii): comm. ad δ 335-345 = ρ 126-136.
 h12 P. Oxy. 2888 (M-P 1209.3; s. ii): comm. ad δ 398 sqq., ε 275 sqq., η 244(?).
 h13 P. Ryl. 26 (M-P 1216; s. i): glossae.
 h14 P. Laur. 53 (M-P 1209.4; s. iii ex.): hypoth. ad ε, ζ.
 h15 P. Colon. inv. 2381 (M-P 1209.5; s. i-ii): gloss. ad η 283-347, θ 29-163.
 h16 Apollonii Sophistae fragmenta:

- a P. Berol. 16705 (= P. Coll. Youtie I 2) + 21253 (BKT IX 157; M–P 1216.1; s. iv–v).
- b P. Oxy. 3206 (M–P 1216.2; s. ii).
- c P. Cair. 50208 (M–P 1218; s. iii).
- d Bodl. Libr. Gr. class e.44(P) (M–P 1217; s. i–ii).
- e P. Oxy. 2517 (M–P 1218.1; s. ii).
- f P. Oxy. inv. 18 2B.66/F(1) (b) + (9–10) (e) (M–P 1218.2; s. iii).
- g P. Mich. inv. 5451a (M–P 1218.3; s. i–ii).
- h18 ostr. ed. J. Schwartz, B.I.F.A.O. 61 (1962) 173 sq. (M–P 1210; s. ii): comm. ad ι 1–3, 39–40.
- h19 P. Mediol. Univ. Statale 1229 (M–P 1210.1; s. iii): gloss. ad ι 2–32.
- h20 (= h43 Il.) P. Oxy. 412 (M–P 53; s. iii): Iulii Africani Cesti; λ 34–43, 48–50 laudantur.
- h21 P. Mediol. Univ. Cattol. 210 (M–P 1210.2; s. iii): sch. ad λ 90–91, 387–392.
- h22 P. Pisa Lit. 8 (M–P 1210.3; s. i): comm. ad λ 475–476.
- h23 P.S.I. 1464 + P. Oxy. 4821 (M–P 1210.4, 1211.001; s. ii): comm. ad μ 122–206, ο 83–91.
- h25 P. Amh. 2.18 + P. Strasb. inv. G 162 (M–P 1211; s. ii): sch. min. ad ο 1–521.
- h26 P. Colon. inv. 236 (M–P 1211.1; s. ii–iii): sch. min. ad π 427–474, ρ 37–66.
- h27 P. Lille inv. 114t + 114o + 134 + 87 + 83 + 93a + 93b (M–P 1211.01; s. iii a.C.): sch. ad π 148–471, ρ 53–211.
- h28 P. Oxy. 1397 (M–P 1212; s. v): sch. ad σ 67, 70.
- h29 P. Oxy. 3710 (M–P 1212.01; s. ii–iii): comm. ad υ 135–276.
- h30 P. Fay. 312 (M–P 1213; s. ii): comm. ad φ 218–234.
- h31a P. Lit. Lond. 160 (M–P 1214; i a.C.): dialogus de Odyssea.
- h31b P. Giss. Univ. 39 (inv. 361; M–P 1215; s. iii a.C.): dialogus de Odyssea (idem atque h31a).
- h32 P. Berol. 13872 (P. Schub. 4; M–P 1229, s. iii): dialogus (?) de Odyssea.
- h33 P. Oxy. 3833 (M–P 1211.11; s. iv): comm. ad ρ 455 – σ 27.
- h34 P. Oxy. 4453 (M–P 1207.21; s. i): comm. ad α 103–114, δ 625–672.
- h35 P. Freib. I 1c (v) (M–P 1219; s. i a.C.): glossarium alphabeticum.
- h36 P. Oxy. 4820 (M–P 1208.01; s. ii): comm. ad γ 1–4.
- h37 O. Did. 82 (H. Cuvigny et al., *Didymoi* (2011); s. ii): sch. min. ad γ.
- h38 P. Mich. xviii (= P. Mich. Koenen) 760 (inv. 1591; M–P 2274.5; s. i–ii): de geographia Odysseae.
- h39 P. Mich. inv. 6766a fr. 3 (Pap. Congr. XXIII, 595–601; M–P 2171.02 + 2147.21; s. ii): de hexametro.
- h40 P. Lips. 1397 ined. (s. i): gloss. ad θ 5–32.
- h41 P. Vindob. G 29784 (M–P 2447; s. iii): Mythographus Hom.
- h43 P.S.I. inv. 90 (Comunicazioni dell'Ist. Papirolog. G. Vitelli 8 (2009) no. 3; M–P 1227.21; s. ii–iii): comm. ad ψ (?).

- h44 P. Berol. 1970 (M–P 2470; s. ii–iii): de deorum appellationibus.
h45 P. Oxy. inv. 32 4B.7/E(1) (c) (s. ii): gloss. ad α 53–71.
h46 P. Oxy. inv. 17 2B.56/G (d) (s. i–ii): sch. ad β 97–287.
h47 P. Oxy. inv. 33 4B.82/G(18–20) (transcr. R. Hatzilambrou; s. i–ii):
comm. ad γ 1–4.
h48 P. Oxy. inv. 28 4B.61/G(6–7 (b) (s. iii?): sch. ad γ?
h49 P. Oxy. inv. 5 1B.42/D (f): sch. min. ad δ 40–132.
h50 P. Oxy. inv. 102/58 (a) (s. ii–iii): vocab. ad δ 277–343.
h51 P. Oxy. inv. 72.66 (a) (s. iv): vocab. ad ε 411(?) – ζ 19.
h52 P. Oxy. inv. 5 1B 59/E (g): comm. ad ι–κ.
h53 P. Oxy. inv. 120/17 (s. ii): comm. ad ν 80–184.
h54 P. Oxy. inv. 101/162 (c) (s. iv): sch. ad Od.? ca. ν 224.
h55 P. Oxy. inv. 104/164 (a) (s. ii): comm. ad ο 82–91.
h56 P. Oxy. inv. 35 4B.102/H(1–4) (a) (s. ii): vocab. ad ρ 455 – σ 17 cum
hypothesi ad σ.
h57 P. Oxy. inv. 86/39(a) + /40 (a) (s. ii–iii): comm. ad τ.
h58 P. Oxy. inv. 88/440 (a) (s. ii): comm.?
h59 P. Oxy. inv. 102/9 (b) (s. iii): gloss. ad φ 20–153(?).

PAPYRI ET INSCRIPTIONES VARIAE IN QVIBVS VERSVS HOMERICI LAVDANTVR

- w1 P. Bibl. Brit. inv. 121 (P. Mag. 7.1–148; M–P 1321; s. iii–v): Homero-
mantium.
w4 P. Bon. 24 b² (M–P 2415; s. ii–iii): Homeromantium.
w5 P. Lit. Lond. 193 (M–P 2524; s. ii): philosophica.
w6 P.S. I. 12.1293 (M–P 2707; s. ii–iii): exercitium scribendi.
w7 P. Köln 127 + P. Oxy. 2512 (s. ii–iii): Homero cento.
w9 P. Rain 1.15 (inv. 29792) (M–P 2526; s. v–vi): encomium.
w11 (= w38 Il.) P. Derveni (M–P 2465.1; s. iv a.C.): com. ad theogoniam
orphicam.
w12 P. Ryl. 62 (M–P 2519; s. iii): oratio Olympii Isidoriani.
w14 P. Hamb. 128 (M–P 2289.1; s. iii a.C.): Theophrastus περί λέξεως (?).
w15 P. Berol. 18126 (P. Ibscher 2; P. Hamb. II p.128; M–P 2301; s. iii–ii
a.C.): de re metrica.
w16 Gizeh Mus. inscr. inv. 9267 (s. i a.C.): inscriptio cum imaginibus et
epigrammatibus.
w17 P. Bibl. Brit. inv. 126v (P. Lit. Lond. 182; M–P 1539; s. iii–iv):
Tryphonis Ars grammatica.
w18 P. Bibl. Brit. inv. 734 (P. Lit. Lond. 175; M–P 1223; s. iii): allegoriae
Homeri.
w20 P. Hamb. 138 (M–P 2813; s. ii): prosa.
w21 P. Oxy. 2260 (M–P 96.11; s. ii): Apollodorus περί θεῶν (?).

- w22 P. Bibl. Brit. inv. 2823 (M–P 341; s. iv): Dionis Prusaensis orationes.
w23a P. Oxy. 3831 (M–P 552.01; s. iii–iv): Homeromantium.
w24 P. Würzb. 2 (M–P 2297; s. ii): (Seii Nicanoris?) liber de tropis.
w27 O. Berol. inv. 12319 (M–P 1567; s. iii–ii a.C.): anthologia.
w28 P. Tebt. 270 (M–P 2156; s. ii–iii): grammatica (?).
w29 P. Hib. 179 (M–P 1740; s. iii a.C.): materies incerta.
w31 P. Rain 3.33 (Vindob. inv. G 29815a; M–P 461; s. ii): Heraclides Milesius περί δυσκλίτων ῥημάτων (?).
w32 P. Bibl. Brit. inv. 885 (P. Lit. Lond. 183; M–P 2291; s. ii?): Atticista.
w36 P. Berol. inv. 9571 (M–P 1381; s. iii): comm. in Pindari Dithyrambos.
w37 P. CtYBR 1253 (P. Yale 135; M–P 2751.2; s. ii–iii): anthologia.
w38 R. Criore–P. Davoli, ZPE 187 (2013), 7 (s. iv): versus picti in ludi Aegyptii pariete δ 221–223.
w39 O. Berol. 12605 (M–P 2131; s. iii a.C.): glossarium poeticum.
w40 A. et É. Bernard, Les inscriptions du Colosse de Memnon (1960), 112 no. 37 (s. ii?): Arii poetae ἐκ Μουσείου Homerocento.
w41 P. Berol. 16135 (M–P 2750.02; s. iii): exercitium scribendi.
w42 P. Mediol. inv. 71.82 (M–P 1227.2; s. i a.C.): commentarium (?).
w43 P. Oxy. inv. 65 6B.31/O(1) (s. iv–v?): Homerocento (?).
w44 Cair. Mus. Copt. inv. 10544 (Nag Hammadi cod. 2), Tractatus 6, fol. 136–137 (s. iv): versio Coptica libelli Graeci de anima.
w45 P. Oxy. inv. 88 X5V (s. ii): Homeri versus tamquam prosa descripti.
w46 P. Oxy. 4648 (M–P 2036.01; s. iii): astronomica.
w47 P. Oxy. inv. 20 3B.37/C(1) (a) (s. i–ii): scriptor laudat θ 169–173.
w48 P. Oxy. inv. 18 2B.64/C(2) (a) (s. ii): materies incerta; citat λ 326–327.
w49 P. CtYBR inv. 5128 (s. ii–iii): delectus versuum ex λ (Homeromantium?).
w50 P. Oxy. 2887 fr. 1.19 (M–P 1972.5; s. i–ii): comm. in poema quoddam hexametricum; laudat v 32.
w51 Sydney, Macquarie Univ. 507 (Pap. Congr. XXI (Berlin 1995), Abstracts p. 17; s. ii): scriptor laudat τ 332–334.

GRAMMATICI

Ammon	Ammonius
Antim	Antimachus
ApD	Apollonius Dyscolus
Apio	Apionis Glossae Homericae, ed. A. Ludwich, Phil. 74 (1917) 205–247; 75 (1918) 95–127
ApS	Apollonius Sophista
Ar	Aristarchus
Ar ^a , Ar ^b	Didymi exemplaria duo Aristarchea
Arn	Aristonicus

Arph	Aristophanes Byzantius
Callistr	Callistratus
Choer	Choeroboscus
Did	Didymus
DSid	Dionysius Sidonius
DThr	Dionysius Thrax
Epm	Epimerismi Homerici
Erot	Erotianus in pap. 3 laudatus
EtG	Etymologicum Genuinum
EtGud	Etymologicum Gudianum (Stz. = Sturz, Stf. = de Stefani)
EtM	Etymologicum Magnum
Harp	Harpocraton
Hdn	Herodianus
Heph	Hephaestion
Hld	Heliodorus
Ixio	Demetrius Ixio
Lesb	Lesbonax
Nic	Nicanor
Pamph	Pamphilus
Philop	Philoponus
Philox	Philoxenus
Ptol	Ptolemaeus Ascalonita
Rhi	Rhianus
Sel	Seleucus
Sosig	Sosigenes
Tyr	Tyrannio
Zen	Zenodotus

FONTES ALII ANTIQVIORES

ℳ	ed. Argolica
ℳ	ed. Aeolica
ℳ	ed. Massaliotica
ℳ	ed. Cypria
sch	scholia
sch ^{h7}	scholia papyri h7
sch ^{p21}	scholia papyri 21
tt	testimonia auctorum
t	testimonium auctoris unius
tt*, t*	testimonia cetera, testimonium reliquum

LIBRI SAEC. X–XII QVI VERSVS EX ODYSSEA EXCERPTOS F
ERVNT

g ^O	Oxon. Barocc. 50, f. 201 ^r /201 ^v , saec. x in.
g ^V	gnomologium Athoum Vatoped. 36, f. 133v–139r, saec. xi med.
Z	Oxon. Bodl. Auct. V.1.51 (lemmata et scholia classis D), saec. x ex.
Eust.	Eustathii commentarii, saec. xii
Tz	Io. Tzetzae Allegoriae in Odysseam, saec. xii

CODICES SAEC. X–XIV CONSTANTER CITATI

B	Ambros. gr. B 99 sup., saec. xiii ex. (α 1 – φ 134)
F	Laur. conv. soppr. 52, saec. xi (α 1 – ω 526)
G	Laur. 32.24, saec. x ex. (α 1 – ω 103)
H	Lond. Bibl. Brit. Harl. 5674, saec. xii med.
M	Marc. gr. 613 [568], saec. xiii
N	Marc. gr. IX 4 [1209], saec. xiii–xiv (ι 541 – ω)
P	Heidelberg. Palat. gr. 45, ann. 1201
U	Monac. gr. 519 B, saec. xiii–xiv (α 271 – γ 130, γ 179 – ω)
Ω	horum consensus (cum Eust Tz)
Ω*	quot horum non singuli laudantur

CODICES SAEC. XIII–XV RARO CITATI

C	Caesen. D.XXVII.2, ann. 1311
D	Paris. gr. 2403, saec. xiii–xiv (α 1 – χ 258, χ 485 – ω 309)
S	Paris. gr. 2894, saec. xiii–xiv (α 1 – ρ 518)
T	Hamburg. gr. 56, saec. xiii–xiv (α 1 – μ 200, ν 310 – ξ 67)
V	Vat. gr. 915, saec. xiii–xiv (ante 1311)
W	Vrat. Rehd. 28, ca. 1460–1480
X	Vindob. phil. gr. 133, saec. xiii pars post. (ε 45 – ω 59)
Y	Vindob. phil. gr. 56, ann. 1300
	Marc. gr. IX 29 [1007], ca. 1360–1365
	Marc. gr. 456, saec. xv pars post.
	Lond. Bibl. Brit. Harl. 6325, saec. xv pars post.
	Vindob. phil. gr. 5, ca. 1450–1475
	Vindob. phil. gr. 50, ca. 1475–1500

SIGLA CETERA

H ^a	H ante correcturam
H ^{a?}	H, fortasse ante correcturam
H ^{a?}	fortasse H ante correcturam
H ^c	H post correcturam
H ^{gl}	glossema in H
H ^{yp}	varia lectio in H adscripta
H ^λ	lemma scholii in H
H ^m	H in margine
H ^r	H in rasura
H ^s	H super lineam
H ^t	H in textu
H ^x	H ante vel post correcturam (incertum utrum)
H ²	manus recentior in H
	littera erasa
[]	textus papyri periit
[116]	papyri lectio e lacunae mensura colligitur
` ,	inseruit scriba
⌌ ⌌	delevit scriba
{ }	interpolata videntur
† †	corrupta videntur
	finis versus vel lineae
agn.	agnoscit
ath.	ἠθέτηκε
ci.	coniecit
coniung.	coniungunt
damn.	damnavit
def.	defendit
deprec.	deprecatur
desid.	desiderat
flagit.	flagitavit
gl.	glossema
hab.	habe(n)t, habuit, habuerunt
i.r.	in rasura
m. al.	manus alia
mg.	in margine
m. rec.	manus recentior
m. sch.	manus quae scholia adiecit
negl.	neglexit
nov.	novit, noverunt
om.	omisit
prob.	probavit

proscr.	proscripsit
r, rr	liber recentior unus vel plures
rest.	restituit
sec.	secundum
ss.	suprascriptit, cum suprascripto
susp.	suspensus est (falsum esse)
u.v.	ut videtur
vv.	versus

EDITORES PRAECIPVI

J. Barnes 1711
 F. A. Wolf 1807
 R. P. Knight 1820
 I. Bekker ²1858
 J. La Roche 1867
 A. Nauck 1874
 A. Kirchhoff ²1879
 A. Fick 1883
 P. Cauer 1886
 A. Ludwig 1889–1891
 J. van Leeuwen–M. B. Mendes da Costa 1890, ³1908; J. van Leeuwen 1917
 A. Platt 1892
 T. W. Allen 1907, ²1917–1919
 V. Bérard 1924
 P. Von der Mühl 1945
 S. West 1981 (α – δ)
 H. van Thiel 1991

OPERA COMPENDIOSIVS LAVDATA

AO = Anecdota Oxoniensia I–IV, ed. J. A. Cramer (Oxonii 1839–1841)
 Apthorp = M. J. Apthorp, The Manuscript Evidence for Interpolation in Homer (Heidelberg 1980)
 Axt Coni. Hom. = C. A. M. Axt, Coniectanea Homerica (progr. Kreuznach 1860)
 Bechtel Lexil. = F. Bechtel, Lexilogus zu Homer (Halaë 1914)
 Bekker Hom. Bl. = I. Bekker, Homerische Blätter I–II (Bonnae 1863–1872)
 Bentley = R. Bentley notae ad Od. α – δ , ab A. Platt transcriptae forasque editae in Journal of Philology 22 (1893/4) 26–42, 198–221

- Bergk Gr. Lit. = T. Bergk, Griechische Literaturgeschichte I–IV (Berolini 1872–1887)
- Blass = F. Blass, Die Interpolationen in der Odyssee (Halae 1904)
- Bolling = G. M. Bolling, The External Evidence for Interpolation in Homer (Oxonii 1925)
- Brandreth = T. S. Brandreth, A Dissertation on the Metre of Homer (Londinii 1844)
- Buttmann = Scholia antiqua in Homeri Odysseam ed. Ph. Buttmann (Berolini 1821)
- Chantr. = P. Chantraine, Grammaire homérique I–II (Parisiis 1948–1953)
- Chantr. DEG = P. Chantraine, Dictionnaire étymologique de la langue grecque (Parisiis 1968–1980)
- Cobet Misc. = C. G. Cobet, Miscellanea critica (Lugduni Batavorum 1876)
- Denniston = J. D. Denniston, The Greek Particles (Oxonii 1954)
- Doederlein Gl. = J. L. von Doederlein, Homerisches Glossarium (Erlangae 1850–1858)
- Doederlein Emend. Hom. = Emendationes Homericae (progr. Erlangae 1858)
- Düntz Abh. = H. Düntzer, Homerische Abhandlungen (Lipsiae 1872)
- Düntz Zen. = H. Düntzer, De Zenodoti studiis Homericis (Gottingae 1848)
- Ellendt Hom. Abh. = G. Ellendt, Drei homerische Abhandlungen (Lipsiae 1864)
- Erbse = H. Erbse, Scholia Graeca in Homeri Iliadem I–VII (Berolini 1969–1988)
- Erbse Beitr. Od. = H. Erbse, Beiträge zum Verständnis der Odyssee (Berolini – Novi Eboraci 1972)
- Fick = A. Fick, Die homerische Odyssee in der ursprünglichen Sprachform wiederhergestellt (Gottingae 1883)
- Friedländer Anal. = L. Friedländer, Analecta Homerica (Lipsiae 1859)
- Gerhard Lect. Apoll. = E. Gerhard, Lectiones Apollonianae (Lipsiae 1816)
- Grashof Augm. = K. H. F. Grashof, Zur Kritik des homerischen Textes in Bezug auf die Abwerfung des Augments (progr. Düsseldorfiae 1852)
- Grashof Fuhrw. = K. H. F. Grashof, Das Fuhrwerk bei Homer und Hesiod (progr. Düsseldorfiae 1846)
- Hartel Hom. St. = W. A. Hartel, Homerische Studien I–III (Vindobonae 1871–1874)
- Hartman Epist. = J. J. Hartman, Epistola critica ... continens annotationes ad Odysseam (Lugduni Batavorum 1896)
- Hennings = P. D. C. Hennings, Homers Odyssee: Ein kritischer Kommentar (Berolini 1903)
- Hermann Metr. = G. Hermann, Elementa doctrinae metricae (Lipsiae 1816)
- Hermann Op. = G. Hermann, Opuscula I–VIII (Lipsiae 1827–1877)
- Hermann Orph. = G. Hermann, Orphica (Lipsiae 1805)
- Herwerden Qu. = H. van Herwerden, Quaestiunculae epicae et elegiacae (Traiecti ad Rhenum 1876)

- Hoffmann Qu. Hom. = C. A. J. Hoffmann, *Quaestiones Homericae* I–II (Clausthaliae 1842–1848)
- Kayser = K. L. Kayser, *Homerische Abhandlungen*, ed. H. Usener (Lipsiae 1881)
- KB = R. Kühner, *Ausführliche Grammatik der griechischen Sprache*, I. Elementar- und Formenlehre, 3. Aufl. von F. Blass (Hannoveri 1890–1892)
- KG = R. Kühner, *Ausführliche Grammatik der griechischen Sprache*, II. Satzlehre, 3. Aufl. von B. Gerth (Hannoveri 1898–1904)
- Koechly Op. = Arminii Koechly *Opuscula philologica* I–II (Lipsiae 1881–1882)
- La Roche Textkr. = J. La Roche, *Die homerische Textkritik im Alterthum* (Lipsiae 1866)
- La Roche Unt. = J. La Roche, *Homerische Untersuchungen* I–II (Lipsiae 1869–1893)
- Leumann = M. Leumann, *Homerische Wörter* (Basileae 1950)
- Monro HG = D. B. Monro, *A Grammar of the Homeric Dialect* (Oxonii ²1891)
- Naber Qu. Hom. = S. A. Naber, *Quaestiones Homericae* (Amstelodami 1877)
- Nauck Mél. = A. Nauck, *Mélanges gréco-romains* I–IV (Petropoli 1855–1880)
- Nitzsch = G. W. Nitzsch, *Erklärende Anmerkungen zu Homers Odyssee* I–III (Hannoveri 1826–1840)
- Pontani, Sguardi = Filippomaria Pontani, *Sguardi su Ulisse. La tradizione esegetica greca all’Odissea* (Romae 2011)
- Rengakos = A. Rengakos, *Der Homertext und die hellenistischen Dichter* (Hermes Einzelschriften 64, Stutgardiae 1993)
- Ruijgh = C. J. Ruijgh, *Autour de ‘τε épique’. Études sur la syntaxe grecque* (Amstelodami 1971)
- Schulze KS = W. Schulze, *Kleine Schriften* (ed. alt., Gottingae 1966)
- Schulze QE = W. Schulze, *Quaestiones epicae* (Guterslohiae 1892)
- Schwartz = E. Schwartz, *Die Odyssee* (Monaci 1924)
- Schwyzer = E. Schwyzer, *Griechische Grammatik* I (Monaci 1939)
- Schwyzer–Debr. = E. Schwyzer, *Griechische Grammatik* II, vervollständigt u. hrsg. von A. Debrunner (Monaci 1950)
- Thiersch = B. Thiersch, *Urgestalt der Odyssee* (Regiamenti 1821)
- Threatte = L. Threatte, *The Grammar of Attic Inscriptions* I–II (Berolini – Novi Eboraci 1980–1996)
- Voss Randgl. = J. H. Voss, *Anmerkungen und Randglossen zu Griechen und Römern* (Lipsiae 1838). *Eas quae ad Odysseam pertinent ante 1782 scripserat teste A. Voss in praefatione*
- Wackernagel KS = J. Wackernagel, *Kleine Schriften* I–III (Gottingae 1953–1979)
- Wackernagel Synt. = J. Wackernagel, *Vorlesungen über Syntax* I–II (Basileae 1920–1924)
- Wackernagel Unt. = J. Wackernagel, *Sprachliche Untersuchungen zu Homer* (Gottingae 1916)
- West Cycle = M. L. West, *The Epic Cycle* (Oxonii 2013)
- West IEPM = M. L. West, *Indo-European Poetry and Myth* (Oxonii 2007)
- West MO = M. L. West, *The Making of the Odyssey* (Oxonii 2014)

- West Studies = M. L. West, *Studies in the Text and Transmission of the Iliad*
(Monaci – Lipsiae 2001)
- S. West Ptol. Pap. = S. West, *The Ptolemaic Papyri of Homer* (Coloniae 1967)
- Wilamowitz Hom. Unt. = U. von Wilamowitz-Moellendorff, *Homerische Untersuchungen* (Berolini 1884)
- Wilamowitz Heimk. U. von Wilamowitz-Moellendorff, *Die Heimkehr des Odysseus* (Berolini 1927)

- α Ἄνδρά μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλά
 πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
 πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἔδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
 πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα δν κατὰ θυμόν
- 5 ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς ἐτάρους ἐρρύσατο, ἰέμενός περ·
 αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
 νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἡελίοιο
 ἥσθιον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.

1–3 resp. Hor. AP 141–142 1–2 (πλ.) + 3–4 Polyb. 12.27.10–11
 1–2 (πλ.) ApD Synt. 120.9; Max. Tyr. 26.1; [Plut.] Hom. 2.49 1 Matro fr. 1.1
 O.–S. (parod.); Alex. Fig. 34.8; Latine redd. Liv. Andr. fr. 1; (– πολ.) D.H.
 Comp. 33; Anon. iii Trop. NGG 1896.337; Himer. Or. 35.38; sch Ar. Nub. 260;
 [Heph.] p.354.10 C.; EtM α 1393, 368.12; 1a Arist. Rh. 1415a16; ApD Synt.
 332.9; Gell. 18.9.9; Heph. p.3.7 C.; Diom. GL i.429.18; Herm. in Phaedr.
 p.104.15 L.–M.; Procl. in Remp. i.184.30; Them. CAG v(1).49.2; Choer. in Thd.
 ii.256.9; id. in Heph. 187.12, 196.19; Epm. μ 65; sch A 1f; sch Eur. Or. 24; sch
 Ar. Ach. 204; sch Arat. 1 (38.7 Mart.); (– ἔννεπε) Choer. in Thd. ii.2.14; Epm. η
 18; EtGud 244.21 Stz.; (πολ.) Antisth. fr. 51 Decl.; Iul. Or. 1.12d; Hsch. π 2934
 2–5 resp. Hor. Epist. 1.2.19–22 2 Heph. p.3.8 C. cum sch p.282.26 etc.;
 2 (– πτολ.) Choer. Orth. 212.31; 2a id. in Heph. 187.18, 196.17; An. Par.
 iv.226.24; (πλάγχθη ἐ) sch^h Φ 223; (ἐπεὶ –) ApD Coni. 245.26; [Plut.] Hom.
 2.22.3; Hsch. ε 4313; Epm. α 303, ε 163; EtM 356.12; sch Soph. Ant. 15; (ἐπεὶ –
 πτολ.) EtG s. Τροία; sch A 127; (ἔπερσεν) Hsch. ε 4444 3 + 5 Max. Tyr. 15.6,
 22.5 3–4 id. 38.7; 3 Strab. 1.1.16, 2.4.34; Diod. 1.1.2; Max. Tyr. 16.6; Arr.
 Epict. 3.24.13; Choric. 26.18; Eudoc. 387; resp. Clem. Str. 1.44.1, Iul. Or. 1.12d;
 (– ἄστεα) Choric. 95.7 4–5 Porph. ad α 8g¹ 4 (– ἄλγ.) ApS 133.23; EtM
 681.18; 5 Luc. Dial. 34.1; Max. Tyr. 14.4; Epm. α 273 (bis); (– ψ.) sch Δ
 494–495 6 ApS 170.17; EtM 824.20; EtGud 582.7 Stz.; (– ἐρρ.) ApD Coni.
 255.18 (Tryph. p.44 V.) 7 Chrysipp. SVF iii.293.17; Max. Tyr. 6.6; Porph. ad α
 8g¹; Eus. PE 6.8.2; Hsch. σ 2875; Eudoc. 89; (– ἄτ.) ApD Synt. 87.4; 7a Arn ad
 K 204; ApD Pron. 62.20, 103.20 8–9 Aristid. Quint. 3.26; 8–9 (ἥσθ.) ApD
 Synt. 384.7; Hdn ad A 258; 'Trypho ii' Trop. 5.1 (CQ 15.239); Cocondr. 238.14;
 Epm. κ 155; EtM 123.52 8 (– ὕπ.) Arn ad M 113; (οἳ –)–119 Porph. ad α 8g¹;
 (οἳ –)–119 (ἥσθ.) Hdn ad Γ 440, Θ 4; Epm. κ 148

1 ἄνδρά disertim Epm.¹ EtGud, F^a, 'oportebat' Hdn: ἄνδρα Ar Ω* πολύ-
 τροπον tt g^v Z Ω: πολύχροτον quidam ap. sch-Ar.^{Nub.} (parodus teste Eust.
 1381.47) 3 νόον Ar tt g^v Ω: νομον Zen (sc. νόμον potius quam νομόν, cf. ps.-
 Scymn. 102); mores Hor. utroque loco 6 ὧς quidam ante Tryphonem ApS F^a:
 ὧς Trypho(?) Ω* 7 αὐτῶν tt* Ω: αὐτοὶ (cf. 33) Porph. Eus. rr

- 10 τῶν ἀμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπέ καὶ ἡμῖν.
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
 οἴχοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἤδ' ἐθάλασσαν·
 τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἤδ' ἐγυναικός,
 νύμφη πότνι' ἔρυκε, Καλυψὼ δὲ θεάων,
 15 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν
 τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
 εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων
 καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες
 20 νόσφι Ποσειδάωνος· ὃ δ' ἀσπερχὲς μενέαινε
 ἀντιθέωι Ὀδυσῆϊ πάρος ἦν γαίαν ἰκέσθαι.
 ἀλλ' ὃ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
 Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαΐαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
 οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,
 25 ἀντιῶν τὰύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἐκατόμβης.
 ἔνθ' ὃ γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ζηγὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγισθοιο,
 30 τὸν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης·

10 [Plut.] Hom. 2.56; sch Theoc. 4.54a; (– Δ.) ApS 28.17; Hsch. α 3732; EtG α 760/EtM α 1228; 10a sch A 1f; sch Theoc. 9.6a; (εἰπέ –) ApD Synt. 173.7; Clem. Protr. 1.9.1 11a Eran. Philo 167.20 Valck. 15a Choer. in Thd. i.414.7, ii.37.24; Epm. τ 17; EtGud 537.21 Stz.; (σπ. γλ.) Hdn i.413.7 (Io. Alex. 48), ii.129.9 16 Cent. Par. 10.1 17 sch Eur. Or. 12; (ἐπεκλ.) Hsch. ε 4374 18b–19a Arn ad Π 46 18b sch N 89; Epm. τ 67; (πεφ.) Hsch. π 2130 21a ApS 31.13 22–23 [Plut.] Hom. 2.32.2; Hermog. Meth. 423.18 R.; ‘Trypho i’ Trop. 203.4; Cocondr. 242.28; (– δεδ.) Anon. Fig. 160.23; (– Αἰθ.) Alex. Fig. 20.14 22a Epm. π 146; (Αἰθ. –) + 25 Ath. 363a 23–24 Strab. 1.2.24–26 pluries (Ephor. 70 F 128); ApD Synt. 126.1 23 Apio 220.14; St. Byz. α 124, ε 127; 23a Arn ad Z 154; (διχθὰ δεδ.) EtM 252.53; (δεδ.) sch M 147b 24 Strab. 2.3.7 (Posid. fr. 13 Th.); [Plut.] Hom. 2.54.3; 24b ApS 36.26 25 Epm. in A 31d²; EtG α 920/EtM α 1467; 25a ApS 36.29; sch A 31b

15 σπέεσι G^a: σπέεσι tt G, σπέσι Z Ω* 16 δὴ ῥ' t 19 οἷσι φίλοισι t Ω*: οἷς ἐτάροισι M 21 ἰδέσθαι M 23 Αἰθίοπες testium nonnulli dum verum seorsum laudant 24 οἱ μὲν ... οἱ δ' Ar tt Ω: ἡμὲν ... ἡδ' Crates (fr. 37 Broggiato) ap. Strab. 1.2.24 26 γ' ἐτέρπετο P M B

- τοῦ δ' γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·
 “ὦ πόποι, οἷον δὴ νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιώωνται·
 ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι, οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
 σφῆλιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν·
 35 ὥς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο
 γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
 εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
 Ἑρμείαν πέμψαντες εὐσχοπον Ἀργειφόντην,
 μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάσθαι ἄκοιτιν·
 40 ἔκ γάρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
 ὅππότε' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἥς ἰμείρεται αἴης·
 ὥς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθιοιο
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἄθρόα πάντ' ἀπέτεισεν.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 45 “ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 καὶ λίην κείνός γε εἰκότι κεῖται ὀλέθρῳ·
 ὥς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὃ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
 ἀλλὰ μοι ἄμφ' Ὀδυσῇ δαΐφροني δαίεται ἦτορ,

32–34 Chrysipp. SVF ii.293.19; Gell. 7.2.14; Max. Tyr. 38.7; 32 Hclt. Alleg. 4.3; (οἷον –) 34 Porph. fr. 271.116; (οἷον –) 34 (σφ.) sch Ar. Pac. 211–212b; 32b–34 [Pl.] Alc. B 142d 33–34 Max. Tyr. 41.4; Hierocles ap. Stob. 2.9.7; sch Ω 527–528b 33 (– ἔμμ.) Prisc. Inst. 5.75; Cent. Par. 40.100 34 Hclt. Incred. 39 35–36 (– ἄλ.) Porph. ad Z 488 35 ApS 160.19 (Hld fr. 45); Epm. v 41; (– μόρον) Hdn i.488.5 et ad Y 30 36a Poll. 3.34 37b–39 Arr. Epict. 3.1.39 38 (– διὰκτ.) sch^{pap} H 76 (ii.223.32 E.) 39 sch I 410–416; Epm. μ 10; EtM 586.23; 39b Hdn ad Z 268 40 ApD Synt. 225.9; 40b id. Adv. 199.26; sch Ψ 514b 41 Lesb. Fig. 3; 41a sch A.R. 1.1338–1339c; (ἰμ.) Hsch. ι 624 43 (ἄθ.) Hsch. α 1625 46b ApS 9.16? (M. Haslam, CPh 87.322–324) 47 Diod. 35.7.3; Plut. Gracch. 21.7; Eudoc. 2012; sch Z 162b, θ 267 48–49 sch ε 3 48 (δαΐφ.) Hsch. δ 63

31 ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα 250 Z H^{yp} P^{yp} Ω*: ἔπεα πτερόεντα προσηύδα H P: ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν B 33 ἡμέων tt* g^v Ω: ἐμέθεν Prisc. 34 et 35 ὑπὲρ μόρον Hld Porph. Ω: ὑπέρμορον Arph (Ar sec. ApS) Ptol g^v: ambigit Hdn. – cf. ad ε 436, Y 30 ἔχουσιν tt* Ω (ἔχοντες H): ἐπέσπον Hclt. 38 πέμψαντες εὐσχοπον Ar Arr. Ω: πέμψαντε διάκτορον Zen Arph t*, διὰκτ. et Arr. novit: πέμψαντες Μαίης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἷον M 39 κτείνειν tt Z F H P Eust.: κτείνειν G H^{yp} M B 40 ἔσσεται tt* sch Ω: ἔρχεται ApD^{Adv}. 41 ἂν tt Ω*: ἄρ' Eust. – ἀνηβήσῃ legit Call. Hymn. 1.56 u.v. (Rengakos 148) 43 ἀπέτεισε 250: ἀπέτισ(σ)ε(ν) Z Ω 46 εἰκότι sch g^v Z Ω: ἀδευκέι t?

- δυσμόρῳι, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχει
 50 νήσωι ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης·
 νήσος δὲνδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
 Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὃς τε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτός
 μακράς, αἶ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.
 55 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει,
 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
 θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῶισκοντα νοῆσαι
 ἧς γαίης, θανέειν ἰμείρεται. οὐδέ νυ σοὶ περ
 60 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε; οὐ νύ τ' Ὀδυσσεύς
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 65 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
 ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἀσκελὲς αἰεὶ

50 Strab. 1.2.18; 50a Luc. Dial. 26.14, 82.9; 50b sch τ 172 52–54 Paus.
 9.20.3 52 (– ὀλ.) sch N 137b; sch^{pap} Lyc. 744–746; (ὀλ.) cf. Corn. 26.1
 53b–54 [Plut.] Hom. 2.43; sch Pind. Ol. 6.1d; Simpl. CAG vii.374.30;
 53b–54 (μακ.) Philod. Poem. 1.103.13; Corn. 26.1; Melet. Nat. hom. 94.8; sch
 Dion. Per. 66 53b sch Hes. Th. 746; sch Eur. Hipp. 3 54 Procl. in Hes. Op.
 383–387; id. in Remp. ii.200.7; (αἶ –) sch [Aesch.] Prom. 425b
 56–57 (– ἐπιλ.) Ἐκλ. AO ii.454.5; 56 Eudoc. 74; (αἶμ. –)–57 (– ἐπιλ.) Herm.
 in Phaedr. p.53.20 L.–M. 57 (αὐτὰρ –)–59 (– ἰμ.) David CAG xviii(2).124.25;
 confuse Stob. 3.39.20 58–59 (ἧς γαίης καὶ καπνὸν –) Men. Rh. 433.9 Sp.
 65–67 [Plut.] Hom. 2.116 65 Arn ad O 15; w1 (iii.4); sch [Aesch.] Prom. 41b
 66–67a Arn ad Y 299 66 Hdn ad B 831, Δ 46; (περὶ δ' –)–67a sch Ξ 40d, O
 15b; (περὶ δ' –) sch Λ 5–9 68 EtG α 1281/EtM 1928 (Philox. fr. 449); (ἀσχ.)
 Hsch. α 7694

49 πῆματα πάσχει Ω: τῆλ' ἀλλάτῃται t^{vi} (cf. γ 313) 50 ἀμφιρύτῃ h2 tt*
 sch Z Ω: Ὠγυγίτῃ (ex 85) Strab. 51 om. G δώμασι F M 52 ὀλοόφρονος h2
 tt sch Z Ω (ὀλ- Cleanthes SVF I 124.36): ὀλοόφρων ci. aliquis (Ar?) ap. sch 52c
 60 οὐ νύ τ' Z Pr Ω*: οὐνεχ' M^c 66 ὃς t* sch Ω: ὡς Hdn utroque loco
 67 ἀθανάτοισιν ἔδωκε t* Ω*: –τοισι δέδωκε [Plut.] B 68 αἰεὶ M^a? Tz^{vi}: αἰέν
 sch t Z Ω*

- Κύκλωπος κεχόλωται, δν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
 70 ἀντίθεον Πολύφημον, ὅο κράτος ἐστὶ μέγιστον
 πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 75 οὐ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 δν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.”
 80 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὑπάτε κρειόντων,
 εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα δνδε δόμονδε,
 Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην
 85 νήσον ἔς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
 νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἴπηι νημερτέα βουλήν,
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται·
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα οἱ υἷον
 μάλλον ἐποτρύνω καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείῳ,
 90 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἳ τέ οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.

69 Porph. ad ι 525 (Hom. 46.18 Sod.); cf. eund. Antr. 35; 69a ApD Synt. 225.10; (ἀλλά.) Hsch. α 2792 70a Apio 221.9; ApS 31.14; (ἀντ.) id. 33.15; EtM 111.32; 70b EtM 614.34 71b sch Theoc. 11.67/68a; (Θό.) Hsch. θ 674 72 sch v 96 75 Epm. α 296; 75b sch Φ 269b 77 (μεθ.) Hsch. μ 545 85 (– ὄτρ.) ApS 170.19 87 cf. Cent. Par. 23.16 92 ApS 8.28; 92a Epm. α 277; (μ. ἀδ.) sch E 141b, Σ 316a; (ἀδ.) sch B 474b

70 ὅο P^a et ci. Buttman: ὅου Hdn t Ω*: ὅ[τ]ου M ἐστὶ t Ω*: ἔσκε B
 71 νύμφη Ω*: μήτηρ t G P^{yp} 73 σπέεσι U²: σπέεσ(σ)ι Ω 79 ἀέκητι Hdn
 83 πολύφρονα (ξ 424 al.) 22 251 Ω*: δαίφρονα (ex 48?) M 85 Ὠγυγίην Did
 22 h3 t Z Ω: Ὠγυλίην Antim ὄφρα Ω: οττι 22 88 Ἰθάκηνδ' 22 251 Ω:
 Ἰθάκην H^{yp} ἐλεύσομαι Eust.: ἐσελ– 22 251 Ω*. – cf. ad ρ 52, Z 365
 89 μάλλον Ω ut semper; cf. Il. praef. xx. semel moneo θήσω H^{yp} M^{yp}
 91 ἀπεπειν (sic) 22

- πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα
νόστον πευσόμενον πατρός φίλου, ἣν που ἀκούσῃ,
95 ἥδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.”
ὥς εἰποῦς' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ
100 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται Ὀβριμοπάτρη.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα,
στη δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
οὐδοῦ ἔπ' αὐλείου, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
105 εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
ἡῦρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἳ μὲν ἔπειτα
πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον
ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί·
κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
110 οἳ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
οἳ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατέοντο.
τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδής·
ἦστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,

93–95 sch (Porph) α 284a, (c) 93 Arn ad γ 313 97 (al.) (ἐφ' ὕ.) Hsch. ε 7547 100b EtM 247.11 103 (δῆμ.) cf. Apio 230.19 104a ApS 123.33 105a Epm. ι 23 106 (οἳ μὲν –)–107 (πεσσ.) sch N 586b 107 (– θυρ.) Ath. 16e; (πεσσ.) Hsch. π 2030 109–112 Eudoc. 564, 566–568 109–110a sch o 319 110 Porph. Hom. 122.18 Sod.; 110a EtG 194 M. 111 (σπ. πολ.) sch Aeschin. 2.118 112 Hdn ad γ 10 114 Eudoc. 1422

92a [μητρος εης μ]νηστηρες αγγ[α]χ[λ]ει[της βασιλειης add. 22 93 Σπάρτην Ar tt Ω: Κρήτην Zen, cf. ad 285 93ab κείθεν δ' ἐς Κρήτην τε παρ' Ἰδομενῆα ἀνακτα· | ὁ γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων add. P ex sch 95 ἔχῃ(ι)σι(ν) t Ω*: ἔλῃσιν P^a: (–σι) λάβῃσιν Rhi 97–98 (= ε 45–46, Ω 341–342) om. M, ath. Arph Ar: habent 22 252 Ω 97 φέρον G H^a M^a?; cf. ad Ω 341 99–101 ath. Ar 101 κοτέσσεται (= E 747) sch Ω: –σσατο 22 102 fort. αἰξασα, cf. Il. praef. xxx et ad X 142 103 Δήμῳ t sch (τόπωι ἐν Ἰθάκῃ, ὅπου ἦν Ὀδυσσεύς βασιλεῖον) 106 ἡῦρε van Leeuwen: εὔρε Ω 109 αὐτοῖσι Ar Hdn tt Ω*: αὐ τοῖσι Nicias G 112 πρότιθεν, τοὶ δὲ Hdn: προτίθεντο ἰδὲ Ar t* Z Ω. – cf. ad γ 10 δατέοντο Knight: –εὔντο tt Ω

- 115 ὁσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἔλθῶν
 μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
 τὰ φρονέων, μνηστήρσι μεθήμενος, εἰσίδ' Ἀθήνην,
 βῆ δ' ἰθύς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 120 ξείνον δητὰ θύρησιν ἐφεστάμεν. ἐγγύθι δὲ στάς
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “χαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἅμμι φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
 δειπνοῦ πασσάμενος μυθήσεται ὅττεό σε χρή.”
 125 ὣς εἰπὼν ἡγήεθ', ἥ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
 δουροδόχης ἔντοσθεν ἐϋξόου, ἔνθα περ ἄλλα
 ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά,
 130 αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λίτα πετάσσας,
 καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν.
 πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 μνηστήρων, μὴ ξείνος ἀνιηθεῖς ὀρυμαγδῶι
 δειπνῶι ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 135 ἥδ' ἵνα μιν περὶ πατρός ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόωι ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖνι, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

115 (– φρ.) sch K 11, β 132c¹; Porph. Hom. 97.16 Sod.; 115a ApD Synt. 417.1; sch X 356b; sch Theoc. 3.12a 118 Hdn ad Z 244; Choer. in Thd. ii.140.1, cf. 10 121a Epm. χ 30 123 (χ. ξ.) ApD Synt. 332.10 124 (πασ.) Hsch. π 1051; 124b Hdn ad β 114; (ὄττεο –) Choer. in Thd. i.375.35; Epm. τ 62; (ὄττεο) Hsch. ο 1523 126 Eudoc. 2269 127 (al.) (κίονα μ.) Philod. Poem. 1.103.13 128 (δουρ.) Hsch. δ 2273 130 (λ. π.) Epm. μ 21; (λ.) Ath. 48c 134 ApS 9.11; 134a sch K 98a¹, 471b; (ἀδ.) Hsch. α 1105 135 (ἔρ.) Hsch. ε 5977 136–138 (νίψ.) Porph. ad A 449 136–137 EtM 559.5 136a ApS 107.33; Epm. χ 30 138 Ath. 409a; (νίψ., exciderunt cetera) ApS 117.23; (παρὰ –) 139 + 141 Ath. 8f 138b cf. Ath. 11f; (παρὰ –) Hsch. ξ 61

117 κτήμασιν (cf. δ 93) “αἰ εἰκαιότεραι”, G F H: δώμασιν (cf. 402) Ar P M B 124 μυθήσεται sch Z Ω: εἰρήσε[τ]αι t ὅττεό (cf. χ 377) Did tt Ω: ὅττευ Rhi: ὁ τεο Knight, οὐ τεό van Leeuwen 126 δόμου ἔσαν t 134 δειπνῶι sch-K⁴⁷¹ Ω: -ου tt* Hdn [161]? tt Z F Pr Eust., ἀδ- G H: ἀγδ- P^a M B

- σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
 140 {εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων·}
 δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἶρας
 παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·
 κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώιχετο οἰνοχοεύων.
 ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
 145 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 σῖτον δὲ δμωαῖ παρηνήνεον ἐν κανέοισιν·
 {κούροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·}
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἱαλλον.
 150 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο
 μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
 μολπή τ' ὀρχηστὺς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτὸς·
 κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν
 Φημίωι, ὃς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκηι.
 155 ἦτοι δ' φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰδεῖν·
 αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·

139 ApS 15.9 140b (al.) sch N 363c 141 Ath. 228d; (χρ. -)–142 (παντ.) Ath. 25e; Porph. Abst. 1.13; (ἀείρ.) ApS 10.23 (Hld fr. 6) 142 (παρὰ – τίθει) Hdn ad α 112 145 Ath. 192e 146–147 Ath. 409c 147 (– παρ.) sch o 138, τ 61; 147b sch α 139a; (χαν.) Hsch. κ 651 149 (al.) Lex. π. πνευμάτων 233 Valck. 150 (al.) Ath. 9f; Macr. Sat. 5.3.6 152 [Plut.] De mus. 1146f; Ath. 180b; Epm. τ 73; Suda μ 1205; 152b Hermipp. fr. 63.21 (parod.); Corn. 30.16; (ἀν. -) Hsch. α 4306 153–155 [Hdt.] Vit. Hom. 26 155 sch Pind. Ol. 2.1c, Pyth. 1.7a; sch Ar. Pac. 830a (Suda α 1810); 155b sch Theoc. 6.20/24d; (ἀνεβ.) ApS 33.14; Hsch. α 4781; Suda α 2209 157 Diog. Sinop. ap. D.L. 6.67; Plut. Mor. 71b; 157a ApD 5.13

139–140 (= δ 55–56) ath. Ar (cf. Arn ad δ 54), damn. Hennings: habent 34 Ω: 140 (habet etiam 162, om. Ath.) damn. Nitzsch 146 ἔχευαν 34² t Z Ω*: -ον G H^s, fort. Ar (ut Γ 270) 147 παρηνήνεον tt Z Ω: -νῆεον Bekker post Knight; v. ad H 428 148 (= γ 339) abest ab 106 253 G: post 147 ferunt H P M Eust., post 146 F B 148a (= γ 340) νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπᾶεσσιν add. H^m M 152 γάρ τ' tt Ω*: γάρ F^a H P Eust. 153 περικαλλέ' ἔθηκε t 154 ita 253 254 255 Z Ω: ὃς δὴ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας αἰείδων t 155 ἦτοι 106 tt* Ω: αὐτὰρ [Hdt.] 156 γλαυκῶπιν Ω (cf. Hes. Th. 13, 888): γλαυκῶπι]δ(ι) 255 (cf. Hymn. Ap. 323 (contra 314), Ven. 8^{vi}) 157 πευθοῖαθ' οἱ Zen 255 t Ω: -θοῖατο Ar (ad δ 70)

- “ξείνε φίλ’, εἰ καὶ μοι νεμεσήσῃαι ὅττι κεν εἴπω·
 τοῦτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ αἰοιδή,
 160 ρεῖ’, ἐπεὶ ἀλλότριον βίοντι νήποινον ἔδουσιν,
 ἀνέρος, οὗ δὴ που λεύκ’ ὅστέα πύθεται ὄμβριον
 κείμεν’ ἐπ’ ἡπείρου, ἢ εἰν ἀλὶ κύμα κυλίνδει.
 εἰ κείνόν γ’ Ἰθάκηνδε ἰδοῖατο νοστήσαντα,
 πάντ’ ἐκ’ ἀρησαίαντ’ ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
 165 ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθλήτεροι τε.
 νῦν δ’ ὃ μὲν ὥς ἀπόλωλε κακὸν μόνον, οὐδέ τις ἡμῖν
 θαλπωρὴ, εἰ πέρ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φῆσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ’ ὤλετο νόστιμον ἡμῶν.
 ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 170 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδ’ ἐτοκῆς;
 {ὅπποις δ’ ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 ἡγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι ἡῤαχέοντο;
 οὐ μὲν γὰρ τί σε πεζὸν ὀϊόμαι ἐνθάδ’ ἰκέσθαι.}
 καὶ μοι τοῦτ’ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ’ εὖ εἴδω,
 175 ἢ νέον μεθέπεις, ἢ καὶ πατρὸς ἐσσι
 ξείνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
 ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.”

158 Eudoc. 2288; (– νεμ.) sch Z 150–151 161b Hypoth. Pind. Pyth. ii.4.9
 Dr. 163–165 Prisc. Inst. 3.15 164–165 ApD Coni. 223.13; Epm.ad A 2b¹ et
 η 20 165a sch A 117c; (ἀφν. –) Lesb. Fig. 10 167 (εἴ –)–168a [Hdn] Fig. 53
 168a Hdn ad α 129 170 (al.) Antigonos rex ap. D.L. 4.46 et Stob. 4.29.13;
 Luc. Dial. 24.23, 82.23; 170a AO iii.270.4, iv.209.23; (πόθι τοι πτ.) [Arcad.]
 144.23 B. (Hdn. i.560.13) 171 (– ἀφ.) Epm. o 75, 94; EtGud 432.35 Stz.;
 171a sch K 142b 173 (– ὀϊ.) ApD Coni. 241.27 174 Eudoc. 1095
 175–176 (ξ.) Porph. ad α 255 175 Hdn ad Y 17; Io. Alex. 132, 208; (μεθ.)
 Hsch. μ 536 177 (ἐπεὶ –) Epm. κ 149; (ἐπίστρ.) Hsch. ε 5263

158 εἰ (cf. 389) t* Ω*: ἦ P^c, ἦ F^a: om. sch-Hom.^{cod.} 162 ἢ Knight: ἢ Ω ut
 semper; semel moneo 166 ἡμῖν H M, ἡμῖν Eust. (“πολλὰ τῶν ἀντιγράφων”):
 ἡμῖν Ω* 167 θαλπωρὴ Ar Ω: ἐλπωρὴ nov. Did (“ἐνιοι τῶν πάντων ἀξιολόγων”)
 F^s M^{yp}: utrumque Z 168 φῆ(ι)σιν Hdn Z Ω*: φησὶν G P: φῆσει M^{yp}
 171–173 (= ξ 188–190) ath. Ar, ἐν τισιν οὐκ ἐφέροντο 171 δ’ (nov. Did) tt Ω:
 τ’ Ar. – cf. ad ξ 188 172 εὔχετόντο Z Ω* (ἡῤαχέοντο van Leeuwen):
 –όντων F^c P^s M Eust. – cf. ad ξ 189, π 58, 223 174 εὖ Ludwich (εὖ Knight, εὖ
 Bekker): εὖ Ω εἶδω Tyr: εἶδω Ar Hdn 256 t Z Ω. – cf. Il. praef. xxxiii
 175 μεθέπεις tt Z Ω*: –πη(ι) F^a H^{yp} 177 καὶ κείνος Ar t Ω*: καχ- G P^a M^a

- τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἄτρεκέως ἀγορεύσω.
 180 Μέντης Ἀγχιάλιοι δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 νῦν δ' ὦδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἥδ' ἐτάροισιν
 πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους,
 ἐς Τεμέσσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἶθωνα σίδηρον.
 185 νηὺς δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
 ἐν λιμένι Πείθρῳ, ὑπὸ Νηΐῳ ὑλήεντι.
 ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρῴοι εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐξ ἀρχῆς, εἴ πέρ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθῶν
 Λαέρτην ἥρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
 190 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν
 γρη῏ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσιν τε πόσιν τε
 παρτιθεῖ, εὖτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβησιν
 ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο.
 νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι,
 195 σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νῦ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ
 νήσωι ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν
 ἄγριοι, οἳ που κείνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.

179 (al.) (ἐγὼ –) Erot. α 4 180–181 Strab. 10.2.14; [Hdt.] Vit. Hom. 26
 182 (– κατ.) ApD Synt. 100.7 183a Heph. p.9.1 C. 183b–184a ApS 22.22;
 (ἄλλοθρ.) Hdn ad E 831 184 St. Byz. s. Τεμέσση; 184a Strab. 6.1.5; ApS ap.
 Sud. μ 678; St. Byz. s. Τάμασος; sch Lyc.854a; (ἐς Τ.) Epm. ε 211; 184b Hsch.
 α 934 185 ApD Pron. 57.31; 185a Arist. Poet. 1457b9; ApD Synt. 100.5;
 185b 'Hdn' AO iii.236.5; Choer. in Thd. i.201.34 186 (– Ν.) AB 1158 = AO
 iv.310.9; 186a sch Lyc. 768b; (ὑπον.) ApS 160.11 (Apio fr. 143, Hld fr. 48);
 Hsch. υ 705 187 Porph. ad α 255 191–192 (παρτ.) Teles p.53.1 H.; Plut.
 Mor. 465e 191a sch Γ 144c¹ 193 (ἀνὰ γ.) Hsch. α 4244 198 (– μιν) ApS
 28.34

183 ἐπ' Ω*: ἐς H^r, εἰς t 184 Τεμέσσην sch tt Z Ω: Τάμασιν (–σον Meineke)
 quidam ap. St. Byz. s. Τάμασος 185–186 ath. Arph Ar, om. libri quidam
 teste Did 186 ὑπὸ Νηΐῳ Ar Hld Porph. Z Ω*: ὑπονῆῳ (cf. γ 81) Apio H:
 ὑπὸ Νηρίῳ quidam ap. Eust. 1409.43 187 ἀλλήλων Ω: –οις t 188 τε Ar^a
 Ω: τι Ar^b 192 παρτίθει tt; cf. Chantr. I 298–299 196 πω Ω: που Ar (Did ad
 λ 461)

- 200 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οἴω,
 οὔτε τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
 οὐ τοι ἔτι δηρὸν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
 ἔσσεται, οὐδ' εἴ πέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσιν·
 205 φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆος.
 αἰνῶς μὲν κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
 κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισιν,
 210 πρὶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἀργεῖων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν·
 ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὔτ' ἐμὲ κείνος.”
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 215 μῆτηρ μὲν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ πῶ τις ἐδὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
 ὥς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τε' ἔμμεναι υἱὸς
 ἀνέρος, δὴν κτεάτεσσιν ἐοῖς ἔπι γῆρας ἔτετμεν·
 νῦν δ' ὅς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 220 τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεεῖνεις.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “οὐ μὲν τοι γενεὴν γε θεοὶ νῶνυμνον ὀπίσσω
 θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

202 Eudoc. 472 203–204 Porph. ad δ 167 206–209 (κ.) id. ad α 215
 208 (– καλὰ) Nic ad Γ 156–158 210 (– ἀναβ.) ApS 33.5; (ἀναβ.) Hsch. α 4218
 215–216 Stob. 4.24.22; Vita Aristoph. p.134.27 Koster 215 ApD Pron. 49.27;
 (– ἔμμ.) Hdn ad Φ 159; sch δ 384d; 215a Hdn ad Ω 72–73; sch E 246–248, O
 112b, 338b 216 (οὐ γὰρ –) ApS 36.25; Elias CAG xviii(1).52.7 218 Hdn
 i.392.1, ii.772.37, 936.23 219a ApS 40.18

204 οὐδ' (nov. Did) t Ω: ἀλλ' quidam (Ar?) ante Did τε Did Ω: om. t: (ε)έ
 Cobet Misc. 266 206 κατάλεξον t Ω*: ἀγόρευσον G 207 τόσος πάϊς t Ω*:
 πάϊς τόσος M 208 μὲν Arph Ar: γὰρ (nov. Did) 261 tt Ω 211 ἐνὶ Ω*: ἐπὶ H
 P^a 214 ἀγορεύσω H^{yp} Ω*: καταλέξω (ex 206) H P 215 τέ με Hdn g^v H P B
 Eust.: τ' ἐμέ Ω* ἐγὼ γε Bekker: ἔγωγε g^v Ω ut semper; semel moneo
 217 τε Platt, τεο Knight: τευ Ω 222 τοι Ω: τῷ Herwerden γε F H^c B: τε M:
 om. G P Eust. νωνυμ]νον 163: νῶνυμον Z Ω

- 225 τίς δαίς, τίς δαί ὄμιλος ὃδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
 εἰλαπίνῃ ἦε γάμος; ἔπει οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν·
 ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσιν
 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνήρ
 αἴσχεα πόλλ' ὀρόων, ὅς τις πιτυτός γε μετέλθοι.”
- 230 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ'·
 “ξείν', ἔπει ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρειαι ἡδὲ μεταλλάϊς,
 μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὃδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
 νῦν δ' ἐτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
- 235 οἳ κείνον μὲν ἄϊστον ἐποίησαν περὶ πάντων
 ἀνθρώπων, ἔπει οὐ κε θανόντί περ ὧδ' ἀναχοίμην,
 εἰ μετὰ οἷς ἐτάροισι δάμῃ Τρώων ἐνὶ δῆμῳ
 {ἦε φίλων ἐν χερσίν, ἔπει πόλεμον τολύπυσεν}·
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
- 240 ἡδέ κε καὶ ὧι παιδὶ μέγα κλέος ἦρετ' ὀπίσσω.
 νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο·
 οἴχετ' ἄϊστος ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
 κάλλιπεν. οὐδέ τι κείνον ὀδυρόμενος στοναχίζω
 οἶον, ἔπει νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν·
- 245 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,

225–226 Ath. 362d 225a ApS 56.27; Suda τ 561; (τίς δαί ὄμ.) ApD Synt. 107.11; [Ammon.] Diff. 126; EtGud 328.16 Stf.; sch K 408b; (δαί) Hsch. δ 102 226 sch Ar. Ach. 1211; Poll. 3.44 229 (πιν.) Hsch. π 2323 234 (ἐβόλ.) Hsch. ε 91 237–238 Porph. ad α 238 241 EtM 148.29; 241b Porph. Hom. 123.16 Sod.; sch E 216b² 242a ApS 16.19; Epm. α 308; cf. Iul. Or. 2.59a; (ἄϊ.) EtG α 277/EtM α 596; (ἄπ.) Hsch. α 6897; EtG α 1096/EtM α 1703 245–246 Strab. 10.2.10

225 δαί Ar ApD tt* G B: δὲ Ath. F P M Eust., δ' H. – cf. ad K 408, ω 299 234 ἐβόλοντο Ar t F H M^a B: ἐβούλ- Z Ω*: ἐβάλ- quidam ap. Did H^s Eust. 236 οὐ κε Ω: οὐ τι H²: οὐδὲ D 238–241 (= ξ 368, [369–370], 371) damn. Düntzer Abh. 477, saltem 238 Hennings 239 τῷ dedi (cf. Il. praef. xxii): τῷ[256, τῷ(ι) Ω ut fere semper; semel moneo 240 ἦρετ' Brandreth 100: ἦρατ' Ω 241 ἀκλειῶς (parox.) Naber Qu. Hom. 85 ἀνηρείψαντο tt Ω: ἀνηρέψ- Doederlein Gl. III 244. – v. quae ad Hes. Th. 990 notavi 242 ἄπυστος Nic tt* Z Ω: ἄφαντος Iul. εμοὶ <δε> θεοὶ κακ[α πολλὰ 107 243 στοναχίζω H M^a B: στεν- Ω*. – v. Il. praef. xxxv

- Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἥδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 ἦ δ' οὔτ' ἀρνείται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν
 250 ποιῆσαι δύνανται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραΐσουσι καὶ αὐτόν.”
 τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
 “ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποικοιμένου Ὀδυσῆος
 δεύε', ὃ κε μνηστήρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
 255 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν
 σταίῃ ἔχων πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἔων οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο –
 260 ὦιχετο γὰρ καὶ κείσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
 ἰοὺς χρίεσθαι χαλκῆρας· ἀλλ' ὁ μὲν οὐ οἱ
 δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας,
 ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς –
 265 τοῖος ἔων μνηστήρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·

246 id. 10.2.14; (Σ.) Hsch. σ 144; (ὕλ. Ζ.) St. Byz. ζ 8; sch^h Φ 223
 247 [Plut.] Hom. 2.183; 247b ApD Synt. 436.8, 441.4; Hdn ad E 332; Io. Alex.
 120 249 (οὔτε τ.)–250a sch I 353a 250 (φθ.) + 251 (οἶ.) Philox. fr. 568;
 (φθ. –) sch Φ 366b 251 (τάχα –) Hdn ad I 614 252 (ἐπ.) ApS 70.25; Hsch. ε
 4139, cf. α 5740 253 (ῆ –)–254 (δεύ.) sch Σ 100b; (ῆ –) ApD Coni. 256.5,
 257.4 253b–254 (δεύ.) sch I 225d 254a Epm. δ 71 255–258 Porph. ad α
 255 257 Cent. Par. 50.10 259 sch Pind. Nem. 7.53; (Μερ.) Hsch. μ 882
 261–262 (– χαλκ.) [Plut.] Hom. 2. 211.2; Ael. HA 5.16 261–262a Strab. 8.3.5
 261a Poll. 5.132; (ὄφρα –)–262a sch Θ 93a¹ 262 (– χαλκ.) sch Δ 218b
 265 Porph. ad α 255; (ὁμ.) Hsch. ο 727

246 Σάμῳ flagit. Apollod. (FGrH 244 F 201) ap. Strab., cf. δ 671, 845, ο
 29, B 634; contra ι 24, ο 367, π 249 247 κάτα κοιρ- Ptol (ap. Hdn (t)) ApD:
 κατακοιρ- Hdn Ω 249 οὔτε (ut π 126, ω 126) 262 t Ω*: οὐδὲ G F 251 δὴ με
 Ω: δὴμὲ Hdn (t) 252 δ' ἐπαλαστήσασα tt Ω: δὲ παλ- agn. Hdn 253 δὴ ApD
 Z Ω: μάλα t* 254 δεύε' Knight (δεφε'): δεύη(t) Arph Epm.(?) Ω*: δεύει Ar tt*
 Z G H^a P^a M^a 257 ἐνόησα Porph. Ω: νόησα t* Z 259 Ἴλου Did t Ω: Ἴρου
 quidam ap. Did cl. Proxeno FGrH 703 F 3 260 καὶ κείσε Ar H² P: κάκ- 263
 Ω* (χ'έκ- G) 261 ὄφρα οἱ εἴη Ar tt Ω: ὄφρα δαείη Zen:]ειη 262: ἦν που
 ἐφεύροι M^{yp}

- πάντες κ' ὠκύμοροι τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 ἥ κεν νοστήσας ἀποτείσεται, ἦε καὶ οὐκί,
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
 270 ὅππως κε μνηστῆρας ἀπώσσαι ἐκ μεγάροιο.
 εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζω μύθων·
 αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς
 μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων.
 μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
 275 μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
 ἄψ' ἵτω ἐς μέγαρον πατὴρ μέγα δυναμένοιο·
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἐπεσθαι.
 σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶ κε πίθηται·
 280 νῆ' ἄρσας ἐρέτησιν ἐείκοσιν, ἥ τις ἀρίστη,
 ἔρχεο πευσόμενος πατὴρ δὴν οἰχομένοιο,
 ἦν τίς τοι εἴπησι βροτῶν, ἥ' ὅσσαν ἀκούσης
 ἐκ Διός, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
 πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ καὶ εἵρεο Νέστορα δῖον,
 285 κείθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
 ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 εἰ μὲν κεν πατὴρ βίοντα καὶ νόστον ἀκούσης,
 ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·

268 (ἀποτ.) Hsch. α 6724 271 (ἐμπ.) Hsch. ε 2403 275 sch Ar. Nub. 1115b 276 (ἄψ' ἵτω) Hsch. α 8970 279 Porph. ad α 284; (ὑπ.) Hsch. υ 641 280–281 Hclt. Alleg. 62.2 281 (οἶχ.) Hsch. ο 444 282 (ἦ ὅσσαν –)–283 (ἐκ Δ.) Porph. Hom. 98.13 Sod. et ad β 152; sch Θ 250b; sch Hes. Th. 10 284–286 Hclt. Alleg. 62.6–7; 284a + 285–286 Arn ad γ 313; Did ad α 93 285a Epm. κ 149 286 (– Ἀχ.) ApS 118.6; ApD Pron. 56.14; EtM 259.26; 286a ApD Adv. 179.28; Epm. ο 95, 101 288 (τρ.) Hsch. τ 1584

268 ἀποτείσεται Fick: -τίς- 35 263 t Z Ω 270 κε 35 G H, κεν Ω*: καὶ P 271 incipit U (pars vetus) νῦν 35 163 263 Ω*: δὴ 35^s G H^a P: om. B 273 ἐπὶ μάρτυροι (sive ἐπιμ-) Ω*: -ρες P M^s U Tz 275 μητέρα (nov. Did) 163 t Ω: μήτηρ ci. aliquis (Ar?) ante Did ἐφορμᾶται Z Ω: ἐποτρύνει t 278 (= β 197) om. Rhi 279–292 om. F 285 δὲ Σπάρτηνδε D, δ' ἐς Σπάρτηνδε B: δὲ Σπάρτην τε Hclt. Epm. H, δ' ἐσπάρτην τε G P: δ' ἐς Σπάρτην τε M U: δ' ἐς Κρήτην τε Zen ap. Arn/Did (δὲ Κρήτηνδε Buttman) παρὰ ξανθὸν Μενέλαον Ar tt Ω: παρ' Ἰδομενῆα ἄνακτα Zen. – cf. ad 93

- εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσης μηδ' ἔτ' ἐόντος,
 290 νοστήσας δῆπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 σῆμά τέ οἱ χεῦται καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖζαι
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξης,
 φράζεσθαι δῆπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 295 ὅπως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
 κτείνῃς, ἥδ' ὁλόωι ἢ ἀμφοδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἔσσι.
 ἦ οὐκ αἶεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
 300 Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
 καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,
 ἄλκιμος ἔσς', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἔϋ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἥδη
 ἡδ' ἐτάρους, οἳ ποῦ με μάλ' ἀσχαλώωσι μένοντες·
 305 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.”
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 “ξεῖν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ὥς τε πατὴρ ὦι παιδί, καὶ οὐ ποτε λήσομαι αὐτῶν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 310 ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,

291 Stob. 4.55.6; Cent. Par. 37.20 293 sch X 468b 296 (– ἀμφ.) ApS 27.9; ApD Coni. 220.26; (οὐδέ –)–299 Hclt. Alleg. 63.1–3 297a ApS 125.10, Hsch. v 505; Epm. v 36; (τηλ.) Hsch. τ 775 298–300 ‘Trypho i’ Trop. 200.25 298–300a [Hdn] Fig. 65 298–299 + 301–302 Cocondr. 241.23 298–299 [Plut.] Hom. 2.185.1; Stob. 4.25.21 298–299a Procl. in Remp. i.58.18 298 Polyb. Fig. 107.14 298b–299a Philod. De bono rege xlii 12 300a sch B 106b 301–302 Eudoc. 1899–1900 302 Cic. ad Fam. 13.15.1; Nicol. Prog. 27.9 F.; (– ἔσσο) ApS 77.29; (ἵνα –) Himer. Or. 24.55 305 Eudoc. 142 307–308 ead. 181–182

289 τεθνηῶτος Ar Z G H^c: -θνεi- (deprec. Did) Ω*; alias non notabo 290 δ'ῆπειτα fere Ω (δ'ῆπειτα H^a Pⁱ) ut solito: δῆ ἔπειτα Wolf. semel moneo 291 χεῦται t* Z H^v Eust.: χεῦσαι Stob. Ω* 296 οὐδ' ἔτι D: οὐτ[225 297 νηπιάας tt Ω: νηπιίας Wackernagel Unt. 67–69 praeunte Fick 298 ἦ Barnes: ἦ g^v Ω: οἷον 264 tt* g^v Ω: ὅσον Stob.^{codd.} (ὅσον Gesner) 300 ὃ Ar H^c: ὅς (nov. Did) t Ω* ἔκτα Ar perperam 302 ἔϋ Ludwich (ἐϋ Bekker): εἰ Ω

τιμῆεν, μάλα καλόν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
ἐξ ἐμέ', οἷα φίλοι ξείνοι ξείνοισι διδοῦσιν.”

- τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
315 “μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.
δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγῃ,
αὐτίς ἀνερχομένωι δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι,
καὶ μάλα καλὸν ἐλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.”
ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
320 ὄρνις δ' ὥς ἄν' ὀπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ εἰ πατρός
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὃ δὲ φρεσὶν ἦισι νοήσας
θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἶσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώιχετο ἰσόθεος φῶς·
325 τοῖσι δ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός, οἳ δὲ σιωπῇ
εἶατ' ἀκούοντες. ὃ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν αἰοιδὴν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·
330 κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο οἶο δόμοιο,
οὐκ οἷη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ ἔποντο.
ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
στῇ ῥα παρὰ σταθμόν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·

315 (λιλ.) Hsch. λ 1027 318b Poll. 6.187 320 (– διέπτ.) ApS 36.32; Helt. Alleg. 63.4; Porph. ad ε 334–337; EtG α 901/EtM α 1443 (e Methodio); 320a Epm. α 347, γ 1; (ἀνόπ.) Poll. 2.53; Hsch. α 5267; Synag.^B α 1444; Suda α 2559 323 Eudoc. 1120; 323b EtG α 942 324 Eudoc. 1599, 2275 326b–327 Aristid. Quint. 2.10; 326b–327 (λ.) Porph. ad α 332 327 (νόστον δν –) sch [Aesch.] Prom. 100ab 328 (θ.) Hsch. θ 396 330 Eudoc. 1472 332–334a Porph. ad α 332 334 Matro fr. 1.23 O.–S. (parod.); Eudoc. 1305; 334b sch X 469–470; (σχ.) Hsch. σ 3052

313 ἐμέ' Platt post Knight: ἐμεῦ Ω 314 ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Ω*: αὐτε προσέειπε θεὰ G (ex 221): ἀπαμειβομένη προσέφη H^c. – cf. ad δ 265 315 μηκέτι B 316 μοι Ω*: τοι F ἀνώγῃ(ι) G^a: –γεί Ω* 318 ἔσται t Z F H P: ἔστω G: ἔστ' M: ἔσσετ' B U (cf. Δ 235, 271, ω 201) 320 ἄν' ὀπαῖα Crates: ἄν' ὀπαια F M^a: ἀνοπαῖα Hdn tt* M^c: ἀνόπαια Ar ApS Porph. Epm.^γ Ω*: πανοπαῖα Longinus ap. Epm.^α 327 ἐπετείλατο 266 t^{ν1} Ω: ἐπετέλλετο t^{ν1} 330 κατεβήσετο Z: –σατο t Ω

- 335 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 δακρυσάσα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον Ἀοιδόν·
 “Φήμει, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτῆρια οἶδας,
 ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τὰ τε κλείουσιν Ἀοιδοί·
 τῶν ἐν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἱ δὲ σιωπῇ
 340 οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' Ἀοιδῆς
 λυγρῆς, ἥ τέ μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
 ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.”
 345 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 “μῆτερ ἐμή, τί ταρ αὖ φθονέεις ἐρήηρον Ἀοιδόν
 τέρπειν ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὐ νύ τ' Ἀοιδοί
 αἴτιοι, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
 ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν ὅπως ἐθέλῃσιν ἐκάστωι.
 350 τοῦτ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀεΐδειν·
 τὴν γὰρ Ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
 ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτῃ ἀμφιπέλῃται.
 σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
 οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ

335 Arn ad A 699; Porph. ad α 332; sch A 702a 337–338 Procl. in Remp. i.194.14; 337 EtM 445.6; Έκλ. AO ii.448.4; (πολλὰ –) EtGud 257.21 Stz.; (πολλὰ βρ. –)–338 Ath. 633c 340a ApD Pron. 85.7 341–342 Eudoc. 1238–1239 343 (– ποθ.) [Plut.] Hom. 2.22.2; Porph. ad λ 634; 343a sch A 309; sch Eur. Hec. 1115; sch Ar. Ach. 285 344 Strab. 8.6.6, 14.2.28; 344b (al.) Arn ad I 395; (μ. Ἄ.) Strab. 8.6.9 349 (ἀλφ.) ApS 23.31 (Hld fr. 10) 351–352 Pl. Resp. 424b; Plin. Ep. 5.20.8; sch Pind. Ol. 9.74a, c; sch Thuc. 1.71.3; Procl. in Parm. 701.16; Longin. prol. in Heph. p.81.8 C.; Anon. Ambr. de re metr. 230.26 Studem. 352 ApS 26.15; dubium an huc pertineat Hsch. ε 5402 ἐπιφρονέουσιν· ἐπακούουσι

336 θεῖον P^{yp} Ω*: δῖον H P. – cf. ad δ 17, ω 439 337 οἶδας Ar (dubitans) 266 tt Ω: εἶδεις aut ἦδεις Zen (hoc sch^M, illud sch^{H¹⁰}), ubi αἰεΐδεις latere ci. Schwartz 302 341 αἰεὶ (cf. A 520, μ 64) t Ω*: αἰὲν (cf. β 22, ε 210, et saepius) B U 344 ath. Ar (Arn ad I 395) 346 ταρ αὖ dedi, τ' ἄρ αὖ Ω (cf. ψ 264): τ' ἄρα D, editores inde a Wolf, at τε in interrogativis non datur (pace Denniston 533 sq.) 351 μᾶλλον tt* Ω: πάντες Longin. ἐπικλείουσ' tt* Z Ω: ἐπιφρονέουσ' Pl. (Hsch.?) 352 ἀκουόντεσσι tt* Z Ω: αἰόντ- Longin.: αἰεδόντ- Pl.: αἰεόντ- Schulze KS 347 353 ἀκούειν 36 Ω: αἰεῖν Vind. 56

- 355 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἰστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἀνδρῆσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.”
- 360 ἦ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ.
 ἐς δ' ὑπερῶι' ἀναβάσασα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 κλαίεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἥδυν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
- 365 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
 πάντες δ' ἡρήσαντο παρὰι λεχέεσσι κλιθῆναι.
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
 “μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
 νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
 370 ἔστω, ἐπεὶ τό γε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν αἰδοῦ
 τοιοῦδ' οἶος ὃδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν.
 ἦώθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
 πάντες, ἵν' ὕμιν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
 ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαίτας,
 375 ὕμᾱ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκουσ.
 εἰ δ' ὕμιν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,

356 EtM 370.10 358b sch Z 492b 360 Arn ad α 356; Cent. Par. 27.19
 365b ApS 142.26 366 Plut. Mor. 1073c; Charito 5.5.9 369 (τ.) Hsch. τ 552
 370 (ἦτοι μὲν τόδε –)–371 inscr. Magnesia ap. Strab. 14.4.41 372a Porph.
 Hom. 62.15 Sod. 374 (ἀλεγ. δ.) ApS 24.3 376 Dio Prus. 12.15; Epm. η 19
 (bis); (– λω.) EtM 432.36 378 (ἐπ.) Hsch. ε 4664

356–359 ath. Ar (ἐν δὲ ταῖς χαριεστέραις γραφαῖς οὐκ ἦσαν) 356 ἀλλὰ
 σύ γ' εἰσελθοῦσα ci. aliquis ante Ar ne Penelope 'domum' ire iuberetur, et in
 360 θάλαμόνδε (cf. A.R. 3.450) σαυτῆς g^v Ω, expl. Wolf. – cf. ad φ 350
 360 δ' ἐβεβήκει H^c M 364 ἐπὶ Ω*: ἐνὶ G 367 ἀντίον ηῦδα F (cf. ad 388)
 370 τό γε Ar Ω*: τόδε (nov. Did) t F B U: τόδε γε H^c 371 αὐδῆν Ω: αὐδη t, cf.
 quae Strabo adnotat 373 ὕμιν Hdn H M B: ὕμιν P M^s U: ὕμιν G F
 376 ὕμιν Hdn tt F M B: ὕμιν M^s U, ὕμιν F^c: ὕμιν G H P 377 ὀλέσ(σ)αι (cf.
 β 49) P^{yp} B U: ὀλέσθαι Ω*. – cf. ad β 142 378 cf. ad β 143

- αἶ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
 380 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοισθε.”
 ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 τὸν δ’ αὖτ’ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “Τηλέμαχ’, ἦ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
 385 ὑψαγόρην τ’ ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν.
 μὴ σέ γ’ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
 ποιήσειεν, ὃ τοι γενεῇ πατρῷϊόν ἐστιν.”
 τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 “Ἀντίνο’, εἴ πέρ μοι καὶ ἀγάσσεαι ὅττι κεν εἴπω,
 390 καὶ κεν τοῦτ’ ἐθέλωμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι.
 ἦ φηῖς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
 οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένῳ αἰψὰ τέ οἱ δῶ
 ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.
 ἀλλ’ ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
 395 πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἡδὲ παλαιοί·
 τῶν κέν τις τόδ’ ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς·
 αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ’ ἡμετέροιο
 καὶ δμῶων, οὓς μοι ληίσσατο διὸς Ὀδυσσεύς.”
 τὸν δ’ αὖτ’ Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἀντίον ἠΐδα·
 400 “Τηλέμαχ’, ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·

379 cf. sch α 394a; (παλ.) Hsch. π 211 380 Cent. Par. 38.52 381 (al.) Eudoc. 1725; 381b (al.) sch Θ 37a 385 al. (ύψ.) sch Opp. H. 2.10 386–387 Porph. ad α 389; (– ποι.) sch Eur. Ph. 576 386 (– Ἰθ.) Hdn i.555.19 et ad Ω 569 388 (– πεπν.) sch Ar. Ran. 1c 390–393 Porph. ad α 389 391 (φ. τ. κ.) sch^h E 473 392 (αἰψα –)–393a [Plut.] Hom. 2.9.1 394–396 Porph. ad α 389 394 Procl. in Hes. Op. 37–38 395 Suda π 57; (– Ἰθ.) Hdn ad O 705 396a Arn ad Φ 126–127 397 EtG α 777/EtM α 1264; sch Opp. H. 2.245; (– ἔσ.) EtGud 92.19 Stf. 398 (οὓς –) Arn ad γ 71; EtM 563.27 401 cf. sch^{pap} Φ 126 (v.86.19 E.)

379 αἶ “αἱ χαριέστεραι” Ω: et εἴ nov. Did ποθι H^a P M U^{yp} Tz: ποτε Ω*. – cf. ad β 144 δῶσι Hdn; cf. ad A 129 παλίντιτα t* Z Ω: παλίντροπα sch-α 381–382 (= v 268–269) om. F 388 ἦρχ’ ἀγορεύειν F (cf. ad 367) 389 εἴ πέρ μοι καὶ ἀγάσσει (nov. Did) Z Ω* (καὶ H^r, om. P M): εἰ καὶ μοι νεμεσήσει (ex 158) quidam ap. Did, et ita Eust.: ἦ καὶ μοι νεμ. ... εἴπω; Wolf 395 ἀμφιάλῳ Hdn 398 ληίσσατο Z B: ληίσσατο tt^{codd}. Ω*

- κτῆματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσιν ἀνάσσοις.
 μὴ γὰρ ὃ γ' ἔλθοι ἀνὴρ ὃς τίς σ' ἀέκοντα βίηφι
 κτῆματ' ἀπορραΐσει', Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.
 405 ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι,
 ὁππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὐχεται εἶναι
 γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα.
 ἤε τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
 ἧ' ἐὼν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει;
 410 οἶον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν
 γινώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶι εἰς ὧπα ἐώικει.”
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 “Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
 οὐτ' οὖν ἀγγελίης ἔτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,
 415 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦν τινα μῆτηρ
 ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέται.
 ξείνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστίν·
 Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὐχεται εἶναι
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.”
 420 ὥς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνων.
 οἱ δ' εἰς ὀρχηστὺν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
 τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθειν·

404a ApS 40.19 405 Epm. ι 34a, b, π 21; EtGud 274.59 Stz.; (ἐρ.) Hsch. ε 5727; Phot. ε 1904 406–407 Eudoc. 1135–1136 409 sch Ξ 298b; 409a ApD Synt. 87.5, 315.5, Pron. 62.21, 103.25 410 (– οἴχ.) sch Ar. Eq. 703; 410a Hdn ad E 638 417 sch γ 309i; (– πατρ.) Hsch. ξ 52; (ἐκ Τ. –) 418 (– δ.) ApS 149.32; (Τ.) Apio 101.11; Zenodor. 409 M. (Erbse, Lex. Gr. Min. 255) 419 (Ταφ. –) sch γ 309h 421–423 Eudoc. 620–622 422b Polyb. Fig. 105.16

402 δώμασι σοῖσιν M B U: –σιν οἶσιν (ex 117) M^s Ω* 403 σ' Ω*: om. F H Pa U 404 ἀπορραΐσει' Bentley, –σει t Z Ω: ἀπουρήσει' Schulze QE 87 n.1 Ἰθάκης γ' B U ναιεταώσης Z Ω: –ώσης Ar? (ad Z 415). – cf. Il. praef. xxxii et ad θ 574 405 ἐρέσθαι Thiersch: ἔρεσθαι tt Ω. – antiquitus ambigebatur, v. Hdn ad Π 47; cf. ad γ 243 406 δ' om. t 408 τιν' Ω*: τοι F B ἐρχομένοιο Did Ω: οἰχομένοιο quidam ante Did, U^{yp} 410 cf. ad 102 413 ἐμοῖο Did Ω: ἐμεῖο quidam ante Did (nempe Zen, cf. ad Ξ 118, Ω 486, ζ 256, 290; Rengakos 111) 414 ἀγγελίη(ι)ς Ω* P^r: –ην G: –η(ι) B U^{yp} ἔτι πείθομαι (nov. Did) Ω*: ἐπιπ- Ar F B: ἔτι πεύθομαι Bentley cl. β 255 sq. ὁππόθεν B U 415 ἦν Hdn Ω*: ἦν quidam ante Hdn G^x F P B 418 Μέντης t Ω* (cf. 180): Μέντης δ' H U

- τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν.
 δὴ τότε κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
 425 Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
 ὑψηλὸς δέδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
 τῷ δ' ἄρ' ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
 Εὐρύκλει', ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
 430 τὴν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν
 πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἑικοσάβοια δ' ἔδωκεν·
 ἴσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,
 εὐνῇ δ' οὐ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός.
 ἥ οἱ ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καὶ ἐ μάλιστα
 435 δμωϊῶν φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
 ὦειξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
 ἔξετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἐκδυνε χιτῶνα·
 καὶ τὸν μὲν γραΐης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
 ἥ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 440 πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσιν,
 βῆ ῥ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνῃ
 ἀργυρέῃ, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
 ἔνθ' ὃ γε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἶδ' ἀώτῳ,
 βούλευε φρεσὶν ἥσιν ὁδὸν τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

423 cf. Plut. Mor. 114e; 423b ApS 77.27 424 Cent. Par. 38.84 425 (– θ.)
 sch Δ 143a¹; (ὅθι –)–426 sch ω 208 426b ApS 130.29; EtM 664.46
 429 Choer. in Thd. i.373.35; (– θυγ.) ApS 171.17; (ῥῶ. θ.) Io. Alex. 43; EtM
 826.18 433 Apio 229.12; [Plut.] Hom. 2.64; 433b Arn ad E 70 436 Erot. ω 1;
 436a (al.) Epm. o 104 440a sch Pind. Ol. 1.26h 441b–442 (ἀργ.) sch φ 46
 442 (ἐπὶ –) sch Ω 455; Hsch. ε 4706 443 Hsch. o 373; 443b EtG α 1515/EtM
 α 1548; (οἶδ' ἄ.) ApS 50.15, 119.18; Hdn ad Γ 198; EtGud 75.17 Stf.
 444 (τὴν –) Epm. ε 181

424 ita Ar t Z Ω: δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο (= τ 427)
 Arph: δὴ τότε κακκ. ... ἕκαστος· | [ἐνθα δὲ] κοιμ. ... ἔλοντο Ψ u.v.
 (Ludwich), cf. I 712–713 429 Εὐρυκλέει' Nauck hic et passim; semel moneo
 436 ὦειξεν Fick, cf. Il. praef. xxxiii: ὦϊξε(v) tt Z Ω 438 γραΐης Ω*: γρηὸς P
 B^{yp} U 440 ἀγκρεμάσασα Ω* (ἀν- U): ἐγκρ- t H^c P^c B 442 ἱμάντι 37 tt Z Ω*:
 –τα G

- β ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὠρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός
 εἵματα ἐσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμωι,
 ποσσὶ δ' ὕπο λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 5 βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶι ἐναλίγκιος ἄντην.
 αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς·
 οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 10 βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δῶα κύνες ἀργοὶ ἔποντο.
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη,
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θιέοντο·
 ἔξετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
 15 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἦρωσ Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
 δς δὴ γῆραι κυφὸς ἔην καὶ μυρία ἥιδει.
 καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἄμ' ἀντιθέωι Ὀδυσῆϊ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν,
 Ἄντιφος αἰχμητῆς· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
 20 ἐν σπητὶ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρπον.
 τρεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
 Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα·

β 1 + 5 Eudoc. 628–629 1–2a Suda η 201 2–4 + 10–11 Macr. Sat. 5.8.7
 6 Eudoc. 681 8 cf. ad B 52 11 Matro fr. 1.60 O.–S. (parod.); resp. Philostr.
 Vit. Ap. 6.31; (ἅμα –) EtM α 1733; (ἅμα τῷ γε κ. ἄ.) ApS 41.22; 11b Ath. 1d
 12 Porph. ad δ 793 13 Eudoc. 531; (– ἐπ.) ApD Coni. 254.27 15 (ἦρ. Αἰγ.)
 sch B 467; (Αἰγ.) sch Θ 120 16 (– ἔην) Matro fr. 1.64 O.–S. (parod.); Hdn ad
 N 29; Epm. γ 27; sch A.R. 1.669; (κυ.) Hsch. κ 4753 22 (δύο –) sch/Procl. ad
 Hes. Op. 311–312

β 2 ὠρνυτ' Macr. Ω*: ὄρνυτ' Ar t* Eust. 3 ὤμοις t 4 (= δ 309) om. F:
 habent 269 t Ω*: ὑπὸ t Ω*: ὑπαί M^c. – cf. ad δ 309, B 44 5 ἐκ μεγάρου M
 6–8 (= B 50–52) susp. Ar 6 κέλευσε 269 Ω*: κέλευε H: ἔειπεν t 11 γε 270
 Ω*: δε M δῶα κύνες tt* sch Ω*: κύνες πόδας (cf. Σ 578, υ 145) Macr. Z H P
 (δῶα P^s) Eust.: κύνες tantum ApS: δῶα κύνες πόδας EtM^l. – cf. ad ρ 62
 13 θιέοντο van Leeuwen post Knight: θιεύοντο 269 t Z Ω 16 ἥιδει Eust.
 1382.4: ἥ(ι)δη(ι) Ω. – cf. ad 108, 122 post h.v. <δάχρυ χέων· πένθος γὰρ ἐνὶ
 φρεσὶν ἦν οἱ ἄλαστον> vel sim. (cf. 24) desid. Bergk I 662 19–20 ath. Ar
 20 δεῖπνον G P^m 22 αἰὲν Ar^a t Ω: ἄλλοι (ex 21) Ar^b

- ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ λήθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
 τοῦ ὃ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
- 25 “κέκλυτε δὴ νῦν μεο, Ἰθακῆσιοι, ὅττι κεν εἴπω.
 οὔτε ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένητ' οὔτε θόωκος
 ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
 νῦν δὲ τίς ὦδ' ἡγείρε; τίνα χρεῖω τόσον ἴκει,
 ἢ νέων ἀνδρῶν ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
- 30 ἢ ἐτιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιοι,
 ἦν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
 ἢ ἐτι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἢδ' ἀγορεύει;
 ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἴθε οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὃ τι φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.”
- 35 ὥς φάτο· χαῖρε δὲ φήμη· Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν.
 στῆ δὲ μέσση ἀγορῇ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
 κήρυξ Πεισῆνωρ πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.
 πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν·
- 40 “ὦ γέρον, οὐχ ἑκάς οὗτος ἀνὴρ, τάχα δ' εἴσειαι αὐτός,
 ὃς λαὸν ἡγείρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἰκάνει.
 οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιοι,
 ἦν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
 οὔτε τι δῆμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ' ἀγορεύω,
- 45 ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
 δοιᾶ· τὸ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὃς ποτ' ἐν ὑμῖν

27 + 26 Porph. ad α 284 28a sch β 40c 29 EtG α 900/EtM α 1428
 (Philox. fr. 339) 33 (ὄν.) sch E 24b; Hsch. β 877 36 Eudoc. 1356 37 Arn ad
 Σ 505; Eudoc. 377; 37b–38a sch Ψ 568 38 Eudoc. 224, 362 39 ApS 54.14
 40 Eudoc. 1782; (– ἀνὴρ) + 41a + 50a sch I 225a; (– ἀνὴρ) + 41a ApD Pron.
 26.4 41–42, 44–45 Cent. Par. 26.7–10 45 ApD Synt. 87.3; 45a Arn ad K 204

24 τοῦ F H^a P^a? M U: τοῖς quidam ap. sch^H (Did?) 271 Ω* 25 μεν 271 Ω,
 μεο dedi: μοι T 26 οὔτε ποθ' Ar (an πω? Cobet) 271 G H B U^a: οὐδέ ποθ'
 (nov. Did) t Ω* οὔτε (θόωκος) 271 Ω: οὐδὲ t 27 ἐπ[ι νηυσιν 36 31 ἡμῖν Hdn
 F H: ἡμῖν Ω* ὅτε 271 Ω: ὅτι H^{yp} 37 χειρὶ tt Ω*: χερσὶ G P^c 40 τάχα 36 137
 Ω* U^{yp}: μάλα 271 272 t B U^a 41 λαοὺς Bentley cl. 13 et 252 (contra 81)
 ἡγείρα Ar 271 tt Ω*: –ρε Zen P^c fort. praestat δ' ἐμ' 42 ἔκλυον Ar 36 137
 271 t Ω: ἡῖον Zen 45 κακὸν Ar 271 272 tt Z Ω: κακά Arph: κακὸν ἔμπεσε
 κῆδος quidam ap. Did

- τοῖσδεσσιν βασιλευε, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν·
 νῦν αὖ καὶ πολὺ μέζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
 πάγχυ διαρραΐσει, βίοντον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
- 50 μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσηι,
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι,
 οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασιν νέεσθαι
 Ἰκαρίου, ὅς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θυγάτρα,
 δοίη δ' ὦι κ' ἐθέλοι καὶ οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι·
- 55 οἳ δ' εἰς ἡμετέρου πωλεόμενοι ἡμᾶτα πάντα
 βοῦς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πίνοντας αἶγας
 εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον
 μαψιδίως, τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ
 οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
- 60 ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι τοιοῖο ἀμυνόμεν· ἡ καὶ ἔπειτα
 λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν.
 ἡ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμῖς γε παρείη·
 οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι καλῶς
 οἶκος ἐμὸς διόλωλε. νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,

47b (al.) Philod. De bono rege xxiv 23; Plin. Ep. 5.19.2; Himer. Or. 48.32; Choric. 180.24; sch Arat. 6 48 Hsch. o 26 50 (– ἐπ.) + 51a + 52 + 55 (– πυλ.) Porph. ad β 63 50 id. ad β 51; sch β 88a; (– ἐπ.) sch Φ 369b¹; 50a sch Eur. Hipp. 1102; (ἐπ.) Hsch. ε 4520 51 Cent. Par. 10.55 52–53 Strab. 10.2.24; (– Ἰκ.) Porph. ad δ 1 52 (ἀπ.) Hsch. α 6027 53 sch Eur. Andr. 153; 53b Hdn ad E 158, N 382 56 Eudoc. 105 57 cf. Philod. De bono rege iii 4; Cent. Par. 39.10 58 (οὐ γὰρ –)–60 (– ἀμ.) Porph. ad β 63; (οὐ γὰρ –)–59 (– Ὀδ.) Hdn ad A 174; EtM α 1586 58 (κατ.) Hsch. κ 1286 60 (– ἀμ.) ApD Pron. 112.9 61a Arn ad Φ 281 63–67 Cent. Par. 38.47–51 (63–65 Eudoc. 2124–2126); 63–64a Porph. ad β 63; 64b–65a + 66b + 70 (– φ.) id. ibid.

48 νῦν t H^a? Pa: νῦν δ' Ω* μεῖζον t Ω 50 ἐπέχραον Ar tt Z Ω: ἐπέχρων Arph 51ab ἄλλοι θ' οἳ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, | Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὕληντι Ζακύνθῳ (cf. α 245–246) praebuit Arph: absunt ab 36 272 Ω 53 ὅς tt Ω* P^{yp}: ὥς F H^{yp} P^c M^a U 54 δοίη H^a P^a M B: δώ(ι)η Ω* κ' ἐθέλῃ 36 Ω*: κ' ἐθέλη P^c, κε θέλη(ι) G F: κ' ἐθέλοιη H ἔλθοι 272 Ω*: –η(ι) G F: utrumque Eust. 55 ἡμετέρου Ar 36 (ἴτέρ) Ω*: –ους G P^c: ἡμέτερον U. – cf. ad η 301, ρ 534; Hymn. Merc. 370; Archil. 196a.4 πωλεόμενοι Z Ω 63 ἀνσχετὰ Ω*, ἄνσχετα F H, [ανσ]χετα 36: ἄσχετα [38]? t G. – cf. Il. praef. xxvi καλῶς 36 tt Ω: καλὰ Heyne ad Θ 400 cl. Z 326, N 116, ρ 483

- 65 ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους
οἱ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
λίσσομαι ἡμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἡδὲ Θέμιστος,
ἥ τ' ἀνδρῶν ἀγοράς ἡμὲν λύει ἡδὲ καθίζει·
- 70 σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε πένθει λυγρῶι
τείρεσθ', εἰ μή πού τι πατήρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς
δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
τῶν μ' ἀποτεινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
- 75 ὑμέας ἐσθέμεναι χειμῆλιά τε πρόβασιν τε·
εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἴη·
τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθωι
χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῶι.”
- 80 ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη
δάκρυ' ἀναπρήσας· οἷκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
- 85 “Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ξειπες
ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
σοὶ δ' οὐ τι μνηστήρες Ἀχαιῶν αἵτιοι εἰσιν,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι περὶ κέρδεα οἶδεν.
ἦδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἰσι τέταρτον,

65–66a sch Thuc. 3.104.3; 65 + 66b Porph. l.c. 65 id. Hom. 56.17 Sod.;
65a sch^h A 331 67 Cent. Par. 10.24 68 + 70–71 (τειρ.) Porph. ad β 63
69 Plut. Mor. 802b; sch Y 4c 71 (εἰ –)–72 Porph. ad β 63 74–75a id. ibid.
75b Suda π 2329; (πρόβ.) Ael. Dion. π 57; sch Ξ 124b 79 Porph. ad β 63
81 Eudoc. 703; 81b Porph. ad α 284; (οἶ.) Hsch. ο 278 85–86 Porph. ad α 284
85 (– ἄσχ.) sch δ 505b¹; (ὕψ.) sch Π 31c 86b ApS 36.18; Cent. Par. 42.76;
sch^{rec} Ar. Plut. 590d 89 sch v 377

70 καὶ Ar 36 t Ω (cf. X 416): μῆ Arph 72 ἔρεξεν (nov. Did) t Ω: –ζεν Ar
sch Z Eust. 73 ἀποτεινύμενοι Wackernagel, cf. Il. praef. xxxv sq.: –τιν(ν)ύ- Z
Ω 74 τουτους δ' 165 77 ποτι- (proscr. Did) 137 h4 F M^a U: προτι- Ar 165 Z
Ω* 78 χρήματ' 137 Ω: κτήματ' quidam ap. Did 81 δάκρυ' (137 Z Ω*,
δάκρυα U) seu δάκρυ (B) ἀναπρήσας Ar 137 t Ω: δάκρυα θερμά χέων Zen
85 ξειπες 165 Ω* M^s: –ας F M

- 90 ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμόν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 πάντας μὲν ῥ' ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστωι
 ἀγγελίας προΐεισα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
 ἦ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζεν·
 στησαμένη μέγαν ἰστόν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
 95 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
 'χοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 μίμνεντ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φᾶρος
 ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται,
 Λαέρτηι ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 100 μοῖρ' ὀλοή κατέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο,
 μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶν νεμεσῇσι,
 αἳ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται πολλὰ κτεατίσσας.'
 ὥς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἰστόν,
 105 νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθείτο.
 ὥς τρίετες μὲν ἔλῃθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἥ σάφα ἥιδει,
 καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφηύρομεν ἀγλαὸν ἰστόν.
 110 ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·

91a Arn ad I 554; sch A 1e¹, A 434b, O 15c, δ 105d; An. Par. iv.261.17; (ἔλ.)
 Hsch. ε 2210 94a Arn ad Σ 416 95a ApS 130.30; sch Π 1a; (π.) Hsch. π 1758
 99 al. (– ταφ.) Hdn ii.231.5; [Plut.] Hom. 2.190.3; Epm. π 171 101 Hegemo
 ap. Ath. 698e (parod.) 102 (π. κτ.) Arn ad Π 57 103 Έχλ. AO ii.431.8
 104 (ἡμ.) Hsch. η 430 106 (– δόλῳ) + 107 (– ἔτος) + 108 (– γυν.) sch v 377
 106 (– δόλῳ) [Ammon.] Diff. 477 108 Cent. Par. 43.7; Eudoc. 1234, 1773

91 ῥ' (cf. v 380) tt Ω: om. 165 93 μερμήριξε(ν) Ω: -ιξε H^s
 94 μμεγάροισιν Arph H^a, noluit Ar 98 μεταμῶνια 165 g^v Z Ω* H^s: -μῶλια F
 H P^{yp} M: utrumque Eust. – cf. ad Δ 363, σ 332, 392, τ 143, ω 133 102 χεῖται
 g^v Ω: κῆται Z. – cf. ad T 32, Ω 554, ε 395, τ 147, ω 137; Chantr. I 457
 105 νύκτωρ H^{yp} P^{yp} ἀνλύεσκεν Ar ἐπὴν Ω (item τ 150, ω 140): ἐπεὶ rr
 106–107 δίετετες ... ὅτε δὴ τρίτον quidam ante Ar (sch 89c) 107a μνηῶν
 φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη (= Hes. Th. 59) add. U; cf. κ [470], τ
 [153], ω [143] 108 ἥδει H P^a U: ἥ(ι)δη(ι) t Ω* 109 ἐφηύρομεν van Leeuwen:
 ἐφεύρ– Ω

- σοὶ δ' ὥδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἴν' εἵδῃς
αὐτὸς σῶι θυμῶι, εἵδωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
τῶι ὀτειλίῳ τε πατὴρ κέλεται καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
- 115 εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμόν, ἃ οἱ περὶ δῶκεν Ἀθήνη
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς
κέρδεά θ', οἷ' οὐ πῶ τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων αἰ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμίδες Ἀχαιαί,
- 120 Τυρώ τ' Ἀλκμήνην τε ἑϋστέφανός τε Μυκῆνην·
τάων οὐ τις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείη
ἦιδε· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν.
τόφρα γὰρ οὖν βίοτον τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχηι νόον, ὃν τινὰ οἱ νῦν
- 125 ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε ποθὴ πολέος βιότοιο.
ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἵμεν οὔτε πηι ἄλλῃ,
πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ὧι κ' ἐθέλησιν.”
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤρδα·
- 130 “Ἀντίνο', οὐ πῶς ἐστὶ δόμων ἀέκουσαν ἀπώσαι
ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε, πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
ζῶει ὃ γ' ἡ τέθνηκε. κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίωι, αἶ κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.

111 (– ὑποκ.) ApS 160.2 112 Eudoc. 193 113b Hdn ad O 725
114 (– χέλ.) Did ad M 428; (ὄτ. – χέλ.) Choer. in Thd. i.375.34 118 Eudoc.
995; (– ἀκ.) sch A 149d 119b Hdn ad B 175 120 Paus. 2.16.4; sch Nic. Al.
103b; 120b ApS 144.24 123 (βί. –) EtM β 150 125 (μέγα –) 126 (ποι.) ApD
Synt. 195.10, 197.5, Pron. 79.7, 20; (μέγα μ. κλ.) ApS 110.11 127 (– ἵμεν) Nic
ad β 115 131b ApD Synt. 207.6 132b–135 Nic ad 132 132b–133 (Ix.)
Porph. ad δ 1

111 ἴν' Ω*, ἴνα G P: ὑποκρίνονθ' ἴνα Bentley εἰδῇ(ι)ς et 112 εἰδῶσι t Ω,
cf. ad α 174 116 & Z Ω: ὃ quidam ap. Did 120 ἑϋστέφανός tt sch Z H^{yp} B:
ἐϋπλόκαμός (ex 119) Ω* 122 ἦιδε' dedi: ἦ(ι)δη(ι) fere 165 Ω: ἦδει U^{yp}: φείδε'
van Leeuwen. – cf. ad γ 146 123 βίοτον τε τεὸν Ar t (γε) Ω: βίοτός τε τεὸς
A^{rp}h 125 αὐτῇ(ι) H M^a: –ἦς t Ω*: utrumque Eust. 126 ποθὴ t disertim, G:
ποθὴν Ω* 133 ἐκὼν (cf. δ 649, Ψ 434) t F H P M^s Eust.: ἐγὼν (cf. χ 154) H^{yp}
Ω*

- ἐκ γὰρ τοῦ πατρός κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ daίμων
 135 δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγεράς ἀρήσεται Ἐρινύς
 οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 ἔσσεται· ὥς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψω.
 ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
 ἕξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε daίτας
 140 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
 εἰ δ' ὕμιν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
 αἶ κέ ποθι Ζεὺς δώσει παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
 145 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοισθε.”
 ὣς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετῷ εὐρύοπα Ζεὺς
 ὑπόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
 τῷ δ' ἕως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο
 πλησίω ἀλλήλοισι τιταιομένω περυγέσσιν·
 150 ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκέσθην,
 ἔνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πετρὰ πυκνά,
 ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὅσσοντο δ' ὀλεθρον·
 δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειράς
 δεξιῷ ῥῖξαν διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.

137 (ὥς –) sch Pind. Pyth. 4.358b 139 Cent. Par. 38.46 148–151 Cent.
 Par. 38.63–66 148 (εἰως – ἐπ.) sch A 193b 149 (τιτ.) Hsch. τ 970
 150 Eudoc. 1269; (ἀγ. πολ.) Porph. Hom. 100.2 Sod.; cf. eund. ad β 152
 152 Porph. ad loc. et Hom. 98.9 Sod.; (ῥσσ. –) Hsch. ο 1445

134 τοῦ Ar Ω: τῆς alii olim u.v., cf. Arn τινὲς δὲ “ἐκ γὰρ τοῦ [lege τῆς]
 πατρός”, τοῦ αὐτῆς πατρός 137 ath. Ar 140 (= α 375) om. M, rest. qui sch
 adscripsit: habent 39 275 Ω* κατὰ 39 275 Ω*: μετὰ B 142 ὀλέσ(σ)αι Ω*:
 ὀλέσθαι G H P. – cf. ad α 377 143 ἐπιδώσομαι Knight, cf. ad K 463, X 254
 144 ποθι F H^{yp} P^c M^c: ποτε Ω*. – cf. ad α 379 (etiam de δώσει) 146 τῷ
 Hdn(?) Ω* H^{yp}: τῷ G^a H, proscr. Hdn(?) 147 φέρεσθαι G M^s 149 ante 148
 habet t πλησίω t^c Ω*: -ίον t^a F 151 πυκνά t Z Ω* P^{yp} (cf. Sapph. 1.11):
 πολλά G^a H^{yp} P Eust. 152 ἰδέτην t Ω*: ἰκέτην M^f: ιετην 39 ὅσσοντο Ar tt Z
 Ω: †ῥσσατο Rhi (ὀσσῶντο Ludwich e Didymi expl. ἀντὶ τοῦ ὅσσαν καὶ
 κληδὸνα ἐποιοῦν, cl. Hsch. ο 1448 ὀσσῶσθαι (-ἄσθαι Musurus).
 κληδονίσασθαι) 154 αὐτῶν Ar Ω: αὕτως (ita La Roche pro codd. οὔτως)
 Arph

- 155 θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν·
 ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμόν, ἃ περ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης
 Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκέκαστο
 ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναΐσιμα μυθήσασθαι·
 160 ὃ σφιν ἔϋ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “κέχλυτε δὴ νῦν μεο, Ἴθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω.
 μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφασκόμενος τάδε εἴρω·
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεύς
 δὴν ἀπάνευθε φίλων ὦν ἔσσεται, ἀλλὰ που ἤδη
 165 ἐγγὺς ἐὼν τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
 πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
 οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεσθ', ὥς κεν καταπαύσομεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
 παυέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωϊόν ἐστιν.
 170 οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ' ἔϋ εἰδώς·
 καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημί τελευτηθῆναι ἅπαντα
 ὥς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἅπο πάντας ἐταίρους,
 175 ἄγνωτον πάντεσσιν ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.”
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἀντίον ἡΐδα·

155 Cent. Par. 38.62 157 Cent. Par. 23.12 159 Matro fr. 1.99 O.–S.
 (parod.); [Plut.] Hom. 2.22.6, 212.2 166 (πολ. –)–169 Porph. ad α 284
 167 (εὐδ.) ApS 78.25; Hsch. ε 6749 168–169 (παυ.) Did ad β 241 169 (τό
 κεν – λώ.) sch A 349c 170 Eudoc. 469; (– μαντ.) Epm. κ 142; (ἀπ.) Hsch. α
 5906 171 Eudoc. 398 175b sch Ω 765 a¹

155 ὅπως ἴδον t 156 ὥρμηναν 39 Z Ω*: –μῖνον F ἔμελλεν Ω*: –ον Ar H^c
 P^{yp} Eust. 157 Ἀλιθέρσης (spiritu leni) Hdn F H P M^c 160 ὃ σφιν Ar 39 (οσφ
 ex οσσ) Ω: ος σφιν 275 P^c: ὅς φιν Apio? (ApS 163.15) 161 μευ Ω (μεῦ P M U,
 μεο dedi): εμευ 39 168 οἳ δὲ t* M^{yp} Eust.: ἡδὲ Porph. 276 Ω*: ἀλλὰ M^r
 169 καὶ γὰρ σφιν ... ἐστιν 276 tt* Ω: τό κεν ἡμῖν ... <εἴη> sch-Hom. (si huc
 respicit) 170 ἀπείρητος 276 277 tt Ω*: –ήτως P U μαντεύσομαι (nov. Did;
 cf. α 200) 276 Ω: μαντεύομαι “αἱ χαριέστεραι”, t*: μυθήσομαι Eudoc.
 171 ἐκείνῳ(t) 276 277 t Ω*: κείνῳ U 173 πολύφημος P^{yp} 175 ἄγνωτον
 Nauck (cf. β 366, H 401, N 72, O 490): –στον (ut v 191, 397) 227 277 Ω

- “ὦ γέρον, εἰ δ’ ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν
οἴκαδ’ ἰών, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
180 ταῦτα δ’ ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
ῥρηνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ’ αὐγὰς ἡελίοιο
φοιτῶσ’, οὐδέ τε πάντες ἐναῖσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ῶλετο τῇλ’, ὥς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
ῶφελες· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
185 οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ᾧδ’ ἀνιείης,
σῶι οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος αἶ κε πόρησιν.
ἀλλ’ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἶ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδῶς
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
190 αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,
192 σοὶ δέ, γέρον, θωιὴν ἐπιθήσομεν, ἥν κ’ ἐνὶ θυμῷ
τίνων ἀσχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ’ ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
195 μητέρα ἦν ἐς πατρός ἄνωγέτω ἀπονέεσθαι·
οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν καὶ ἄρτυνέουσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ’, ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὀίομαι υἱὰς Ἀχαιῶν
μνηστύος ἀργαλῆς, ἐπεὶ οὐ τίνα δείδιμεν ἔμπης,
200 οὔτ’ οὐδ’ Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ’, ἦν σύ, γεραιέ,
μυθεῖαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ’ ἔτι μάλλον.

178–179 Cent. Par. 23.10–11 180 cf. ib. 13 181–182 (φοιτ.) Clem. Str. 7.25.3 181 Ath. 373b 185 ApS 32.14 (Hld fr. 18) 186 (– ποτ.) ApS 32.17; sch Thuc. 4.59.1 190 Plut. Mor. 408d; EtG α 900/EtM α 1428 (Philox. fr. 339); (ἀν.) Ath. 424d 192 (ἐπιθ.) ApS 73.14 195 (ἀνωγ.) Hdn ad O 725 202a Epm. o 96

178 δὴ Ω*: νῦν t U 180 ἀμείνω H^{yp} (= Zen u.v., cf. ad A 80) 182 φοιτῶσ’ (nov. Did) 227 277 t Z Ω: πωτώντ’ quidam ante Did τε (nov. Arn Did) Ω*: τι “αἰ εἰκαϊότερα”, 277 H^c P^c M U 183 καταφθίσθαι H P Eust.: –φθίσθαι M (i.r.) B: –φθείσθαι G F: –φθίσεσθαι Z^r 185 ἀνιείης Hdn contra Hellanicum 190 οἱ 277 tt Ω*: σοι F H^s 191 πρῆξαι δ’ ἔμπης οὐ τι δυνήσεται (–εαι M²) εἵνεκα τῶν γε (~ A 562) add. 38^{uv} H P U et mm. recc. in F (εἵκεκα τῶνδε) M (οἶος ἀπ’ ἄλλων): non hab. 277 Ω* 192 θωιὴν Ludwich: θωὴν Z Ω ἐπιθήσομεν t Z Ω*: –σομαι F H^{yp} P B^a? U 198 παύσεσθαι H^s: παύεσθαι F: παύσασθαι Ω* 202 μυθεῖαι t H^a Eust. disertim: μύθεαι Z Ω*. – cf. Chantr. I 73

- χρήματα δ' αὐτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἴσα
 ἔσεται, ὄφρα κεν ἢ γε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
 205 ὄν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἡματα πάντα
 εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
 ἐρχόμεθ', ἃς ἐπειχὲς ὀπιέμεν ἐστὶν ἐκάστωι."
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 "Εὐρύμαχ' ἡδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
 210 ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ' ἀγορεύω·
 ἤδη γὰρ τά γ' ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἵκος' ἐταίρους,
 οἳ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον·
 εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα
 215 νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἣν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν ἢ ὅσσαν ἀκούσω
 ἐκ Διός, ἣ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
 ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
 220 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' ἐόντος,
 νοστήσας δῆπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 σῆμά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖζω
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω."
 ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 225 Μέντωρ, ὃς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἐταῖρος,
 καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,

203 (– βεβρ.) Choer. in Thd. ii.208.10; EtG β 83/EtM β 102 206 (– ἐριδ.)
 Arn ad I 133; ApD Synt. 147.12, Coni. 238.26; sch N 365–366, T 105a;
 206a ApD Pron. 6.4; Epm. o 103; Suda τ 536; (οὐδὲ –)–207 Porph. ad ε 211
 207 (ἐπι. –) Io. Alex. 136 210–212 (– θοήν) Porph. ad α 284 214 (– Π.)
 Strab. 8.5.8 218–219 Porph. ad α 284 223b Porph. ad α 93 226 [Plut.]
 Hom. 2.188.3

203 οὐδέ ποτ' ἴσα 278 Hdn sch Z Ω: οὐδ' ἀποτίσαι (–τεῖσαι debuit) Cauer
 Rh. Mus. 36 (1881), 131: an οὐδέ ποτ' ἴση (cf. Λ 705, M 423, ι 42, 549)?
 204 ἥδε G P 205–207 susp. Arph, def. Ar 205 ποτιδέγμενοι H P M: προτι-
 Ω* 206 τῆς Ar tt Ω: ἥς Bentley 209 ἀγαυοί 278 Z Ω: γρ. ἀγανοί, ἄλλοι δὲ
 Ἀχαιοί H 211 τά γ' t^{vl} Ω*: τὰ H^a: τὰδ' t^{vl} P M 214–223 (– α 281–283,
 287–292) antisigmata appicta sunt in M 222 χεύω Hdn Z Ω* M^{vp}: χεύσω H^c
 P^c M B U: χεῖω (? ita Porson pro †χρειώ) Ar Pindario 223 ὅσος ἐπέοικε M^r B
 U

- πείθεσθαι τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
 ὃ σφιν ἔϋ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “κέχλυτε δὴ νῦν μεο, Ἴθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω.
 230 μὴ τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἰσιμα εἰδώς,
 ἀλλ’ αἰεὶ χαλεπὸς τ’ εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
 ὥς οὐ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
 λαῶν οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ’ ὥς ἥπιος ἦεν.
 235 ἀλλ’ ἦτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὐ τι μεγαίρω
 ἔρδειν ἔργα βίαια καχορραφίησι νόοιο·
 σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
 οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ’ οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 νῦν δ’ ἄλλωι δῆμωι νεμεσίζομαι, οἶον ἅπαντες
 240 ἦσθ’ ἄνεω, ἀτὰρ οὐ τι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν
 παύρους μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἐόντες.”
 τὸν δ’ Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ἠΐδα·
 “Μέντορ ἀταρτηρέ, φρένας ἡλεέ, ποῖον ἔειπες,
 ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δέ
 245 ἀνδράσι καὶ παύροισι μαχέσασθαι περὶ δαιτί.
 εἴ περ γάρ κ’ Ὀδυσεὺς Ἴθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
 δαινυμένους κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
 ἐξελάσαι μεγάροιο μενοιήσει’ ἐνὶ θυμῶι,
 οὐ κέν οἱ κεχάροιτο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
 250 ἐλθόντ’, ἀλλὰ κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι

227a [Hdn] Philet. 259 230–232 Eudoc. 108–110 230 ead. 1778
 234 [Plut.] Hom. 2.182.2; Eus. PE 10.3.22 (Porph. fr. 409); Stob. 4.7.8;
 234b sch Hes. Th. 86 236 Eudoc. 1634, 1774 237 (– κεφ.) ApD Pron. 100.23;
 Hsch. π 920; 237a ApS 147.24 243 (ἀτ.) Arn ad Ω 18 244 (– κατ.) Did ad
 241 249 (– γ.) Epm. κ 153

229 (= 161) spurius? μεν 278 Ω (μεῦ F H P M, μεο dedi) 230 cf. ad ε 8
 236 καχορραφίη(ι)σι t Z Ω, χαχο[ρα]φ- 278: καχοφραδίησι quidam ap. Did
 240 ἄνεω Hdn aliiq. prius; v. ApD Adv. 144.11–145.25 et Il. praef. xxx
 241 κατερύκετε Ar 278 Z Ω: καταπαύετε Rhi (168 et 244 contulit Did)
 245 παύροισι quidam ante Did: πλεόνεσσι Did 278 Ω μαχέσασθαι 278 G B,
 –έσασθαι P M: –ήσασθαι F H, μάχεσθαι U: et –έσασθαι et –ήσασθαι Eust. – cf.
 ad A 304, B 377, E 483 247 ἐὼν 278 Ω*: ἔο quidam ante Did H^a

- {εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ξειπες}.
- ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
 τούτῳ δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἥδ' Ἀλκίθερης,
 οἳ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρῷοι εἰσιν ἐταῖροι.
- 255 ἀλλ', οἶω, καὶ δηθὰ καθήμενος ἀγγελιάων
 πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὐ ποτε ταύτην.”
- ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψήρην.
 οἳ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὰν πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος,
 μνηστῆρες δ' ἐς δῶματ' ἴσαν θεῖου Ὀδυσῆος.
- 260 Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κιῶν ἐπὶ θίνα θαλάσσης,
 χεῖρας νιψάμενος πολιτῆς ἀλὸς ἡύχετ' Ἀθήνην·
 “κλυθὲ μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ
 καὶ μ' ἐν νηὶ κέλευσας ἐπ' ἡεροειδέα πόντον
 νόστον πευσόμενον πατὴρ δὴν οἰχομένοιο
- 265 ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
 μνηστῆρες δὲ μάλιστα κακῶς ὑπερηνορέοντες.”
- ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόνθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν,
 καὶ μιν φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 270 “Τηλέμαχ', οὐδ' ὀπιθεν κακὸς ἔσσεαι οὐδ' ἀνοήμων.
 εἰ δὴ τοι σοῦ πατὴρ ἐνέστακται μένος ἧῦ,

254 cf. Eudoc. 1783 257b ApS 17.20, 150.8; Hsch. α 2213; Suda α 394, τ 200; sch Δ 182b, θ 38 258 Eudoc. 2027; 258b sch Pl. Hipp. mai. 295a 261 Clem. Str. 4.142.2 262 Cent. Par. 37.3a 267b ApD Pron. 66.24, Adv. 185.24, 209.1; sch Soph. Tr. 1010 268 (al.) Favor. fr. 72 Amato 271–272 Eudoc. 1947–1948 271 ApD Synt. 217.16; Hdn ad A 294; 271a ApD Pron. 107.21; 271 (τοῦ σοῦ –) ApS 69.3; 271b Plut. fr. 141 S.; (ἐν.) Hsch. ε 2950

251 damn. Düntzer πλεόνεσσι μάχοιτο (nov. Did; cf. 245) 282 Ω: πλεονέες οἱ ἔποιντο (ita Buttman pro -νεσσιν ἔποιτο) Ar (H^λ M^λ) 256 τελέει 38 Ω*: τελέσει G P^c 257 λῦσεν 38 282 tt* Ω: λῦσαν ApS altero loco, Suda αἰψήρην Arn tt Ω*: λαιψήρην H^λ H^c P^{yp} M^c U. – v.l. eadem T 276 258 ἐὰ t* Ω: τὰ & sch-Pl. 259 ἐς 278 H^r Ω*: ἀνά M θεῖου 278 Ω*: θεῖοι' P^c 260 κιῶν (cf. A 35) H^a B U Eust.: (-θεν) ἰῶν Ω* θίνα Ar F H^a: θινὶ (nov. Did) Nic 278 Z Ω* (θινῇ; G). – cf. ad ζ 236 261 ἡύχετ' van Leeuwen: εὔχετ' t Ω 262 μοι Ω: μευ t ὃ 278 Ω*: ὃς t G P H^c M^a 270–271 de interpunctione ambigebat Nic 271 σοῦ tt Ω*: σοὶ F P^a

οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,
οὐ τοι ἔπειθ' ἀλήη ὁδὸς ἔσσεται οὐδ' ἀτέλεστος.
εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσι γόνος καὶ Πηνελοπείης,
275 οὐ σ' ἔτ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσῃν ἃ μενοιναῖς.
παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὀπιθεν καχὸς ἔσσεια οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μήτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
280 ἔλπωρή τοι ἔπειτα τελευτήσαι τάδε ἔργα.
τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἕα βουλὴν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι·
οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
ὃς δὴ σφι σχεδὸν ἐστίν, ἐπ' ἡματι πάντας ὀλέσθαι.
285 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἦν σὺ μενοιναῖς·
τοῖος γάρ τοι ἐταῖρος ἐγὼ πατρῴϊός εἰμι,
ὃς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἅμ' ἔφομαι αὐτός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστήρσιν ὁμίλει,
ὀπλίσσον τ' ἥϊα καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
290 οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
δέρμασιν ἐν πυκννοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἐταίρους
αἰψ' ἐθελοντήρας συλλέξομαι. εἴσι δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέαι ἡδὲ παλαιαί·
τάων μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόφομαι ἢ τις ἀρίστη,
295 ὥκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.”
ὥς φάτ' Ἀθηναίη κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν

273 Eudoc. 765 276 Elias CAG xviii(1).237.37; cf. Clem. Str. 1.11.3
277 [Plut.] Hom. 2.12.4; Stob. 4.29.38; 277a Macr. Sat. 5.16.6; 277b sch A 404c
280 (ἐλπ.) Hsch. ε 2217 283 Eudoc. 128 285–287 Porph. ad α 238 286 cf.
Cent. Par. 43.14 291b–292 (– συλλ.) id. ibid.; (ἐθ.) Hsch. ε 648 293 sch Ar.
Ach. 415 295 (ἐν.) Hsch. ε 3022

272 ἐκεῖνος 278 t Ω: κείνος Ar in versu simili O 94. – cf. ad ξ 491 275 σέ
τ' (nov. Did) G M^c, σ' ἔτ' M^a B: σέ γ' F H P: σέ Ar Eust., σ' U. – cf. ad v 318
280 τελευτήσῃν Ω: –τήσῃν 278 D (ex 275 u.v.; cf. tamen ψ 287) 283 ἴσασσι(ν)
278 G: ἴσασσι(ν) Ω* 284 ὃς 278 Ω: ὥς Nauck σφι H^a? P^a? U^a: σφιν 278 Ω*
ὀλέσθαι 166 Ω: ὀλεσσαι 278 289 ἥϊα 278 Ω: ἥϊα Fröhde, cf. Bechtel Lexil.
152 289a [α]ημονε[(in quinto pede puto) 278 292 αἰψ' 278 Ω*: ἄψ t F H^a P^a
U εἰσι Ω; v. ll. praef. xx 293 ἀμφιάλῳ Hdn 296 ἔτι 278 285 Ω:]επι 166

- Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.
 βῆ δ' ἰέναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
 ἡῦρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγῆνορας ἐν μεγάροισιν
 300 αἶγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὔοντας ἐν αὐλῇ.
 Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “Τηλέμαχ' ὕψαγόρη, μένος ἄσχετε, μὴ τί τοι ἄλλο
 ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
 305 ἀλλὰ μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὥς τὸ πάρος περ.
 ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
 νῆα καὶ ἐξαιτούς ἐρέτας, ἵνα θάσσον ἵκηαι
 ἐς Πύλον ἡγαθήην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.”
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·
 310 “Ἀντίνο', οὐ πῶς ἐστὶν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
 δαίνυσθαι τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκκληον.
 ἦ οὐχ ἄλλις, ὥς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλά
 κτήματ' ἐμά, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νῆπιος ἦα;
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
 315 πυνθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμός,
 πειρήσω, ὥς κ' ὕμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
 ἡὲ Πύλονδ' ἐλθὼν ἢ αὐτοῦ τῶιδ' ἐνὶ δῆμῳ.
 εἴμι μὲν, οὐδ' ἀλήθ' ὁδὸς ἔσσεται ἦν ἀγορεύω,

300 ApS 35.1; 300a Arn ad X 80; Apio 221.1; (ἀνι.) Hsch. α 5184;
 300b EtM 398.37; EtGud 565.17 Stf. 301 (– γελ.) ApS 90.30
 303–304 Eudoc. 691–692 305 ead. 1429 310–313 Porph. ad β 319 (7.17
 Sod.) 310–311 Eudoc. 1408–1409; 310b–311 (δ.) Suda v 385 312 (– πολλὰ)
 Porph. l.c. 314–315 [Ammon.] Diff. 188; (– πυνθ.) Favor. Exil. 13.3
 316–317a Arn ad 325 316 sch χ 38 318–320 Porph. Hom. 2.17 Sod.
 318 (– ἔσσ.) Hdn ii.828.4, unde Choer. in Thd. ii.27.13

297 παρέμιμνεν 283 Ω*: –έμεινεν 278 N U 298 ἰέναι H^c P^r M B: ἵμεναι
 278 Ω*. – cf. ad I 596, K 273; in *Odyssea saepius fluctuant libri* 299 ἡῦρε van
 Leeuwen: εῦρε 166 278 Ω ἀγῆνορας ἐν μεγάροισιν 166 278 285 G^s B U: ἐνὶ
 μεγάροισιν ἐοῖσιν Ω* 300 θ' εὔοντας 166 [278] tt Z Ω*: θ' εὔδοντας H P^a:
 θύοντας flagit. EtM/EtGud 305 μοι 166 t G B U Eust.: μάλ' P^r U^{yp} Ω*
 308 ἡγαθήην 1 166 Ω: ἡμαθίην Rhi? cf. ad δ 702 311 ἀκέοντα (nov. Did) 166
 tt Ω*: ἀέχοντα Rhi P Eust. 312 πάροιθεν 166 Ω: πρόσθεν t 316–317 ath. Ar
 316 κῆρας 166 tt Ω*: χείρας F. – cf. ad Φ 548

- ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετῶν
 320 γίνομαι· ὥς νύ που ὑμῖν εἴσατο κέρδιον εἶναι.”
 ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσας Ἄντινόιοι
 ῥεῖα. μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο·
 οἳ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν,
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορόντων·
 325 “ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἥμιν μερμηρίζει·
 ἢ τινὰς ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόεντος
 ἢ ὃ γε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεὶ νύ περ ἴεται αἰνῶς·
 ἢ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πείραν ἄρουραν,
 ἐλθεῖν, ὄφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνεῖκη,
 330 ἐν δὲ βάλλῃ κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσει.”
 ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερηγορόντων·
 “τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλῃς ἐπὶ νηὸς
 τῇλε φίλων ἀπόλῃται ἀλώμενος, ὥς περ Ὀδυσσεύς;
 οὕτω κεν καὶ μάλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμιν·
 335 κτήματα γὰρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
 τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἢ δ' ὅς τις ὀπίοι.”
 ὥς φάν· ὃ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσето πατρός
 εὐρύν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
 ἐσθῆς τ' ἐν χηλοῖσιν ἄλις τ' εὐῶδες ἔλαιον·
 340 ἐν δὲ πίθοι οἶνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
 ἔστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
 ἐξείης ποτὶ τοίχον ἀρρηρότες, εἴ ποτ' Ὀδυσσεύς
 οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογῆσας.

319 ApS 68.1; Erot. fr. 36; (ἐπ.) Hsch. ε 4526 320 (ὥς –) Porph. Hom. 7.7 Sod. 321 Orio 19.24, 27.19; Epm. α 277; EtG α 1294/EtM α 1940 322 (μν. δαῖτα π.) Philod. De bono rege fr. 60 323 ApS 71.5; Eudoc. 1736, 1886; (ἐπελ.) Hsch. ε 4390 324 Eudoc. 1742, 1891, 2087 325–327 [Plut.] Hom. 2. 68.4 326 (– ἄμ.) ApS 29.5; (ἄμ.) Hsch. α 3858 328–329 Strab. 8.3.5; (– ἐλθ.) sch O 531c 330 [Plut.] Hom. 2. 211.2 334 Eus. PE 10.3.22 338 (ὅθι ν. χρ.) sch Δ 143a¹ 340–341 Porph. ad β 421 340 Ath. 10d

320 που 286 t Ω*, πνqv 166: περ F H^a P^a B 321 σπάσας Ar Z G F H: σπάσεν (nov. Did) tt Ω* 322 ath. Arph Ar 323 ἐπελώβευον 40 166 278 287 tt Ω*: ἐπιλ- G ἐκερτόμεον 166 286 tt Ω*: κερτ- U Eust. 327 ὃ γε καὶ 40 166 278 283 287 Ω: νυ καὶ ἐκ t αἰνῶς Ω: οὕτως t 330 ἡμέας t Ω: υμεας 166 337 κατεβήσето 288 G M: -σατο Ω* 338 νητὸς Arph, non Ar

- κλήϊσται δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι
 345 δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμὶν νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ
 ἔσχ', ἥ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυῖδρήϊσιν,
 Εὐρύκλει', Ὡπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
 τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας·
 “μαῖ', ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
 350 ἡδύν, ὃ τις μετὰ τὸν λαρώτατος δν σὺ φυλάσσεις
 κείνον οἰομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας·
 δώδεκα δ' ἔμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
 ἐν δέ μοι ἄλφιστα χεῦον εὐρραφέεσσι δοροῖσιν·
 355 εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
 αὐτὴ δ' οἷη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 ἐσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅππότε κεν δὴ
 μήτηρ εἰς ὑπερῶν' ἀναβῇ κοίτου τε μέδεται.
 εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα
 360 νόστον πευσόμενος πατρός φίλου, ἣν που ἀκούσω.”
 ὧς φάτο· κώκυσεν δὲ φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἔπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαίαν
 365 μούνος ἑὼν ἀγαπητός; ὃ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
 οἳ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὅπισσῳ,
 ὧς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσσονται.

344 Eudoc. 2273; (– σαν.) sch Pind. Nem. 4.37 350 (λαρ.) Epm. μ 66
 351 A.P. 9.381.5 (cento) 353 Eudoc. 609? (v. ad 379a); 353b Hdn ii.389.27;
 Epm. α 277; (πώμ. ἄ.) EtG α 1546 354 (ἄλφ. –) ApS 59.31; (δορ.) Hsch. δ
 2219 355b sch η 104; (μυλ. ἄλφ.) Plut. Mor. 289f; (μυλ.) Hsch. μ 1854; Suda
 μ 1409 359 (– Π.) Strab. 8.5.8 366b ApS 22.16; (ἀλλ.) Hsch. α 3142
 367 Eudoc. 143; 367b–368a? sch^{pap} Φ 126–127 (iv.86.18 E.) 368 (φθ.) Hsch.
 φ. 382

346 πάντα φύλασσε H M^s B U Eust. πολυιδρή(ι)σι(ν) G^a H M: –δρεῖ- 1
 288 Ω* 350 τὸν Did Ω: τῶν (deprec. Did) G² δν Ω: ὦν H^s 353 ἅπαντα tt H^a
 (ex 289) 354 χεῦον 38 t Ω*: χεῦσον H^c P^c M U 366 ἀλλογνώτῳ(ι) (cf. θ 211)
 Ω*: –γνώστῳ U: –γνώτων (cf. ο 238 al.) tt G M^a? 367 ὀπίσσω 1 286 t* Ω:
 ὀπισθεν sch-Φ (si huc facit) 368 φθίῃ(ι)ς F H^c: φθείῃς t Ω*: φθίῃ vel φθίεαι
 Blass (KB II 563) δάσσονται fere Ω*: δάσσονται 1 286 F H^a B

- ἀλλὰ μὲν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
 370 πόντον ἔπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν οὐδ' ἀλάλησθαι.”
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 “θάρσει, μαί”, ἐπεὶ οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἤδ' ἐγε βοῦλη.
 ἀλλ' ὅμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι
 πρὶν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τε γένηται
 375 ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
 ὥς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροᾶ καλὸν ἰάπτῃ.”
 ὣς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
 αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσεν,
 380 ἐν δὲ οἱ ἄλφιτα χεύεν εὐρραφέεσσι δοροῖσιν·
 Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλεμάχῳ εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ὤιχετο πάντῃ,
 καὶ ῥα ἐκάστωι φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
 385 ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.
 ἦ δ' αὖτε Φρονόιοι Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
 ἦιτε νῆα θοὴν· ὃ δὲ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
 δύσετό τ' ἥελιος σκιδώντό τε πᾶσαι ἀγυαί·
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἵρυσεν, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 390 ὅπλ' ἐτίθει, τὰ τε νῆες εὖσσελμοι φορέουσιν.
 στήσεν δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 ἄθροοι ἡγερέθοντο· θεὰ δ' ὠτρυνεν ἕκαστον.
 {ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·}
 βῆ δ' ἰέναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·

372 Eudoc. 261, 1322; (μαῖα) Hsch. μ 64 376 ApS 170.12; Epm. in A 3d¹;
 376b Strab. 8.6.7 379 Eudoc. 612; 379a v. app. crit. 384 Eudoc. 2227;
 384a (al.) Epm. τ 73 385 (– θοήν) Epm. ε 207 388 (al.) Corn. 32.13; sch K
 394c; 388b Porph. Hom. 49.17 Sod.; Choer. in Thd. i.402.32; (ἀγ.) Hsch. α 854

370 ἀλάλησθαι proparox. Hdn 1 Ω*: properisp. Ptol (ad μ 284) G 372 οὐ
 τοι P M B: οὐ τι t F H U: οὐκ G fin. πομ]πη 1 373 μυθήσασθαι (nov. Did?)
 Ω: -σεσθαι Ar(?). – cf. Schwyzer–Debr. 296; Chantr. II 310 375 ἦ (ε) La
 Roche Unt. II 146 cl. δ 748 376 ἰάψῃ tt 379a δώδεκα δ' ἐμπλησεν καὶ
 πώμασιν ἦρσεν ἅπαντας fort. legit Eudoc. 610, nisi verum ex 353 refinxit
 380 ἄλφιτ' ἔχευεν P 383 δ' εἰκυῖα M 385 ἀγερέσθαι Barnes 392 ἄθροοι
 vel ἄθροοι Ω: αὐτὴν H^{yp} P^{yp} 393 (= 382) om. 1 G B: hab. Ω* 394 ἰέναι [1]
 Ω*: ἵμεναι G F H^a, ἵμεν P^{yp}. – cf. ad 298

- 395 ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
 πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἐκβαλλε κύπελλα.
 οἳ δ' εὐδειν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 εἶατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
 αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 400 ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὖ ναιεταόντων,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν·
 “Τηλέμαχ', ἥδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἐταῖροι
 εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν·
 ἀλλ' ἵομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.”
 405 ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 406 καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαίνει θεοῖο.
 408 ἡῦρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κάρη κομόωντας ἐταίρους,
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο·
 410 “δεῦτε, φίλοι, ἥϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἡδὴ
 ἄθρό' ἐνὶ μεγάρῳ. μήτηρ δ' ἐμὴ οὐ τι πέπυσται
 οὐδ' ἄλλαι δμωαί, μία δ' οἷη μῦθον ἄκουσεν.”
 ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο.
 οἳ δ' ἄρα πάντα φέροντες εὐστέλμῳ ἐνὶ νηϊ
 415 κάτθесαν, ὥς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
 ἄν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
 νηϊ δ' ἐνὶ πρυμνῇ κατ' ἄρ' ἔξετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
 ἔξετο Τηλέμαχος. τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,

396a sch Φ 269b¹ 397–398 Eudoc. 1600–1601 401 cf. Cent. Par. 5.48
 402 Porph. Il. 77.23 Schr. 404 Eudoc. 764 406 ead. 1002; 406b cf. Pl.
 Phaedr. 266b; Clem. Str. 2.104.3; Procl. in Parm. 649.18 408 Porph. ad α 238
 409b (al.) Procl. in Tim. i.68.11; EtGud 279.2 Stz.; sch Λ 690b; sch Pind. Ol.
 10.83a, Pyth. 3.43a; sch Aesch. Sept. 620e; (ἱς T.) Apio 234.1 410 (– φερ.)
 ApS 83.3; sch^D N 103; EtM 423.22

395 ὕπνον Ω: οἶνον H^c P^{yp} 397 ὤρνυντο 1 t Ω*: ὄρν- P^a U 402 ἐταῖροι
 Ω*: Ἀχαιοὶ G P 403 ποτιδέγμενοι Ω*: προτι- Z F B 404 ath. Zen
 407 αὐτὰρ ἐπεὶ ρ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν (= δ 428) add. G^m P^m Ω*:
 abest ab 1 138 286 G F P 408 ἡῦρον van Leeuwen: εὔρον t Ω*: εὔρεν H^a M^c?
 U: ευρ[1 ἐταίρους 138 286 t G^{yp} F H M^s B^{yp}: Ἀχαιοὺς 1 Ω* 410 ἥϊα 1 286 tt
 Ω: ὄφρ' ἥϊα Callistr. cf. ε 266 al. 411 δ' ἐμὴ 286 Ω*: δ' ἐμοὶ H^a ('non male, si
 scribatur δέ μοι' van Leeuwen) 414 ἐνὶ 286 Ω*: ἐπὶ G B U 417 πρυμνή:
 Bekker: parox. Ar Ω

- 420 ἄν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 τοῖσιν δ' ἵκμενον οὖρον ἱεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀκραῇ Ζέφυρον κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσεν
 ὄπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύναντος ἄκουσαν.
 425 ἰστόν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
 στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
 ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ εὐστρέπτοισι βοεῦσιν.
 ἔμπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κύμα
 428 στείρηι πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 430 δησάμενοι δ' ἄρα ὄπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
 στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
 λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρηι.
 παννυχίη μὲν ῥ' ἦ γε καὶ ἡὼ πεῖρε κέλευθον·
 γ ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην
 οὐρανὸν ἕξ πολύχαλκον, ἔν' ἀθανάτοισι φαείναι
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν·

419 Cent. Par. 33.10; 419b Hdn ad B 175; EtG 250 M. 421 ApS 21.1;
 421a Hdn ad μ 313; (ἀκρ.) Hsch. α 2528 (cf. 2538 ἀκραέα) 422 (ἐτ. -) Cent.
 Par. 14.34 424 al. (μεσ.) Hsch. μ 918 425a Hdn ad B 777 426-427 Cent.
 Par. 33.12, 14 427 (- ἰστ.) ApS 134.28; EtM 687.44 434-γ 1 Porph. Hom.
 62.9 Sod 434 Hdn ad Ω 8; Hsch. η 1038; (π. κ.) sch θ 183 γ 1-2 [Plut.]
 Hom. 2.104.2 1 ApS 30.32; Plut. Mor. 400a; Philostr. Vit. Soph. 2.7.3; Porph.
 Hom. 62.11 Sod.; Aristid. Quint. 2.9; Olymp. CAG xii(2).110.19; Cent. Par.
 34.1; sch Eur. Hec. 446; sch Arat. p.28.26 M.; EtM 566.15; (- λιπ.) D.H. Comp.
 33; 1b ApS 108.29; sch Arat. 314 2 Eudoc. 1363; 2b ApD Coni. 243.28
 3 Cent. Par. 36.23

419 καθίζον Bekker: κάθιζον tt Z Ω (cf. Hdn ad Γ 426) 421 ἀκραῇ 286 tt
 Z Ω: ἀκραέα van Leeuwen cl. Hsch. (ἀκραέφα iam Knight; cf. etiam Simon. fr.
 eleg. 22.8): εὐκραῇ H^{yp} P^{yp} Eust.^{yp} 422 ἐποτρύννας t Ω*: -ων G H^{yp} ("διχῶς")
 H^c P. - cf. ad ι 488, 561, ο 217, 287 ἐκέλευσε(ν) t Ω*: -ευεν H^a
 423 ὀτρύναντος P B U: -οντος Ω*. - cf. ad ι 488, 561, τ 419, M 468, O 744
 426 (= ο 291) om. H; habent 286 t Ω* 427 ἔμπρησεν fere Knight: ἔπρησεν
 286 tt Ω: possis ἐν δ' ἔπρησ', cf. A 481 428 μεγάλ' 286 Ω: μέγα Bentley; cf.
 ad A 482 429 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κύμα διαπρήσσουσα κέλευθον (= A 483) add.
 Ω* (κέλευθα F): abest ab 286 289 G P^a B 434 ath. aliquis u.v. (sch Ω 8b), om.
 U μὲν ῥ' 138 289 tt* Ω: μὲν ἄρ' Porph. γ 2 φαείναι h36 h47 ApD G P^a: -νηι
 t* Z Ω*

- οἱ δὲ Πύλον, Νηληϊὸς εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 5 Ἴξον. τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
 ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι Κυανοχαίτη.
 ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἄν' ἐκάσθῃ
 εἶατο, καὶ προύχοντο ἐκάστοθι ἐννέα ταύρους.
 εὖθ' οἱ σπλάγχνα πάσαντο, θεῶι δ' ἐπὶ μηρία καῖον,
 10 οἱ δ' ἰθὺς κατὰγοντο ἰδ' ἰστίᾳ νηὸς εἵσης
 στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἥρχε δ' Ἀθήνη.
 τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς, οὐδ' ἡβαιόν·
 15 τούνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθῃαι
 πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὄν τινα πότμον ἐπέσπεν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς χίε Νέστορος ἵπποδάμοιο·
 18 εἵδομεν ἥν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθεν.
 20 ψεῦδος δ' οὐκ ἔρεει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.”
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 “Μέντορ, πῶς ταρ ἦω; πῶς ταρ προσπτόζομαι αὐτόν;
 οὐδέ τί πω μῦθοισι πεπεῖρημαι πυκινοῖσιν·
 αἰδῶς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.”

4–6 Strab. 8.3.16 4–5 [Plut.] Hom. 2.47.2; 4–5 (Ἴξον) Strab. 8.3.1 6 sch
 Pind. Ol. 13.99c, Pyth. 4.365c, Nem. 6.69a; 6a Corn. 22.3; 6b Cocondr. 234.16
 7 Eudoc. 1209; 7b sch Θ 562–563a 8a Hdn ad O 10; (πρ. ἐκ. τ.) sch Δ 156a
 9a Ath. 23f 15 (– ἐπ.) sch Γ 47a; Epm. ε 101 20 (= 328) Plut. Mor. 32a;
 Eudoc. 395; Philop. De opif. mundi 4.20; Stob. 3.11.3, 12.7; resp. Arist. EE
 1234a1; 20a Hdn ad Δ 235, Φ 276 22 Cic. ad Att. 9.8.2 24 Arn ad O 119;
 Cocondr. 243.13; sch γ 43

7 πεντηκόσιοι (nov. Did) tt H^{yp} Ω*: πεντακόσιοι Ar Hdn U: πεντήκοντα H
 ἀν' sch-Θ H^{yp}: ἐν t* Ω 8 προύχοντο Ar t* Z Ω: -οντες Hdn (t): προύθεντο E^λ,
 προέθεντο U^{gl} (cf. A.R. 1.421) ἐκάστοθι t Z Ω,]τοθι δ εν[νεα 290: -οθεν
 quidam ap. Did 9 εὖθ' t Ω*: ἔνθ' F P U σπλάγχνα πάσαντο (ut Ar ad A 464)
 G B Eust.: σπλάγχν' ἐπ- t Z Ω*: ἐδάσαντο quidam ap. Did μῆρία καῖον Ω*:
 μῆρι' ἔκαιον M, ἔκχον H. – cf. A 40, Θ 240^{vl}, Δ 773^{vl}, X 170, Ω 34
 10 κατὰγοντο ἰδ' Ar Ω: κάταγον τοὶ δ' Hdn. – cf. ad α 112 11 στεῖλαν Ar Z
 Ω: στήσαν Zen 17 ἵπποδάμοιο Ω: ὄφρα τάχιστα H^{yp} P^{yp} 19 λίσσεσθαι δέ
 μιν αὐτόν, ὅπως νημερτέα εἶπη(ι) (= 327) add. H M B U Eust. et mg. G² F² P²
 20 (= 328) etiam damn. Bekker; habet g^v 22 τ' ἄρ fere libri (γάρ H^c priore
 loco, altero τ' ἄρ ex ἄρ; τ' ἄρ' ... δ' ἄρ U) 24 νέον ἄνδρα Ar t g^v Ω: νέωι ἀνδρὶ
 Rhi Did

- 25 τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆισι νοήσεις,
 ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οὔω
 οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.”
 ὥς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 30 καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαίνει θεοῖο.
 ἶξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυριν τε καὶ ἔδρας,
 ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν υἱάσιν, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 δαίτ' ἐντυνόμενοι κρέα τ' ὥπτων ἄλλὰ τ' ἔπειρον.
 οἱ δ' ὥς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες
 35 χερσὶν τ' ἡσπάζοντο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον.
 πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτί
 κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν
 πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρϊ ὦι.
 40 δῶκε δ' ἄρα σπλάγχων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 χρυσεῖω δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
 Παλλὰδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·
 “εὐχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
 45 αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὐξαι, ἥ θέμις ἐστίν,
 δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
 σπείσαι, ἔπει καὶ τοῦτον οἶομαι ἀθανάτοισιν

26–28 Pl. Leg. 804a; Max. Tyr. 8.5 26 (ἄλλα μ. αὐ.) + 27 (– ὑποθ.) Cic.
 ad Att. 9.15.4 27 (– ὑποθ.) Procl. in Remp. ii.298.27; (οὐ γὰρ –)–28 Max. Tyr.
 38.1 33 (ἄλλὰ τ' –) sch Ω 8b 35 Eudoc. 1148; 35b Hdn ad Z 268
 36–37 Erot. i 16 37 sch Λ 777–779a¹ 38 Cent. Par. 36.26; 38a ApS 106.3;
 sch Hes. Op. 61c; (κώ.) Suda κ 2222; 38b [Ammon.] Diff. 522 39 ApD Synt.
 205.5, Pron. 47.20; Prisc. Inst. 13.28 40 (ἐν δ' –)–41a Ath. 11.783a 44 EtM
 252.8 46b? Hdn ad Λ 385

27 ἥ γὰρ Bentley, cf. E 278 30 ὃ om. F^a H (δ' ἥπειτα H^c) 31 ἄγυριν P^{yp}
 Ω*: ἀγορήν H^c P M^{yp} U^{yp} 33 (ἄλλὰ) τ' t G H P M^a; δ' Ω* 38 κώεσ(σ)ιν ἐν
 μαλ- tt* Z Ω: κώεσιν μαλ- ApS 41 χρυσεῖω δέπαϊ Ar^{ab} (καὶ σχεδὸν
 ἅπασαι) B Eust.: χρυσέω ἐν δέπαϊ (nov. Did) fere Ω*. – cf. ζ 78, v 261 et ad o
 149, Ω 285 δειδισκόμενος, v. ad Δ 4 44 μολοντε 167 45 ἥ, v. ad B 73, Ψ 581:
 ἥ fere Ω (ἥ P^a? M) 46 δέπας 292 g^v Ω: δέπαι t (si huc respicit) μελιηδέος
 Hdn

- εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.
 ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλική δ' ἐμοὶ αὐτῶι·
 50 τούνεκα σοὶ προτέρω δώσω χρύσειον ἄλειςον.”
 ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδέος οἴνου·
 χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένωι ἀνδρὶ δικαίωι,
 οὔνεκα οἱ προτέρηι δῶκε χρύσειον ἄλειςον.
 αὐτίκα δ' ἠὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 55 “κλυθι, Ποσειδάων γαιήοχε, μηδὲ μεγάρης
 ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
 Νέστορι μὲν πρῶτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὅπαζε,
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν
 σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἐκατόμβης.
 60 δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
 οὔνεκα δεῦρ' ἐκόμεσθα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.”
 ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἡρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα.
 δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον·
 ὡς δ' αὐτως ἡρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
 65 οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
 μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 70 ξεινούς, οἳ τινὲς εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
 ὦ ξεινοί, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρὰ κέλευθα;

48 Eudoc. 1561; (π. –) Plut. Mor. 745a; Aristid. Or. 45.5 49b ApD Pron.
 45.27 50 Ath. 11.783a; 50a Hdn ad A 294a¹ 52 Plut. Mor. 30e; [Plut.] Hom.
 2. 143 57 + 60 sch ζ 327 58 Eudoc. 1213 59a Hdn ad Π 248 61 ApD
 Coni. 238.1 62 Eudoc. 711; sch N 61b 63 (– δέπ.) Ath. 11.783a 65 (κρέ'
 ὑπ.) Plut. Mor. 684a 66 Eudoc. 1202, 1391; EtM 251.35; (– δαίν.) EtM 589.31;
 66a [Hdn] AO iii.238.32 69 Eudoc. 1134; 69b (al.) Hdn ad Π 47 70 (τάρπ.)
 ApS 150.20 (Hld fr. 38); Hsch. τ 201 71–74a Anon. in Iliadis cod. A f. 8^r
 (i.lxv.25 Erbse) 71b Epm. π 124

50 σοὶ Ar Hdn t: (τούνεκά) σοι Ω* B^s: τοι Zen F H^a M^a B 51 δέπας ἡδέος
 οἴνου 292 Ω* (δ. μεληιδέος H^s P^{yp} B U ex 46): δ δ' ἐδέξατο χαίρων (cf. A 446,
 Ψ 797) H^s P 54 ἠὔχετο van Leeuwen: εὔχ- Ω 55 Ποσειδάων H^c P^c B,
 Ποσειδάων M^c: Ποσειδάων Ω* 60 πρήξαντα t Ω: –αντε Bentley 62 αὐτῇ B
 U^a πάντα τελεύτα tt Ω*: πάντ' ἐτ- F B 69 ἔρεσθαι Ω; cf. ad α 405

- ἥ τι κατά προῆξιν, ἥ μαψιδίως ἀλάλησθε
οἶά τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἄλλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχᾶς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;"
- 75 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ' αὖ
θαρσύνσας· αὐτὴ γάρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
77 θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρός ἀποικοιχόμενοι ἔροιτο·
79 "ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κύδος Ἀχαιῶν,
80 εἴρεαι ὀππότεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης Ὑπονῆϊοι εἰλήλουθμεν·
προῆξις δ' ἦδ' ἰδίῃ, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύω.
πατρός ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἦν που ἀκούσω,
δίου Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος, ὃν ποτὲ φασιν
85 σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
πευθόμεθ', ἥχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ·
κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
οὐ γὰρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὀππότε ὄλωλεν,
90 εἴθ' ὃ γ' ἐπ' ἠπείρου δάμῃ ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
τοῦνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὅπως
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
95 πλάζομένῳ· περὶ γάρ μιν οἷζυρόν τέκε μήτηρ.

73–74a Iul. Or. 7.201a 72–74 Macr. Sat. 5.8.2 73 Cent. Par. 50.21; sch Thuc. 1.5.2; 73a sch Ar. Av. 1427; sch Thuc. 4.59.2 79a Ammon. CAG iv(5).61.1 80 [Ammon.] Diff. 188; Porph. Hom. 93.4 Sod. 81 Strab. 10.2.11; Philox. fr. 406; Porph. ad α 186; (– ὑπον.) Epm. v 16; EtM 603.20 (Hdn ii.555.10); EtGud 407.42 Stz. 83 Porph. ad β 152; (– μετ.) ApD Synt. 217.15, 219.10, Pron. 76.9; Porph. Hom. 98.20 Sod.; (– κλ.) ApD Pron. 107.23 87 (– ἀπ.) Suda π 3173; 87a ApD Synt. 412.5 88 Suda π 3173 92 (– ἱκ.) ApD Synt. 415.9; (αἶ –)–93 (ἐν.) Porph. Hom. 93.12 Sod. 95 Cent. Par. 31.7

72–74 (= ι 253–255) susp. Ar; cf. Blass 57 sq. 78 ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν (= α 95) add. B U et mg. F² H P² M: abest ab 138a 139b Ω* 81 δ' ἐξ EtGud Ὑπονῆϊοι sch Z Ω*: ὑπὸ Νῆϊοι tt P B U. – cf. ad α 186 εἰλήλουθμεν 118a Ω: –λυθμεν Naber Qu. Hom. 87. – v. ad I 49 82 οὐ δῆμιος Ar 138a 139b Ω: ἐκδήμιος Arph ἀγορεύω Ar 138a Ω*: –εὔσω F 89 οππότε 167 92 τὰ σά 139b Ω: τεὰ Knight. – cf. ad A 207

- μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὅπως πῆς.
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοι τι πατήρ ἐμός ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς
 ἦ' ἔπος ἤέ τι ἔργον ὑποστάς ἐξετέλεσεν
 100 δῆμωι ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν μοι μνήσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 “ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἐμνησας οἷζυος, ἦν ἐν ἐκείνῳ
 δῆμωι ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἱὲς Ἀχαιῶν,
 105 ἡμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον
 πλαζόμενοι κατὰ λῆϊδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
 ἡδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 μαρνάμεθ'· ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσοι ἄριστοι·
 ἔνθα μὲν Αἴας κείται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
 110 ἔνθα δὲ Πάτροκλος θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ἔνθα δ' ἐμός φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς ἡδὲ μαχητῆς·
 ἀλλὰ τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά. τίς κεν ἐκείνα
 πάντ' ἔγε μυθήσαιο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 115 οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἐξάετες παραμίκμων
 ἐξερέοις ὅσα κείθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
 πρὶν κεν ἀνιηθεῖς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο.
 εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
 παντοίοισι δόλοισι, μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
 120 ἔνθ' οὐ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
 ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεύς

96–97a sch [Aesch.] Prom. 683/4 96 Anon. Fig. iii.155.19 Sp.; (– μιλ.)
 sch H 409–410b¹ 103 (– οἷζ.) sch δ 204 106b sch Ω 657–658
 109–111a Auct. π. ὕψ. 9.12 109–110a ApS 69.11 109 [Ammon.] Diff. 170;
 109a ApD Adv. 154.19; sch O 9 113 (τίς –)–116 Aristid. Or. 48.58; Macr. Sat.
 5.4.7 118 ApS 26.3; (– ρ.) Epm. ε 154; (εἰν. κ. ρ.) sch O 16b; 118b Hclt. Alleg.
 73.5; (ἀμφ.) Hsch. α 4012 121 Arn ad Φ 366 121b–122a sch Λ 430c

98 τι 139b G H^c M^c: om. Ω* 101 ἐνίσπες G H^a P^a B, ἐνίσπες Z: ἐνίσπε Ω*:
 utrumque agn. Hdn (ad Ω 388) 111 ἀμύμων (cf. Σ 55, Φ 546, Hymn. Ap. 100)
 167 P^{yp} Ω*: ἀταρβῆς (cf. N 299) G U, –ῆς P 113 ἀλλὰ γε H^{yp} 115 γε Ω: τε
 Macr.^{vi} 117 σὴν Ω: ἦν P^{yp} 120 τίς ποτε H^{yp} Ω*: πῶ τις G H

- παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός, εἰ ἐτεόν γε
 κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσροώντα.
 ἦτοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε φαίης
 125 ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
 ἔνθ' ἦτοι εἴως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
 οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
 ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόωι καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
 φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο.
 130 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 {βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,}
 καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόστον
 Ἀργεῖοις, ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 πάντες ἔσαν· τῷ σφειν πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον
 135 μῆνιος ἔξ ὀλοῆς Γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης,
 ἥ τ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
 τῷ δὲ καλεσσομένῳ ἀγορὴν ἔξ πάντας Ἀχαιοὺς –
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥελιον καταδύντα,
 οἱ δ' ἦλθον οἴνῳι βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν –
 140 μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
 ἔνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
 νόστου μιμνήσκεισθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γὰρ ῥα
 λαὸν ἐρυκακέειν ῥέξαι θ' ἱερὰς ἐκατόμβας,

122 (εἰ –)–123 [Ammon.] Diff. 161 123b ApS 140.30; sch Pind. Isth.
 5.36b 126–127 (– ἐβ.) sch Θ 92 127–128 cf. [Plut.] Hom. 2.145.6;
 127–128 (– νόωι) + 129 Philod. De bono rege xxix 26 127 (ἐβ.) Hsch. ε 55
 128 (ἕνα –) EtM 458.19; sch^h A 1 (An. Par. iii.113.23) 130 cf. ad v 316
 134 (τῷ –) ApD Pron. 96.8; Hdn i.558.2 135a Sophron. in Thd. 405.3
 138 Cent. Par. 44.47 139 Epm. κ 153 143 (– ἐήνδ.) Hdn ad Δ 3

126 τεῖος Brandreth 105 127 δίχ' ἐβάζομεν tt Ω*: δίχα β- B U Eust.
 128 ἐπίφρονι βουλῇ Z Ω*: –φρονα βουλῇ tt F (qui et νόον) 129 γένοιτο B:
 γένηται Ω*: periit t 130 post h.v. versum βουλῇ καὶ μύθοισι καὶ
 ἡπεροπηίδι τέχνῃ (ep. adesp. 11 W.) fort. legerunt Strab. (13.1.41) et Philod.
 131–178 m. rec. suppl. U²; non cito 131 (= v 317) del. Nitzsch 133 οὐδὲ Ω*:
 οὔτε P 134 τῷ H^a M^a: τῶ(ι) Hdn Ω* 137 ἔξ agn. Hdn 140 οὐ G P
 141 Ἀχαιοὺς Ω*: ἐταίρους B 143 ἐήνδανε Ω: ἐ(φ)άνδανε Bentley, prob.
 Wackernagel KS 1559 144 ῥέξαι H^s P^{yp} M B Tz Eust.: ῥέξειν Ω* ἱερὰς
 ἐκατόμβας 167 Ω*: –ῆν –ην G

- 145 ὥς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο,
 νήπιος, οὐδὲ τὸ ἦιδε', ὃ οὐ πείσεσθαι ἐμελλεν·
 οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
 ὥς τῷ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσσιν
 ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί
 150 ἡχῇ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή.
 νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 ἀλλήλοισι· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτυε πῆμα κακοῖο·
 ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας εἴλκομεν εἰς ἄλα δῖαν
 κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναικάς·
 155 ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 αὐθι παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν. αἱ δὲ μάλ' ὥκα
 ἔπλεον, ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
 ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 160 οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐ πω μῆδετο νόστον,
 σχέτλιος, ὅς ρ' ἔριν ὥρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὐτίς.
 οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
 ἀμφ' Ὀδυσῆα ἀνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
 αὐτίς ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
 165 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἱ μοι ἔποντο,
 φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων,
 φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήϊος, ὥρσε δ' ἐταίρους.
 ὁψέ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
 ἐν Λέσβῳ δ' ἔκικεν δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντα,
 170 ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης
 νήσου ἐπὶ Ψυρίῃς, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,

145–147 (– νόος) Philod. De piet. 6352 Obb. 147 Porph. Hom. 80.16 Sod.
 151 ApS 10.18; EtG α 1259/EtM α 1903; 151a Hdn ad γ 490; (ἀέσ.) Hsch. α
 1410 158 Eudoc. 348; (ἔστ. –) EtM 728.35; (ἔστ.) Apio 238.13 161 Eudoc.
 1424 169b Cic. ad Att. 16.6.1, 13a.1 172b + 171 Cic. ad Att. 16.13a.2
 171a St. Byz. s. Ψύρα; sch o 403

146 ἦιδε' dedi: ἦ(ι)δη Philod. Ω*: ἦιδει t* P M: (φ)εἶδε' (et ὃ φ') van
 Leeuwen. – cf. ad β 122 151 ἀέσαμεν Did Porph tt Z P^{yp} Ω*: εἰάσαμεν “ἐν
 ταῖς χαριεστέραις”, F H^{yp} P 152 κα]χοισιν 167 153 εἰς ἄλα δῖαν 167 Ω*:
 ἀμφιελίσσας H^{yp} B 163 ποικιλομήτην Ω*, Eust. disertim: –ομῆτιν G, –όμετιν
 H^c. – cf. ad η 168 166 ὃ Hdn Ω Eust. (ad loc.): ἀ Eust. 1461.1 169 πλοῦν 139

- ἦ' ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἡνεμόεντα Μίμαντα.
 ἡιτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὃ γ' ἡμιν
 δεῖξε, καὶ ἡνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 175 τάμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπεκ κακότητα φύγοιμεν.
 ὦρτο δ' ἐπὶ λιγύς οὖρος ἀήμεναι· αἶ δὲ μάλ' ὦκα
 ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραιστόν
 ἐννύχαια κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
 180 τέτρατον ἡμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἄργει νῆας εἵσας
 Τυδεΐδew ἔταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἔστασαν· αὐτὰρ ἐγὼ γε Πύλονδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 οὖρος, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
 ὥς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής, οὐδέ τι οἶδα
 185 κείνων, οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἳ τ' ἀπόλοντο.
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 πεύθομαι, ἢ θέμις ἐστί, δαήσεται, οὐδέ σε κεύσω.
 εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμῶρους,
 οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
 190 εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
 πάντας δ' Ἴδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἐταίρους,
 οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δὲ οἳ οὐ τιν' ἀπήνυρα.
 Ἄτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἐόντες,
 ὥς τ' ἦλθ' ὥς τ' Αἰγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 195 ἀλλ' ἦτοι κείνος μὲν ἐπισμυγερώς ἀπέτεισεν·
 ὥς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 ἀνδρός, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτείσατο πατροφονῆα,

172b EtM 817.42 (Hdn ii.177.15) 173 Cent. Par. 3.25 176 (οὖρ.) Hsch. o 1863; (ἀήμ.) EtM α 255 177 (ἐς δὲ –)–178a Strab. 10.1.7 180 (– Ἄργ.) sch E 408b 188 (– ἐλθ.) + 190a sch B 382c 190b St. Byz. α 3 191–192 Strab. 10.4.15 194 (– ἐμ.) EtM 824.46; EtGud 582.32 Stz. 195 Eudoc. 2008; (ἐπισμ.) Hdn ad E 178, I 456b; Hsch. ε 5196 196 GVI 1645.1 (Ephesi, saec. i p.C.); [Plut.] Hom. 2.139.2; sch A 793

173 ἡμιν 297, ἡμῖν (sic) P: ἡμῖν t Ω* 175 τάμνειν Voss Randgl. 52: τέμνειν Ω ὑπεκ dedi, cf. Il. praef. xviii sq.: ὑπεκ vel ὑπ' ἐκ Ω 178 ἐννύχαια Ar Z P^{yp} Ω*: -τοι Rhi t P 180 ἐν 41 t Ω*: ἐπ' G H^a 182 ἔστασαν Ω*: ἔστ- M^c B U. – cf. ad M 56, θ 435 185 τε σάωθεν P^a B 195 ἀπέτεισεν Fick: -τισ(σ)εν t Ω 196 καταφθιμένοιο tt g^v Z Ω*: ἀποφθ- P 197 καὶ κείνος Ar M Eust.: κάχ- g^v Ω* ἐτείσατο Fick: ἐτίσ- g^v Ω

- Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,
 200 ἄλκιμος ἔσς', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἔϋ εἴπηι."
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϋδα·
 "ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κύδος Ἀχαιῶν,
 καὶ λίην κείνος μὲν ἐτείσατο, καὶ οἱ Ἀχαιοὶ
 οἴσουσι κλέος εὐρὺ καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδῇν.
 205 αἶ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν,
 τεύσσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
 οἳ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώνονται.
 ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
 πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμψης."
 210 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 "ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ ταυτά μ' ἀνέμνησας καὶ ξειπες,
 φᾶσι μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
 ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν κακὰ μηχανάσθαι.
 {εἰπέ μοι, ἥ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἧ σέ γε λαοὶ
 215 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὁμφῇ.}
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτείσεται ἐλθῶν,
 ἧ' ὃ γε μούνοσ' ἐὼν ἦ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
 εἰ γὰρ σ' ὥς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη

205 sch γ 217 207 Eudoc. 1921 209 ead. 1444 211 ead. 2284 213 Hdn
 ad Z 268 214–216 Eudoc. 1942–1944 214 (– ὑπ.) sch δ 333 216 Arn ad γ
 231; sch γ 226b¹ 218 (– φιλ.) cf. sch γ 366g

198 ὁ Ar (ad α 300): ὅς Ω 199–200 (= α 301–302) ath. Arph Ar 203 μὲν
 Ω*: γε (ex α 46) P: μιν T^c U ἐτείσατο Fick: ἐτίσ- Ω 204 ἀοιδῇν (cf. θ 580, ω
 197, 200) 167 Ω* Eust.^{yp}: πυθέσθαι (cf. λ 76, φ 255, ω 433, B 119, X 305) Eust.:
 αἰδεῖν Schwartz 306 205 αἶ Eust.: εἰ Ω* περιθεῖεν t F M^a Tz: παρα- Ω*
 206 τεύσσασθαι Fick: τίσ- Ω 207 μοι Ω*: με F, ἐμέ t: μεν M 209 πατρί...
 ἔμψης ath. Ar 211 μ' ἀνέμνησας t Ω* P^{yp}: παρέμν- P: μ' ἄρ' ἔμν- U (ρ i.r.)
 212 φασί(v) Ω; v. Il. praef. xx 213 μηχανάσθαι t M^{yp} Ω*: μνητιάσθαι P^{yp} M
 B 214–215 (= π 95–96) damn. Bekker; cf. Blass 59 sq. 216 ἀποτείσ- Fick:
 ἀποτίσ(σ)- tt Ω (ἀποτεί)σεται et 217 ὃ γε Ar tt* Ω: -σαι ... σύ γε Zen (-
 σαι et Eudoc.). – poeta olim ita rem conceperat, ut Telemachus Orestem
 aemulatus ipse procos trucidaret, deinde refecit, ut Vlxi reservaretur
 ultionis opus; huc spectant vv. 216 ἐλθῶν, 231 (om. Zen), 240–242, illuc vv.
 218–228. Zen nonnulla servavit ab exemplari primitivo in quo prioris consilii
 clariora remanebant vestigia

- ὥς τότε Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
 220 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί –
 οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλέοντας,
 ὥς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη –
 εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,
 τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.”
 225 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 “ὦ γέρον, οὐ πω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι οἶω·
 λῖν γὰρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοί γε
 ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὥς ἐθέλοιεν.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 230 “Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὁδόντων;
 ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
 βουλοίμην δ' ἂν ἐγὼ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
 οἴκαδ' εἴ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
 ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὥς Ἀγαμέμνων
 235 ὤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἥς ἀλόχοιο.
 ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
 καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὅππότε κεν δῇ
 μοῖρ' ὅλοη καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.”
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 240 “Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα κηδόμενοι περ·
 κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἥδη
 φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
 νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 Νέστορ', ἐπεὶ περὶ οἶδε δίκας ἡδὲ φρόνιν ἄλλων·

222a Epm. κ 149 226 Phot. Lex. ο 671 (Ael. Dion. ο 41); Suda ο 928
 227b–228 ApS 5.1 227 (ἄγῃ) Hsch. α 479 230 Ath. 182b; (ποῖον – φ.) +
 231a Arn ad γ 241 231 id. ad γ 232; Porph. ad γ 236 232 Eudoc. 195
 236–237 sch^D Δ 315 243 Eudoc. 2287 244 (φρ.) Hsch. φ 906

219 ὅτ' M 221 φιλεῦντας Z Ω: corr. Knight 226 πω [2] Ω: πως tt ἔπος
 2 Ω: ἐγὼ tt 227 εἰπας 2^a οὐκ 2 t Ω*: οὐδ' G P 228 οὐδ' εἰ Ar 2 t Ω: εἰ μὴ
 Zen θεο [t] ὡσε[2, ss. (θεο) c 230 ita Ar 2 298 tt Ω: Τηλέμαχ' ὑψαγόρη,
 μέγα νήπιε, ποῖον ξειπες; Zen 231 om. Zen γ' tt g^v Ω*: x' M^c
 232–238 ath. Ar 239 τον ὃ[167 240 λεγοίμεθα P^s Eust. 241–242 ath. Ar
 243 ἐρέσθαι U: ἔρεσθαι Ω*; cf. ad α 405 244–246 ath. Ar 244 ἄλλων G^{yp}
 Ω*: ἀνδρῶν (ex 245) G P

- 245 τρίς γὰρ δὴ μὴν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·
ὥς τέ μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες·
πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων;
ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μῆσατ' ὄλεθρον
250 Αἴγισθος δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω;
ἦ' οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ, ἀλλὰ πηι ἄλλῃ
πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσύνσας κατέπεφνεν;
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
“τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
255 ἦτοι μὲν τόδε καὐτὸς οἶεαι, ὥς κεν ἐτύχθη,
εἰ ζῶντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρεΐδης Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος·
τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαίαν ἔχευαν,
ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
260 κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκάς ἄστεος, οὐδέ κέ τίς μιν
κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον.
“ἡμεῖς μὲν γὰρ κείθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
ἤμεθ'· ὃ δ' εὐκῆλος μυχῶι Ἄργεος ἱπποβότοιο
πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσθ' ἐπέεσσιν.

246 Eudoc. 1141 247–248a + 249a + 251 (– Ἀχ.) Plut. Mor. 631b;
247–249a + 251 (– Ἀχ.) Macr. Sat. 7.2.15 247 Hdn ad Ω 388 248a + 249a
sch^D B 565 249a + 251 (– Ἀχ.) Strab. 8.5.5 251 (– Ἀχ.) id. 8.6.5; sch γ 250b,
255a; (Ἄργ. – Ἀχ.) sch θ 122; (ἀλλά –) Io. Alex. 140 (Hdn i.561.1)
254–255 Eudoc. 2294–2295 255 (– ὀϊ.) Hdn ad Z 260 258–260a +
261b [Plut.] Hom. 2.183.2 258 sch Ψ 29b¹ 259 Ath. 363a 260 (ἐκάς Ἀ.)
EtM 319.47 263 (ὃ δ' –) EtGud 397.3 Stz. 264 (Ἀγ. ἄλ.) sch Ξ 317c¹

245 ἀνάξασθαι Ar Ω*: -εσθαι Z F (ἀνέξ-) H^a 246 ἀθάνατος Arph: -τός γ'
t: ἀθανάτοις Ar Ω 247 σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες t et fere Ω* (ἐνίσπε F H^c M^o):
μέγα κύδος Ἀχαιῶν P (ex 202) 248 ἔθαν' tt* Ω: θάνεν sch^D-B 249 an αὐ
τῷ? 251 Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ Ar tt Z Ω: Ἄργει ἔην ἐν Ἀχαιϊκῶι quidam
ap. Did 255 ἦτοι tt Ω*: ἦδῃ G τόδε tt Ω*: τάδε G H^a P^{yp} B καὐτὸς t* Ω*,
κ' αὐτὸς Ptol Hdn U: γ' αὐτὸς G κεν t Ω*: περ G H^s P^{yp}: om. P^a 256 ζῶντ'
fere Ω*: ζῶντ' H: ζῶν B: ζῶν γ' (cf. δ 546) Bekker 258 ἔχευαν Ar 300 tt
Ω: ἔχευεν quidam ante Did 260 ἄστεος H B Eust.: Ἄργεος t Z H^{yp} Ω*
262 πολέας Ω*: πολεῖς (ex πόλεις) U: πολὺς van Leeuwen; cf. Il. praef. xxxiv
264 θέλγεσθ' ἐπέεσσιν U, -εσθεν ἔπεσ(σ)ιν Eust.

- 265 ἦ δ' ἦτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναΐνετο ἔργον ἀεικέες
 διὰ Κλυταιμῆστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθήσιν·
 πὰρ δ' ἄρ' ἔην καὶ αἰοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηνδε κιῶν εἵρυσθαι ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
 270 δὴ τότε τὸν μὲν αἰοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην
 κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
 πολλὰ δὲ μηρί' ἔκχε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνήψεν, ὑφάσματα τε χρυσόν τε,
 275 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες
 Ἀτρεΐδης καὶ ἐγώ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
 ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
 ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 280 οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν
 πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φύλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνήσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.
 ὥς δ' ἐνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 285 ὄφρ' ἔταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.

265–266 Plut. Mor. 32c; sch Eur. Or. 21 265 Eudoc. 1828 266a Hdn ad Z 160; 266b ApS 25.14; [Plut.] Hom. 2.213.3; Procl. in Remp. i.201.12; sch. τ 530 267–272 sch DThr 163.10 267–268a Procl. in Remp. i.194.22; 267 (ἀοι.) Hsch. α 5662; (ᾧ –)–268 Strab. 1.2.3 268 (εἶρ.) Hsch. ε 1068 270 (τὸν –)–271 (κάλλ.) + 272 Strab. 1.2.3 270b–271 Sext. Math. 6.12 272 sch (Porph.) Z 165b 274 ApS 6.33; 274a sch^h A 43; (ἀγ. ἀν.) sch X 100; 274b Choer. in Thd. i.338.28 275 Eudoc. 727, 1425 278 [Heph.] p.348.18 C.; sch δ 1k; 278a St. Byz. s. Σούνιον; (Σ.) Hsch. σ 1359 282 (ἐκ.) Hsch. ε 1228 284 Eudoc. 1228 284b–285a sch P 1–2a¹

266 Κλυταιμῆστρη tt Z Ω: corr. van Leeuwen. – cf. ad A 113 (ubi pro '30 524' lege '30 116 524') 267 δ' ἄρ Z G P: γὰρ t Ω* 274 τε χρυσόν τε t* Ω: τ' ἐσθῆτάς τε Choer. 275 ἔλπετο (non ἤλπ-) Ar t Ω 276 ἅμα πλέομεν Ar 3 Ω: ἀναπλ- Zen 278 Ἀθηνέων Harl. 6325: -ναίων Z H P B: -να|||, ss. ὦν U: -νών G F M 280 ἀγανοῖσι βέλεσ(σ)ιν H M U (-νοισ||| H M): -νοῖς βελέεσ(σ)ιν Ω*. – cf. ad ε 124, λ 173, 199, ο 411; Il. praef. xxxiii 283 σπέρχοιεν (cf. ε 304, N 334) 3 Z Ω*, -οῖεν U: -ωσιν Eust.: -οίατ' (cf. T 317) G H^c P 284 κατέσχετ' Apio 3 Z Ω*: κατέσχεν F H^a B

- ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι Μαλειαίων ὄρος αἰπύ
 ἵξε θεῶν, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦεν
 290 κύματά τε τροφόμεντα πελώρια, ἴσα ὄρεσσιν.
 ἔνθα διατμήξας τὰς μέν Κρήτηι ἐπέλασσεν,
 ἥχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἄλλα πέτρῃ
 ἐσχατιῇ Γόρτυνος ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ·
 295 ἔνθα Νότος μέγα κύμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ,
 ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κύμ' ἀποέρχει.
 αἶ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἥλυξαν ὄλεθρον
 ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
 κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωιρείους
 300 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
 ὥς δ' μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων
 ἤλατο ξὺν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους·
 τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά
 κτείνας Ἀτρεΐδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
 305 ἐπτάετες δ' ἥνασσε πολυχρύσοιο Μυκῆνης,

286 ApS 93.33 287b sch Eur. Or. 362; Suda μ 103 290 Dio Prus. 74.7; Cent. Par. 33.22; 290a Hdn ad A 307 292 Cent. Par. 11.33; (K.) Hsch. κ 4428 293 St. Byz. s. Φαιστός 295 Hclt. Alleg. 47.3; [Plut.] Hom. 2.110.2 (suppl.); Gell. 2.30.7; 295a sch B 395a¹ 296 Suda φ 182; (– λίθ.) Hdn ad E 43; (μικρ. –) sch Lyc. 94 (et Paraphr. ant. 95); cf. Philostr. Vit. Ap. 4.34 299 (κυαν.) EtM 692.32 301–302a (+ δ 83) Strab. 1.2.31 301 (– βί.) EtM 824.43 305 (– πολ.) EtG 285 M.; 305a Choer. in Thd. i.168.16; (ῆν. –) + 304 sch Soph. El. 267

286 καὶ κείνος H^a M B U: κάχ- Erot 3 Ω* 289 δ' Ar^a M B U: τ' Ar^b Ω*: om. H^a Eust. χεῦε(ν) 3 Z Ω* Tz: χεύας M^λ Mª Eust. 290 τροφόμεντα tt* F H^c P Mª Eust.^{yp}: –φέοντο Ar Apio Erot Z G^c H^a M^λ M^c B U,]ντο 3: –φέοντα Hdn (t) G^a Eust.: τρεφόμεντα P^{yp}. – cf. ad O 621 293 Λισσὴν Crates: Λισσῆς t 295 ποτὶ tt G P: περὶ Ω* ὠθεῖ tt Ω*: ὠθει H^c P^{yp} 296 μικρὸς Ar tt Z Ω (fort. σμικρὸς, cf. ad E 801): Μαλέου Zen 297 αἶ Ω*: οἶ H^c 299 κυανοπρωιρείους Ω: –πρωί(ε)ίρους t (–εῖρ- Hdn), cf. Simon. fr. 337 Polt.: exspectaveris potius –πρωείρας. – cf. ad O 693 303 οἴκοθι Ω: πῆματα H^{yp} 304 post 305 cit. t, et ita Harl. 6325, alii δέδμητο (nov. Did) t Ω: –ηντο Ar αὐτοῦ t 305 δ' om. F

- τῶι δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
 ἄψ ἅπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονήα,
 Αἰγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 ἦτοι δ' τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργεῖοισιν
 310 μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγισθοιο·
 αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
 “καὶ σύ, φίλος, μὴ δητὰ δόμων ἅπο τῇλ' ἀλάλησο,
 κτήματά τε προλιπὼν ἀνδράς τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 315 οὔτῳ ὑπερφιάλους, μὴ τοι κατὰ πάντα φάγῳσιν
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηῦσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ἐλθεῖν· κείνος γάρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
 320 ἐλθέμεν, ὃν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 αὐτόετες οἰχέουσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηὶ τε σῇ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 325 πᾶρ δέ τοι υἷες ἐμοί, οἳ τοι πομπῆς ἔσονται
 ἐς Λακεδαιμόνα διαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ἵνα νημερτές ἐνίσπη·
 ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.”
 ὧς ἔφατ'· ἥελιος δ' ἄρ' ἔδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
 330 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·

306 cf. ApS 32.3, 4 309–310a sch Eur. Or. 39 309 ApS 149.29; 309b + 311a sch Ψ 29b¹; 309b sch α 417d; sch Hes. Op. 735a; (τ.) Apio 101.12 316b Hsch. τ 832; (τη. ὁδ.) Hdn ii.176.15; (τη.) ApS 152.28 317a Epm. ε 190, 211 (bis); sch A 423a 318 (χ. –) Porph. Hom. 115.4 Sod.; EtG α 181; sch Ω 444b 320 (ἀπ.) Hsch. α 6689 322a ApS 48.11; (αὐτ.) Hsch. α 8414

306 τῶι δ' ἄρ' ἀνώϊστον (cf. Φ 39) t 307 ἄψ Zen Ar Z Ω*: αἰψ' H^a, αἰψα δ' F Ἀθηναίων Z F H B: Ἀθηναίων Ω*: Ἀθηναίης Ar: (ἀπό) Φωκίων Zen 308 (= 198, α 300) om. G U (mg. rest. G²), habet 3 ὃ S: ὅς Ω 309–310 ἐν τισι τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἦσαν; at cf. δ 547. adsunt in 3 315 τοι G P B Eust., τι F H: δὴ M^{r2} U (ex δὲ u.v.) 316 ἔλθῃ(ι)ς t Ω*: –οις G M 322 οἰχνεῦσιν 3 301 t Z Ω 325 ἔσονται F H^a B U: ἔπονται (ex 376) Ω* B^{yp} 327 αὐτός Ar 3 F U: –ὄν (nov. Did) Ω* 328 (= 20) del. Fick

- ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσασθε δὲ οἶνον,
 ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
 335 ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικεν
 δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.”
 ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, οἱ δ' ἔκλυον αὐδῆσάσης.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κούροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 340 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
 γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
 ἄμφω ἰέσθην κοίλῃν ἐπὶ νῆα νέεσθαι,
 345 Νέστωρ αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
 “Ζεὺς τό γ' ἄλεξήσῃε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὥς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε
 ὥς τέ τε' ἦ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἡὲ πενιχροῦ,
 ὦι οὐ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
 350 οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
 αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλὰ·
 οὐ θὴν δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
 νηὸς ἐπ' ἱκρίοφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἐγὼ γε
 ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται
 355 ξείνους ξεινίζειν, ὅς τις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “εὖ δὴ ταυτὰ γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικεν
 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὔτω.
 ἀλλ' οὔτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἔψεται, ὄφρα κεν εὐδῇ

332–336 Ath. 191e 332 (– γλ.) sch Ar. Pac. 1060b, Av. 1705a; sch A.R.
 1.516–518b 335 (οὐ γὰρ –)–336 sch A 475 341a sch A.R. 1.516–518c
 347 EtM 824.31 348 Epm. τ 62; EtG 280 M. 357 (– φίλε) ApS 162.25

332 κεράσασθε Z Ω: κεράσασθε t 335 οἴχεθ' Ar 3 t Ω*: οἴχεθ' Zen: ἔρχεθ'
 U οὐδὲ Ω: οὐ γὰρ t 342 τε πῖον 108 G P^a B U: τ' ἔπιον Ω* 345 αὖ 108 H^a P
 B: δ' αὖ Ω* 348 τε' dedi: τευ 108 tt Ω (τεῦ F U) 349 οὐ τι Ar^{ab}: οὔτε “αἰ
 φαυλότεραι”, Ω: alterutrum [108]: οὐ περ Zen ῥήγεα Ar 108 302 Z Ω:
 κτήματα Zen 358 οὕτως Bekker 359 σοὶ U: σοὶ Ω* εὐδῇ(i) Erot 3 Ω*: –οι
 H^a?

- 360 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους εἵπω τε ἕκαστα.
οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὖχομαι εἶναι·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
πάντες ὁμηλικίῃ μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
- 365 ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ
νῦν· ἀτὰρ ἦ ὦθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
εἶμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὐ τι νέον γε
οὐδ' ὀλίγον. σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱεῖ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
370 οἳ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.”
ὧς ἄρα φωνήσας' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
φήνην εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.
θαύμαζεν δ' ὁ γεραίός, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,
Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
- 375 “ὦ φίλος, οὐ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἔσσεσθαι,
εἰ δὴ τοι νέωι ὧδε θεοὶ πομπῆς ἔπονται.
οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, ἀγελείη Τριτογένεια,
ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.

361 Eudoc. 1082, 1115 366 (ἀτὰρ –)–369 Strab. 8.3.11; (ἀτὰρ –) id. 8.3.17
367 (χρ. –)–368 (οὐδ' ὀλ.) Plut. Mor. 410d 369 (σὺν – υἱεῖ) Strab. 8.3.17
372a ApS 36.30; Hdn ii.923.3; (φ.) Hsch. φ 357 373 Eudoc. 1785 375a ApD
Synt. 63.5

361 θ' 3 Ω: om. t εἵπω τε t Ω*: εἵπω δὲ M² B: ειπ[ω 3: καὶ εἵπω G
362 γεραίτερος Ar 3 Z Ω: -τατος Zen 363 οἱ δ' 21 P^{VP} Ω*: ἀλλ' P
364 ὁμηλικίῃ 3^c Ω*: -ίῃ 3^a Eust.: -ίην G P 366 inter h.v. et 372 vv. sex
prae buisse videtur 3 367 χρεῖός (agn. Did) 21 tt H^s Ω*: χρεῖως Ar, χρεῖως H.
– cf. ad θ 355 ὀφέλλεται Plut. Ω*: ὀφείλεται t* B. – cf. ad Λ 688, φ 17 οὐ τι
νέον γε tt Ω: Ἥλιδι δῖνι quidam ap. Strab. (ex Λ 686) 368 οὐδ' t Ω: οὐκ 21 et
illi ap. Strab. τεὸν ἵκετο δῶμα Ar 21 Ω: τὰ σά γούναθ' ἱκάνει Zen
372 εἰδομένη [21] ApS Ω: ἐειδ- t* θάμβος δ' ἔλε (ἔχε H^c Tz; cf. ad Ψ 815)
πάντας ἰδόντας (F H M^{VP}, cf. φ 122) vel Ἀχαιοὺς (H^{VP} Ω* Tz, ex Ψ 815) Ω:
θαμβησέ θε λαος Αχαιων 21 373 θαύμαζεν t Ω: .. .,]ωσεν 21 (ἐν]γωσεν?)
ὅπως t Ω*: ἐπεὶ 21 Eust. – cf. ad Λ 459, M 208 375 σε F H P^{VP} U Eust.: σέ γ'
t, [σ]ετ 21, σέ [τ] M: τι σ' G P^c B, τι P^a 378 ἀγελείη Ar Ω*: κυδίστη (cf. Δ
515) Zen H^{VP} P^{VP} B Tz Eust.^{VP}

- 380 ἄλλὰ ἄνασσ' ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
αὐτῶι καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃι παρακοίτι·
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἥνιν εὐρυμέτωπον
ἄδμητην, ἣν οὐ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.”
- 385 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ,
υἰάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ πρὸς δῶματα καλὰ.
ἀλλ' ὅτε δῶμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
- 390 τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσε
οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῶι
ᾧεξεν ταμίη καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσεν·
τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνη
ἠὔχετ' ἀποσπένδων, κούρηι Διὸς αἰγιόχοιο.
- 395 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
οἱ μὲν κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θεῖοιο,
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳι,
- 400 πὰρ δ' ἄρ' εὐμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὃς οἱ ἔτ' ἡῖθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
αὐτὸς δ' αὖτε καθηῖδε μυχῶι δόμου ὑψηλοῖο,

380 Eudoc. 1596; 380b Hdn ad loc.; EtM 520.45 (Hdn ii.178.21); Choer. in Thd. ii.361.36 383 sch Arat. 132 387 ApS 61.21 388 (ἀγ.) ApS 8.4 (Hld fr. 1); Hsch. α 289 391b–392a Epm. α 267 392 cf. sch Theoc. 7.154c; (χρ.) Apio 245.4 395 (ἐπεὶ –) + 396b Ath. 363f 399 Eudoc. 632

380 ἴληθι Ar Hdn t Z Ω: ἐλέαιρε Zen 382 αὖ Ω*: ἄν P ἥνιν Tyr Ω*: ἥνιν Pindario (quem pro 'Ptol' repone in app. ad K 292) H^c M B U^a 383 ἥν Ω: τὴν Eust. – cf. ad K 293 389 ἔζοντο 3 Ω: ρ εἰζ[οντο] 21 391 ἐνδεκάτῳ 3 Ω*: ἐν δεκάτῳ quidam ap. 3^{sch} F^a M^c U: ambigebant Hdn Eust. 392 ᾧεξεν Fick: ᾧῖξε(ν) Hdn 3 (tt) Ω (ᾧξεν U): ωῖξ[ε] γ[υ]νῇ ταμίη 21 καὶ ἀπὸ 3 21 Ω: ἀπὸ δὲ t 393 τοῦ 3 [21] Ω*: τοῦ δ' P 394 ἠὔχετ' van Leeuwen: εὔχετ' 3 21 Ω ἀποσπένδων 3 21 Ω: ἐπισπ- H^c. – cf. ad ξ 331 κούρηι Διὸς αἰγιόχοιο 3 Ω: μελιηδεα οἶνον ἐρυθρον 21 395 τε πῖον G: τ' ἔπιόν Ω* 400–401 ath. Zen 402 om. G καθηῖδε van Leeuwen: καθεῖδε H P M B: κάθευδε U: ἐκάθευδε F H^{vp}: καθευδε 21

- τῶι δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 405 ὠρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
 οἳ οἳ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,
 λευκοί, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρίν
 Νηλεὺς ἔζεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·
 410 ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη κηρὶ δαμῖς Ἀιδόσδε βεβήκει,
 Νέστωρ αὖ τότε ἐφίξε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
 σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' οὐδ' ἀολλέες ἡγερέθοντο
 ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
 Περσεύς τ' Ἄρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
 415 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως,
 πᾶρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 “καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηγῆναι· ἐέλδωρ,
 ὄφρ' ἦτοι πρῶτιστα θεῶν ἰλάσωμεθ' Ἀθήνην,
 420 ἥ μοι ἐναργῆς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.
 ἀλλ' ἄγ' ὃ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἵτω, ὄφρα τάχιστα
 ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
 εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
 πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δὺ' οἴους·
 425 εἷς δ' αὖ χρυσοχρόν Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω
 ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.

403b (al.) sch Γ 411 407 (ἔσαν – θυρ.) + 408–409a + 410 (– δαμ.) + 411 (– Γερ.) sch θ 6 408 (– ἀλ.) sch Theoc. 3.18c 411a ApD Synt. 473.7; Hdn ad Γ 426, δ 311; Choer. in Thd. ii.110.6; EtM 469.35; EtGud 273.35 Stz. 414 sch γ 442c 418 Eudoc. 605; (– φ.) sch Ω 253c 420 Cent. Par. 11.47b 421 (– ἵτω) Ath. 9b 422b ApS 104.9; Hdn ad E 178, N 450; Cocondr. 242.23; Epm. ε 159, 19 2; sch v 222; (ἐπιβ. ἀ.) Hdn ad I 456

411 Νέστωρ Hdn^δ Choer. 3 303 Ω*: Νέστωρ δ' tt* G F M^c: Νέστωρ τ' Hdn^Γ αὖ τότε' Hdn^δ 303 Ω*, αὐτός τ' ApD^{VI} Hdn^Γ: αὐτός G^a? H^c: αὐτίς ApD^{VI}: αὐτόθι EtM/EtGud ἐφίξε Wolf: ἐφίξε G P: ἐφίξε Hdn tt Z Ω* 414 τ' 3 Ω*: om. t G P^a 416 post h.v. αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἡγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο (= β 9) add. P^m M^s: abest ab 3 Ω* 418 τέκνα φίλα 3 t* F B U: φίλα τέκνα Eudoc. Ω* 419 ἰλα(σ)ώμεθ' Ω: ἰλάσσομ' 3 Z, –ωμ' U^c 425 δ' αὖ [3] [304]? Ω: δ' fort. delendum τε Λα[ε]ρχ[ε]α 304 κελέσθω 3 Z F M^c B: καλέσθω Ω* 426 [ελθεμεναι]? [3]

- οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἵπετε δ' εἴσω
 δμῳήϊσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
 ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.”
- 430 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουν. ἦλθε μὲν ἄρ βοῦς
 ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς εἵσης
 Τηλεμάχου ἔταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς
 ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
 ἄκμονά τε σφυρὰν τ' εὐποίητόν τε πυράγρην,
- 435 οἷσιν τε χρυσὸν ἠργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη
 ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 χρυσὸν ἔδωχ'· ὃ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιέχευεν
 ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεᾷ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
 βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἑχέφρων·
- 440 χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
 ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἐτέρηι δ' ἔχεν οὐλὰς
 ἐν κανέωι· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο βοῦν ἐπικόφων.
 Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
- 445 χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνηι
 ἠὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 αὐτίκα Νέστορος υἱὸς ὑπέρθυμος Θρασυμήδης

432 (ἦλθε -)–435 EtM 805.35; (ἦλθε -)–433 (- χαλκ.) + 435 (- εἰργ.) sch
 Σ 131 432 (ἦλθε -)–433a ApS 166.21, cf. Hsch. χ 72 432 (ἦλθε -) sch Σ
 128–129a 433 Eudoc. 1618 435 (ἦλθε -)–436a Ath. 363e 437 (χρ. κ.
 π.)–438 Porph. Hom. 56.16 Sod. 438 ApS 6.32 441 (ἐτ. -) Hdn ad T 26
 442 (πέλ. -) sch N 612b 444 EtG α 660/EtM α 1094; 444a Epm. α 338; Lex.
 π. πνευμάτων 191 (210) Valck.; EtGud 115.16 Stf.; (ἀμν.) Suda σ 1702

427 εἵπετε Erot: -ατε Arph Did Ω. – cf. ad φ 198 431 παρὰ Ω: et ἀπὸ
 (M^{gl}) agn. 3 (“διχῶς”) 432 μεγαλήτορος Ω*: -ρες M U: μεγαθύμου (ex 423) P
 435 ἠργάζ[ετο 304: εἰργ- tt Ω: (ε)εργ- Knight. – cf. ad ω 210; Wackernagel
 KS 583 436 ἀντιόωσα 304 305 Z Ω: ἀντήσουσα t 438 κεχάροιτο Porph. G
 H^a Eust.: κεχαροῖατ' t* Ω* 443 χειρὶ Ar^{ab} [3] Ω*: χερσὶ (nov. Did) 3^{yp} 304
 Eust. 444 δ' ἀμνίον Erot Hdn tt Ω, δαμνίον 304: δ' αἰμνιον Apollodorus ap.
 sch: δάμνιον Zen Nicander Theodoridas 446 ἠὔχετ' van Leeuwen: εὔχ- 229
 Ω 447 ἠὔξαντο van Leeuwen: εὔξ- 304 Ω προβάλλοντο 3 44 Ω*: ἀνέλοντο (ex
 A 449, B 410) H

- ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκος δ' ἀπέκοψε τένοντας
 450 αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἶ δ' ὀλόλυξαν
 θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
 Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμέναιο θυγατρῶν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 455 τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἶμα ρύη, λίπε δ' ὀστέα θυμός,
 αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
 πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 460 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπύβωλα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσίν ἔχοντες.
 τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
 465 Νέστορος ὀπλοτάτῃ θυγάτῃ Νηληϊάδαο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἡδὲ χιτῶνα,
 ἔκ ρ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 παρ' δ' ὃ γε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, ποιμένα λαῶν.
 470 οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
 δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
 οἶνον οἶνοχοέοντες ἐνὶ χρυσεοῖς δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

449–450 (αὐχ.) D.H. Comp. 37 450 (αἶ δ' –)–451 sch Aesch. Ag. 1117;
 (αἶ δ' –)–451a sch Aesch. Sept. 268a; (αἶ δ' –) Suda o 193 459 (– γέρ.) sch
 Ar. Pac. 1024 460 (– ἔχ.) ApS 108.4 463 ApS 21.4; (ἀφρ.) sch Ω 8b; Hsch. α
 2620 464 (λ.) sch E 905b, cf. 722a 466 (al.) Cent. Par. 11.43
 471–472 Eudoc. 575–576 471a Ath. 363f 471b–472a sch^{bT} A 470a
 472a sch^A I 470

453 ἀνελόντες Ar^a 3 Ω: ἀνέχοντες Ar^b Z 456 αψ 229 μηρία τάμνον 3 Ω:
 μῆρι' ἔταμνον 3^{VP} 461 μῆρ' ἐκάη cf. ad A 464 462 τ' ἄρα 3 Ω: δ ἄρα 167
 ἔπειραν 3 Ω*: –ον Hdn G H^s B. – cf. ad ξ 430 466 ἔχρισεν 3 (t) Ω*, ἐχρυσεν
 167 304: ἡλείψεν (~ τ 505) P. – cf. ad κ 364 467 φᾶρος καλὸν 3 Ω: χλαίναν
 καλὴν 167 469 ὃ γε 3 G B U,]ε 304: ἄρα Ω* ποιμένα 3 F H^a P U: –νι 3^s P^{VP}
 Ω* 472 οἶνοχοεῦντες sch-A^{VI} Z Ω* (–έοντες Knight): εἶον– Eudoc.: ἐνοιν– 3 304
 tt* F H^a B U Eust.

- τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 475 “παῖδες ἐμοί, ἄγε Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
 ζεύξαθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.”
 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο,
 καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σίτον καὶ οἶνον ἔθηκεν
 480 ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφεές βασιλῆες.
 ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσετο δίφρον·
 πάρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθη
 485 ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
 οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
 δύσετό τ' ἥελιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί,
 ἐς Φηράς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα
 υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 490 ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δ' ἄρα ξεινήϊα δῶκεν.
 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 492 ἵππους τ' ἐξεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 494 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθη.
 495 ἶξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα

475 (π. ἐμ.) ApD Synt. 309.8, Pron. 22.2 480 Ath. 16c; Cent. Par. 34.25; (ὄψα) Hsch. o 2064 486 Cocondr. 237.18; (– ζ.) [Plut.] Hom. 2.22.7; sch ζ 83 488–489a Strab. 8.5.8 490a EtG α 1259/EtM α 1903 495 Eudoc. 361

476 πρήσση(ι)σιν 3 Z P^s Ω*: -ωσιν P M U 479 ἐν Ω*: ἂν 3 G H^{yp} B ἔθηκεν Ammon 3 Ω*: ἔχευεν G^a F^{yp} H^{yp} P M 480 οἷα <τ> Herwerden (contra 3 tt Ω) 481 βήσετο 3 G M^a B U, -σαιτο H: -σατο F P M^c 483 τ' 3^s Ω: δ' Erot 3^a 484 μάστιξε(ν) 3 Ω: -ιζεν H^s ἄκοντε 3 Ω: ἀέκ- H^s. – cf. Il. praef. xxix et ad E 366 485 Πύλου 3 Ω*: -ον P^a B 486 σείον Ar Callistr 3 Z H^{yp} Ω: θεῖον Arph H^c ἀμφὶς ἔχοντες Arph 3 Ω*: ἀμφιῆχ- H^c: ἀμφιέπ- U 487 (= 497) habent 229 Ω (cf. o 185): om. 3 489 Ὀρτιλόχοιο Zen Ar 3 tt Ω*: Ὀρσι- H^c. – cf. ad o 187 490 δ' ἄρα ξεινήϊα δῶκεν 3^c Ω*: δὲ τοῖς πάρ ξείνια θῆκεν (= o 188) Ammon 3^a 167 et fere H^{yp} P M^{yp} Eust.: δὲ τοῖς πάρ ξείνια δῶκεν M (τοῖς πάρ i.r.): ὃ δ' ἄρα τοῖς ξεινήϊα δῶκεν B 492 ποικίλ' ἔβαινον 3^c 167 Ω: ποικίλα βαινον 3^a 493 ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου (= o 146, 191) add. F P² B: abest ab 3 167 Ω* 494 (= 484, o 192) habent 3 167 Ω: damn. Bentley, qui hic v. 486 iterari voluit, puto, sicut Strab. 8.5.8 videtur legisse ἄκοντε 167 Ω: ἀέκοντε H^s, cf. ad 484

- ἦνον ὁδόν· τοῖον γάρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
 δύσετό τ' ἥελιος σκιδώντό τε πᾶσαι ἀγυαί·
 δ οἱ δ' ἶξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 τὸν δ' ἡῦρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
 υἱέος ἡδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ὦι ἐνὶ οἴκῳ.
 5 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱεῖ πέμπεν·
 ἐν Τροίῃ γάρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον·
 τὴν ἄρ' ὃ γ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπει νέεσθαι
 Μυρμιδόνων προτὶ ἄστῳ περικλυτόν, οἷσιν ἄνασσεν.
 10 υἱεῖ δὲ Σπάρτῃθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
 ὃς οἱ τηλύγετος γένετο, κρατερὸς Μεγαπένθης,
 ἐκ δούλης· Ἑλένης δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
 ἐπεὶ δὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινήν
 Ἑρμιόνην, ἥ εἶδος ἔχε χρυσῆς Ἀφροδίτης.
 15 ὥς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑπερεφῆς μέγα δῶμα
 γεῖτονες ἡδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοιδὸς
 φορμίζων· δοιῷ δὲ κυβιστητῇρε κατ' αὐτοῦς
 μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσους·

497a + δ 1-2 (- Μεν.) Strab. 8.5.8; Paus. 4.1.4 δ 1 sch Pind. Isth. 1.43a; Epm. ι 6; EtGud 424.10 Stf.; (- Λακ.) EtM 297.17, 472.10 (Hdn i.456.29, ii.802.6); Suda ι 388; sch Soph. O.C. 378; (οἱ δ' ἶξον) EtM 472.23 3-4 Ath. 185b; Eudoc. 535-6 3 Ath. 180c 6 sch λ 521 10 sch Eur. Hec. 74 15-19 Ath. 180d 15 Eudoc. 577 16 Porph. ad α 238; 16a ApD Coni. 233.21 17-19 Eudoc. 579-82; 17b-19 cf. Ath. 14a 19 Eudoc. 544; 19b ApS 62.15; (ἐδ.) Hsch. ε 476

496 ita 3 Ω: υπε]ξεφερον ποδες ιππων 167 δ 1 κητώεσσαν Ar Hdn tt et fere Ω: καιτάεσσαν Zen (vel teste Eust. καιετάεσσαν): "ἡ κηώεσσαν" sch 1h¹: καιατόεσσαν Doederlein Gl. III 107, cf. Bechtel Lexil. 195. - cf. ad B 581; Hollis ad Call. Hec. fr. 47.6 3-19 ath. Diod. Tarsensis (Ath. 180e) 3 ἡῦρον van Leeuwen: εἶρον tt Ω 10 υἱεῖ trisyll. Hdn et fere Ω 12 ἐκ Δούλης (nom. propr.) Ar(?): Τηριδάης quidam ante Did Ἑλένης Ar Z Ω*: Ἑλένης Rhi Arph H^c P^c 15-19 ath. Sel hariolatus locum ab Ar inferctum esse 17 θεῖος tt Ω*: διος H P. - cf. ad α 336 18 καθ' αὐτούς Diod. Tars. (Ath. 180e) 19 ἐξάρχοντες Ar tt Ω: -οντος flagit. Sel μέσσους (= Σ 606) 167 tt Ω*: μέσ(σ)ον F H^a P^c M Eust.

- 20 τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ ἵππῳ,
 Τηλέμαχος θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
 στήσαν. ὃ δὲ προμολὼν ἵδετο κρείων Ἑτεωνεύς,
 ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο,
 βῆ δ' ἔμειν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
 25 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ξείνω δὴ τινε τῷδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλῳο ἔϊκτον.
 ἀλλ' εἴπ', ἥ σφωῖν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
 ἦ' ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.”
 30 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 “οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοῖδ' Ἑτεωνεύ,
 τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάϊς ὥς νήπια βάζεις.
 ἦ μὲν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φαγόντε
 ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 35 ἐξοπίσω περ παύσῃ οἷζύος. ἀλλὰ λυ' ἵππους
 ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.”
 ὥς φάθ'· ὃ δὲ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
 ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμα σπέσθαι ἐοῖ αὐτῷ.
 οἳ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώνοντας,
 40 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἵππειήισι κάπηισιν,
 πὰρ δ' ἔβαλον ζειάς, ἀνὰ δὲ κρή λευκὸν ἔμειξαν,
 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
 αὐτοὺς δ' εἰσήγον θεῖον δόμον. οἳ δὲ ἰδόντες
 θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος·
 45 ὥς τε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν ἡὲ σελήνης

24 Eudoc. 749 26 (– τίνε) Io. Alex. 60 27 (γεν. –) sch η 313 28 Charax AB 1153; (– κατ.) ApD Pron. 91.10; 28a ibid. 111.7 36 (ἐς δ' –) EtGud 263.52 Stz. 38 sch A.R. 1.893; 38b sch χ 324 42 'Trypho i' Trop. 203.30; Cocondr. 243.10 43–46 Ath. 179a 43b–44a Cent. Par. 38.67–8; 43 (οἳ δὲ –)–44a sch δ 72 45–46 Dio Prus. 2.38 45 Cent. Par. 32.25, 47.30; sch Θ 27

27 γενεῇ t^{vi} Pa Eust.: –ῆν t^{vi} Z Ω* ἔϊκτον 167 Z H^a P^c Eust.: εἴκτην t Ω* 28 ἦ ApD¹¹¹ H^c P^a M^r B U[?]: εἴ tt* sch^λ M^{yp} Ω* 29 ἦ Hdn H B: ἦ Ω* 33 φαγόντε 309 G^a M B: –όντες Ω* 34 αἳ 309^c Ω*: εἴ 309^a G U ποτε 309^a 37 δὲ Ar: δ' ἐκ (nov. Did) 310 Ω 38 ἅμα σπέσθαι t* Ω: ἐπισπέσθαι sch-A.R. 39 λῦσαν Ar Ω*: ἔλυσαν P M 41 ἔμειξαν Fick: ἔμιξαν Ω 43 αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον t 45 ἡὲ tt* Ω*: ἡδὲ Cent.³² P M

- δῶμα καθ' ὑπερεφές Μενελάου κυδαλίμοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 50 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλλον ἡδὲ χιτῶνας,
 ἔς ῥα θρόνους ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 55 σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 56 εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων.
 59 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 60 “σίτου θ' ἄπτεσθον καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα
 δειπνου πασσαμένῳ εἰρησόμεθ', οἳ τινὲς ἔστον
 ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶιν γε γένος ἀπόλωλε τοκῆων,
 ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἔστ' ἐδιοτρεφῆεν βασιλῆων
 σκηπτοῦχων, ἐπεὶ οὐ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.”
 65 ὣς φάτο, καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
 ὅππ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥα οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ·
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειῶθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
 70 ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
 “φράζεο, Νεστορίδῃ, τῶμῳ κεχαρισμένε θυμῷ,

47 Cent. Par. 32.40 48 Ath. 178f 60–61 Ath. 188e 60 Eudoc. 1390;
 60a sch T 44b 62 (οὐ –)–63a ApD Pron. 86.1/5; (οὐ –) Epm. v 45; Et(G)M
 610.5 64 (ἐπεὶ –) sch η 313 65–66 Ath. 188e; (νῶτα –)–66 Ath. 9b (plenius
 ap. Sud. iii.527.8 traditus) 71b ApD Synt. 176.6, 219.12

49–51 om. 167 (homoearchon) 49 τοῖς H^{yp} 51 ἔζοντο G B παρὰ
 ξανθὸν H^{yp} 54 ξεστὴν Ω: χρυσὴν H^{yp} 57–58 δαιτρός δὲ κρειῶν πίνακας
 παρέθηκεν ἀείρας | παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα (= α
 141–142) add. G P^c M B U: absunt ab 167 Ω* 60 θ' 167 tt* Ω*: δ' Ath. H^c P, δ'
 ἄμ' F: om. H^a 61 πασ(σ)αμένῳ G P^a M U Eust.: παυσ- t Ω* εἰρησόμεθ' t P^{yp}
 Ω* Eust.: μυθήσετον (cf. α 124) P οἳ t G^s Ω*: ᾧ G (sc. ὧ?) 62–64 ath. Zen
 Arph Ar 62 σφῶιν ApD Z G P^{2m} M Eust.: σφῶν Ar Hdn Ω* γόνος Voss
 Randgl. 52 cl. 207, 741 65 παρέθηκεν ἀείρας t 70 πευθοῖαθ' οἱ Zen Ω:
 πευθοῖατο Ar 71 τῷ(ι)μῶ(ι) fere t Ω: τῷ ἐμῷ Wolf. – cf. Il. praef. xxxv et
 ad I 654, Λ 608

- χαλκοῦ τε στεροπὴν κατὰ δώματα ἠχήμεντα
 χρυσοῦ τ' ἠλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἡδ' ἐλέφαντος.
 Ζηνὸς που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλή,
 75 ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.”
 τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἂν τις ἐρίζοι·
 ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·
 80 ἀνδρῶν δ' ἢ κέν τις μοι ἐρίσσεται ἢ καὶ οὐκί
 κτήμασιν. ἦ γὰρ πολλὰ παθῶν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἡγαγόμεν ἐν νηυσί, καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον,
 Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς·
 Αἰθίοπας θ' ἰχόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἑρεμβούς
 85 καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν.
 τρεῖς γὰρ τίχτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
 ἐνθα μὲν οὔτε ἀναξ ἐπιδευῆς οὔτε τι ποιμήν
 τυροῦ καὶ κρειῶν οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος,
 ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανόν γάλα θῆσθαι.
 90 εἶος ἐγὼ περὶ κείνα πολὺν βίοτον ξυναγείρων
 ἡλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνεν

72b sch Ω 323b; (δ. ἡ.) Ath. 189a 73 Strab. 1.2.32; Dio Prus. 2.38; Ath. 189a; cf. Eudoc. 416 74–75 Plut. Mor. 527e; Ath. 189ab (partim bis terque) 74 Luc. Dial. 50.20, 83.25; Aristid. Or. 26.89, cf. 46.20; sch N 837b 78–79 Ath. 190a 79 iterum 190b 81 (ἡ γὰρ –)–85 (καὶ Λ.) Strab. 1.2.31 81 (ἡ γὰρ –)–82 (ἡγ.) id. 1.2.34 83–86 id. 1.1.16 83–85 (καὶ Λ.) id. 1.2.20 83–84a id. 1.2.33 83 sch Λ 20b 84 Strab. 1.2.34, 7.3.6, 16.4.27; 84b St. Byz. ε 106; (Ἑρ.) EtM 370.40 85 Hdt. 4.29; Favor. De fortuna 15 87 Hdn ad A 93; Epm. τ 74 89b Oris 41.18, unde EtG 74 M.; cf. Hsch. v 96 90 sch Heph. 291.27, 324.12

72 κατὰ t: καὶ Ω 74 ita Ar tt Ω: Ζηνὸς που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματι κείται praetulit Sel ap. Ath. 188f (et sic P^{yp}, nisi τοῖα) 80 ἐρίσσεται 167 Ω: ἐρι ζεται 312 (sic; fort. σσ erasum erat) 83 ἐπ' ἀληθείς quidam ap. sch 84 θ' 167 tt Ω*: δ' G καὶ Ἑρεμβούς Ar Z P^{yp} Ω*, καὶ E[ρ 312: καὶ Ἀραβούς P: Ἀραβάς τε Zeno: coniecuerunt Ἑρεμνούς Crates, Ἑραμβούς vel Ἀραμβούς Posidonius (Strab. 1.2.34, 16.4.27, cf. sch) 85 ἵνα 167 Strab. Ω: ὅθι tt* 86 τρεῖς Ar t Z Ω: δις quidam ante Did 89 θῆσθαι tt* Z Ω: νᾶσαι Hesych. si huc spectat 90 εἶος Hermann (ἦος Curtius): ἔως tt G F P^a B: εἰως Ω* ἐγὼ tt Ω*: γὰρ F ξυναγείρων tt Ω*: συν- F B U 91 τείως 45 Z Ω,]ως 167: τείως Hermann

- λάθρηι, ἀνωϊστέι, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
 ὥς οὐ τοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
 καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἳ τινες ὕμιν
 95 εἴσιν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον
 εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχονδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 ὦν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 ναιεῖν, οἳ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότε ὄλοντο
 Τροίηι ἐν εὐρείῃ ἐκάς Ἄργεος ἵπποβότοιο.
 100 ἀλλ' ἔμπης, πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων –
 πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὔτε
 παύομαι· αἰψήρως δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο –
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 105 ὥς ἐνός, ὃς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
 μνωμένῳ, ἐπεὶ οὐ τις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν
 ὅσος Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρετο. τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
 αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
 κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται, οὐδέ τι ἴδμεν,
 110 ζῶει ὃ γ' ἢ τέθνηκεν. ὀδύρονται νύ που αὐτόν
 Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
 Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.”
 ὥς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὕφ' ἡμέρον ὦρσε γόοιο,
 δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατὴρ ἀκούσας,
 115 χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών

92 (ἀν.) ApS 36.12; Hsch. α 5586 93–93aa Them. Or. 33.365c 93 Plut.
 Mor. 25a; [Plut.] Hom. 2.140.1 96b Hdn ii.798.5 97–99 Ath. 190b
 101–103 Eudoc. 1018–1020 103 (αἰψ.) – Chrysipp. SVF iii.119.3; Stob.
 4.56.13; sch ε 151, θ 529 104–105 Ath. 190c 104 (– ὀδ.) sch δ 169a
 109 (– ἀπ.) ApD Coni. 244.4 109 (οὐδέ –)–110a sch δ 163b 110b–112 Ath.
 190d 112b Epm. π 143 115 [Ammon.] Diff. 512

92 ἀνωϊστέι 45 G^a? (cf. KB II 303): –ιστί h49 Z Ω* 93a οὐδέ τι
 βουλόμενος, ἀλλὰ κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης add. quidam ante Did: οὐδ'
 ἐπιτερόμενος t 94 ὕμιν Hdn Ω*: ὕμιν M^s Eust.: ὕμιν F H^s 95 εἴσιν Ω; cf.
 Il. praef. xx πολλά πάθον G B. – cf. ad ε 223, A 162, I 492, Ξ 67
 96 κεχονδότα Wackernagel KS 825 (cf. ad Ψ 268, Ω 192): κεχανδ- t Z Ω
 100 ath. aliquis (non Ar) ante Did πάντας μὲν 45 Ω*: μὲν πάντας G P
 104 οὐ tt Ω*: δ' οὐ B 107 ἤρετο Brandreth 100: –ατο 167 h49 Ω 108 ἔπεσθαι
 P 115 ὀφθαλμοῖν G F B U: –οῖσιν 167 t Ω* ἀνασχών 167 Ω: ἐπισχών t

- ἀμφοτέρησιν χερσί. νόησε δέ μιν Μενέλαος·
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἤε μιν αὐτὸν πατὴρ ἐάσειε μνησθῆναι
 ἧ πρώτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιο.
- 120 εἶος δ' ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑφορόφοιο
 ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα.
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην εὐτυχτον ἔθηκεν,
 Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο,
- 125 Φυλῷ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν
 Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
 Αἰγυπτίῃς, ὅθι πλείστα δόμοις ἐν κτήματα κείται·
 ὃς Μενελάῳ δῶκε δὴ ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
 δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
- 130 χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα·
 χρυσῆν τ' ἡλακάτην τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὅπασσεν
 ἀργύρεον, χρυσῶι δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο.
 τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλῷ παρέθηκε φέρουσα,
 νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
- 135 ἡλακάτῃ τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
 ἔζετο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ θρήνῳ ποσὶν ἦεν·

117, 119 Eudoc. 2280, 2282 118 ApD Synt. 197.3; (– αὐτόν) id. Pron. 38.5, 79.28 122 (Ἀρτ. –) Herm. in Phaedr. p.80.30 L.–M. 123–126 (– δαμ.) Ath. 191a 123 Epm. κ 124; EtM 520.12 127 Choer. in Thd. ii.79.8 128b cf. Poll. 6.97 129 Ath. 491f 130–131 Porph. ad Z 491, δ 122 131b–132 (ἀργ.) ApS 148.32 131b Hdn ad Σ 375; Epm. κ 150; (ὑπόκ.) ApS 160.5; Hsch. υ 676 132 al. (χρ. –) sch Pind. Ol. 6.137 133–135 Ath. 191b 133–134 (– βεβ.) Porph. ad Z 491 134 (– βεβ.) EtM 603.38, 651.52; sch Ar. Vesp. 128a 135 ApS 83.10; Porph. ad Z 491, δ 122, η 105; sch^D Π 183; Hsch. η 307; 135b sch Γ 126b; Epm. ε 125; EtGud 428.6, 524.18 Stf.; (ἰοδν.) ApS 91.20; Hsch. ι 732 136 Eudoc. 210

119 πειρήσαιο (= ω 238) G F B U: ἐπειρήσαιο sch^{VP}: μνησθῆσαιο 167 t sch^{VP} Z Ω* 120 εἶος Hermann: ἔως Ω 123 ἄμ' Ἀδρήστη ἄμ' Ἀδρήστη Ar Hdn tt Ω: ἄμα δρῆστη quidam ante Hdn 126 δάμαρ Bentley (cf. Alc. 15) 127 ὅθι Ω: τῇ t. – cf. ad I 382 130 αὖθ' t* Ω*: αὖ Porph.^δ F 131 χρυσῆν Bentley, Barnes: σῆν vel –σῆν t Ω* 132 κε[χρααν]το et h49: χρυσὸς δ' ἐπὶ χεῖλεσι κεκράανται t 134 ἐπ' Ω: ἐν t

- αὐτίκα δ' ἢ γ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·
 “ἴδμεν δῆ, Μενέλαε διοτρεφές, οἳ τινες αἶδε
 ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
 140 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
 οὐ γάρ πώ τινά φημι ἔοικότα ὧδε ἰδέσθαι
 οὔτ' ἀνδρ' οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορώσαν,
 ὥς ὃδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἱὲ ἔοικεν,
 Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
 145 κείνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμείο κυνώπιδος εἶνεχ' Ἀχαιοὶ
 ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.”
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 “οὔτῳ νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὥς σὺ εἴσχεις·
 κείνου γὰρ τοιοῖδε πόδες τοιαῖδε τε χεῖρες
 150 ὀφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλῇ τ' ἐφύπερθέ τε χαίται.
 καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἄμφ' Ὀδυσῆϊ
 μυθεόμην, ὅσα κείνος διΐζυσας ἐμόγησεν
 ἄμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὃ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν,
 χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών.”
 155 τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
 “Ἄτρεϊδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 κείνου μὲν τοι ὃδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὥς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σάοφρων ἐστί, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ
 ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
 160 ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὥς τερπόμεθ' αὐδῇ.
 αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ

137 ead. 70 140 A.P. 9.382.2 (cento); (– ἐρ.) Plut. Mor. 412d; Io. Alex. 132; Epm. in A 118¹ 141 Eudoc. 407 143 EtM 824.17; EtGud 582.6 Stz. 145 ApD Pron. 21.8; (– κυν.) id. Synt. 39.16, Pron. 57.24; Epm. κ 128 148 Eudoc. 1032 149–150 Max. Tyr. 26.3; Polyb. Fig. 108.30; Macr. Sat. 5.6.7; 149–150a Them. Or. 5.70d 149 Philop. CAG xiii(1).126.5 157–158 Eudoc. 1912, 1914 157a Epm. κ 149 159 (ἐπ.) Hsch. ε 4449 160 Ath. 182b

137 αὐτίκα δ' t Ω*: αὐτίκ' ἄρ fere G F H 139 εὐχετόωντο Z 140 ἢ Arph(?): ἢ Hdn Ω 143 ὃδ' tt Ω*: ὃ γ' Eust. 146 ἡλθεθ' Ω*: ἡλθον G M²VP 149 γὰρ Polyb. Philop. Ω*: τοι tt* G: μὲν Them. M 154 (= 115) del. Schwartz ὀφθαλμοῖν Ω*: -οῖσιν H M 158–160 om. Rhi, ath. Ar 159 ἐπεσβολίας Ar t Z Ω: ἐπιστομίας Zen (-στοβίας Bolling 231 n.1 cl. A.R. 4.1725, cf. Rengakos 64)

- τῷ ἅμα πομπὸν ἔπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
 ὄφρα οἱ ἢ τι ἔπος ὑποθήσεται ἢ τι ἔργον.
 πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατὴρ πάϊς οἰχομένοιον
 165 ἐν μεγάροις, ὧι μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν·
 ὥς νῦν Τηλεμάχῳ ὃ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
 εἶσ' οἳ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 “ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
 170 ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμείο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους·
 καὶ μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχα πάντων
 Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεῖρ ἄλα νόστον ἔδωκεν
 νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς.
 καὶ κέ οἱ Ἀργεὶ νάσσα πόλιν καὶ δῶματ' ἔτευξα,
 175 ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ὧι
 καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας
 αἷ περιναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
 καὶ κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμεας
 ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένῳ τε,
 180 πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
 ἀλλὰ τὰ μὲν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτός,
 ὃς κείνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.”
 ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο.
 κλαῖε μὲν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 185 κλαῖε δὲ Τηλέμαχος τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,

162b EtM 317.22 176b Melet. Nat. hom. 109.15; Epm. λ 19 177a ApS 129.11; 177b ApD Pron. 45.28 178 (οὐδέ –)–180 Plut. Mor. 95a; (–179) id. Mor. 54f; Ath. 513e 181 Cent. Par. 42.36 182 Epm. o 101; 182a Epm. κ 149 183 Chrysipp. SVF iii.119.8 184 (– Ἑλ.) + 185a sch B 382c; 184b EtM 223.52

162 τῷδ' M^c ἐέλδετο Ar 169 t Z Ω: ἔτετο Zen (⟨δ⟩ἔτετο Porson)
 163–167 ath. Ar 163 ὑποθήσεται van Leeuwen 164 πάϊς G H^c U: παῖς Ω*
 167 εἶσ' F: εἶσ' Ω* 168 δ' ἀπαμειβόμενος 167 Ω*: δὲ μέγ' ὀχθήσας (ex 30,
 332) G H^{yp} 170 πολέας H^{yp} P^r B, πολλέας M: πολεῖς P^m Ω*: πολὺς van
 Leeuwen. – cf. ad γ 262 171 ἔξοχα πάντων (cf. θ 487, Hymn. Ap. 88) 47 315
 Ω*: ἔξοχον ἄλλων (ε 118, al.) P M^{yp} U Eust. 178–179 ἡμεας | ἄλλο fere t* Ω*:
 ἄμμε | ἄλλο U (cf. A.R. 3.1129): ἄλλο | ἄμμε Plut. utroque loco 180 πρὶν γ'
 313 [316] 317 Ω*: πρὶν||| H 181 μέλλεν 317 Z Ω*, μέλεν F: ἐμελλεν t P Eust.
 ἀγάσ(σ)εσθαι Z G^s Ω*: –ασθαι t G P

- οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτῳ ἔχεν ὅσσε·
 μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 τὸν ῥ' Ἡοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός.
 τοῦ δ' γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπτα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 190 “Ἀτρεΐδῃ, περὶ μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
 Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σείο
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.
 καὶ νῦν, εἴ τί πού ἐστι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος· ἀλλὰ καὶ ἡώς
 195 ἔσσεται ἡριγένεια. νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδέν
 κλαίειν, ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ·
 τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον οἷζυροῖσι βροτοῖσιν,
 κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
 καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, οὐ τι κάκιστος
 200 Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἵδμεναι· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
 Ἀντίλοχον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἡδὲ μαχητήν.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 “ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
 205 εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη –
 τοῖου γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις·
 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ὧι τε Κρονίων
 ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε,
 ὥς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερές ἥματα πάντα

186b Poll. 2.63 188 sch Pind. Pyth. 6.31 191–192a ApD Synt. 211.6, 15, Pron. 48.18 191 sch O 568 193–194 (– μετ.) Ath. 182b 193 (– μοι) ApD Coni. 246.18; (οὐ γὰρ – μετ.) sch δ 61a 197–198 Plut. Mor. 22b; Porph. ad Σ 22; Stob. 4.54.6 197 Eudoc. 1453, 1961 198 sch^D Ψ 135; 198b Epm. δ 72 199 Eudoc. 1240 201a Hdn ad O 698 204 Arist. Rh. 1418a8; Eudoc. 886; 204a Nic ad γ 103 206 ApS 118.4; [Plut.] Hom. 2.144.1; Eudoc. 1913; Epm. in A 9c; EtM 604.12; (δ) Hsch. ο 1 (ex ApS) 208 + 210–211 [Plut.] Hom. 2.141.2, unde Stob. 4.39.1a

189 πτερόεντ' ἀγόρευεν F^{yp} Ω*: -εντα προσηύδα F 192 ath. Ar ἀλλήλους Ar Ω*: -οις quidam ap. Did, G M^a 195 ἔσσεται 313 317 319 Ω: εἴσεται Cobet Misc. 369 cl. ο 56 (cf. etiam τ 571), at contra cf. ι 56, μ 312, σ 272, al. 197 καὶ γέρας οἶον 23 167 317 tt* Ω, καὶ utique 313 319: που γέρας ἐστὶν Plut. 198 κείρασθαί 23 313 317 318 tt Ω*: -εσθαι H^s M 207 ἀρίγνωτος γόνος 170 Z Ω: -τον γένος Eust.^{yp} 208 ἐπιγνω[ση] 318^a

- 210 αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
 υἱέας αὖ πιτυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους –
 ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἔασομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη,
 δόρπου δ' ἐξαυτίς μνησώμεθα. χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἡῶθέν περ ἔσονται
- 215 Τηλεμάχῳι καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.”
 ὣς ἔφατ'· Ἀσφαλίῳν δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
 ὀτρηνὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειᾶθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
- 220 αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
 νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων.
 ὃς τὸ καταβρόζειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
 οὐ κεν ἐπημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
 οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίῃ μήτηρ τε πατήρ τε,
- 225 οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱὸν
 χαλκῶι δηϊόωιεν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώιτο.
 τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιέντα,
 ἐσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράχοιτις

210 (λιπ.) Hsch. λ 1091 211 sch Σ 252 213–214 Ath. 366a 213 (– μν.)
 sch δ 61a 215 (– δια.) Hsch. τ 765 220–221 Gal. iv.777 K. = Scr. min. ii.40.5
 Müller 221–224 Eudoc. 1960, 1963–1965 221 Dio Prus. 12.52; Sotion ap.
 Stob. 4.48.30; [Plut.] Hom. 2.211.1; Clem. Protr. 1.2.4; [Iustin.] Cohort. 26e;
 Macr. Sat. 7.1.18; Hsch. α 8899; Suda ν 321; 221 (νηπ.) ApS 116.29; Hsch. ν
 497 222 Cent. Par. 44.68; 222a ApS 96.4; (καταβρ.) Hsch. κ 1025; sch P 54d¹
 227–230 Hdt. 2.116.4 227 [Plut.] Hom. 2.201.2 228–230 Theophr. Hist. pl.
 9.15.1 228 Strab. 17.1.16; (Θ. π.) Io. Alex. 43 (Hdn i.409.19); Sophron. in
 Thd. 397.5; Choer. in Thd. i.373.4; EtM 460.1

210 αὐτὸν 313 tt Ω*: αὐτῶ|| H 212 δς F^s Ω*: ὡς F: δ P πρὶν Ω*: περ G
 213 δόρπου 313 Ath. Ω: δείπνου t* 218 del. Fick 218a αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος
 καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο (= 68) add. 321 T 221 ἐπίληθον Ar Hdn tt* Ω*,
 ἐπιλήθον Ptol.,]θον 48: ἐπίληθες Dio Gal. [Plut.]^{vi} P^c M U: τ' ἐπίληθον Eudoc.
 H^s, –θεν H^t 222 καταβρόζειεν tt* G H^a P U: –βρώξ- Cent. Z Ω*, cf. sch 222b. –
 cf. Livrea ad A.R. 4.826; Lightfoot ad Dion. Per. 603–634 ἐπὴν tt Ω* Eust.:
 ἐπεὶ w38 G 223 οὐ κεν Ω*: οὐκ ἂν t H^c P M Eust.: οὐδ' ἂν w38 ἐπημέριός t
 Z Ω; v. Il. praef. xvii 226 δηϊόωιεν U^{cc}; cf. ad Λ 153 227 μητιέντα 48 tt Z Ω:
 –ώντα P^{yp}

- Αἰγυπτίῃ, τῇ πλεῖστα φέρει ζεΐδωρος ἄρουρα
 230 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά·
 ἱητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἡ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε κέλευσέ τε οἶνοχοῆσαι,
 ἐξαυτὶς μῦθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 235 “Ἄτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφὲς ἡδὲ καὶ οἶδε
 ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες· ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλωι
 Ζεὺς ἀγαθὸν τε κακὸν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα·
 ἦτοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισιν
 καὶ μῦθοις τέρπεσθε· εἰκότα γὰρ καταλέξω.
 240 πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσοι Ὀδυσσεύς ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι,
 ἀλλ' οἶον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 δῆμωι ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
 αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικέλῃσι δαμάσσας,
 245 σπείρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῇ ἑοικώς,

229–230 [Gal.] Medicus 1.2 229 Choer. in Heph. 199.16; (– φέρ.) sch DThr 351.2; (τῇ –) Strab. 1.1.16 230–231 Gal. Thrasybulus 32 = Scr. min. iii.78.12 Helmreich 230 Plut. Nic. 9.1, Mor. 15c; [Plut.] Hom. 2.200.2; Luc. Dial. 42.5, 86.9 231–232 Eudoc. 1127–1128 231 [Plut.] Hom. 2.200.2 233 Eudoc. 613 239 ead. 1430 241 Aristid. Or. 47.1 242 + 244–246 (– πόνον) [Plut.] Hom. 2.136.2 242 vel 271 Pl. Conv. 220c; 242 (– ἔτλη) Aristid. Or. 28.90; 242a Hdn ad E 638; 242 (οἶον –) + 244 Plut. Mor. 614c 244–246 Dio Prus. 33.14 244–245 (– βαλ.) Max. Tyr. 15.9, 34.9 244 ApD Synt. 195.9; Polyaen. 1 proem. 9; Cent. Par. 46.30; sch Lyc. 780; 244a ApD Synt. 196.19, Pron. 79.1, 24; (αὐτόν μιν) sch κ 351; (πλ. –) + 245 (οἶκ. –) Anon. CAG xx.142.5; 244b ApS 10.32 245 Cent. Par. 3.30; (σπ.) Hsch. σ 1445

228a αἰγυπτίῃ ἢ τόσσα φάρμακα ἤδη ὅσ(σ)α τρέφει εὐρεῖα χθῶν (~ Λ 741) add. G P^m: abest ab 48 167 317 Ω* 229 τῇ 48 tt* Ω: τόθι Theophr. φέρει 48 322 tt* Ω: φύει Theophr. 230 μεμιγμένα 322^c tt* Ω, μεμειγμένα 48 322^a: τετυγμένα Theophr. 231–232 ἐπιστάμενος περὶ πάντων | ἀνθρώπων· ἡ γὰρ Ar 48 322 tt Z Ω: ἐπεὶ σφισι δῶκεν Ἀπόλλων | ἰᾶσθαι· καὶ γὰρ aliquis ante Ar (Arph?) 236 ἄλλοτε G F U: ἄλλοτε τ' H^a P B: ἄλλοτ' ἐπ' H^c M 242 ἄλλ' οἶον Hdn tt* Ω*, ἄλλ' οἶον Parmeniscus U: οἶον δ' αὖ Plato Aristid. 244 αὐτόν Ixio Trypho ApD Z Ω*: αὐτόν Ptol M^a B: ἑαυτόν (an αὐτόν μὲν?) Pindario

- ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδου πόλιν {εὐρυάγυιαν·
 ἄλλωι δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἥϊσκεν,
 Δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 τῷ ἱκελὸς κατέδου Τρώων πόλιν}, οἱ δ' ἀβάκησαν
 250 πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἷη ἀνέγνων τοῖον ἔοντα,
 καὶ μιν ἀνειρώτων· ὃ δὲ κερδοσύνηι ἀλέεινεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρεῖον ἐλαίωι,
 ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσα καὶ ὤμοσα καρτερόν ὄρκον
 μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
 255 πρὶν γε τὸν ἐς νῆας τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι,
 καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
 πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκῶι
 ἦλθε μετ' Ἀργείους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
 ἔνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 260 χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
 ἄψ οἰκόνδ', ἅτην δὲ μετέστενον, ἦν Ἀφροδίτη
 δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κείσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης,
 παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε
 οὐ τεο δευόμενον, οὔτ' ἄρ φρένας οὔτε τι εἶδος.”

246 (– πόλ.) Plut. Coriol. 22.4; 246b (cum 249 confusum) Aristid. Or. 34.15 247 Eudoc. 1142; (– κατ.) ApD Pron. 79.3 248 (δ.) ApS 57.16; Hsch. δ 579; (ὃς – ἔην) Hsch. ο 1418 249 EtM α 8; (– πόλ.) EtM 337.24; (κ. Τρ. π.) Aristid., cf. ad 246b; (οἱ δ' –)–250 ApS 2.18; (ἀβ.) Hsch. α 54 250b–251 sch DThr 453.32 252 (– λό.) Hdn ii.943.5; Orio 32.6; sch E 905b, Π 667–668a 254 ApS 36.14; (ἀναφ.) Hsch. α 4663 258b Suda κ 521, φ 727; (κατὰ – ἦγ.) Arn ad γ 244; Hsch. κ 1062; (φρ.) Hsch. φ 906

246–249 εὐρυάγυιαν... πόλιν secl. Friedländer Phil. 4 (1849) 580 sq.; insertum u.v. ut ad Iliadis Parvae historiam aptaretur 247 αὐτὸν G H^a P^a; αὐτ- Ptol Ω* 248 Δέκτῃ nom. propr. sicut Il. Parv. fr. 9: δέκτῃ 'mendico' interpr. Ar. – cf. West Cycle 196 sq. 249 τῷ 23 Ω*: τῷ δ' tt H^c κατέδου Τρώων EtM^{as} Ω: κατέβη Τρώων 23 K: Τρώων κατέδου t* Eust. 251 ἀνειρώτων Ar 23 P^a Eust.: –τευν Did 167 G U: ἀνηρώτων F P^c B: –τευν Z M: –τευνων H. – cf. ad ο 423 252 ἐγὼ λόεον Ar Ω*, λόευν Hdn^{cod} H^c: ἐγὼν ἐλόευν (nov. Did) 23 167 tt* Z H^λ P M Eust., ἐλόην Orio: ἔλοον Grashof Augm. 19 cl. κ 361, Hymn. Ap. 120 χρεῖον Ar M^s Ω*: ἔχριον P Eust., ἔχρισ' M 254 μὲν 167 t Ω*: με 23 H^c πρὶν γ' 167^c D 260 ἥδη Ar Ω*: ἦ δὴ Crates H^a 261 οἰκόνδ' Ar 23 167 Ω*: οἶκον (nov. Did u.v.) F M Eust. 262 ἤγαγ' ἐκείσε 167 G H^a P 263 νοσφισ(σ)αμένην H^a P^a M B U Eust.^{yp}: –μένη Z Ω* 264 τεο Knight: τευ Z Ω*: τε M εἶδος 322 sch Ω*: ἔργον (cf. A 115) P^a

- 265 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 “ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλὴν τε νόον τε
 ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν,
 ἀλλ' οὐ πω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 270 οἶον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ.
 οἶον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 ἵππῳ ἐνὶ ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων Τρῳέσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἦλθες ἔπειτα σὺ κείσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλεν
 275 δαίμων, ὃς Τρῳέσσι ἐβούλετο κύδος ὀρέξαι.
 {καὶ τοι Δηΐφοβος θεοείκελος ἔσπετ' ἰούσηι..}
 τρεῖς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφάρωσα,
 ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
 πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
 280 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἤμενοι ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας·
 νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὀρμηθέντε
 ἢ ἐξελθέμεναι ἢ ἐνδοθεν αἰψ' ὑπακούσαι,
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἰεμένῳ περ.
 285 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν,
 Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
 ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζεν
 νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς·
 τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.”
 290 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·

267, 269 Eudoc. 725, 724 271 Macr. Sat. 7.1.19; Eudoc. 1230; cf. ad 242
 277a sch O 740a¹; (κ. λ.) Hsch. κ 3241 280a ApD Pron. 36.3; sch^{Lips} H 3
 287 (ἀλλ' -) Arn ad I 324; Poll. 2.98; Orio 99.1; Melet. Nat. hom. 99.17;
 287b Hdn ad δ 419; sch II 510; (ἐπὶ μ.) Hsch. ε 4955; (μ.) Hsch. μ. 347

265 ita 322 Ω*: τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος P. – cf. ad
 α 314 269 ἐγὼν t Ω*: ἐγὼ H M^c 271 τόδ' tt H^s Ω*: τότ' H: de Platone v. ad
 242 273 (= θ 513) om. H P, rest. H^m P^c Ἀργείων Ω*: -εἰοι G H^m Mª B. – cf.
 ad θ 513 274 κελευέμεναι B^a 276 ath. Ar et nescioquis iam prius, v. West
 Cycle 207 277 περίστειξας (nov. Hdn) H^c P^a Eust.: -στιξας Ar t Z Ω*
 278 ἐταίρους F 279 fort. ath. Ar 282 ὀρμηθέντε 167 Ω*: -ες F H Eust.: -α G
 285–289 ath. Ar, neque in omnibus libris aderant teste Did; v. West Cycle
 207 287 χερσὶ tt* Ω: χερσὶ Hdn 167

- “Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄλγιον· οὐ γάρ οἱ τι τά γ’ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 οὐδ’ εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρὴ ἐνδοθεν ἦεν.
 ἀλλ’ ἄγετ’ εἰς εὐνὴν τράπεθ’ ἡμεας, ὄφρα καὶ ἤδη
 295 ὕπνῳ ὑπο γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντες.”
 ὥς ἔφατ’· Ἀργεῖη δ’ Ἑλένη δμῳήισι κέλευσεν
 δέμνι’ ὑπ’ αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε’ ἐμβαλέειν στορέσαι τ’ ἐφύπερθε τάπητας
 χλαίνας τ’ ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 300 αἱ δ’ ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 δέμνια δ’ ἐστόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ.
 302 οἱ μὲν ἄρ’ ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο·
 304 Ἀτρεΐδης δὲ καθυῖδε μυχῶι δόμου ὑψηλοῖο,
 305 πὰρ δ’ Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, δῖα γυναικῶν.
 ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὥρνυτ’ ἄρ’ ἐξ εὐνῇφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 εἵματα ἐσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ’ ὦμῳ,
 ποσσὶ δ’ ὑπο λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 310 βῆ δ’ ἵμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶι ἐναλίγκιος ἄντην,
 Τηλεμάχῳ δὲ παρίζεν, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·
 “τίπτε δέ σε χρειὺ δεῦρ’ ἦγαγε, Τηλέμαχ’ ἦρως,
 ἐς Λακεδαιμόνα δῖαν, ἐπ’ εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 δῆμιον ἦ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἐνίσπες.”
 315 τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 “Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἤλυθον, εἴ τινα μοι κληηδόνα πατρός ἐνίσποις.

293 Eudoc. 1627 294–295 Ath. 191d 297 (ῥ. x.)–298 (πορφ.) (al.) Ath.
 48c 299 Poll. 7.46 300b (= η 339b) EtM 248.3 317 Porph. ad β 152 et Hom.
 98.15 Sod.

292 τι τά γ’ P B Eust.: τι τάδ’ 325 F H M: τι τό γ’ G U: τὰ γ[επηρκεσε 4
 (cf. B 873) 294 ἡμεας Hdn H^s: ἡμέας fere Ω καὶ t Ω*: κεν H^c P M. – cf. ad ψ
 254 295 ταρπόμεθα 4 t Z Ω: παυσώμεθα H^{yp} P^{yp}. – cf. ad Ω 636 κοιμηθέντε
 H^c U 297 αἰθούσση(ι) 4 325 T 298 δ’ H^c 303 Τηλέμαχος θ’ ἦρως καὶ
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱός (= 21) add. Ω*: abest ab 140 G 304 καθυῖδε van
 Leeuwen: καθεῖδε Hdn G P^c B U: κάθευδε F H P^a, ἐκάθευδε M Eust.
 309 ὑπαί H^s B. – cf. ad β 4 311 παρ’ ἵξεν et πάρῖξεν prob. Hdn: παρίζεν G:
 π|αρίζεν 326, παρίζεν Ω*: πάρῖξεν H^c M U^a 314 ἐνίσπες G H^a P^a M^a B:
 ἐνίσπε Ω*. – cf. ad γ 101

- ἐσθιέται μοι οἶκος, ὅλωλε δὲ πύονα ἔργα,
 δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλείους δόμος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 320 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς,
 μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
 τούνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἳ κ' ἐθέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὅπως
 325 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
 πλαζομένου· περὶ γάρ μιν οἷζυρὸν τέκε μήτηρ.
 μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὁπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοι τι πατήρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἦ' ἔπος ἡέ τι ἔργον ὑποστάς ἐξετέλεσεν
 330 δῆμωι ἐν Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν μοι μνήσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες.”
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 “ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
 335 ὥς δ' ὁπότε' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς
 κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγχεα ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δέ τ' ὦκα ἐὴν εἰσῆλυθεν εὐνὴν,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκεν,
 340 ὥς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
 αἳ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' εὐκτιμένηι ἐνὶ Λέσβῳ
 ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,

318a Plut. Mor. 22e 319 (– δόμ.) Hsch. π 2512; (πλ. δ.) ApS 132.21
 322 Eudoc. 833, 882; (αἳ κ' –)–323 (– ἐν.) Porph. Hom. 93.12 Sod. 335–336
 + 338 (δ δ' –) sch A 115a 336 ApS 115.2; Ath. 396f; 336b Porph. Il. 328.23
 Schr. 337a sch φ 31; sch A.R. 1.1354 343 (Φ. –) ApS 163.22; Hdn i.67.18;
 EtM 166.7; (Φ.) Hsch. φ 513; Suda φ 387

321 ὕβριν 326 Ω*: ἦτορ M Eust. 331 ἐνίσπες G H^a P^a B U: ἐνισπε Z Ω*. –
 cf. ad γ 101 336 νεβροὺς ... νεηγενέας γαλαθηνούς Ar tt Z Ω: –ὄν ... –έα –ὄν
 Arph 337 κνημοὺς (ρ 128) tt Z B^{yp} Ω*: κρημνοὺς P M^a B 338 δέ τ' ὦκα t F
 M^{yp} B: δ' ἔπειτα F^m Ω*. – cf. ad ρ 129 341 Ἀπόλλων Nauck 342 ἐνὶ Λέσβῳ
 (= ρ 133) P^m Ω*: ἐν Ἀρίσβῃ P (ex Z 13)

- καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 345 τοίος ἐὼν μνηστήρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
 πάντες κ' ὠκύμοροι τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωταῖς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἐγὼ γε
 ἄλλα πάρεξ εἵποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω,
 ἄλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἄλιος νημερτῆς,
 350 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπιχεύσω.
 “Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας·
 οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνήσθαι ἐφετμέων.
 νῆσος ἔπειτ' αἰεὶ τίς ἐστι πολυχλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
 355 Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δὲ ἐκικλήσκουσιν,
 τόσσον ἄνευθ' ὅσον τε πανημερίη γλαφυρῇ νηὺς
 ἦνυσεν, ἥι λιγύς οὖρος ἐπιπνείησιν ὀπισθεν·
 ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας εἴσας
 ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 360 ἔνθα μ' εἰκοσὶν ἡματ' ἔχον θεοί, οὐδέ ποτ' οὖρον
 πνείοντες φαίνονθ' ἀλιαέες, οἳ ῥά τε νηῶν
 πομπῆς γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 καὶ νῦ κεν ἦἴα πάντα κατέφθιτο καὶ μένε' ἀνδρῶν,
 εἰ μὴ τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καὶ μ' ἐλέησεν,
 365 Πρωτέος ἱφθίμου θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος,
 Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα·
 ἥ μ' οἶμαι ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἐταίρων·
 αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάσσκον

344 sch ρ 134; 344b (al.) Epm. κ 153; sch A 467c
 347 (οὐδ' -) - 348 Porph. Hom. 94.7 Sod. 348a (al.) Epm. π 187; 348b Hsch. π
 547; (παρ.) ApS 127.32; Suda π 365 349b (al.) Epm. α 270 350 (- ἔπος)
 Porph. Hom. 94.21 Sod. 351-352 Hdt. 2.116.5 353 Porph. ad ε 334-337, ζ
 125 354-355 Plut. Alex. 26.5 357 (ἦι -) Aristid. Or. 36.106, 107
 358-359 Strab. 1.2.30 361 (φ. -) - 362a ApS 22.20 366 (τῇι -) sch Ψ 524
 367 sch N 481a; 367a sch Z 165a, Ξ 21b

348 πάρεξ F, πάρεξ H: παρῆξ vel παρεξ- Z Ω* 353 ath. Zen
 359 ἀφυσσάμενοι (nov. Did) 169 t Ω: -όμενοι Ar 360 με εἴκοσιν H^c P B U
 363 μένε' (nov. Did) Ω*: μένος Ar P^c (ex μέν') 364 ἐλέησε(v) 327 Ω*:
 (ἐ)σάωσε P^s Eust. - cf. ad ξ 279 365 ἱφθίμου 217 Ω*: -μη M^s B^a Eust.
 366 Εἰδοθέη (cf. Aesch. fr. 212) 217 Ar Ω: Εὐρυνόμη Zen 367 συνήντεε F

- γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 370 ἦ δέ με' ἄγχι στᾶσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·
 'νήπιός εἰς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον ἤε χαλίφρων,
 ἦε ἐκὼν μεθίεις καὶ τέρπεται ἄλγεα πάσχων;
 ὥς δ' ἡ δ' ἦθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκειαι, οὐδέ τι τέκμωρ
 εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἐταίρων.'
 375 "ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 'ἐκ μὲν τοι ἐρέω, ἦ τις σύ πέρ ἐσσι θεῶν,
 ὥς ἐγὼ οὐ τι ἐκὼν κατερύχομαι, ἀλλὰ νυ μέλλω
 ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι,
 380 ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάει καὶ ἔδησε κελεύθου,
 νόστόν θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.'
 "ὥς ἐφάμην, ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεῶν·
 'τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 πωλεῖται τις δεῦρο γέρων ἄλιος νημερτής
 385 ἀθάνατος, Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
 τὸν δέ τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι ἡδὲ τεκέσθαι.

369a EtG α 845/EtM α 1345; EtGud 138.6 Stf. 371–372 Eudoc. 1892–1893; 371–372a Procl. in Alc. fr. 6; cf. sch K 122 371 (χ.) ApS 166.24; Hsch. χ 61 372a Hsch. η 162 379 Eudoc. 1897; 379b Procl. in Remp. i.167.14; Philop. De aetern. mundi 16.4 p. 582.20 R.; Olymp. in Gorg. 65.22 W.; Ammon. CAG iii(1).3.12; Elias CAG xviii(1).16.24; Excerpta philos., An. Par. iv.406.6 383–384 Cent. Par. 32.30–31 384–385 (– Αἰγ.) Hipp. Ref. 5.8.35 384 Nic ad A 153; Hclt. Alleg. 67.1; Favor. fr. 72 Amato; Anon. π. σολοικ. p.202 Valck.; 384a Epm. τ 64; sch DThr 100.7; (πωλ. τις γέρ.) Suda π 2155; (πωλ.) ApS 138.9; Hsch. π 4490; 384b–385a Philod. De piet. 5134 Obb. 385 (ὅς τε –)–386 Matro fr. 1.61–2 O.–S. (parod.) 386b Philod. De piet. 5817 Obb.; Arn ad Z 19; ApS 160.26 (Hld fr. 47); Hdn ad Δ 423; Procl. in Remp. i.112.26; Choer. in Thd. i.187.5; EtM 435.36 387 (– ξμμ.) Porph. ad α 215

370 δέ με' Fick post Knight: δέ με H^a P^a: δέ μεν 217 H^c P^c B, δέ μεῦ U, δ' ἐμεῦ G F M: δέ μοι Zen Eust. ἄγχι στᾶσα Ar Ω: ἀντομένη Zen (et ἔπεα πτερόεντα προσηύδα?) 371 ἡὲ 167 327 tt Ω: ἡδὲ Bekker, cf. ad τ 530 372 ἦε nol. Hdn: ἡὲ Hdn Ω μεθίεις 217 Ω* Eust.^{yp}: μεθίης B Eust. – cf. ad Z 523 374 ἦτορ ἐταίρων Ω*: ἔνδοθεν ἦτορ P U (ex 467) 377 ἐκων εἰ 217 378 ἀθανάτους 217 Ω*: –τοις H^a? P 379 εἰπέ Ar 217 Ω: εἶπε Zen 380 κελεύθου H² Ω*: –ους H U (ex ε 383): κέλευθον H^s. – cf. ad 469, η 272

- τόν γ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
 ὃς κέν τοι εἵπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
 390 νόστὸν θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
 καὶ δέ κέ τοι εἵπησι, διοτρεφές, αἶ κ' ἐθέλησθαι,
 ὅττι τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθὸν τε τέτυκται
 οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.'
 "ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 395 'αὐτὴ νῦν φράζσο σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
 μὴ πῶς με προῖδὼν ἡὲ προδαίεις ἀλέηται·
 ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶι ἀνδρὶ δαμῆναι.'
 "ὥς ἐφάμην, ἥ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων·
 '{τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.}'
 400 ἦμος δ' ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκη,
 τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἴσι γέρων ἄλιος νημερτής,
 πνοιῆι ὕπο Ζεφύροιο μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς,
 ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέεσι γλαφυροῖσιν·
 ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἀλοσύδνης,
 405 ἀθρόαι εὐδουσιν, πολίῃς ἁλὸς ἐξαναδύσαι,
 πικρὸν ἀποπνέουσιν ἁλὸς πολυβενθέος ὁδμήν.
 ξιθιά σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἄμ' ἥοι φαινομένηφιν

388 Eudoc. 59 389 sch^{pap} Φ 126 (v.86.21 E., lacerum); Hsch. ω 530
 392 Plut. Mor. 122d, 1063d, fr. 179.9 S.; Gell. 14.6.5; Muson. ap. Stob. 2.31.126;
 Diocles Magnes ap. D.L. 6.103; Demetr. Byz. ap. eund. 2.21; Sext. Math. 7.21,
 11.2; Eus. PE 1.8.9, 15.61.11; Eudoc. 1132; Epm. α 271, κ 145, ο 94;
 392a Choer. in Heph. 207.11; Epm. τ 66 396a Hdn ad Y 464 397 Eudoc.
 322, 1834 400 (al.) Poll. 4.157 402b Porph. Hom. 40.17 Sod. 404 (- νέπ.)
 Suda v 251; 404b ApS 21.21; Epm. α 327; EtG α 530/EtM α 926; (νέπ.) ApS
 115.31; Hsch. v 374; (ἁλ.) Hsch. α 3248 405b Epm. π 128 406 sch Ar. Vesp.
 1035b

388 τόν γ' P M B: τὸν [141] t G H^a U: τόνδ' F H^c 389 ὃς Ω*: ὥς Hsch. G
 κελεύθου (cf. κ 539) 5 t Ω*: θαλάσσης G P (cf. Hes. Op. 648, orac. ap. Hdt.
 1.47.3) 391 post h.v. 383 male repetit 141; cf. ad 399 395 αὐτὴ νῦν F, αὐτὴ
 νυν G φράζσο fere Knight: -ζευ 141 Ω 397 ἀργαλέος...θεὸς t Ω* (cf. A 589):
 ἀργαλέον...θεὸν 141 G 398 αὐτίκ' (cf. 382) Ω*: αὐτίς F H^a U ἀμείβετο διὰ
 θεάων 5 Ω*: ἀμειβομένη προσέειπε G 399 (cf. 383) om. 5 G, post add. 141
 (cf. ad 399) ut supra 141 F H P^{yp} M^{yp} U: τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ
 βάλλεο σῆ(ι)σιν P M B 400 ἀμφιβεβήκη Z rr (Harl. 6325, Vind. 50): -κει Ar
 t Ω: -κειν nov. Did (Zen, Arph? cf. sch Ξ 412): -χοι M^s 403 σπέεσι U*:
 σπέε(σ)ι Ω

- εὐνάσω ἐξείης· σὺ δ' ἔϋ κρίνασθαι ἐταίρους
 τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσσέλμοισιν ἄριστοι.
 410 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
 φώκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·
 αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ἡδὲ ἴδεται,
 λέξεται ἐν μέσσησι, νομεὺς ὥς πώεσι μῆλων.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδῃσθε,
 415 καὶ τότε ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
 αὔθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
 πάντα δὲ γινόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαίαν
 ἐρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαῖς πῦρ·
 ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν μάλλόν τε πιέζειν.
 420 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν
 τοῖος ἐὼν οἶόν κε κατευνηθέντα ἴδῃαι,
 καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαι τε γέροντα,
 ἥρως, εἴρεσθαι δέ, θεῶν ὅς τις σε χαλέπτει,
 νόστόν θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.'
 425 “ὥς εἰποῦς· ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἥϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
 δόρπον ἄρ' ὀπλίσάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
 430 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 431 ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

410 (ὀλοφ.) ApS 120.8; Hsch. ο 642 412 (πεμπ.) ApS 129.27; Hsch. π 1380 413 (– νομ.) sch A.R. 3.899; 413a ApS 107.28 417 (ὅσσ' –)–418 Procl. in Remp. i.113.14 417 (ὅσσ' –) sch δ 456c (bis) 419 EtG α 1309/EtM α 1966a (Philox. fr. 450) 422 cf. Eudoc. 2022 423 (χ.) Hsch. χ 45 427 (πολλὰ –) Eudoc. 2245; EtM 684.12 428 Cent. Par. 33.3

408 ἔϋ Ludwigh: ἐϋ (vel εϋ) Ω 409 fort. τρεῖς vel τρεῖς, cf. Il. praef. xxxvi 414 ἴδῃαι H^c P^c (ex 421) 415 ὑμῖν Ω*: ὕμιν B Eust.: ὕμιν Ludwigh κάρτος τε βίη τε P^{yp} Ω*: ἔργον τε ἔπος τε P 419 πιέζειν Hdn Ω: πιεζεῖν Apio 420 αὐτός Ar G H^c M U Eust.: αὐτὶς (nov. Did) Ω* 421 κε Ω*: τε G ἴδῃαι M^{yp} Ω*: ἴδῃσθε Mr Eust. (ex 414) 425 ἐδύσετο G P B: –ατο Z Ω* 429 ἄρ G H^c: δ' P: θ' (cf. 574) M B Eust.: om. F U

- 433 ἦϊα πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἐταίρους
 τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποιθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
 435 τόφρα δ' ἄρ' ἢ γ' ὑποδύσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον
 τέσσαρα φωκῶν ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικεν·
 πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
 εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψας· ἀλίησιν
 ἦστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
 440 ἐξείης δ' ἠΰνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστωι.
 ἔνθα κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τείρε γὰρ αἰνώως
 φωκῶν ἀλιοτρεφῶν ὀλωτάτος ὁδμή·
 τίς γάρ κ' εἰναλίωι παρὰ κήτει κοιμηθεῖη;
 ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
 445 ἀμβροσίην ὑπὸ ῥίνα ἐκάστωι θήκε φέρουσα
 ἡδὺ μάλα πνεύουσιν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὁδμήν.
 “πᾶσαν δ' ἡοίην μένομεν τετληότι θυμῶι·
 φῶκαι δ' ἐξ ἀλός ἤλθον ἀολλέες. αἶ μὲν ἔπειτα
 ἐξῆς ἠϋνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 450 ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἀλός, ἠϋρε δὲ φώκας
 ζατρεφέας, πᾶσας δ' ἄρ' ἐπώιχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν·
 ἐν δ' ἡμέας πρῶτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῶι
 ὥϊσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.

433 (– γουν.) sch β 289e¹; Hsch. η 247; Choer. in Thd. ii.105.4, 107.16, 132.31, 344.3; Epm. δ 2, μ 83; EtG α 1015/EtM α 1569; EtG 143 M./EtM 423.36; EtGud 238.62 Stz. 434 Cent. Par. 13.30. 32.5 438 Epm. γ 5, δ 58; EtM 233.42; EtGud 313.7 Stf.; (– δι.) EtM 240.48; (δι.) ApS 58.15; Hsch. δ 970 442 sch Ar. Vesp. 1035b, Pac. 758a; 442b Epm. α 277; (ὁλ. –) Porph. Hom. 32.17 Sod. 444 Eudoc. 90 445a sch Ξ 170b 447a + 450a sch Φ 111b¹; 447 al. (τ. θ.) Epm. κ 153 450 (– ἄλ.) sch υ 204; sch Arat. 223; (– ἦ.) Arn(?) ad δ 447; (ἔνδ.) ApS 68.29 452 (– x.) Erot. λ 1; sch N 276; sch Pind. Pyth. 4.336; (λ. x.) Arn ad δ 451; sch B 125b, c 453 (ὦ.) ApS 170.26; Hsch. ω 100; 453b Epm. λ 39; (λ. –) Arn ad δ 451

432 καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο add. H^m M: abest ab Ω*. – cf. Apthorp 134–137 434 τρεῖς, cf. ad 409 ἐπεποιθεα P^c 436 fort. τέσσαρα; cf. Il. praef. xxxv 438 διαγλάψας¹ h9 tt* Z Ω*: διαγνάψ- ApS G, διαγνάμψ- H^c: διαγράψ(ασθαι) EtM²⁴⁰ 440 ἠΰνησε van Leeuwen: εὖν- Z Ω δέρματ¹ F H P^a 441 ἔνθα κεν “αἶ πλείους” Didymi G H^s P^{vp} Eust.: κεῖθι δὴ (nov. Did) Ω* (δεῖ H^a, δ' ἄρ M^c) 445 ὑπὸ t Ω*: δ' ὑπὸ F 449 ἠϋνάζοντο F H^a: εὖν- Z Ω* 450 ἠϋρε van Leeuwen: εὔρε Ω 452 ἔνθ' B U

- 455 ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
 ἀλλ' ἦτοι πρῶτιστα λέων γένετ' ἠϋγένης,
 αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πάρδαλις ἡδὲ μέγας σὺς·
 γίνετο δ' ὕγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον·
 ἡμεῖς δ' ἄστεμφώς ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
 460 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζ' ὁ γέρων ὀλοφώϊα εἰδώς,
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
 'τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλᾶς,
 ὄφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρῆς;
 "ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 465 'οἴσθα, γέρον – τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεεῖνεις; –
 ὥς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
 εὐρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι,
 ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάει καὶ ἔδησε κελεύθου,
 470 νόστόν θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.'
 "ὥς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 'ἀλλὰ μάλ' ὠφελ्लες Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
 σὴν ἐς πατρίδ' ἴκοιο πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 475 οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι

454a Hdn ad E 302 456–458 Hclt. Alleg. 66.1; Clem. Paed. 3.1.3
 457 (π. –) ApS 134.1 458 Eudoc. 25; sch Arat. 1 (40.12 Mart.) 460 (– γ.)
 ApS 37.1; (ἀν.) Hsch. α 5169; (γ. –) sch Nic. Th. 1–4 465 (– γ.) Arn ad A 85
 468 Eudoc. 1897; 468b Excerpta philos., An. Par. iv.406.6 473 (– ἰ.) ApS
 138.15 475 (– ἰδ.) Porph. Hom. 127.1 Sod.

454 δὲ [109] t G H^a M, δ' Ω*: δ' αἰψ' H^c 456 ἀλλ' ἦτοι Ω: ἦτοι μὲν tt
 457 πάρδαλις Ar Hclt.^{vi} Clem. Ω*: πόρδ- (nov. Did) tt* H B. – v. II. praef.
 xxxiv σὺς 169 tt Ω*: ὕς B 458 γίνετο 328 tt* Ω*: γείνετο Hclt.^{vi} G B, γένετο
 F 459 ante 458 G 460 ὁ 109 Ω: om. t 461 ἀνειρόμενος Ar 109^s P^{yp} Ω*:
 ἀμειβ- (nov. Did) 109 F P. – cf. ad 631 462 συμφράσσ(σ)ατο 109 Ω: ἐφράσσατο
 H^{yp} βουλᾶς 169 Ω*: βουλῆν H^s P^{yp} B. – cf. ad A 540, λ 510 463 ἔλ(η)ις H^c P
 M U 465 γέρον t F H^c U Eust.: γέρων Ω* ἐρεεῖνεις Ar 169 G M U, –ης H:
 ἀγορεύεις (nov. Did) H^{yp} Ω* 466 τε]χμαρ 169^a? 467 ἐνδοθεν 169 Ω*: –θι H
 U 469 κελεύθου M^s Ω*: –ους H^a: –ον M. – cf. ad 380, η 272 471 αὐτίκ' 109
 Ω*: αὐτίς 109^s F

- οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν,
 πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτῳ διυπετέος ποταμοῖο
 αὐτὶς ὕδωρ ἔλθῃς ῥέξης θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
 480 καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μενοινᾷς.
 “ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 οὐνεκά μ' αὐτὶς ἄνωγεν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον
 Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μῦθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 485 ‘ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὥς σὺ κελεύεις.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἥ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί
 οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 ἥε τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκεῖ ἥς ἐπὶ νηός
 490 ἥε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.’
 “ὥς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ‘Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διείρῃαι; οὐδέ τί σε χρὴ
 ἰδμεναι, οὐδέ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
 δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεὶ κ' εὖ πάντα πύθηαι.
 495 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
 ἄρχοι δ' αὖ δύο μούνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρήσθα·

477–478a Porph. *ibid.* 477 (Αἰγ. –) EtM α 432 481 cf. Eudoc. 1784
 483 Polyb. 34.14.8; Strab. 17.1.12; Eudoc. 341 489 (ἀδ.) ApS 9.16 (Hld fr. 3);
 Hsch. α 1073; EtG α 63/EtM α 232, 245 497b Lex Messan. de iota adscr. v.7
 (Rh. Mus. 47. 409 sq.)

476 εὐκτίμενον P^{yp} Ω*: ἐς ὑψόροφον P U. – cf. ad ι 533, κ 474, ψ 259
 477 διυπετέος 109 h9 tt Z Ω: διειπ- Zenodorus ap. Porph. – cf. ad Π 174 et
 West IEPM 350 sq. 480 ὁδὸν θεοί 109 141.1 Ω*: θεοὶ ὁδὸν H M: θεοὶ om. U
 484 μῦθοισιν [49] Ω*: μιν ἔπεσσιν 49^s? M B 485 δὴ Ω*: τοι P U 486 τόδε
 330 Ω*: τό γε H κατάλεξον 141.1 Ω*: ἀγόρευσον H^{yp} P^{yp} 487 ἣ Hdn 169 G
 H^a P^a: εἰ Ω* 490 (= [α 238], ξ 368) del. Kirchhoff: habent 49 169 330 Ω
 τολύπευσεν Z Ω*: -ευσαν G H^s: -ευσεν H P 491 αὐτίκ' Ω*: αὐτὶς 49 B 493 σέ
 φημι Ω*: σ' οἶω P U 494 ἄκλαυτον D Eust.: -στον Ω. – cf. ad λ 54, 72 ἐπεὶ
 κ' 331 Ω*: ἐπὶν H^{yp} Eust. 495 τῶνδε G P U δάμεν Ar^{ab} G: θάνον “αἱ
 κοινότεραι”, Ω*: (μὲν τούτων) ἔθانون Eust. 497 δέ τε H: δέ τι H^s B U: δ' ἔτι t
 Ω* παρήσθα Ω*: παρηγας 331, παρήγας t H^{yp}, παρήγες F

- εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
 Αἶας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμῃ δολιχρῆτμοισιν·
 500 Γυρήσιν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
 πέτρῃσιν μεγάλῃσι καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
 καὶ νῦ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
 εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἀάσθη·
 φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαΐτμα θαλάσσης.
 505 τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδῆσαντος·
 αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
 ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
 καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μείνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
 τῷ ῥ' Αἶας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
 510 τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
 ὥς δ' μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἄλμυρόν ὕδωρ.
 'σὸς δὲ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἡδ' ὑπάλυξεν
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη
 {ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειαίων ὄρος αἰπύ
 515 ἵζεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρεν βαρέα στενάχοντα,}
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε ἔναιε Θυεστιάδης Αἰγισθοῦ.
 {ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπῆμων,
 520 ἄψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο,}

498 Philostr. Vit. Soph. 2.1.10, 26.4 (parod.); Iul. Epist. 34.406d
 500–501a Hdn ii.924.1 500 sch Lyc. 389a 502b sch Ψ 783b 504 sch Lyc.
 395c; (–φυγ.) Epm. η 21 508b ApS 155.21 511b EtG α 519; (ἀλμ. ὕ.) Hdn
 ii.15.20 512 Epm. γ 28; (–ἀδ.) ApD Synt. 109.5, 207.3, Pron. 106.1
 514–515 (ἴξ.) sch ι 80 517 EtM 384.30

498 ante h.v. ἰον . . ηεῖ . [332 (fort. ἀμετρητος) πονος ηεν vel sim.); vv.
 praecedentes perierunt 498 om. Zen 500 μιν t Mc Eust.: μὲν Ω*
 ἐπέλασ(σ)ε 331 t Z Ω (post verbum erasum G): ἐδάμασσε(ν) H^{yp} P^{yp}
 507 α]υτης 332 508 μείνε Ω*: μίμνε 333? H^{yp} B ἔμπεσε 332 Ω*: ἔμβαλε G
 511 “ἐν οὐδεμῶι ἐφέρετο”; hab. Ar 332 tt Ω 514–516 et 519–520 post
 insertos esse vidit Von der Mühl RE Supp. VII 708; cf. West Cycle 265 sq.
 514 τάχ' Ω: ῥα t 516 βαρέα (cf. ε 420) H^s Ω*: μεγᾶλα (cf. ξ 354) F H B. – cf.
 ad κ 76, ψ 317 517 ἐσχατιήν 329 F H^c B Eust.: –ῆς t Ω*. – cf. ad ε 238
 519 καὶ κεῖθεν Ar Ω*: καὶ ἐκ- G, κάκ- H^c P B 520 στρέψαν G H P^c: τρέψαν
 Ω*

- ἦτοι δὲ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης
καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἶδε γαῖαν.
τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπός, ὃν ῥα καθεῖσεν
- 525 Αἰγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθόν,
χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὃ γ' εἰς ἐνιαυτόν,
μὴ ἐλάθοι παριών, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς·
βῆ δ' ἔμμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
αὐτίκα δ' Αἰγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
- 530 κρινάμενος κατὰ δῆμον εἰκόσι φῶτας ἀρίστους
εἶσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
αὐτὰρ ὃ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, αἰκέα μερμηρίζων·
τὸν δ' οὐκ εἰδὼτ' ὄλεθρον ἀνήγαγε καὶ κατέπεφνεν
- 535 δειπνίσσας, ὥς τις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
οὐδέ τις Ἀτρεΐδew ἐτάρων λίπεθ' οἳ οἱ ἔποντο,
οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν·'
“ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
- 540 ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄραν φάος ἡελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
δὴ τότε με προσέειπε γέρον ἄλιος νημερτής·
‘μηκέτι, Ἀτρεὺς υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
κλαῖ’, ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δῆομεν· ἀλλὰ τάχιστα
- 545 πείρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
ἢ γὰρ μιν ζῶν γε κιχήσεται, ἢ κεν Ὀρέστης
κτεῖναι ὑποφθάμενος, σὺ δὲ κεν τάφου ἀντιβολήσῃς.’
“ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ

521–523 Eudoc. 918–920 526 (– δέ) Eudoc. 299 535 Dio Prus. 74.18;
sch Soph. El. 446; sch Eur. Hec. 1279; cf. Machon. 118 G., Eudoc. 1529; (ὥς –)
sch Lyc. 1375a; (β. –) cf. Hsch. β 971 537 Hdn ad Δ 319; (ἔκτ. –) Epm. κ 130
539–540 Eudoc. 1798–1799 541 v. Ω 513 app. 542 Eudoc. 1802

521 ἐπεβήσετο Ω*: –ατο 329 t H^c B U 522 δ' t Ω*: τ' H 527 παριών Ar
329 Ω: παρεών quidam ante Did 528 ἀγγελέων 329 Ω*: ἀγγέλλων F
535 φάτνῃ 171 tt* Ω*: –ην sch-Eur.^{vi} Hsch. P 539 νύ μοι κῆρ 171 t H^{yp} Ω*:
μοι ἦτορ (cf. 538) F H 542 με Ω*: μοι G M U 543 οὕτω 141a H^f Ω*: οὕτως
171 F: αἰεὶ H^a? M 547 κτεῖναι 171 G: –ει B: –η P^c?: κτείνειν 329 Z Ω*

- αὐτίς ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη,
 550 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 ‘τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ’ ὀνόμαζε,
 ὅς τις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ
 {ἤε θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι}.’
 “ὥς ἐφάμην, ὃ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 555 ‘υἱὸς Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 τὸν ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκῃ
 ἴσχει· ὃ δ’ οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 560 οἳ κέν μιν πέμπουσιν ἐπ’ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 ‘σοὶ δ’ οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπείν,
 ἀλλὰ σ’ ἐς Ἥλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
 ἀθάνατοι πέμπουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς –
 565 τῇ περ ῥήϊστη βιοτῇ πέλει ἀνθρώποισιν·
 οὐ νιφετός, οὔτ’ ἄρ χειμῶν πολὺς οὔτε ποτ’ ὄμβρος,
 ἀλλ’ αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνείνοντος ἀήτας
 ὦκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους –
 οὔνεκ’ ἔχεις Ἑλένην καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἐσσι.’
 570 “ὥς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.

551b Arn ad δ 498 555b Mich. Syncell. π. λόγου συντάξεως 147 (ex Hdn) 561–568 Porph. fr. 377 561–564 Ἐκλ. AO ii.445.15; EtGud 242.10 Stz. 563–568 Strab. 3.2.13; [Plut.] Hom. 2.208.1 563–565 (– πέλ.) + 566 (– πολ.) + 567–568a Strab. 1.1.4 563–564a + 567–568a id. 1.2.31; 563–564a + 565 (– β.) Orig. c.Cels. 7.28; 563–564 Plut. fr. 201 S.; Porph. fr. 383; sch η 324; 563 (– πεδ.) + 564 (πέμψ.) sch Hes. Op. 171 563 Plut. Mor. 942f; (ἐς –) Cent. Par. 50.27; EtM 667.56; (ἡλ. π.) EtM 428.30; (ἡλ.) Hsch. η 399 564 (ξ. ‘P.’) Aristid. Or. 38.20 565–567 Eudoc. 47–49 565 (– β.) Porph. ad X 431 566 (οὔτ’ ἄρ –) Max. Tyr. 11.10, 30.4 567–568 sch Eur. Ph. 211 567 [Arist.] Probl. 26.31; sch Pind. Ol. 2.128; (ζ. –) sch ε 295; 567b Choric. 36.18 568a sch Y 68b 569 sch Pind. Ol. 2.129; 569a Nic ad δ 564

553 “ἐν ἀπάσαις ἡθετεῖτο”: habent 141a 171 329 Ω 554 αὐτίκ’ G M: αὐτίς 171 Ω* 556 τον 171: τὸν δ’ Ω 566 οὔτέ 171 Porph. Eudoc. Ω*: οὐδέ tt* F B U 567 πνείνοντος Ar Porph. sch-Eur.^{vi} H^s M: -οντας (nov. Did) tt* Z M^s Ω*: διαπνεύουσιν ἀῆται [Arist.]. – cf. Rengakos 100 569 om. quidam ante Did: φίλος ἐσσί alii 570 ἐδύσετο F H M: -σατο H^s Ω*

- αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ἥϊα, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἡδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλίσάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσὶ νύξ·
 575 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆας μὲν πᾶμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα διαν,
 ἐν δ' ἰστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἰστίᾳ νηυσὶν εἴσηις,
 ἄν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 580 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 ἄψ δ' εἰς Αἰγύπτιοιο διυπετέος ποταμοῖο
 στήσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
 χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
 585 ταῦτα τελευτήσας νεόμην, ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
 “ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
 ὄφρα κεν ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
 καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
 590 τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὖξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
 δώσω καλὸν ἄλγειον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
 ἀθανάτοισι ἐμέθεν μεμνημένος ἡματα πάντα.”
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 “Ἄτρείδη, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
 595 καὶ γὰρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
 ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἔλοι πόθος οὐδὲ τοκῆων·
 αἰνῶς γὰρ μῦθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
 τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἐταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέη· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἔρύχεις.

580 (al.) Cent. Par. 35.14 581 Aristid. Or. 36.104, cf. 43.28; Eudoc. 346;
 sch Pind. Pyth. 4.97a 592 Eudoc. 1405 597–598 (τ.) ApS 14.17

573 κατήλθομεν 171 P^c Ω*: κατήλυθον (ex 428 al.) G P^a U
 574 ὀπλίσάμεσθ' Ω*: ὠπλ- F H^c P^c B 578 νηυσὶν εἴσηις P^{yp} Ω*: νηὸς εἴσης
 G F P^{yp}: νηὶ μελαίνῃ P 579 ἄν G H P U: ἐν Ω* καθίζον Bekker: κάθιζον Ω
 581 δ' tt* Ω*: om. Aristid. H^a P 583 χόλον Ω*: νόον G 585 δίδοσαν H^c P
 590 τρεῖς, cf. ad 409 596 κέ Ω*: τί P^r 599 με...ἐρύχεις (nov. Did) Z H^s Ω*:
 κε(ν) ... ἐρύκοις Ar: με ... ἐρύκοις H P^a? B

- 600 δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
εὐρέος, ὧ ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον
πυροὶ τε ζεῖαι τε ἰδ' εὐρυφυῆς κρήναι λευκόν.
605 ἐν δ' Ἰθάκῃ οὕτ' ἄρ' ὁρόμοι εὐρέες οὔτε τι λειμῶν·
αἰγίβοτος, καὶ μάλλον ἐπήρατος ἵπποβότοιο.
οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,
αἷ θ' ἀλὶ κεκλίεται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων.”
ὥς φάτο, μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
610 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
“αἵματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἳ' ἀγορεύεις·
τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
δῶρον δ' ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
δώσω δὲ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν·
615 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράνται·
ἔργον δ' Ἠφαίστοιο· πόρεν δὲ ἐ Φαίδιμος ἥρωες,
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῖν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.”
620 ὥς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

604 Dio Prus. 35.13; Eudoc. 24; Epm. ι 69 (et 604b ibid. iterum); Suda π 3221; (εὐ. -) sch E 196a **605** (- εὐρ.) Plut. Mor. 1088d; Epm. κ 53 **606** sch Opp. H. 2.499 **607-608** Strab. 10.2.12 **607** sch X 45; (- ἵππ.) sch δ 636 **608a** sch E 709; EtM 500.14 (Hdn ii.224.19) **611** Muson. ap. Stob. 2.31.125; Choer. in Thd. ii.27.10; sch θ 166; (- τ.) Aristid. Or. 30.11; Choer. in Thd. ii.25.16, 328.3, 329.9, 332.23; Excerpta gramm. AO iv.171.17, 24, 349.7, 350.18, 354.12; sch Eur. Ph. 789; **611a** ApD Adv. 147.4; Hdn i.553.8, ii.950.6; Charax AB 1151; EtM α 495; sch θ 583 **612** Eudoc. 680 **614** Cent. Par. 40.83 **615-619a** Strab. 1.2.33 **617** (Φ.) Hsch. φ. 39 **618** Cent. Par. 7.8; **618a** Epm. σ 45; **618b** ApD Synt. 206.20, Pron. 47.25, 106.15; Epm. ο 101 **619a** ApD Synt. 207.2; **619b** Epm. τ 66

600 δῶνις Nauck ἔστω Ω* M^s: ἔσται F M **604** ἰδ' tt* G P B: ἡδ' Dio F U Eust.: καὶ H M **606** αἰγίβοτος...ἐπήρατος (nov. Did) Ω: -ον ... -ον Ar **607** ἱππήλατος tt* Ω: εὐδείελος Strab. **608** δέ τε t G P^c M: δέ τι F H: δ' ἔτι P^a B **609** γήθησε H^{yp} **611** ἀγαθοῖο Ar tt Ω: ὀλοοῖο Crates **613** δῶρον G P^c M B^c, agn. Eust. **618** ὅθ' ἐὸς Ar 171 tt Z Ω: ὅτε ὃς olim quidam (sc. στεος Zen psilotice?), cf. Epm. **619** κείσ' ἐμέ Hdn

δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος.
οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
σίτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.

ὥς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·

- 625 μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
δῖσχοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες
ἐν τυκτῶι δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες·
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἄρχοι μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἕξοχ' ἄριστοι.
630 τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·

“Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἥε καὶ οὐκί,
ὀππότῃ Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος;
νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς
635 Ἥλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
δώδεκα θήλεια, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
ἄδμητες· τῶν κέν τιν' ἔλασσάμενος δαμασάιμην.”

ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, οὐ γὰρ ἔφαντο
ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηληϊόν, ἀλλὰ που αὐτοῦ

- 640 ἄγρων ἢ μῆλοισι παρέμμεναι ἢ ἐσβύτῃ.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·

“νημερτές μοι ἔνισπε· πότ' ὦιχετο, καὶ τίνες αὐτῶι
κούροι ἔποντ'; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἦ' εἰοὶ αὐτοῦ
θήτές τε δμῶές τε; δύναιτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.

- 645 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἶδω,

621 Eudoc. 1813, 2100 622 [Ammon.] Diff. 4; Hsch. α 934; Eudoc. 569;
622b ApS 78.31; (εὐ. οἶ.) ApD Adv. 136.12 624 Eudoc. 1433 626 Philod. De
bono rege xxii 25; Ath. 24c, cf. 10a; sch p 605 627a Philod. De bono rege
xxii 27; sch α 119a¹ 629 Eudoc. 1814, 2101 630 (υἱ. Φρ. N.) sch Ψ 612
642a Hdn ad Ω 388 643 (ἦ –)–644a ApD Pron. 107.1 644a [Ammon.] Diff.
232; Epm. σ 6

621 ἐς F H: ἀνὰ t H^{yp} Ω* βασιλῆος t Ω: Οδυσσῆος 171 623 ἔπεμπον 171^c
G^r? H M^s B Eust.: ἐνεῖκαν 171^a H^{yp} Ω* 627 ἔχοντες Ar Nic H P^a, cf. Philod.:
ἔχεσπον 171 Ω*: utrumque Eust. – cf. ad p 169 630 ἐγγύθεν 171^s Ω: ἀντιος
171^t 631 ἀνειρόμενος Ω*: ἀμειβ– 171 G F H^a. – cf. ad 461 641 προσέφη
Εὐπείθεος υἱός 171 172 Ω: ἀπαμείβετο φώνησέν τε H^{yp} P^{yp} 642 καὶ τίνες
quidam quos Hdn castigat 643 αὐτοῦ 171^s t Ω*: -ῶ(ι) 171^t G H^a? P^a 645 εὖ
εἰδῶ 172, εὖ εἰδῶ Ω; cf. ad α 174

- ἥ σε βίηι ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
 ἦε ἐκὼν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳι.”
 τὸν δ’ υἱὸς Φρονόιοι Νοήμων ἀντίον ἡύδα·
 “αὐτὸς ἐκὼν οἱ δῶκα· τί κεν ρέξειε καὶ ἄλλος,
 650 ὅππότε’ ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
 αἰτίζηι; χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἶη.
 κοῦροι δ’, οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ’ ἡμέας,
 οἳ οἳ ἔποντ’· ἐν δ’ ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ’ ἐνόησα
 Μέντορα, ἡὲ θεόν, τῷ δ’ αὐτῷ πάντα ἐώικει.
 655 ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα διὸν
 χριζὸν ὑπηρίον· τότε δ’ ἔμβη νηὶ Πύλονδε.”
 ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός·
 τοῖσιν δ’ ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 μνηστῆρας δ’ ἄμυδις κάθεσαν καὶ παῦσαν ἀέθλων,
 660 τοῖσιν δ’ Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός,
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαιναι
 πίμπλαντ’, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην·
 “ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
 Τηλεμάχῳι ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
 665 εἰ τοσσώνδ’ ἀέκητι νέος πάϊς οἴχεται αὐτῷς
 νῆα ἐρυσσάμενος κρίνας τ’ ἀνὰ δῆμον ἀρίστους,

649a ApD Synt. 196.12, 269.6, Pron. 24.9, 78.29, Adv. 125.10 651 Cent.
 Par. 40.38 661–662 v. ad A 103–4; ex Odyssea 662b Porph. Hom. 52.5 Sod.;
 sch δ 27 663 Eudoc. 1996 664 Hdn ad Θ 229; 664b id. ad O 735; Epm. φ 48
 (bis)

646 ἡ fere Ω*, ἥ 172 H, η 171: εἰ H^{yp} P^m 647 προσπτύξατο F H^c M U
 Eust.: προπτ- 171 172 Z Ω* 649 τί 171 172 Z Ω*: τό F 650 θυμῷ(ι) 172 Ω:
 θυμου 171 651 αἰτίζη(ι) 171 Ω*, -ζει F Eust.: de -ζοι cogit. Hermann Op. IV
 147 652 ἡμέας 171 Ω*: ὁμέας 172 P^a B U 653 βαίνοντ’ ἐνόησα 171 172 Ω*:
 -οντα νόησα G 654 ἡὲ θεόν H^{yp} Ω*: ἡίθεον 171 H^c M^a U 656 ὑπηρίον 171
 172 Ω*: ὑπ’ ἡρίην F 657 πατρός 172 Ω: καλα 171 659 μνηστῆρας 172 G H^a
 P^c B U: -ρες Ω* κάθεσαν van Leeuwen: κάθισαν 172 Ω. – cf. Il. praef. xxxi
 660 μετέφη 172 Ω*: προσέφη H P U 661–662 (= A 103–104) ath. Ar 664 οἳ
 Ar tt Ω: μιν quidam ante Did. – cf. ad π 347 665 εἰ Hartman Mn. 12 (1884)
 228: ἐκ Ω τοσσώνδ’ Ptol G F P^a U: τόσσων δ’ plerique ante Hdn, Ω*: τόσσων
 Eust. 666 ἐταίρους (ex 669) F. – cf. ad 278

- ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἵκος' ἐταίρους,
 670 ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχῆσμαι ἡδὲ φυλάξω
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 ὥς ἂν ἐπισμυγερώς ναυτίλεται εἵνεκα πατρός.”
 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἡδ' ἐκέλευον.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
 675 οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
 μύθων, οὓς μνηστήρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμειον·
 κήρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς
 αὐλῆς ἐκτὸς ἐών, οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον·
 βῆ δ' ἔμην ἀγγελέων πρὸς δῶματα Πηνελοπείῃ.
 680 τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηγύδα Πηνελόπεια·
 “κήρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστήρες ἀγανοῖ;
 ἦ εἰπέμεναι δμωιῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
 ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
 μὴ μνηστεύσαντες μῆδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες
 685 ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,
 οἱ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλόν,
 κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος. οὐδέ τι πατρῶν
 ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἐόντες,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσχε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,

667 (ἀλλά –)–668 ApD Synt. 191.3, Pron. 42.27–31; (ἀλλά –)–668a Hdn ad O 226, Ω 292, ο 285; [Arcad.] 144.10 B.; (ἀλλά –) ApD Synt. 202.13, Pron. 37.28; Charax AB 1153 671 Strab. 10.2.10 (et 671b ibid. iterum); (– Σ. τε) id. 8.3.26; 671b ApS 126.12 672 (ἐπ. ν.) ApS 74.3 677–678 Porph. ad E 137–138 678 Eudoc. 1806 681–686 + 687 (οὐδέ –)–689a Auct. π. ὕψ. 27.4 682 sch Heph. 289.6, 322.12 683b ApD Synt. 201.1; Hdn ad A 368, Δ 2 685 Orig. c.Cels. 4.94

668 ἡμῖν πῆμα γενέσθαι (cf. ρ 597) “αἱ κοινότεραι” tt H^{yp} Ω*: ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι B Eust.: ἥβης μέτρον ἰκέσθαι Ar^{ab} G H 670 αὐτίς Bentley cl. A 27 672 ναυτίλεται F: ναυτίλλ- Ω* 679 πρὸς (cf. σ 314) Ω*: διὰ (cf. 24, ζ 50) P U 680 δὲ κατ' Ω: δ] ὑπερ (= ρ 575) 172 682 ἦ (vel ἦ) Ar sch-Heph. (disertim) [172] Ω: om. t* 685 δειπνήσειαν 169 172 w1 tt Ω*: –σαιτε H 686 οἱ θάμ' 172 t G B Eust., praetulit Hdn: οἱ θ' ἄμ' Ω* 688 τὸ 172 Ω: τῶν t 689 μεθ' 51 172 Ω: ἐν H^{yp} (“τινές”)

- 690 οὔτε τινα ῥέξας ἐξαΐσιον οὔτε τι εἰπών
 ἐν δῆμῳ, ἥ τ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῆων;
 ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη·
 κείνος δ' οὔ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρ' ἐεώργει.
 ἀλλ' ὃ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
 695 φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.”
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μένων πεπνυμένα εἰδώς·
 “αἶ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλείστον κακὸν εἶη.
 ἀλλὰ πολὺ μέζον τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
 μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
 700 Τηλέμαχον μεμάσσι κατακτάμεν ὅξει χαλκῷ
 οἴκαδε νισόμενον. ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρός ἀκουήν
 ἐς Πύλον ἡγαθέην ἦδ' ἐς Λακεδαίμονα διαν.”
 ὣς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὅσσε
 705 δακρυόφι πλησθέν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσκετο φωνή.
 ὁψέ δέ δὴ μιν ἔπεσσι ἀμειβομένη προσέειπεν·
 “κῆρυξ, τίπτε δέ μοι πάϊς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεώ
 νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἶ θ' ἄλός ἵπποι
 ἀνδράσι γίνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν.
 710 ἦ ἵνα μῆδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;”
 τὴν δ' ἡμίβετ' ἔπειτα Μένων πεπνυμένα εἰδώς·
 “οὐκ οἶδ' ἢ τίς μιν θεὸς ὥρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
 θυμὸς ἐφορμήθη ἵμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
 πατρός ἐοῦ ἢ νόστον ἢ ὃν τινα πότμον ἐπέσπεν.”

690–691 [Plut.] Hom. 2.182.2, unde Stob. 4.7.8 690 Cent. Par. 12.6
 693 sch Hes. Th. 86 695 (οὐδέ –) sch Thuc. 3.40.4, 6.12.1 703 Eudoc. 240;
 (τῆς –) Charito 1.1.14 705–706 Eudoc. 244, 246 708–709 Cocondr. 229.3;
 Anon. iii Trop. NGG 1896.339; sch DThr 458.12 708 Artem. 1.56 (64.15 P.);
 (αἶ θ' –) sch Ψ 306–307 709b Epm. η 22; (πουλ. –) Epm. π 132 710 Eudoc.
 1505

690 οὔτε τι 172 Ω*: οὐδέ τι H 692 φιλείη Christ Rh. Mus. 36 (1881) 29,
 φιλήη Cauer ed. xiii 693 ἄνδρ' ἐεώργει scripsi, cf. ad ξ 289 (ἐεώργει iam
 Voss Randgl. 53): ἄνδρα ἐώργει t Z Ω 697 αἶ 172 H P^{yp} B Eust.: εἰ Ar? Ω*: ἦ
 U^r 698 μεῖζον 172 Ω 701 νισόμενον [51]? H^a: νεισ- Z Ω* 702 ἡγαθέην Ar
 51 Ω: ἡμαθίην Rhi 704 ἀμφασίη sch Z F^s Ω*: ἀ||φασίη F. – v. ad P 695
 705 ἔσκετο quidam ante Did P^c U^a; ἔσχ- Ar^{ab} t Ω*. – v. ad P 696 707 πάϊς sic
 51 Ω 712 ἦ Ar H^a: εἰ (nov. Did) Ω* 713 ἐφορμ- H^a P^a

- 715 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
τὴν δ' ἄχος ἀμφοχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δίφρωι ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἵζε πολυκμήτου θαλάμοιο
οἴκτρ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον
720 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν, νέαι ἡδὲ παλαιαί.
τῆς ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·
“κλῦτε, φίλαι· περὶ γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν
ἐκ πασέων, ὅσαι μοι ὁμοῦ τράφον ἡδ' ἐγένοντο·
ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
725 παντοίῃσι ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρεῖψαντο θύελλαι
ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὀρμηθέντος ἄκουσα.
σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάστη
730 ἐκ λεχέων μ' ἀνεγείραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῶι,
ὅππότε κείνος ἔβη κοίλῃν ἐπὶ νῆα μέλαιναν;
εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
ἢ κέ με τεθνηῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
735 ἀλλὰ τις ὀτρηνῶς Δολίον καλέσειε γέροντα,
δμῶ' ἐμόν, ὃν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,

716 ead. 791; (οὐδ' -)–717 cf. Teles p.33.5 H.; Porph. ad K 167; (οὐκέτι ἔτλη)–717a sch P 700b 719–720 Eudoc. 786–787 721 ApS 9.2 727b(?) sch E 216b¹ (cf. ad α 241) 728a Hdn ad B 115 735 (Δολ.) Hdn ad B 495, E 39 736 (ὄν -) Arn ad δ 351; sch B 287; (ὄν - ἔτι) sch Δ 539b

716 ἔτ' ἔτλη tt* Ω: ἐμελλε Porph. 717 δίφρω(t) tt F H^a P M^c (ss. v) U: -ου Ω* 721 τῆ(ι)ς t F H, τῆισ' G: τῆ(ι)ς δ' fere H^c Ω* 722 Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν H U, ἄλγεα δῶκεν Eust.: -ιοι ἄλγε' ἔδωκαν H^s Ω* 723 τράφον r (Vrat. 28): -εν Ω. – cf. ad κ 417; Il. praef. xxxvi 726 ath. Ar; cf. ad 816 727 δ' αὖ M U ἀνηρεῖψαντο θύελλαι Ar^a (t) Ω* H^{vp}: ἀποκτείνειν μεμάσιν (ex ε 18) Ar^b? H P^{vp} M B. – de ἀνηρ. cf. ad α 241 728 ἀκλέα Ω*: ἀκλεᾶ F B U, agn. Eust.: ἀκλεᾶ Knight ἐν μεγάρῳ t 730 σάφα H^{vp} Ω*: μάλα H 731 κείνος H B U: ἐκ- Ω* 732 ὀρμαίνοντα Ar Z Ω: ὀρμηθέντα (ex 728) quidam ante Did 734 τεθνηῖαν G F: τεθνηκυῖαν G^c Ω* 735 ὀτρηνός F P^a B^a Δολίον: de accentu v. Hdn (t) 736 δῶκε tt Ω*: ἔδωκε F H^c P^a

- καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὄφρα τάχιστα
 Λαέρτη τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξει,
 εἰ δὴ πού τινα κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας
 740 ἐξελθὼν λαοῖσιν ὁδύρεται, οἱ μεμάασιν
 ὄν και Ὀδυσσῆος φθείσαι γόνον ἀντιθέοιο.”
 τὴν δ’ αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 “νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλεῖ χαλκῶι
 ἢ ἕα ἐν μεγάρωι· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω.
 745 ἦϊδε· ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ οἱ ὅσσ’ ἐκέλευσεν,
 σίτον και μέθυ ἡδύ· ἐμέο δ’ ἔλετο μέγαν ὄρκον,
 μὴ πρὶν σοὶ ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι
 ἢ σ’ αὐτὴν ποθέσαι και ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
 ὥς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροά καλὸν ἰάπτῃς.
 750 ἀλλ’ ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροὶ εἴμαθ’ ἐλοῦσα,
 εἰς ὑπερῶι’ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 εὖχε· Ἀθηναίῃ κούρηι Διὸς αἰγιόχοιο·
 ἦ γὰρ κέν μιν ἔπειτα και ἐκ θανάτοιο σαῶσαι.
 μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ οἴω
 755 πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιδάδοι
 ἔχθεσθ’, ἀλλ’ ἔτι πού τις ἐπέσσεται ὅς κεν ἔχῃσιν
 δώματά θ’ ὑπερεφέα και ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.”
 ὣς φάτο, τῆς δ’ ἠῦνῃσε γόνον, σχέθε δ’ ὅσσε γόοιο.
 ἦ δ’ ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροὶ εἴμαθ’ ἐλοῦσα,

737 Cent. Par. 50.29; (– πολ.) Porph. ad Ω 221; Orio 58.30; Melet. Nat. hom. 94.6; EtM 406.24, 32; sch α 53b¹; sch Hes. Th. 746; 737a sch Λ 271 739 ‘Trypho ii’ Trop. 2.6 (CQ 15.237); Choer. Trop. 246.19; sch DThr 458.37 741 (– γ.) ApD Pron. 106.26 746b ApD Synt. 192.17, 218.8, Pron. 65.14, 76.11; Io. Alex. 106 749 Eudoc. 2198 750 Clem. Str. 4.142.2; (ὕδρ.) ApS 157.14; Hsch. v 84 753 Eudoc. 1265 758 Eudoc. 1266, 2216 759 Clem. Str. 4.22.144

737 και tt* Ω: ὅς Orio Melet. EtM 741 φθείσαι (nov. Hdn) Z F P: φθίσαι Hdn(?) t G M, φθίσαι B U (ss. φθείσθαι): φθ]ίν[αι H¹: φθείσθαι δόμον M^{yp} 742 φίλη τροφὸς F H P: περίφρων Ω* 744 ἢ ἕα ‘quae eram’ quidam ante Hdn 745 ἐκέλευε Eust. 746 ἐμεῦ tt Ω: corr. Knight 747 τε (cf. β 374; Denniston 514 (iv)) Ω*: δὲ B: γε Wolf 753 σαῶσαι Hdn et fere Ω*: –σαι G (–σω t) 758 ἠῦνῃσε van Leeuwen: εὔν– t Z Ω γόνον... γόοιο cf. 800–801: ὁδύννας ... γόοιο Bérard: γόνον ... ῥόοιο (cf. τ 204) Schwartz 310, vix recte: γ[οοιο et 52 σχέθε t Ω*: σχέτο F 759 εἴμαθ’ ἐλοῦσα 52 Z Ω: εἴματ’ ἔχουσα t

- 760 εἰς ὑπερῶι' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέωι, ἡράτο δ' Ἀθήνη·
 “κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
 εἴ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεύς
 ἦ βοὸς ἦ ὄϊος κατὰ πτόνα μηρί' ἔκηνε,
 765 τῶν νῦν μοι μνήσαι, καί μοι φίλον υἷα σώωσον,
 μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.”
 ὥς εἰποῦσ' ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
 ὧδε δέ τις εἶπεςκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 770 “ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασιλεια
 ἀρτύει· οὐδέ τι οἶδεν, ὃ οἱ φόνος υἱὶ τέτυκται.”
 ὥς ἄρα τις εἶπεςκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “δαίμονιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
 775 πάντας ὁμῶς, μή πού τις ἀπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
 ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
 μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.”
 ὥς εἰπὼν ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
 βᾶν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης.
 780 νῆα μὲν οὖν ἀμπρωτον ἄλὸς βένθόσδε ἔρυσσαν,
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
 782 ἥρτύναντο δ' ἑρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνουσιν·
 784 τεύχεα δέ σφ' ἤνικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
 785 ὑφού δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 ἔνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν.

762 (al.) D.H. Comp. 34 767 Eudoc. 1247 772 Cent. Par. 21.30
 782 Cent. Par. 33.11; 782a sch Soph. O.C. 71; 782b sch Ar. Ach. 549; (τρ.)
 Hsch. τ 1499 785 (– ὥρμ.) ApD Adv. 176.11; sch Ξ 77; 785a ApD Adv.
 207.12; (ἐννοδίῳ) Hsch. ε 3209

762 μοι Ω*: μευ P: variant codd. Dionysii 767 ἀρῆς 171^c t Z Ω: αὐδης
 171^a 773 με]τεφη Εὐπειθεος υἱος (ex 641, 660) 171 775 πάντας Nic 336 Ω:
 πάντες Y εἴσω 171^s Ω: ειπη 171^t 777 ἤραρεν 171 Ω: εὔαδεν HYP PYP 780 οὖν
 Ω* G^s: αρ G 783 πάντα κατὰ μοῖραν, ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν (= θ 54)
 add. F M B, “περισσὸς δοκεῖ” M^m: abest ab 171 336 Ω* 784 σφιν ἐνεικαν F
 785 ἐν νοτίῳ Ar tt* Z Ω: ἐννοδίῳ Arph hic et θ 55, cf. Hsch.

- ἦ δ' ὑπερῷωι αὖθι περίφρων Πηνελόπεια
 κείτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος,
 ὀρμαίνουσ' ἢ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων
 790 ἦ' ὃ γ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
 ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὀμίλῳ
 δείσας, ὅππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσιν,
 τόσσα μιν ὀρμαίνουσιν ἐπῆλυθε νῆδυμος ὕπνος·
 ἠῦδ' ἄνακλινθεῖσα, λύθην δέ οἱ ἄψα πάντα.
 795 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εἶδωλονποίησε, δέμας δ' ἥϊκτο γυναικί,
 Ἰφθίμηι, κούρηι μεγάλητορος Ἰκαρίοιο,
 τὴν Εὐμήλος ὅπυι Φερῆς ἐν οἰκίᾳ ναίων·
 πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύος θείοιο,
 800 εἴως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην γοόωσαν
 παύσειε κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
 ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “εὐδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιημένη ἦτορ·
 805 οὐ μὲν σ' οὐδὲ ἔωσι θεοὶ ρεία ζῶντες
 κλαίειν οὐδ' ἀκάχησθαι, ἐπεὶ ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστιν
 σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆμενός ἐστιν.”
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,

788 Eudoc. 639, 2173; 788a Ath. 24a 789 Eudoc. 326, 2174
 791–793 Porph. Hom. 125.13 Sod. 794 (al.) [Plut.] Hom. 2.207.3; Eudoc. 797;
 cf. Hdn ad A 611; 794b Epm. α 288, v 31 796b [Plut.] Hom. 2.124.1; sch Ξ
 136c¹ 797 ApS 93.23 800 (– ὁδ.) sch Ω 154 801 Eudoc. 806, 2197
 802 ApS 91.9; 802b id. 100.10; Hsch. ι 612, π 548; sch ζ 20 805a Hdn ad δ
 165 807 (οὐ –) Orio 32.9; EtG α 478

787 ὑπερῷωι αὖθι Ω* M^{yp}: ὑπερῷ(ι)' ἀναβάσα M B 788 ἄσιτος Ar tt* Ω:
 ἀναυδος Rhi Eudoc.²¹⁷³ 789 ἦ F², Bekker: εἰ Ω* 793 ἐπῆλυθεν ἡδυμος P^c
 794 ἠῦδ' van Leeuwen: εἶδε 171 tt Ω 796a καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ
 ἔργ' εἰδυῖν (= v 289) add. P 797 utrum Ἰφθίμηι nomen proprium esset
 necne ambigebat Ar Ἰασιδαο ss. καριοιο 171 800 εἴως Hdn [30] 171 Ω*: εἴ
 πως F B: ὅπως U^{2yp} (cf. ad ε 386) γοόωσαν 337 Ω*: γοάωσαν 30 (ss. κατα
 θυμον), H^a: γοάουσαν 171 804 ἦτορ; cum interrogationis siglo H U:
 lineolam obliquam (ἦτορ /) apponit 337. – cf. ad B 23 805 οὐδὲ ἔωσι 171 t Ω:
 οὐδ' εἴωσι Bentley 806 ἀκάχησθαι Ω*: properisp. Ptol Hdn (ad T 335) H^c P^c
 M νόστιμός 30⁸ 171 230 337 Z Ω: νηπ[ι]ο 30 807 om. 30, rest. m³

- ἡδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὄνειρείησι πύληισιν·
 810 “τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἤλυθες; οὐ τι πάρος γε
 πωλέ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις·
 καὶ με κέλει παύσασθαι οἷζύος ἡδ' ὀδυνάων
 πολλέων, αἳ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 815 παντοίησι ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
 ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
 νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηός,
 νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς οὔτ' ἀγοράων.
 τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μάλλον ὀδύρομαι ἢ περ ἐκείνου·
 820 τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δεΐδια, μὴ τι πάθῃσιν,
 ἢ ὃ γε τῶν ἐνὶ δῆμῳ, ἴν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
 δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανώνονται,
 ἰέμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.”
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἄμαυρόν·
 825 “θάρσει, μῆδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δεΐδιθι λίην·
 τοίη γὰρ οἱ πομπὸς ἄμ' ἔρχεται, ἦν τε καὶ ἄλλοι
 ἄνδρες ἡρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γάρ,
 Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρει·
 ἢ νῦν με προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.”
 830 τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “εἰ μὲν δὴ θεὸς ἔσσι θεοῖό τε ἔκλυες αὐδὴν,
 εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κείνον οἷζυρόν κατάλεξον,

809 Eudoc. 798; 809a Epm. κ 152; 809b ApS 121.11; Hsch. ο 870; (δν.)
 Suda ο 342 817 (παῖς) + 818 sch T 326a¹ 820 (– δ.) Epm. δ 69 823 Cent.
 Par. 40.57 824 (εἶδ. –) Porph. Hom. 47.6 Sod. 825–827 Eudoc. 2201–2203
 825 ead. 890 831 ead. 704, 860, 1894, 1946

811 πωλέ' Barnes, πώλε' C D: πωλέαι Z^a Ω*, πώλειαι Z^c U (ss. η): πώλαι
 (ss. ε) 171, πώλαι F 812 κελαιε 171: κέληι B Eust. 816 (= 726) ath. Ar
 817 αὐ 171 Ω*: δ' αὐ M 819 δε 171 821 τῶν Ω: τῳ 171, τῷ D
 822 μηχανώνονται 171 337 Z Ω* H^s: –ώσι(ν) F H 823 ἰκέσθαι 171 337^c t Ω:
 ικηται 337^a 825 θαρσι μῆ μ' ὅι ταυτα μετα φρεσι σῆσι μελοντων (~ ν 362, al.)
 171, sed verum restituit corrector μῆ δ' ἔτι H 826 οἱ 171^c Ω: τοι (ex Ω 182)
 171^a 173 Eust. ἔρχεται 171^a t Ω*: ἔσπεται G Eust., ἔσπεται P, ἔπεται H^{yp}:
 εψεται (ex Ω 182) 171^c 827 δύναται γάρ 171 Ω* P^{yp}: καὶ ἀμύνειν (cf. O 255, P
 563) P 831 ἔκλυες 171 t Ω: –ον r^c (Vrat. 28), Schwartz αὐδὴν 171^c G P U: –ῆς
 171^a t Ω* 832 καὶ κείνον Ar 171 Ω*: κάκ- G H P

- ἥ που ἔτι ζῶει καὶ ὀραὶ φάος ἡελίοιο
 ἥ' ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.”
- 835 τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἄμαυρόν·
 “οὐ μὲν τοι κείνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
 ζῶει ὃ γ' ἥ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν.”
 ὥς εἰπὸν σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
 ἐς πνοιάς ἀνέμων. ἥ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσεν
- 840 κοῦρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
 ὥς οἱ ἑναργές ὄνειρος ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶι.
 μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.
 ἔστι δέ τις νῆσος μέσσηι ἀλὶ πετρήεσσα,
- 845 μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 Ἀστερίς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
 ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.
- ε Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
 ὠρнуθ', ἔν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
 οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
- 5 τοῖσι δ' Ἀθηναίῃ λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσσῆος
 μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·
 “Ζεῦ πάτερ ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 μὴ τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, μῆδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδῶς,
- 10 ἄλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
 ὥς οὐ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο

841 (– ἐπ.) Apio in h13 844 + 846–847 (ἀμφ.) Strab. 1.3.18
 844–846a St. Byz. α 501 846a ApS 45.26; (Α.) Hsch. α 7839
 846b–847 (ἀμφ.) Strab. 10.2.16; ApS 27.31; Porph. ad B 2; (λιμ. ναύλ. ἀμφ.)
 id. ad δ 793; (ἀμφ. λιμ.) EtG α 712/EtM α 1176; (ἀμφ.) Hsch. α 4000–4001
 ε 1–2 Macr. Sat. 5.9.11; 1 ApS 7.5; 1a ApS 85.21; Phot. Lex. η 314; Suda η 417;
 sch θ 1; 2 Macr. Sat. 1.22.4 3 (– καθ.) ApS 89.12 6 Cent. Par. 23.15

833 ἡ Bekker: εἰ 171 Ω που 171^c Ω: περ 171^a 838 κληῖδ' ἐλιάσθη 171^a B
 840 δέ 171 Ω*: τε G 841 ονειρος 171 (ss. v): –ρον 53 Ω ἐπέσσυτο (cf. ζ 20) 53
 Ω: επεστη (cf. K 496) 171 843 φόνον 53 171^s Ω: πονον 171^t 845 om. Strab.
 πετρ[ήεσης] 53^a (ex 844) ε 2 ὄρνυτο Eust. φέροι G^s Ω*: –η(ι) t G M Tz
 7 ath. Ar u.v. 8 καὶ (ut β 230) Ω: μῆδ' 30 (coniecera Nauck) ἔστω (ut β
 230) Ω: εἰη 30 10 ῥέζων H^s P^s

- λαῶν οἷσιν ἄνασσε, πατήρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 15 ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτείνει μεμάασιν
 οἴκαδε νισόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρός ἀκουήν
 20 ἐς Πύλον ἡγαθέην ἧδ' ἐς Λακεδαίμονα διάν.”
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 οὐ γάρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῆ,
 ὥς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτείσεται ἐλθών;
 25 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γάρ,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκῆται,
 μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετεὲς ἀπονέωνται.”
 ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἡῦδα·
 “Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὐτε τά τ' ἄλλὰ περ ἄγγελός ἐσσι·
 30 νύμφη ἐὺπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν,
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται
 οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπὶ σχεδὶς πολυδέσμου πῆματα πάσχων
 ἥματι κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
 35 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
 οἳ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὥς τιμήσουσιν,
 πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 χαλκὸν τε χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες

18 Eudoc. 1584, 1923 30 Eudoc. 208 35–36 Cent. Par. 23.17–18

13 (–17?) fort. ath. Ar κείται 54 Ω: μῖμναι 30 14 ἦ Ω: ὄν 30
 19 νισόμενον M^a: νεισ- Ω*: νισσ- H^c (ex νε u.v.) M^c: ἐνίσσ- (ss. [[νει]]) U
 21 [τὴν δ' ἡμειβετ' ε]πειτα πρ[ατ]ηρ αν]δρῳ[ν τε θεων τε 30 24 αποτεισεται
 30: -τίσ- Z Ω*, -τίσσ- H 24a [οἰσιν ἐνι μεγαρ]οῖς ἡ ἀμφοδὸν ἡ[ε
 κρ]υφ[η]δ[ον add. 30 27a [. . .]! . προ[add. 30 28 υἱὸν φίλον G P U: φίλον
 υἱὸν Ω* 29–32 versus quinque vel plures, textum aberrantem habuit 30; v.
 S. West Ptol. Pap. 200, 207 34 κ' Ω*: γ' M: om. “αἱ κοινότεραι”, Eust.
 37 πέμψουσι B

- {πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρετ' Ὀδυσσεύς
 40 εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν}·
 ὥς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.”
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 45 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 ἡδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆις ἀνέμοιο.
 εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὦν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώνοντας ἐγείρει.
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.
 50 Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·
 σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κύμα λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,
 ὃς τε κατὰ δεινούς κόλπους ἄλως ἀτρυγέτοιο
 ἰχθὺς ἀγρώσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ·
 τῷ ἵκελος πολέεσσιν ὀχῆσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
 55 ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
 ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἡπειρόνδε
 ἦϊεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
 ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.

42 Eudoc. 347; 42a Plut. Mor. 22d 43–49 v. ad Ω 339–345; adde 47 sch η 138; 47b–48 Luc. Dial. 45.85 50 Arn ad Ξ 226 51–53 ‘Trypho ii’ Trop. 21.1 (CQ 15.245) 51 Porph. ad ε 334–337; 51b Matro fr. 1.9 O.–S. (parod.); Philox. fr. 538; ApS 99.10; Hdn ii.940.31; (ὄρν. ἐ.) sch χ 240 52 Cent. Par. 34.6 53 ApS 6.14; Hdn i.446.22; sch A.R. 4.175a; 53a Synag. α 98; Suda α 373; (ἀγρ.) EtM α 194; 53b Epm. δ 70 56 Eudoc. 739; (ιο.) ApS 91.21; Hsch. ι 735 57–62 Macr. Sat. 5.12.8

39–40 (= v 137–138) damn. Nitzsch 39 ἐξήρετ' Brandreth 100: -ρατ' 54 Ω (ἐξ ἤρατ' Cauer, et fort. praestat disiungere) 41 οὐ [γαρ οἱ τηλιδ' αἶσα φίλ]ων ἀπο τηλεαλήσθα[ι | ἀλ[λ' ἐτι οἱ μοιρ' ἐστι φιλο]υς τε ἰδεειν καὶ ικε[σθαι 30 (cf. 113–114) 42 ἐὴν 30 54 t Ω*: ἦν F, ἦν U. – cf. ad 115 45 φέρον 30 Ω*: -εν P^a. – cf. ad Ω 341 47–49 (= Ω 343–345) ath. quidam 48 om. F ἐθέλῃ 30 M B: -ει t Ω*. – cf. ad π 208, ω 4, Ω 344 50 Πιερίην (cf. Ξ 226) t Z Ω: πειεριης (sed ss. v) 30: Πηρείην (cf. ad B 766) Bérard 52 κατὰ δεινούς κόλπους 342 t Z Ω Eust.: ἐνι κόλπο[ισιν π]ολιῆς 30 53 πτέρᾳ (parox.) 342 54 ath. Ar u.v. πολέεσσιν 342 Ω: πολιοῖσιν Bentley 58 τὴν ιδ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν 30 sch Z Ω: δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα t

- πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόσε δ' ὁδμή
 60 κέδρου τ' εὐχεάτοιο θύου τ' ἀνὰ νήσον ὀρώρει
 δαιομένων· ἢ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὅπτι καλῇ
 ἰστὸν ἐποιοχόμενη χρυσεῖη κερκίδ' ὕφαινε.
 ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
 κλήθρη τ' αἵχειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
 65 ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι ἡνάζοντο,
 σκῶπές τ' ἱρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορώναι
 εἰνάλλαι, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
 ἢ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
 ἡμερίς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλήσιν.
 70 κρήναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ
 πλησίαι ἀλλήλων, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἡδὲ σελίνου
 θήλεον. ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν

60 Philox. fr. 83; (– θύου) cf. Clem. Paed. 2.35.3; 60a EtM 508.4; sch Ω 168; 60b Macr. Sat. 3.19.5; sch O 153b; (θύου) sch I 219d 61 (ἢ δ' –) Epm. in A 1 B^{1a} (62.25 Dyck) 62a ApS 93.6; 62b sch B 113b; (x. –) Hdn ad Ω 318 63–64 [Plut.] Hom. 2.76.2 63 Polyb. Fig. 109.11 64 [Arist.] De mundo 401a4; ApS 100.13; Eudoc. 28; (xλ.) Hsch. κ 2953 66a sch Theoc. 1.136; (σχ.) Ath. 391a; Ael. HA 15. 28; Hsch. σ 1216; 66b–67 sch Arat. 949; 66b ApS 149.18 (Hld fr. 37); sch ι 425; sch DThr 234.34; (ταν.) Hsch. τ 142 67 Eudoc. 15, 456; (τοῖσιν τε –) Plut. Mor. 965c; Hsch. τ 817 68 [Plut.] Hom. 2.48.2 69 sch DThr 469.15; 69a ApS 84.1; Agathocles 472 F 10; EtM 429.8; sch N 484a; sch Ar. Ach. 997; (ἡμ.) Hsch. η 464; 69b EtM 429.19 70–71 Eudoc. 30–31 70 (– ρ.) sch DThr 469.17; (xρ. π. –) Ath. 41a 71 (τ.) Hsch. τ 628 72 Ath. 61c; Eudoc. 23; (– σία) sch Theoc. 5.125e 73 (ἔνθα –)–74a sch μ 88

59 καίετο t Ω*: δαίετο 30^{uv} G P M τηλόσε Macr. Z G H P: –όθι 30 t* H^s Ω* 60 εὐχεάτοιο tt Z Ω: ευx]αυτοιο 30 θύου tt Z Ω: θυωv 30 ἀνὰ νήσον 30 tt* Z Ω: ἀπὸ (v.l. ὑπὸ) καλὸν Macr.³ ὀρώρει (cf. Hymn. 7.36) 30 F U: ὁδῶδει tt Z Ω*. – cf. ad ι 210 61 δαιομένων· νύμφη δὲ εὐπλοκαμοῦσα Καλυψὺ H^{yp} P^{yp} 63 τηλεθόωσα tt Z Ω*: –θάωσα 30 U^c: –θάουσα H^c 65 δέ τ' Ω*: τότε B ἡνάζοντο van Leeuwen: εὐν- Ω 66 σκῶπες] κῶπες olim aliqui, v. Alex. Myndium ap. sch-Theoc.; hunc falso reddere videtur Ath., quem secutus longius a vero errat Ael. 67 μέμηλεν tt* Ω: μεμήλει Eudoc.⁴⁵⁶ H^{yp} B 68 ἢ δ' sive ἡδ' (F P^c M^c B U) Ω: ἐν δ' (ci. Ernesti) L 71 ἀλλήλων t Ω* (cf. Hymn. Cer. 435, 437, Ap. 196, Merc. 563): –λαις G: –λέων Voss ad Hymn. Cer. 72 μαλακοὶ Ar tt Ω: –οῖ? quidam ante Ar: –οῦ H^{yp} ἴου Ar t Z Ω (|||ἴου H): σίου Ptol. Euergetes teste Ath.: λειμῶνος μαλακοῦ σία sch-Theoc. 73 κ' Ω*: δ' t H^c B

- θηήσαιτο ἰδὼν καὶ τερφθεῖη φρεσὶν ἦσιν.
 75 ἔνθα στάς θηεῖτο διάκτορος Ἀργειφόντης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐὼνι θηήσατο θυμῷ,
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
 ἡγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ δία θεάων·
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 80 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει.
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε κατήμενος, ἔνθα πάρος περ,
 δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων.
 { πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων. }
 85 Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ δία θεάων,
 ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι·
 “τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας,
 αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 αὔδα ὃ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 90 εἰ δύνamai τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.”
 92 ὥς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
 ἄμβροσίνης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν·
 αὐτὰρ ὃ πίνει καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.
 95 αὐτὰρ ἐπεὶ δεῖπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 “εἰρωταῖς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.

75 (θη.) ApS 87.31; Hsch. θ 463 77 (- ἦλ.) Eudoc. 272 79 Procl. in Tim. i.18.24 80 Choer. in Heph. 197.6 83 Eudoc. 633; 83b sch A.R. 1.275b; (θ. ἐρ.) sch Ψ 317a¹; (ἐρ.) EtM 371.24 85 Porph. Hom. 93.8 Sod. 89–90 v. ad E 195–196; adde 89 Eudoc. 650, 1682 89a Porph. Hom. 93.9 Sod. 90 sch Arat. 12–13 93 cf. Eudoc. 1393; 93b Arist. fr. 170; Philox. fr. 124, 127; sch η 164 95 (= ξ 111) Eudoc. 1528 97–98 (- ἐν.) Porph. Hom. 92.23 Sod.

74 θηήσαιτο tt* sch Ω: γηθήσειεν sch-μ τερφθεῖη Bekker, at v. Chantr. I 402 80 εἴ Did t Ω: ἦ Ar ναίει Ar 30 Ω*: -ειν B: -οι (nov. Did) G P^a 82 περ Nic Ω*: γε F H^λ P^λ B U Eust. 83 στοναχῇσι Ar t Z Ω: στεν- Arph ἐρέχθων Ar (qui ἐρεχθῶν refellit) tt* Z Ω: ἐρίχθων Apio (cf. ad Ψ 317): ὀρεχθῶν sch-A.R. 84 (= 158) ath. Ar 89 ἄνωγεν tt Z H^s Ω*: ἄνώγει H 91 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω (= Σ 387) add. B Eust.; abest ab 344 Ω* 97–98 ath. Ar

- Ζεὺς ἐμέ γ' ἡνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 100 τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἄλμυρὸν ὕδωρ
 ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἳ τε θεοῖσιν
 ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἐκατόμβας.
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πῶς ἐστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι.
 105 φῆσί τοι ἄνδρα παρῆναι οἷζυρώτατον ἄλλων,
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστῃ πέρι Πριάμοιο μάχοντο
 εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
 οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
 ἥ σφιν ἐπ' ὥρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
 110 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασσαν.
 τὸν νῦν σ' ἡνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅττι τάχιστα·
 οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἴσα φίλων ἀπὸ νόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 115 οἶκον ἐξ ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν.”
 ὥς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεάων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “σχέτλιοι ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,

99–101 (– πόλ.) Dio Prus. 32.21 99 (– ἐλθ.) sch O 174–175 104 ApS
 23.21; (ἀλ.) Hsch. α 3083 110–111 sch ε 182 110b ApS 38.13; Choer. in
 Thd. i.257.37, ii.146.35 (unde EtM 456.18), 251.17; Epm. φ 17; EtG α 989/EtM
 α 1539; EtGud 552.18 Stz.; sch Opp. H. 1.54; (ἀπ.) Hsch. α 6100 112 (– ἀπ.)
 sch O 174–175 118–119 + 121, 125, 129 Polyb. Fig. 109.17

99 ἐμέ γ' tt Ω*: ἐμ' F B U, μ' H^a: με γάρ t ἐλθέμεν tt Ω: ελθῆν 30
 100 τοσσόνδε t Ω: τοσσουτῳ 30 103–104 (~ 137–138) del. Nauck 104a [ος
 νυν με προ]εηκε τειν ταδε [μυθησασθαι (~ δ 829) add. 30 105 φησί Ω
 106 τῶν ἀνδρῶν οἳ ἄστῃ πέρι Hdn 29 Ω: [ανδρων οι περι α]στῃ μεγα 30
 107 (?)–111 ath. Ar 108 ἐν νόστῳ(i) 29 Ω:]ντες 30 (πέρσα]ντες S. West)
 109 τε 29 Ω*: γε H^c 110 ἀπέφθιθεν Ar tt* Z F H P^a M^c U^c: -θον 29 30 Choer.
 EtG/M sch-Opp. Ω*, -τον Hsch.^{cod}. – cf. ad ψ 331 111 φέρων 29 Ω: κακος (ex
 109) 30 κυμ. [ε] π[(ss. α) 29 111a [(viii litt.)]ως μετα [x]υμασι νυκτος
 [αμολγῳι add. 30 112 ἡνώγειν Ar: -γει 29 30 t Ω. – cf. ad Z 170 et Il. praeef.
 xxvi 113 ἄπο H P U 115 ἐὴν 231 Ω*: ἦν F U. – cf. ad 42 116 ῥίγησεν 231
 Ω: γηθησεν 55 118 ζηλήμονες Nic 55 231 t Porph. sch Z Ω: δηλ- (Ω 33) M^{yp}
 Eust.^{yp}

- οἱ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
 120 ἀμφοδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην·
 ὥς μὲν ὅτ' Ὀρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 τόφρα οἱ ἡγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
 οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνε.
 125 ὥς δ' ὁπότ' Ἰασίῳ ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,
 ὦι θυμῷ εἷξασα, μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ
 νειῶι ἐν τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
 Ζεὺς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῇτι κεραυνῷ.
 ὥς αὖ νῦν μοι ἄγασθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
 130 τὸν μὲν ἐγὼ ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
 οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμὸς τε φέρων καὶ κύμα πέλασεν.
 135 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἡδὲ ἔφασκον
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὐ πῶς ἐστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιώσαι,

119 EtG α 1368/EtM α 2048; EtGud 249.48 Stz.; (θ. ἀγ.) Hdn ad ε 129
 121 Hclt. Alleg. 68.2; Porph. Hom. 63.13 Sod. 122 (– θεοί) Hdn ad ε 129
 125, 129 v. ad. 118–119 126 Epm. in A 173 A²; EtM 458.13; sch^D A 173; sch^h
 A 1, 24; 126a ApD Synt. 315.3 129 ApS 4.34; EtM 824.40; (– θεοί) EtM α 39;
 EtGud 582.26 Stz. 130a Hdn ad I 393 136 Eudoc. 61; sch Lyc. 744 137
 (ἐπεὶ –) + 139 (ἐρρ.) Porph. ad ε 118

119 θεαῖς 55 tt Ω*: θεᾶς G^a ἀγάασθε 231 tt Z Ω: φθονεῖτε 55 εὐνάζεσθαι
 55 Polyb. Porph. Z Ω: εὐνηθῆναι tt* 120 ἣν G M, ἣν U: ἡ Ω*, ἡ P^c: ὄν P^a?: ος
 55 121 Ὀαρίων' Heyne (item 274, λ 310, 572; alias non memorabo)
 122 ἡγάασθε t Z Ω: ηγασσασθε 55 123–124 ath. quidam 123 ἕως H M U
 Eust.: ὥς 55 F: εἰως G H² P B χρυσορροος 174 ἀγνῇ Apio 124 ἀγανοῖσι
 βέλεσσιν 55 B, βέλεσσιν et H^a: –οῖς βελεέσ(σιν) Ω*. – cf. ad γ 280
 127 τριπύλῳ quidam ap. sch 129 αὖ Polyb.: δ' αὖ 346 tt* Ω ἀγασθε
 (praeferit Hdn (Ar?)) 347 F M U: ἀγᾶσθε H^c B: ἀγάασθε G H^a P 130 ἐγὼν
 346 Ω*: ἔγωγ' F: ἐγὼ t^{cod} U 132 om. 346 ἐλάσας Zen Ω*: ἔλσας Ar Z P (Ξ–)
 B Eust. – cf. ad η 250 133–134 (= 110–111) damn. Ernesti 133 ἀπέφθιθεν
 Ar 348 Ω*: –θον P B 134 κύμα πέλασσε 348 Ω*: κύμ' ἐπ– H^a 135 ἐγὼ
 φίλεον 348 et fere U: ἐγῶν ἐφίλεον 30 ἡδὲ (F) ἐφάσκον Bentley
 136 ἀγήραον (nov. Did) 174 348 tt Z Ω: –ρων Ar. – cf. ad η 257, ψ 336

- ἐρρέτω, εἴ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 140 πόντον ἔπ' ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οὐ πηι ἐγὼ γε·
 οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἐταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαίαν ἱκῆται.”
 145 τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 “οὔτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
 μή πῶς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνη.”
 ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργεϊφόντης·
 ἦ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγάλητορα πόντια νύμφη
 150 ἦϊ', ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
 τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς ἡῦρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὅσσε
 δακρυόφιν τέρσοντο, κατεῖβετο δὲ γλυκύς αἰὼν
 νόστον ὀδυρομένωι, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη·
 ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
 155 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ,
 156 ἥματα δ' ἄμ. πέτρῃσι καὶ ἡϊόνεσσι καθίζων
 158 πόντον ἔπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσεφώνεε διὰ θεάων·
 160 “κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
 φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
 ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμῶν ἀρμόζεο χαλκῶι
 εὐρείαν σχεδῖν· ἀτὰρ ἱκρία πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
 ὑψοῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον.
 165 αὐτὰρ ἐγὼ σίτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρόν

141 sch A.R. 1.305; (– ἐπ.) sch Ar. Ach. 230 143 (– ὑπ.) Porph. ad ε 118
 146b Melet. Nat. hom. 68.27 147 Eudoc. 411 152b–153a ApS 96.12; (κατ.)
 Hsch. κ 1578; (γλ. αἰ.) Porph. ad X 431 153b sch Δ 539a 155b Porph. ad Z
 165 158 'Trypho ii' Trop. 11 (CQ 15.242); cf. Iul. Or. 8.250a; (– δερκ.) sch A
 350c 160 (κάμμ.) ApS 95.7; Hsch. κ 604

139 ἐποτρύνει 174 345 Z Ω: επω[τρυν 30 140 πέμψω 30 56 174 345 Ω*:
 πέμπω F U οὐ πω H^c B^s 141–142 (~ 16–17) damn. Koechly Op. I 163
 146 Διὸς 56 Ω: θεοῦ t (et Eust. ut solet) 151 ἡῦρε van Leeuwen: εὔρε Ω
 153 ἐπεὶ Ω: ἔνθ' t 155 σπέεσι r (Vind. 5): σπέε(σ)ι Ω 156 ἄμ. Ar^{ab}: ἐν (nov.
 Did) Ω 157 δάκρυσι καὶ στοναχῇ(ι)σι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων (= 83) add.
 F M^m U et post 158 P²: abest ab Ω* 163 ἀτὰρ ... ἐπ' αὐτῆς H^{yp} Ω*, αταρ et
 349: ἐν δ' ... ἐν αὐτῇ H

- ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
 εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὔρον ὄπισθεν,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαίαν ἱκηαι,
 αἷ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 170 οἳ μὲο φέρτεροὶ εἰσι νοῆσαι τε κρήναι τε.”
 ὥς φάτο· ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ἄλλο τι δὴ σύ, θεά, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπήν,
 ἥ με κέλειαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 175 δεινὸν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι
 ὠκύποροι περώσιν ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ.
 οὐδ' ἂν ἐγὼ γ' ἀέκητι σέθεν σχεδίῃς ἐπιβαίην,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὁμόσσαι,
 μὴ τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.”
 180 ὥς φάτο· μείδησεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεάων,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς,
 οἶον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεύσαι.
 ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
 185 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
 ὅρκος δεινότητός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
 μὴ τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
 ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἅσσο' ἂν ἐμοὶ περ

170 Hdn AB 1170; Eudoc. 390 174 (π. μ. λ.) Hdn ad Ω 8 176b sch Δ 126b 178 (– θεά) sch A.R. 1.1348–1349c 182 ApS 39.9; Porph. Hom. 108.5 Sod.; EtG α 1038/EtM α 1669; EtGud 178.21 Stf.; 182a Hdn ad A 518; (ἀπ.) Hsch. α 6797 188–189 (αὐτ.) ApD Pron. 114.15; (ἅσσο' – αὐτ.) Hdn ad A 554b

166 ἐρύκοι Z Ω*: -και G H²: an -κηι? 167 τ' 174 P M Eust.: δ' Ω*: om. (εἵματ') H M^a 168 σὴν Ω*: ἦν (ex 26) G H^a? B ἱκηαι Ar Ω*: ἱχοιο Arph Eust. 170 μὲο Fick post Knight: μὲυ 174 tt Ω κρήναι Eudoc. Z Ω*: κρῖναι t* F H P² M^a 177 ἔγωγ' fere Ω*: ἐγών H P: ἔγω U malim ἐγὼ γε ἔκητι 178 θεά t Ω (cf. κ 343): θεῶν La Roche Unt. II 147 cl. β 377, κ 299, Hymn. Merc. 518 179 ἄλλο Ar Ω: -οις Arph (-ως? Nauck) 182 γ' EtGud Ω*: τ' EtG G H P: om. tt* P^{la} Eust. 184 ante h.v. (post sive pro 182–183) haec 30: θαρσει μῆ[δε τι παγχυ μετα φρεσι δειδιθι λην] | ex γ [ε]μεθε[ν (cf. δ 825, Hymn. Ven. 193–194; S. West Ptol. Pap. 213) 185 ὕδωρ 56 Ω: γρ. καὶ ὕδατος, πρὸς δ ἔσημειούτο Ἀριστοφάνης sch^H 188 ἅσσο' 56 tt Ω*: ὅσσο' F H^c P

- αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειῶ τόσον ἴκοι·
 190 καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.”
 ὡς ἄρα φωνήσας· ἡγήσατο δὴα θεῶων
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαίνει θεοῖο.
 ἶξον δὲ σπείος γλαφυρὸν θεὸς ἡδὲ καὶ ἀνὴρ,
 195 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη
 Ἑρμείας, νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν
 ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
 αὐτὴ δ' ἀντίον ἶξεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
 τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῳαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν·
 200 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοίμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Καλυψὼ δῖα θεῶων·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
 205 αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπηγς.
 εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσίν, ὅσσα τοι αἶσα
 κήδε' ἀναπλήσαι πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι,
 ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
 ἀθάνατός τ' εἴης, ἰμειρόμενός περ ἰδέσθαι
 210 σὴν ἄλοχον, τῆς τ' αἰὲν ἐέλδεαι ἥματα πάντα.
 οὐ μὲν θην κείνης γε χερείων εὐχομαι εἶναι,
 οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἐπεὶ οὐ πως οὐδὲ ἔοικεν
 θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.”
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

190–191 Eudoc. 197–198; Melet. Nat. hom. 97.31; (οὐδ' – σιδ.) ApD Synt.
 190.5 194 Eudoc. 1270 197 Eudoc. 352; 197a sch Ω 476b 199 ApS 25.1
 201 Eudoc. 1220 202 sch^{pap} Φ 287 (v.107 E.) 203–204 Demetr. Eloc. 57
 205 (σὺ –) sch Ξ 1e 206a Hdn AB 1147 208 [Ammon.] Diff. 170; (ἐνθ. μοι
 τόδε –) sch Theoc. 7.64a; 208a Hdn ad I 398, Y 390 211–213, 215
 (οἶδα –) 218 Porph. Od. 70.9 Schr.

190 οὐδέ μοι 56 Ω*: οὐδ' ἐμοὶ (flagit. ApD) H P^c U 195 καθέζετ' Ω*:
 κάθιζεν G F U 196 δὲ τίθει G 202 τοῖς ἄρα 56 Ω: τοῖσι δὲ t 206 ἦσι B
 ὅσσα Ω*: ἄσσα (ex 188?) G P M^{yp} Eust. 207 ἀναπλήσαι Z Ω: ἀνατλήναι H^m
 P^s. – cf. ad 302 208 σὺν Nic Ω*: παρ' Eust. 210 τῆς τ' Ω*: τῆς [30] F U: ἥς
 Eust. 211 θην Ω: ἐγὼ t 213 θνητὰς 30 g^v Ω*: –ήν G

- 215 “πότνα θεά, μή μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτός
 πάντα μάλ’, οὐνεκα σείο περίφρων Πηγελόπεια
 εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ’ εἰσάντα ιδέσθαι·
 ἥ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ’ ἀθάνατος καὶ ἀγήρω·
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἥματα πάντα
 220 οἴκαδέ τ’ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ιδέσθαι.
 εἰ δ’ αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 τλήσομαι ἐν στήθεσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
 ἥδη γὰρ μάλα πόλλ’ ἔπαθον καὶ πόλλ’ ἐμόγησα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.”
 225 ὧς ἔφατ’· ἥελιος δ’ ἄρ’ ἔδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 ἐλθόντες δ’ ἄρα τῷ γε μυχῶι σπείους γλαφυροῖο
 τερπέσθην φιλότῃ παρ’ ἀλλήλοισι μένοντε.
 ἦμος δ’ ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 αὐτίχ’ ὃ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ’ Ὀδυσσεύς,
 230 αὐτὴ δ’ ἀργύφρον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,
 λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ’ ἱξυῖ
 καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ’ ἐπέθηκε καλύπτρην.
 καὶ τότε Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν·
 δῶκε μὲν οἱ ἐλέγκυν μέγαν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν,
 235 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

217 ApS 20.10 219 Eudoc. 133; Έκλ. AO ii.473.8 221 (– θ.) sch Theoc. 11.45 226 sch DThr 382.4 227–228 Eudoc. 2270 (cf.), 2274 229 DThr Ars p.13.5 U.; sch DThr 335.25, 337.11, 407.35; 229a Choer. in Thd. ii.78.33; sch DThr 45.7, 335.33 230–231 Eudoc. 446–447 230 Epm. ε 171; (– ἔνν.) Hdn ii.847.15; (– φ.) sch B 43c 231 sch Heph. 290.3, 323.7

215 in medio versu]ετα .υλε[30 217 εἰσάντα Ar 56 Ω: εἰς σῶμα (ὦπα Porson) “αἱ κοινότεραι”, εἰς ὦπα Eust. 219 ἐέλδομαι H^c M B U Eust.: ἔλδομαι t Ω* 221 θεῶν t Ω*: θεῶν μ^c M: θεός P² B Eust. 222 ταλαπενθέα 56 Z Ω*: ταλασίφρονα G 223 ἥδη γὰρ μάλα Z Ω: lacuna longior in 30, fort. δς πρὶν μὲν μά]λα (Mironczuk cl. θ 155) πόλλ’ ἔπαθον Z Ω: πολλὰ πάθον g^v. – cf. ad δ 95 224 τᾶδε F 226 τῷ t Ω: τ]οι 30 227 μένοντε G P^c: –ες Ω* 228 ἡριγένεια φάνη t Ω: ηριγεν]ει εφανε 30. – cf. ad ι 437, 560 229 ita 350 Ω: φα]ρος τε κιτω[να 30 230 ἀργύφρον 350 tt* Z Ω*: ἀργύρεον Eudoc. F M. – cf. ad κ 543 232 ἐπέθηκε (= κ 545) “αἱ εἰκαιότεραι”, M^{yp} Ω*: εν[εθηκε cum ss. π[30: ἐφύπερθε Ar M (cf. 232a et A.R. 3.834) 232ab χρ[ηδε]μνῳι δ εφυπερθε καλυ[ψατο δια θεαων]] κα[λ]ωι νηγα[ττωι] το ρα οι τεθυ[ωμενον ηεν add. 30 233 και αι τότε 350 Ω: αυ[ταρ] 30 235 ἐν Ω*: ἐπ’ F B

- στειλειὸν περικαλλὲς ἐλαϊνὸν, εὖ ἐναρηρός·
 δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐύξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
 νήσου ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 κλήθηρ τ' αἵγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
 240 αὔα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρώς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 ἥ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψὼ πότνια νύμφη,
 αὐτὰρ δ' τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἦνυτο ἔργον.
 εἵκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῶι,
 245 ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυνεν.
 τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ δία θεάων·
 τέτρηγεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισιν,
 γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἀρμονιῇσιν ἄρασεν.
 ὅσπον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνῶσεται ἀνήρ
 250 φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
 τόσπον ἔπ' εὐρείαν σχεδὴν ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
 ἱκρια δὲ στήσας, ἀραρῶν θαμέσι σταμίνεσσιν,
 ποίει· ἀτὰρ μακροῇσιν ἐπηγχενίδεσσι τελεύτα.
 ἐν δ' ἰστόν ποίει καὶ ἐπὶ κριον ἄρμενον αὐτῶι·
 255 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνει.

237a Diom. GL i.430.4 238 A.P. 9.382.3 (cento) 238b–239 Ath. 25a
 240 Philox. fr. 112; 240a Hdn ad M 160; EtM α 2068; (περ.) ApS 130.32; Hsch.
 π 1732; Suda π 1177 241 Cent. Par. 5.20 243b Hdn ad Π 542 244a sch Σ
 373b 245 (ἐπὶ –) David CAG xviii(2).41.18 246 (τέρ.) ApS 151.12; Hsch. τ
 515 248 ApS 41.9, 44.17 250a ApS 164.33; Epm. χ 30; 250b Matro fr. 1.10
 O.–S. (parod.); Epm. τ 67; sch Arat. 529 252 ApS 44.19; (στ.) Hsch. σ 1633
 253 (ἐπ.) ApS 71.26; Hsch. ε 4533

236 ἐλαϊνὸν Knight: ἐλαῖνον Ω: quid 30 non dispicio 238 ἐσχατιήν Z G
 H^c: -ιῆς 30 350 t Ω*. – cf. ad δ 517 μακρὰ (= 241) tt Ω*: πολλὰ G 239a vel
 240 in quarto pede]ευ[30 240 αὔα sic 350 περίκηλα Ar 350 tt Ω: περὶ
 κῆλα Chrysippus 242 πότνια νύμφη (cf. α 14, ε 149) G M U: δία θεάων
 (= 246 al.) Ω* 243 ἦνυτο t Z Ω (ἦν- dedi): ἦνετο (ci. Nauck) G^{2s}
 247–248 alterutrum supervacaneum iudic. Arph 248 ἀρμονιῇ(ι)σιν ApS
 Hdn H P (-μεν-): proparox. Z Ω*. – cf. M. Scheller, Die Oxytonierung d. gr.
 Substantiva auf -ια (1951) 130–135 ἄρασεν Z Ω (cf. A.R. 2.614): ἄρηρεν t Z^{vp}
 Eust. 251 ποιήσατ' Ω: τορνῶσατ' (ex 249) quidam ap. sch 252]
 αυτηνα[30 253 ἐπηγχενίδεσσι Ar tt fere Z Ω: ἐπιτανίδεσσι (?) Rhi
 254–255 post 257 fert 30 (at recto loco 56) 254 ποίει Ω: τ επιθει (cf. Antim.
 fr. 68 M.) 30 255 πρὸς 56 Ω: [κ]αδ 30

- φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερές οἰσύνησιν
κύματος εἴλαρ ἔμεν· πολλήν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
τόφρα δὲ φάρε' ἔνειχε Καλυψὼ δῖα θεάων
ἰστία ποιήσασθαι· ὃ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
260 ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ,
μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατείρυσεν εἰς ἄλα δῖαν.
τέτρατον ἤμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψώ,
εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
265 ἐν δὲ οἱ ἀσχὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦια
κωρύκῳ· ἐν δὲ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλὰ·
οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε·
γῆθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἰστία δῖος Ὀδυσσεύς.
270 αὐτὰρ δὲ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνήεντος
ἤμενος, οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν
Πληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ Ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσιν,
ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,

256 (ῥ. –) Poll. 10.175; (ῥ.) ApS 139.8; Hsch. ρ 352; (οἰσ.) ApS 119.19; Hsch. ο 419–420 260a Epm. κ 144; An. Par. iv.53.12 261 Philox. fr. 549 262 Clem. Str. 5.14.107, unde Eus. PE 13.12.14; Eudoc. 1241 263 (– ν.) sch Ω 476b 264 Ὑρφυο ii¹ Trop. 26 (CQ 15.248); Macr. Sat. 3.19.5; Eudoc. 291; sch Z 80–81, γ 467b²; arg. Eur. Med. (ii.138.15 Schw.); (– θυ.) Plut. Mor. 831d; (ἀμφ. –) sch A 251c; (θυ.) ApS 89.8; Hsch. θ 979 265 (μ. οἴν.) sch Ar. Plut. 807b 266 (ἐν –)–267 (κωρ.) ApS 83.3; EtM 423.21; EtGud 238.62 Stz.; sch β 289c1; (ἦια) Hsch. η 247 268 Leo A.P. 9.361.6 (cento) 269 (– ἰστ.) ApS 54.28; 269a Hdn ad N 29 270–274 Macr. Sat. 5.11.10 270b Epm. τ 67 272–273 Paus. 8.3.7 272 Hdn ii.932.18 et ad Φ 232; 272a sch Θ 93a¹, K 252–253a; 272b sch Arat. 91 (121.1 Mart.), 585 273–275 v. ad Σ 487–489 (adde Matron. fr. 1.114 O.–S. (parod.), et huc transfer 275 ApS 29.9 (Hld fr. 12) 273 Cent. Par. 50.17

256 οἰσύνῃ(ι)σι Z Ω*: –νοῖσι tt* P: utrumque Hsch. 257 κύματος 30^s 56 Ω: [x]υμασ[ι] 30^t 258 φάρε' Z Ω: φαρη 30 259 εὖ Ω*: αὖ F U² 259a [π]ρος δ' ἀρα ἰχρίοφιν [add. 30 260 κιάλους τε πόδας τ' 56 t Ω: ποδας [τε καλους τ 30 ἐπ' αὐτῆς F U 264 θυώδεα tt* Z Ω*: εὐώδεα Plut.^{codd.} H^a? καὶ λούσασα tt* Ω (λοέσασα Nauck post Knight): σιγαλόεντα Macr. 271 ἐπὶ 352 Ω: ἐνὶ t 272 τ' ἐσορῶντι Ar^a w46 tt* Ω: τ' ἐσορῶντα (?) Ar^b Paus.^{vl.} θ' ὀρώωντι sch–Θ, θ' ὀρώωντι H^a: εἰσορῶντι H^{yp} 273–275 v. ad Σ 487–489

- 275 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο·
τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψὼ δῖα θεάων
ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
ἐπτά τε καὶ δέκα μὲν πλέεν ἡμᾶτα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτη δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
280 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῶι·
εἶσατο δ' ὥς ὅτε ῥινὸν ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ.
τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιῶν κρείων Ἐνοσίχθων
τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἶσατο γὰρ οἱ
πόντον ἐπιπλείων. ὃ δ' ἐχώσατο κηρόθι μάλλον,
285 κινήσας δὲ κάρη προτὶ δὴν μυθήσατο θυμόν·
“ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
ἄμφ' Ὀδυσῆϊ ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσι ἐόντος,
καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθά οἱ αἶσα
ἐκφυγέειν μέγα πείραρ διζύος ἢ μιν ἰκάνει.
290 ἀλλ' ἔτι μὲν μὴν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος.”
ὥς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
χερσὶ τρίαιναν ἐλῶν· πάσας δ' ὀρόθυεν ἀέλλας
παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
γαίαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
295 σὺν δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἔπεσον Ζέφυρός τε δυσᾶής

281 (– ἡερ.) Porph. ad M 103; 281a Arn ad Θ 532, M 118, N 45 282–283 (– ἴδ.) Strab. 1.2.10, cf. 28 283a sch Z 184 289 (π. –) ApS 131.29; (π. ὁ.) id. 129.17 290 Did ad N 315; sch [Eur.] Rh. 480 291–294 [Plut.] Hom. 2.72.2; 291 + 295 Plut. Mor. 831e 291–292 cf. Luc. Dial. 26.7 291 Macr. Sat. 5.4.4 292a sch P 593 292b–293a sch Pind. Ol. 10.83a 293b–296 Hermog. Inv. 197.3 R.; Anon. Fig. iii.116.25 Sp. 294–296 Eudoc. 1977, 1974–1975 294b Epm. β 33; sch Π 567 295–296 [Plut.] Hom. 2.109.2; Porph. Hom. 18.7 Sod.; 295–296 (καὶ B.) Strab. 1.2.20 295 (δυσ.) Hsch. δ 2511

277 χειρὸς Ω: νηὸς H^{yp} P^{yp} M^{yp} 278 τε Bérard (cf. ξ 20, π 249): δὲ G H P: om. Ω*. – cf. ad η 267, ω 63 279 δὲ φάνη H^a 281 ὅτε ῥινὸν tt sch Ω: ὅτ' ἐρινὸν Ar 283 ἐκ Σολύμων tt Z Ω, quod olim fort. ἐξολυμων scriptum erat: poeta nisi fallor ἐξ Ἐλύμων vel voluit vel debuit, v. Eikasmos 22 (2011) 11–14 284 ἐπιπλώων H^a 285 δὲ Ω*: ῥά F. – cf. ad 376 287 ἰόντος M^{yp} 288 γαίη F P^a 292 ὀρόθυεν θεέλλας fort. legit Luc. 295 ἔπεσον (vel πέσον) Strab. Porph. Eudoc. Ω*: ἔπεσε(ν) tt* F B U Eust.

- καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κύμα κυλίνδων.
καὶ τότε Ὀδυσσεύς λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
“ὦ μοι ἐγὼ δειλός, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
300 δειδῶ μὴ δὴ πάντα θεᾶ νημερτέα εἴπηι,
ἢ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι,
ἄλγε' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
οἷοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρύν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄλλαι
305 παντοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἱ τότε ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
ὥς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἥματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
310 Τρῶες ἐπέριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μεο κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
νῦν δέ με λευγαλέωι θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.”
ὧς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κύμα κατ' ἄκρης
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδὴν ἐλέλιξεν·
315 τῇλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δέ

296 ApS 16.26; [Plut.] Hom. 2.110.2; Gell. 2.30.8; (αἰθρ.) EtG α 200/EtM α 484; 296b Hdn ad P 688 297 Macr. Sat. 5.3.9 299a ApS 56.30; ApD Pron. 35.5; (τί – μ.) sch I 197c; (μ.) ApS 112.15; Hsch. μ 1175 300 [Plut.] Hom. 2.54.4 305b Did ad A 117 306–308 (– θ.) + 312 Philod. De morte 33.10 306 Plut. Mor. 737a; (– τετρ.) sch DThr 230.2, 381.17; 306a Strab. 1.2.36; ApS 155.1; [Plut.] Mor. 877c; sch Eur. Tro. 432; sch Ar. Ach. 400 307b sch Thuc. 1.9.3; sch DThr 440.12 309 (ὅτε –)–310 sch Pind. Nem. 8.48; sch Lyc. 774a 311 ApS 156.14; 311b Philod. De bono rege xlii 4; Paus. Att. α 11; Synag.^B α 252; Phot. Lex. α 136 313b sch O 557; (μέγα –) sch II 548b¹

296 αἰθρηγενέτης Ar tt Z Ω: –γενεῆς Rhi Arph κύμα tt Ω: πῆμα sch H^c M^{yp} 299 ὦι Eust., ὦ (insuper cum acuto) P: ὦ G, ὦ Ω* 300 μὴ δὴ t Ω*: μὴ μοι G M^s U: μοι δὴ P^a εἴπηι t disertim (ἀντὶ τοῦ εἶπε) Ω*: εἶπε(ν) F P^{2s} 302 ἀναπλήσειν Z Ω, (–πλήσ)αι H^s: –τλήσειν P^s Eust.^{yp}. – cf. ad 207 305 σῶς Ar Z Ω: alii fort. olim σάος vel σόος, cf. ad A 117 308 ὥς δὴ H P^{2m} M^s U: καὶ δὴ Ω*: ὥς καὶ t 310 θανόντι tt Z Ω*: δαμέντι G. – cf. ad δ 495 311 μεο Knight: μευ t Ω (μεῦ F) 312 ἀλῶναι Ar t Z Ω: ὀλέσθαι Ixio 314 ἐπεσσύμενον (nov. Did) Ω: ἐπισσ– Ar 315 αὐτὸς πέσε (nov. Did) Ω: αὐτὸν βάλε Rhi, prob. Did

- ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἰστόν ἔαζεν
 δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
 τηλοῦ δὲ σπείρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θήκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
 320 αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀρμῆς·
 εἶματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψῷ.
 ὁψὲ δὲ δῆ ῥ' ἀνέδου, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην
 πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς σχεδὶς ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
 325 ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετ' αὐτῆς,
 ἐν μέσσηι δὲ καθίζε τέλος θανάτου ἀλειίνων.
 τὴν δ' ἐφόρει μέγα κύμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
 ἄμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησις ἔχονται,
 330 ὥς τὴν ἄμ πέλαγος ἀνεμοὶ φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορέηι προβάλεσκε φέρεσθαι,
 ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὐρὸς Ζεφύρῳ εἵζασκε διώκειν.
 τὸν δὲ ἶδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
 Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδῆεσσα,
 335 νῦν δ' ἄλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξ ἔμμορε τιμῆς.
 ἣ ῥ' Ὀδυσσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα,

317 Porph. ad β 421; Cent. Par. 33.17 318 sch ε 254; (– ἐπ.) ApS 144.5; (σπ.) Hsch. σ 1450 319 (– χρ.) sch Soph. Ant. 336; (ὑπ.) ApS 160.6; Hsch. υ 578 322b–323 Plut. Mor. 913d 328 Cent. Par. 33.19; (φ. –) ApS 164.34 330 ApS 152.11; Cent. Par. 33.21 331–332 [Plut.] Hom. 2.109.4 (unde sch ε 295) 333–335 sch Pind. Ol. 2.51d, 52a 333 (– θ.) Hdn ad Δ 151; (καλλ.) ApS 94.21; Hsch. κ 492 334 Porph. ad ζ 125; (ἣ –)–335 Steph. CAG xxi(2).306.34; (βρ. αὐδ.) Aristid. Or. 46.34; (αὐδ.) Hsch. α 8239; EtM α 2074

317 δεινὴ tt Ω: δίνῃ quidam ap. sch, B^{yp} 320 ἀνσχεθέειν Z Ω*: ἀσχ– H^a P^a. – cf. Il. praef. xxvi 321 γάρ ῥ' H^c Mª Eust.: γάρ Ω* (γάρ ἐ βάρυνε Nauck) 323 πολλὸν t (v.l. –ήν) H^a? M^{yp} B 325 ἐνὶ H^c P: ἐν Ω* 326 καθίζε Bekker: κάθιζε vel ἐκάθιζε Ω*: καθῆστο M U 329 πυκιναὶ H^c P ἔχωνται? cf. ad 433 331 προβάλεσκε Z Ω: προέηκε t 333 δὲ ἶδεν Hdn (t) Z Ω*: δ' εἶδε(v) H^a Eust. 334 αὐδῆεσσα Arph tt Z Ω: οὐδῆεσσα Aristoteles (fr. 171), Chamaeleo ap. Porph.

- αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτὴν ἀνεδύσετο λίμνης,
 ἴξε δ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμου εἶπέ τε μῦθον·
 “κάμμορε, τίπτε τοι ὦδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 340 ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
 οὐ μὲν δὴ σε καταφθείσει, μάλα περ μενεαίνων.
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
 εἴματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
 κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεςσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
 345 γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
 τῇ δέ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσαι
 ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπὴν χεῖρεςσιν ἐφάψαι ἡπείροιο,
 ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἶνοπα πόντον
 350 πολλὸν ἀπ' ἡπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι.”
 ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
 αὐτὴ δ' ἄψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
 αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἐ κῦμ' ἐκάλυψεν.
 αὐτὰρ δ' μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 355 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 “ὦ μοι ἐγὼ, μὴ τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αὔτε

337 sch ζ 127; sch Soph. Tr. 636; 337a sch χ 240; (π.) Hsch. π 3128; (ἀν. –) sch Φ 246c (cum sch^{pap}, v.102 E.) 342b Did et Hdn ad O 10e–g; Epm. α 287; (ἀπ.) EtG α 1017/EtM α 1579 344 (ἀτὰρ –) Epm. v 2, 38; EtGud 401.58, 409.21 Stz.; (ἀτὰρ – νέ.) Epm. v 46 346 Hdn ad A 302, O 159 350b Plut. Mor. 819e 352–353a Arn ad ε 337 353b (al.) sch γ 6c; (μ. – κῦμα) sch Ω 79a

337 “οὐκ ἐφέρετο ἐν τοῖς πλείοσι”, de athetesi haesitavit Ar; cf. 352 ποτὴν (cf. Arat. 278) Ar? Hsch. Z F P^s Eust.^{yp}: ποτῇ (nov. Did) tt* Ω* Eust. (qui etiam ποτῇ agn.) ἀνεδύσετο sch^{pap}-Φ P² U: -σατο tt* Ω: ὑπεδύσατο (seu -σετο) Ar 338 ἴξε vel ἴξε P² Ω*: ἴξε G P B 340 ὅτι Ω, cf. Φ 411: fort. ὅτε, cf. 357, Δ 32, Ω 240^{vl}; Schwyzer–Debr. 645 sq., Chantr. II 285 sq. – cf. ad v 129 341 καταφθείσει F^a H^a U: -φθίσει Z Ω* 342 ἔρξαι fere Ω*: -ον Eust. 346 στέρνοιο Ar^a Hdn^A w1 Ω*: -οισι (cf. Timon. Phlias. SH 805.1) Ar^b Hdn^O 57⁷ F H^s P² B U. – cf. ad 373 τανύσαι Ω*: τάνυσσαι H^c P^c B, –ε P: τανυσσαι w1: τανύσας G 349 αἰψ' G M^{yp} ἀπολυσ(σ)άμενος Ω*: -δυσ(σ)- G H^a B εἰς Ω*: ἐπὶ P 352 ἄψ 355 t Ω*: αἰψ' H^{yp} P^{yp} ἐδύσ(σ)ετο 57 354 G P: -σατο M B U: ἐδήσατο H: ἐβήσατο F 353 κῦμ' ἐκάλυψε(v) 57 354 Ω*: κῦμα x- M 354 μερμήριξε P^c 356 ωι [355]: ὦ vel ὦ Ω αὔτε Ω*: ἄλλον M^{yp} B

- ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πω πείσομ', ἐπεὶ ἐκάς ὀφθαλμοῖσιν
 γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
 360 ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
 ὅφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἁρμονιῇσιν ἀρήρηι,
 τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
 νήξομ', ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.”
 365 εἶος δ' ταῦθ' ὠρμαινε κατὰ φρένα διὸς Ὀδυσσεύς,
 ὥρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ' αὐτόν.
 ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἥϊων θημῶνα τινάξῃ
 καρφαλέων· τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλα·
 370 ὡς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἄμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
 εἵματα δ' ἐξαπέδυσε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψῷ.
 αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν,
 αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἀλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
 375 νηχέμεναι μεμαώς. ἴδε δὲ κρείων Ἐνοσίχθων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ δὴν μυθήσατο θυμόν·
 “οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλώω κατὰ πόντον,
 εἰς ὃ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγήῃς.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.”
 380 ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
 ἔικετο δ' εἰς Αἰγᾶς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς ἄλλ' ἐνόησεν·

357 (ὅτε –) Did ad ε 280 367 (κ.) Hsch. κ 1777 368 ApS 83.1; sch^D N 103; Suda η 144; EtM 423.29; 368b Hsch. η 247; sch β 289c¹; sch A.R. 1.1180 371 Arn ad O 679; 371a ApS 60.8 377–378 Favor. De fortuna 11 377 Epm. α 255, ε 104 379 Eudoc. 1699; Epm. ω 5; Ἑκλ. AO ii.473.12; EtGud 581.59 Stz. 381 sch^D E 422; EtM 546.46

357 ὅ τε disiunctim Arph 360 ἄριστα G 361 ἁρμονιῇσιν H P: proparox. Ω*. – cf. ad 248 363 διὰ Ω*: κατὰ G 365 εἶος Hermann: ἔως Ω κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν G H 369 ἄλλα G Eust.: –η(ι) Ω*. – cf. ad ζ 138, λ 385 372 ἐξαπέδυσε Z Ω*: –δυσε P 373 στέρνοιο Ω*: –οισι H^s P² B U. – cf. ad 346 376 δὲ H^s Ω*: ῥα G H. – cf. ad 285 378 ἀνθρώποισι t Ω: Φαιήκεσσι B¹⁰ μιγήῃς Bekker (Ar? cf. ad 394): –είης t Ω 379 κακότητος tt Ω*: –τητα F U 381 οἱ t* Ω (om. H^a P^a): δὴ EtM 382 κούρη G M B: θυγάτηρ Ω*

- ἦτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδῃσε κελεύθους,
 παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας,
 385 ὥρσε δ' ἔπι κραίπνόν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
 εἶος δ' Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
 διογενῆς Ὀδυσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
 ἔνθα δὴ νύκτας δύο τ' ἡματα κύματι πηγῶι
 πλάζετο, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προτιόσσειτ' ὄλεθρον.
 390 ἄλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἡώς,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἥδὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηνεμία· ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἰσίδε γαῖαν
 ὁξὺ μάλα προῖδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος βίοςτος παίδεσσι φανήη
 395 πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κείμεν κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 δηρὸν τηκόμενος, στυγερός δὲ οἱ ἔχραε δαίμων,
 ἀσπάσιον δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
 ὥς Ὀδυσσεὶ ἀσπαστὸν εἰσατο γαῖα καὶ ὕλη·
 νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.
 400 ἄλλ' ὅτε τόσον ἀπὴν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ δὴ δοῦπον ἄκουε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης –
 ῥόχθει γὰρ μέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἠπείριοι

383, 385 Cent. Par. 33.26–27 385 [Plut.] Hom. 2.109.3 (unde sch ε 295)
 388b–389 (πλ.) Epm. ε 104; sch Φ 269b¹, ε 385; (x. π. πλ.) Epm. α 255; (x. π.)
 Porph. ad Γ 197; EtM 669.27; sch I 124a 389 (πολλὰ –) Melet. Nat. hom.
 97.29 390 Eudoc. 2149 391 Hdn ad O 127; (– ἐπ.) sch O 49a¹ 393b sch ε
 385 394–395 Cocondr. 240.10 396 Eudoc. 931; (ἐχρ.) Philox. fr. 3 397
 Eudoc. 973; sch Λ 515c 398 Epm. α 277; (ἀσπ.) ApS 45.25; Hsch. α 7762
 400b Hsch. ο 1443 402 D.H. Comp. 93; A.P. 9.381.8 (cento); Zosim. Vit.
 Demosth. p.299 W.; sch Arat. 909; 402a ApS 139.13; cf. EtM 705.29; (ῥ.) [Plut.]
 Hom. 2.16.2; 402b Choer. in Thd. i.309.16; sch DThr 493.29

383 κελεύθους t Z Ω*: κέλευθα H^c B. – cf. ad κ 20 385 πρὸ δὲ κύματ'
 ἔαξεν t* Z Ω: πρὸ δὲ κύματ' ἔαγεν quidam ap. sch: τὰ δὲ κύματα ἔξεν [Plut.]
 386 εἶος δ Lachmann: ἔως δ γε Ω*: ὥς δ γε G: ὅπως sch^{vp} (sc. ὅπως, nisi
 glossema est; cf. ad δ 800) 389 πλάζετο (= ἐπλήσσετο) Ar insulse 391 καὶ
 τότε Ω: δὴ τότε sch-O: αὐτίκ' t* ἥδὲ (nov. Did) Ω*: ἥ δὲ Ar F B: ἥδε P
 393 ὑπὸ Ar t Ω: ἐπὶ Rhi Arph 394 φανήη (nimirum Ar, cf. ad X 73) Eust.^{vp}:
 –εἴη Ω 395 κῆται Hermann Op. II 55, cf. ad β 102 396 δέ Ω*: τέ t G B
 397 ἀσπάσιον Eudoc. Ω*: –ίως t* F U – cf. ad Σ 270, ν 33, ψ 233 398 Ὀδυσσεῖ
 Barnes: Ὀδυσ(σ)ῇ Ω (Eust. disertim): fort. praestat Ὀδυσῇ (trisyll.). – cf. ad
 ν 35 401 ἄκουε G: ἄκουσε Ω* 402 γάρ tt* Ω: δὲ ApS sch-Arat. EtM

- δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλός ἄχνη·
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὅχοι οὐδ' ἐπιωγαί,
405 ἄλλ' ἄκται προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε –
καὶ τότε Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
“ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαίαν ἀελπέα δῶκεν ιδέσθαι
Ζεὺς, καὶ δὴ τόδε λαΐτμα διατμήξας ἐπέρησα,
410 ἔκβασις οὐ πη φαίνεθ' ἄλός πολιοῖο θύραζε·
ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κύμα
βέβρυχεν ρόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὐ πῶς ἐστι πόδεςσιν
στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
415 μὴ πῶς μ' ἐκβαίνοντα βάλλῃ λίθακι προτὶ πέτρη
κύμα μέγ' ἀρπάξαν, μελέῃ δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἐφεύρω
ἡϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,
δείδω μὴ μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
420 πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρηι βαρέα στενάχοντα,
ἥε τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
ἐξ ἄλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
οἶδα γάρ, ὥς μοι ὁδῶδυσται κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.”
εἶος δ' ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
425 τόφρα δέ μιν μέγα κύμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτὴν.

404 Porph. Hom. 130.3 Sod.; (λ. ν. ὅχ.) ApS 125.25; (ὅχ.) Hsch. ο 2053–2054; (ἐπ.) ApS 75.1; Hsch. ε 5449, cf. υ 555 405 (σπ. –) ApS 126.4; (σπ.) ApS 144.7 (Apio fr. 125, Hld fr. 28); Hsch. σ 1512; (πάγ.) Hsch. π 27 408 (ἀελπ.) cf. ApS 10.27; Hsch. α 1359 410 Plut. Mor. 1103e 412 (ῥ.) Procl. ad Hes. Op. 220–221 413–414 (στ.) ApS 5.29 413a Hdn ad Π 57 415 sch DThr 376.4 (ex Hdn); (λ. –) ApS 109.1; Hsch. λ 992 421–422 Porph. Il. 114.9 Schr.; sch δ 404c¹; 421b–422 (ἐξ ἄλ.) Hdn ad λ 134 422 (κλ. Ἀ.) Arn ad O 626, δ 442; Choer. in Thd. ii.54.26; sch Eur. Med. 63

404 ὅχοι G P M U Porph.^{cod.} ὅχοι Z P² Ω*: utrumque agn. tt* Eust. 408 ὦ vel ὦ Ω ἰκέσθαι H^a P^a 409 ἐπέρησα (cf. 174) Eust.: ἐπέρασ(σ)α G H^{yp} P^{yp} M: ἐτέλεσσα (cf. η 325) Ω* 412 ἀναδέδρομε Z Ω*: –δεδραμε F P B. – cf. ad ζ 45, κ 4; Hymn. Dion. A 13 pap. 415 προτὶ (Bentley, Barnes) sch-DThr: ποτὶ ApS Ω: om. Hsch. 421 ἥε τι sch-δ: ἦ ἔτι t* Ω 422 ἐξ ἄλός Ar (teste Arn) tt Ω: εἰν ἀλί Ar (teste Did; an Arph?) 424 εἶος Hermann: ἔως Ω

- ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινοῦς δρύφθη, σὺν δ' ὅστέ' ἀράχθη,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης·
 τῆς ἔχετο στενάχων, εἰως μέγα κύμα παρήλθεν.
 430 καὶ τὸ μὲν ὧς ὑπάλυξε, παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
 πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
 ὧς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
 πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται,
 ὧς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 435 ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κύμ' ἐκάλυψεν.
 ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὦλετ' Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κύματος ἐξαναδύς, τὰ τ' ἐρεύγεται ἡπειρόνδε,
 νῆχε πάρεξ, ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
 440 ἡϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
 ἶξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἴισατο χῶρος ἄριστος,
 λειὸς πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ ἠῦξατο ὄν κατὰ θυμόν·
 445 “κλύθι, ἄναξ, ὃ τις ἐσσί· πολὺλλιστον δέ σ' ἰκάνω,
 φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπᾶς.

427–429 post 436 [Plut.] Hom. 2.121 428 Eudoc. 857 430–431 (πλ.)
 Epm. ε 104; (παλ.) Hsch. π 221 432 ApS 85.28; [Plut.] Hom. 2.88; Ath. 316a
 433 sch Ψ 34c²/d²; 433a ApS 87.13; (x.) id. 103.22; Hsch. κ 3816; (λ.) ApS
 106.29; Hsch. λ 118 436 v. ad 427–429 437 Aristid. Or. 37.16 438a Epm. δ
 75 439 (– ὁρ.) Plut. Mor. 831d; 439a Epm. π 187 441–442 (– ν.) Epm. ν 38;
 (στ. – ν.) EtM 598.49 441 Porph. ad P 263 444 Cent. Par. 11.35 445 Eudoc.
 826; 445a Porph. Il. 114.19 Schr.; (π.) Hsch. π 2882

426 ῥινὸν Z δρύφθη Barnes: τε δρύφθη P^a M B Eust., τ' ἐδρύφθη Ω*: τ'
 ἐδρύφη T (forma recens, cf. ad 435) δ' Ω*: τ' H P: om. M 431 ἐπεσσύμενον
 Ar Ω: ἀπεσσ- Ixio: ἐσσ- Z ἔμβαλε 358 Ω*: ἔκβαλε G 433 ἔχονται 358 t Ω:
 -ωνται Thiersch 435 ἀπέδρυφθεν F M^a (cf. ad 426) κύμ' ἐκάλυψεν 358 Ω*:
 κύμα x- G 436 ὑπὲρ μόρον Hdn t Ω*: ὑπέρμορον multi olim, P U. – cf. ad α
 34–35, Y 30 437 ἐπιφροσύνην δῶκε t Ω: ἐπὶ φρεσὶ θῆκε (θεὰ) (ex 427) H^{yp} P^{yp}
 M^{yp} Eust. 438 τὰ Ω*: τό P^c M^s (“ἐχρῆν εἰπεῖν” Eust.) ἐρεύγεται 358 Ω*:
 -γετ' H P^a, -γετο Wecklein 439 πάρεξ Ω*: παρὲξ Hdn G P^c B U 444 ἠῦξατο
 van Leeuwen: εὔξ- t Ω 445 πολὺλλιστον Ar 358 tt Z H P M^a B Eust.^{yp}: -ος H^s
 Ω*

- αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἀνδρῶν ὅς τις ἵκηται ἀλώμενος, ὥς καὶ ἐγὼ νῦν
 σὸν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας.
 450 ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὐχομαι εἶναι.”
 ὥς φάθ'· ὁ δ' αὐτίκα παύσεν ἐὼν ῥόον, ἔσχε δὲ κύμα,
 πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
 ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψεν
 χεῖράς τε στιβαράς· ἀλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
 455 ὠίδεε δὲ χροά πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλή
 ἄν στόμα τε ῥινάς θ'· ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
 κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δὲ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἔο λύσε θεοῖο·
 460 καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήεντα μεθήκεν,
 ἅψ δ' ἔφερεν μέγα κύμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ
 δέξατο χερσὶ φίλησιν. ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεῖς
 σχοίνωι ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 465 “ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μῆχιστα γένηται;
 εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω,
 μὴ μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση
 ἐξ ὀλιγηπελῆης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
 αὖρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἡῶθι πρό.
 470 εἰ δέ κεν ἐς κλειτὸν ἀναβᾶς καὶ δάσκιον ὕλην

447–448 (– ἄλ.) sch Ω 486c 447 (– ἄθ.) EtM α 445 450 Eudoc. 842, 1246
 452 (τὸν –)–453a sch Ξ 454–455 455a ApS 170.25 457 Eudoc. 631
 458 Eudoc. 974, 2047 460 (π. ἄλ.) sch Opp. H. 2.258; (ἄλ.) EtM α 851 463b
 ApS 81.2; Men. Rh. 392.1 Sp. 467 Hdn i.309.14 et ad Ξ 351d¹; Epm. λ 6; (θ.
 ἔ.) Hdn ad E 269; [Plut.] Hom. 2.42.1; Porph. fr. 373 469 Plut. Mor. 952a;
 Anon. π. βαρβ. p.181 (197) Valck.; EtM α 2107; Suda α 390; sch A.R. 4.111a
 470 (δ.) ApS 56.16; Hsch. δ 286

456 δ δ' ἄρ' ἄπνευστος 358 360 Ω: ὁ δ' ἀνάπνευστος (cf. Hes. Th. 797) r
 (Vrat. 28) 458 ἄμπνυτο 358^c 360 t Ω: ξμ– Ar 358^a P^s. – cf. ad E 697, X 475, ω
 349 ἀγέρθη 360 t Ω*: ἐγέρθη F M 459 ἔο Ar 360 Ω: οὔ Zen, cf. ad Y 261; sch
 corruptum est 461 αν δ 358^c κατα κύμα 358 465 ωι 358, ᾧ M: ᾧ vel ᾧ 359
 [360] et fere Ω* 466 φυλάσσω Ar: φυλάξω (nov. Did) 360 Ω 469 πνέει 358 t*
 Ω: πέλει sch-A.R., πέλεται Eust. (cf. Hes. Op. 547): om. Plut. 470 κλειτὸν G:
 κλιτὸν 358 359 Z Ω*(-τὴν P U). – cf. ad Π 390

θάμνοις ἐν πυκινόισι καταδράθω, εἴ με μεθήη
 ῥίγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
 δεῖδω μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.”

- ὥς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
 475 βῆ ῥ' ἔμειν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος ἡῦρεν
 ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους
 ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης.
 478 τοὺς μὲν ἄρ' οὕτ' ἀνέμων διάη μένος ὕγρον ἀέντων
 480 οὕτ' ὄμβρος περάσκει διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ
 ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς· οὗς ὑπ' Ὀδυσσεύς
 δύσσετ'. ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
 εὐρείαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἥλιθα πολλή,
 ὅσσην τ' ἡὲ δῶα ἡὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
 485 ὥρῃ χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι.
 τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐν δ' ἄρα μέσσηι λέκτρον, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
 ὥς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, ὧι μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,

473b ApS 105.26 474–475 Cent. Par. 29.9–10 475 id. 48.3 476–477
 Eudoc. 2242–2243; (δοι. –)–477 Ath. 491f 477 sch E 245b et truncum sch Δ
 127a; 477a ApS 120.25; Hsch. o 751; Choer. in Thd. ii.310.9; Epm. π 143 (bis);
 (φ.) ApS 165.24 (Apio fr. 152, Hld fr. 50); Hsch. φ 985 478 [Plut.] Hom.
 2.10.2; (ἀν. μ. –) Philox. fr. 356; [Plut.] Hom. 2.109.1; Epm. α 254, 260; sch^D A
 479; sch β 420d¹ 481 (– ἐπ.) Hdn ad Δ 222, Ξ 463 482 (ἄφ. –) sch Ω 165a
 483 (ἤλ. π.) ApS 83.26; (ἤλ.) Hsch. η 358 484 (ἡὲ δῶα –) Hdn ad Θ 290 488
 sch A.R. 3.291a 489a (al.) Epm. π 149; sch T 267a

471 μεθήη (Ar?) Bekker: μεθείη(ι) Z Ω*, μεθίη Eust. 472 ἐπέλθῃ(ι) G F
 H^c P² B: –οι Ω* 473 δεῖδω 358 Ω*: δεῖδια M. – cf. ad Ξ 44 475 βήμεναι
 Bérard cl. ζ 146 (et fere semper infinitivum reperimus) ῥ' t Ω*: δ' F ἡῦρεν
 van Leeuwen: εὔρε(ν) 358 t Ω 476 ὑπήλυθε 361^c t Ω: ἐπήλυθε 358 361^a
 477 πεφυῶτας fere Ar 358 tt* Z Ω*: –ῶτε sch-E, –ῶτες ApS F, –ότες U: –κότες
 Hsch.: γεγαῶτας Ar in commentariis 478 διάη 358 t F H P U: διαίη 361 Z
 Ω* 479 οὔτε ποτ' ἡέλιος φαέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν (~ τ 441) add. Ω*: abest ab
 358 G F οὔτε M^a? B: οὐδέ H P M^c? U ποτ' Ω*: μιν B (ex τ 441)
 480 πεπραῶσχ[ε] 358 481 ἐπαμοιβαδῖς t^Ξ Z Ω: –δὸν t^Δ 482 εὐνὴν t Ω: ὕλην r
 (Vrat. 28), nov. Eust. 484 τρεῖς t Ω: cf. ad δ 409 489 ἐσχατιῇ tt Ω*: –τῇ(ι) Z
 G

- 490 σπέρμα πυρὸς σῶιζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὔηι,
ὥς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῶι δ' ἄρ' Ἀθήνη
ὑπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.
ζ ὥς δ' ὁ μὲν ἔνθα καθηῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
ὑπνῶν καὶ καμάτῳ ἀρημένος. αὐτὰρ Ἀθήνη
βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
οἳ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ
5 ἀγχοῦ Κυκλώπων ἀνδρῶν ὑπερηνορέοντων,
οἳ σφεας σινέσκοντο, βίῃφι δὲ φέρτεροι ἦσαν·
ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδῆς,
εἶσεν δὲ Σχερίῃ, ἐκάς ἄλλων ἀλφηστάων,
ἀμφὶ δὲ τείχος ἔλασσε πόλει καὶ ἐδείματο οἴκους
10 καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἀιδόσδε βεβήκει,
Ἀλκίνοος δὲ τότε ἦρχε, θεῶν ἅπο μῆδεα εἰδώς.
τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιώσας·
15 βῆ δ' ἵμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ὧι ἔνι κούρη
κοιμᾶτ' ἀθανάτησι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,

490 'Trypho ii' Trop. 2.5 (CQ 15.237); Cocondr. 233.7; 490a 'Trypho i' Trop. 192.13; [Plut.] Hom. 2.20.4; Macr. Sat. 5.12.3; sch Pind. Ol. 7.86i; sch DThr 458.35; Anon. CAG xxi(2).171.14; (σπ. π.) sch [Aesch.] Prom. 110; Anon. CAG xxi(2).167.10; 490b EtG β 18/EtM β 27 492b–493a [Plut.] Hom. 2.207.2 493a sch O 235 ζ 1a sch Π 1a 2 (– ἄρ.) ApS 43.14; sch K 98a, μ 281 4–8 Arist. fr. 173 (Porph. ad θ 564 sqq., sch ι 333, 345) 4–6 Epm. κ 156; EtGud 352.48 Stz.; Ἐκλ. AO ii.457.6 4 (Υπ.) Apio 101.28 6a ApS 142.2; Porph. ad ι 106; (σιν.) Hsch. σ 688 8 ApS 64.29; EtGud 540.12 Stf.; (εἶ.) Apio 234.7; Hsch. ε 1114; 8b Plut. Mor. 603b; (ἀλφ.) EtG α 557 9 (– π.) Porph. Hom. 132.22 Sod. 12b Io. Alex. 123 (Hdn i.484.1) 15 Eudoc. 209; (ὧι –) 16 (κοιμ.) Io. Alex. 127 (Hdn i.480.17); (ὧι –) Epm. ε 186

490 αὔηι Ixio: αὔοι Ar h50 tt Z Ω (αὔοι G P) ζ 1 καθηῦδε van Leeuwen: καθεῦδε G B Eust. disertim, κάθευδε M: κάθευδε Ω*, καθευδε h1 h8 h14: ἐκάθευδε Zen Tz 6 δὲ Porph. Ω: τε tt* 8 δὲ Ar^{ab} tt* G: δ' ἐν (nov. Did) EtGud Ω*: (εἶσε) δ' ἐνι Bentley: δ' ἐς Σχερίην ApS ἄλλων (cf. 3, 205) 364 tt G F P: ἀνδρῶν H^r P^s Ω* 9 πόλει t Ω: πόλι Bekker post Knight: fort. πόληι. – cf. ad E 686, Ω 706 10 θεῶν Ar Ω: θεοῖς Rhi, cf. A.R. 3.1089 15 δ' t Ω*: ῥ' B U

- Ναυσικαά, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 παρ δὲ δὺ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἅπο κάλλος ἔχουσαι,
 σταθμοῖιν ἐκάτερθε· θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
 20 ἢ δ' ἀνέμου ὥς πνοιῇ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης,
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εἰδομένη κούρηι ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
 ἢ οἱ ὀμηλικὴ μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
 τῇ μιν ἔεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 25 “Ναυσικαά, τί νύ σ' ὦδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
 εἵματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,
 σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἐστίν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
 ἐννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἳ κέ σ' ἄγωνται.
 ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
 30 ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἀλλ' ἵομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἡοὶ φαινομένην·
 καὶ τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἔψομαι, ὅφρα τάχιστα
 ἐντύνει, ἐπεὶ οὐ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσειαι·
 ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
 35 πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
 ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἡῶθι πρό
 ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἣ κεν ἄγησιν
 ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
 καὶ δὲ σοὶ ὦδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἢ ἐπόδεσιν
 40 ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοῖ εἰσι πόλῃος.”
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη

19a sch B 470a¹ 22 sch DThr 455.17 23 Cent. Par. 10.10 26a sch O 9
 28 (τὰ δὲ –) sch ζ 60 29–30 Eudoc. 116–117 29b ApS 161.27 31a sch
 [Aesch.] Prom. 652 32 (– ἔψ.) Hdn ad A 294; 32a ApD Synt. 177.1; Hdn
 i.555.7 38 ApS 81.24 (Apio fr. 37, Hld fr. 22); (ζ.) Hsch. ζ 263; (ρ. σ.) ApS
 138.22 40 (πολλ. –) ApS 38.33; Epm. α 286; EtM α 1586; 40b Hdn ad Σ 64, α
 49

21 om. G 22 ναυσικλειτοῖο Hdn Z Ω* (proparox. F P^c M): ναυσὶ κλειτοῖο
 quidam ante Hdn: Ναυσικλειτοῖ (tamquam virginis nomen) Ὀδύμαντος alii
 24 del. Schwartz 311, cf. Γ [389] ἐεισαμένη F M^s U: ἐειδομένη (ex 22?) Ω*. –
 cf. ad E 785 26 τοι Ω: δὴ t 29 φάτις Arph Ar tt Z Ω: χάρις Callistr
 ἀνθρώπους tt Ω*: –ων G H^λ P^λ: –οις P^s U 35 σοὶ Bentley cl. 39, 60 ἐστὶ 366
 Ω*: ἐσσί H P^a (et αὐτῇ H) 40 ἅπο Hdn 367 Ω

Οὐλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι· οὐτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτε ποτ' ὄμβρων
 δεύεται οὔτε χιῶν ἐπιπίλνεται, ἀλλὰ μάλ' αἶθρη
 45 πέπτταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
 τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἥματα πάντα.
 ἔνθ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρηι.
 αὐτίκα δ' Ἡὼς ἦλθεν εὐθρονος, ἥ μιν ἔγειρεν
 Ναυσικάαν εὔπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,
 50 βῆ δ' ἰέναι διὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσιν,
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ. κυχῆσατο δ' ἔνδον ἐόντας·
 ἥ μὲν ἐπ' ἐσχάρη· ἦστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 ἡλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα, τῷ δὲ θύραζε
 ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοῦς βασιλῆας
 55 ἐς βουλὴν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
 ἥ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπεν·
 “πάππα φίλ', οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην
 ὑψηλὴν εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἴματ' ἄγωμαι
 ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;

42–45 [Arist.] De mundo 400a11; ApS 5.34; [Plut.] Hom. 2.35; [Plut.] ap. Stob. 1.22.2; sch^{AD} A 420; 42–45a [Hdn] Fig. 42 42 Oenom. (p. 67 Vall.) ap. Eus. PE 5.36.2; (– ἔδ.) + 43 (ἔμμ.) sch Ar. Nub. 270; (θ. ἔδ. ἄ.) ApS 62.17 43 (οὔτ' –)–45a Zon. Fig. 169.5; (οὔτ' –) sch Θ 13b; (οὐδέ – δεύ., ἀλλὰ –)–45 Max. Tyr. 11.10, 30.4; (οὐδέ – δεύ.) sch Nic. Al. 288b 44 (ἀλλὰ –)–45 Procl. in Tim. ii.80.10; (– 45a) ApS 36.8 45 (ἀννέφ.) Hsch. α 5232 46 Plut. Mor. 20e, 1074f; Procl. in Remp. i.87.20 52 Cent. Par. 3.15; 52a Arn ad Z 92; ApS 72.8; Epm. ε 97, 184; (ἐπ' ἐ. ἦ.) Apio 236.15 53 (– ἄλ.) ApS 83.11; Porph. ad δ 122, η 105; 53a Procl. in Remp. ii.343.1; sch Procl. in Remp. ii.381.18; Hsch. η 307; (ἄλ.) Hsch. α 3033 55 Philod. De bono rege xxxi 31 57 ApS 127.26; (π. φ.) Philox. fr. 266; (π.) sch Z 518a; Hsch. π 439 59a Epm. π 97; 59b Choer. in Thd. ii.75.23, 80.24; cf. [Hdn] An. Par. iv.226.15/20; (ρ. κ.) Thd. Can. 48.8; (ρ.) Suda ρ 104

43 οὔτε (ποτ') tt* Ω*: οὐδέ ApS Max. sch-Θ sch-Nic B U 44 οὔτε tt* M U Eust.: οὐδέ Stob. Ω* ἐπιπίλνεται tt* Z Ω: -κίδνεται [Hdn] Stob. αἶθρη Ar tt Ω: αἰθήρ Rhi, cf. Call. Hec. fr. 18.3 H., Lucr. 3.21 45 ἀνέφελος [Plut.] uterque Procl.^{vi} F H^c U: ἀνν- tt* (variantibus libris) Z Ω* ἐπιδέδρομεν Z Ω*, -δέδραμεν P (cf. ad ε 412): ἀναδέδρομεν [Arist.] 46 τῷ(ι) Ar Z Ω: τῇ Rhi 47 κούρη(ι) Ω* H^p P^{yp}: πάντα (cf. ρ 590, Y 340) H P 50 ἵμεναι H P M^a διὰ Ω* B*: κατὰ M^a B 51 ἐόντας Ω* H^s P^c: -ες H P^a ('i.e. ἐόντε' Von der Mühl) 57 ἐφοπλίσειας Ar t Z Ω*: -εἰαν (cf. 69) Rhi F^a

- 60 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρῶτοισιν ἐόντα
 βουλὰς βουλευεῖν καθαρὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα.
 πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάσιν,
 οἱ δὲ ὀπυιόντες, τρεῖς δ' ἡίθεοι θαλέθοντες·
 οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἴματ' ἔχοντες
 65 ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμνην.”
 ὧς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομήναι
 πατρὶ φίλῳ. ὃ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 “οὔτέ τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτέ τε' ἄλλου.
 ἔρχε'· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
 70 ὕψηλὴν εὐκυκλὸν ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν.”
 ὧς εἰπὼν δμῶεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ἐπίθοντο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχὸν ἡμιονεῖην
 ὄπλεον, ἡμιόνους θ' ὕπαγον ζευξάν θ' ὕπ' ἀπήνη·
 κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρον ἐσθήτα φαεινὴν.
 75 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐϋξέστῳ ἐπ' ἀπήνην,
 μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
 παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 ἀσκήν ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσεν ἀπήνης.
 δῶκεν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὕγρον ἔλαιον,
 80 εἰὼς χυτλώσαιο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 ἥ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
 μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνουιν.
 αἱ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθήτα καὶ αὐτήν,
 οὐκ οἶον, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

66–67 Eudoc. 1066–1067 73 (ὀπλ.) sch^{bT} T 172a¹ 74 Porph. ad Θ 555;
 74b ApS 161.24; (ἐσθ. φ.) Arn ad Φ 218 76–76a sch Ar. Ach. 961, 1086
 76 ApS 99.24; Poll. 10.91; (x.) Hsch. κ 2799; (ἐδ.)–77 (π.) Ath. 16c 78b ApS
 40.31 79 cf. Eudoc. 1310; (χρ. ἐν λ.) Epm. χ 33 80 sch ε 386; (χ.) ApS 169.14;
 Hsch. χ 843

60 ἐόντι F M B, agn. Eust. 61 ἔχοντι F (ss. -οντα) M B 63 θαλέθοντες Z
 Ω*: -έοντες H^a P 68 τεο Knight, τε' Fick: τευ vel τεῦ Z Ω 69 ἔρχε' Knight:
 -ευ Ω 73 ὄπλεον t* Z Ω*: ὠπλ- sch^b-T M^c θ' (ὕπαγον) 368 Ω*: δ' G H^a P U
 Eust. ἀπήνην H^a P M 74 ita Ar t Ω*: κούρη ... φέρον Arph, φέρον et H^c P^s
 75 κατέθηκεν Ar Ω*: -καν 368 G H B ἐϋξέστου ἐπ' ἀπήνης G 76a ὄψα τε
 οἶα ἔδουσι διοτροφές βασιλῆες (= γ 480) add. t (sc. pro 77–78) 78 ἐπεβήσεν
 Ω*, ἐπιβήσεν t: ἐπεβήσαν F H U ἀπήνης t Ω*: -ηι G

- 85 αἶ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἔκοντο,
 ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
 καλὸν ὑπεκπρόρεεν μάλα περ ῥυπόωντα καθήραι,
 ἔνθ' αἶ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης,
 καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα
 90 τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
 εἵματα χερσὶν ἔλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
 στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
 ἐξείης πέτασαν παρὰ θιν' ἀλός, ἥχι μάλιστα
 95 λαΐγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
 αἶ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίωι
 δείπνον ἔπειθ' εἶλοντο παρ' ὄχθισιν ποταμοῖο,
 εἵματα δ' ἡελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε καὶ αὐτῇ,
 100 σφαίρηι ταὶ γ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
 τῇσι δὲ Ναυσικαά λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
 οἷη δ' Ἄρτεμις εἴσι κατ' οὔρεα ἰοχέαιρα,
 ἢ κατὰ Τηϋέγοντον περιμήχετον ἢ Ἐρύμανθον,
 τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείησι ἐλάφοισιν·
 105 τῇ δὲ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,

86–87a [Plut.] Hom. 2.54.2 87 Ath. 41a 89 ApS 141.3 (Hld fr. 26)
 89b–90 (– μ.) ApS 6.9; (ἄγρ.) Hsch. α 849 92a ApS 144.28 93b Hdn ad Σ
 352, Ψ 254 95a Philox. fr. 274, 622 98 Arn ad Λ 621 99 (– τ.) Ath. 24a;
 EtG α 69 101 ApS 111.1; (N. –) EtM 590.20; (ἤρχ.) sch A 472b 102–109
 Macr. Sat. 5.4.10 102–108 Gell. 9.9.12 102–104 Charito 6.4.6; Hclt. Alleg.
 2.4 102 sch ε 281; sch A.R. 3.876; (– κατ' οὔρ.) Arn ad O 169; Luc. Dial. 50.25
 103–104 St. Byz. ε 133 103 id. s. Ταϋέγοντον; (– περ.) sch Pind. Pyth. 1.123;
 (Τῇ.) Hsch. τ 831 105a + 106 (π. –) + 108 Demetr. Eloc. 129

85 ἀλλόττε (sc. ἀλλ' ὅτε) G 87 ὑπεκπρόρεεν Friedländer Phil. 6 (1851)
 673: –πρорέει tt Ω ῥυπόωντα t Z Ω*: –όντα F H^{VP}. – cf. ad v 435 88 ἀμάξης
 H^{VP} (glossema) 89 τὰς t Ω*: τοὺς F Eust. 94 ἡιχι G H B Eust.; cf. Il. prae f.
 xxxi 95 ἀποπλύνεσκε sch P M B^{VP}, –πλυνέεσκε G: –πτύεσκε Z Ω* 100 γ' r
 (Vind. 50): τ' Ω*: δ' “πᾶσαι” (sch^{HP}), M 102 δ' tt* Ω*: τ' Arn-O sch-ε G
 οὔρεα “ὅπερ ἄμεινον” H^{VP} P^{VP}: –εος tt Ω

- ἀγρονόμοι παίζουσι, γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
 πασάων δ' ὑπὲρ ἥ γε κάρη ἔχει ἡδὲ μέτωπα,
 ρεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
 ὥς ἥ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς.
 110 ἄλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι
 ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἵματα καλὰ,
 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὥς Ὀδυσσεὺς ἔγροϊτο ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
 ἥ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιο.
 115 σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλειαν·
 ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείη δ' ἔμβαλε δίνην·
 αἶ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν. ὃ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐξόμενος δ' ὠρμαινεν κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 “ὦ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;
 120 ἦ ῥ' οἷ γ' ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
 ἦε φιλόξενοι καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 ὥς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θήλυς αὐτὴ
 νυμφάων, αἶ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσσα ποιήεντα.
 125 ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων.
 ἄλλ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἡδὲ ἰδωμαι.”

106 ApS 7.25; 106b sch Y 8 107–108 Max. Tyr. 40.2 107 Macr. Sat. 5.13.8 108 (– πέλ.) Arn ad Π 123; (κ. –) sch ζ 18 109 EtM 416.5; (– μ.) sch A 219a; (ἥ γ' ἀμφ.) Epm. in A 2 B¹; (π. ἀ.) Epm. v 35; EtM 220.36; sch Opp. H. 1.570 115–117 'Trypho i' Trop. 202.13 115–116 D.H. Comp. 36 115 ApS ap. Phot. Lex. μ 306/Sudam μ 678; sch ζ 101 116b ApS 108.28, unde EtM 566.19 120–121 Max. Tyr. 11.6; Eudoc. 153, 152 121 Did ad α 3 122–123 sch [Eur.] Rh. 36 122 ApS 29.18; (θ. ἀ.) Porph. Hom. 32.16 Sod. 124 Eudoc. 29 125 Epm. λ 43 126 Eudoc. 769

106 ita fere tt (δ' ἄρα ApS) Ω: ἀγρόμεναι παίζουσιν ἀνὰ δρία παιπαλόνετα Megaclides ap. sch, et ἀγρόμεναι fort. legit A.R. 3.882 (Rengakos 128) 108 δ' (nov. Did) tt Ω: τ' Ar^{ab} “καὶ σχεδὸν πᾶσαι” 109 ἀδμῆς 58 tt* Z Ω: ἀγνή Macr. M^{yp} 115 σφαῖραν 370 tt Ω: πᾶλλαν Dionysodorus ap. Eust. (1554.31), cf. Hsch. π 227 116 ἔμβαλε Dion. Ω*, ἔβαλε M: ἔμπεσε tt*, ἔνπεσε F δίνη(ι) tt* Z Ω: λίμνηι ApS EtM 117 αἶ vel αἶ Ω: ταί t δῖος t Ω*: θεῖος F 119 ὦι G Eust.: ὦ vel ὦ 370 Ω* 120–121 (= v 201–202, cf. ι 175–176) del. Kirchhoff: habent 370 371 372 Ω 122 αὐτῇ sch-[Eur.] Ω*: αὐτῇ tt* Z F H^s P^m 123–124 damn. Nitzsch

- ὥς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 φύλλων, ὥς ρύσαιτο περὶ χροὶ μήδεα φωτός.
 130 βῆ δ' ἔμεν ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκι πεποιθώς,
 ὅς τ' εἶσ' ὕμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὅσσε
 δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσί μετέρχεται ἢ ὀίεσσιν
 ἢ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἐ γαστήρ
 μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 135 ὥς Ὀδυσσεὺς κούρησιν εὐπλοκάμοισιν ἔμελλεν
 μεῖξεσθαι, γυμνὸς περ ἐὼν· χρεῖώ γάρ ἱκανεν.
 σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη κεκακωμένος ἄλμη,
 τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἡϊόνας προυχούσας·
 οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 140 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυίων.
 στῆ δ' ἄντα σχομένη· ὁ δὲ μερμήριζεν Ὀδυσσεύς,
 ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρην,
 ἢ αὐτὼς ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μιλιχίοισιν
 λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἴματα δοίη.
 145 ὥς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μιλιχίοισιν,
 μὴ οἱ γούνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
 αὐτίκα μιλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
 “γουνούμαι σε, ἄνασσα· θεὸς νύ τις ἦ βροτὸς ἐσσι;

128 (- κλ.) + 129 (ὥς -) sch Λ 462c¹ 130-132 Cent. Par. 38.41-43 130 Iren. adv. Haer. 1.9.4 (cento); Cent. Par. 19.29; (ὥς τε λ. ὁρ.) Arr. Epict. 3.26.33; (λ. -) Plut. Mor. 472c 133 ApS 8.5; (ἀγρ.) EtM α 196 137 D.H. Comp. 98; Porph. Hom. 52.11 Sod.; (- κεκ.) Cent. Par. 38.59; (κεκ. -) Plut. Mor. 627e 138 Eudoc. 971 141a ApS 145.31 (Hld fr. 35); Hsch. σ 1831; (σχ.) Hsch. σ 3052 143 Cent. Par. 29.19 147 Porph. Hom. 77.6 Sod. 148 Plut. Mor. 19b; Eudoc. 40; (κερ.) Hsch. κ 2304 149-152 Macr. Sat. 5.4.6 149-150 et 153-154 Eudoc. 2112, 2115, 2117, 2116 149a ApD Synt. 415.5 149b-150 et 153 Max. Tyr. 9.1

127 ὑπεδύσ(σ)ετο 372 Z Ω*: -σατο H (ἐπ-) B δῖος 372 Ω*: θεῖος M 130 δ' Ω*: ρ' t H^a P B 131 ἐν δέ οἱ Ω: ἐνδοθε δ' t 132 δ om. Rhi μετέρχεται 372 t Ω: ἐπ- G^s, mallet Eust. 134 (= M 301) del. Blass 91 136 μεῖξεσθαι Fick: μίξ- Ω (-ασθαι F) 137 σμερδαλέος Ar tt Ω: ἀργαλέος Zen: λευγαλέος alius ante Did 138 ἄλλη Ar(?) Hdn t Ω: ἄλλῃ alii olim. - cf. ad ε 369, λ 385 141 δ' ApS Ω: ρ' t* 144 ath. Athenocles Ar 149 ἦ Ptol Hdn G: ἡ alii ante Hdn Ω*

- 150 εἰ μὲν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 Ἄρτέμιδι σε ἐγὼ γε, Διὸς κούρηι μεγάλοιο,
 εἰδὸς τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα εἴσχω·
 εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν οἱ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν,
 τρεῖς μάκαρες μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 155 τρεῖς μάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμός
 αἰὲν εὐφροσύνησιν λαίνεται εἵνεκα σείο,
 λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνέουσιν·
 κείνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
 ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἰκόνδ' ἀγάγηται.
 160 οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
 οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορώωντα.
 Δήλωι δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶι
 φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
 ἦλθον γὰρ καὶ κείσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαός,
 165 τὴν ὁδὸν ἧι δὴ μέλλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι.
 ὥς δ' αὐτῶς καὶ κείνο ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῶι
 δὴν, ἐπεὶ οὐ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρου γαίης,

150 et 153 id. 13.8 150–152 Polyb. Fig. 108.25 151 (Ἄ. σε) + 152 (εἴσχω) Choer. in Heph. 206.22; sch DThr 56.8 152 EtM 295.37 154 Eudoc. 1097; sch Ω 377 157 (τοι. θ.) sch Z 430 158–159 ApD Synt. 39.13; Eudoc. 1090–1091 158 Eudoc. 498; Epm. α 235, κ 128; (– μ.) ApD Pron. 10.19; EtM α 1219; EtGud 121.19 Stf.; sch DThr 257.13 160–161 Eudoc. 357–358, 1106–1107 160–161a sch α 1b¹ 162–163 D.H. Comp. 98; Iul. Misop. 351d; sch^D E 422 (unde EtM 546.42); sch Eur. Hec. 458 162–163 (– ἄν.) sch Call. H. 4.210 162 Plut. Mor. 983e; Favor. De fortuna 15; (τ. –)–163 Max. Tyr. 19.5 163a ApS 164.26; Hsch. φ 710 164 Matro fr. 1.3 O.–S. (parod.); Cent. Par. 38.40, 45.18; 164b sch η 225 166 + 168 Porph. Il. 333.7 Schr. 167 (ἐπεὶ –) Epm. δ 19; sch Γ 18 (An. Par. iii.193.33)

152 ἄγχιστα 58 373 tt Ω*: εἰσάντα (cf. ε 217) M^{yp} B 153 εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν 58 tt Ω*: εἰ δ' αὖ γε βροτὸς ἐσσι H P ('saltem αὐτε expectes' Nauck) οἱ (58 F H² B Eust.) vel τοὶ (t G P^m M U) ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι 58 t* H^{2yp} P^m Ω*: οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι (cf. Z 142) Eudoc. H P 156 εὐφροσύνη(ι)σιν (vel εὐφρ-) Ar(?) [58] Ω: ἐν εὐφρ- castigat Ar(?) 157 εἰσοιχνεύσαν 373 Z Ω 159 σ' ἐέδνοισι H P Mc Eust.: σε ἔδν- tt Z Ω* 160 ἴδον βροτὸν fere tt Ω*: ἐγὼν ἴδον (cf. δ 269) 58 F: ἴδον ἐγὼ βροτὸν G: ἴδον ἐγὼν H^{2r} 162 βωμῶι 373 tt* Ω: βωμόν Iul.: νῶι Plut. 164 καὶ κείσε Ar 58 Z H P M^a U: κάχ- tt Ω* 165 μέλλεν Ar 58 Ω*: ἐμελλεν M Eust. 166 καὶ κείνο Ar Ω*: κάχ- 58 G Mc Eust.

- ὥς σέ, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηπά τε· δειδία δ' αἰνῶς
 γούνων ἄψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ικάνει.
 170 χθιζὸς ἔεικοστῶι φύγον ἥματι οἶνοπα πόντον·
 τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναὶ τε θύελλαι
 νήσου ἅπ' Ὀγυγίης. νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
 ὄφρα τί που καὶ τῆιδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἴω
 παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
 175 ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε· σέ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἐς πρώτην ἰκόμεν, τῶν δ' ἄλλων οὐ τίνα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
 ἄστει δέ μοι δεῖξον, δὸς δέ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰούσα.
 180 σοὶ δέ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῆισι μενοινᾶις,
 ἄνδρά τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὁπάσειαν
 ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρέσσον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὄθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχῃτον
 ἀνὴρ ἢ δὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,
 185 χάρματα δ' εὐμενέτησι, μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί·”
 τὸν δ' αὖ Νηυσικέα λευκώλενος ἀντίον ἠῦδα·
 “ἕϊν', ἐπεὶ οὔτε κακῶι οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἕοικας·
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλοῖς ἢ δὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἐκάστωι·

168–169 Eudoc. 1023–1024 168 ApS 4.32; 168a Epm. α 27; sch Soph. O.R. 656 175–177 Eudoc. 876–878 178a ead. 1068 179 (εἴλ.) Hsch. ε 917 180–181a Ael. VH 4.27 (tamquam Diogenis) 181–185 Eudoc. 62–66 181–182 (ἐσθ.) Clem. Str. 2.143.1 181 cf. Choric. 96.19; 181a Hdn ad α 1 182 (οὐ –)–184a Clem. Str. 4.63.4; (οὐ –)–183a sch I 399b; (χρ. –)–184a Hierocles ap. Stob. 4.22.24 (iv.505.20 H.) 183–184a D.H. Rhet. 4.3; Plut. Mor. 770a 184a Apio 220.12 185 ApS 16.4; 185b id. 100.31; Clem. Str. 5.2.2; sch H 53b; Hsch. κ 3047 187–187a Plut. Mor. 82e 187 Hermog. Meth. 455.15 R.; Eudoc. 1094; Choric. 381.7; (ἐπεὶ –) sch DThr 210.18 188–189 Stob. 1.1.7 188 [Plut.] Hom. 2.138.2

168 δ' Epm. Ω*: τ' 58 373 tt* F M 171 μ' αἰεὶ 58 Ω*: με μέγα (cf. ε 425) B κῦμ' ἐφόρει M^c 173 ὄφρα τί G H P: ὄφρ' ἔτι Ω* 174 παύσεσθ' Ω*: -σασθ' H^a P M Eust. τελευουσιν οπισθεν· 373 178 δέ (μοι) F M U Eust.: τέ t Ω* (δὸς) δέ Ω*: τε G 181 ἄνδρά τε sic disertim Hdn (t) g^v G^a F B 182 κρείσσον 374 tt g^v Ω 183 οἶκον 374 tt* g^v Ω: οἰκί' Hierocles 187a οὐδέ τε καὶ μέγα χαίρει, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν (= ω 402) add. Plut. 188 νέμει t g^v Z H² Ω*: -οι H P

- 190 καὶ που σοὶ τά γ' ἔδωκε· σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
 νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαίαν ἰκάνεις,
 οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευῆσαι οὔτε τε' ἄλλου,
 ὦν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
 ἄστου δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
 195 Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσιν,
 εἶμι δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 τοῦ δ' ἔκ Φαιήκων ἔχεται κάρτός τε βίη τε."
 ἦ ῥα καὶ ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι κέλευσεν·
 "στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
 200 ἦ μὴ πού τίνα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
 οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαίαν ἵκηται
 δηϊότητα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
 205 ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
 ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνει,
 τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξεινοὶ τε πτωχοὶ τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρώσιν τε πόσιν τε,
 210 λούσατέ τ' ἐν ποταμῶι, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο."
 ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν,
 καδ δ' ἄρ' Ὀδυσσεά εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὥς ἐκέλευσεν

191–192 cf. Eudoc. 1086–1087 194 ead. 1081 201 ead. 1137; (– βρ.) EtM 274.3; (δι. βρ.) sch ι 43; (δι.) Hsch. δ 1642 203b Ath. 16e 204–205 Strab. 1.2.18; sch ζ 195; (– ἔσχ.) sch ε 280 204 (ἀπ. –) Plut. Mor. 603b 207–208 Eudoc. 1181–1182 207 (χομ.) ApS 102.10; Hsch. κ 3440 209 Eudoc. 807

190 τά γ' Ω* (γε δῶκε G): τὰδ' F H^c U 191 τε: an γε? 192 τσο Knight, τε' Fick: τευ vel τεῦ 374 375 Ω 193 ἀντιάσαντα 375 Ω: –άσασθαί M^{yp}. – cf. ad ξ 511 194 (ἄστου) δέ t H^s Ω*: τέ G H P (ἐρέω) δέ t Ω*: τέ G H^s. – cf. ad 178 196 εἶμι Ω 198 κέλευσε 375 376 Ω*: κέλευε H^c 200 φάσθ' quidam (non Tyr) ante Hdn Z H P M B 201 διερὸς Ar 6 tt Z Ω: διερὸς Callistr 203 ἀθανάτοισιν 376 Ω: εἰσὶ θεοῖσιν t 205 βροτῶν t Ω*: –ὅς G F 207 ante h.v.], [.], . ῥορσιων[(hemistichium alterum) 110 τὸν νῦν Ar Ω (δν Eust.): τῷ μιν Callistr 209a ἀλλ' ἄγε οἱ δότε φᾶρος εὐπλυνὲς ἥδ' χιτῶνα add. Marc. 456, quem pro 209 recipere mallet Kirchhoff 210 τ' Ω*: δ' F M U ὅθ' Ω*: ἔν' M U 211 ἔσταντο καὶ B κέλευον B U 212 Ὀδυσσεά Ω*: Ὀδυσῆα G: Ὀδυσσῆ' F H^c. – cf. ad ρ 301

- Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἴματ' ἔθηκαν,
 215 δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
 ἥνωγον δ' ἄρα μιν λούσθαι ποταμοῖο ῥοῇσιν.
 δὴ ῥα τότε ἄμφιπόλοισι μετηῦδα δῖος Ὀδυσσεύς·
 “ἄμφιπολοι, στήθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτός
 ἄλμην ὤμοϊν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
 220 χρίσσομαι· ἥ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.
 ἄντην δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 γυμνοῦσθαι κούρησιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών.”
 ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρηι.
 αὐτὰρ ὃ ἐκ ποταμοῦ χροά νίζετο δῖος Ὀδυσσεύς
 225 ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους,
 ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἄλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσαθ' ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμῆς,
 τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν Διὸς ἐκγεγαυῖα
 230 μέζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα, καὶ δὲ κάρητος
 οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
 ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνήρ
 ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελεείη,
 235 ὥς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
 ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
 κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.
 δὴ ῥα τότε ἄμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηῦδα·

218–219 (– ἀπολ.) Plut. Mor. 627e; Macr. Sat. 7.13.26 218 (– ἀπόπρ.)
 sch ρ 444; Suda α 1755; 218a Arn ad Σ 392 226 Plut. Mor. 627e; Macr. Sat.
 7.13.26; (ἀλ. χν.) Hsch. α 3250 228 Eudoc. 450 229–230 (– π.) Hdn ii.942.21
 230–231 D.H. Comp. 29; 230 (– π.) Hdn ii.383.22; EtG 178 M.; (π.) ApS
 128.30; Hsch. π 1075; (καὶ δ –) 231 Luc. Dial. 86.7; (καὶ δ –) 231a Choer. in
 Thd. i.349.28; EtG 177 M. 231a ApS 124.3; Epm. o 84 232 Strab. 1.2.9
 233 (Ἥφ. –) sch Y 36a¹; (δεδ.) Hsch. δ 349 237 Eudoc. 353, 2190; (– στ.) ApS
 94.26, 145.33 (Hld fr. 31); (θη. –) Hsch. θ 145

222 del. Blass 91 cl. σ 184 224–316 om. P (mg. ἐνθάδε λείπ(ουσι)
 στίχ(οι) ογ) 230 μεζονά 176 tt Ω 236 θῖνα 110 F H U: θινί G M B. – cf. ad β
 260 237 χάρισι t* Ω*: -τι ApS H^s M^a

- “κλυτέ μοι, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἶπω.
 240 οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν οἷ Ὀλυμπον ἔχουσιν
 Φαίηκεσσ’ ὅδ’ ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν.
 πρόσθεν μὲν γὰρ δὴ μοι ἀεικέλιος δέατ’ εἶναι,
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 αἶ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
 245 ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μῖμνεν.
 ἀλλὰ δότ’, ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρώσιν τε πόσιν τε.”
 ὧς ἔφαθ’· αἶ δ’ ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἦδ’ ἐπίθοντο,
 πὰρ δ’ ἄρ’ Ὀδυσσῆϊ ἔθεσαν βρώσιν τε πόσιν τε.
 ἦτοι δὲ πίνει καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 250 ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.
 αὐτὰρ Ναυσικῆα λευκώλενος ἄλλ’ ἐνόησεν·
 εἶματ’ ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ’ ἀπῆνης,
 ζεῦξε δ’ ὕφ’ ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἂν δ’ ἔβη αὐτή,
 ὠτρυνεν δ’ Ὀδυσῆα, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·
 255 “ὄρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ’ ἵμεν, ὄφρα σε πέμψω
 πατρός ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἐνθά σέ φημι
 πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσοι ἄριστοι.
 ἀλλὰ μάλ’ ὧδ’ ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
 ὄφρ’ ἂν μὲν κ’ ἀγροὺς ἵομεν καὶ ἔργ’ ἀνθρώπων,
 260 τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ’ ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν
 καρπαλίμως ἔρχεσθαι, ἐγὼ δ’ ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
 αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήομεν, ἦν πέρι πύργος
 ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόληος,

242 ApS 11.2; EtM 252.36 244–245 Plut. Mor. 27b 250 Eudoc. 1221;
 (ἀρπ.) Hsch. α 7392 261 Eudoc. 1992 262–263 ead. 1118–1119; 262b–263
 (ὑψ.) ApS 137.34

239 μοι (nov. Did) 110 Ω: μευ Ar 241 ἐπιμίσγεται (nov. Did) Ω*:
 –μ(ε)ῖζεται Ar, –μῖζεται U: –μιῖζετ[ι 110 243 εοικεν οι 110 244–245 ath.
 Ar (de 244 haesitans) 244 ἐμοὶ 110 w1 Ω: ἐμεῦ t 245 αὐτόθι t Ω: ἐνθάδε (cf.
 o 545) 110 D 248 ἔθεσαν 110 Ω*: θέσαν G F, θέσσαν Eust. 253 ζεῦξε δ’ ὕφ’
 fere Ω*: ζεῦξεν δ’ [110] F Eust., ζεῦξαν δ’ G^c: ζεῦξε δ’ et ἡ(μιόνους) in ras.
 ampliore M 255 δὴ νῦν (cf. β 25 al., Thgn. 1095) 378 B: νῦν δὴ F H: νῦν ὦ (cf.
 η 342, ξ 80) G M U πεμπω 111 256 πατρός ἐμοῦ Ar 111^m Ω: πατρός ἐμεῦ
 Zen (cf. ad α 413): Αλκίνοου 110 [111] 262 ἐπιβήομεν 110 Z F H^c, –βείομεν
 H^a, –βίομεν G: –βήσομεν M: –βήσομαι B U: ὑπερβήσομαι ApS (ἐπεβήσατο
 Eudoc.). – cf. ad κ 334

- λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλίσσαι
 265 εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστωι·
 ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορὴ καλὸν Ποσιδῆϊον ἀμφίς,
 ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
 ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσιν,
 πείσματα καὶ σπείρας, καὶ ἀποξύουσιν ἐρετμά.
 270 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη,
 ἀλλ' ἴστοι καὶ ἐρετμά νεῶν καὶ νῆες εἴσται,
 ἦισιν ἀγαλλόμενοι πολὺν περώωσι θάλασσαν.
 τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μή τις ὀπίσσω
 μωμευῆι (μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον),
 275 καὶ νύ τις ὦδ' εἴπησι κακώτερος ἀντιβολήσας·
 'τίς δ' ὅδε Ναυσικάαι ἔπεται καλὸς τε μέγας τε
 ξείνος; ποῦ δέ μιν ἡῦρε; πόσις νύ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.
 ἦ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἥς ἀπὸ νηὸς
 ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὐ τινες ἐγγύθεν εἰσὶν·
 280 ἦ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν
 οὐρανόθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἥματα πάντα.
 βέλτερον, εἰ κ' αὐτῇ περ ἐποιχομένη πόσιν ἡῦρεν
 ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τοῦσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοῖ μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.'
 285 ὥς ἐρέουσιν, ἔμοι δέ κ' ὀνειδέα ταῦτα γένοιτο.
 καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἦ τις τοιαυτὰ γε ῥέζοι,

264 id. 65.2; (εἰς.) sch ε 337; Hsch. ε 1145 265 (π. -) Did ad B 125; Porph. Hom.11.16 Sod.; EtM α 2156; 265b ApD Adv. 152.23; Choer. in Thd. ii.198.20; sch O 189a² 267 (κατ.) Poll. 7.123 268 (- μ.) Apio in h13 (lacer) 269 (π.) Hsch. π 1267; (σπ.) EtGud 508.27 Stz. 270 Porph. ad η 318, v 119 (Hclld. Pont. fr. 175 W.) 281 Cent. Par. 10.4 286-288 Eudoc. 1059-1061

264 εἰσίθμη Ar tt Z Ω*: εἰσίθμη Arph H^c B U 266 καλὸν 59 Ω: καλῇ 110 267 κα]τωρυχεσσιν[110 269 σπείρας 58 59^{a,s} 110 t H M M^Λ U: σπείρα 59^c Z Ω* ἀποξύουσιν (Bentley) offert Eust. sive ut v.l. sive pro interpretamento sive ex coniectura (δύνανται μὲν ταῦτόν τῷ λεπτύνουσιν, ἢ καὶ ἀποξύουσι; cf. sch τὸν φλοιδὸν περιξέουσιν): ἀποξύνουσιν 110 Ω (-ξείν- H) 275-288 ath. Ar 275 νύ 59 379 Ω: κέ H^c 277 ἡῦρε van Leeuwen: εὔρε Ω νύ Ω: δέ H^c 281 ἔξει t Ω: ἄξει M^{VP} (cf. gl. φυλάξει in B?) 282 κ' αὐτῇ fere Ω* (cf. Ψ 526, KG II 483, Schwyzer-Debr. 686): καυτῇ B: καυτῇ (cf. γ 255) Bekker ηυρεν 111: εὔρεν 378 Ω 286 ἄλλῃ(ι) Ω*: -ην t M

- ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
 ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
 ξεῖνε, σὺ δ' ὦκ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
 290 πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο.
 δῆομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι, κελεύθου
 αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνῃ νάει, ἀμφὶ δὲ λειμῶν·
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἄλωή,
 τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσπον τε γέγωνε βοήσας.
 295 ἔνθα καθεζόμενος μείναι χρόνον, εἰς ὃ κεν ἡμεῖς
 ἄστυδε ἔλθωμεν καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρὸς.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπηι ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν ἥδ' ἐρέεσθαι
 δώματα πατρὸς ἐμοῦ, μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 300 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστί, καὶ ἂν παῖς ἡγήσαιτο
 νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 ἥρωος. ἀλλ' ὁπότε' ἂν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,
 ὦκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
 305 μητέρ' ἐμήν· ἥ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἡλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κίονι κεκλιμένη· δμῶαι δέ οἱ εἶατ' ὀπισθεν.
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
 τῷ ὃ γε οἶνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὥς.

287–288 Porph. ad α 332 289 (– ἔπ.) sch ζ 262 291a sch ζ 262 292 (v.)
 Hsch. v 4 293 Eudoc. 1993 305 (ἦ δ' –) Strab. 13.1.41 306 Porph. ad Z
 491; Eudoc. 211; EtGud 239.36 Stz.; 306b ApS 23.30 307a sch Z 78a 308
 Cent. Par. 38.29

287 ἦτ' (= καὶ) Ar 288 ἀμφαδινον 6 289 ὦκ' Ar 6: ὦδ' (nov. Did; cf.
 258) Ω*: om. G 290 ἐμοῖο Ar Ω*: ἐμεῖο Zen 6 H M B^c. – cf. ad α 413
 291 δῆ(ι)ομεν (nov. Did) 6 Ω: δῆεις (cf. η 49) “αἱ χαριέστεραι” 292 ἐν Ω* M^{yp}:
 ἐκ F H^a M 296 ἄστυδε ἔλθωμεν Ω (φαστυδε τ' Knight): ἄστυ διέλθωμεν 6 C
 297 ἡμεας Ludwig δώματ' ἀφίχθαι Ar 6 59 Ω: δώματα ἵχθαι Arph
 298 ἥδ' ἐρέεσθαι 59 Z Ω*: ἥδὲ ἔρεσθαι 6 G 300 παῖς sic Ω, παῖς 59
 303 ἥρωος Barnes (sive ἥροος mavis, cf. ad H 453): ἥρως 380 Ω, quod pro
 vocativo interpungunt F B (Ἀλκινόοιο· | ἥρωσ,) κεκύθωσι Z G^a H^c Mª Eust.:
 κεύθ- 59 F: κεκεύθ- G^c H^a M^c U: κεκέθ- B 304 μάλα Ω*: μάλ' ἐκ G^c M B
 308 αὐτῇ(ι) t G^a F B, -τῇ U: αὐγῇ(ι) (ex 305) Z G^c F^s H M: utrumque agn.
 Eust.

- 310 τὸν παραμειψάμενος μητρὸς περὶ γούνασι χεῖρας
βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδῃαι
312 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.”
316 ὥς ἄρα φωνήσας ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
ἡμιόνους· αἶ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
αἶ δ' εὖ μὲν τρώων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν·
ἦ δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἄμ' ἐποίατο πεζοί
320 ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσσεύς τε· νόωι δ' ἐπέβαλλεν ἰμάσθλην.
δύσετό τ' ἥελιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἔζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·
“κλυθὶ μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτῶν·
325 νῦν δὴ πέρ με' ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτ' ἄκουσας
ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἢδ' ἐλεεινόν.”
ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
αὐτῶι δ' οὐ πω φαίνεται ἑναντίη· ἄζετο γάρ ῥα
330 πατροκασίγνητον· ὃ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινε
ἀντιθέωι Ὀδυσῆϊ πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.
ἦ ὥς ὃ μὲν ἔνθ' ἤρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
κούρην δὲ προτὶ ἄστρῳ φέρεν μένος ἡμιόνοϊν.
ἦ δ' ὅτε δὴ οὐ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανεν,

310–311 (β.) sch η 53 316 Cent. Par. 38.57 318 Poll. 2.173; sch Ar. Ach. 217; 318b ApS 75.4, 132.16; (πλ.) Hsch. π 2606; EtGud 470.52 Stz.; sch^h Π 375 321 sch η 289 327 Arist. Rh. 1415b26; cf. Anon. CAG xxi(2).234.22 329 Eudoc. 1025 η 1a ApD Coni. 251.26; sch Π 1a 3 Eudoc. 1039; 3a ApS 118.10; ApD Pron. 106.20

310 περὶ Ω*: ποτὶ (ex 308) t Z G 312 (~ η 194) del. Bérard 313–315 εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῶι, | ἐλπυρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ιδέειν καὶ ἰκέσθαι | οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν (= η 75–77) add. 111 381 M et post 311 H^m: absunt ab Ω* 313 εἰ γάρ τοι 111 (ss. κεν) H^m φρ[ον]οί 111 315 εἰ 111 317 pergit P (cf. ad 224–316) ὦκα λίπον Ω: ωκα ἐλιπον 111 318 τρώων t Z Ω (τρέχον H^r P^c): τρεχέτην Callistr 111 (ἐ)πλίσ(σ)οντο tt* sch Z Ω*: (ἐ)πλήσσοντο ApS¹³² Poll. EtGud F: ὀπλίσσοντο G B: εἰλίσσοντο 111 320a Ναυσικαα θυγατρὶ μεγαλήτορος Αἰλιννοοιο (= ζ 17, al.) add. 111 324 μοι Ω*: μευ H^c Tz 325 με' Fick post Knight: μευ vel μεῦ 382 Ω (μου Eust.) 329 ἑναντίη 382 Z Ω*: -ιον F M^a? B U Tz ἄζετο G P^{yp} U Tz (cf. Ξ 261): αἶδετο Ω* 330 (ἐπι)ζαφελῶς Ar Ω: “ἔδει δὲ βαρυτόνως” Hdn

- στήσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δέ μιν ἀμφίς
 5 ἴσταντ' ἀθανάτοισι ἐναλίγκιοι, οἳ ῥ' ὑπ' ἀπήνης
 ἡμιόνους ἔλυον ἐσθῆτά τε ἔσπερον εἴσω.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἐδὸν ἦϊε· δαίε δέ οἱ πῦρ
 γρηῦς Ἀπειραΐη, θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
 τὴν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι,
 10 Ἀλκινόωι δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὐνεκα πᾶσιν
 Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὥς δῆμος ἄκουεν·
 ἦ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
 ἦ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμιε.
 καὶ τότε Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἵμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 15 πολλὴν ἥερα χεῦε φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
 μὴ τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
 κερτομέοι τ' ἐπέεσσι καὶ ἐξερέοιθ' ὃ τις εἴη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννὴν,
 ἐνθά οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 20 παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ,
 στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὃ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 “ὦ τέκος, οὐκ ἂν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
 Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
 καὶ γὰρ ἐγὼ ξείνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἰκάνω
 25 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὐ τίνα οἶδα
 ἀνθρώπων οἳ τήνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὃν με κελεύεις
 δεῖξω, ἐπεὶ μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.

8a ApD Adv. 150.7; (θαλ.) ApS 85.30; Hsch. θ 17 9 (- ἦγ.) EtM 434.3
 13b ApD Adv. 196.4, 11, 204.31; Anon. π. σολοικ. p.202 Valck.; sch DThr 99.7
 14–17 Macr. Sat. 5.4.8 14 Cent. Par. 38.14 18 Cent. Par. 11.50 20a ApD
 Adv. 184.21 24–26 Eudoc. 834–836 24 (ταλ.) ApS 149.1; Hsch. τ 63

η 5 ὑπ' 177 Ω* F^s: ἀπ' F M^a 6 τε 177 Ω* F^s: δ' F 8 Ἀπειραΐη Z Ω:
 Ἀπηραΐη t Εὐρυμέδουσα 383[?] Ω*: -μέλουσα 177 G F^s 9 ποτ' Ω: μὲν t
 13 ath. Zen (et Ar u.v.) 14 ἀμφὶ δ' 177 tt G F^s U Tz: αὐτὰρ Ω* 18 δύσεσθαι t
 Z Ω*: -σασθαι F M B: δύεσθαι P^a 22 οὐκ ἂν Ar Ω: ἦ ἴρα Arph (ῥ' ἄ<ν>) Nauck,
 ῥά <ν> Nitzsch, cf. H 48) 26 ἔργα νέμονται t Ω*: γαίαν ἔχουσιν (~ ζ 177,
 195) F P H^{yp} M^{yp} U

- 30 ἄλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω,
 μηδὲ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε·
 οὐ γὰρ ξείνους οἷ γε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
 οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ.
 νηυσὶ θοῇσιν τοί γε πεποιθότες ὠκείησιν
 35 λαΐτμα μέγ' ἐκπερώσιν, ἐπεὶ σφισι δῶκ' Ἐνοσίχθων·
 τῶν νέες ὠκείαι ὥς εἰ πτερὸν ἦε νόημα.”
 ὣς ἄρα φωνήσας· ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαίνει θεοῖο.
 τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
 40 ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
 εἶα ἐυπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν
 θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας εἵσας
 αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγοράς καὶ τείχεα μακρά
 45 ὑψηλά, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 ἄλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “οὗτος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος ὃν με κελεύεις
 πεφραδόμεν. δῆεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
 50 δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδὲ τι θυμῷ
 τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
 ἔργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεται ἐν μεγάροισιν·

30–31 Cent. Par. 39.3–4 31 (– πρ.) + 32 Arn ad v 320–323
 32–33 Porph. ad v 119 (Held. Pont. fr. 175 W.); Eudoc. 115, 118 34 (– πεπ.)
 Hdn ad η 39 35b Hdn i.562.14; id. AB 1143 36 Arn ad O 80; ‘Trypho ii’
 Trop. 24 (CQ 15.247); sch DThr 462.27; 36a Hdn ad A 503; 36b Hipp. Ref.
 7.22.8; Porph. Hom. 22.24 Sod.; Macr. Sat. 1.19.9; Lyd. Mens. 4.76; Melet. Nat.
 hom. 22.5; sch A 199–200 38 Eudoc. 1284 40 (– σφ.) Hdn i.558.9
 41 (ἀχλ.)–42a sch Φ 6–7 43–44 cf. Philod. De bono rege xxx 9; (– ἀγ.) ApD
 Pron. 101.20 44 Cent. Par. 47.8 46 Eudoc. 533 50a Arn ad O 673
 51–52 Eudoc. 795–796 51 (θ. –) sch Pind. Nem. 7.87 53–55 Iul. Or. 3.105a
 53 Eudoc. 222

31 προτιόσσεο t* Ω: ποτι- Arn Z 32 οἷ γε Porph. Ω*: οἶδε tt* Z H P Eust.
 33 ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ(ι) G F, ἔλθοι 177² Eudoc. Ω*: ὅτε κέν τις ἵκηται t*
 35 ἐπεὶ 177 Ω: ἴνά t 40 ἄστυ G^{yp} Ω*: δῆμον G 41 ῥά οἱ Ar 177 Ω: σφισιν
 Zen (cf. Rengakos 65)

- Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκῆων
 55 τῶν αὐτῶν οἱ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
 ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
 ὃς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασιλευεν.
 60 ἀλλ' ὃ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός·
 τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη καὶ ἐγείνατο παῖδα
 Ναυσίθοον μεγάρυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσεν·
 Ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορα τ' Ἀλκινόον τε.
 τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 65 νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
 Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
 καὶ μιν ἔτισ', ὥς οὐ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
 ὥς κείνη περὶ κῆρι τετίμηται τε καὶ ἔστιν
 70 ἔκ τε φίλων παίδων ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο
 καὶ λαῶν, οἳ μὴν ῥα θεὸν ὥς εἰσορόωντες
 δειδέχεται μῦθοισιν, ὅτε στείχῃσ' ἀνὰ ἄστρ.
 οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ,
 οἷσί τ' ἔϋ φρονέσῃ καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
 75 εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέσῃ ἐνὶ θυμῷ,
 ἐλπωρῇ τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἔξ ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.”
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 πόντον ἔπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν,

54 (– ἐπ.) sch DThr 390.35 54 (ἐκ –)–55 (– Ἀ.) sch Ξ 296a 59–60 Paus.
 8.29.2 60 Eudoc. 1534 63 ApS 138.27 64–65a ApS 20.17 64 + 65b Porph.
 Hom. 60.13 Sod.; Hsch. α 2519 65 sch Ψ 223 67–69 Cent. Par. 39.17–19 67
 ApS 113.1; Eudoc. 1324; sch B 7; (ὥς –) Iul. Or. 3.105b 70 Iul. Or. 3.105c
 72a ApS 57.9; (δεῖδ.) Apio 229.22 73 Iul. Or. 3.105c 76–77 Eudoc. 895–896;
 76–77a Iul. Or. 3.105d 76 (– ἰδ.) sch Hes. Op. 96a

65 μεγάρυ(ι) ApS Ω: –οις t* 67 ἐπὶ χθονὶ τίεται 26 tt* Ω (τίετ' H P^c):
 ἐπιχθονίων τίετ' ApS 69 ἔστιν (26 t Ω) obscurum: τετίμηται γεράεσσιν (cf.
 Hes. Th. 449) Hartman Epist. 34 72 δειδέχεται, cf. ad Δ 4 74 οἷσί(ν) τ' 26 Z
 Ω*, οἷσιν G^a: ἥσιν τ' “αἱ χαριέστεραι” G^{yp}? F^s M^{yp} B, nov. Eust., qui etiam
 ἥσιν εὐφροσύνησι agn. 75 κέν 26 Ω*: μὲν G^s F^s Eust. 77 σὴν 26^c Ω*: ἐὴν 26^a
 t H^a? 79 ἐρατεινήν 386 Ω: ἐρίβωλον (ε 34) G^{yp}: utrumque nov. Eust.

- 80 ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
 δῦνε δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἀλκινόου πρὸς δῶματ' ἔε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 ὥρμαιν' ἵσταμένωι, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι.
 ὥς τε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν ἡὲ σελήνης
 85 δῶμα κάθ' ὑπερεφές μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλέατ' ἔνθα καὶ ἔνθα
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
 χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
 ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκίῳ ἔστασαν οὐδῶι,
 90 ἀργύρεον δ' ἔφ' ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη·
 χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
 οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίησι πραπίδεςσιν
 δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρω ἡματα πάντα.
 95 ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρεδάτ' ἔνθα καὶ ἔνθα
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές, ἐνθ' ἐνὶ πέπλοι
 λεπτοὶ εὐνήητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
 ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἐδριόωντο
 πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.

80–81 (– δόμ.) [Hdt.] Vit. Hom. 28 80 Did ad γ 307; [Ammon.] Diff. 242; sch Thuc. 2.41.4; sch DThr 382.29; 80b Hdn ad B 498; Philop. De opif. mundi 4.6; sch Eur. Hipp. 1123; sch DThr 230.14 82–98 Cent. Par. 38.16–28, 30–33 84 Eudoc. 2191 86 (– ἐλ.) sch v 4 87 (θρ.) ApS 88.19; Hsch. θ 749 89 (στ.) Hsch. σ 1604 90 ApS 102.24; EtM 530.23 91 ApS 105.31 92 Cent. Par. 10.28 93a ApS 165.19; Hsch. φ 981 95 Eudoc. 776; Epm. ε 181 99 Eudoc. 574

80 (–81) ὑποπτεύεται ὁ τόπος, ὡς καὶ Χαῖρίς φησιν ἐν Διορθωτικοῖς Did ἵκετο 26 tt* Ω: ὦιχετο sch-DThr εὐρυάγυιαν Ἀθήνην Ar tt* Ω: εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας [Hdt.] 84 ἡὲ 26 t* Ω: ἡδὲ Eudoc. – cf. ad δ 45 86 ἐληλέατ' P: ἐληλέδατ' 26 tt Z G F^s H^c (λ i.r.) M^a M^λ U, nov. Eust.: ἐληλάδατ' 26^s M^c B: ἐρηρεδάτ' (ex 95) Z^{yp} G^{yp} F M^{yp} Eust. – cf. KB II 76, Chantr. I 435, et ad P 637 89 ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ 26 177 t Ω: ἀργ. στ. δ' Bentley: στ. δ' ἀργ. Barnes: ἐν οὐδῶι χαλκίῳ ἔσταν Ludwig 90 δ' ἐφ' 26 177 Ω: δὲ θ' t 94 damn. Hermann Orph. 824 ἀγήρω 26 t Ω*: –οὗς G (cf. [Hes.] fr. 25.28, 229.8) 95 ἐρηρεδάτ' fere tt* G^{yp} Ω*: ἐρηράδατ' 26: ἐληλέδατ' (ex 86) G P, ἐληλέδαθ' Cent.

- 100 χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν
 ἔστασαν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
 φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσιν.
 πεντήκοντα δέ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες
 αἰ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μῆλοπα καρπόν,
 105 αἰ δ' ἱστοὺς ὑφώσι καὶ ἡλάχματα στρωφῶσιν
 ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
 καιρουσσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὕγρον ἔλαιον.
 ὅσπον Φαίηκες περὶ πάντων ἕδριες ἀνδρῶν
 νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὥς δὲ γυναῖκες
 110 ἱστῶν τεχνήσσαι· περὶ γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς.
 ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων,
 τετράγυος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλათαι ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα δὲ δένδρεα καλὰ πεφύκασι τηλεθόωντα,
 115 ὄγχαι καὶ ῥοαὶ καὶ μῆλαι ἀγλαόκαρποι

100–101 cf. Cent. Par. 38.37–38 **100** Hdn ad Θ 441; [Ammon.] Diff. 113; EtM α 1048; **100a**, **101b** cf. Max. Tyr. 13.6 **104** ApS 114.7; Erot. fr. 40; (– ἔπι) Arn ad K 364; (ἄλ.) Hsch. α 2895; **104b** ApS 112.22; Erot. fr. 39; (μῆλ. κ.) Hsch. μ 1195–1196 **106** Hsch. η 458; **106b** Hdn ii.411.32 **107** Plut. Mor. 396b; Suda κ 1193; EtM 499.44; (– ἀπ.) Did ad T 386; ApS 40.22; (κ.) ApS 94.9; Hsch. κ 269; sch DThr 541.24; **107b** Epm. ε 193 **108** (– ἴ.) + **109** (ὥς –)–**110a** sch Ω 487a **109** EtM 824.36 **112** + **113** (τ.) + **114–115** (paraphr.) Max. Tyr. 30.3 **112–113** Cent. Par. 38.34–35 **114–126** [Iustin.] Cohort. 27c **114**, **116–117** Eudoc. 55–56, 58 **114** (– πεφ.) + **115** (– μ.) Ath. 25a **114** (– πεφ.) Hdn ii.16.28 **115–116** Eudoc. 26–27 **115** [Arist.] De mundo 401a7; ApS 8.7; Choric. 11.21; (– μ.) ApS 118.24 **115b–116** sch ι 425; **115b** sch I 542b

100 βωμῶν 26 tt Ω: πύργων P^a: βουνῶν quidam in sch castigati **101** μετὰ Max. Ω: εν 26: [t*] **103–131** locus primitus sermoni destinatus, fort. ut v. 55 exciperet ante genealogiam auctam **103** δέ οἱ 26 Ω*: δ' ἔσαν G² M B Eust.: δ' ἔσαν οἱ H² **104** μύλης G: -ης 26 Ω* (vv.ll. antiquae): -οις U **107** καιρουσσέων Bergk Phil. 16 (1861) 580: -οσσέων Hsch. EtM P: -οσέων Ar ApS Z Ω*: καιροσ[386: in tt* mutila est vox **108** ὅσπον [179] [386] t Ω*: τόσπον G^c P M^c B Eust. **110** ἱστῶν 386 G^a P^a M: -ὄν Ω* M^s: -ῶι t **114** καλὰ tt* F M U: μακρὰ (ex ε 238) 26 387 388 Hdn [Iustin.] Ω* πεφύκασι Hdn disertim, 388: -χει (ex ε 238) 26 tt* Ω: τεθῆλει [Iustin.]^{vi} τηλεθόωντα tt Z Ω*: -θέωντα P^a: -θάοντα 26 232 G H: -θάωντα F

- συκέαι τε γλυκεραί καὶ ἐλαῖαι τηλεθώσσαι.
 τᾶων οὐ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
 χεῖματος οὐδὲ θέρεος, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυρίῃ πνέουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
 120 ὄγχνη ἐπ' ὄγχνη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλῳ,
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 ἔνθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἄλωγ' ἐρρίζωται,
 τῆς ἕτερον μὲν θ' εἰλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
 τέρσεται ἡελίῳ, ἐτέρως δ' ἄρα τε τρυγώσιν,
 125 ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὁμφακές εἰσιν
 ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεροι δ' ὑποπερκάζουσιν.
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανώσσαι.
 ἐν δὲ δῶω κῆρ' ἦ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
 130 σκιδνάται, ἥ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἔστιν
 πρὸς δόμον ὑψηλόν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολίται.
 τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐὼι θήησατο θυμῷ,
 135 καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῶματος εἴσω.

116a + 115b + 116b Plut. Mor. 683c; 116 (– ἐλ.) [Arist.] De mundo 401a1
 117 (ἀπολήγει) + 118a Choric. 11.25 118 (ἐπ.) Poll. 1.57 119 sch δ 567a;
 Ἐκλ. AO ii.442.28; (– φ.) sch Ψ 200; 119a sch Heph. 290.29, 324.7
 120–121 Diod. 2.56.7; cf. Max. Tyr. 14.1, 25.5 120 (– γ.) + 121 (σῦκον –)
 Arist. fr. 667; Favor. fr. 74 Amato; Ath. 25a; Ael. VH 3.36; cf. Nicet. Chon.
 693.4 120 (ὅ. ἐπ' ὅ.) Ath. 9e 122 (– ἀλ.) Arn ad α 193 123 (θειλ.) ApS
 86.23; Hsch. θ 185; (λ. –) ApS 108.14; (λ.) Hsch. λ 751 125 (τρ.) Orio 153.25
 (Philox. fr. 608); (ὁμφ.) Hsch. ο 835 126 (ὑπ.) ApS 160.29; Hsch. υ 716
 127 Ath. 24f; (– πρ.) Porph. ad γ 274; (πρ.) Hsch. π 3213; (ὅ.) ApS 123.15;
 Hsch. ο 1381 131b Eudoc. 607 135 ead. 534, 775, 1301

116 συκέαι [26] 60 386 tt* H^a U: συκαῖ vel συκαί Plut.^{cod} Eudoc. Ω*
 τηλεθώσσαι 26 388 tt* Z Ω*: –θέωσαι P^a: –θάουσαι sch-ι: –θάωσαι 232 G^c B
 117 ἀπολείπει 232 388 t* Ω*: ἐπιλείπει 26 [Iustin.] G H^a? ἀπολήγει Choric.
 F² U 118 θέρεος 387 388 Z Ω, –ους 26 t: corr. Knight ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ 26 232
 388 Ω: ἀλλ' αἰεὶ αὔρη t 123 θ' εἰλόπεδον Toupe: θειλ- 26 387 t sch Z Ω. – cf.
 Bechtel Lexil. 111; Leumann 44 125 δ' ἔτ' F 129 δύο H^s B 135 ἐβήσετο
 388 G M B: –σατο t H P U: deest F qui 134–139 om.

- ἥϊρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἡδὲ μέδοντας
 σπένδοντας δεπάεσσιν ἐϋσκόπῳ Ἀργειφόντῃ,
 ὦι πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 140 πολλὴν ἥερ' ἔχων, ἣν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
 ὄφρ' ἴκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
 καὶ τότε δῆ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
 οἱ δ' ἄνεω ἐγένοντο δόμον κάτα, φῶτα ἰδόντες,
 145 θαύμαζον δ' ὁρόωντες. ὁ δὲ λιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
 “Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
 σὸν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας
 τοῦσδὲ τε δαιτυμόνας· τοῖσιν θεοὶ ὀλβια δοῖεν,
 ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
 150 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ' ὅ τι δῆμος ἔδωκεν·
 αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἰκέσθαι
 θάσσον, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἅπο πῆματα πάσχω.”
 ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν
 πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 155 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένης,
 ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστατος ἦεν
 καὶ μῦθοισι κέκαστο, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς·
 ὁ σφιν ἔϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “Ἀλκίνο', οὐ μὲν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ἔοικεν,
 160 ξείνον μὲν χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
 οἷδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.

137b Cocondr. 234.17 138 Plut. Mor. 714c; Porph. ad γ 332; 138a Poll.
 6.100; 138b EtM 361.17; EtGud 505.17, 509.6 Stf.; Έκλ. AO ii.437.11 143 Did
 ad η 41 144 Eudoc. 982 146 sch η 54 151 (– ὅτρ.) EtM 637.30
 155 + 158 (– ἀγ.) sch Ξ 499a; 155 + 157 Cent. Par. 39.1–2 157 id. 34.5
 159–160 (– ἐσχ.) sch v 20

136 ἥϊρε van Leeuwen: εὔρε Ω 138 ὦι tt* Ω: τῶι Poll. 140 τήν H^a περι
 χεῦεν v.l. ant. ap. sch (διχῶς) G^a B U 144 ἄνεω 232 Ω*: ἄνεωι G; cf. ad β 240
 145 δὲ λιτάνευεν F^a H^a? Eust.: δ' ἐλιτ- Ω*: δ' ἐλλιτ- Barnes. – cf. ad κ 481
 149 ἐπιτρέψειεν Ar^{ab} Ω*: -εἰαν (nov. Did) Z F H 154 τοὶ Bentley ἄρ'
 ἅπαντες F 156 προγ]ενεστᾶτος (ci. Bekker) 390: -έστερος Ω (item λ [343]). –
 cf. ad θ 128–129, μ 246 157 μῦθοις ἐκέκαστο t U Eust. 158 fort. spurius
 159 τόδε t Ω: τό γε H^{yp} P^{yp} 161 προτιδέγμενοι B

- ἀλλ' ἄγε δὴ ξείνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου
 ἔσπον ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
 οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνωι
 165 σπείσομεν, ὅς θ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
 δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίῃ δότῳ ἔνδον ἐόντων.”
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 χειρὸς ἐλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 ὥρσεν ἅπ' ἐσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἶσε φαινοῦ,
 170 υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
 ὅς οἱ πλησίον ἴζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόωι ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 175 σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
 αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 “Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθῃ νείμων
 180 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνωι
 σπείσομεν, ὅς θ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.”
 ὣς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
 νώμηνεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 185 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

166 sch N 363c 167b (al.) Ath. 284c; sch A 690b 169 (ἀπ' ἐ.) Hsch. α 6071; (εἶσε) + 170 (ἀν. -) ApS 64.30 170–171 Plut. Mor. 617b; Eudoc. 92, 95 170 ApS 30.9 174 (νίψ., exciderunt cetera) ApS 117.23 174 (π. -)–175 Ath. 8f; (π. -) Hsch. ξ 61 179 (μ. -)–180a et 183 Ath. 13e 182 [Plut.] Hom. 2.206.3

162 ξείνον μὲν (cf. 160) Ω*: τὸν ξείνον G 163 ἔσπον (cf. ο 277) Knight: εἶσον 232 Z Ω 166 δεῖπνον t U 168 ποικιλόμητιν H^c, -ομήτιν (ex -ομήτιν) P. – cf. ad γ 163 170 Λαοδάμαντα (cf. θ 117 sqq.) ApS H P U Eust.: -μέδοντα tt* Ω* 171 ἴζε P^c Eust.: ἴζε Ω*: ἦστο t 174 (= α 138 al.) ath. Ar 177a αὐτὰρ ἐπεὶ δεῖπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ (= ε 95) add. deinde del. M: abest ab 180 Ω* 182 ἐκίρνα t Ω: -νη Nauck. – cf. ad Π 103 184 τ' ἐπὶόν θ' Ω; cf. ad γ 342, 395

- νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἶκαδ' ἰόντες·
 ἡῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες
 190 ξείνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἥδὲ θεοῖσιν
 ῥέξομεν ἱερὰ καλὰ, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
 μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξείνος ἀνευθε πόνου καὶ ἀνίης
 πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαίαν ἱκηται
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστίν,
 195 μηδὲ τι μεσσηγὺς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθησιν
 πρὶν γε τὸν ἥς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 πείσεται ἄσσά οἱ Αἶσα κατὰ Κλῶθές τε βαρεῖαι
 γεινομένῳ νήσαντο λίνωι, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
 200 ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
 αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
 ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἐκατόμβας,
 δαίνυνται τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ μῦθος ἰὼν ξυμβλήται ὀδίτης,
 205 οὐ τι κατακρύπτουσιν, ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν,
 ὥς περ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φύλα Γηγάντων.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Ἀλκίνο', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσὶν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 210 οὐδέμας οὐδὲ φυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν.
 οὓς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας οἰζύν
 ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰωσασίμην·

194 Eudoc. 905 196 (ἔνθα –)–198 Luc. Dial. 82.14 197b EtM 495.24;
 (κατακλ.) ApS 96.3; (Κλ.) Hsch. κ 3065 205–206 cf. Paus. 8.29.2 211 Cent.
 Par. 10.26; (ὄχ. –) Hsch. ο 2009

188 δαισάμενοι 391 Ω*: δαίνύμενοι F Eust. 192 φρασσόμεθ' M^{yp}
 197 ἄσσά οἱ g^v Ω*: ὄσσά οἱ F M U^c:]σσά τοι 391 κατὰ Κλῶθές Hdn Hsch.:
 κατακλῶθές tt* (proparox. EtM) sch g^v Z Ω: Eust. etiam κατακλῶθησι βαρεῖα
 novit, quod stare posset si 198 (~ Y 128) abesset, cf. Bentley notam 'in hac
 editione versus sequens deerat'; Nitzsch II 155; Blass 98 sq. 199 οὐρανοῦ
 (nov. Did) Ω: -νόν Ar^{ab} 200 ἄλλο τι desid. Hdn (“ἔδει”), et ita Ω*: ἄλλο τι G
 B 202 εὖθ' ἔρδωμεν sec. Herodiani doctrinam Ω (εὖ δ' ἔρδ- B) 204 ἰὼν Ω*:
 ἔων F M^t B U ξυμβλήται Bekker: proparox. Hdn et fere Ω (σύμ- G). – cf. p
 472 et ad Y 335

- καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
 ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
- 215 ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενον περ·
 οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη
 καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα·
 ὥς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
- 220 ἐσθήμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων
 ληθάνει ὅσος ἔπαθον, καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.
 ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφιν,
 ὥς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης
 καὶ περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντά με καὶ λίποι αἰὼν
- 225 κτῆσιν ἐμὴν δμῳάς τε καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα.”
 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἡδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 οἱ μὲν κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
- 230 αὐτὰρ δ' ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδῆς
 ἦσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
 ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἶματ' ἰδοῦσα
- 235 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὴ τεύξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 καὶ μιν φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

215–218a + 221b Ath. 412c 215–217, 219 (ἢ δὲ –)–221 [Plut.] Hom.
 2.205.2 216 (– γ.) sch ρ 287 218 Eudoc. 953 221a EtG λ 113
 223–224 Eudoc. 880–881 232 (ἀμφ. –) ApS 69.20; Ath. 193c; sch^D Γ 339; sch
 Pind. Ol. 13.27d; (ἀπ.) Hsch. α 5929; (ἔ. δ.) Hsch. ε 3325 234 Eudoc. 2221

213 om. G H (homoeotel.), mg. rest. G² H² πλείον' vel πλείον F P^{yp} B
 (G²): πλείω U: μάλλον P M (H²) Eust. 215 δορπῆσαι tt Z Ω: δειπνήσαι (Z^{gl})
 “ἐν τισι γράφεται” sch^P 216 οὐ γάρ tt* Ω: οὔτ' ἄρ sch-ρ 217 ἔο Ar tt Z Ω:
 ἐοῦ Zen. – cf. ad B 239 221 ἐνιπλησθῆναι (cf. λ 452) Ar t* B: –πλήσασθαι
 (nov. Did) [Plut.] Z Ω* 222 ὀτρύνεσθε (cf. κ 425) Zen Z Ω (-εσθ' G H P):
 –εσθαι Ar H^{yp} 223 κ' ἐμὲ Hdn H P M, καὶ ἐμὲ U: κέ με Ω*: κάμει t 225 (= τ
 526) del. Nitzsch ita Ar Pius Ω: ἄμεινον ἂν ἔσχε “πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε”
 (= E 213) sch δμῳάς Ω*: δμῳάς H B, sc. δμῳιάς, quod agn. sch (Hdn?); cf. ad
 τ 526, T 333 226 ἡδὲ κέλευον G^c F^c (ex ὡς δ' ἐκ-) 228 τ' ἐπιόν θ' Ω; cf. ad
 184

- “ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἴματ’ ἔδωκεν;
 οὐ δὴ φηῖς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ’ ἰκέσθαι;”
- 240 τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ἀργαλέον, βασιλεία, διηνεκέως ἀγορεύσαι
 κῆδε’, ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες·
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ’ ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάϊς.
 Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἶν ἀλὶ κεῖται·
- 245 ἔνθα μὲν Ἀτλαντος θυγάτηρ δολόεσσα Καλυψώ
 ναίει ἑυπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδὲ τις αὐτῇ
 μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ’ ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῶι
- 250 Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσσω ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 ἔνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκᾶς ἐλὼν νεὸς ἀμφιερίσσης
 ἐννήμαρ φερόμην· δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 νῆσον ἔς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψώ
- 255 {ναίει ἑυπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἥ με λαβοῦσα}
 ἐνδυκέως <μ> ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν, ἡδὲ ἔφασκεν
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡμᾶτα πάντα·
 ἀλλ’ ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθεν.
 ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον ἔμπεδον, εἴματα δ’ αἰεὶ
- 260 δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ.
 ἀλλ’ ὅτε δὴ ὀγδό(ατ)ὸν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
 καὶ τότε δὴ μ’ ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,

237 Cent. Par. 29.26 241–242 Macr. Sat. 5.5.2 241 Eudoc. 266
 244 Plut. Mor. 941a 245 EtGud 296.36 Stz.; Ἐκλ. AO ii.454.3 248 Porph.
 Hom. 10.16 Sod. 258 Chrysipp. SVF ii.252.2

239 φῆς Hdn G H^a Eust., φῆς F B^a? P^a U: φῆ(ις) quidam ante Hdn, Z Ω*
 250 ἐλάσας (Zen) Z F H P^{VP} M^s U: ἔλσας (Ar) Ω* H^{VP}. – cf. ad ε 132
 251–258 ath. Ar 251 ἀπέφθιθεν Ar G F U: -θον Z Ω*. – cf. ad ε 110, 133
 253 δ’ ἐν H^{VP} 255 (cf. 246) damn. Nitzsch, Jordan ναίει Ω*: ναῖεν (cf. ε 58) F
 H^c M^{VP}, ναῖ B^{UV}. – cf. ad κ 1, μ 449 256 μ’ add. Jordan ἡδέ μ’ Bekker (ἡδ’
 ἔμε [sic] Bentley); cf. ad ε 135 257 ἀγήραον Ω; cf. ad ε 136 261 ὀγδόατὸν
 Bentley: ὀγδόον Ω. – cf. ad ξ 287 262 ἐκέλευσεν Ω*: -ευν B

- Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἥ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
265 σίτον καὶ μέθυ ἡδύ, καὶ ἄμβροτα εἴματα ἔσσαν,
οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
ἐπτά τε καὶ δέκα μὲν πλεον ἥματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτηι δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
270 δυσμόρῳι· ἥ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι οἷζυϊ
πολλῇι, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κελεύθου,
ὠρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον· οὐδέ τι κύμα
εἶα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
275 τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἐγὼ γε
νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίηι
ὑμετέρῃι ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κύμ' ἐπὶ χέρσου,
πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὼν καὶ ἀτερπεῖ χώρῳι·
280 ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, εἶος ἐπῆλθον
ἐς ποταμόν, τῇι δὴ μοι εἴεσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ' ἄμβροσίῃ νύξ
ἤλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διΐπετέος ποταμοῖο
285 ἐκβάς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα
ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι φίλον τετιμημένος ἦτορ
ἡῦδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἡῶ καὶ μέσον ἡμαρ·

281 Cent. Par. 11.39 283 (θυμ.) ApS 88.29; Hsch. θ 874 284 (ἐγὼ -)
Porph. Hom. 127.9 Sod. et ad δ 477 285 (- κατ.) EtGud 254.41 Stz.
286 (ἡφ.) Hsch. η 998 288 Porph. Hom. 63.5 Sod.

263 ἥ Ω* M^s: ἥ M, ἥ H^c 267 τε Bérard: δὲ H P: om. Ω*. - cf. ad ε 278
269 ὑμετέρης Ω* P^{yp} (ἡμ- H^a U Eust.): Φαίηκων (ex ε 280) P 270 μέλλον
(Ar?) F 272 κελεύθου (cf. δ 380, 469) G: -ους F P M^s Eust.: κέλευθον H^s P^s B
U^s: -θα (ex κ 20) H M U 273 οὐδέ τι Ω* (οὐδ' ἔτι Bentley, Barnes): οὐδέ με U
278 κέ Ω*: δέ H^c M B U 280 εἶος Hermann: ἔως Ω*, εἶως U ἐπῆλθον Ω* M^m:
ἀπῆλθον P: ἔτ' ἤλθον M 283 ἐκ 392 Ω*: ἐν H 284 διΐπετέος 392 Ω; cf. ad δ
477 286 ἀπήμονα Nauck cl. Ξ 164 288 ηῦδον 392: εὔδον t Ω

- δειλετό τ' ἥελιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
 290 ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρός
 παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκυῖα θεῇσιν.
 τὴν ἰκέτευσ'· ἥ δ' οὐ τι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
 ὥς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν·
 295 ἥ μοι σίτον ἔδωκεν ἄλλης ἢ δ' αἶθοπα οἶνον,
 καὶ λούσ' ἐν ποταμῶι, καὶ μοι τάδε εἶματ' ἔδωκεν.
 ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.”
 τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 “ξεῖν’, ἦτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν
 300 παῖς ἐμή, οὐνεκά σ' οὐ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 ἦγεν ἐς ἡμετέρου, σὺ δ' ἄρα πρώτην ἰκέτευσας.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ἦρως, μή μοι τούνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
 ἥ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεσθαι,
 305 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔβελον, δείσας αἰσχυρόμενός τε,
 μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισχύσσαιτο ἰδόντι·
 δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων.”
 τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 “ξεῖν’, οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ,
 310 μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἵσιμα πάντα.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
 τοῖος ἐὼν οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων ἅ τ' ἐγὼ περ,
 παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
 αὐθι μένων· οἶκον δέ κ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,

289a EtM 290.6 294 (αἰεὶ δὲ –) sch Thuc. 2.40.2 (+ P. Oxy. 853 xvii 18);
 294b sch Π 684–686 296 sch E 905b; 296a sch Φ 41 297 Eudoc. 760
 299 ead. 1092 312 ead. 177

289 δειλετό Ar h15 Eust., cf. sch^Z δειέλον· πρὸς δειλὴν (l. δειλετο· πρὸς
 δειλὴν ἐκλίνετο): δύσ(σ)ετο (nov. Did) Ω, nov. Eust. ἐμέ G^a 293 ἔλποιο h15
 g^v Z Ω* P^{yp}: -οιτο P 296 καὶ λούσ' ἐν Ω*: καὶ λούσεν sch-E, καὶ λούσε B:
 λούσας' ἐν t* 300 μετ' Ω*: σὺν (ex 304) H^s P 301 ἡμετέρου Ar: ἡμέτερον Z
 Ω. – cf. ad β 55, ρ 534 304 ἐκέλευε Ω*: -ευσε sch F H^a P U
 306 ἐπισχύσ(σ)αιτο 393 h15 Z Ω*: -σχύζοιτο F^{2s} B U: utrumque agn. Eust.
 309 φίλον κῆρ 393 Ω: νόημα H^{yp} P^{yp} 311–316 improbavit Ar de Homero
 auctore dubitans 311 Ἀπόλλων Nauck 314 κ' M: τ' Ω*: om. F U Eust.
 ἐγὼ Ω*: ἐμόν M

- 315 εἴ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὐ τις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὅφρ' ἔῤῃ εἵδης,
αὔριον ἔς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
λέξῃ, οἳ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὅφρ' ἂν ἵκηται
320 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ ποῦ τοι φίλον ἐστίν,
εἴ περ καὶ μάλα πολλὸν ἐκαστέρῳ ἔστ' Εὐβοίης,
τὴν περ τηλοτάτῳ φάσ' ἔμμεναι, οἳ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
ἦγον ἐποψόμενον Τιτυὸν Γαιήϊον υἱόν.
325 καὶ μὲν οἳ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
ἥματι τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.
εἰδῆσαι δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσίν, ὅσσον ἄριστα
νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναρριπτεῖν ἄλα πηδῶι.”
ὥς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
330 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
“Ζεῦ πάτερ, αἶθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
Ἀλκίνοος· τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος εἶη, ἐγὼ δὲ κε πατρίδ' ἰκοίμην.”
ὥς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
335 κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θεμέναι καὶ ῥήγεα καλὰ

317 Cent. Par. 21.49; (τεκμ.) ApS 151.28; Hsch. τ 378 318–319 (– γαλ.) sch v 79 318b–319 (λ.) sch Ξ 212 318 (δεδμ. ὕ.) Did ad Ξ 259 320 Cent. Par. 21.50 321–323a Porph. ad v 119 324 Strab. 9.3.14; 324b ApS 53.33; (Γ. υἱ.) sch DThr 223.30; (Γ.) DThr Ars p.25.5 U.; Hsch. γ 48 327a Choer. in Thd. ii.150.26 328 (πη.) ApS 131.15; Hsch. π 2164 335–336 (– θέμ.) Porph. II. 330.1 Schr.

315 εἴ G F H P^{yp} Eust.: αἶ (ex 311) M B U, αἶ P 317 εἶ εἰδῆ(ι)ς t Ω; v. II. prae f. xxxiii 319 ἐλόωσι h15 Ω: ἐλάωσι P^{yp} 322 τὴν Ω: ἦν t περ t F H^c P^c Eust.: γάρ Ω* τηλοτάτῳ 392^{uv} Z Ω (-τωι G): -την t μιν Ω: περ t 323 ἡμετέρων προγόνων t 324 ἦγον ἐποψόμενον h15 Z Ω (ἐσοψ- H^a): ἡγαγον ὁψ- t 326 ἀπήνυσαν h15 Z Ω* H^{yp} P^{yp}: ἀπήγαγον H^c P B U Eust.^{yp} 328 ἀναρ(ρ)ιπτεῖν (cf. v 78) Hdn Ω* Eust.^{yp}: parox. Z P^c Eust. 330 εὐχόμενος H P: εὐξάμενος Ω* H^s ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε Ω* M^s: ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν (cf. T 257) M: πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν H^{2r} D. – cf. ad φ 248 331 αἶθ' ὥς P^{yp} 335 ἀμφιπόλοισι(v) t Ω* P^{yp}: ἐν μεγάροισιν H^{yp} P 336 αἰθούσῃ U

- πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι·
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 340 αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
 ὠτρυνόν ῥ' Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
 “ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποιήται δέ τοι εὐνή.”
 ὥς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν εἰείσατο κοιμηθῆναι.
 ὧς δ' ἔνθα καθῆυδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 345 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῃ·
 Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχωὶ δόμου ὕψηλοιο,
 πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
 θ ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
 τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
 5 Φαιήκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο,
 ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
 πλησίον· ἣ δ' ἀνὰ ἄστῳ μετώιχετο Παλλὰς Ἀθήνη
 εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
 νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιώσασα,
 10 καὶ ῥα ἐκάστωι φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
 “δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 εἰς ἀγορὴν ἵεναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
 ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἔκετο δῶμα
 πόντον ἐπιπλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.”
 15 ὧς εἰποῦς ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἔδραι
 ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἐθήσαντο ἰδόντες

342a Philox. fr. 10; (δ. κ.) EtM 508.5 344–346 Porph. Il. 330.4 Schr.
 347 Cent. Par. 4b.28 θ 1–2 Έκλ. AO ii.475.3 6 Eudoc. 1302 11–12 ead.
 1122–1123 15–17 ead. 1145–1147 16 etiam 374, 1206

341 ρ' G: τ' U: δ' Ω*: om. F 344 καθῆυδε van Leeuwen: καθεῦδε t Ω*:
 κάθευδε P, κάθειυδε U 345 αἰθούσῃ T 346 ἄρ' ἔλεχτο t Z G P^c
 347 πόρσυνε (ut γ 403) (nov. Did) h15 t Ω: πόρσαινε 180 Ar^{ab}. – cf. ad Γ 411
 θ 2 ὦρνυτ' w37 t G 6 καθίζον Bekker: κάθιζον t Ω*: ἐκάθιζον G H P^c
 9–31 et 44–47 om. P, mg. rest. P² 15 ὠτρυνε t H P^{2c} 16 ἔμπληντο t Z G^c U
 Eust. 17 δ' ἄρ' ἐθήσαντο Z H^c P², γὰρ ἐθ- G: δ' ἄρα θ- t Ω*

- πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι·
 αἶ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 340 αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
 ὠτρυνόν ῥ' Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
 “ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποιήται δέ τοι εὐνή.”
 ὥς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν εἰείσατο κοιμηθῆναι.
 ὧς δ' ἔνθα καθῆυδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 345 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῃ·
 Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχωὶ δόμου ὕψηλοιο,
 πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
 θ ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
 τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
 5 Φαιήκων ἀγορήνδ', ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο,
 ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν
 πλησίον· ἥ δ' ἀνὰ ἄστρῳ μετώιχετο Παλλὰς Ἀθήνη
 εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
 νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιώσα,
 10 καὶ ῥα ἐκάστωι φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
 “δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 εἰς ἀγορὴν ἵεναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
 ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἔκετο δῶμα
 πόντον ἐπιπλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.”
 15 ὧς εἰποῦς ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἔδραι
 ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἐθήσαντο ἰδόντες

342a Philox. fr. 10; (δ. κ.) EtM 508.5 344–346 Porph. Il. 330.4 Schr.
 347 Cent. Par. 4b.28 θ 1–2 Έκλ. AO ii.475.3 6 Eudoc. 1302 11–12 ead.
 1122–1123 15–17 ead. 1145–1147 16 etiam 374, 1206

341 ρ' G: τ' U: δ' Ω*: om. F 344 καθῆυδε van Leeuwen: καθεῦδε t Ω*:
 κάθευδε P, κάθειυδε U 345 αἰθούσῃ T 346 ἄρ' ἔλεχτο t Z G P^c
 347 πόρσυνε (ut γ 403) (nov. Did) h15 t Ω: πόρσαινε 180 Ar^{ab}. – cf. ad Γ 411
 θ 2 ὦρνυτ' w37 t G 6 καθίζον Bekker: κάθιζον t Ω*: ἐκάθιζον G H P^c
 9–31 et 44–47 om. P, mg. rest. P² 15 ὠτρυνε t H P^{2c} 16 ἔμπληντο t Z G^c U
 Eust. 17 δ' ἄρ' ἐθήσαντο Z H^c P², γὰρ ἐθ- G: δ' ἄρα θ- t Ω*

- υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῶι δ' ἄρ' Ἀθήνη
 θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις
 20 καὶ μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
 ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
 δεινός τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
 πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 25 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 26 “κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες.
 28 ξείνος ὃδ', οὐκ οἶδ' ὅς τις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
 ἡὲ πρὸς ἡοίων ἢ ἐσπερίων ἀνθρώπων·
 30 πομπὴν δ' ὀτρύνει καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
 ἡμεῖς δ', ὥς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὃ τίς κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται,
 ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἵνεκα πομπῆς.
 ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διὰν
 35 πρωτόπλοον, κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
 κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
 ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
 40 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δῶματα καλὰ
 ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν,
 μηδὲ τις ἀρνεῖσθω. καλέσασθε δὲ θεῖον αἰοιδόν
 Δημόδοκον· τῶι γάρ ῥα θεὸς περὶ δῶκεν αἰοιδήν
 45 τέρπειν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν αἰεδεῖν.”
 ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 σκηπτοῦχοι· κήρυξ δὲ μετώιχετο θεῖον αἰοιδόν.

22 (ἀέθ.)–23 ApS 11.11 38b sch T 276c; (θοὴν δ.) Philox. fr. 7a/c 43
 Eudoc. 1564 43b + 44 (τῶι –)–45 Melet. Nat. hom. 137.2

23 ath. Zen οὗς G P² B^{yp} 24 τε γέγοντο G 27 ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς
 ἐνὶ στήθεσσι κελεύει (= η 187) add. Ω*: abest ab 394 G (et P²) 32 ὅτις U^c:
 ὅστις Ω 35 κούρω Ω* M^s: κούροι M B U 36 εἰσὶν Ω*: ἦσαν M U: om. G
 38 ἀλεγύνετε noluit Ar 42 μεγάροις H P M^c 45 τέρπειν Ω* G^{yp} Eust.^{yp}:
 τερπνὴν G Mª M^{yp} Eust.

- κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
 βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο.
 50 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
 νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἀλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
 ἡρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν
 πάντα κατὰ μοῖραν, παρὰ δ' ἰστία λευκὰ τάνυσσαν.
 55 ὕψου δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 βάν ῥ' ἔμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα,
 57 πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαι τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν.
 59 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
 60 ὁκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
 τοὺς δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινῇ.
 κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον αἰιδόν,
 τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθὸν τε κακὸν τε·
 ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν αἰοιδῇ.
 65 τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θήκε θρόνον ἀργυρόηλον
 μέσσωι δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
 κάδ δ' ἐκ πασσαλόφῃ κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
 αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι
 κήρυξ· παρὰ δ' ἐτίθει κάναον καλήν τε τράπεζαν,
 70 παρὰ δὲ δέπας οἶνοιο πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

48 ApD Synt. 272.6; Epm. β 35; sch^D I 182; (κρ. –) ApD Pron. 85.5 57
 ApS 15.1; Eudoc. 1152; (πλ.) Hsch. π 2573 63–64 ApD Synt. 173.9 (interp.?);
 Max. Tyr. 38.1; sch Pind. Pyth. 3.141a, 7.23 63a Choric. 224.4; sch θ 491 64
 Arn ad B 599; ApS 24.32; Procl. in Remp. i.174.14, 194.1; 64a Porph. Hom.
 47.3 Sod.; (ἄμ.) Hsch. α 3607 67a (= 105a) ApS 87.11, unde Hsch. θ 320; (π.)
 Hsch. π 1070 68 Eudoc. 1311 69b–70 Ath. 13d

48 κούρω tt G H P: κούροι Ω* 49 ἐκέλευσ' Ω*: ἐκέλευ' G U, -ευεν M ἐπὶ
 θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο Ω: ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο M^{yp} 53 ἡρτύνοντο H^c U
 54 παρὰ δ' ... τάνυσσαν Ω* (θ' H^r): κατὰ δ' ... τάνυσσαν M^s B: ἀνὰ δ' ...
 πέτασ(σ)αν (= δ [783], cf. A 480, κ 506) F Eust. 55 v. ad δ 785 57 αἴθουσαι Z
 Ω*: αἰθούσσαι G 58 ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν, νέοι ἡδὲ παλαιοὶ add. M
 U: abest ab 395 Ω* 62 ἦλθε φέρων (ex 261) M U 63 τὸν Max. sch-Pind.⁷ Ω:
 δν tt* Μοῦσ' ἐφίλησε 395 sch-Pind. Choric. Ω*: Μοῦσα φίλ- tt* H^a P^a B Eust.
 64 ὀφθαλμῶν 395 tt* Ω: -μῶ U² (cf. N 340, Hes. Th. 698): -μοῦ Porph. μιν
 Bentley 67 κρέμασε(v) Ar^{ab} 396 Ω: δῆσεν Arph. – cf. ad 105 69 δὲ τίθει M
 70 ἀνώγοι G^s F B U: -γεί Ω*

- οἳ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Μοῦσ' ἄρ' αἰδὸν ἀνήκεν αἰδόμεναι κλέα ἀνδρῶν,
 οἴμης τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανεν,
 75 νείκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος,
 ὥς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἀναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 χαῖρε νόωι, ὃ τ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο·
 ὥς γάρ οἱ χρεῖων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 80 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
 χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχή
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς.
 ταῦτ' ἄρ' αἰδὸς αἶδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἐλὼν χερσὶ στιβαρήσιν
 85 κάκ κεφαλῆς εἵρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
 αἶδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
 ἦτοι ὅτε λήξειεν αἰδῶν θεῖος αἰδός,
 δάκρυ' ὁμορξάμενος κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἔλεσκεν
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἐλὼν σπείσασκε θεοῖσιν·
 90 αὐτὰρ ὅτ' ἄψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν αἰεῖδεν
 Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
 ἄψ Ὀδυσσεὺς κατὰ κράτα καλυψάμενος γοάσκειν.
 ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσασα· ἡδ' ἐνόησεν
 95 ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν.
 αἶψα δὲ Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μετηῦδα·

73 Epm. α 274; (– αἰδ.) Epm. in A 1 B^{1a}; 73a Epm. α 275 (Philox. fr. 442)
 74 (οἴ.) ApS 119.13; Hsch. ο 292 75–76a + 77b–78 (– νό.) + 79–80 (Π.)
 Strab. 9.3.2 75 Arn ad I 347; Max. Tyr. 10.7, 22.1; 75a Suda v 287 77a Plut.
 Agesil. 5.6 78 sch Φ 389; (χ. ν.) Ath. 17e 79 (χρ.) ApS 169.10; Hsch. χ 687
 80a St. Byz. s. Πυθώ; 80b ApS 123.33 81 (τ. –)–82 Plut. Mor. 24b 84–86, 88
 + 90 + 92 Porph. ad α 332 92 (– καλ.) Arn ad A 530 95b Hdn ad A 364

73 κλέα ἀνδρῶν t Ω* (κλέε' Knight, cf. ad I 189): ὀπὶ καλῇ (ex ε 61?) G^a
 74 οἴμης F: οἴ- Ω* 75 ita tt* Ω: Πηληϊάδew (sc. –δαο) ἀνακτος Strab.
 76 ποτ' ἐδηρ- M, ποθ' ἐδηρ- U 81–82 ἐν ἐνίαις τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἐφέροντο·
 διὸ ἀθετοῦνται 88 δάκρυ' Ω*: δάκρυ P^a H^a. – cf. ad β 81 92 ἄψ Ar tt Ω*: ἄψ
 δ' G B: αἶψ' Arph γοάσκειν M 94 ἡδὲ νόησεν H P U Eust. 95 (= 534) del.
 Knight

- “κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες.
 ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν εἵσης
 φόρμιγγός θ', ἥ δαιτὶ συνήρορός ἐστι θαλεΐη·
 100 νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
 πάντων, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπηι οἷσι φίλοισιν
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσπον περιγινόμεθ' ἄλλων
 πύξ τε παλαιμοσύνη τε καὶ ἄλμασιν ἡδὲ πόδεσσιν.”
 ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
 105 κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν,
 Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
 κήρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν ἣν περ οἱ ἄλλοι
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι ἀέθλια θαυμανέοντες.
 βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἔσπετο πουλὺς ὄμιλος,
 110 μυρίοι· ἂν δ' ἴσταντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοί.
 ὦρτο μὲν Ἀκρόνέως τε καὶ Ὀκύαλος καὶ Ἐλατρεὺς
 Ναυτεὺς τε Πρωμνεὺς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεὺς
 Ποντεὺς τε Πρωιρεὺς τε Θόων <τ> Ἀναβησίνεως τε
 Ἀμφιάλος θ', υἱὸς Πολυνήρου Τεκτονίδαο·
 115 ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηι
 Ναυβολίδης, ὃς ἄριστος ἦν εἰδὸς τε δέμας τε
 πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
 ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας θ' Ἀλῖος τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
 120 οἱ δ' ἦτοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν·

98 Ath. 12c 99 Ath. 627e; Eudoc. 625; (δ. -) Hdn ii.519.19 100 sch Δ 389a 108b Hsch. θ 145; (θ.) ApS 86.16 109 Eudoc. 372 111 (- Ὀκ.) sch O 705b (Ael. Dion. φ 13) 114 (υῖ.) -) Epm. τ 67

98 δαιτὸς...θυμὸν Ar t Ω*: θυμὸν ... δαιτὸς ceteri Didymeī, M 99 θαλεΐη(ι) fere Ω: ἐταίρη (cf. p 271) Eust.^{yp} 100 πειρηθῶμεν Bekker, -θῶμεν Ω: πειρήσωμεν t. - cf. ad X 381, Ω 53 103 παλαιμοσύνη(ι) Ar G H P: παλαισμ- P^s Ω*. - v. ad Ψ 701 ἄλματι van Leeuwen cl. 128 105 κρέμασε(v) Ar^{ab} Ω (-σαν F): δῆσεν Arph. - cf. ad 67 109 ἔσπετο P^a: ἔ(σ)π- Ω*. - v. Il. praef. xvii πουλὺς Mc Eust.: πολὺς Ω* (πολλὺς G) 113 Πρωιρεὺς 397 Ω* (-ωι- Kirchhoff): Πρωτεὺς F τ' add. Schwartz 114 et Ἀμφιάλος et Ἀμφιάλος prob. Hdn Πολυμήλου t 116 δς 397 M: θ' δς Ω* 117 Λαοδάμαντα 397^c Ω*: -μέδοντα 397^a M, cf. ad η 170 119 θ' om. G P U, fort. recte Ἄλιος tamquam lectionem communem agn. Hdn, Ω: Ἀλῖος Ptol (ad 370) 120 μὲν πρῶτον H P

- τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος, οἱ δ' ἅμα πάντες
καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο·
τῶν δὲ θέειν ὅχ' ἄριστος ἦεν Κλυτόνηος ἀμύμων.
ὅσπον τ' ἐν νειῶι οὖρον πέλει ἡμιόνοϊιν,
125 τόσπον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
οἱ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεὺς,
130 πῦξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς πάϊς Ἀλκινόοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
τοῖς δ' ἄρα Λαοδάμας μετέφη πάϊς Ἀλκινόοιο·
“δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἀέθλον
οἶδέ τε καὶ δεδάχηκε. φυὴν γε μὲν οὐ καχὸς ἐστὶν
135 μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθεν
αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηχται πολέεσσιν.
οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
ἄνδρά γε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.”
140 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
“{Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ξειπες.}
αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν καὶ πέφραδε μῦθον.”
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς πάϊς Ἀλκινόοιο,

124 sch Ψ 431c 125 (ὑπ.) ApS 160.30; Hsch. v 299 127b EtG α
1041/EtM α 1633; (ἀπ.) ApS 38.18; Hsch. α 5921 133 (– ἐρ.) ApD Adv.
142.18, 143.29; Epm. α 17; EtM α 890 134b–135 (– χ.) sch A 115
134b–135a sch ζ 152 135 Eudoc. 688 136 (οὐδέ –)–137 (δ.) Porph. ad Θ 1
137 (συν.) ApS 146.33; Hsch. σ 2537 138–139 Stob. 4.17.1 139 (σ.) ApS
147.1; Hsch. σ 2199

124 τ' t Ω*: δ' G 125 δὲ λίποντο P 126 παλαιμοσύνης H P: παλαισμ-
Ω*. – cf. ad 103 128 προφερέστατος Z Ω*: –έστερος F: πολὺ φέρτατος U (ex
129) 129 πολὺ φέρτατος 397^c Ω*: προφερέστατος 397^a G P U, –έστερος F (ex
128) 132 τοῖσδ'α 397: τοῖς [ιδ'] ἄρα H: τοῖς ἄρα Ω* 133 ἀέθλων F, ἀέθλον
P 138 γὰρ ἔγωγέ τί (sive ἔγωγ' ἔτι) φημι g^v Ω: μὲν γὰρ τί πού ἐστι t
139 γε g^v Ω*: τε F H B fort. εἴη, cf. ad I 245, Σ 88 141 ad hunc v. (non 142)
scholia praebet H in mg. sin. οὔτε Ἀρίσταρχος οὔτε Ἀριστοφάνης οὔτε
Ζηνόδοτος ἐπίστανται τοῦτον τὸν στίχον, in mg. dext. οὗτος ὁ στίχος ἐν ταῖς
Ἀρισταρχείαις οὐ φέρεται Λαοδάμα v. ad 153

- στη ρ' ἐς μέσσον ἰὼν καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
 145 “δεῦρ' ἄγε καὶ σύ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
 εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
 οὐ μὲν γὰρ μέζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κ' ἔησιν,
 ἢ ὅ τι ποσσὶν τε ρέξῃ καὶ χερσὶν ἐήσιν.
 ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ.
 150 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλὰ τοι ἤδη
 νηὺς τε κατεΐρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἐταῖροι.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
 κήδεά μοι καὶ μάλλον ἐνὶ φρεσὶν ἢ περ ἄεθλοι,
 155 ὃς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
 ἡμῶν λισσόμενος βασιλῆά τε πάντ' αὖτε δῆμον.”
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσέ τ' ἄντην·
 “οὐ γὰρ σ' οὐδέ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ εἴσχω
 160 ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
 ἀλλὰ τῷ, ὃς θ' ἅμα νηῖ πολυχλήϊδι θαμίζων,
 ἀρχὸς ναυτῶν, οἳ τε πρηκτῆρες ἔασιν,
 φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδῶν
 κερδέων θ' ἀρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῇρι ἔοικας.”
 165 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ξεῖν', οὐ καλὸν ξειπες· ἀτασθάλωι ἀνδρὶ ἔοικας.
 οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
 ἀνδράσιν, οὔτε φυῇν οὔτ' ἄρ φρένας οὔτ' ἀγορητύν.

145 Hdn ad A 302 147–148 Eudoc. 844–845 147 Zonar. Lex. 621 148
 cf. Iul. Epist. 22.389c 149b ApS 142.23 153 (– κελ.) sch Σ 285b² (Did u.v.)
 154 Ath. 181f 159–160 (ἄθλ.) sch θ 133 162–163a + 164a Max. Tyr. 39.1
 162b sch Soph. Ant. 1036 163 sch Ar. Nub. 623b; 163a ApS 165.1; Epm. φ
 38; 163b Hdn ad K 38; Epm. ε 159; (ὁδ.) ApS 118.26; Hsch. ο 60 164a Hsch.
 α 7392 167–168 Eudoc. 990–991

144 στη Ω: βῆ M^{yp} 147 μείζον tt Ω κ' ἔησιν Zonar.: κεν ἦ(ι)σιν t* Z Ω. –
 cf. ad 580 153 Λαοδάμα Ar 397 tt Ω: –δαμαν Knight. – cf. Il. praef. xxxiv sq.
 158 νείκεσέ τ' ἄντην fere Ω: φώνησέν τε M^{yp} 161 ἀλλὰ τῷ B θ' ἅμα Ω*:
 θαμὰ h15 G^s H^{yp} M^c B: μάλα G πολυχλήϊδι Hdn P: –κλήϊδι vel –κλήϊδι Ω*. –
 cf. ad B 175 163 ἐπίσκοπος Ar tt Z Ω: ἐπίστροφος Arph ἦ(ι)σιν tt Ω*: εἰσιν
 H^{yp} P^a ὁδῶν tt sch Z Ω* G^{yp}: ἐταίρων Hdn (t) G H^s P^{yp} 166 ξειπας 397^s G
 H P M

- ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀχιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
 170 ἄλλὰ θεὸς μορφήν ἔπesci στέφει, οἳ δέ τ' ἐς αὐτόν
 τερπόμενοι λεύσσουν· ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
 αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστῳ θεὸν ὥς εἰσορώσιν.
 ἄλλος δ' αὖτ' εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
 175 ἄλλ' οὐ οἱ χάρις ἀμφὶ περιστέφεται ἐπέεσσιν·
 ὥς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπές, οὐδέ κεν ἄλλως
 οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐστι.
 ὦρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον. ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων
 180 ὥς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρῶτοισιν οἴω
 ἔμμεναι, ὄφρ' ἦβῃ τε πεποιθεὰ χερσὶ τ' ἐμῇσιν.
 νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἄλεγεινά τε κύματα πείρων.
 ἀλλὰ καὶ ὧς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων·
 185 θυμοδακῆς γὰρ μῦθος, ἐπώτρυνας δέ με εἰπὼν.”
 ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
 μέζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ
 ἦ' οἴω Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισιν.

169–173 Gal. Protrept. 8 = Scr. min. i.115.6 Marq. 169–170 (– στ.)
 [Plut.] Hom. 2.140.2 169a + 174b ApS 21.14 169 (εἰδ. –)–173 Luc. Dial.
 49.23 170–173 Aristid. Or. 28.40 170 (– στ.) ApS 146.10; Hermog. Id. 371.5
 R.; Ath. 674f; (στ.) Hsch. σ 1797 170–171, 173 Cent. Par. 38.11b–13 171b
 D.H. Rhet. 11.8 172a Hermog. Id. 371.5 R.; Olymp. in Gorg. 143.14 W. 173
 D.H. Rhet. 7.4; Plut. Mor. 1098f; Max. Tyr. 26.9; Eudoc. 516 176 (– ἀρ.)
 Aristid. Or. 28.40; EtG α 1184/EtM α 1796; (ἀρ.) ApS 44.16; Hsch. α 7232
 179 (v. ἀ.) EtM α 604.13; (v.) ApS 116.16; Hsch. v 460 181 (ὄφρ' –) Porph. ad
 Θ 1 182 Eudoc. 839; 182a Orio 20.35 (Philox.. fr. 451); EtG α 1515 183 (= Ω
 8) Polyb. 12.27.11; 183b Hdn ad β 434; EtM 667.44; (πεί.) ApS 129.22 185a
 Epm. δ 72; sch E 493; (Θ.) Hsch. θ 885 186 Cent. Par. 34.23; (καὶ –) Nic ad Λ
 421; (λ. δ.) [Ammon.] Diff. 132

170 ἀλλὰ tt* Ω: τοῦ δὲ Hermog. 172 (= Hes. Th. 92) om. Cent. H^a: habent
 142 397 w47 tt* Z Ω* μετὰ δὲ πρέπει 142 tt* Ω: μέγα δ' ἐμπρέπει Aristid.
 174 αὖτ' 142^a? Ω*: αὖ 142^c? F 182 ἔχομαι t* Z Ω: ἄχομαι (cf. σ [256], τ 129)
 EtG 183 πειρῶν F^a; v. ad Ω 8 187 μέζονα Z Ω περ G M U Eust.: τε Ω*: γε
 G^s

- τόν ῥα περιστρέψας ἤκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός,
 190 βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσικλυτοὶ ἄνδρες,
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς· ὃ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων
 ῥίμφα θεῶν ἀπὸ χειρός. ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
 ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 195 “καὶ κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
 ἀμφαφόνων, ἐπεὶ οὐ τι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτον. σὺ δὲ θάρσει τόνδ' ἄεθλον·
 οὐ τις Φαιήκων τόν γ' ἵξεται οὐδ' ὑπερήσει.”
 ὣς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 200 χαίρων, οὔνεχ' ἐταῖρον ἐνηέα λεύσσει ἐν ἀγῶνι.
 καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαίηκεσσιν·
 “τοῦτον νῦν ἐφίχεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
 ἦσιν ἢ τοσοῦτον οἴομαι ἢ ἔτι μάσσον.
 τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμὸς τε κελεύει,
 205 δεῦρ' ἄγε πειρηθῆτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίην,
 ἢ πῦξ ἢ ἐπάλῃ ἢ καὶ ποσίν, οὐ τι μεγαίρω,
 πάντων Φαιήκων, πλὴν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος·
 ξείνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
 ἄφρων δὴ κείνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,

189–190 Eudoc. 2186, 2188 189 sch Pind. Ol. 10.87b 190 sch Pind. Isth. 1.36a; 190a ApS 52.23, 143.27; [Ammon.] Diff. 132; sch Ψ 826c; sch Pind. Ol. 10.86a; (β.) Hsch. β 790 190b–191 sch Pind. Ol. 10.87c 191 sch DThr 455.21; (δολ.) ApS 59.32; Hsch. δ 2147; 191b (al.) Epm. v 46 192b Arn ad Ψ 843 194a sch Ξ 136c¹ 195 ApS 21.30, 141.6; sch Ar. Plut. 48d; (ἀλ.) Hsch. α 2763 198 EtG 148 M.; (οὐ τις ὑπ.) sch Ψ 886c 200 sch P 204 201 Porph. Hom. 89.13 Sod., unde sch A 105b¹ 202 (– νέ.) Porph. Hom. 90.3 Sod. 203 (ἦ ἐ τ. –) EtG α 1303/EtM α 1959; (τ. –) Hdn ii.942.23; (μ.) ApS 110.6; Hsch. μ 342 206 (– ποσίν) Plut. Mor. 639c 208a sch Δ 377b 209 Eudoc. 1369, 1413; (ἄφρ.) + 209b–210 Iul. Or. 2.96b

192 ὑπαὶ M B Eust.; cf. ad M 462 ὑπέρπτατο P^r Ω*: ὑπέρβαλε (Ψ 843) t Pa? σήματα (Ψ 843) t Z Ω: βήματα quidam ap. sch πάντων t Ω* P^{yp}: πάντα F H P Eust. – cf. ad Ψ 843 193 ὑπὸ F B 197 γ' H^a P M U Eust.: τ' Ω* 198 τόν γ' (nov. Did) Ω* M^r (cf. 202): τόδε γ' Ar: τόνδ' t H^c, τόδ' H^a: τό γ' P^a 200 Ἐνηέα Zoilus ap. t 201 μετεφώνεε 399 t Z H P U: -νει Ω* 202 ἐφίχεσθε t H² Eust.^{yp}: ἄφ- Z Ω 203 ἦ ἐ t: ἦ Ω τοσοῦτον Ω*: τοσσ- H^s B μάσσον Hdn disertim G^a F: μάσσον Ω* 209 ἀνὴρ Ω*: ἀνδρῶν U

- 210 ὃς τις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων
 δῆμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἔο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τιν' ἀναινομαι οὐδ' ἀθερίζω,
 ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθῆμεναι ἄντην.
 πάντα γὰρ οὐ κακὸς εἰμι μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθλοι·
 215 εὖ μὲν τόξον οἶδα εὖξοον ἀμφαφάσθαι·
 πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι οἷστεύσας ἐν ὁμίλῳ
 ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἐταῖροι
 ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξάζοιαι τοφῶν.
 οἶος δὴ με Φιλοκτῆτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
 220 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξάζοιμεθ' Ἀχαιοί.
 τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστατον εἶναι,
 ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σίτον ἔδοντες.
 ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
 οὔθ' Ἡρακλῆϊ οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῇ,
 225 οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.
 τῷ ῥα καὶ αἰψ' ἔθανεν μέγας Εὐρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
 ἔκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 ἔκτανεν, οὐνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
 δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλός τις οἷστῳ.
 230 οἷοισιν δαίδοικα ποσὶν μὴ τίς με παρέλθῃ
 Φαίηκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθη
 κύμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα

211b ApD Pron. 46.21, 80.7; Hdn ad I 342; (κ.) Hsch. κ 3378 212 ApS 12.18; Porph. ad K 67 sqq.; (- ἄν.) ApS 32.1 214-218 Aristid. Or. 28.42 215-216a Porph. ad α 262 215 sch Soph. Phil.1056; 215a sch Θ 93a¹ 219 ApS 65.10, 94.8; sch Ψ 859; (- ἄπ.) sch N 313-314 221 cf. Porph. ad α 262 222 Eudoc. 2 223-224 (- Εὐ.) cf. Philod. De bono rege xxxv 24; Alex. Fig. 16.29 223 Dio Prus. 36.28; Procl. in Alc. I 147.22; 223b sch X 349c¹ 225 sch α 70c 229 Strab. 10.1.13; Aristid. Or. 28.42; sch M 267-268, Ψ 859; sch Arat. 27 (77.14 Mart.); 229a sch Θ 93a¹ 232b-233a ApS 71.24; Choer. in Thd. ii.340.20; (- ἦεν) Epm. ε 156 232b Phot. Lex. ε 2230

210 προφέρηται ἀέθλων 399 Ω: προφέρησι βαρεῖαν t: προφέρεισιν ἀέθλων g^v 211 δ' ApD F H P: τ' 399 t* Z Ω* 215 τόξων H^a P: τόξον γ' vel τόξων ... ἐϋξῶν Hartel Hom. St. III 76-77 220 ὅτε 399 Ω*: ὅθι H P U 221 προφερέστατον 63 399 t G F: -έστερον Ω*. - cf. ad 128, 129 230 παρέλθῃ(ι) 63 399 Ω*: -θοι H^s P^s U 231 γὰρ 400^c Ω: περ 400^a

- ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.”
 ὡς ἔφαθ’· οἳ δ’ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 235 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 “ξεῖν’, ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ’ ἡμῖν ταύτ’ ἀγορεύεις,
 ἀλλ’ ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ,
 χυόμενος ὅτι σ’ οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστάς
 νείκεσεν, ὥς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὐ τις ὄνοιτο,
 240 ὅς τις ἐπίσταιτο ἥισι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
 ἀλλ’ ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλωι
 εἵπηις ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισιν
 δαινύηι παρὰ σῇι τ’ ἀλόχωι καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
 ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἶα καὶ ἡμῖν
 245 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερές ἐξ ἔτι πατρῶν.
 οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
 ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
 αἰεὶ δ’ ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρις τε χοροὶ τε
 εἵματά τ’ ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
 250 ἀλλ’ ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι,
 παῖσατε, ὥς χ’ ὁ ξείνος ἐνίσπηι οἷσι φίλοισιν
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ’ ἄλλων
 ναυτιλίηι καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστυῖ καὶ ἀοιδῇι.

236–237 Eudoc. 1084–1085 236 ApS 49.25; (ἀχ.) Hsch. α 8827 237
 (– φ.) EtM α 1761 244 (– μ.) Eudoc. 1379 245 (ἐξ –) Epm. π 136 246–248
 (– φ.) + 249a sch θ 102 246–247 (– θέ.) Plut. Mor. 98f, 639d 246 (– ἀμ.) +
 248 (– φ.) Plut. Mor. 1087b; 246a Arn ad Ψ 621 248–249 Ath. 336b, 513c;
 Eudoc. 119–120; sch θ 383 248 Porph. ad v 119 (Held. Pont. fr. 175 W.); sch
 θ 100; (– κίθ. τε) Ath. 16d (unde Suda α 4402) 249 Did ad ξ 521; ApS 28.22;
 Plut. Mor. 20a; Iul. Misop. 342d 250 Strab. 10.3.21; (βητ.) ApS 51.16; Hsch. β
 587; EtG β 108/EtM β 136 251 Choer. in Thd. ii.155.13; 251a sch Ar. Ran.
 388

233 γοῦνα U 236 μεθ’ 400 t* Ω: παρ’ ApS 237 ἀλλ’ ἐθέλεις 400 Ω: αλλα
 θελεις 399 240 ἐπίσταιτο (= Ξ 92) 399 (–στετο) 400 Ω*: –σταται F H^s U:
 –σταίη Z M^{yp} 241 ἄλλοις H^s P^{yp} 242 οἷς B 243 δαινύη(ι) 400 Ω, ναινυη
 399: δαινύεαι Knight: δαίνουαι Schulze QE 331, cf. Chantr. I 458 (–υσαι mallem)
 248 φίλη 399 401 tt* Ω: μέλει Held. sive Porph., qui etiam καὶ ὠίδαί pro
 χοροὶ τε 249 τ’ 399 401 tt G M U Eust.: δ’ Ω* 250 ἀλλ’ ἄγε 399 400 M B U,
 ἀλλά γε Ω*: δεῦτ’ ἄγε t 251 παῖσατε Ar 399 400 tt sch Z Ω*: παίξατε F:
 παῖσατον Zen

- Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
 255 οἰσέτω, ἥ που κείται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.”
 ὧς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοεἰκελός· ὦρτο δὲ κήρυξ
 οἷσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
 αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν
 δῆμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνα εὖ πρήσσεσκον ἕκαστα,
 260 λείηναν δὲ χορόν, καλὸν δ' ἠῦρυναν ἀγῶνα.
 κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
 Δημοδόκῳ· ὃ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
 πρωθῆβαι ἴσταντο, δαήμενες ὀρχηθμοῖο,
 πέπληγον δὲ χορόν θείον ποσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 265 μαρμαρυγᾶς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν
 ἄμφ' Ἄρεος φιλότῃτος εὖστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
 ὧς τὰ πρῶτ' ἐμίγησαν ἐν Ἥφαιστοιο δόμοισιν
 λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤσχυνε καὶ εὐνὴν
 270 Ἥφαιστοιο ἀνακτος. ἄφαρ δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
 Ἥλιος, ὃ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότῃτι.
 Ἥφαιστος δ' ὧς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσεν,

258 ApS 18.4; Porph. ad K 67 sqq.; (– ἐνν.) sch Eur. Med. 19; (αἶς.) Hsch. α 2143 259 Eudoc. 1860 260 Porph. Hom. 107.11 Sod.; EtM α 224; 260a Orio 165.6 (Philox. fr. 207); Hsch. λ 519; EtG λ 178/EtM 562.13; 260b ApS 79.18; Lex. Cant. 10.5; (εὐρ.) Hsch. ε 7143 262–263a cf. Ath. 15d 264 (– ποσίν) Did ad B 264; EtM 813.51; 264a sch Φ 363e 264 (αὐ. –)–265 Ath. 181e 265 (– ποδ.) Erot. μ 1; Luc. Dial. 45.13; Porph. Hom. 53.4 Sod.; Epm. σ 19; EtGud 506.27 Stz.; sch A.R. 3.1018; (μαρμ.) ApS 110.1; Hsch. μ 303/4 266–270a Clem. Protr. 59.1 266 [Hdt.] Vit. Hom. 26; 266b [Plut.] Hom. 2.147.2 267–268 Hclt. Alleg. 69.4 267 EtM α 2192; 267a Ath. 192d; 267b ApS 48.26; Hsch. α 8772 268b? Choer. in Thd. ii.349.6 270b–271 (Ἥλ.) ApS 48.21 270b EtM α 2145 271a Epm. in A 1 B^{1a}; (Ἥλ.) Hsch. η 371

259 ἀγῶνα 401 Ω*: –νας t H^c P^c M B U Eust. ἕκαστα t Ω*: ἅπαντα 401 B 260 καλὸν 401^s tt Ω: θειον (ex 264) 401^t ἠῦρυναν van Leeuwen: εὐρ- 401 tt Z Ω 262 κοῦροι t Ω: παιδες 401 266–369 ath. quidam, def. Apio (sch Ar. Pac. 778); pro genuinis habuerunt οἱ χωρίζοντες et Ar (Arn ad Φ 416) 266 ἀνεβάλλετο tt Z Ω*: ἀναβ- H^a? P 267 Ἄρεος tt* Ω*: Ἄρεως Clem. H^a P^a M: Ἄρεω EtM. – cf. ad T 47 φιλότῃτος tt* Ω*: –τῃτα Ath.^{vi} G 268 πρῶτ' ἐμίγησαν Hclt.^{vi} Ω*: πρῶτα μ- tt* G F U Tz Eust. ἐπ' Ἥφαιστοιο θύρῃσιν Choer. (si huc spectat) 269 δὲ δῶκε G M

- βῆ ρ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμούς
 275 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
 βῆ ρ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνια κείτο,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμίσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἀπάντη·
 280 πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο
 ἡύτ' ἀράχνια λεπτά, τά τ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο
 οὐδὲ θεῶν μακάρων· περὶ γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
 εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 ἥ οἱ γαιῶν πολὺ φιλτάτῃ ἐστὶν ἀπασέων.
 285 οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης·
 ὥς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κίοντα,
 βῆ δ' ἰέναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο
 ἱχανῶν φιλότῃτος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
 ἥ δὲ νέον παρὰ πατρός ἐρισθενέος Κρονίωνος
 290 ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔξεθ'· ὃ δ' εἴσω δώματος ἦιεν
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “δεῦρο, φίλῃ, λέκτρονδε τραπέιμεν εὐνηθέντε·
 οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ που ἦδη

273 (χ.) ApS 167.12; Hsch. χ 73 274 (κ. -)–275a sch N 360; (κ. -) ApS 57.31 275a sch θ 340 276–277 Eudoc. 1792–1793 278–280 Aristid. Quint. 2.17 279 sch χ 239; (μελ.) ApS 110.30; Hsch. μ 626 280 Dio Prus. 80.7; 280a EtG α 1107/EtM α 1722 283a EtGud 433.20 Stf. 285 EtG α 398/EtM α 763 288 Epm. AO ii.386.24; EtM 478.44; 288a EtGud 285.59 Stz.; (ιχ.) Hsch. ι 1135; Choer. Orth. 222.6 292–294 EtGud 397.6 Stz. 292 (– τρ.) Epm. δ 67

273 ρ' Ω*: δ' B 276 δόλον t Ω*: λόχον G^c 277 δέμνια κείτο 402 t G H^a P U Eust.: δέμνι' ἔκ- Ω* 280 τ' B: γ' M Eust.: κ' t Ω* 284 ἐστὶ(ν) ἀπασέων G^c F H P: ἔσχεν ἀπασέων M B U: ἔπλετο πασέων H^{yp} P^{yp}, ἔπλετο πάντων G^a. – cf. ad α 70 285 ἀλαοσκοπιήν Ω*: parox. G F^a H^a P. – cf. ad K 515 286 ὥς δ' F νόσφιν ἐόντα F 287 ἰέναι U Eust.: ἴμεναι Ω* 288 ἱχανῶν Hsch. EtM^{yp}: ἰσχ- tt* Z Ω. – cf. ad P 572, Ψ 300; A. Benaissa ad P.Oxy. 5103.8 Κυθερείης tt Z Ω*: Ἀφροδίτης (ex 267) G^a P^{yp} 290 ἦ(ι)ει Z G^s F^s Ω*: εἶη G F P^a, εἶη U: ἦιεν Nauck. – cf. ad K 286 292 φίλῃ tt Ω* P^{yp}: γύναι H P εὐνηθέντε t G^{c2} P^c Eust.: -ες Z Ω*. – cf. ad Γ 441, Ξ 314 293 μεταδήμιος Z Ω: καταδ- t

- οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.”
 295 ὥς φάτο· τῇ δ' ἀσπαστὸν εἰσατο κοιμηθῆναι.
 τῷ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δέ δεσμοὶ
 τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο,
 οὐδέ τι κινήσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι.
 καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὃ τ' οὐκέτι φυκτὰ πέλοντο.
 300 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 αὐτίς ὑποστρέψας πρὶν Λήμνου γαῖαν ἰκέσθαι·
 302 Ἥελιος γάρ οἱ σκοπιῆν ἔχεν εἶπέ τε μῦθον.
 304 ἔστη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ἥρει·
 305 σμερδαλέον δ' ἐβόησε γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσιν·
 “Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 δεῦθ', ἵνα ἔργ' ἀγέλαστα καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδῃσθε,
 ὥς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' αἰδήλον Ἄρηα,
 310 οὐνεχ' ὃ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 ἡπεδανὸς γενόμην. ἀτὰρ οὐ τί μοι αἴτιος ἄλλος,
 ἀλλὰ τοκῆς δῶα, τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελον.
 ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τῷ γε καθεύδετον ἐν φιλότῃ
 εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες, ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι.
 315 οὐ μὲν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθ' ἀγε κειέμεν οὕτως,
 καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐβελήσετον ἄμφω

294 ApS 141.27; EtG α 656/EtM α 1087; sch A.R. 1.608; (ἀγρ.) sch Θ 96
 295 Eudoc. 1608 296–298 (– ἦν) Athenag. Leg. 21 296 (– κατ.) sch Pind.
 Isth. 8.45a 296 (ἀμφὶ –)–297 EtG α 1350/EtM α 2019; EtGud 226.4 Stf.;
 (– 297a) sch Pind. Isth. 4.52e; sch Ar. Ran. 106b 298 Eudoc. 700, 1882 299
 Eudoc. 1885 306–307 cento in sch DThr 480.21 306b Hclt. Alleg. 2.5 307
 ApS 4.21; EtM 224.44 308–309 Athenag. Leg. 21 309 (αἰδ. Ἄ.) EtM α 580
 310 ApD Pron. 49.25; (– ἀρτ.) ApS 42.22 311b–312 sch Hes. Th. 927b 312
 Epm. γ 31; 312a sch E 875c, Ξ 338c 313 (– καθ.) EtM 646.27 314a Epm. ε
 190 315a ApD Pron. 100.28

294 μετὰ tt* Ω: κατὰ ApS 299 φυκτὰ t Ω: φευκτὰ Z πέλοντο H M^a B:
 –ονται H^s Ω*: –οιτο Rhi 301 Λῆμνον P^a M Eust. 303 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς
 δῶμα φίλον τετιμημένος ἦτορ (= β 298) add. F² H^m 307 ἔργ' ἀγέλαστα ApS
 sch^H Eust.^{yp}: ἔργα γελαστὰ Ar Hdn t* Z sch^Z Ω: utrumque agn. EtM ἴδῃσθε
 tt Ω*: ἴδῃτε G U, –ῆστε P^c 310 ἀρτίπο(υ)ς tt Ω* (proparox. F U): ἀλκιμος P^{yp}
 314 βάντες t Ω*: βάντε (cf. 296) M^c u.v. 315 σφεας H^c, σφέας P: σφας (vel
 σφᾶς, σφᾶς) t Ω* κειέμεν Z Ω*: κεισέμεν F B

- εὔδειν, ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
 εἰς ὃ κέ μοι μάλα πάντα πατήρ ἀποδῶσιν ἔεδνα
 ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης,
 320 οὐνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.”
 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
 ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἐκάστη.
 325 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ δωτῆρες ἑάων·
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν
 τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἑφαίστοιο.
 ὦδε δὲ τις εἵπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “οὐκ ἀρετὰ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν,
 330 ὡς καὶ νῦν Ἑφαιστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα
 ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 χωλὸς ἐὼν, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.”
 ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 335 “Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,

317 (ἀλλὰ –) EtM 282.28; sch Opp. H. 2.117; (ἀλλὰ – δεσμ.) Hdn ad K 546
 318 Hdn ad A 129 324 Clem. Protr. 33.7 325b Arn ad O 138; Choric. 223.7;
 Procl. in Remp. i.167.13; Olymp. in Gorg. 65.22 W.; Ammon. CAG iv(3).3.15;
 Elias CAG xviii(1).16.23; David CAG xviii(2).17.5; Choer. Orth. 191.18; Epm. θ
 33, π 174, AO ii.366.4; Suda ε 3734; EtG α 1466 (Philox. fr. 388); EtM 294.12,
 307.33; EtGud 390.20, 493.24 Stf.; Excerpta philos. An. Par. iv.406.4; Lex. π.
 πνευμάτων 218 Valck.; sch Π 185c, Ω 527–528b, μ 290; sch Aesch. Sept.
 720–1c/721c; sch DThr 339.3; (δ. ἐ.) ApS 61.21; Hclt. Alleg. 2.5; Luc. Dial.
 23.18, 67.3; [Plut.] Hom. 2.137.3; Dion. Alex. ap. Eus. PE 14.27.8; (δ.) Hsch. δ
 2754 326 v. ad A 599 329–332 Ath. 511b 329 Plut. Mor. 19d; Elias CAG
 xviii(1).225.8; 329a ApS 43.9; Porph. ad θ 267; Hsch. α 7138; Procl./sch Hes.
 Op. 311–312; EtM α 1763; sch Z 162b; sch Thuc. 3.39.3 331 Dio Prus. 80.7
 332 (μοιχ.) ApS 113.17; Hdn ad Ξ 509; Hsch. μ 1558 335 Anon. P. Derv.
 xxvi 4; sch DThr 234.12; (δ. ἐ.) sch B 103, Π 185c (Philox. fr. 388); EtG α 1466

318 ἀποδῶ(ι)σιν t G M Eust.: –δώσει Ω* 321 ποτὶ Ω*: κατὰ G 324 θεαὶ t
 Ω*: θεοὶ H^a P 325 δ' ἐν προθύροισι Ω* H^{yp} P^{yp}; δὲ πρ- F Eust.: δ' ἐνὶ θύρῃσι H
 P (cf. ad κ 220) ἑάων G F² H^c B U; cf. ad Ω 528 332 τὸ t H^s P U^{yp} Eust.: τῷ
 Ω* 333–342 ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις οἱ δέκα στίχοι οὐ φέρονται διὰ τὸ
 ἀπρέπειαν ἐμφαίνειν· νεωτερικόν γὰρ τὸ φρόνημα 335 om. G Ἑρμεία Διὸς
 t* Ω: Ἑρμῆ Μαιάδος P. Derv. (w 11) ἑάων H^c B

- ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς
 εὔδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ;”
 τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 “αἶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ’ Ἀπολλών·
 340 δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,
 ὑμεῖς δ’ εἰσορόωιτε θεοὶ πάσαι τε θέαιναι,
 αὐτὰρ ἐγὼν εὔδοιμι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.”
 ὧς ἔφατ’· ἐν δὲ γέλως ὦρτ’ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ’ αἰεὶ
 345 Ἥφαιστον κλυτοεργὸν ὅπως λύσειεν Ἄρηα,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “λύσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὥς σὺ κελεύεις,
 τείσειν αἵσιμα πάντα μετ’ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.”
 τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 350 “μὴ με, Ποσειδάων γαιήοχε, ταῦτα κέλευε·
 δειλαὶ τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάσθαι.
 πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ’ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;”
 τὸν δ’ αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 355 “Ἥφαιστ’, εἴ περ γὰρ κεν Ἄρης χρεῖως ὑπαλύξας
 οἴχηται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τείσω.”
 τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 “οὐκ ἔστ’ οὐδὲ ἔοικε τεδὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.”
 ὧς εἰπὼν δεσμὸν ἀνίει μένος Ἥφαιστοιο.
 360 τῷ δ’ ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἐόντος,
 αὐτίκ’ ἀναΐξαντε δὲ μὲν Θρήϊκηνδε βεβήκει,

336–337 (εὔ.) Porph. ad Ξ 200; sch θ 340 340 ApS 29.19; Porph. ad Ξ 200; (– ἀπ.) Plut. Mor. 365c; (ἀμφ. ἔ.) Hsch. α 4109 351 Plut. Mor. 164c; [Plut.] Hom. 2.151.1; Clem. Str. 1.61.3; Macr. Sat. 5.16.6 352a EtM 250.13, 256.22, 291.3; (δέ.) ApS 57.30; Hsch. δ 646 358 Hdn i.553.14; Elias CAG xviii(1).53.21 359 Apio 220.19 360–362a ApS (h16) i 9

340 τόσσοι tt* Ω: τόσσον ApS ἀμφὶς tt Z Ω* P^{yp}: ἐντός P 342 ἐγὼν Ω*: ἐγὼ F H^a P 343 ἀθανάτοισι Ω: (ὦρτο) μακάρεσσι (ex 326) H^{yp} 344 ἔχε Ω: εἶλεν (ἔλε Cobet) M^{yp} 346 fort. spurius 348 τείσειν Von der Mühll: τίς Z Ω 352 δέοιμι ... θεοῖσιν tt Z Ω*: φέριστε ... δέοιμι B: πῶς ἂν <σ> εὐθύνοιμι Ar 353 χρέος Ω*: χρέως F B Eust. 355 χρεῖος Z H^c M U. – cf. ad γ 367 356 τείσω Von der Mühll: τίσω Z Ω 359 δεσμὸν (Ar? cf. sch 355) G H^s: -ὦν (Did?) t Ω* 361 ἀναΐξαντε Ω*: -ες h16 Z F^a H^a P^a M δ’ ἐβεβήκει H P M U

- ἦ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυθείς.
 ἔνθα δέ μιν Χάριτες λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίωι
 365 ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 ταυτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἥσιν ἀκούων ἡδὲ καὶ ἄλλοι
 Φαίηκες δολιχέρετμοι, ναυσικλυτοὶ ἄνδρες.
 370 Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
 μουνᾶξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὐ τις ἔριζεν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαίραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο
 πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,
 τὴν ἕτερος ρίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιδόντα
 375 ἰδνωθείς ὀπίσω, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψός' ἀερθείς
 ῥηϊδίως μεθέλεσκε πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαίρηι ἄν' ἰθὺν πειρήσαντο,
 ὠρχείσθην δὴπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτειρήι
 ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
 380 ἑσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
 δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε διὸς Ὀδυσσεύς·
 “Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ἡμὲν ἀπέιλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
 ἡδ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.”
 385 ὣς φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 αἶψα δὲ Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·

362–363 sch^D E 422, unde EtM 546.36; (– ἐς Π.) Arn ad Ξ 284; sch Pind. Nem. 9.1a; sch Soph. El. 45 362a + 363 (ἐς Π.) sch Θ 47–48b, ι 39; (Κ. ἴκ. ἐς Π.) sch Ξ 230 363 (ἐνθα –)–364 Aristid. Quint. 2.17 366 (εἴμ. –) Eudoc. 1741 370 (– Λα.) Epm. α 270; 370a Hdn ad E 39 371a Polyb. Fig. 106.7; (μ.) ApS 113.33; Hsch. μ 1733 372–376 Arethas ad Pl. Theaet. 146a 375 Eudoc. 1884 379a(b) Ath. 15c; 379b ApS 71.19; sch A 473b¹; (ἐπ.) Hsch. ε 4386 382 (Α. π. –) EtG α 1173/EtM α 1792 383–384a + 385 (γῆθ. –) sch Θ 383 383 ApS 38.3

363 δέ (ut Hymn. Ven. 59) t* sch Ω: τε Aristid. S. – cf. ad Θ 48, N 21, v 107 370 Ἄλιον Hdn Ω*: Ἄλιον Ptol U. – cf. ad 119 κέλευε P^a 378 ὠρχείσθην F M^s: ὀρχείσθην H^c B Eust.: ὀρχήσθην G H^a P U: ὠρχήσθην M 379 ἀμειβομένω Z Ω: ὀμενοι t (Eust.) 380 ἑσταότες Z F P^c M: ἑσταώτες G H P^a U: ἑσταώτες Ar? – cf. ad Ω 701 κόμπος Ω*: δοῦπος G P^{yp} U, nov. Eust.

- “κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες.
 ὁ ξείνος μάλα μοι δοκείει πεπνυμένος εἶναι·
 ἀλλ’ ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὥς ἐπιεικές.
 390 δώδεκα γάρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
 ἄρχοι κραίνουσι, τρεῖσκαιδέκατος δ’ ἐγὼ αὐτός·
 τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐϋπλυνὲς ἡδὲ χιτῶνα
 καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμῆντος.
 αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέα, ὅφρ’ ἐνὶ χερσὶν
 395 ξείνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἵηι χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
 Εὐρύαλος δέ ἐ αὐτὸς ἀρεσσάσθω ἐπέεσσιν
 καὶ δώρῳ, ἐπεὶ οὐ τι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.”
 ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα πάντες ἐπήνεον ἡδ’ ἐκέλευον,
 δῶρα δ’ ἄρ’ οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
 400 τὸν δ’ αὖτ’ Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 “Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξείνον ἀρέσσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.
 δώσω οἱ τόδ’ ἄορ παγχάλακον, ὧι ἔπι κώπη
 ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
 405 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.”
 ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ’ εἴ πέρ τι βέβακται
 δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
 410 σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ’ ἰδέειν καὶ πατρίδ’ ἰκέσθαι
 δοῖεν, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχεις.”
 τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

388 Eudoc. 1129; sch θ 383 390–391 [Plut.] Hom. 2.182.3 390 Arn ad Y 84; Cent. Par. 40.59 391b sch B 567; (τρισκ.) Hdn ad O 678 392 (φ. –)–393 (– ἐν.) sch Ψ 269a¹ 393 (τιμ.) ApS 153.15; Hsch. τ 905 396 ApD Synt. 191.6; 396a id. Pron. 37.30; [Arcad.] 144.11 (Hdn i.560.4) 399 Cent. Par. 6.1 408–409 Plut. Mor. 1010b 408b–409 sch A.R. 1.1334c 408b Epm. α 262; EtG β 290/EtM β 361; (βέβ.) ApS 51.2; Hsch. β 402

390 βασιλῆες ἀριπρεπέες κατὰ δῆμον Arn (t) 391 τρεῖσκαιδέκατος M, praefert Eust.: τρισκ- tt Ω*. – cf. ad τ 202 394 ἀολλέα Z Ω*: –έες F M^a B 396 ἐ Ar Hdn tt Ω*: οἱ G: μιν U αὐτὸς Bentley: –ὸν Ar Hdn tt Ω 404 κολεὸν Ω*: κολεὸς M^a M^{yp}, κολέος F, κουλεὸς Z H^{yp} 408 βέβακται tt* sch Z Ω: λέλεχται Plut. 412 ita 404 Ω*: τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς G

- “καὶ σὺ φίλος μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
 μηδὲ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
 415 τούτου, ὃ δὴ μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.”
 ἦ ῥα, καὶ ἄμφ’ ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
 δύσετό τ’ ἥελιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρήεν,
 καὶ τὰ γ’ ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἄγαυοί·
 δεξάμενοι δ’ ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
 420 μητρὶ πάρ’ αἰδοίῃ ἐθεσαν περικαλλέα δῶρα.
 τοῖσιν δ’ ἡγεμόνευ’ ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισιν.
 δὴ ῥα τότε Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 “δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ’, ἥ τις ἀρίστη·
 425 ἐν δ’ αὐτῇ θὲς φᾶρος εὐπλυνὲς ἡδὲ χιτῶνα.
 ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θερμετε δ’ ὕδωρ,
 ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδὼν τ’ εὖ κείμενα πάντα
 δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ’ ἔνεικαν,
 δαιτί τε τέρπεται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
 430 καὶ οἱ ἐγὼ τόδ’ ἄλειςον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω
 χρύσειον, ὄφρ’ ἐμέθεν μεμνημένος ἥματα πάντα
 σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διὶ τ’ ἄλλοισιν τε θεοῖσιν.”
 ὡς ἔφατ’· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῳήϊσιν ἔειπεν
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
 435 αἶ δὲ λοετροχόον τρίποδ’ ἔστασαν ἐν πυρὶ κηλέωι,
 ἐν δ’ ἄρ’ ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλούσαι.
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θερμετο δ’ ὕδωρ·
 τόφρα δ’ ἄρ’ Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
 ἐξέφερον θαλάμοιο, τίθει δ’ ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,

417 Cent. Par. 6.2 419–420 Eudoc. 294, 296 424 (– ἀριπ.) EtG α
 1184/EtM α 1796; (– φ.) Epm. δ 65 426–428 (δῶρα) + 429 sch θ 383 430
 (τόδ’ –) sch Ψ 269a¹ 431 Cent. Par. 6.6 437a EtM 222.1

419 ἀμύμονος t Ω* (cf. 118): –ονες F. – cf. ad Λ 692, Y 231, Hes. Op. 656
 422 καθίζον Bekker: κἀθίζον Ω*: ἐκἀθίζον G B 425 αὐτῇ sch^{uv} T: –ῆ(ι) Ω. –
 cf. ad 441 426–429 post 432 M B 427 τε ἰδὼν τ’ Ω*: γε ἰδὼν H P (τ’ add.
 H² P^c) 429 ὕμνον t Ω: οἶμον Bentley, cf. Hymn. Merc. 451 v.l. 432 μεγάρῳ
 Ω* P^s: –οις H^a P M 434 ὅττι τάχιστα Ω: καὶ λέβητα H^{yp}, λέβητα P^{yp} (sc. ἡδὲ
 λέβητα, cf. v 13) 435 ἔστασαν Eust.: ἵστασαν Ω* (H¹): ἔστησαν M^r. – cf. ad γ
 182 436 ἔχεαν P: ἔχευαν G: ἔχευαν Ω*: χεῦαν Eust. – cf. ad Σ 347

- 440 ἐσθήτα χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
 ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν καλόν τε χιτῶνα.
 καί μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἦλлон,
 μὴ τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅππότε' ἂν αὖτε
 445 εὐδηισθα γλυκὺν ὕπνον ἐὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.”
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἦλθεν
 ποικίλον, ὃν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
 αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμὴν λούσασθαι ἀνώγει
 450 εἰς ἀσάμινθον βάνθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῶι
 θερμὰ λόετρ', ἐπεὶ οὐ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν,
 ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἡϋκόμοιο·
 τόφρα δέ οἱ κομιδὴ γε θεῶι ὥς ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 455 ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλλον ἥδ' ἐ χιτῶνα,
 ἔκ ρ' ἀσαμίνθου βᾶς ἄνδρας μέτα οἰνοποτήρας
 ἦϊε. Ναυσικᾶα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
 στή ρα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσα,
 460 καί μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καὶ ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
 μνήσῃ ἐμεῖ', ὅτι μοι πρώτη ζῳάγρι' ὀφέλλεις.”
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

441 (– θῆκ.) sch θ 393 443 ApD Pron. 78.27; 443a + 444–445 sch v 79;
 443a ApD Synt. 196.6, 269.7, Pron. 24.10; 443b vel 447b EtM 453.14
 444 (καθ' ὁ. δ.) sch θ 443 447 (ἦ.) Hsch. ι 366 448 (δ. φρ.) Epm. AO
 ii.358.18 449 Ath. 178e; 449a ApD Synt. 497.9; (αὐτ.) ApS 48.1; Hsch. α
 8411; sch Ξ 167b¹ 450 (ἀσπ. ἦδ.)–451 (θ. λ.) sch θ 383 451 (ἐπεὶ –)–452
 (– K.) sch ε 88 451 (ἐπεὶ –) ApS 63.6; (ἐθάμ.) Hsch. ε 628 452 ApD Coni.
 245.19; sch Heph. 324.10; (– K.) Io. Alex. 172; Epm. ε 163 453 Eudoc. 816;
 sch θ 451 461–462 Eudoc. 1108–1109

441 αὐτῇ t F: –ῆ(ι) Ω*. – cf. 425 444 καθ' tt Z F H P M^{yp} Eust.: μεθ' P^s Ω*
 445 ἐὼν t^{vl} G H^s B U: ἰὼν t^{vl} Ω*. – cf. ad μ 264 449 ἀνώγει H P M^s: ἄνωγεν t
 H^{yp} P^s Ω* 450 εἰς G M^a: ἔς ρ' sch Ω* 451 κομιζόμενός t* sch Z Ω: κακίζ-
 ApS γε θάμιζεν Z Ω*: γ' ἐθάμ- tt G F 453 ἔμπεδος t* Ω*: –ον Eudoc. F^a P^a
 459 ita Ω: ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν P^m 462 μνήσῃ(ι) t Ω*: μνήσκη B ζῳάγρι'
 Ar (ad Σ 407)

- “Ναυσικάα, θύγατερ μεγάλητορος Ἀλκινόοιο,
 465 οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 οἴκαδ’ ἐτ’ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι·
 τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῶι ὥς εὐχετοώμιην
 αἰεὶ ἡμᾶτα πάντα· σὺ γάρ μ’ ἐβιώσαο, κούρη.”
 ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἵξε παρ’ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 470 οἱ δ’ ἤδη μοίρας τ’ ἔνεμον κερώνων τ’ οἶνον·
 κήρυξ δ’ ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
 Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ’ ἄρ’ αὐτόν
 μέσσωι δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρόν ἐρείσας.
 δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 475 νώτου ἀποπροταμών, ἐπὶ δὲ πλείον ἐλέλιπτο,
 ἀργιόδοντος ὕος, θαλερῇ δ’ ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
 “κήρυξ, τῇ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησιν,
 Δημοδόκω· καὶ μιν προσπτύξομαι ἀχνύμενός περ·
 πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοί
 480 τιμῆς ἔμμοροι εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὐνεκ’ ἄρα σφεας
 οἶμας Μοῦσ’ ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φύλον ἀοιδῶν.”
 ὥς ἄρ’ ἔφη· κήρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 ἥρωι Δημοδόκω· ὃ δ’ ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 οἱ δ’ ἐπ’ ὀνειᾶθ’ ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 485 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Δημόδοκ’, ἔξοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομαι ἀπάντων.

467–468 ead. 1110–1111 467 (καὶ –) Epm. κ 149 468 (ἐβ.) ApS 51.20, 61.32; Hsch. β 623, ε 82 470 Eudoc. 560; (– ἔν.) ApS 113.11; (κερ. –) Epm. ε 183 (Philox. fr. 667) 475 Porph. Il. 147.19 Schr. (Metrod. Lamps. DK 61.5); 475a Hdn ad II 669 (Philox. fr. 409); Ath. 14a 480 (τοῦνεκ’ –)–481 Ath. 14c 483a Arn ad H 453; Choer. Orth. 257.34, in Thd. i.251.8; EtM 437.54; (ἥρωι) Suda η 556 487 (ἔξ. –)–488 Max. Tyr. 26.1; (ἔξ. –) Eudoc. 1112

467 καὶ κεῖθι tt Ω*: κάκ- F M^c B U Eust. 468 μ’ ἐβιώσαο t* F U, με βι- P B Eust., utrumque Hsch.: μ’ ἐβιόσσαο ApS (qui et βιόσσαο) Z G H 469 ἵξε M, ἵξε P: ἵξε Ω* 470 τ’ F H^a P^c M: om. tt Ω* 471 δ’ Ω*: τ’ B U ἦλθε φέρων H (ex 261) 475 ἀπὸ πρὸ ταμών Hdn duce Philoxeno: ἀποπρο ταμών fort. Ptol fort. ἐλέλιπτο, cf. Il. praef. xxxii 480 τοῦνεκ’ t 481 οἶμας G H M^a B: οἶ- Ω* 483 ἥρωι pro disyllabo accepit Ar: ἥρω M, ἥρω F B, alterutrum Eust.: ἥρωι Ω*. – cf. ad ζ 303 487 δὴ σὲ U

- ἥ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς πάϊς, ἥ σέ γ' Ἀπόλλων·
 λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
 490 ὅσσοι ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε καὶ ὅσσοι ἐμόγησαν Ἀχαιοί,
 ὥς τέ που ἡ' αὐτὸς παρεὼν ἡ' ἄλλου ἀκούσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
 δουρατεύου, τὸν Ἑπειδὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 ὃν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἤγαγε διὸς Ὀδυσσεύς
 495 ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἳ ῥ' Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
 αἶ κεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξεις,
 αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
 ὥς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὥπασε θέσπιν ἀοιδήν."
 ὥς φάθ'· ὃ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαίνει δ' ἀοιδήν,
 500 ἔνθεν ἐλὼν, ὥς οἱ μὲν εὖσσέλμων ἐπὶ νηῶν
 βάντες ἀπέπλειον πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες
 Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἄμφ' Ὀδυσῆα
 εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππων·
 αὐτοὶ γὰρ μιν Τρώες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
 505 ὥς δ' μὲν ἐστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον
 ἥμενοι ἄμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή,
 ἥε διατμῆξαι κοῖλον δόρυ νηλεῖ χαλκῶι,
 ἥ κατὰ πετρῶων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,

488–490 Procl. in Remp. i.193.21 488 sch DThr 112.1 490 Eudoc. 1131
 491 ead. 1125 492 + 494 Aristid. Quint. 2.10; 492 ApS 10.12; Plut. Mor. 20a;
 Aristid. Or. 36.64; Porph. ad θ 267 et Hom. 93.22 Sod. 493 (τὸν –) Polyae. 1
 proem. 9; Procl. in Remp. ii.317.16; sch τ 2; sch Lyc. 932 494 (lacerum)
 Philod. De bono rege xxxix 2; sch^{pap} Z 257 (ii.125.13 E.) 496 Porph. Hom.
 94.4 Sod. 497 Eudoc. 1121 498 Cent. Par. 50.38 499 (δ δ' –) sch A 1f;
 (ὄρμ. θ. ἡ.) Procl. in Remp. i.193.18 502 (οἳ δ') + 503a Epm. π 169 505–513
 Macr. Sat. 5.5.4 505 Eudoc. 1748 506b EtGud 370.23 Stf. 507–508 (– β.)
 ApS 82.22 507 (– δόρυ) Hsch. η 162; Phot. Lex. η 64; Suda η 117

488 Μοῦσ' ἐδίδαξε Procl. Ω*: Μοῦσα διδ- t* G 492 ἄεισον tt* Ω: ἀειδε
 ApS 494 δόλον (nov. Did) Aristid. Ω: -ωι Arph Ar 495 ῥ' Ω*: om. Eust.
 497 αὐτίκ' ἐγὼ F H P: αὐτίκα καὶ t H^{yp} Ω* 499 ἤρχετο tt Ω*: ἤρξατο G δ²
 111 t Ω*: τ' F B U 500 ἐλὼν Z Ω: ἐλὼν Bergk Gr. Lit. I 434 505 ἐστήκει G
 H^a: εἴσ- tt Ω*: γρ. διχῶς Eust. – cf. ad Δ 329, σ 344 506 ἄμφ' αὐτόν t Ω:
 P^{yp}: ἄγχ' αὐτοῦ (ex 95 = 534) H P 507 διατμῆξαι (nov. Did) tt Z Ω:
 διαπλήξαι Ar. – cf. ad Λ 146 508 (om. F) ἄκρας 112 406 t Ω*: ἄκρης H P^a U

- ἢ ἑάν μὲγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
 510 τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἐμελλεν·
 αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
 δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἶατο πάντες ἄριστοι
 Ἀργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἦειδεν δ' ὥς ἄστὺ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν
 515 ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες·
 ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπὴν,
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δῶματα Διὶ φόβοιο
 βήμεναι ἥūt' Ἄρηα σὺν ἀντιθέωι Μενελάωι.
 κείθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
 520 νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
 ταυτ' ἄρ' αἰοδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
 ὥς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
 ὅς τε ἐῆς προπάροιθε πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν
 525 ἄστει καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
 ἦ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει, οἳ δέ τ' ὀπισθεν
 κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἡδὲ καὶ ὦμους
 εἵρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἷζύν,
 530 τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
 ὥς Ὀδυσσεύς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
 ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δὲ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἡδ' ἐνόησεν
 ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἀκουσεν.

511–512a Aristid. Quint. 3.26 511 ApS 15.21; 511a Hsch. α 2095 512
 (δ.) sch Eur. Tro.14 515a 'Trypho i' Trop. 199.19 517–518 Did ad δ 276
 517b–518a sch X 227 519a Epm. κ 149 523a sch A 349b 529a ApS 64.13;
 Epm. in A 4²; (εἴρ.) ApS 92.24; Hsch. ε 1015, ι 874; EtM 303.2 530 Porph.
 Hom. 126.5 Sod.; Eudoc. 2175

509 ἢ ἑάν t F H^a? P: ἡ ἐάν Ω* ἡ 400 513 Ἀργείων t U: Ἀργεῖοι Ω*. –
 cf. ad δ 273 517 προτὶ Z Ω*: ποτὶ tt P^a Eust. 522 δ' ἔδευεν Z Ω*: δὲ δεῦεν G
 524 προπάροιθε (cf. B 811, Φ 567) Ω* H^{yp}: πρόσθε H P πόλιος Ω* M^s: πόληος
 F M B U: 'an πόλεος?' Bekker. – v. ad B 811 525 τεκέεσσιν Ar Ω: ὥρεσσιν
 Callistr cl. E 486 526 ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα Ω* P^{yp}: -οντα ἰδοῦσα P
 529 εἵρερον tt* Z Ω: et ἵρερον agn. ApS, utrumque praebet Hsch. 534 (= 95)
 om. U, post 535 fert G, damn. Knight

- 535 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
 “κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 Δημόδοκος δ’ ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·
 οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ’ αἰεῖδει.
 ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὥρορε θεῖος ἀοιδός,
 540 ἐκ τοῦ δ’ οὐ πω παύσατ’ οἰζυροῖο γόοιο
 ὁ ξείνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
 ἀλλ’ ἄγ’ ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν’ ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
 ξεινοδόχοι καὶ ξείνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω·
 εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ’ αἰδοῖοιο τέτυκται,
 545 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες.
 ἀντὶ κασιγνήτου ξείνός θ’ ἰκέτης τε τέτυκται
 ἀνέρι, ὅς τ’ ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεςσιν.
 τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῖθε νοήμασι κερδαλέοισιν
 ὅττι κέ σ’ εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιον ἐστίν.
 550 εἶπ’ ὄνομ’ ὅττι σε κείθι κάλεον μήτηρ τε πατὴρ τε
 ἄλλοι θ’ οἱ κατὰ ἄστυ καὶ οἱ περιναιετάουσιν·
 οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ’ ἀνθρώπων,
 οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
 ἀλλ’ ἐπὶ πᾶσι τίθενται ἐπεὶ κε τέκωσι τοκῆες.
 555 εἰπέ δέ μοι γαῖάν τε τῆν δῆμόν τε πόλιν τε,
 ὅφρα σε τῇ πέμψωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες·
 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
 οὐδέ τι πηδάλι’ ἐστί, τὰ τ’ ἄλλαι νῆες ἔχουσιν,
 ἀλλ’ αὐταὶ ἴσσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
 560 καὶ πάντων ἴσσασι πόλις καὶ πῖονας ἀγροῦς

537 (σχ.) ApS 148.9; Hsch. σ 2971 544 Eudoc. 2001 546 Cent. Par. 40.37; (– ξ.) Arn ad Φ 75 547 (ἐπ.) ApS 74.34; Hsch. ε 5445 550–555 Eudoc. 1098–1099, 1101–1104, 551 etiam 517 550 sch Heph. 321.11

538 πω G 539 ὥρορε 65 Ω: ὥρετο H^s 540 γόοιο 65 Ω*: πόνιοιο M^c 541 (om. G) μάλα 65^s Ω*: μέγα 65^t H^{yp} M 543 οὕτω (cf. γ 358) Ω*, –ως Eust.: ἐστί (ex 549) H^{yp} 545 οι ss. μιν 65 547 ἐπιψαύῃ(ι) 65 Ω*, –ψαύει Z G P^c M Eust.: –ψαύσει tt 548 νυν Cobet Misc. 393 549 ἐστίν Ω*: οὕτω (ex 543) H^c P^s inter 550–551 et 552–555 compilatos praebet Eudoc. 1100 οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου οὐδ’ ἀπὸ πέτρης (= τ 163); huncine hic interpolatum invenit? 550 κάλεον sic tt Ω 554 τοκῆες t Ω: γονῆες H^{yp} 556 πέμψωσι M B U Eust. 559 ἴσσασι T^c: ἴσασι Ω 560 ἴσσασι G: ἴσασι Ω* πόλις Bekker: πόλιας fere Ω (πόληας H^a P^a M^a). – cf. Il. praef. xxxiv

- ἀνθρώπων, καὶ λαΐτμα τάχισθ' ἄλως ἐκπερώωσιν
 ἥερι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
 οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος οὔτ' ἀπολέσθαι.
 ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατρός ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
 565 Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
 ἡμῖν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων·
 φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
 ἐκ πομπῆς ἀνιούσαν ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ
 ῥαίσεσθαι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
 570 ὥς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν
 ἢ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἄς τινας ἴκεο χώρας
 ἀνθρώπων, αὐτοὺς τε πόλεις τ' εὖ ναιετοώσας,
 575 ἡμὲν ὅσοι χαλεποὶ τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
 οἳ τε φιλόξενοι καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοῦδής.
 εἰπὲ δ' ὅ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ
 ἸΑργείων Δαναῶν ἢ δ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
 τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὀλεθρον
 580 ἀνθρώποις, ἵν' ἔησι καὶ ἐσσομένοισιν αἰοιδῇ.
 ἢ τίς τοι καὶ πηδὸς ἀπέφθιτο Ἰλιόθι πρό
 ἐσθλὸς ἐών, γαμβρὸς ἢ πενθερός, οἳ τε μάλιστα
 κῆδιστοι τελέθουσι μεθ' αἰμά τε καὶ γένος αὐτῶν;

563 Eudoc. 508, 1455 566 Cent. Par. 13.21 576 Cent. Par. 1.52 577
 Eudoc. 2194; 577a sch ι 13 581–583 Poll. 3.7 582 (πενθ.) Hsch. π 1398

563 οὔτ' t Ω*: οὐδ' H 564–571 ath. Ar 564 τόδ' Ω*: τό γ' F ἐγὼ||| H
 565 ἀγάσασθαι “αἰ εἰκαιότεραι” Ω*: -σεσθαι Ar Z G: ἀγάσθαι T. – cf. ad v
 173, ubi Did διὰ τοῦ σ ἀγάσασθαι (‘nisi quis pertendat legendum διὰ τοῦ ε
 ἀγάσεσθαι’ Porson) 566 ἀπήμονες t Z Ω: ἀμύμονες H^s 567 εὐεργέα Ω*:
 περικαλλέα M B U. – cf. ad v 175 569 ῥαίσεσθαι Ω*: -σασθαι H^{yp}: -σέμεναι (v
 177) Z H P^{yp} M Eust. πόλει Ω (cf. ad ζ 9): πόλιν H^s M^s. – cf. ad v 152, 177,
 183 ἀμφικαλύψειν Z F H^a P^c B Eust.: -ψαι Ω*. – cf. ad v 177 574 πόλεις
 Bekker: πόλιός G M^c B U, πόληας M^a: πόλεις Ω*. – cf. ad 560 ναιετωώσας Z
 Ω*: -τωώσας B. – cf. ad α 404, Z 415 577 θυμῷ(t) t Ω* P^s: -όν P
 578 Ἀργείων cf. Θ 353 v.l.: ἡρώων Bekker: fort. ἀργαλέον 580 ἵν' ἔησι
 Bentley: ἵνα ἦ(ι)σι Ω* (cf. ad 147): -ιν ἄπασι ... αἰοιδῆν F 581 ἀπέφθιτο t Z
 Ω*: ἀπώλετο F 583 αὐτῶν t sch G H^{yp} P Eust.: ἀνδρῶν P^{yp} M^r Ω*

- ἢ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδώς,
 585 ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μὲν τι κασιγνήτοιο χερεῖων
 γίνεται, ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἶδῃ.”
- ι τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν αἰδοῦ
 τοιοῦδ' οἶος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῇ.
 5 οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
 ἢ ὅτ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα,
 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται αἰδοῦ
 ἥμενοι ἐξεῖης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
 σίτου καὶ κρεῖων, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
 10 οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν.
 τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι·
 σοὶ δ' ἐμὰ κῆδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
 εἵρεσθ', ὄφρ' ἔτι μάλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω.
 τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω,
 15 κῆδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες;
 νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς

ι 2a (al.) sch DThr 560.25 3–4 inscr. ap. Strab. 14.1.41 3 (x. –) sch θ 383
 5–11 [Plut.] Hom. 2.150.2; Ath. 513b, cf. 512d 5–6 + 8–11 Luc. Dial. 33.10
 5–7 Eratosth. ap. Ath. 16d; Ath. 192c 5–6 Ath. 40d; Hermog. Id. 371.20 R.;
 Stob. 2.7.3e; Cent. Par. 34.16–17; (– ἔχῃ) Arn ad O 86 5 Stob. 2.7.3c; EtM
 750.41; EtGud 524.49 Stz.; sch θ 383 6–11 Alcid. in Cert. Hom. et Hes. 7
 6–10 Procl. in Remp. i.129.21 6–7 + 11 Hclt. Alleg. 79.4 7–8a Arist. Pol.
 1338a29 7 Eudoc. 573 8b–10 Pl. Resp. 390a 8b–10a Dio Prus. 66.10; Max.
 Tyr. 1.3 11 cf. Pl. l.c.; Max. Tyr. 22.1; Eudoc. 1374 12–13 Plut. Mor. 630e
 12 (– ἐπ.) ApS 71.22 14 Iul. Or. 8.244c; Himer. Or. 36.14; Eudoc. 1126; cf.
 Luc. Dial. 36.1 16 (ὄφρα –)–17 (εἶδ.) ApS 63.25

584 τίς που F H Eust.: πού τις Ω* κεχαρισμένα sch g^v Ω* H^{yp}:
 πεπνυμένα (ex 586) H 585 μὲν τι H B U Eust.: μὲν τοι g^v Ω*: μὲν <πού> τι
 Hoffmann Qu. Hom. I 73 (cl. P 446; ad synizesin cf. τ 314, υ 227, Ν 777,
 contra ε 364) 586 εἰδῇ(ι) g^v Z Ω 1 4 αὐδῇ Strab. Ω: –η inscr. 6 ὅτ' ἂν w17
 tt Ω*: ὅτ' (sc. ἔυφρ–) H P Mª Eust. κατὰ δῆμον ἅπαντα w17 tt* Ω: κακότητος
 ἀπούσης Eratosth. 8 δὲ πλήθωσι fere tt* Z Ω: πλεῖται ὥσι Pl. 9 δ' ἐκ tt* Ω*:
 δὲ [Plut.]^{vi} Luc. Max. M B U 10 φορέῃσι tt*: παρέχῃσι Ath.: προχέῃσι Max.
 Procl. 13 στοναχίζω F^s H^s B: στεν– t Ω*. – v. Il. praef. xxxv 14 τοι Ω*: τι
 Himer. H^s M^c, τί U^c: τί δ' tt* (cf. Or. Sib. 3.197, Anth. Gr. 16.96.1): om. B
 ὑστάτιον καταλέξω tt Ω*: ὑστατον ἐξονομήνω G

- εἶδετ', ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγὼν ὑπο νηλεές ἡμαρ,
 ὑμῖν ξείνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
 εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, δς πᾶσι δόλοισιν
 20 ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μεο κλέος οὐρανὸν ἵκει·
 ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
 Νήριτον εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
 πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήληισιν,
 Δουλίχιόν τε Σάμην τε καὶ ὕληεσσα Ζάκυνθος·
 25 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτῃ εἰν ἀλὶ κείται
 πρὸς ζόφον, αἶ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε.
 τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ τι ἐγὼ γε
 ἦς γαίης δύναιμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 29 ἦ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψὼ δῖα θεῶων,
 31 ὥς δ' αὐτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰαίην δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
 ἀλλ' ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
 ὥς οὐδὲν γλύκιον ἦς πατρίδος οὐδὲ τοκῶν
 35 γίνεταί, εἰ περ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον

19–20 Philod. De bono rege xxxix 5; Aristid. Or. 28.43; Polyaen. 1 proem. 8; Aristid. Quint. 2.10 19a Choer. in Thd. ii.27.8; sch K 250 20b Epm. ι 37 21–22 (– ἄρ.) Strab. 10.2.11 21–22a Arn ad O 193; Suda τ 1039 22 (νῆσοι)–23 Arn ad B 626 24 (ὕλ. Ζ.) Diom. GL i.430.10; St. Byz. ζ 8 25–26 Strab. 1.2.20; sch Dion. Per. 500 25 Strab. 10.2.12 26 id. 1.2.28, 10.2.12; Cent. Par. 40.19 26b sch B 48b 27–28 Matro fr. 1.57–58 O.–S. (parod.); Cic. ad Att. 2.11.2 27 (– χ.) Favor. De fortuna 15; Max. Tyr. 23.1; Clem. Protr. 109.1; (ἀγ. χ.) Plut. Mor. 583d; (χ.) Luc. Dial. 11.10 27 (οὐ –)–28a ApD Pron. 109.18 29–33 [Plut.] Hom. 2.136.3 32 ApS 13.17 32a EtG α 155/EtM α 399 33 Cic. ad Att. 7.1.2 34–36 Eudoc. 873–875 34–35 (γ.) EtM 607.10 34 ApS 85.2; Men. Rh. 433.7 Sp.; Hsch. η 875; Stob. 3.39.21; Choer. in Thd. i.395.18; Epm. in A 60; EtGud 175.21 Stf.; David CAG xviii(2).124.24; sch Eur. Med. 649; (– π.) Dio Prus. 44.1; ApD Pron. 109.13; Luc. Dial. 11.1; Suda ν 501; sch Eur. Med. 35 34a sch ι 28 35 (εἰ – ἄπ.) ApD Pron. 109.16

19 εἴμ' (flagit. Heracl. Mil. ap. Eust.) B: εἴμ' Ω* 20 μευ vel μεῦ tt Ω: corr. Knight 22 νήριτον seu Νήριτον tt Z Ω: Νήϊον Crates, Philox. cl. γ 81 24 (= α 246) om. H, mg. rest. m^{sch}: hab. sch Z Ω* Σάμος U; cf. ad α 246 27 οὐ τι t* Ω: οὐτ' ἄρ' Cic.: ἦ γὰρ Matro ludens 30 ἐν σπέσι γλαφυροῖσι λιλαιομένη πόσιν εἶναι (= α 15) add. m^{sch} in H dum scholia adicit: abest ab t Ω 31 ὡσαύτως F B U 33 ἔπειθον P M Eust.: –εν [Plut.] Ω* (–ες Cic.)

γαίῃ ἐν ἄλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῶν.
εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
ὄν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.

- Ἰλίοθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσαν,
40 Ἰσμάρωι. ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς·
ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
δασσάμεθ', ὥς μὴ τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερώϊ ποδὶ φευγέμεν ἡμεας
ἠνώγεα, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
45 ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
ἔσφαζον παρὰ θίνα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βούς·
τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνεον
οἱ σφιν γείτονες ἦσαν, ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,
ἡπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἄφ' ἵππων
50 ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὄθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεταί ὥρη,
ἥριον· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἴσα παρέστη
ἡμῖν αἰνομόροιςιν, ἴν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν·
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσιν.
55 {βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγχείησιν.}
ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ,
τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλεονάς περ ἐόντας·
ἥμος δ' ἥελιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοὺς.

39–40 (Ἰσμ.) sch Dion. Per. 113 39 D.H. Comp. 108; Gell. 1.2.8; Arr. Epict. 2.19.12; Philop. CAG xiii(2).23.8; Choer. in Thd. i.275.26; sch Heph. 259.8, 265.1, 353.5 C.; 39a Them. CAG v(1).49.3; sch ι 14; (Κ. π.) Hdn ii.643.8 41a Hdn ad Δ 308 42 Cent. Par. 40.77 43 (– π.) Hdn i.188.4; (δ. π.) Hsch. δ 1649; EtM 274.7 44 sch II 8b² 47b Choer. in Thd. i.275.25 48a ApD Adv. 136.24 49b–50 Plut. Mor. 326c 51 Porph. ad B 467–468, ζ 103; Eudoc. 520, 1617, 1988 53 ApS 14.27 56 v. ad Θ 66; adde EtM 440.45, 644.28 (ex Θ); EtGud 252.51 Stz.; sch DThr 429.19 59 (Κ. –) Did ad Ψ 721

36 ναίει Ω*: –η(ι) G Eust. 37 ἐνίψω Z M B U 38 ἐφέηκεν Z Ω*: προέηκεν Tz 43 ἡμέας G 47 γεγώνεον T: –ευν t Z Ω 51 ὥρη(ι) (cf. B 468) tt* Z Ω: ἦρος Eudoc.⁵²⁰ G^{yp}, nov. Eust. 52 εἰαρινῇ Bentley 55 (= Σ 534) om. 66 M^a: habent Ω* 58 μετενίσσετο F^s M^r U: –νέσσετο G F B, “οἱ παλαιοί” sec. Eust.: –νίσσετο P^s, “οἱ ὕστερον” sec. Eust.: –νύσσετο H: –νίσσατο P M^a?

- 60 ἔξ δ' ἄφ' ἐκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἐταῖροι
ὤλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
 ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι
65 πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρεῖς ἕκαστον αὔσαι
οἱ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπο δηιωθέντες.
νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυπεν
γαίαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
70 αἶ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσαι, ἰστία δὲ σφιν
τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἴς ἀνέμοιο.
καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαντες ὀλεθρον,
αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερέσσαμεν ἡπειρόνδε.
 ἔνθα δὴ νύκτας δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
75 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλεσ' Ἡώς,
 ἰστοὺς στησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες
 ἡμεθα, τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνήται τ' ἴθυνον.
καὶ νῦ κεν ἀσκηθῆς ἰχόμην ἐς πατρίδα γαίαν,
80 ἀλλὰ με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν
καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
 ἔνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν
 πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα· ἀτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 γαίης Λωτοφάγων, οἳ τ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
85 ἔνθα δ' ἐπ' ἡπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆις παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἡδὲ ποτῆτος,

64–65 sch Pind. Pyth. 4.281a 64 (– κ.) Hsch. π 3983 (cf. ApS 135.28): sch A.R. 1.306, 919–921a 65b Hsch. τ 1297; (ἄ.) id. α 8342 68–69 Eudoc. 1976–1977 74 ead. 2163, cf. 997; (σ. αἰ.) Porph. Hom. 59.18 Sod. 80b Arn ad γ 287, δ 514 82 Polyb. 34.4.5; Strab. 1.2.17, 18

60 εὐκνήμιδες Ω*: ἐμοὶ ἐρίηρες M^{yp} ἐταῖροι Ω*: Ἀχαιοί F 73 προερέσσαμεν Ar H*: –ερύσ(σ)αμεν (nov. Did) 407 Z Ω. – cf. ad A 435, v 279, o 497 74 συνεχὲς t* Z Ω: συνν- 407 Eudoc.²¹⁶³, nov. Eust. – cf. ad M 26 83 ἰχθυόεντα ἀτὰρ H^a, –εντα. αὐτὰρ F: –εντ' αὐτὰρ 67 407 Ω*

- δὴ τοτ' ἐγὼν ἐτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
οἳ τινες ἄνδρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες
90 {ἄνδρε δὺν κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας}·
οἳ δ' αἰψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν ὄλεθρον
ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι·
τῶν δ' ὅς τις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
95 οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι,
ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.
τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρήσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
100 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειᾶων,
μὴ πῶς τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθῃται.
οἳ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
105 ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ·
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων
ἰχόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρώσιν,
ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
110 πυροὶ καὶ κριθαὶ ἥδ' ἄμπελοι, αἳ τε φέρουσιν

88 Cent. Par. 29.4 89a Hdn i.552.22 90 Cent. Par. 32.4 93 (ἀλλὰ σφι δ.)
ApD Pron. 98.14 94–97 sch Dion. Per. 206 97a ApS 75.28; Max. Tyr. 14.4
103 (al.) Cent. Par. 16.17 103a Epm. ε 190, 211; (εἴσβ. –) Apio 233.24 106
ApS 12.21, 158.33 (Hld fr. 7); 106a sch κ 1; (ἄθ.) Hsch. α 1554 107 (οἷ –)
Porph. Od. 89.19 Schr. 108–109 Luc. Dial. 33.24; Eudoc. 51–52 108 Max.
Tyr. 15.7; (ἄρ.) Hsch. α 7388 109–111 Diod. 5.2.4 109–110a id. 5.69.3 109
Strab. 11.4.3, 13.1.25; Max. Tyr. 23.5; Heph. p.8.3 C.; cf. Luc. Dial. 2.3, 36.3,
41.8, 61.7, 20; (– ἄν.) sch DThr 209.29, 210.6; (ἄσπ. –) Orig. c.Cels. 4.76 (bis)

88 προΐην F H^c P M^s Eust.: –ῖεν 67 407 t Z P^s Ω*. – cf. ad κ 100, μ 9
89–90 hoc ordine 67 H^a P^a; inverso 113 407 Ω*: 89 om. D V X^a, 90 (damn.
Kayser Phil. 17 [1861] 350) om. 181. – cf. ad κ 101–102 95 ἀπαγγεῖλαι t Ω*:
–ἐλλειν Tz 96 μετ' Ω* M^s: παρ' t H^c M 97 τε t Ω: δε 66 98 ἄγον Ω*: –ων F
H 99 ἐνὶ P Eust., ἐν F^c H^r: ἐπὶ Ω*: (νηυσὶν) ὑπὸ F 102 πῶ H^a M B
103 εἴσβαινον D καθίζον Bekker: κάθιζον t Ω 108 φυτεύουσι(ν) 409 tt Ω:
–ονται Eust. ἀρόρουσιν Nauck

- οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
 τοῖσιν δ' οὐτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι οὔτε θέμιστες,
 ἀλλ' οἳ γ' ὑψηλῶν ὁρέων ναίουσι κάρηνα
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
 115 παίδων ἡδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν.
 νῆσος ἔπειτα λάχεια πάρεκ λιμένος τετάνυσται,
 γαίης Κυκλώπων οὔτε σχεδὸν οὐτ' ἀποτηλοῦ,
 ὕληεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
 ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει,
 120 οὐδέ μιν εἰσοιχνέουσι κυνηγέται, οἳ τε καθ' ὕλην
 ἄλγεα πάσχουσιν κορυφᾶς ὁρέων ἐφέποντες.
 οὐτ' ἄρα ποιμήνισιν καταίσχεται οὐτ' ἀρότοισιν,
 ἀλλ' ἥ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἥματα πάντα
 ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δὲ τε μηκάδας αἶγας.
 125 οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλοπάρηοι,
 οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν
 νῆας ἐϋσσέλμους, αἳ κεν τελέοιεν ἕκαστα
 ἄσπερ ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεόμεναι, οἷά τε πολλὰ
 ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περώωσι θάλασσαν·
 130 οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο.
 οὐ μὲν γὰρ τι κακὴ γε, φέροι δὲ κεν ὥρια πάντα·
 ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας

111b Porph. Hom. 129.7 Sod. et ad δ 477 112–115 Pl. Leg. 680b
 112–115a Strab. 13.1.25; Porph. Od. 88.3 Schr. 112 Eudoc. 127; (– β.) EtM β
 273 114b–115 ApS 12.24 114b–115a Arist. Pol. 1252b22, cf. EN 1180a28;
 Porph. Od. 87.2 Schr.; cf. Helioid. CAG xix(2).229.31, Michael CAG xx.610.14
 114 (θ.) Hsch. θ 242 115a sch I 63b¹ 116 Polyb. Fig. 109.13; EtM 558.9
 116a Epm. α 360; (λάχ.) ApS 107.12; Hsch. λ 447 120 ApS 65.4 121 ApS
 79.35 (+ h16d); (ἐφ.) Hsch. ε 7393 124 ApS 167.34; 124a Theophr. fr. app. 9 ii
 12 (ii.614 Fort.); (χ.) Hsch. χ 414 130 (καὶ –) ApS 65.12; (ἐκ.) Hsch. ε 1238

112 οὐτ' tt* Ω: ο]υδ 409: οὐκ Strab. 114 σπέεσι Strabonis cod. z, U:
 σπέ(σ)σι tt* Ω* 116 λάχεια Ar t* Z Ω (Λάχεια quidam ap. sch): ἐλάχεια Zen:
 Λέχεια Polyb. – cf. ad κ 509; Leumann 54 πάρεκ D, πάρ' ἐκ F, πάρεξ M^{yp}:
 παρὲκ Z B Eust.: παρεκ H, παρ' ἐκ Ω* 118 ἀπειρέσιοι τελέθουσιν G (cum
 γρ. γεγάασιν) 120 εἰσοιχνέουσι 409 t Z Ω 128 init. [.]ειμεν επ 69
 ἰκνεύμεναι Z Ω: corr. Knight 129a ας ενεκα ξενιης ηκ 69 (quae versuum
 hemistichia tantum habuit)

- ὕδρηλοι μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
 ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ
 135 εἰς ὥρας ἄμῳιεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὕπ' οὐδ' αἶ.
 ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ἴν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
 οὔτ' εὐνάς βαλέειν οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
 ἀλλ' ἐπικέλσαντας μείναι χρόνον εἰς ὃ κεν αὐτῶν
 θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀήται.
 140 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλὰν ὕδωρ,
 κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
 ἔνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν
 νύκτα δι' ὀρφναίην, οὐδὲ προυφαίνεται ἰδέσθαι·
 ἄῤῥ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
 145 οὐρανόθεν προῦφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν.
 ἔνθ' οὐ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν
 οὔτ' οὐδ' κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
 εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋστέλμους ἐπικέλσαι.
 κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθεῖλομεν ἱστία πάντα,
 150 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἔνθα δ' ἀποβρίζαντες ἐμείναμεν Ἡῷ διαν.
 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.

133a Hdn ad ε 72; (ύ.) ApS 157.13; Hsch. υ 82; EtM α 1725 134b Hsch. α 1809; Synag.^B α 617 135a Hdn ii.948.23; 135b sch Σ 342 136b–137 Max. Tyr. 30.2 138 (ἐπ.) ApS 73.23; Hsch. ε 4842 140 (– ρ.) Hsch. ε 4610; (κρ. λ.) id. κ 4015 142 ApS 69.9; [Ammon.] Diff. 170; EtM 341.29; 142a ApD Adv. 154.20, 177.20; sch DThr 99.3, 278.24; 142b (al.) Epm. ρ 14 144–145 Gal. in Hp. Epid. CMG V.10.2(2).229.10 144–145a ApS 21.11; Erot. α 43; Plut. Mor. 948e 144 (– ἦν) Arn ad P 644; Hdn ad T 87; Porph. ad v 103; cf. Epm. η 14, 22; EtM 421.38; EtGud 237.50 Stz. 149 ApS 97.25 151 (al.) Ath. 335b; (ἀπ.) ApS 40.10, cf. Hsch. α 6267

134 μάλα 69 tt Ω: τάχα Eust.^{YP} 135 ἀμῳ(ι)εν t Ω*: αμων 69: ἀμοῳ(ι)εν Z F^c H^{YP} (ἀμμ-) U ἐπεὶ 410 Ω: επιη (= ἐπεὶ ἦ) 69 137 ουδ' ανκυροβολειν 69 138 κεν αὐτῶν (cf. Z 439, N 73, O 43, η 263) F P^a?: κεν αὐτέων G^a P^c (ἐ deinde in α mut.): κε ναυτέων Ω* 139 ἐποτρύνῃ(ι) Ω: εφορμηση 69 141 εκ κρηνης καθεης πε 69 141a ιρον νυμφων αι νια (= v 104) add. 69: abest ab 114 Ω 143 δι' Ω: κατ 69 144 περι Ar 69 G M B: παρὰ (nov. Did) tt Ω* 145 οὐρανόθεν 69 tt Ω: –όθε Ar^{uv} H^c δὲ Ω* H^s: δ' ἐν t G: γάρ H M 147 προτὶ 114 H^c P B: ποτὶ Ω* 149 καθεῖλομεν 114 Ω: –εἰλομεν t

- ὦρσαν δὲ νύμφαι κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο
 155 αἶγας ὀρεσκώιους, ἵνα δειπνήσειαν ἐταῖροι.
 αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
 νῆες μὲν μοι ἔποντο δυώδεκα, ἑς δὲ ἐκάστην
 160 ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἕξελον οἴωι.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἑς ἡέλιον καταδύντα
 ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
 ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφοφορεῦσιν ἕκαστοι
 165 ἠφύσαμεν Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.
 Κυκλώπων δ' ἑς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
 καπνόν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν οἴων τε καὶ αἰγῶν.
 ἡμος δ' ἡέλιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 170 ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε γ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 “ἄλλοι μὲν νῦν μίμνεν', ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἳ τινὲς εἰσιν,
 175 ἥ ῥ' οἷ γ' ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι
 ἦε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοудής.”
 ὥς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἐταίρους
 αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνὰ τε πρυμνήσια λῦσαι·
 οἳ δ' αἶψ' εἵσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 180 ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.

154a + 155a + 156 (καὶ αἰγ.) + 157 (εἰλ.) sch Π 589a¹ 154a + 155b sch X
 328–329a¹ 156–157a Porph. ad α 262 156b ApS 17.26; sch P 297; (αἰγ.)
 Hsch. α1683 159 (– δυώδ.) sch Θ 562–563a 162 Ath. 513e 163 (ἕξ.) ApS
 70.5; Hsch. ε 3813 166 (– ἐλ.) + 167 (αὐτ. τε φθ.) sch M 267–268 166b–167
 (– φθ.) sch Γ 327a 172 cf. Eudoc. 1565

158 δὲ δῶκε G F B Eust. 159 ἑς δὲ ἐκάστην Ω*: ἐν δὲ ἐκάστη(ι) 114 G H
 P^a 160 δέκ' 114 Ω: δύ' Bentley cl. 550 164 ἕκαστοι 114 Ω*: –ος F M^a B U
 167 οἴων Arn Hdn (ad Γ 198) G F U: οἴων Ar Ptol Ω* 169 τότε ἐκοιμήθημεν
 P 178 ἀμβαίνειν Ω*: ἐμβ- P 179 καθίζον Bekker: κάθιζον Ω

- ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χώρον ἀφικόμεθ' ἐγγυὺς ἐόντα,
 ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν ἄγχι θαλάσσης,
 ὑψηλόν, δάφνησι κατηρεφές. ἔνθα δὲ πολλὰ
 μῆλ', οἷές τε καὶ αἶγες, ἰαύεσκον· περι δ' αὐλή
 185 ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισιν
 μακροῖσιν τε πίτυσσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὃς ῥα τὰ μῆλα
 οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
 πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἥιδει.
 190 καὶ γὰρ θαῦμα' ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἐώικει
 ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίωι ὑλήεντι
 ὑψηλῶν ὁρέων, ὃ τε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
 δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
 αὐτοῦ πᾶρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι,
 195 αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεχ' ἀρίστους
 βῆν· ἀτὰρ αἶγεον ἄσχον ἔχον μέλανος οἴνοιο
 ἡδέος, ὃν μοι δῶκε Μάρων Εὐάνθεος υἱός,
 ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἰσμαρον ἀμφιβεβήκει,
 οὐνεκά μιν σὺν παισὶ περισχόμεθ' ἡδὲ γυναικί
 200 ἄζόμενοι· οἶκει γὰρ ἐν ἄλσει δενδρήεντι
 Φοίβου Ἀπόλλωνος. ὃ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
 χρυσοῦ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἐπτὰ τάλαντα,

181–192 Cent. Par. 24.2–13 184a Arn ad Z 43, K 485; Hdn ad Γ 198;
 Porph. ad γ 274; Epm. ο 65; EtM 584.8, 620.30; EtGud 423.36 Stz.; sch Π 353b;
 sch Call. H. 2.50a; sch Theoc. 6.7b 186 (δρ. ὑ.) sch N 390a 187 (– πελ.)
 Philox. fr. 480 187a EtM 342.34 188b–189 Porph. Od. 89.14 Schr. 190
 Eudoc. 355, 525; (οὐ –)–191 Demetr. Eloc. 52; ApS 139.6; [Luc.] Dial. 86.20;
 Hermog. Inv. 203.11 R.; Sext. Math. 3.42, 11.251 192b sch N 179a; Epm. ι 3
 195 Eudoc. 1345; 195b ead. 455 199 (περ.) ApS 130.26; Hsch. π 1902

181 ἐόντα Ω*: –ων (ex 166) G: –ες F 182 ἐσχατιῇ(ι) Z Ω*: –ιῆς t H^a
 185 δέδμητο Ar t Z Ω: βέβλητο Arph ('an κέκμητο?' Nauck) 187 δ' ἀνὴρ
 Cent. Ω: Κύκλωψ tt* ῥα τὰ (cf. 464, λ 4, 20) Ω*: ῥά τε t F 189 ἥιδει Porph.
 H: ἥ(ι)δη(ι) Ω*: [t*] 190 οὐδὲ Hermog. Cent. Eudoc.⁵²⁵ Ω: οὐ γὰρ tt*
 197 δῶκε 70^a G: ἔδωκε 70^c Ω*. – cf. ad 202, δ 736, B 205, Z 155, O 601, Φ 84
 198 ἱρεὺς Hdn, v. Il. praef. xvii: ἱρεὺς Ω ἀμφιβεβήκει Z Ω: –βέβηκεν Nitzsch
 (cf. A 37). – cf. ad κ 1 199 ξὺν B παισὶ (nov. Did) 70 F H P: παιδὶ Arph Ar
 M B U, πεδὶ G γυναιξὶ P^s 200 (ς)οἶκει Knight: ὦ(ι)χει Ω. – cf. Il. praef.
 xxvii sq. 202 ἔδωκ' Bekker post Knight. – cf. ad 197

- δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
205 ἡδὺν ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτόν
ἡεῖδει δμῶων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
ἀλλ' αὐτός τ' ἄλοχός τε φίλῃ ταμίῃ τε μί' οἴῃ.
τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος δ' ἀνὰ εἵκοσι μέτρα
210 χεῦ', ὁδμῇ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀρώρει
θεσπεσίῃ· τότε ἂν οὐ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ᾔην.
τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ᾗα
κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι οἴσατο θυμὸς ἀγῆνωρ
ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν,
215 ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας.
καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
ἠύρομεν, ἀλλ' ἐνόμειε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηέομεσθα ἕκαστα·
ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρίθον, στείνοντο δὲ σηκοί
220 ἄρῶν ἡδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι. ναῖον δ' ὀρώϊ ἄγγεα πάντα,

204 Eudoc. 591 205 ead. 1451; (– π.) Suda α 868; (ἀκ.) Hsch. α 2380
205 (οὐδέ –)–206a EtM 419.56 208 Eudoc. 1454 208b–210 Ath. 465b 209
Poll. 6.18; 209a Hdn ad Ψ 731; sch I 203a 210 (ὁδμῇ –)–211 [Plut.] Hom.
2.57.5 211 (τότ' – ἀπ.) Hdn ad Δ 126 212 Ath. 632f; sch Heph. 348.4
213 (αὐτ. –)–214a sch O 610–614b¹ 214 Cent. Par. 10.14; 214b ApS 73.5
(Hld fr. 21) 215 Eudoc. 123, 1542, 1621 217 (v. x.) Epm. δ 76 219 (– βρ.)
EtM 747.12; (ταρσ.) ApS 149.25; Hsch. τ 204 219 (στ. –)–220a Porph. II.
328.19 Schr.; (σηκ.) ApS 141.8; Hsch. σ 481 221–222a Hsch. π 3371; cf. Ar.
Byz. fr. 97–99 SL; (χ. μὲν –)–222a ApS 112.6, 135.12; Max. Tyr. 20.6; cf. Poll.
1.249; (χ. δὲ μ.) Epm. ε 97, μ 70 222a sch^{pp} Φ 282 (v.105.8 E.); sch Aesch. Ag.
141; (ἔρσ.) ApS 77.15; Hsch. ε 6054 222b–223 Ath. 499f 222b ApS 114.30;
Epm. v 43; sch A.R. 1.1141–1148c; (v. – ἄ.) EtG 111 M.

205 αὐτόν Eudoc. Ω: ἄλλος t* 206 ἡεῖδει sic fere t Ω: –δη rr 207 τ' 70
H^c M: om. Ω* 209 δ' 70 tt Z G H^a P M: om. Ω* 210 ὀρώρει scripsi: ὁδῶδει tt
Ω*, –δη B U. – cf. ad ε 60 212 ἐν δὲ (cf. ε 266) tt Ω: ἡδὲ H^s 215 οὔτε
(θέμιστας) 411 t Ω*: οὐδέ G U 216 μιν 31^c Ω,]ιγ 143: τιν' H^{pp}: []ταυτ[] on 31
217 ἠύρομεν van Leeuwen: εὔρ– 114 Ω 218 ἐθηέομεσθα 411 Z Ω 222 ναῖον
Ar 70 tt* Z Ω*: νᾶον (nov. Did) F^c H^{a?} P^c B Eust., νᾶον M: νᾶεν sch–A.R.
disertim, νᾶεν EtG. – cf. M. Campbell ad A.R. 3.224

- γαυλοί τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρῶτισθ' ἔταροι λίσσοντ' ἐπέεσσιν
 225 τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα
 καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
 σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ·
 ἄλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην (ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν),
 ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη.
 230 οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐτάροισι φανεῖς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
 ἔνθα δὲ πῦρ κῆαντες ἐθύσαμεν ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον
 ἤμενοι, εἶος ἐπῆλθε νέμων. φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ὕλης ἄζαλῆς, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη,
 235 ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
 ἡμεῖς δὲ δεῖσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
 αὐτὰρ ὃ γ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
 πάντα μάλ' ὅσσ' ἡμελγε, τὰ δ' ἄρσενά λείπε θύρηφιν,
 ἄρνειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔνδοθεν αὐλῆς.
 240 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑφός' αἰερας,
 ὄβριμον· οὐκ ἂν τὸν γε δῶα καὶ εἵκοσ' ἄμαξαι
 ἐσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὐδὲος ὀχλίσσειαν·
 τόσσην ἡλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
 ἐζόμενος δ' ἡμελγεν οἷς καὶ μηχανάδας αἶγας,
 245 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστην.

223 Gal. xix.138 K.; 223a sch Ar. Av. 598a,b; sch Nic. Th. 618c; (γ.) ApS 53.27; Hsch. γ 208 228–229 Plut. Mor. 544a 229a sch Σ 63; 229b Porph. Od. 91.1 Schr. 231–232 (– φ.) Ath. 179c 231 (– ἐθ.) Suda ε 336; (πῦρ x. ἐθ.) sch I 219d 239a Epm. α 182; EtGud 201.13 Stf. 240 Anon. Ambr. de re metr. 213.24 Studem.; (θ. μ.) sch^{pap} Φ 232 (v.100.1 E.) 241–242 Eudoc. 2083–2084 242b EtGud 398.15 Stz. 245 (ὑπέμ.) EtM 334.14

225 ἀχθομένους Eust.^{yp} 228 κέρδιον t Ω* P^{yp}: φέρτερον P 229 τε tt Ω*: γε P 231 κῆαντες sch-I^v H, κῆ- H^c M: καί- 70 tt* Z Ω* ἐθύσαμεν tt Ω: ἐμείναμεν F^{2yp} 232 ἔνδον Ω: α]υτογ 31 233 εἶος Hermann: ἔως 70 Ω 235 ἔκτοσθεν Z F H P U²: ἔντοσθεν Ω* 237 ὃ γ' Ω*: ὃ Eust. 239 ἔνδοθεν posui (ἔντοθεν iam Voss Randgl. 58, at cf. Z 247, Ω 161): ἔκτο(σ)θεν 31 Ω. – αὐλή quid sit cognosce ex 184 241 τὸν γε t Ω: τον]δε 31 καὶ λι[θον 31*: 242 ἐσθλαὶ t Ω: ὑψηλαὶ Bérard cl. ζ 70 τετράκυκλοι [31] t Z Ω (cf. Ω 324): τεσσαρά- Bentley, Barnes 243 θύρη(ι)φι G H^s P^c 245 ὑπέμβρυον tGH (-ιον) P

- αὐτίκα δ' ἤμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
 ἤμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
 πίνειν αἰνυμένωι καὶ οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
- 250 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεύσε πονησάμενος τὰ ἄῃ ἔργα,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἵσιδεν, εἶρετο δ' ἡμεας·
 “ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρά κέλευθα;
 ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε
 οἶά τε ληϊστήρες ὑπεῖρ ἄλλα, τοί τ' ἀλδώνται
- 255 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;”
 ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
 δεισάντων φθόγγόν τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 “ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοί
- 260 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα
 ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
 λαοὶ δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
 τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουργάνιον κλέος ἐστίν·
- 265 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
 πολλοὺς. ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σά γούνα
 ἰχόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον, ἥ ἐ καὶ ἄλλως

246 (ἤμ. –) Epm. AO ii.416.10; Suda θ 477, τ 928; EtM 454.13; EtG 284 M.; EtGud 534.2 Stz.; (ἤμ.–θρ.) Phot. Lex. τ 427; (θρ.) ApS 88.14; Hsch. θ 727; Phot. Lex. θ 217; (λ. γ.) Hsch. λ 735 247 ApS 148.33; (ἀμ.) id. 29.22; Hsch. α 3640 250 Eudoc. 1434 256 cf. Cent. Par. 43.15 256 (ἡμῖν δ' αὖτε –)–257 Lesb. Fig. 17A, cf. 20B; Epm. κ 156; Έκλ. AO ii.457.14; EtGud 352.56 Stz.; (ἡμῖν – β.) sch Γ 300 261b Orig. c.Cels. 8.16 263 (– Ἀγ.) sch Γ 186 264 Philod. De bono rege xlii 7 266 (ἤμ. –) Epm. in A 26c¹; EtM 470.16; EtGud 288.58 Stz.

247 πλεκτοῖς ἐν Ω: πλεκτοῖσι<ν> t. – cf. ad Σ 568 ἀμησάμενος 31^s Ω: –σα]το και 31^t 248–249 ο]φ[ρ ε]πι δο[ρπωι] | πινοι αι[νυμενος(?) 31 249 αἰνυμένωι fere Z Ω*: δαιν- F 251 ἡμεας La Roche: ἡμέας Ω*, ἡμάς G 253–255 ath. Arph (Arn ad γ 71), def. Ar 254 μηχανδώνται H^{yp} P^{yp} 256 ἡμῖν tt Ω*: ἡμῶν F δ' om. Eust. 261 νεισόμενοι G 262 μητίσασθαι Z Ω*: καὶ θεοὶ ἄλλοι (~ 479) B U 265 διέπερσε Z Ω*: δὴ ἔπερσε H 267 ἰχόμεθ' Z Ω*: ἤλθομεν (ex 262) B

- δοίης δωτίνην, ἥ τε ξείνων θέμις ἐστίν.
 ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς· ἰκέται δέ τοι εἰμεν,
 270 Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἰκετῶν τε ξείνων τε,
 ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.”
 ὣς ἐφάμην· ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 “νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἥ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 ὃς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν ἢ ἀλέασθαι·
 275 οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν
 οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
 οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην
 οὔτε σέ' οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμὸς με κελεύει.
 ἀλλὰ μοι εἴφ' ὅππῃ ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα,
 280 ἥ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἥ καὶ σχεδόν, ὄφρα δαείω.”
 ὣς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδότα πολλὰ,
 ἀλλὰ μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσιν·
 “νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πρὸς πέτρησι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
 285 ἄκρηι προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε σ' ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.”
 ὣς ἐφάμην· ὃ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ,
 ἀλλ' ὃ γ' ἀναΐξας ἐτάρους ἐπὶ χεῖρας ἵαλλεν,
 σὺν δὲ δῶμα μάρψας ὥς τε σκύλακας ποτὶ γαίην

268b ApD Adv. 148.28; Hdn ad I 134, O 365; Epm. η 1; EtM 440.8; EtGud 251.53 Stz. 270 (– ἰκ.) sch I 502 275–276 Porph. Od. 88.24 Schr. 275–276a sch α 70c 275 ApS 12.26, 31.15; Clem. Str. 5.116.1; Porph. Od. 87.15 Schr. 275b–276a Max. Tyr. 30.3 277 Philod. De piet. 6671 Obb.; sch A.R. 1.468 279 DThr Ars p.13.4 U.; Arn ad γ 71; sch DThr 203.7, 335.32, 337.10, 407.21; (– ἰών) sch DThr 45.2 279a + 280a sch ι 116 281 (πειρ.) Hsch. π 1235; (ἐμέ – λ.) Hdn ad B 808 282 Eudoc. 1654 283 Heph. p.9.3 C.; (– Π.) sch DThr 210.23; 283a sch Heph. 108.8 284 (– ὕμ.) ApD Pron. 111.24 288–294 Macr. Sat. 5.13.17 289–290 D.H. Comp. 100

268 δοίης Wolf: δώ(ι)ης Ω 271 ξείνοισιν g^V Ω*: θ' ἰκέτησιν (ex η 181) B U 272 αὐτίκ' G B U Eust.: αὐτις Ω*. – cf. ad δ 398 277 ἔχθος Z Ω*: ἄχθος tt B U Tz: utrumque nov. sch^H (Did?) ἀλευάμενος t* Ω*: –όμενος P, –ομενον Philod. – cf. ad E 28, o 275 278 σέ' Fick post Knight: σε P^a: σεῦ Ω*: σοῦ M με H^r Ω*: γε M^c B (nescio quid M^a): τε G 283 νέα Ar Heph. B U Eust. (cf. Archil. P.Oxy. 4708 fr. 1.13): νῆα Ω*: νέας t* 284 ὑπὸ F 286 τοῖσδε σ' G B: τοῖσδε θ' H^r P M: τοῖσδε||| U: τοῖσδε F: τοῖσ H^a 289 δὲ Dion.^{vi} Ω*: τε tt* F

- 290 κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δευε δὲ γαίαν.
 τοὺς δὲ διὰ μελεῖσσι ταμῶν ὠπλίσσατο δόρπον·
 ἦσθι δ' ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν,
 ἔγκατὰ τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
 ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας
 295 σχέτλια ἔργ' ὀρόωντες, ἀμηχανίῃ δ' ἔχε θυμόν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν
 ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
 κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μῆλων.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν
 300 ἄσπον ἰών, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν·
 αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλῶν
 305 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.
 ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῷ δῖαν.
 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἡμελγε κλυτὰ μῆλα,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκεν ἐκάστη.
 310 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ' ἔργα,
 σὺν δ' ὃ γε δὴ αὖτε δῶμα μάρψας ὠπλίσσατο δειπνον.
 δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
 ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα

290a Demetr. Eloc. 219 292a Matro fr. 1.100 O.-S. (parod.); sch N 233
 295 Eudoc. 1751; 295b ApS 29.23; sch I 249–250 (app.) 297 Sext. Math.
 11.195; 297a EtG 240 M.; (ἀν. κρ.) Hdn ad O 187; EtG α 825/EtM α 1335
 298 Ath. 276d; 298a sch T 212a; 298b sch Z 226d; sch Soph. Ai. 308
 299 Plut. Coriol. 32.6; 299b ApD Adv. 140.26 301b Did ad Ψ 104; sch Λ
 579a, λ 476; sch Soph. Tr. 931 302a sch P 564a^{1/2}; (ἐπ.) ApS 73.29; Hsch. ε
 4961; 302b Luc. Dial. 24.10; Epm. in A 173a²; EtM 458.14; sch B 5a, Z 523–524
 305 Cent. Par. 37.32, 47.28

291 ὠπλίσ(σ)ατο t Z (-ετο) Ω*: ὀπλ- H^s P^a Tz. – cf. ad 311, 344, Θ 55, Λ 86
 296 ἐμπλήσατο Z Ω*: ἐπλ- F P 299 τὸν μὲν Ω: αὐτὰρ t 302 χειρὶ sch^H G F^a
 Eust., χεῖρ' Bekker: χεῖρ' t Ω* ἔρυκεν 182 412 413 tt* Ω: ἀνῆκεν sch-B^A Epm.
 EtM 304 κεν Ω*: πω M 305 προσέθηκεν t Ω*: προσέθηκεν H^a M B U:
 παρέθηκεν 412 308 ἡμελγε Ω* P^s: ἡμελξε P 311 δὴ Bekker: δ' Ω
 ὀπλίσ(σ)ατο H^c P^a δειπνον 182 412 Ω* P^s: δόρπον (ex 291) G^s F: δαῖτα P

- ἄψ ἐπέθηχ', ὥς εἴ τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
 315 πολλῇ δὲ ροίζῳι πρὸς ὅρος τρέπε πίονα μῆλα
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσοδομεύων,
 εἴ πως τεισαίμην, δοίῃ δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ρόπαλον παρὰ σηκῶι,
 320 χλωρὸν ἐλαϊνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίῃ
 αὐανθέν. τὸ μὲν ἄμμες εἵσκομεν εἰσορόωντες
 ὅσπον θ' ἴστων νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης
 φορτίδος εὐρείης, ἥ τ' ἐκπεράαι μέγα λαίτμα·
 τόσπον ἔην μῆκος, τόσπον πάχος εἰσοράσθαι.
 325 τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς
 καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξύναι δ' ἐκέλευσα·
 οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθώσα παραστάς
 ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέωι.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπτρῳ,
 330 ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο ἡμεγάλ' ἥλιθα πολλή·
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον,
 ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν αἰείρας
 τρίψαι ἐν ὀφθαλμῶι, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
 οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,

314 (ὥς -) Poll. 10.188 315 Gal. viii.648 K.; sch K 502b; (- τρ.) Phot. Lex.
 ρ 151 319 + 322 (- εἰκ.) 'Trypho i' Trop. 200.19 320a ApS 168.11; 320b id.
 153.29 321 (τὸ - εἴσκ.) ApS 24.27; (ἄμμ. ἐ.) ApD Pron. 93.21 323b Hdn ad
 E 256 324 Eudoc. 1857 326b, 327b Cocondr. 239.19 327b-328 (ἄκρ.) ApS
 88.7 327b Philox. fr. 661; [Plut.] Hom. 2.21; Epm. α 262; sch A.R. 2.79-83b
 330 (- κέχ.) Choer. in Thd. i.358.22; 330a sch O 4c; EtM 262.18 331 (πεπ.)
 ApS 126.21 332b-333a Philox. fr. 549 334 Eudoc. 461, 1349

315 πολλῇ(ι) tt* Ω* M^r, -ῇ H: -ῶ(ι) Gal. H^c Pa M^s U 317 τεισαίμην Fick:
 τισ- Z Ω 320 ἐλαϊνεον Knight: ἐλαίνεον t Ω ἔκταμεν t Ω: ἔκσπασε(ν) "οἱ
 ἀκριβέστεροι" sec. Eust. 326 ἀποξύναι t Z Ω (cf. Eur. Cycl. 456, Luc. Dial.
 79.2.2): -ξῦσαι r (Vrat. 28), -ξῦσαι Bekker, cf. sch^{ZP} ἀπολεπίσαι, sch^T τὰ ἄκρα
 καὶ ὀξέα ἀφελεῖν καὶ δ μάλιστα (l. ὁμαλίσαι) κυκλωθέν. - cf. ad ζ 269 τ' B U
 329 κόπτρ(ι) Ar Ω*: -ου Arph F H^c 330 σπείους tt Ω*: σπείος M, quo
 recepto μέγα Bothe; σπείους μεγάλου κέχυτ' Ameis 331 πεπαλάχθαι (nov.
 Did) Z Ω (proparox. G H): -άσθαι Ar, cf. t. - v. ad H 171 et West Studies 200
 ἄνωγον Ω*: -γα G: possis -γεα, cf. 44 333 τρίψαι Ω: corr. Bekker ἐν (nov.
 Did) t Ω: ἐπ' Ar 334 ἄν κε t Ω (cf. ad N 127): ἄρ κε van Leeuwen cl. H 182

- 335 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
 ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων,
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
 πάντα μάλ', οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔνδοθεν αὐλῆς,
 ἥ τι οἰσάμενος, ἥ καὶ θεὸς ὧς ἐκέλευεν.
- 340 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑφός' αἰέρας,
 ἐζόμενος δ' ἡμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἴγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεύσε πονησάμενος τὰ ἄ' ἔργα,
 σὺν δ' ὃ γε δὴ αὐτε δύω μάρψας ὠπλίσσατο δόρπον.
- 345 καὶ τότε' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς,
 κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·
 “Κύκλωψ, τῆ, πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
 ὄφρ' εἰδῆς οἷόν τι ποτὸν τόδε νηὺς ἐκεκεύθει
 ἡμετέρη. σοὶ δ' αὖ λαιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
 350 οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνειαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς.
 σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο
 ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας;”
 ὧς ἐφάμην· ὃ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν, ἥσατο δ' αἰνῶς
 ἡδὺ ποτὸν πίνων, καὶ μ' ἤιτεε δεύτερον αὐτίς·
- 355 “δὸς μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεδὸν οὖνομα εἰπέ
 αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ὦι κε σὺ χαίρηις.
 καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα

336 Epm. ε 207; 336b Epm. κ 151; Suda μ 917 339 Plut. Coriol. 32.5; Eudoc. 219 346 Ath. 477b; (κ.) ApS 99.30; Hsch. κ 2794 347 Diom. GL i.495.18; sch Heph. 273.23, 326.11, 350.11, 377.8; 347a Philox. fr. 644; Epm. α 23; Suda τ 462; EtM 756.24, 773.49; cf. EtGud 230.47 Stz.; sch^D A 299; sch Ar. Ach. 204, Av. 1310c; (τῆ π. οἶ.) sch Ξ 219b; Epm. ζ 6; (τῆ π.) Ath. 446f 353 (δ δ' ἔδ.) sch Ξ 219b 353 (ἦσ. –)–354a Did ad Ω 557; EtM 152.2, 438.44; (ἦσ. –) EtG α 69; EtGud 21.16 Stf. – cf. ad 361

335 fort. praestat τέσσερες, cf. Il. praef. xxxv ἐλέγμην fere Z Ω*: ἐλέχθην P^a Eust. – cf. ad Γ 188 338 ἔνδοθεν posui (ἔντοθεν Voss): ἔκτο(σ)θεν Ω. – cf. ad 239 339 ἐκέλευεν Plut. Ω*: –ευσεν t* G H^s P M^a 344 δὴ Bekker: δ' Ω ὀπλίσ(σ)ατο H^s P^a U δόρπον H^{yp} Ω*: δεῖπνον G F H 348 εἰδῆς Tyr: εἰδῆ(ι)ς Ar Ω. – v. Il. praef. xxxiii 351 ὕστερον Ω*: –ος G F: om. U 353 ita Ω*: ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν G δ' ἔδεκτο t F^a M B U Eust.: δὲ δέκτο Ω* (δὲ om. F^a) 354 ἦ(ι)τεε Ω: ἡτει 31 355 ειπον 31 356 χαίρη(ι)ς 31 F: –εις G H P: –οις G^s H^s P^s Ω*

- οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
 ἀλλὰ τόδ' ἄμβροσίνης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.”
- 360 ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον.
 τρίς μὲν ἔδωκα φέρων, τρίς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·
 “Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν, αὐτὰρ ἐγὼ τοι
- 365 ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης.
 Οὐτίς ἐμοί γ' ὄνομα· Οὐτὶν δέ με κιχλήσκουσιν
 μήτηρ ἡδὲ πατήρ ἡδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.”
 ὥς ἐφάμην· ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
 “Οὐτὶν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισιν,
 370 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήϊον ἔσται.”
 ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος, αὐτὰρ ἔπειτα
 κεῖτ' ἀποδοχμῶσας παχὺν αὐχένα, καδ δέ μιν ὕπνος
 ἥρει πανδαμάτωρ. φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος
 ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὃ δ' ἐρεύγετο οἶνοβαρεῖων.
- 375 καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
 εἰὼς θερμαίνοιτο· ἔπεσσι δὲ πάντας ἐταῖρους
 θάρσυνον, μὴ τίς μοι ὑποδδείσας ἀναδύῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλαΐνος ἐν πυρὶ μέλλεν

359 Cent. Par. 14.60; Suda α 1537 361 (– ἔκπ.) + 353 (ἦσ. –) Epm. η 32
 366 sch ι 408; 366b EtM 643.18; sch DThr 443.5 369 (– ἔδ.) Demetr. Eloc.
 130, 262, cf. 152; ApD Pron. 25.34; [Hdn] Philet. 239; cf. Luc. Dial. 19.14
 370b ApD Pron. 26.2; Hdn ad A 41 (sch^b) 372–373a usurp. Orph. fr. 223 B.
 372 (– αὐχ.) Macr. Sat. 5.13.6; (ἀπ.) ApS 39.18; Hsch. α 6316
 372 (καδ –)–373a + 374b Did ad Γ 18 373b–374a Plut. Mor. 698e
 374b Arn ad Π 106c, P 48; ApD Pron. 56.21; (ὃ δ' ἐρ.) sch Ω 608 378 (– ἐλ.)
 sch A 11b

359 τόδ' tt Ω*: τό γ' G 360 ὥς φ[412: φάτ', ἀτάρ Bentley ἐγὼ om. F,
 del. Bentley altero consilio 363 fin.]εἶπα 31 366 Οὐτίς properisp. Hdn H
 M^c B U Eust.: parox. Ω* οὔνομ' ἐστ' M B, ὅ||νομ' ἐστ' U 367 (aut 368) om.
 31 368 αὖτις G F P^c 369 inter h.v. et 372 tres vv. habuit 31 370 τὸ δέ Ar F
 U, τοδὲ G, τό δέ H M B: τόδε Ptol P ἔσται t Ω, sed ai Pⁱ; fueratne ἔστω?
 372 παχὺν t* Ω: πλατὺν Macr. 375 σποδοῦ...πολλῆς 31^a Ω: σποδον ...
 πολ]λῆν 31^c 376 τε M U 377 ὑποδδείσας Ω; cf. ad Ψ 417 ἀναδύῃ Bekker
 Hom. Bl. I 70: –δύη(t) Z Ω*: –δοίη H^a P 378 τάχα μοχλὸς Eust. ἐλαΐνος
 Knight: ἐλαΐνος Ω

- ἄψεσθαι χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
 380 καὶ τότε ἑγὼν ἄσπον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 ἴσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
 οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλαϊῖνον, ὅξυν ἐπ' ἄκρωι,
 ὀφθαλμῶι ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεῖς
 δίνεον, ὥς ὅτε τις τρυπῶι δόρου νήϊον ἀνήρ
 385 τρυπάνωι, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσεΐουσιν ἱμάντι
 ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ·
 ὥς τοῦ ἐν ὀφθαλμῶι πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες
 δινέομεν, τὸν δ' αἶμα περίρρεε θερμὸν ἐόντα.
 πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας ἧϋσεν αὐτμῇ
 390 γλήνης καιομένης, σφαραγέοντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἤε σκέπαρνον
 εἰν ὕδατι ψυχρῶι βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
 φαρμάσσω· τὸ γὰρ αὐτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
 ὥς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαιῖνέωι περὶ μοχλῶι.
 395 σμερδαλέον δὲ μέγ' ὠιμῶξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρῃ,
 ἡμεῖς δὲ δεῖσαντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἶματι πολλῶι.

379 (– ἐών) Hsch. α 8942; (ἄψ. χλ.) ApS 50.10 382a Philox. fr. 549
 384b ApD Synt. 298.11 385 (οἱ –) ApS 91.7; Hsch. ι 612; (ὑπ.) ApS 160.32;
 Hsch. υ 746 389 sch ι 383; (– ὄφρ.) sch α 69g¹ 390b Epm. σ 19; (σφ.) ApS
 147.28 (Apio fr. 129, Hld fr. 34); Hsch. σ 2856 391b Prisc. De metr. Ter. 3 (GL
 iii.419.4) 392 sch Soph. Ai. 651 393 (φ.) ApS 161.18; Hsch. φ 188; (σ. χρ.)
 Plut. Mor. 436c 394 [Choer.] Trop. 249.24; sch Ar. Ach. 1158 (+ Suda σ 387);
 394a ApS 141.23; (σίζ' –) Cocondr. 231.20; (σίζ' ὁ.) Anon. Rhet. i.438.18 Sp.;
 Macr. GL v.628.26, 633.38, 653.32; Prisc. Inst. 8.10.4; Epm. λ 45; sch Theoc.
 1.1f; (σίζε) Hsch. σ 603–604; Epm. ψ 7 395 Eudoc. 2183

379 ἄψεσθαι 31 182 tt Z Ω*: -ασθαι F M^a B U 382 ἐλαϊῖνον Knight:
 ἐλαῖνον Ω (–ῖνον H^a? Pa) 383 ἀερθεῖς (nov. Did) Ω* H^{yp} P^{yp}: ἐρεισθείς Ar H P
 384 τρυπῶ(ι) 183 t sch Ω; ad optativum cf. e.g. 314 385 ἀνευθεν 183 ἱμάντι
 t* Ω: ἱμάσι ApS 387 ἐλόντες (cf. 382) Ar (teste sch^H) Ω*: ἔχοντες (Ar teste
 Eust.) F: utrumque nov. Did: ἐλῶντες Schwartz 314 388 περίρρεε fere 183 Ω:
 περὶ ζέε van Leeuwen 389 ὀφρύας tt Ω (cf. χ 384): οφρυς 183, fort. recte; cf.
 KB I 439, Chantr. I 222 ἧϋσεν van Leeuwen: εὔσεν 183 Z Ω
 390 σφαραγέυντο 183 t Z Ω 391 οτε τις 31^a (ex 384) 394 ἐλαιῖνέωι Knight:
 ἐλαινέω(ι) 414 t* Ω: ἐλαῖνέωι ἀμφὶ πελέκ(χ)ει Suda 395 μέγ' ὠ(ι)μῶξεν 414
 t Ω: ωιμῶξε χα[31 (χα[νών Von der Mühl) 396 δδεις- 31

- τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἔο χερσὶν ἀλύων,
αὐτὰρ δὲ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυνεν, οἳ ῥά μιν ἀμφίς
400 οἴχεον ἐν σπῆεσσι δι' ἄκριας ἡνεμοέσσας.
οἳ δὲ βοῆς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
ἰστάμενοι δ' εἶροντο περὶ σπέος ὅττι ἐκήδοι·
“τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας
νύκτα δι' ἀμβροσίην καὶ ἀύπνους ἅμμε τίθησθα;
405 ἦ μή τίς σεο μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
ἦ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ ἢ βίηφιν;”
τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
“ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.”
οἳ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
410 “εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἷον ἐόντα,
νοῦσόν γ' οὐ πῶς ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι.
ἀλλὰ σύ γ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.”
ὧς ἄρ' ἔφην ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὧς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
415 Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησιν,
χερσὶ ψηλαφῶν, ἀπὸ μὲν λίθον εἴλε θυράων,

400b Philox. fr. 560; ApS 19.25, 58.25; Choer. in Thd. i.329.13; (ἄκρ.) Hsch. α 2567 401 Eudoc. 2228 402 ead. 1271 404 ead. 1553 405 (– βρ.) ApD Synt. 225.3; 405a id. Synt. 224.9, Pron. 108.9 406 id. Pron. 46.4; (– δ.) id. Synt. 195.1; 406a Hdn ad I 680; (δ. –) Polyaen. 1 proem. 4; cf. Antigonidictum ap. Stob. 4.13.46 (Suda α 2411) 408 cf. Comm. in Rhet. CAG xxi(2).324.10; (Οὐ. με κτ.) Hdn ad ι 366; (δ. –) sch I 12a 410–411 ApS 12.28; Clem. Str. 5.116.1 411–412 (– Π.) sch ι 411 411 sch Λ 515c, ι 275 412 Porph. Od. 88.22 Schr. 413b [Plut.] Hom. 2.135.5 414 (– ἐμόν) Epm. ο 97 415–416a D.H. Comp. 91 415 Porph. Hom. 21.9 Sod.; Choer. in Thd. ii.155.4 416–417 Eudoc. 2185, 2189

398 ἀλύων “τινες τῶν παλαιῶν” sec. Eust., cf. Hdn i.456.23, ii.473.26, 783.21 400 (Ϝ)οἴχεον Bentley: ὦ(ι)χεον 31 Ω. – cf. Il. praef. xxvii sq. 401 αἰόντες Schulze: proparox. t Ω. – cf. Il. praef. xx 404 ἀμβροσίην 31^a 414 t Ω: ὀρφναίην (ex 143) 31^c H^{yp} 405 ἦ sive ἦ Ω: εἰ t σρο 31: σευ vel σεῦ t Ω*: σε H P^a 406 ἦ sive ἦ 31 Ω: εἰ t ἦ H^c P^s M^s B U Eust., η[31: ἦδὲ t: οὐδὲ (ex 408) H^a P M (vs. om. G F) pro 408–409 unum versum (ab his diversum) habuit 31 409 πτερόεντα προσηύδων G M 410 μῆ 31 t* Ω: οὐ Clem. 411 γε 31, γ' Ω*: τ' 71: δ' G H M Tz 412 σύ γ' εὖχεο πατρὶ t Ω: ευ]χου συ γ επειτα (cf. Ω 290) 31 412a τοῦ, γὰρ δὴ παῖς ἐσσί, πατήρ δὲ σὸς εἰῶχεται εἶναι (~ 519) add. 31 H^m rr

- αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρησι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
 εἷ τινά που μετ' ὅϊσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
 οὕτω γὰρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
 420 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο,
 εἷ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσιν ἢ δ' ἐμοὶ αὐτῷ
 εὐροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον
 ὥς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 425 ἄρσενες ὅϊες ἦσαν εὐτρεφέες δασύμαλλοι,
 καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἶρος ἔχοντες·
 τοὺς ἀκέων συνέεργον εὐστρεφέεσσι λύγοισιν,
 τῆς ἔπι Κύκλωψ ἠῦδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
 σὺν τρεῖς αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
 430 τῷ δ' ἐτέρω ἐκάτερθεν ἵτην σῶντες ἐταίρους.
 τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὅϊες φέρον· αὐτὰρ ἐγὼ γε,
 ἄρνεϊὸς γὰρ ἔην μήλων ὅχ' ἄριστος ἀπάντων,
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβῶν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἔλυσθείς
 κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἁώτου θεσπεσίῳ
 435 νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμεν τετληότι θυμῷ.
 ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἥῳ δῖαν.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
 θήλειαι δὲ μέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς,

417 al. (εἰνὶ θ.) Epm. ε 184 427 (συν.) ApS 147.4; Hsch. σ 2466
 429a Hsch. σ 2728; (αἰν.) id. α 2005 430 Hdn ad I 393 432 (ὅχ' -) EtM
 349.33 433a ApD Synt. 88.7; 433b sch Ψ 393b; EtG 208 M.

417 αὐτὸς t Ω*: -οῦ (cf. μ 256) B 418 ὅϊσι Fick: ὅεσι 31 Ω*, ὅεσι P: ὅϊεσι
 F. - cf. ad Z 25; ὅϊσι compar formis γένυσι νέκυσι πίτυσι 420 γένοιτο F
 H P: -ηται 31 Ω* 425 ὅϊες Ar(?) Ω*: οἷες (nov. Did?) G^a? H, cf. Call. Hymn.
 2.53: οἷ||ῖ||εσ G: οἷες εἰσαν 31. - v. S. West Ptol. Pap. 239 n. 203 426 ἰοδνεφές
 31^a Z Ω: ευτρεφες 31^c 428 τῇ(ι)ς Z Ω*: τοῖς 31 H ἠῦδε van Leeuwen: εὔδε Ω
 429 σὺν τρεῖς Ω* (fort. praestat τρεῖς, cf. Il. praef. xxxvi): σύντρεῖς F^c P^a B Eust.
 - cf. 289, ξ 98; Leumann 75 sq. 430 ἵτην σῶντες t Z Ω: ἰσαν σῶιζοντες 31
 431 δὲ Ω: δ αρ 31 432 μήλων ὅχ' ἄριστος t Ω: ος υπειροχος ειεν 31
 433 λαβῶν t Ω*: βαλῶν B: πεσων 31 ἐλυσθείς 31^c tt Z (ἐλευ-) Ω: ἐρεισθείς 31^a
 Vind. 56^{yp} 435 στρεφθεὶς Z Ω: στρεψας 31 437 ηριγενεια εφανη G
 438 ἐξέσσυτο ἄρσενα Ω: ἐξηλασε πιονα (ex 312) 31 439 δὲ μέμηκον fere Z G
 H^c P: δ' ἐμέμ- Ω* παρὰ F

- 440 οὐθατα γὰρ σφαραγέοντο. ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσιν
 τειρόμενος πάντων οἴων ἐπεμαίετο νῶτα
 ὀρθῶν ἐσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἴων στέρνοισι δέδεντο.
 ὕστατος ἀρνειὸς μῆλων ἔστειχε θύραζε
 445 λαχμῶι στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι·
 τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερός Πολύφημος·
 “κριὲ πέπον, τί μοι ὦδε διὰ σπέος ἔσσυο μῆλων
 ὕστατος; οὐ τι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἴων,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνθεα ποίης
 450 μακρὰ βιβάς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις,
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίειαι ἀπονέεσθαι
 ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σύ γ' ἄνακτος
 ὀφθαλμὸν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ καχὸς ἐξαλάωσεν
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι δαμασσάμενος φρένας οἴνωι,
 455 Οὔτις, δὴν οὐ πῶ φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον;
 εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
 εἰπεῖν ὅππῃ κείνος ἐμὸν μένος ἡλασκάζει,
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ
 θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ, καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 460 λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὔτιδανὸς πόρεν Οὔτις.”
 ὣς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε.
 ἐλθόντες δ' ἡβαιὸν ἀπὸ στείους τε καὶ αὐλῆς

440a ApS 124.9; sch I 323a; sch Pl. Remp. 460c; (οὔθ.) Hsch. o 1605; (σφ.) ApS 147.28 (Hld fr. 34); Hsch. σ 2856 444 ApD Synt. 88.6 445a ApS 107.14; Hsch. λ 454; (λ.) EtG λ 48/EtM 558.24 446 sch P 564a¹ 457 (δ. –) sch A.R. 1.269–272g; 457b EtM 424.57; sch Σ 281a; (ἡλ.) ApS 83.17; Hsch. η 317 458 (ἐγκ. –) Did ad λ 385 462–463 (– λυ.) [Hdn] Fig. 4 462a Hdn ad B 380

440 σφαραγεῦντο tt Z Ω: -γεντα 31 441 νωτων 31 445 λαχμῶι tt Z Ω*: λάχνοι Sel (fr. 22 Duke, ap. Etym.) Hdn Z^{yp} H^{yp} P^{yp} M^{yp} B: βληχμωι τε αχθομενος και μοι 31 448 fort. λελιμμένος, cf. Il. praef. xxxii ἔρχεαι 31 Ω*: -εο M^c οἴων 31 Ω*: ἀρνῶν F: λαῶν H^a 450 ποταμου 31^a 451 ita et 31^a: σταθμοισι ... ευνηθηται 31^c 455 εἶναι 31 Ω*: ἔμμεν' G H^{yp} P^{yp} ὄλεθρον 31 P^s Ω*: ὀλέθρου P, flagit. Eust. cl. α 18 456 δὴ Ω*: δὲ 31 H^a ὁμοφρονέοις Z Ω (cf. ζ 183): ομα φρονηεις (ex -εεις) 31 (cf. [Hes.] Sc. 50, Orac. 406.2 P.–W.) 457 μένος tt Ω: νοον 31 458 διὰ 31 Ω*: ποτι Eust. 459 ῥαίοιτο 31 Z Ω: ῥαίνονται Düntzer δέ κ' fere Ω*: δ' H B U Eust.: δε τ 31 186 post h.v. alterum habuit 31 u.v.

- πρώτος ὑπ' ἀρνείου λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῶι,
465 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
ἰχόμεθ'. ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
οἳ φύγομεν θάνατον, τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων, ἀνὰ δ' ὄφρυσι νεῦον ἐκάστωι,
κλαίειν, ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
470 πόλλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ.
οἳ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότε' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισιν·
475 “Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
ἔδμεναι ἐν σπητὶ γλαφυρῶι κρατερῇφι βίηφι.
καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζω σῶι ἐνὶ οἴκωι
ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τείσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.”
480 ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μάλλον,
ῆχε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλιοι,
κάδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρώριοιο
{τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἰκέσθαι}·
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
485 τὴν δ' ἄψ ἤπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κύμα,

464 (ταν.) ApS 150.11 (Apio fr. 135, Hld fr. 36), unde Hsch. τ 129; Hdn ad E 289; sch ι 425 465 (περ.) Hsch. π 1927 473 sch ι 491; 473b sch Γ 12a, κ 82 478 ApS 11.27 481 [Plut.] Hom. 2.19.1; Anon. Fig. iii.118.13 Sp.; Hermog. Inv. 203.3, 16 R.; 481b sch DThr 13.23 482 (– ν.) sch Σ 3a²

464 πίονα F H^c P^c M^c U Eust.: –νι 184 Ω* 465 περιτροπέοντες 184 Z Ω: –πόωντες t 471 καθίζον Bekker: κάθιζον Ω 473 ἀπῆν ὅσον (cf. ε 400) 184 t Ω:]οσον 186: ἀπῆμεν ὅσον (cf. 491, μ 181) Nauck 474 τότε' ἐγὼ 31 Ω: τότε 'χαι' 184 476 εσθεμεν 31 (cf. 479) 477 γε μέλλε F 478 ξείνους 186 Ω: κε[ινους 31 σῶ(ι) 186 Ω*: ὦι G 479 τῷ G: τῶ(ι) Ω* τείσατο 184 186: τίς- Z Ω 482 νεὸς 184 t Ω*: νεῶς 186 F H^c M^c U Eust. κυανοπρώριοιο cf. ad O 693 483 (= 540) ath. Ar (Did ad 540): habent 184 186 417 Ω 485 ἄψ Ar (cf. 496): αἰψ' (nov. Did) Ω

- πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβὼν περιμήχεα κοντόν
 488 ὦσα πάρεξ, ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 490 κρατὶ κατανεύων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
 καὶ τότε' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
 “σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
 495 ὃς καὶ νῦν πόντόνδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα
 αὐτίς ἐς ἡπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθι' ὀλέσθαι.
 εἰ δὲ φθεγξαμένου τε' ἡ αὐδήσαντος ἄκουσεν,
 σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆϊα δοῦρα
 μαρμάρωι ὀκρίοντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴησιν.”
 500 ὣς φάσαν· ἀλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμόν,
 ἀλλὰ μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·
 “Κύκλωψ, αἶ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
 ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν,
 φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθητον ἐξαλαῶσαι,
 505 υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκί' ἔχοντα.”
 ὣς ἐφάμην· ὃ δέ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μῦθω·
 “ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει.
 ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε,
 Τηλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνηι ἐκέκαστο

486a Hsch. π 2568; (πλ.) ApS 132.15; ((ἐ)θέμ.) Hsch. ε 655, θ 257 488 (ὦ. π.) Hdn ad Δ 3, Λ 486 494 Plut. Phoc. 17.1 495 ApS 51.8; (βέλ.) Hsch. β 497; sch A.R. 4.1659 497 A.P. 9.382.6 (cento) 498 (– κεφ.) ApS 147.2 499 (– β.) [Plut.] Hom. 2.22.5 502–503 Porph. Od. 86.5 Schr. (Philox. fr. 405) 504 (– πτ.) Arist. Rh. 1380b23 509 sch Theoc. 6.20/24h

486 πλημυρὶς ApS B U Eust.: πλημμ- t* Z Ω* ἐκ delendum esse susp. Nauck: legit A.R. 4.1269 θέμωσε Ar^{ab} 418 Z Ω: alii olim (πόντου) ἐθέμωσε: utrumque Hsch. 487 περιμήχεϊ κοντῶι G 488 πάρεξ F H^a M U: παρέξ Z Ω* ἐποτρύνας 184 186 Ω*: -ων P Eust. – cf. ad β 422 489 ἐμβαλέειν κώπηις, ἵν' ὑπεκ κακότητα φύγοιμεν (= κ 129) add. P^m Ω*: abest ab 417 418 G F P 491 δις Ω*: τρις G πρήσσοντες Ar 184 Z Ω: πλήσσο- Rhi 492 τότε' ἐγὼ (nov. Did) Ω*: τότε δὴ Ar P 495 ὃς Ω: ὡς t 496 ὀλέσθαι 184 Ω*: ἐλέεσθαι P: ὀλείεσθαι Naber Mn. 4 (1855) 214 497 τε' Fick post Knight: τεῦ Ω, τὲν 184, του t 499 ὀκρίοντι t^{vi} Z Ω*: ὀκρυ- t^{vi} P M 509 μαντοσύνηι 31 t Ω*: -ησιν F, -ης Scheibner (cf. B 382)

- 510 καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσιν·
ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἔξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὅπως.
ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν·
515 νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκις
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσας, ἐπεὶ μ' ἐδαμάσσοιο οἶνωι.
ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι παρ ξείνια θεῖω
πομπὴν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
τοῦ γὰρ ἐγὼ πᾶσι εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι.
520 αὐτὸς δ', αἶ κ' ἐθέλῃς, ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.”
ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
“αἶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰώνος σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἶσω,
525 ὥς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐννοσίγαιον.”
ὡς ἐφάμην· ὃ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
ἠΰχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
“κλύθι, Ποσείδαον γαίηοιχε κυανοχαῖτα,
εἰ ἐτέόν γε σὸς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι.”

511 Eudoc. 386 512 sch Theoc. 6.20/24 l,m; 512b ApS 29.24; (ἀμ.) Hsch. α 3459 513–514 Eudoc. 388–389 513 (– μ.) Cic. ad Q. fr. 1.2.1 515 Arist. Poet. 1458b25; ApS 20.19; Etym. (Par. 2631) in An. Par. iv.35.26; (– οὐτ.) sch Σ 519c; (ἄκ.) Hsch. α 2402 516 (ὁ. ἄλ.) Porph. Hom. 46.18 Sod. 519 Eudoc. 477 520 ead. 435, 660, 709, 870 523–524 ApS 79.10 525 Porph. Od. 86.10 Schr. (Philox. fr. 405) 527 Eudoc. 611; (– οὐρ.) sch A 351b, O 58 528–535 Macr. Sat. 5.12.6 529 Eudoc. 1588; 529a Harp. 75.14 D.

511 ὀπίσσω t Ω*: ὀπισθεν G 512 ἀμαρτήσεσθαι 31^a tt Z Ω*: -ησαντα 31^c: -ήσασθαι G: ἀμερτήσεσθαι Naber Mn. 4 (1855) 212 514 om. 419 515 οὐτιδανὸς 31^a tt Ω: ηπεδανος 31^c ἄκις 31 tt* Z Ω: ἀεικής Arist. M^{yp}, nov. Eust. 516 ἀλάωσας [31] Z H^s M^s Ω*: -σε(v) H M B ἐδαμάσσοιο 31 G H^s M^s U: ἐδάμασσας F P: ἐδαμάσσοιο H M B 518 τ' G F Tz: δ' Ω* 519 πᾶσι Ω*: παῖς G F 519a ος και εμοι ταδε παν[τα] τελευτησεσθαι εφασκεν add. 31 520 αὐτὸς t Ω*: αὐτις F (ἐ)θέλη(ι)σ' fere t Ω: θελεη 31 522 pro h.v. haec scripsit 31: ως φασαν αλ]λ ου πειθον [εμο]ν μεγαλητορα θυμον | [αλλα μιν αψο]ρρον πρ[οσεφη]ν κεκοτησι θυμωι, deinde inter lineas post 521 ως εφατ] αυταρ εγω μι[ν αμ.]ειβομενος προσειπον 523 τε t H^s Ω*: γε H B U 527 ἠΰχετο van Leeuwen: εὔχ- t Ω

- 530 δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι.
 532 ἀλλ' εἴ οἱ καὶ μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον εὐκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὁπὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταίρους,
 535 νηὸς ἔπ' ἄλλοτρίης, εὖροι δ' ἐν πῆματα οἴκωι.”
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξαὔτις πολὺ μέζονα λᾶαν αἰείρας
 ἦχ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
 κὰδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρώϊοιο
 540 τυτθόν, ἐδεύσεν δ' οἰήϊον ἄχρον ἰκέσθαι.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δὲ πρόσω φέρε χῦμα, θέμωσε δὲ νῆσον ἰκέσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἐνθά περ ἄλλαι
 νῆες εὐσσελμοὶ μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 545 εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεῖ,
 546 νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 548 μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 δασσάμεθ', ὥς μὴ τίς μοι ἀτεμβόμενος χίοι ἴσης.
 550 ἄρνειὸν δ' ἔμοι οἴωι εὐκνήμιδες ἐταῖροι
 μῆλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
 Ζηνὶ κελαινεφεῖ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,

530 sch ζ 327 534a + 535a Arn ad θ 564 534 Porph. Od. 79.10 Schr.;
 534b sch Lyc. 657 540 (ἐδ. –) Epm. δ 71, ε 196; (ἐδ.) ApS 62.11; Hsch. ε 451
 542 Cent. Par. 33.28 550 ApD Synt. 88.4; 550a id. Synt. 5.15

531 υἱὸν Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐν οἰκί' ἔχοντα (= 505) add. rr duo (saec. xvi)
 teste Allen: abest ab 31 186(?) t Ω 532 οἱ καὶ μοῖρα G F: καὶ οἱ μοῖρα t: οἱ
 μοῖρ' ἐστὶ Ω*: οἱ καὶ μοῖρ' ἐστὶ P: εἰ δ' ἀρα τοι μοῖρ ἐστὶ 31 533 εὐκτίμενον
 31 Ω: ἐς ὑψόροφον t ἐὴν 31 t Ω*: ἦν H^c 537 μείζονα 31 Ω 537a ἐξ αὐλῆς·
 ανελων 'οἱ οἱ θυρε'ος λα[ε]ος επ[λε]ν add. 31 186 538 ἐπιδινήσας (cf. H
 269) 31^c 186 Ω: περιστρεψας (= Z^{sl}) 31^a ἴν vel ἴν Schwyzer 570
 539 μετόπισθε 186 H^{yp} Ω*: προπάροιθε (ex 482) 31^a H M^{yp} B U: εξοπισω 31^c
 νεὸς H^a P M^a B: νεῶς 31 Ω* 540–541 om. 31 sed adstat omissionis nota
 541 accedit N 542 νῆσον Bentley: νηος[31: χέρσον (ex 486) t Ω 544 ἀθρόαι
 186 421 Z Ω: ημεας (ex 545) 31 545 ποτιδέγμενοι 31 Ω*, προτι- B:
 ποτιδεχμε[186: π [ρ] οτιδεγμεναι 421 546 ἐλθόντες (cf. λ 20, μ 5) 186 Ω:
 ελασαντες 31 547 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης (= 150) add.
 186 Ω*: abest ab 31 421 F M^a. – cf. ad μ 6 548 γλαφυρῆς 186 Ω: κοίλης 31. –
 cf. ad μ 245 550 δ' ἔμοι t F: δέ μοι Ω*

- ῥέξας μηρί' ἔκαιον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρώων,
 ἀλλ' ὃ γε μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
 555 νῆες εὐσσελμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐρήηρες ἐταῖροι.
 ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἦμος δ' ἡέλιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 560 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε' ἐγὼν ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα
 αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
 οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὺν ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 565 ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
 κ Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
 Αἰολὸς Ἴπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 πλωτῆ· ἐνὶ νήσωι· πᾶσαν δέ τε μιν πέρι τείχος
 χάλκεον ἄρρηκτον, λισσὴ δ' ἀναδέδρουε πέτρη.
 5 τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
 ἐξ μὲν θυγατέρες, ἐξ δ' υἱεὲς ἡβώνοντες·
 ἔνθ' ὃ γε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀχοίτις.
 οἳ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
 δαίνυνται, παρὰ δέ σφιν ὀνειδάτα μυρία κεῖται,

553b sch ι 536 κ 1–2a ApS 18.11 1 (– ἀφ.) St. Byz. α 138; (Αἰ.) Hsch. α 2027 1 (ἔνθα –)–2a ApD Adv. 204.5 2a EtG α 222/EtM α 530; EtG α 1571 3a sch Parth. fr. 5.6 Lf.; Epm. ε 101, π 116; (πλ.) ApS 132.18; Hsch. π 2639 6 Hclt. Alleg. 71.8

553 μηρί' ἔκαιον H B U, ἔκηνον G P M, ἔκηα H^s, ἔκη' F, ἐκαον 186: ἱερα καιον 31 δ' 31 Ω*: δ' ἄρ' H^c ἱρώων 186 Ω: δωρων 31 554 ὃ γε 31 186 M^r Ω*: ἄρα G F H^{yp} M^a? μερμήριζεν 186 Ω*: –ιξεν 31 H^c B^x U Eust. 559 δὴ Ω*: καὶ [31]² F N 560 ηριγενει εφανη 31; cf. ad 437, ε 228 561 ἐποτρύνων H^s P. – cf. ad β 422 562 ἀμβαίνειν 31^a? Ω: ἐμβ- 31^c? D 563 καθίζον Bekker: κάθιζον Ω κ 1 δ' ἔναιεν, cf. 135, γ 292: δὲ ναίει van Leeuwen. – cf. ad η 255 2 Αἰολὸς tt F? H Eust.: parox. Hdn (ii.3.31 = i.163.11, ubi v. Lentzii adn.) Ω*. – cf. ad 44, ψ 314 3 ἐνὶ 185 tt Ω: ἐν 31 πᾶσαν δέ τε 185 h51 Ω: παντηι δ ἀρα 31 4 ἀναδέδρουε 31 185 Z Ω*: –δραμε P. – cf. ad ε 412 5 μεγάροις 185 Ω: μμεγαρωι 31 6 υἱεις 31 ἡβώνοντες 31 185 Z F M B U: –ώωντες Ω*: variant t^{codd.} 7 αχοιτεις 31

- 10 κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστοναχίζεται αὐλή
 ἤματα· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
 εὐδους' ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖσι λέχουσιν.
 καὶ μὲν τῶν ἐκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλὰ.
 μῆνα δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
 15 Ἴλιον Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
 καὶ μὲν ἐγὼ τῶι πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤιτεον ἡδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήγατο, τεύχε δὲ πομπήν·
 δῶκέ μοι ἐκδείρας ἀσχὸν βοὸς ἐννεώροιο,
 20 ἔνθα δὲ βυκτῶν ἀνέμων κατέδῃσε κέλευθα·
 κείνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
 ἡμὲν παυέμεναι ἡδ' ὀρνύμεν, ὃν κ' ἐβέλυσιν.
 νηὶ δ' ἔνι γλαφυρῇ κατέδδει μέρμιθι φαεινῇ
 ἀργυρέῃ, ἵνα μή τι παραπνεύσει' ὀλίγον περ·
 25 αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἄηται,
 ὄφρα φέροι νηῆς τε καὶ αὐτούς. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
 ἐννήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,

10–12 (εὐδ.) Dio Prus. 66.10 14a ApS 163.5 19 (β. ἐνν.) Arist. HA 575b6
 20 (β. ἄν.) Epm. α 215; EtG β 290/EtM β 361; EtM α 2189; EtGud 246.5 Stf.;
 (β.) ApS 53.14; Hsch. β 1306 21–22 Macr. Sat. 5.4.2 21 sch A.R. 4.761–765d
 22 Hclt. Alleg. 71.11; Aristid. Or. 45.29 23–24 (ἀργ.) sch κ 35 23 ApS
 111.17; (μ.) Hsch. μ 883 27 (αὐτ. –) ApD Synt. 196.15, Pron. 78.17

10 περιστοναχίζεται t^{v1} X: -σεν- 31 185 Z Ω (-ζετο F) αὐλή t F M^a U:
 αὐλή(ι) Ω*: αὐδή[] 185, αὐδῇ X^{yp}: αὐλήι vel αλμηι 31: αὐδῇ Nitzsch: (-ζετ')
 αἰοιδῇ Düntzer 13 δώματα καλὰ 185 Ω: τείχεα μακρά (ex η 44?) H^{yp}
 14 πάντα φίλει 185 t Ω: παντ ἐφιλει 31 15 νέας 31 185 Ω*, νῆας H B: μόρον
 G: πόλιν (ex 13) P 16 καὶ μὲν 185 Ω: αὐτὰρ 31 F^{yp} πάντα κατὰ μοῖραν (cf. μ
 35) 185 Ω: πασαν ἀληθειν (cf. ρ 122) 31 17 ἡδὲ κέλευον P: ἡδὲ κέλευθον 31^s
 rr 18 πεμπέμεν 185 Ω: -ειν 31 οὐδέ τι κείνος ἀνήγατο τεύχε 185 Ω: οὐδ ἐτ
 ἐκεῖνος ἀναινετο δῶκε 31 19 δῶκέ μοι ἐκδείρας 185 r (Vrat. 28; coniecerat
 Voss): δῶκε δέ μοι ἐκδ- Ω (δείρας M^a): δῶκε δέ μ' ἐκδ- W. C. Kayser Phil. 17
 (1861) 716: προφρονεως δειρας 31 20 κέλευθα Z Ω* F^s: -θον F: -θους 31. – cf.
 S. West Ptol. Pap. 250 22 ἡμὲν... ἡδ' 185 tt Ω: τον μεν ... τον δε 31
 23 γλαφυρῇ(ι) 31 t* Ω: πρύμνη ApS 24 παραπνεύσει G M^a?, -σει' Bekker:
 -σαι 31^a: -ση(ι) 31^c Ω* 25 πνο(ι)ήν Ζεφύρου Ω: Ζεφυροιο πνοην 31
 26 ἔμελλεν sch Ω*: -ον 31 P M^s B U 28 μὲν ὁμῶς πλέομεν 7 Ω: φερομεσθα
 ὁμῶς 31

- τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα,
 30 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγυὺς ἐόντας.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπέλλαβε κεχμηῶτα·
 αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τωι ἄλλωι
 δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θάσσον ἰκοίμεθα πατρίδα γαίαν.
 οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 35 καὶ μ' ἔφασαν χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι
 δῶρα παρ' Αἰόλοο μεγάλητορος Ἴπποτάδαο.
 ὦδε δέ τις εἵπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ὦ πόποι, ὥς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
 ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαίαν ἵκηται.
 40 πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
 ληΐδος, ἡμεῖς αὖτε ὁμῆν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
 οἴκαδε νισόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες·
 καὶ νῦν οἱ τὰδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλόττη
 Αἰόλος. ἀλλ' ἄγε θάσσον ἰδόμεθα ὅττι τὰδ' ἐστίν,
 45 ὅσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκήϊν ἐνεστίν.”
 ὡς ἔφασαν· βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἐταίρων·
 ἀσκήϊν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
 τοὺς δ' αἶψ' ἀρπάξασα φέρει πόντονδε θύελλα
 κλαίοντας, γαίης ἅπο πατρίδος. αὐτὰρ ἐγὼ γε
 50 ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηήριζα,

30a Epm. π 141; (π.) ApS 138.8; Hsch. π 4453 32 (– ἐν.) Simpl. CAG viii.33.3, 20; 32a sch Θ 93a¹ 37–38 Eudoc. 983–984 38–39 Dio Prus. 47.22; Eudoc. 1337–1338 38–39 (ἀν.) Plut. Mor. 743e 38 Eudoc. 1499; (τίμ.) ApS 153.16; Hsch. τ 911 39 (ὅτ. –) Epm. τ 62 46 (β. –) Aristid. Or. 48.72 47 Olymp. CAG xii(2).99.11

29 ἀνεφαίνετο 7 Ω: κατε- 31 30 ἐγγυὺς 7 Ω: ἐγγυθ 31 ἐόντας 31 Ω*: –es sch^H G^s F^s H^s P U 31 ἐπέλλαβε (cf. v 282) 7 31 Ω* M^s: ἐπέβαλλε M: ἐπήλυθε (cf. δ 793, μ 311) F P^{yp} U Eust. 36 Αἰόλοο Ahrens Rh. Mus. 2 (1843) 162 post Knight: –λου 7 31 Ω 37 εἵπεςκεν 7 Ω: ε[ι]πασκεν 31 39 ὅτεων Hdn H P U Eust.: ὁτέων Eudoc. F M B: ὅτεων G: ὁτέων quidam ante Hdn τε (cf. β 114) t* H^r P^s Ω*: κε 31 H^a P, καὶ Dio^{codd}. F γαίαν 7 tt* Ω: δώμαθ' H^{yp}: δῆμον Dio 40 Τροίης 7 Ω*: Τρωίης 31, Τρωΐης N. – cf. ad Φ 375 41 αὖτε 7 31 F: δ' αὖτε Ω* ἐκτελέσαντες Ar 7 Ω: –έοντες Zen 42 ν(ε)ισ(σ)όμεθα 7 Z Ω: νειομεθα 31 43 τὰδ' ἔδωκε Ar H M^m N U, ταδε εδωκε 31: ταδεδω[χ]ε 7: τὰδε δῶκε et τὰ δέδωκε sch^{yp}: τὰ γ' ἔδωκε G F M B: τὰ γε δῶκε Hdn? P M^m Eust. 44 Αἰόλος P: Αἰόλος H: Αἰόλος Ω*. – cf. ad 2 46 δὲ 31 t Ω: τε 7

- ἥε πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 ἦ' ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωῶσι μετείην.
 ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηί
 κείμεν. αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
 55 αὐτίς ἐπ' Αἰολίην νήσον, στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
 ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βήμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
 αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἡδὲ ποτῆτος,
 δὴ τότε' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον
 60 βῆν εἰς Αἰόλοο κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
 δαινύμενον παρὰ ἡί τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.
 ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
 ἐζόμεθ'· οἱ δ' ἀνά θυμὸν ἐθάμβεον ἔκ τ' ἐρέοντο·
 “πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεύ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 65 ἦ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἂν ἵκοιο
 πατρίδα σὴν καὶ δῶμα καὶ εἴ ποῦ τοι φίλον ἐστίν.”
 ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ·
 “ἄασάν μ' ἔταροι τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
 σχέτλιος. ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.”
 70 ὣς ἐφάμην μαλαχοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
 οἱ δ' ἄνευ ἐγένοντο. πατὴρ δ' ἡμείβετο μῦθῳ·

51 (ἀπ.) ApS 39.6; Hsch. α 6780 59 Philox. fr. 568; (– ὁπ.) ApS 121.25
 60 sch Heph. 350.20; (– δῶμα.) Diom. GL i.500.13; Epm. φ 47; EtG β 102; sch
 Heph. 289.27, 323.3, 349.2, 18 64b EtM 814.9 65–66 Eudoc. 904, 906 69
 (ἀλλ' ἀκ. φ.) Epm. α 315

51 ἀποφθίμην tt Z Ω: -φθειμη[ν 31 52 ἀκέων Ω:]εα 31 μετ]ειην ss. ω
 423 56–58 pro his αλλ ο]τε δη τ[ην νη]σον ἵκανομεν[31 59 κήρυκά τ' tt
 Ω: [κηρυκ]α αμ 31 ἑταῖρον 423 Ω*: ἑταῖρους t, ἐτάρους P 60 εἰς sch-Heph
 (praeter p.289) Ω: δ' εἰς tt* Αἰόλοο Ahrens post Knight (cf. ad 36): -λου tt
 sch Ω δὲ κίχανον Z F 62 ἐς δῶμα παρὰ 31 Ω* (δῶματα F): ἀνά δῶματ' ἐπὶ
 H B N U 63 ἐρέοντο (cf. 109) Ω*, -οντες P: ἐρέεινον F, ερεινον 31 65 ἦ μὲν t
 Ω: καὶ μὴν 31 ὄφρ' ἂν ἵκοιο F: σφρα ἵκοιο 31: ὄφρ' ἀφίκοιο H^c M^a M^{yp}: ὄφρ'
 ἂν ἵκηαι t Ω*: ικ]ηαι ss. ιο 423 66 ἐστίν t G F H^{2r} P: εἴη (H^a?) Ω*: σοι φίλοι
 εισιν 31, τοι φίλοι εισίν r (Vrat. 28) 67 φάσαν 31 Ω*: ἔφαν (cf. 422, 475) G F B
 U μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ Z Ω: προσεφώνεον μειλιχιοῖσιν 31 68 ἄασάν
 fere Z Ω: ἐβλαψαν 31 ὕπνος 31^s Ω: οἶνος (ex λ 61?) 31^t 69–70 om. 31
 70 μαλαχοῖσι καθαπτόμενος (nov. Did) Ω: -οῖσιν ἀμειβόμενος Zen, prob. Ar
 vel Did 71 ἄνευ 31 P; cf. ad β 240

- “ἔρρ’ ἐκ νήσου θάσσον, ἐλέγχιστε ζώνωντων·
οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ’ ἀποπέμπειν
ἄνδρα τόν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσιν·”
75 ἔρρ’, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ’ ἰκάνεις.”
ὥς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ·
τείρετο δ’ ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ’ εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνεται πομπή.
80 ἐξήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
ἐβδομάτῃ δ’ ἰκόμεσθα Λάμου αἰτὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμήν
ἡπύει εἰσελάων, ὃ δὲ τ’ ἐξελάων ὑπακούει.
ἔνθα κ’ ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρετο μισθοῦς,
85 τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ’ ἄργυφα μῆλα νομεύων·
ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι.
ἔνθ’ ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρῃ
ἡλίβατος τετύχηκε διαμπερές ἀμφοτέρωθεν,
ἄκται δὲ προβλήτες ἐναντῖαι ἀλλήλησι
90 ἐν στόματι προύχουσιν, ἀραιὴ δ’ εἵσοδος ἐστίν,
ἔνθ’ οἳ γ’ εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.

72 Cloatius (fr. 3 Fun.) ap. Gell. 16.12.2; Plut. Mor. 737c; Hdn ii.948.35;
72a Synag.^B α 1715; EtM 377.32 73–74 Iul. Epist. 49.432a 76 Iren. adv.
Haer. 1.9.4 (cento) 79a Philox. fr. 546; ApS 110.8; (μ.) Hsch. μ 400 80 cf.
Cent. Par. 5.31 81 [Hdn] Fig. 2; (Λ.) Hsch. λ 252 82a Cic. ad Att. 2.13.2
82b–83 (ἡπ.) sch A.R. 1.1355–1357a; (ἡπ.) ApS 84.24 84 Ath. 192b 85
[Luc.] Dial. 49.5; (ἄ. μ.) sch DThr 234.35 86 sch Arat. 62 (98.19, 100.4 Mart.)
87–91 Cent. Par. 24.26–30 87 (λ. κλ.) Hsch. λ 1032 90b Erot. α 6; Hsch. α
6946; (ἀρ. δ’ εἴσ.) ApS 41.24

73 κομιζέμεν t g^V Ω: -ειν 31 οὐδ’ ἀποπέμπειν 31 g^V Ω: ἡ ἐλαίρειν t
74 ita fere 31 (ος τε) g^V Ω: ἄνδρας (ἀνέρας Hercher) οἳ καὶ (κε Cobet) θεοῖσιν
ἀπέχθωντ’ ἀθανάτοισιν t 75 (del. Knight) om. 31 ἀθανάτοισιν Ω*: ἄρα
θεοῖσιν G F (θεῶι P^{yp} Eust.): ἡ ῥα θεοῖσιν (cf. τ 556) Barnes 76 βαρέα Ω:
μεγάλα 31. – cf. ad δ 516 78–79 om. 31 80 μὲν ὁμῶς πλέομεν Ω: δε [ε]
πλευμεν ομωσ 31 82 utrum Τηλ- an τηλ- ambigebant antiqui
83 εἰσελάων...ἐξελάων 424 (ἡπ)υέει ε [π] ελ[, ss. ις) t Z Ω: ἐξελαων ...
εἰσελαων 31 84 ἄϋπνος 31 424 t Ω* N^{yp}: ἄοκνος N ἐξήρετο Brandreth 100:
-ρατο 31 t Z Ω 87 λιμέν’ ἄκλυτον Megaclides ap. Hsch. deficiente caesura
90 προέχουσιν P ἀραιή sch (Hdn) H: ἀραιή Ω* (parox. M), ἀρετή P

- αἶ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
 πλησίσαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κύμα γ' ἐν αὐτῷ
 οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκή δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη·
 95 αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν
 αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δῆσας.
 ἔστην δὲ σκοπιῇν ἔς παιπαλόεσσιν ἀνελθὼν·
 ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 καπνὸν δ' οἶον ὀρώμεν ἀπὸ χθονὸς αἴσσοντα.
 100 δὴ τότε' ἐγὼν ἐτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
 {οἳ τινες ἄνδρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σίτον ἔδοντες,}
 ἄνδρε δῶμα κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας.
 οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ἥι περ ἄμαξαι
 ἄστυδ' ἄφ' ὑψηλῶν ὁρέων καταγίνεον ὕλην·
 105 κούρηι δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὕδρευούσῃ,
 θυγατέρ' ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
 ἥ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
 Ἄρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστρ' ἔφερσκον·
 οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον ἕκ τ' ἐρέοντο,
 110 ὅς τις τῶν εἴη βασιλεὺς καὶ τοῖσιν ἀνάσσοι·
 ἥ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναιῖκα

93 (οὐ –)–94 ApS 11.7; (ἀέξ.) Hsch. α 1374 94b Porph. Hom. 50.14 Sod.
 97–98 Eudoc. 2325–2326 97 Hsch. π 97; 97a sch T 267a; Epm. π 149 98
 Luc. Dial. 24.22; 98a sch Ω 476b 100, 103–104 Cent. Par. 29.4–6 102a sch I
 168b 103 (τῇ περ –)–104 (– ὁρ.) sch X 146e¹ 104 Eudoc. 550 105 ead. 39,
 1052 107–108 ead. 1053–1054 108 (A.) ApS 44.26; Hsch. α 7476
 112 (τὴν –)–113 (εὐρ.) ApS 152.10, unde EtM 757.36; (τὴν –)–113 (χορ.)
 Anon. iii Trop. NGG 1896.338; sch DThr 457.27

93 κύμα γ' Ω*: κύματ' t H^c U, κύματ' M: κύμ' P 96 ἐσχατιῇ(ι) Ω*: –ιῆς
 G M B U Eust. 98 ἔργα Ω*: –ον G 100 προΐην F M N²: –ίειν t Z Ω*. – cf. ad ι
 88 101–102 hoc ordine 425 Ω*: inverso G M: 101 om. 219 (ad πεύθεσθαι
 absolute dictum cf. 152, 155). – cf. ad ι 89–90 103 ἥ(ι) περ tt Ω:]ηγ . . 219:
 ἥι κεν “τινὲς πιθανῶς” sch^H 106 Λαιστρυγόνος 219 Ω*: μεγαλήτορος (cf. ζ
 17) P. – cf. ad 199 107 κατεβήσετο 219 G F P U Eust.: –σατο t Ω* Eust.^{VP}
 108 προτὶ t Ω*: ποτὶ M N 110 τῶν F: τῶνδ' Ω* καὶ Ar Ω*: ἡδ' P B U
 τοῖσιν Ar H^a N Eust. (‘eisque’ intellige): οἴσιν (nov. Did) Ω* ἀνάσσοι Ar Ω*:
 –ει G M N Eust.

- ἡῦρον, ὅσῃν τ' ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 ἦ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
 115 ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 αὐτίχ' ἓνα μάρφας ἐτάρων ὠπλίσσατο δειπνον·
 τῷ δὲ δὴ αἶζαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην.
 αὐτὰρ ὃ τεύχε βοὴν διὰ ἄστεος· οἳ δ' αἰόντες
 φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 120 μυρίοι, οὐκ ἀνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
 οἳ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισιν
 βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει
 ἀνδρῶν τ' ὀλλυμένων νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
 ἰχθύς δ' ὡς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 125 ὄφρ' οἳ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
 τόφρα δ' ἐγὼ, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 τῷ ἀπὸ πείσματος ἔκοψα νεὸς κυανοπρώριοιο.
 αἶψα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα
 ἐμβάλλειν κώπηις, ἵν' ὕπεκ κακότητα φύγοιμεν·
 130 οἳ δ' ἄλα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
 ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
 νηὺς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
 ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,

113 (κατὰ -) Philox. fr. 321; sch O 167; (κ. δ' ἔ.) Hsch. κ 1061 114 (κλ.
 Α.) Epm. π 146 118 (οἳ δ' -) 119 (- Λ.) Epm. ι 13 120 'Trypho i' Trop.
 199.24; Cent. Par. 42.48 121-(123) Eudoc. 968-(970) 121-122 (β.) ApS
 33.25 (Apio fr. 18, Hld fr. 16); (ἀνδ.) Hsch. α 4733 123b ApS 8.11 124 ApS
 162.5; (φ.) Hsch. φ 314 125 cf. Eudoc. 972 128 Cent. Par. 14.41, 36.8. 38.91
 130 Suda α 2311; 130a ApS 33.29; (ἀν.) Hsch. α 4953 131 (ἐς -) sch Ξ 229a;
 (ἐπ.) Hsch. ε 4586

113 ἡῦρον van Leeuwen: εὔρον tt Ω 115 ἐμήδετο F 116 ἐν' ἀμμάρφας
 Barnes ὀπλίσ(σ)ατο N U Tz δόρπον (ex ι 291, 344) G H^{yp} Tz Eust.
 118 τεύχε Ω* H^s: -ξε M B, -ξαι H αἰόντες Schulze (et casu P qui ἰόντες
 viderat): proparox. Ω* 121 ῥ' t* Ω: δ' ApS 123 τ' t H N Eust.: om. Ω*
 124 ὡς πείροντες Ar 73 Z Ω: ὡς εἴροντες Arph: ὡς σπαίροντας Z^{yp} M^{yp}:
 ἀσπαίροντας t Eust.^{yp} φέροντο Ar Zenodorus tt Z F M^{yp}: πένοντο (nov. Did)
 Ω* 125 ἐντός Ω: εἴσω t 126 ἐγὼ ξίφος 73 Ω*: ἐγὼν ἄορ (cf. 321, λ 24) H B N
 U 127 νεὸς G F M: νεὼς Ω*: νηὸς M 129 ὕπεκ dedi: ὕπεκ vel ὕπ' ἐκ fere
 Ω φύγοιμεν G F M: -ωμεν Ω*, -ομεν P 130 ἄλα (cf. η 328, ν 78) Rhi Callistr:
 ἅμα Ar 73 t Ω*: ἄρα quidam ap. Did, P

- ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
 135 Αἰαΐην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
 Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδῆεσσα,
 αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
 ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἥελίοιο
 μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
 140 ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
 ναύλοχον ἐς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
 ἔνθα τότε ἐκβάντες δύο τ' ἡματα καὶ δύο νύκτας
 κείμεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἡώς,
 145 καὶ τότε ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἐλὼν καὶ φάσγανον ὀξύ
 καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
 εἴ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοπὴν τε πυθοίμην.
 {ἔσθην δὲ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.}
 καὶ μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 150 Κίρκης ἐν μεγάροισι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
 μερμήριζα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ἐλθεῖν ἥδ' ἐπυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἶθοπα καπνόν.
 ὦδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης
 155 δεῖπνον ἐταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μῶνον ἐόντα,
 ὃς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτῇ
 ἦκεν. ὃ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης
 160 πιόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἡελίοιο.

135–136a ApS 13.15 135a EtG α 172 135 (ἔνθα –)–136 EtGud 402.31 Stz. 136 Porph. Od. 58.2 Schr.; 136b (al.) Matro fr. 1.34 O.–S. (parod.) 137 Strab. 1.2.40 138 EtM 309.38 139 Cent. Par. 29.14 141a Hsch. v 128; (v.) ApS 114.34 144–147 Macr. Sat. 5.4.5 155 (πρ. –) Choer. in Thd. ii.220.27, 345.24; Excerpta AO iv.370.14 156 Porph. ad E 533; Cent. Par. 35.3; (ἦα κ.) EtG 144 M. 159b–160 (πι.) sch N 493b; (ἐκ – πι.) sch O 273c

135 ἔναιεν, cf. ad 1 136 αὐδῆεσσα tt Z Ω: αὐλ- Aristoteles (fr. 171): οὐδ- Eust.^{yp} (cf. ad ε 334) 138 ἐκγεγάτην Z Ω: ἐγγέγατον t 140 νηὶ G F P N: νῆα 219 Ω* 148 (= 97, cf. 194) damn. Rüdiger Zschr. f. d. Geistesw. 1860. 894: habent 426 Ω 157 ὀλοφύρατο 427 Z Ω*: -ετο P 160 δὴ Ar Ω: δὴν Zen

- τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατὰ κνήστιν μέσα νῶτα
 πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν,
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 165 εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
 εἶασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥώπας τε λύγους τε,
 πείσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, εὖστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
 πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
 βῆν δὲ καταλοφάδια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 170 ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὐ πῶς ἦεν ἐπ' ὤμου
 χειρὶ φέρειν ἐτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 καὶ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεώς, ἀνέγειρα δ' ἐταίρους
 μελιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἔκαστον·
 “ὦ φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ' ἀχνύμενοί περ
 175 εἰς Αἶδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἡμᾶρ ἐπέλθῃ.
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θοῇ βρώσις τε πόσις τε,
 μνησόμεθα βρώμης, μῆδὲ τρυχώμεθα λιμῶι.”
 ὣς ἐφάμην· οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο,
 ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἄλδος ἀτρυγέτοιο
 180 θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαίτα.

161 ApS 18.31 161b–162 (πλ.) Melet. Nat. hom. 92.3 161b [Gal.]
 Medicus 10.10; Poll. 2.179; Orio 17.12; sch ε 231; (ἄχν.) Hsch. α 2460 166 (ῥ.)
 ApS 139.25 169 (– φ.) Io. Alex. 154; (κατ.) sch [Aesch.] Prom. 931; Hsch. κ
 1252; (λοφ.) ApS 109.7; Hsch. λ 1283; Synag. λ 144 171b sch DThr 226.24,
 375.12, 16, 538.19 173 Cent. Par. 48.21 177 Cent. Par. 34.2; 177a Philox. fr.
 72 180a sch A.R. 1.436 181–182 Eudoc. 1215–1216

161 κατὰ κνήστιν G F, cf. Hsch. κ 3118: κατ' ἄκνηστιν Ar tt Z Ω*. – cf.
 Wackernagel KS 833; Bechtel Lexil. 27; Leumann 49 162 ἀντικρὺς P
 164 ἐμβαίνων “ἐν πάσαις”, Z Ω*: ἐσβ- (?) nov. Did: ἐκβ- G^a P 165 ἐνὶ B N U
 167 δ' Ω*: θ' M 169 καταλοφάδια sch-[Aesch.] G H^a B N Eust., κατὰ
 λοφάδια tt* U: καταλλοφάδεια Hdn, “τὰ πλείω τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων”
 teste Eust., Z F M^c: καταλλοφάδεια H^b H^c P M^a 170 ἦεν Ar Ω: εἶχεν (-ον?
 Nauck) Arph Z ὤμων F 172 νεὸς P 173 (= 543, μ 207) fort. spurius
 174 πῶ sch H^a B N U: πῶς H^c Ω*: πῶς Eust. 175 ἐπέλθῃ(ι) Ω*: -οι U:
 ἐπελθεῖν sch Eust.: ἰδέσθαι G 178 ὦκα sch Ω: οὐ πῶ (ita Bekker pro οὕτως
 H, οὐδὲ T) “ἐν τισι φέρεται”

- ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 185 ἡμος δ' ἡέλιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔγῳ ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 “{κέκλυτέ μευ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἐταῖροι·}
 190 ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπηι ζόφος οὐδ' ὅπηι ἡώς
 οὐδ' ὅπηι ἡέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν
 οὐδ' ὅπηι ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θάσσον,
 εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις. ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι εἶναι·
 εἶδον γάρ σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθῶν
 195 νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπειρίτος ἐστεφάνωται·
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσσηι
 ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.”
 ὥς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
 μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο
 200 Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο,
 κλαῖον δὲ λιγέως θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
 αὐτὰρ ἐγὼ δῖχα πάντας εὐκνήμιδας ἐταίρους

184 cf. Eudoc. 619 189 (al.) Cent. Par. 42.14 190–192 Hermog. Meth. 430.5 R. 190–192a Strab. 1.2.28, 10.2.12; ApS 36.4; [Plut.] Hom. 2.104.1; Porph. ad β 1 190–191 Eudoc. 862–863 190–191a Strab. 1.2.20 190 sch θ 29; (– ζ.) Arn ad P 221; Epm. o 75; EtGud 253.2, 432.34 Stz.; sch Eur. Ph. 886; (οὐ –) Zenodor. 407 M. (Erbse, Lex. Gr. Min. 253); (ὅπηι ζ.) + 191 Porph. fr. 382 (= Plut. fr. 200) 191 sch μ 3 192 (ἀνν.) Hsch. α 5227 194 Choer. in Thd. ii.139.30, 35 195 Philod. Rhet. δ' xx 7 (i.179.17 S.); [Plut.] Hom. 2.19.1; Ath. 18f; Anon. iii Trop. NGG 1896.338; sch DThr 458.6 201 Eudoc. 811 202 Cent. Par. 45.14

186 τότε ἔκοιμήθημεν F N 188 καὶ 219a Ω: δὴ Rhi πᾶσιν Ω*: μύθων Rhi F 189 (= μ [153a], 271, 340) ath. Callistr 190 γα]ρ ἴσμεν 186 192 om. 186 219a (homoearchon) 193 μ]ητις ἐμοις ἐμ[186 δέ γ' οἶομαι Naber Mn. 12 (1884) 202, δ' ἄρ' Platt: possis δ' οὖν 199 Λαιστρυγόνος (cf. 106) Ω: μεγα]λήτορος (ex 200) 186 200 ἀνδροφόνιο G P M^{yp} N^{yp}, agn. Eust. 201–202 (cf. 567–568) om. G F 201 ως οι μεν τοιαυτα πρ]ος ἀλλήλους ἀγορ[ε]υον (?) 186

- 205 ἡρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπασσα·
 τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος μεγάλητορος Εὐρυλόχοιο.
 βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἵκοσ' ἐταῖροι
 κλαίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γοόωντας ὅπισθεν.
 210 ἡῦρον δ' ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης
 ξεστοῖσιν λάεσσι περισκέπτωι ἐνὶ χώρῳ·
 ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢ δὲ λέοντες,
 τοὺς αὐτὴ κατέβελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
 οὐδ' οἱ γ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοί γε
 215 οὐρήσιν μακρήσιν περισσαίνοντες ἀνέσταν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
 σαίνωσ', αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ,
 ὥς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἢ δὲ λέοντες
 σαίνον· τοὶ δ' ἔδδειςαν, ἐπεὶ ἔδον αἰνὰ πέλωρα.
 220 ἔσταν δ' εἰνὶ θύρησι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο,
 Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὅπῃ καλῇ,
 ἱστὸν ἐποικομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεᾶων
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 225 ὃς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν κεδνότατός τε·
 “ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποικομένη μέγαν ἱστὸν
 καλὸν ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
 ἢ θεὸς ἢ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θάσσον.”

204 sch Heph. 320.24 210–213 Macr. Sat. 5.8.1 210 (τ. δ.) Epm. τ 67
 (252 +) 212 (– ὄρ.) ApD Pron. 84.13 214a sch DThr 337.33 216–217 Poll.
 6.93 217 (αἰεὶ –) sch Ar. Eq. 414a 225 Philox. fr. 665; Eudoc. 529, 772, 1758
 226 (– ἐπ.) sch Eur. Ph. 886; (ἔνδ. – ἐπ.) Nic ad B 805 227a Porph. Od. 58.7
 Schr.; Epm. in A 1 B^{1a}; (ἀοιδ.) ApS 37.18; 227b ApS 29.25; (ἀμφ.) Hsch. α 4063
 228a sch Ξ 315c

204 ἡρίθμεον (non -ευν) t Ω; cf. Eust., qui de scansione agit; – ∪ ∪ –
 vult t; cf. ad Σ 493 206 πάλλον ἐλόντες (ex Γ 316, Ψ 861) P 209 ἅμμ'
 ἔλιπον F 210 ἡῦρον van Leeuwen: εὔρον t Ω 217 θυμοῦ 115 t* Ω*: –ὦ(ι) sch-
 Ar. F 220 εἰνὶ θύρη(ι)σι (nov. Did) Ω*: ἐν προθύροισι Ar 115 P Mª Eust. – cf.
 ad θ 325, κ 310 225 κήδιστος 115 tt Ω* (κύδ- P^c M); –ὅς θ' P U 225a ὃ σφιν
 εὔ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν add. C D: abest ab 115 187 426 Ω

- ὥς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλέοντες.
 230 ἦ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤειξε φαεινάς
 καὶ κάλει· οἳ δ' ἅμα πάντες αἰδρήσιςιν ἔποντο·
 Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, οἷσάμενος δόλον εἶναι.
 εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρόν
 235 οἶνωι Πραμνεῖωι ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳι
 φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἵης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
 ῥάβδωι πεπληγυῖα κατὰ συφείοισιν ἐέργνυ·
 οἳ δὲ συὼν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
 240 καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὥς τὸ πάρος περ.
 ὥς οἳ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο, τοῖσι δὲ Κίρκη
 πὰρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπὸν τε κρανεῖης
 ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
 Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 245 ἀγγελίην ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον·
 οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος ἰέμενός περ,
 κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳι βεβολημένος· ἐν δὲ οἳ ὅσσε
 δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠίετο θυμός.

229 Eudoc. 958 230 Pausim. ap. Philod. Poem. 1.86.14 232b Polyb. 3.94.4 237 Eudoc. 1457 238 sch DThr 56.10; 238a Arn ad O 730; ApD Synt. 297.12; Macr. De diff. 165.22 De Paolis; 238b Hdn ad N 543 239–240 Porph. fr. 382 (= Plut. fr. 200) et ad κ 329; (– δέμ.) Dio Prus. 33.58 240 Cent. Par. 5.50; (αὐτ. –) sch κ 329 242 ApS 19.20; 242a sch Arat. 1047; (βάλ.) ApS 50.31 243 Heph. p.5.7 C.; (σ. χ.) sch DThr 235.2; (χ.) ApS 167.6; Hsch. χ 129 246–248 Eudoc. 1786–1788 248a ApS 87.11

229 καλέοντες Knight: -εύντες t Ω 230 ὤειξε Fick: ὠῖξε Z Ω*, ὦῖξε H M: α[.]ε t 231 αἰδρή(ι)σιν G^x? H^c? B: -είη(ι)σιν 187 Z Ω* Eust. disertim 232 οἷσ(σ)άμενος (cf. 258) 187 t Z Ω*: οἷσ(σ)ατο γάρ (cf. α 323) H B U 233a τεύχε δὲ οἳ κυκεῶ χυρσέω(ι) δέπα(ι) ὄφρα πίτοιεν (~ 316) add. H^m N: abest ab 115 187 Ω* 240 δέμας Ar tt Ω* M^{yp}: πόδας Zen M 241 ἐσέρχατο G 242 ita Ar 115 t Ω (Ἀρίσταρχος οὐκ οἶδε τὸν στίχον sch: οὕτως οἶδε M. Schmidt): παντοίης ὕλης ἐτίθει μελιγδέα καρπὸν Callistr, quod olim ante 242 stetit ci. Von der Mühl πὰρ ῥ' 115 G P M: πὰρ δ' t*: παρ' ApS Ω* βάλανόν 115 t* Z Ω: βαλάνου ApS 244 αἶψ' 115 Ω: ἄψ D 247 βεβολημένος 115 Z Ω*: βεβλη- t P U^a

- ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγαζόμεθ' ἐξερέοντες,
 250 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·
 “ἦιομεν ὡς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 252 ἡύρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλὰ,
 254 ἔνθα δέ τις μέγαν ἰστὸν ἐποιχομένην λίγ' αἶδεν,
 255 ἢ θεὸς ἢ ἐ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλέοντες.
 ἦ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤειξε φαεινάς
 καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρίησιν ἔποντο·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἷσάμενος δόλον εἶναι.
 οἱ δ' ἅμ' αἰστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
 260 ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.”
 ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
 ὤμοιιν βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
 τὸν δ' ἄψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
 264 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων·
 266 “μὴ μ' ἄγε κείσ' ἀέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ.
 οἶδα γάρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι οὔτε τιν' ἄλλον
 ἄξεις σὼν ἐτάρων. ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θάσσον
 φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἡμαρ.”
 270 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

249 ApS 5.4 (Hld fr. 2); (ἀγ.) Hsch. α 244, 336 251–252 Auct. π. ὕψ.
 19.2; ApD Synt. 11.8, Coni. 225.22; [Plut.] Hom. 2.40; [Hdn] Fig. 57 251
 Epm. α 367; 251a Eudoc. 959; Them. CAG v(1).49.2; Choer. Orth. 217.24;
 Epm. δ 2; Suda η 408; EtG α 1015; sch DThr 499.30; Έκλ. AO ii.444.1 252 cf.
 ad 212 (ApD) 255 A.P. 9.382.5 (cento) 259–260 Eudoc. 1754–1755

249 ἀγαζόμεθ' Hld (corrupte ἀγαπαζ- liber) H M^a N U: ἀγασσάμεθ' 115
 Ω*: utrumque Hsch. et Z 251 ἦ(ι)ομεν 115 tt* Z Ω*: ἦομεν [Plut.] [Hdn]
 Eudoc. F: ἦιον Epm.^α: ἦλομεν Auct. π. ὕψ. ἐκέλευες tt* Ω* G^s: -ευσας Eudoc.
 Suda Έκλ. G P, -ευσεν EtG 252 ἡύρομεν van Leeuwen: εὔρ- tt* Ω: εἵδομεν
 Auct. π. ὕψ. (at εὔρομεν cod.^m) 253 ξεστοῖσιν λάεσσι περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ
 (= 211) add. M^m: abest ab 115 Ω 254 τις Ω: καὶ 115 255 καλέοντες Knight:
 -εὔντες 115 Ω 256 ὤειξε Fick: ὠῖξε Ω*, ὠῖξε H B^a 257 ἅμα Ω*: ἄρα P
 αἰδρίη(ι)σιν G^a H^c B U^c: -εἰη(ι)σιν 115 Ω* 263 ἄψ D: αἶψ' 115 Ω
 264 ἀμφοτέρη(ι)σι λαβὼν 115^s Ω* H^s: -σιν ἐλὼν [115]^t H B U ἐλλίσσετο 115^c:
 ἐλί- 115^a Ω 265 καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα add. M^m U:
 abest ab 115 116 Ω* 268 σὼν Ar ('salvum' intelligens) Ω*: ὦν F τοῖσδεσι
 115 H^a, τοῖσδεσ(σ)ι Ω*: τοῖσδ' ἐπι G: τοῖσι δὲ M. – cf. ad φ 93

“Εὐρύλοχ’, ἦτοι μὲν σὺ μὲν αὐτοῦ τῶιδ’ ἐνὶ χώρῳ
ἔσθων καὶ πίνων κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ’ ἀνάγκη.”

- ὧς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἡδὲ θαλάσσης.
275 ἀλλ’ ὅτε δὴ ἄρ’ ἔμελλον ἰὼν ἱεράς ἀνὰ βήσας
Κίρκης ἵζεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόραπις ἀντεβόλησεν
ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἑοικώς
πρῶτον ὑπηγήτη, τοῦ περ χαριεστάτῃ ἦβῃ,
280 ἐν τ’ ἄρα μοι φῦ χειρὶ, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·
“πῇ δὴ αὖτ’, ὦ δύστηνε, δι’ ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
χώρου αἰδρις ἐών; ἔταροι δέ τοι οἶδ’ ἐνὶ Κίρκης
ἔρχεται ὥς τε σύες πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ’ ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
285 αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ’ ἔνθα περ ἄλλοι.
ἀλλ’ ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἡδὲ σαώσω·
τῇ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δῶματα Κίρκης
ἔρχε’, ὃ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκησιν κακὸν ἦμαρ.
πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δῆνεα Κίρκης·
290 τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ’ ἐν φάρμακα σίτῳ.
ἀλλ’ οὐδ’ ὥς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἔασει
φάρμακον ἐσθλὸν ὃ τοι δώσω, ἐρέω δὲ ἔκαστα.
ὁππότε κεν Κίρκη σ’ ἐλάσῃ περιμήκει ῥάβδῳ,
δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
295 Κίρκῃ ἐπαῖξαι ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
ἦ δέ σ’ ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
ἔνθα σὺ μηκέτ’ ἔπειτ’ ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν,

271 (ἐνὶ χ.) Hsch. ε 3141 273 Eudoc. 1566 277 (E. –) Hclt. Alleg. 73.1
279 cf. ad Ω 348; adde Macr. Sat. 5.13.24; cf. Ath. 220a 281–282a Hclt.
Alleg. 73.8 281 Orig. c.Cels. 2.76 282a Hdn ad Γ 219; 282b Epm. ε 186
286 Eudoc. 676

274 ἀνήϊον 115 Ω: ἀπήϊον edd. quidam ex Ludwichii errore 279 (= Ω
348) susp. Kirchhoff 281 πῇ δὴ Bekker, πῇ(ι) δ’ Ω: τίπτ’ (cf. λ 93) tt αὖτ’
ὦ Hclt.^{vi} Ω*, αὖ||ὦ Orig.^{cod.}: αὐτως (vel αὐτως) Hclt.^{vi} Z B Eust. – cf. ad λ 93
285 αυτοῖς 117^a σύ γ’ Ω*: σὺ 115 M 288 ἔρχε’ Knight: –εὔ 117 Ω
295 ἐπαῖξαι parox. Ω: corr. Bekker 297 ἀπανήνασθαι Ω (–ναίν– G): ἀνήν– 75
D T

- ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἐτάρους αὐτόν τε κομίσσῃ·
 ἀλλὰ κέλεσθαι μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 300 μὴ τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο,
 μὴ σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θήγῃ.”
 ὥς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἄργειφόντης
 ἐκ γαίης ἐρύσας, καὶ μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
 ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσχε, γάλακτι δὲ εἵκελον ἄνθος·
 305 μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι, θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπον
 νῆσον ἄν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
 ἦϊα, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
 310 ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
 ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μοι ἔκλυεν αὐδῆς.
 ἦ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤειξε φαεινάς
 καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἄκαχήμενος ἦτορ.
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου
 315 {καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν}·
 τεύχε δέ μοι κυκῶ χρυσέωι δέπαι, ὄφρα πίοιμι,
 ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
 ῥάβδωι πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

301 (~ 341) ApS 36.1; sch α 1b¹; (ἀν.) Hsch. α 5067 302–304 Gal. in Hp. Nat. hom. CMG V.9(1).4.10 303b sch Φ 242–243 304–306 Hipp. Ref. 6.15.4 304 Max. Tyr. 29.6; 304b Hclt. Alleg. 73.10; Aristid. Quint. 2.9 305 ApS 166.31; (– θ.) sch DThr 238.5; (μ.) ApS 114.23; Hsch. μ 2036 305 (χ. –)–306a EtM 804.57; (χ. –) sch Π 620; cf. Theophr. Hist. pl. 9.15.7 306 Max. Tyr. 29.6; 306b [Iustin.] Resurr. 5; Procl. in Remp. i.167.13; Olymp. in Gorg. 65.23 W.; Elias CAG xviii(1).16.24; sch Pind. Pyth. 10.76a 307a Arn ad I 169 314 (εἶσεν ἐπὶ θρ.) Suda v 708 318 (οὐδέ –) sch N 435a

298 κομίζῃ 74 301 θήγῃ Z: θείη(ι) tt Ω 303 ἐρύσας Ω: ἀνελών t 304 ῥίζῃ(ι) tt* Ω: –ην Gal., –αν possis 306 δύνανται tt* G F H^Y P² M^s Eust.: ἴσασιν (ex δ 379, 468) Max. Ω* 307 ἀνέβῃ B 310 εἰνὶ θύρῃ(ι)σι Ω*: ἐν προθύροισι G. – cf. ad 220 310a Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδοῦσης ὅπῃ καλῇ (= 221) add. N^m et fere U 311 ἐβόησα Ω: ἦῦσα N^Y U μοι G P²: μευ Ω* 312 ὤειξε Fick: ὠῖξε Ω*, ὠῖξε H B^a 315 (= 367) om. Ar G: hab. Ω* 315a–d (= [368–369], [371–372]) add. S et disiunctos F (a–b post 315, c–d post 319) 316–372 deest H 316 τεύχε Ω*: –ξε N Eust.

- 320 “ἔρχεο νῦν συμφέονδε, μετ’ ἄλλων λέξο ἐταίρων.”
 ὥς φάτ’· ἐγὼ δ’ ἄορ ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Κίρκηι ἐπήϊξα ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
 καὶ μ’ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 325 “τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδὲ τοκῆς;
 θαῦμά μ’ ἔχει, ὥς οὔ τι πιὼν τάδε φάρμακ’ ἐθέλχθης.
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ’ ἀνέτλη,
 ὅς κε πίηι καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὁδόντων·
 σοὶ δέ τις ἐν στήθεσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
- 330 ἦ σύ γ’ Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὃν τέ μοι αἰεὶ
 φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις Ἀργεϊφόντης
 ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηϊ μελαίνηι.
 ἀλλ’ ἄγε δῆ, κολεῶι μὲν ἄορ θεό, νῶϊ δ’ ἔπειτα
 εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήμεν, ὄφρα μιγέντε
- 335 εὐνῇ καὶ φιλότῃ πεποιθόμεν ἀλλήλοισιν.”
 ὥς ἔφατ’· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 “ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλει σοὶ ἥπιον εἶναι,
 ἦ μοι σὺς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἐταίρους,
 αὐτὸν δ’ ἐνθάδ’ ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις
- 340 ἐς θάλαμόν τ’ ἰέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θήῃς;
 οὐδ’ ἂν ἐγὼ γ’ ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 μὴ τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.”
- 345 ὥς ἐφάμην· ἦ δ’ αὐτίκ’ ἀπώμυνεν, ὥς ἐκέλευον.

322a sch Ψ 64a 323 Eudoc. 785 326 Luc. Dial. 45.85; Procl. in Alc. I 257.9; EtM 445.7; EtGud 257.23 Stz.; (ὥς –) sch N 435a 328 Eudoc. 1456 329 ApS 19.18; Plut. Mor. 61b; sch κ 240 332a sch O 29 341 cf. ad 301

320 λέξο Ar Ω*, –ω Z P: –ον B N: λέξε’ nov. Did: λέξι F M^{yp}, nov. Eust. 323 ὑπέδραμε t Ω*: ὑπέκ- P N 324 μ’ ὀλοφυρομένη Ar Ω*: με λισσομένη (cf. χ 311) Arph F 326 ὥς tt* Ω: πῶς Procl. 329 ath. Ar 331 ἐλεύσεσθαι Ω: ἀλεύασθαι M^{yp} 334 ἐπιβήμεν G M, –βείομεν F: –βήσομεν M^s Ω*. – cf. ad ζ 262 μιγέντε Ω*: –ες F M 335 ἀλλήλοισιν Ω*: –οιν G^r 337 γάρ Ω*: τάρ F^c κέλει (sicut δ 812, ε 174) Bentley: κέλη(ι) Ω 341–342 om. 118 U (homoeotel.) 341 θήῃς Knight: θείη(ι)ς Z Ω 343 θεῶν Bentley cl. 299; cf. ad ε 178

- αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον,
καὶ τότε ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
ἀμφίπολοι δ' ἄρα τείος ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρήσταιραι ἔασιν·
350 γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνένων ἀπὸ τ' ἀλσέων
ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἄλαδε προρέουσιν.
τάων ἢ μὲν ἔβαλλε θρόνοισι ἐνὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·
ἢ δ' ἐτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
355 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια·
ἢ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
ἢ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιεν
πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
360 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα λό' ἐκ τρίποδος μεγάλῳ,
θυμῆρες κεράσασα, κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων,
ὄφρα μοι ἐκ κάματος θυμοφθόρον εἴλετο γυίων.
αὐτὰρ ἐπεὶ λούσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
365 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἡδὲ χιτῶνα,
εἶσε δέ μ' εἰσαγαγούσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου
367 καλοῦ δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν·
373 ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν. ἐμῷ δ' οὐχ ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλ' ἤμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.

352 EtM β 38 354 (ἐτίτ. –) Poll. 6.84 356 Plut. Mor. 726f 358 (– ἐφ.)
sch Ω 476b 359 (ὑπὸ –) ApS 89.25 361b + 363 EtG β 18/EtM β 27 362
[Plut.] Hom. 2.209.4; Ath. 24d; 362a Hdn ad Γ 316; (θ.) ApS 88.28; Hsch. θ 879
374 (ἀλλ. –) ApS 24.7; (ὄσσ. θ.) sch β 152i (Porph.)

348 τείος Brandreth 105: τέως G P U: τέως μὲν F H M N: κεδναί B. – cf.
ad o 231, π 370, ω 162 349 fort. τέσσερες, cf. Il. praef. xxxv 351 οἳ τ' εἰς
Ar^{uv} Ω: οἳ τε (?) Zen 353 καθύπερθεν ἔνερθε M B U 354 θρόνων Ω*: ποδῶν
P 355 κάνεια Z Ω*: κύπελλα (ex 357) F U Eust.^{yp} 356 δὲ τρίτη Ω: δ' αὐτ' ἐν
t ἐκίρνα Ω (–νη Nauck, cf. ad η 182): ἔμισγε t 361 fort. ἔς μ' 364 ἔχρισε(ν)
Ω*: ἤλειψε(ν) P B U. – cf. ad γ 466 367 (= [315]) del. Nitzsch 368–372 (= α
136–140, δ 52–56) add. M^m, 368–369 et 371–372 F N^m: absunt ab 8 Ω*. – cf. ad
315a–d 373 ἐκέλευεν N U Eust. ἐμοὶ Bentley, cf. A 24, O 674, Hymn. Ap.
220 374 ἀλλοφρονέων 8 t Z Ω*: ἀλαφορ– P: ἄλλα φρ– Eust.^{yp} ὄσσετο t Ω*
N^{yp}: ὤετο N

- 375 Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἤμενον οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
 χεῖρας ἰάλλοντα, στυγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
 ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξειαι ἴσος ἀναύδῳι,
 θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεται οὐδὲ ποτῆτος;
 380 ἦ τινά που δόλον ἄλλον οἶεαι; οὐδέ τί σε χρή
 δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερόν ὄρκον.”
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 “ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη,
 πρὶν τλαίη πάσσασθαι ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος,
 385 πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
 ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
 λῦσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἐταίρους.”
 ὣς ἐφάμην· Κίρκη δὲ διέκ μεγάρῳ βεβήκει
 ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνόειξε συφειοῦ,
 390 ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
 οἳ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι, ἦ δὲ δι' αὐτῶν
 ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστωι φάρμακον ἄλλο.
 τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσεν
 φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
 395 ἄνδρες δ' αἰψ' ἐγένοντο, νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν
 καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μέζονες εἰσοράσθαι.
 ἔγνωσαν δέ με κείνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἑκάστος·
 πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδου γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλάειρε καὶ αὐτὴ.
 400 ἦ δέ με' ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·

378 (κατ' –)–379 (θ. ἔδ.) ApS 36.3 380 Eudoc. 1674 383–385 D.L. 4.9
 (ut Xenocratis) 383 (τίς –)–385 Sext. Math. 1.295 392 (φ. ἄ.) sch I 312–313
 395–396 Eudoc. 814–815

376 στυγερὸν Ω* H^{yp} N^{yp}: κρατερὸν H B N U 377 ἄγχι δ' ἴσταμένη H^f
 B N U: ἀγχι δε] μ. ιστ- 8 380 οὐδ' ἔτι Nitzsch 385 λύσασθ' Ar (? λύσασθ'
 cod.) t* Ω (-ασθαι F P): λύσαι θ' Sext. 388 ἐφάμην Ω* H^{yp}: ἄρ' ἔφην H B N U
 389 ἀνόειξε dedi, ἀνόειγε Fick: ἀνώϊξε H N: ἀνέωξε Ω*: ἀνέωιγε Eust.
 393 τῶν Ar Ω: τοῖς Arph δ' om. G 395 αἰψ' (nov. Did) t Ω: ἄψ Ar
 396 μέζονες t Ω 397 μ' ἐκείνοι H M B 399 κανάχιζε P Eust.^{yp}; cf. ad ρ 542
 καὶ αὐτῇ 429 Ω*: ἄπαντας Eust. 400 με' Platt post Knight: μεν 8 Ω* B^{yp},
 ἐμεῦ F: μ||| H, μ' B δῖα θεάων 429 Ω* H^{yp}: πότνια Κίρκη H M^{yp} B U

- “διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεύ,
 ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης.
 νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἡπειρόνδε,
 κτήματα δ’ ἐν σπήεσσι πελάσσατε ὅπλα τε πάντα·
 405 αὐτὸς δ’ ἅψ ἰέναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἐταίρους.”
 ὡς ἔφατ’· αὐτὰρ ἐμοί γ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνων,
 βῆν δ’ ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης.
 ἡῦρον ἔπειτ’ ἐν νηὶ θοῇ ἐρίηρας ἐταίρους
 οἴκτρ’ ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
 410 ὡς δ’ ὅτ’ ἂν ἄγραιλοι πόριες περὶ βούς ἀγελαίας
 ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
 πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι· οὐδ’ ἔτι σηκοί
 ἴσχουσ’, ἀλλ’ ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσιν
 μητέρας· ὡς ἐμὲ κείνοι ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 415 δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ’ ἄρά σφισι θυμὸς
 ὡς ἔμεν, ὡς εἰ πατρίδ’ ἰκοίαιτο καὶ πόλιν αὐτῶν
 τρηχεῖς Ἰθάκης, ἵνα τ’ ἔτραφον ἡδ’ ἐγένοντο.
 καὶ μ’ ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 “σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφές, ὡς ἐχάρημεν,
 420 ὡς εἴ τ’ εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαίαν·
 ἀλλ’ ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.”
 ὡς ἔφην· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν·
 “νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἡπειρόνδε,
 κτήματα δ’ ἐν σπήεσσι πελάσσομεν ὅπλα τε πάντα·

409 Eudoc. 1235, 1816 410–414 (μητ.) Porph. II. 328.13 Schr. 410
 Cocondr. 240.27; (– πόρ.) ApS 6.13; sch P 4c; 410b Hdn ad P 40 417b ApD
 Synt. 389.3, Adv. 154.30, Coni. 243.16 419–420 (– ἀφ.) Hdn ad X 410

404 δ’ ἐν Ω*: δὲ HYP: τ’ ἐν B 405 ἅψ M, ἅψ’ G: αἶψ’ Ω* 408 ἡῦρον van
 Leeuwen: εὔρον Ω ἐν M B N U: ἐπὶ Ω* (ex 407?). – cf. ad β 414
 412 σκαίρουσιν Ω*, –ωσιν Bekker (at cf. ad M 41): σπαίρ- t G B Eust.^{yp}:
 ἀσπαίρ- P: et σκαίρ- et σπαίρ- Z οὐδ’ ἔτι Wolf: οὐδέ τι t Ω 414 ἔμ’ ἐκείνοι
 F H^a B: περὶ κείνοι Blass 118 415 δακρυόεντες M θυμῶι Agar cl. v 93
 416 αὐτῶν (nov. Did) Ω*: αὐτήν Ar U 417 τ’ ἔτραφον HYP: τ’ ἔτραφεν t Z U
 Eust., τέτραφεν G, τε τράφεν Ω*: τ’ ἔτρεφεν P. – cf. II. praef. xxxvi ἡδὲ
 γένοντο Z F Mc Eust. 419 ὡς Ω: ὦδ’ t^{cod}. 424 δ’ Ω*: τ’ P: om. H B U. – cf.
 ad 404

- 425 αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἔμοι ἅμα πάντες ἔπεσθαι,
 ὄφρα ἴδῃθ' ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
 πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.”
 ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
 429 Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἐταίρους·
 431 “ἄ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἰμείρετε τούτων,
 Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι, ἥ κεν ἅπαντας
 ἢ σὺς ἢ ἐ λύκους ποιήσεται ἢ ἐ λέοντας,
 οἳ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ;
 435 ὡς περ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο
 ἡμέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
 τούτου γὰρ καὶ κείνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.”
 ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ γε μετὰ φρεσὶ μερμήριζα,
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 440 τῷ οἱ ἀποτμηξίας κεφαλὴν οὐδ' ἄσδε πελάσσαι
 καὶ πηῶι περ ἐόντι μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἐταῖροι
 μειλιχίοις ἐπέεσσι ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
 “διογενές, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
 αὐτοῦ πάρ νηὶ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
 445 ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.”
 ὡς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
 οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηὶ λέλειπτο,
 ἀλλ' ἔπετ'· ἔδδειςεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπὴν.
 τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκῃ
 450 ἐνδυκῶς λούσεν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
 δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφηύρομεν ἐν μεγάροισιν.

425 Eudoc. 510 433 sch κ 213 437 Eudoc. 1639 440 (– κ.) Arn ad Ψ
 120 441 (– σχ.) sch o 363; 441a Epm. λ 38 450(?) sch v 20

425 ita t Ω* M^s Eust. (ἔπεσθε): ὀτρύνεσθ' ἵνα μοι ... ἔπεσθε M (ἵνα i.r.) B
 U, ἔπησθε r (Vrat. 28) ὀτρύνεσθαι Bérard, cf. ad η 222 426 ἴδῃσθ' M^a N^a?
 430 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα add. F H^m M^m B N^m
 437 καὶ κείνοι t H P M: κάκ- Ω* 440 ἀποπλήξας t Eust.^{yp}; cf. ad Λ 146
 449 δω]ματα 426 450 ἔχρισεν(ν) Ω: ἡλειψεν t (si huc respicit) – cf. ad 364
 451 οὐλας Ω*: καλὰς G F 452 εὖ πάντας Ω* H^{yp}: ἄρα τοὺς γε H P M^{yp} B, ἄρα
 τούσδε U ἐφηύρομεν van Leeuwen: ἐφεύρ- Ω

- οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον φράσαντό τ' ἐσάντα,
 κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στοναχίζετο δῶμα.
 455 ἦ δέ με' ἄγχι στᾶσα προσηύδα διὰ θεῶν·
 457 “μηκέτι νῦν θαλερόν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτή,
 ἡμὲν ὅς' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι
 ἡδ' ὅς' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
 460 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον,
 εἰς ὃ κεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
 οἶον ὅτε πρῶτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαίαν
 τρηχεῖς Ἰθάκης. νῦν δ' ἀσκελές καὶ ἄθυμοι,
 αἰεὶ ἄλλης χαλεπῆς μεμνημένοι, οὐδέ ποθ' ὕμιν
 465 θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃς, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέπασθε.”
 ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔνθα μὲν ἡματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
 469 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι,
 471 καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἐταῖροι·
 “δαιμόνι', ἦδη νῦν μιμνήσκειο πατρίδος αἴης,
 εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σωθῆναι καὶ ἰκέσθαι
 οἶχον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.”
 475 ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοί γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ὣς τότε μὲν πρόπαν ἥμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἡμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἥμος δ' ἥελιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,

453 Cent. Par. 11.28 457 Eudoc. 1263 457 (οἶδα –)–459a sch κ 108
 459 [Plut.] ap. Stob. Ecl. i.16.5 W. 460 Eudoc. 1404 465 (ἐπεὶ ἦ μ. π.) EtG
 281 M. 469 Eudoc. 301

453 τ' ἐσάντα 426 t G H^{yp}: τ' ἔναντα Z M^λ: τε πάντα Ω* M^{yp}: τε θυμῷ (cf. ω 391) M 454 στοναχίζετο B N U: στεν- Z Ω* δῶμα Ω*: γαῖα G 455 με' Platt post Knight: μ' B^a, μεν B^c: ἐμεῦ F: μεῦ vel μευ Ω* 456 διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ (= 401) add. F (ante 455 a.c.) M^m 457 μηκέτι t Ω*: μὴ μ' ἔτι G θαλερόν Ar t Ω: στυγερόν Arph 459a βοῦς περιτενομένους ἡδ' οἶον πῶεα καλὰ (~ λ 402, ω 112) add. F 464 αἰὲν Stephanus 465 εὐφροσύνῃς (cf. ζ 156) G, -ναις Eust.: -ν(η) Ω* πέπασθε Ar (Eust. 1663.15) Z^{ec}: πέποσθε Hdn Ω. – cf. ad Γ 99 470 μνηῶν φθινόντων περὶ δ' ἡματα μακρὰ τελέσθη add. F P N; cf. ad β 107a 474 ἐς ὑψόροφον Ω* H^{yp}: ἐϋκτίμενον H B U. – cf. ad δ 476, ι 533 σὴν Ω*: ἔην G 475–479 om. H, rest. H²

- οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα,
 480 αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς
 481 γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μοι ἔκλυεν αὐδῆς·
 483 “ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν ἣν περ ὑπέστης,
 οἷκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη
 485 ἢ δ’ ἄλλων ἐτάρων, οἳ μεο φθινύθουσι φίλον κῆρ
 ἀμφ’ ἔμ’ ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι.”
 ὥς ἐφάμην· ἣ δ’ αὐτίκ’ ἀμείβετο δῖα θεάων·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
 μηκέτι νῦν ἀέχοντες ἐμῶι ἐνὶ μίμνετε οἴκωι.
 490 ἀλλ’ ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἰκέσθαι,
 εἰς Αἶδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Φερσεφονείης,
 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίου,
 μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν·
 τῶι καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Φερσεφόνεια
 495 οἴωι πεπνύσθαι, τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσουσιν.”
 ὥς ἔφατ’, αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 {κλαῖον δ’ ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
 ἦθελ’ ἔτι ζῶειν καὶ ὄραν φάος ἠελίοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ’ ἐκορέσθην,}
 500 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

493–495 sch Pl. Men. 100a 494–495 Strab. 16.2.39 494–495a Plut. Mor. 740e 494 Matro fr. 7.6 O.–S. (parod.); ApS 156.11; EtM 773.43 495 Pl. Men. 100a, Resp. 386d; Polyb. 36.8.7; Diod. 32.9a; Plut. Cato mai. 27.6, Mor. 200a, 805a; Clem. Str. 4.155.4; 495b Porph. fr. 378

479 οἱ μὲν Ω* M^{yp}: δὴ τότε H² M N κατὰ Ω*: ἀνὰ H² M N 481 ἐλλιτ- G: ἐλιτ- g^v Z Ω* μοι G P: μευ g^v Ω* et G in hemistichio deinceps repetito 482 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα (-δων F^c H^s B N) add. Ω*: abest ab G P Mª Eust. 485 μεο Knight: μευ Ω*, μεῦ P^c M: με G: μοι P^a? 488 fort. spurius; cf. [456], [504] 491 Φερσεφονείης nov. Eust.: Περσ- Ω 493 μάντιος t Ω: μάντηρος (r^s teste Allen) frustra Hermann Metr. 347: scandendum fort. – ∪ – 494 τῶ(ι) tt* Ω: ὦι Matro Plut. Φερσεφόνεια Matro: Περσ- Ω 495 τοὶ tt* Ω: ταὶ Pl. Resp.^{vi} Porph.: οἶ, αἶ Pl. Men.^{vi} 497–499 (~ δ 539–541) om. 431 497 νύ μοι κῆρ G F P N: τι θυμὸς Ω* 499 τ’ ἐκορέσθην G H^c: τε κορ- Ω* 500 ita 431 Ω*: καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπον (cf. δ 542) P

- “ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
 εἰς Ἀΐδος δ’ οὐ πῶ τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.”
 503 ὡς ἐφάμην· ἥ δ’ αὐτίκ’ ἀμείβετο διὰ θεῶων·
 505 “μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω·
 ἰστὸν δὲ στήσας ἀνά θ’ ἰστία λευκὰ πετάσσας
 ἦσθαι, τὴν δέ κέ τοι πνοιῇ Βορέας φέρησιν.
 ἀλλ’ ὅπότ’ ἂν δὴ νηὶ δι’ Ὠκεανοῖο περήσεις,
 ἔνθ’ ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλσεα Φερσεφονείης
 510 μακραί τ’ αἵγειροι καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
 νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ’ Ὠκεανῶι βαθυδίνῃ,
 αὐτὸς δ’ εἰς Αἶδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
 ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν
 Κώκυτός θ’, ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
 515 πέτρῃ τε ξύνεσῖς τε δῶυ ποταμῶν ἐριδοῦπων.
 ἔνθα δ’ ἔπειθ’, ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
 βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἀμφ’ αὐτῶι δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
 520 τὸ τρίτον αὖθ’ ὕδατι· ἐπὶ δ’ ἄλφειτα λευκὰ παλύνειν.

501–502 (– ἀφ.) ApD Coni. 240.1 510 Geopon. 11.13; (ἀγγ. καὶ ἰτ.) Paus. 10.30.6; 510b Suda ω 69; (ἰτ. ὠλ.) sch B 307a¹, N 390a, ι 425; sch DThr 235.7; cf. Theophr. Hist. pl. 3.1.3; (ἰτ.) Hdn i.522.21 511 (κ.) Hsch. κ 2181 512 (Α. δ. εὐ.) sch Opp. H. 1.781 513–514 Procl. in Remp. i.169.13; (– K. τε) Arn ad Y 138; Lesb. Fig. 6; [Hdn] Fig. 54; Porph. Hom. 34.9 Sod.; sch E 774, Σ 514–515b, c; sch Lyc. 699a 513 Plut. Mor. 734b; EtG α 1508; (Αχ.) cf. ApS 49.32; Hsch. α 8847; (Π.) ApS 137.31; Hsch. π 4431 514 ApS 106.8; Hsch. κ 4801; Cent. Par. 50.34; sch Lyc. 706a; (ὃς –) sch Θ 369; 514b sch Arat. 45 515 (σύνεσις – ποτ.) sch X 261c¹ 517 Philop. CAG xiv(1).68.13; Orio 130.23, 188.40; EtG β 166/EtM β 212; EtGud 449.7 Stz.; (– π.) ApS 137.10; (π.) Hsch. π 4288 519b Epm. in A 30 B; EtGud 185.6 Stf. 520b Hsch. π 265

501 γάρ t Ω (cf. 383): τ’ ἄρ (= ταρ) Bentley cl. A 8 502a ζωὸς ἐὼν· χαλεπὸν δὲ τὰ γε θνητοῖσιν ὀράσθαι (~ λ 156) add. P: abest ab 431 Ω* 504 διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ (= 401) add. H M B N U: abest ab 431 Ω* 505 μελέσθω 431 Z Ω*: γεν- (cf. Λ 471, Θ 414) F: πελ- v.l. ant.? (A.R. 1.1320, nisi ibi potius μελ- reponendum) 509 λάχεια H^c Ω* (de Λάχεια cogitat Eust.): λαχεία Z, λαχεία P: (τ’) ἐλάχεια H, deprec. sch. – cf. ad ι 116 Φερσεφονείης H B: Περσ- H^s Ω* 510 μακραί Ω: κλήθραι (cf. ε 239) t 515 ἐριδοῦπων 431 Ω: ἐριμύκων M^{yp} 516 κελεύσω F B

- πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στείραν βοῦν, ἥ τις ἀρίστη,
 ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν οἷν ἱερευσέμεν οἶω
 525 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
 αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῆισι λίσση κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
 ἔνθ' οἷν ἀρνειὸν ῥέξειν θήλυν τε μέλαιναν
 εἰς Ἑρεβος τρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι
 ἰέμενος ποταμοῖο ῥόαων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
 530 ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκῶν κατατεθνηῶτων.
 δὴ τότ' ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
 μῆλα, τὰ δὴ κατὰχειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῶι,
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμωι τ' Αἴδῃ καὶ ἐπαινῇ Φερσεφονείῃ.
 535 αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἥσθαι, μηδὲ ἔαν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσπον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
 ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
 ὃς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
 540 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα.”
 ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἥως.
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσαν·
 αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἐννυτο νύμφη,
 λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱξυῖ
 545 καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὤτρυνον ἐταίρους

521b (al.) ApS 95.21; Hsch. α 3582 (Hld fr. 11), cf. 3584 522 (β. –) ApS 144.21; (στ.) Hsch. σ 1713 524 (– οἷν) Hdn ad Γ 198 524b–525 (π.) et 527 sch Ψ 30a 530 Cent. Par. 40.43 534 ApS 14.4; Porph. fr. 378

525 μεταπρέπη? van Leeuwen ὑμετέροισιν Ω* (ήμ- G F M): ἀγρομένοις (ex θ 172?) P 527 ῥέξειν t Z G H^a B U: ῥέξειν (ex 523) Ω* 528 στρέψας G Eust. 532 om. 189 κατὰχειτ' M^a?, –κεῖται F: κατέχειτ' (λ 45) Ω*: κατακῆτ' fort. olim alii. – cf. ad T 32 533 κατ[α]κῆται 189 534 Φερσεφονείη(ι) 189 H B U: Περσ- tt H^s Ω* 536 μηδὲ ἔαν 189 Ω: μηδ' ἔαν Nauck post Knight. – cf. ad B 165 539 κελεύθου 189 G^{yp} Ω*: θαλάσσης G. – cf. ad δ 389 543 ἀργύφειον 189 t Ω*: ἀργύρεον F H^r. – cf. ad ε 230 546 δώματ' ἰὼν H^c M^c? B U: δῶμα κιών 189 (δῶ[] Ω* ὠτρυνον 189 Ω*: ὄτρ- G

- μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
 “μηκέτι νῦν εὐδοντες ἄωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,
 ἀλλ’ ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.”
- 550 ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 οὐδὲ μὲν οὐδ’ ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἐταίρους·
 Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτε τι λίην
 ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
 ὅς μοι ἄνευθ’ ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
- 555 ψύχεος ἱμεύρων κατελέξατο οἰνοβαρείων.
 κινυμένων δ’ ἐτάρων ὄμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας
 ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
 ἄφορρον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δὲ οἱ αὐχὴν
- 560 ἀστραγάλων ἔαγῃ, ψυχὴ δ’ Ἀἰδόσδε κατήλθεν.
 ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
 “φάσθε νύ που οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
 ἔρχεσθ’· ἄλλῃν δ’ ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη,
 εἰς Αἶδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Φερσεφονείης,
- 565 ψυχῇι χρησομένους Θηβαίου Τειρεσῖαο.”
 ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 ἐξόμενοι δὲ κατ’ αὐθι γόων τίλλοντό τε χαίτας.
- 568 ἀλλ’ οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν,
 570 ἦιομεν, ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 τόφρα δ’ ἄρ’ οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ
 ἄρνειὸν κατέδησεν ὄϊν θῆλύν τε μέλαιναν,
 ρεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ’ ἢ ἐνθ’ ἢ ἐνθα κιόντα;
 λ αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἡδὲ θάλασσαν,

547 Eudoc. 2263 548 ApS 50.18; Eudoc. 1603; (ἀωτ.) Hsch. α 8995
 553b EtG α 1109; (φρ. –) Epm. α 374 555a Hsch. ψ 292; Orio 167.7; (– κατ.)
 sch Y 440a 559 (– πέσ.) ApS 32.9 560 (ἀστρ.) Poll. 2.130 567 Eudoc. 2102
 570a ApD Pron. 23.15

549 πότνια 189 Ω*: θέσφατα (cf. μ 155) P 554 ἐν 189 Ω: ἀν(ἀ) Blass 123:
 ἐπὶ Bérard 564 Περσοφονείης Ω 567 γόων t Ω: γόνον Leumann 187 cl. Z
 500 569 ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης add. H^m M^m Ω*:
 abest ab P Eust. 571 νῆα μέλαιναν F λ 1 κατήλυθον (β 407 al.) G P; cf. ad δ
 573

- νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐν δ' ἰστόν τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
 ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
 5 βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρώριοιο
 ἵκμενον οὖρον ἱεὶ πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδῆεσσα.
 ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
 10 ἤμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
 τῆς δὲ πανημερίας τέταθ' ἰστία ποντοπορούσης·
 δύσετό τ' ἥελιος σκιδίωντό τε πᾶσαι ἀγυαί,
 ἦ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
 ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
 15 ἥερί καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς
 ἥελιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
 οὔθ' ὅπότε ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα
 οὔθ' ὅτ' ἂν ἄψ ἐπὶ γαίαν ἅπ' οὐρανόθεν προτράπηται,
 ἀλλ' ἐπὶ νύξ ὅλοη τέταται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 20 νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα
 εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
 ἤιομεν, ὅφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
 ἔνθ' ἱερήϊα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε

λ 5 Luc. Dial. 38.9 6–7 (= μ 148–149) Macr. Sat. 5.13.16 6 ApS 111.32
 (unde Suda μ 678) 7 Arn ad N 456; Porph. Il. 78.5 Schr. et ad α 238;
 7b [Ammon.] Diff. 196; cf. Luc. Dial. 5.8 9–10 Macr. Sat. 5.6.3 11 Did ad γ
 486 14a sch Ar. Ran. 187b; (K.) ApS^{pap} (h16f); Hsch. κ 2298a; Phot. Lex. κ
 593; cf. EtG/M 513.44 15–16 (– ἐπ.) Strab. 1.1.10; (οὐδέ – ἐπ.) id. 5.4.5
 (Ephorus 70 F 134) 15 Eudoc. 129 17–18 ead. 864–865 17 (– οὐρ.) Epm. o
 99 18a Epm. ibid. 19 EtM 609.16; (– τέτ.) Strab. 1.1.10; ApS 117.10; sch
 Dion. Per. 582–586

4 ἂν G B: ἐν Ω* 6 δ' t* Ω*: om. ApS H^a N κατόπισθε t* Ω*: μετόπισθε
 ApS M. – cf. ad μ 148 νεὸς t* P M^a B N U: νεὸς ApS Ω* 11 ποντοπορούσης
 sch Z Ω: –ρεύσης Nauck, oportebat –ρεούσης 14 Κιμμερίων Ephorus Strab. Z
 Ω: Κερβερίων (cf. Ar. Ran. 187) Crates (–ρέων Ar teste H): χειμερίων quidam
 (Proteas Zeugmatites ap. EtM): κεμμερίων alii ap. EtM. – cf. Radt ad Soph. fr.
 1060 16 ἐπιδέρκεται (nov. Did) Strab.⁵ Z Ω (cf. Hes. Th. 760): καταδ– Arph
 Ar: ἐπιλάμπεται Strab.¹ 20 ἐκ G H B U: ἐν Ω* 22 ἴομεν N^r; cf. ad κ 251

- ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὁξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 25 βόθρον ὄρυξ' ὅσπον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἄμφ' αὐτῷ δὲ χοῆν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνωι,
 τὸ τρίτον αὐθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνον.
 30 πολλὰ δὲ γουνούμην νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα,
 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στείραν βοῦν, ἥ τις ἀρίστη,
 ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
 Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν οἷν ἱερευσέμεν οἴωι
 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισιν.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολήσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 35 ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
 ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἶμα κελαινεφές· αἶ δ' ἀγέροντο
 ψυχαὶ ὑπεξ' Ἐρέβεος νεκῶν κατατεθνηώτων,
 νύμφαι τ' ἡῖθεοί τε πολύτλητοί τε γέροντες
 παρθενικαὶ τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι,
 40 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν
 ἄνδρες ἀρηΐφατοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες.
 οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρόν δέος ἦρει.
 δὴ τότε' ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 45 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῶι,
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳι τ' Αἴδῃ καὶ ἐπαινῇ Φερσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὁξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἤμην, οὐδ' εἶων νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα

34-43 + 48-50a (lacers) Iul. Afr. P.Oxy. 412 i 1-13 (= h20) 35 (τὰ -)
 ApD Synt. 88.10 37 Clem. Paed. 2.8.3; Eudoc. 1989 38 Iren. adv. Haer. 1.9.4
 (cento); Eudoc. 743, 1157; sch Heph. 265.28 41 Plut. Mor. 317d; sch DThr
 234.14; 41a Epm. ε 179; (ἀρ.) ApS 43.5; Hsch. α 7154; (βεβ.) ApS 50.34; Hsch.
 β 441 44 Eudoc. 1175, 1210

24 εἶχον F 26 χάος F χεόμην Ar² Ω* M^{yp}: χέομεν Z F H^a M: χεάμην Zen
 28 πάλυνον F: -νε B 33 μεταπρέπη Bothe 37 ὑπεξ dedi: ὑπεξ vel ὑπ' ἐξ Ω
 Ἐρέβεος Knight: -εὺς h20 Clem. Z Ω*, -ους t* F H^c N Eust., -ες P 38-43 ath.
 Zen Arph Ar 39 θυμὸν Ω: ωτον h20 (οἶτον Hefermehl, cf. I 563) 40 τ' M
 42 παρὰ h20 B ἄλλοθεν ἄλλος h20 Ω* H^{yp}: ἔνθα καὶ ἔνθα H M^{yp} B U 43 (cf.
 633) del. Wilamowitz Hom. Unt. 142 n.3 47 Περσεφονείῃ(ι) Ω 48 αὐτὸς δὲ
 Ω*: αὐτὰρι ἐγὼ h20 M

- 50 αἵματος ἄσπον ἵμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
 πρώτη δὲ ψυχὴ Ἑλπήνορος ἦλθεν ἐταίρου·
 οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳι κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγεν.
 55 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 “Ἑλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα;
 ἔφθης πεζὸς ἰὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηὶ μελαίνῃ;”
 59 ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ’ οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ·
 61 “ἄσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος.
 Κίρκης δ’ ἐν μεγάρῳι καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 ἄφθορον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
 65 ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ’ Αἰδὸσδε κατήλθεν.
 νῦν δέ σε τῶν ὀπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
 πρὸς τ’ ἀλόχου καὶ πατρός, ὃ σ’ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
 Τηλεμάχου θ’, ὃν μούνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
 οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κιῶν δόμου ἕξ Αἶδαο
 70 νῆσον ἕξ Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα·
 ἔνθα σ’ ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμείο·
 μή μ’ ἄκλαυτον ἄθαπτον ἰὼν ὀπιθεν καταλείπειν
 νοσφισθεῖς, μή τοί τι θεῶν μῆνιμα γένομαι,

51 Iul. Afr. P.Oxy. 412 i 43 (= h20) 53–54a sch^D A 115 53 [Plut.] Hom. 2.124.2 54b Plut. Mor. 505a 57 (πῶς – ζ.) sch B 216b, λ 52; (πῶς ἦ.) ApD Synt. 33.6 61 Philox. fr. 452; Apio 224.14; Porph. fr. 377; (– x.) Philox. fr. 643; ApS 44.30; Max. Tyr. 13.8; Epm. α 310; 61a EtM α 1916 64 (ἐκ –)–65a ApS 45.1; EtM α 1980; EtGud 219.25 Stf.; sch Ξ 465 66–78 Macr. Sat. 5.7.13 66 + 72–73 Porph. fr. 378 66 (– γ.) sch X 334 70 (σχ.) ApS 148.8; Hsch. σ 3003 71 Cent. Par. 25.11; (– x.) sch Δ 380 72 Plut. Mor. 17c

52–55 ath. Callistr 52 ἐπὶ G^a P 54 ἄκλαυτον t* G H^a Eust. disertim: –στον Plut. Ω*. – cf. ad 72, δ 494 55 δάκρυσά τε G; cf. ad 87, 395 57 Ἑλπήνορ 190 Z Ω*: –ήνωρ G P M^a 58 ἰὼν “πᾶσαι”, G H N: ἐὼν (nov. Did) Ω* G^s 60 διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ add. F H^m N: abest ab 190 Ω* 61 οἶνος tt* Ω: ὕπνος (ex κ 68?) Porph. 62 δ’ ἐν 190 Ω*: ἐν H U: δ’ ἄν Blass 123, cf. ad κ 554 65 κατήλθε(ν) Ω* H^{yp} M^{yp}: βεβήκει H M 72 ἄκλαυτον Porph.^{vi} G H^a M^a B U Eust.: –στον tt* g^v Ω*: –θον Macr. καταλείπειν Porph. Ω* (–λιπεῖν N): –πη(ι)ς tt* G F

- ἀλλά με κακῆται σὺν τεύχεσιν, ἄσά μοι ἐστίν,
 75 σῆμά τέ μοι χεῦται πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης
 ἀνδρὸς δυστήνοιο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
 ταῦτά τέ μοι τελέσαι πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἑρετμόν,
 τῷ καὶ ζῶδες ἔρεσσον ἔων μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν.”
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 80 “ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.”
 νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν
 ἤμεθ', ἐγὼ μὲν ἀνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,
 εἰδῶλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηΐης,
 85 Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
 τὴν ζῶην κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρὴν.
 τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς εἶων προτέρην, πυκινὸν περ ἀχεύων,
 αἵματος ἄσσον ἵμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
 90 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο
 91 χρύσειον σκήπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγων καὶ προσέειπεν·
 93 “τίπτ' αὖτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἡελίοιο
 ἦλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
 95 ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἅπισχε δὲ φάσγανον ὀξύ,
 αἵματος ὄφρα πῖω καὶ τοι νημερτέα εἴπω.”
 ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 κουλεῶι ἐγκατέπηξ'. ὁ δ' ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαινόν,
 καὶ τότε δῆ μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·
 100 “νόστον δίζηαι μελιηδέα, παῖδιμ' Ὀδυσσεῦ·

74 (– τ.) ApS 94.14; Hdn ad A 302; (κ.) Hsch. κ 317 75a ApS 167.23; (χ.) Hsch. χ 376 77 (ἐρ.) ApS 75.30; Hsch. ε 5741 80 Eudoc. 713 84 sch Heph. 265.18 90–91a [Plut.] Hom. 2.44.3, 123.1; Procl. in Remp. i.172.28; Prisc. Inst. 17.159 91a Hsch. χ. 779; 91b ApD Synt. 179.19, 201.11, Pron. 39.20, 43.6; [Arcad.] 144.15 (Hdn i.560.7); (ἐμὲ δ' ἔ.) Prisc. Inst. 13.23 93–94a Luc. Dial. 8.17 94 Eudoc. 2261; (ὄφρα –) Luc. Dial. 48.24 95–96 Sext. Math. 1.286 100 sch [Aesch.] Prom. 590

74 κακῆται Ar tt* Z Ω*: -κεῖται “ἡ κοινή”, ApS U ὅσα t G^c F 75a και επι κ]τερεα κτερεῖζαι add. 143.02 78 ἔων t Ω*: ἐγὼ M^c B U μετ' ἐμοῖς t Ω*: μετὰ οἷς G 83 ἀγορεῦον quidam ap. sch^H, Z 85 Ἀντικλέεια Nauck 87 δάκρυσά τε G; cf. ad 55 92 διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ add. Eust.: abest ab 190 Ω* 93 αὖτ' ὦ Ar t Ω: αὕτως Zen. – cf. ad κ 281

- τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ οἶω
 λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὃ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ
 χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
 ἀλλ' ἔτι μὲν κε καὶ ὥς κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε,
 105 αἶ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἐταίρων,
 ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
 Θρινακίῃ νήσωι, προφυγῶν ἰοειδέα πόντον,
 βοσκομένας δ' εὗρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 Ἥελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
 110 τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἑάαις νόστου τε μέδῃαι,
 καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἵκοισθε·
 εἰ δέ κε σίνῃαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 νηὶ τε καὶ ἐτάροις. αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς,
 ὁψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους,
 115 νηὸς ἔπ' ἄλλοτρίης· δήεις δ' ἐν πῆματ' αἰκῶι,
 ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες.
 ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτείσειαι ἐλθὼν·
 αὐτὰρ ἐπὴν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
 120 κτείνῃς ἢ δόλῳ ἢ ἄμφιδὸν ὀξεῖ χαλκῶι,
 ἔρχεσθαι δῆπειτα λαβὼν εὐήρες ἐρετμόν,
 εἰς ὃ κε τοὺς ἀφίκηαι οἳ οὐκ ἴσσασι θάλασσαν
 ἄνερες, οὐδέ θ' ἄλῃσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσιν·

102b Porph. Hom. 81.5 Sod. 103 (ὅτι –) Max. Tyr. 38.7 109 [Plut.] Hom. 2.105.1; (πάντ' ἐφ. –) sch Lyc. 129b 110–112 [Plut.] Hom. 2.120.4; Stob. 2.8.13 110 (– ἑάαις) et 112a sch I 410–416 (Porph. Il. 106.4 Schr.) 114 (v.) Hsch. v 215 116b sch β 312d; sch Pind. Ol. 8.53a, 55c 122–123 Porph. Antr. 34 (Numen. fr. 45 L.) 122 Ath. 249d (parod.); sch Lyc. 800a; 122a Hdn ad O 17 122b–123 Strab. 14.5.24; Paus. 1.12.5; Choer. in Thd. i.258.40 122b Max. Tyr. 30.3; St. Byz. β 147

102 λήσειν 432 Ω: †λήσειεν (λήσειν σ' Naber Qu. Hom. 136) quidam ap. sch 106 δὴ Ω*: κεν 432 B U, κεν δὴ H 107 om. 119 108 δ' εὔρητε Ω: δε] ἰδητε 119 109 om. F:]γ ητε θνητων αν[θρωπων 119 110 ita Z Ω: ασιν]εις παριεις νοστοιο[119 τε tt Ω*: δε G 115 ἐν Ω*: ἐνὶ H^c 116 κατέδουσι(v) Ar t Ω: -οιεν desid. Arph(?) in sch β 312d: -ωσιν Blass 261 118 ἀποτείσειαι Fick: -τίσ(σ)ειαι Z Ω 119 ἐπει F P 122–137 cf. vv.ll. ψ 269–284 122 ἴσσασι F: ἴσσασι tt Ω*

- οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασσι νέας φοινικοπαρήους
 125 οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
 ὅππότε κεν δῇ τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
 φήγῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνά φαιδίμῳ ὦμῳ,
 καὶ τότε δῇ γαίῃ πῆξας εὐήρες ἐρετμόν,
 130 ἔρξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 ἄρνειόν ταῦρόν τε συὼν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 οἴκαδ' ἀποστείχειν ἔρδιν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 πᾶσι μάλ' ἐξείης. θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
 135 ἀβληχρὸς μάλ' αὖ τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνη
 γῆραι ὑπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δέ λαοὶ
 ὄλβιοι ἔσσονται. τὰ δέ τοι νημερτέα εἶρω.”
 ὧς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 “Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ' οὕτως ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
 140 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 μητρὸς τήνδ' ὁρώ ψυχὴν κατατεθνηυῖαν·
 ἧ δ' ἀκέουσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, οὐδὲ δὴν υἱὸν
 ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθῆσασθαι.
 εἰπέ, ἄναξ· πῶς κέν με ἀναγνοίῃ τὸν ἐόντα;”

125 Arn ad K 351; 125b sch Pind. Ol. 9.36a, c 126 (– ἄρ.) EtM 711.10; cetera v. ad Ψ 326 127 (νῦν δῇ –) EtG α 593/EtM α 1025; (ὅππ. κεν < >) Antiatt. 82.1 (unde Phot. Lex. α 1009, Suda α 1334, Synag.^B α 906); (ἄ. ὁδ.) Hsch. α 3178 128 Max. Tyr. 10.5; EtG α 573; sch Heph. 292.24, 328.3, 342.8, 351.2; 128a Epm. AO ii.345.5; (ἀθ.) ApS 12.13; Hsch. α 1582; EtG α 136/EtM α 382 131 [Plut.] Hom. 2.145.8 134b–135 (– ἐλ.) ApS 2.23 134b–135 (ἀβλ.) sch κ 490 134b Arn ad Λ 163; Epm. π 186; (ἐξ ἁλ.) ApS 70.1; Hsch. ε 3544 135 (ἀβλ.) cf. Ael. fr. 179; Hsch. α 148, cf. 147 136a Hdn ad Λ 385; sch κ 316 137b ApS 92.26; Artem. 1.1 (4.19 P.) 142–143 Porph. fr. 378 144 (πῶς –) ApS 35.8

124 οὐδ' Ω*: οὐκ G γ' Ω*: τ' P: om. G ἴσασσι Vind. 133: ἴσασσι Ω 127 ξυμβλήμενος t Z Ω*: συμ- G P M Eust. 128 φήγ(ι) tt* Z Ω: φησει 119, φῆσει Max. 130 ἔρξας 119 G F: ῥέξας Ω*: utrumque Eust. – cf. ad I 535, Ξ 62 131 ἄρνειόν ταῦρόν (cf. ψ 278) t Ω: ταυρον τ ἀργεῖον 119 134 ἐξ ἁλὸς (nov. Hdn) tt Z Ω: ἐξἁλὸς Hdn: ἐξ' (= ἐξω) ἁλὸς Ptol insulse 137 τὰ δέ Ω*: τὰδε F N^{ce} Eust. 142 ἀκέουσ' t Ω: etiam ἀκέων agn. Eust.; cf. ad Δ 22 οὐδὲ δὴν G F H^a: οὐδ' ἐόν t Ω*: οὐδέ οἱ N 144 με t Ω*: μοι G P

- 145 ὥς ἐφάμην· ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 “ῥηϊδίον τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
 ὃν τινα μὲν κεν ἑᾷς νεκύων κατατετηνῶτων
 αἵματος ἄσπον ἵμεν, ὃ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει·
 ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὃ δέ τοι πάλιν εἴσιν ὀπίσσω.”
- 150 ὥς φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἀϊδος εἴσω
 Τειρεσίαιο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μῆτηρ
 ἦλυθε καὶ πῖεν αἶμα κελαινεφές. αὐτίκα δ' ἔγνω
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 155 “τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα
 ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὀράσθαι.
 μέσσωι γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
 Ὀκceanός μὲν πρῶτα, τὸν οὐ πῶς ἐστι περῆσαι
 πεζὸν ἰόντ', ἣν μὴ τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
- 160 ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις
 νηί τε καὶ ἐτάροισι πολὺν χρόνον, οὐδέ πω ἦλθες
 εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;”
 ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 “μῆτερ ἐμή, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Αἶδα
 165 ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο·
 οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι διζύν,
 ἐξ οὗ τὰ πρῶτισθ' ἐπόμεν Ἀγαμέμνονι δίωι
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
- 170 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

146 Theo Prog. 72.3; Eudoc. 44 148b et 149b sch^h A 239; 148b Hdn ibid.
 149a sch Δ 55a 150b (al.) Eudoc. 344; Epm. ε 174 151a sch N 582
 155–156 Eudoc. 2049–2050 155 (τ. ἐμ.) ApD Synt. 313.8 157–158 Porph.
 Il. 192.32 Schr. 157–158a Strab. 15.1.25 158 Procl. in Remp. i.169.11
 164 (μ. ἐμ.) ApD Synt. 313.10 164 (χρ. –)–165 Luc. Dial. 38.1 166 (οὐδέ –)–
 167 (γ. ἐπ.) ApD Pron. 111.29 167 Eudoc. 868

145 αὐτίκ' 143a Ω*: αὐτίς F U 146 ἐπὶ Ω*: ἐνὶ tt H^r θήσω 77 tt Ω*: θείω
 F 147 κεν ἐᾶ(ι)ς Ω: κ' ἐάαις (cf. 110) Bentley; cf. ad v 359 149 ἐπιφθονέοις t
 Ω* (cf. Chantr. II 249): –έεις G F U: –έης T 152 ἐπὶ Ω: ἐτι 77 156 τάδε g^V Ω:
 τότε t 157–159 ath. Ar 159 ἰόντ' G Eust.: ἐόντ' Ω*. – cf. ad 58
 161–162 ath. Arph 166 πω ἀμῆς fere Ω (ἀμμή P): πη ἀλλης 77

- τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
 ἦ δολιχὴ νοῦσος, ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιοχόμενη κατέπεφνεν;
 εἰπέ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
 175 ἦ ἔτι πάρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 εἰπέ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλὴν τε νόον τε,
 ἦέ μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει
 ἦ ἤδη μιν ἔγχευεν Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος.”
 180 ὣς ἐφάμην· ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 “καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέραι δάκρυ χεούσῃ.
 σὸν δ' οὐ πῶ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἐκῆλος
 185 Τηλέμαχος τεμένεα νέμεται καὶ δαίτας εἵσας
 δαίνυνται, ἃς ἐπέοικε δικασπύλον ἀνδρ' ἀλεγύνειν·
 πάντες γὰρ καλέουσι. πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
 ἀγρῶι, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται. οὐδέ οἱ εὐναί
 δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 190 ἀλλ' ὃ γε χεῖμα μὲν εὐδὲ ὄθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ,
 ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροὶ εἴματα ἔσται·
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρα,
 πάντῃσι οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδοιο

171–173 [Plut.] Hom. 2.204 171–172 EtG α 1241/EtM α 1875 172 ApD
 Coni. 224.22, 225.4; Hdn ad Ξ 265, Y 17; Io. Alex. 208, 209; [Arcad.] 185.11;
 Epm. η 20; sch DThr 105.2 182–183 Eudoc. 837–838 184 (ἀλλὰ –)–187a
 sch ζ 54 185 (– ν.) Porph. Il. 253a4/b8 Schr.

173 ἀγανοῖσι βέλεσσιν 143a 433 434 H, –νοῖσιν Z^λ: –νοῖς βέλεσσιν U: –νοῖς
 βελέεσσιν t Ω*. – cf. ad 199 et γ 280 174 ὃν Ar Ω: οὖς Arph 178ab κτήσιν
 ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα | εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό
 τε φήμην (= τ 526–527) add. H^m N; 178b habet 143a in mg.: neutrum habent
 433 434 180 ἀμείβετο ἰπότνια μήτηρ 433 Ω*: ἀμειβομένη προσέειπεν G
 185 τεμένεα Ar: –νη (nov. Did) tt Ω (–νει G) 190 ἐνὶ οἴκῳ(ι) Ω*: κατὰ δῶμα G
 191 κόνι (cf. Ω 18) 433 sch G H B U Eust.: κόνει Z Ω* ἔσται Knight (cf. orac.
 ap. Hdt. 1.47.3): ἦσται Zen Z Ω*, ἦσται H: εἴσται F^c, εἴσται P: ἦστο Ar

- φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαί βεβλήσονται εὐναί.
 195 ἔνθ' ὃ γε κεῖτ' ἄχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει
 σὸν νόστον ποθέων, χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει.
 οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον·
 οὔτ' ἐμέ γ' ἐν μεγάροισιν εὖσκοπος Ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνε,
 200 οὔτε τις οὐν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥ τε μάλιστα
 τηχεδὸν στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμὸν,
 ἀλλὰ με σὸς τε πόθος σά τε μῆδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.”
 ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ γ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίζας
 205 μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηυῖης.
 τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
 τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἵκελον ἦ καὶ ὀνείρωι
 ἔπτατ'. ἐμοὶ δ' ἄχος ὅξυ γενέσκετο κηρόθι μάλλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 210 “μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,
 ὄφρα καὶ εἰν Αἴδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
 ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
 ἦ τί μοι εἰδῶλον τόδ' ἀγαυὴ Φερσεφόνεια
 ὥτρυν', ὄφρ' ἔτι μάλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω;”

194 Teles p.53.4 H.; 194a Hdn ii.1252; (κεκ.) Hsch. κ 2057; 194b ApS 51.11; Epm. β 28 201 EtM 576.26; EtGud 385.33 Stz.; cf. Iul. Or. 8.243d; 201a Philod. De morte 28.7 202–203 [Ammon.] Diff. 190; Eudoc. 2062–2063; EtGud 515.18 Stf. 203 ApS 7.31; (ἀγ.) Hsch. α 316, 320 204–208 Macr. Sat. 5.7.8 206–208 id. 5.5.14 206–208 (ἔπ.) Philod. Poem. 1.106.17 207 (– εἵκ.) Phot. ε 183; Suda εἰ 45; Synag. ε 95; EtM 296.4

194 κεκλιμένων (nov. Hdn) 435 Z Ω: κεκλαμένων Hdn Hsch.: δὲ κειμένων Teles^{codd.}: κεκλιμένωι Hartman: κακχυμένων van Leeuwen: καὶ καλάμων Naber cl. Pl. Rep. 372b βεβλήσται 435 Z Ω*: -ατο tt* H, βεβολήατο Epm. 196 νόστον ποθέων “αἱ χαριέστεραι γραφαί”, G H^{yp} M^{yp} B N: πότμον γοόων 77 433 435 Z Ω² N^{yp}: utrumque nov. Eust. (sed τὸν πότμον: an olim ὃν π.?) δ' ἐπὶ Ω: δέ εἰ Düntzer cl. ζ 169 (Δ 321, Θ 103) 199 ἀγανοῖσι βέλεσσιν 433 435 H (σιν): -νοῖς βελέεσσ(σ)ιν Ω* (-νοῖσι F). – cf. ad 173 202 μῆδεα 9 tt Ω: κήδεα Vrat. 28 205 ψυχὴν t Ω* H^c: -ῆς H P U 206 ἐφωρμήθην t F M B N Eust.: ἐφορμ- 9^{a?} Ω* ἀνώγει 9 t H Eust.: ἀνωγει(ν) H^s Ω*: ἀνωγε . 435 211 φίλας Ω: δο]μοις 223 213 Φερσεφόνεια 223 G: Περσ- Ω* 214 ὄτρυν' U στοναχίζω Vrat. 28: στεν- 223 Ω

- 215 ὥς ἐφάμην· ἥ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 “ὦι μοι τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
 οὐ τί σε Φερσεφόνεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε τίς τε θάνησιν·
 οὐ γὰρ ἔτι σάρκάς τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν,
 220 ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
 δαμνᾶι, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπηι λεύκ' ὀστέα θυμός,
 ψυχὴ δ' ἥϊτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότνηται.
 ἀλλὰ φώωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπησιθα γυναίκεϊ.”
 225 νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες
 ἤλυθον, ὥτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Φερσεφόνεια,
 ὅσσαι ἀριστῆων ἄλοχοι ἔσαν ἡδὲ θύγατρες.
 αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀολλέες ἡγερέθοντο,
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην.
 230 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
 οὐκ εἶων πίνειν ἅμα πάσας αἶμα κελαινόν.
 αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, ἡδὲ ἐκάστη
 ὄν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.
 235 ἔνθ' ἦτοι πρῶτην Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν,

216 Eudoc. 2051 217 (ἀπ.) ApS 40.30; Hsch. α 5856 218 Eudoc. 494; Melet. Nat. hom. 54.10 219–222 Porph. fr. 373 219 Plut. Mor. 1130d; Aristid. Quint. 2.17; Eudoc. 654; Orio 76.6; (ἴνες) ApS 91.16; Hsch. ε 975, ι 674 222 Plut. Mor. 944f; Favor. Corinth. 9 (parod.); Theophil. ad Autol. 2.38; Porph. Il. 2.17 Schr.; Cent. Par. 44.88 223–224 Plut. Mor. 16e 223 Cent. Par. 28.18 223 (ταῦτα –)–224 Eren. Philo 96 227 Eudoc. 545, 1156 233 (πρ.) ApS 135.23; Hsch. π 3581 234 (ὄν γ.) ApD Synt. 315.1 234b id. ibid. 412.1 235–237 sch Pind. Pyth. 4.127

216 ὦι 223 Eust.: ὦ F P, ὦ Ω* περὶ πάντων 182 t Ω: πάντων πέρι (ut v 33) van Leeuwen 217 Φερσεφόνεια G M^s B: Περσ- Ω* 218 τίς τε Monro HG 265: τίς κε G M^{yp} N (τίς Eust.): τις [182: χέν τε t g^v Ω*, κεν U θάνη(ι)σιν G F N Eust.: -ωσι(v) t g^v Ω* 221 δαμνᾶ(ι) Hdn t Z Ω*: δάμνα(ι?) Ptol: δαμᾶ F: δάμνατ' G U: δάμναται ὥς κεν Crates: δάμναι vel -αι Willi (P. Probert–A. Willi, Laws and Rules in Indo-European, Oxonii 2012, 272). – cf. Alc. fr. 364.2 222 ὄνειρος tt Ω*: -ον B 223 φώωσδε tt Ω*: φάωσδε G H^c: evanuit N 226 Φερσεφόνεια G H B: Περσ- H^s Ω* 233 ἦδε Ar “καὶ οἱ ἄλλοι” G B, ἦδε P: ἥ δε (nov. Did) Ω* 235 πρῶτον H M B εὐπατέρειαν cf. ad Z 292

- ἢ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔχγονος εἶναι,
 φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
 ἢ ποταμοῦ ἠράσσατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
 δς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαίαν ἵησιν.
 240 καὶ ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα·
 τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος γαιήροχος Ἐννοσίγαιος
 ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη οὐρεὶ ἴσον
 κυρτωθέν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητὴν τε γυναῖκα·
 245 λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “χαῖρε γύναι φιλότητι· περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
 τέξεις ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφῶλιοι εὐναί
 250 ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε.
 νῦν δ' ἔρχεο πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο μῆδ' ὀνομήνης·
 αὐτὰρ ἐγὼ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων.”
 ὧς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα·
 ἢ δ' ὑποκουσαμένη Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα,
 255 τῷ κρατερῷ θεράποντε Διὸς μέγαλοιο γενέσθην
 ἀμφοτέρω· Πελίδης μὲν ἐν εὐρυχώρῳ Ἰαωλκῶι
 ναίει πολύρρητος, ὃ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι.

238 Strab. 8.3.32 239 Eudoc. 443 243–244 sch^{pap} Φ 238–239 (v.100.14 E.); Hermog. Id. 333.1 R. 243–244 (κυρτ.) Macr. Sat. 5.3.4 245 + 254 Anon. Fig. iii.118.5 Sp. 245 + 254a Hermog. Inv. 201.19 R. 245 Cent. Par. 5.44; (– ζ.) [Plut.] Hom. 2.22.8; Poll. 7.68; Anon. Trop. iii.210.11 Sp.; Cocondr. 237.24; [Choer.] Trop. 245.5; Anon. CAG xxi(2).184.19; EtM 414.18 246 (φ. ξ.) Plut. Mor. 654c 248–250 (ἀθ.) Gell. 3.16.15 248–249a Porph. Il. 148.25 Schr. 248 Eudoc. 234 251 ead. 916 254 (v. ad 245); sch Pind. Pyth. 4.242a

236 ἀμύμονος Ar t Ω: ἀτασθάλου quidam ante Did 241 ἄρα εἰς- F H^r P N U Eust.: ἄρ εἰς- Ω* 243 περιστάθη t* sch Ω: παρίστατο Macr. 245 om. Zen 182, ath. Ar: habent 72 Ω παρθενίην tt* Z Ω*: -ιχήν Poll. [Plut.]^{vi} Herm.^{vi} M B U 248 γύναι Eudoc. Ω: γυνή tt* 249 τέξεις Ar Gell. Ω* M^s: τέξεαι Zen, τέξει t* τέκνα (non elisum) 182 436^a Ω* et [Hes.] F 31.2 pap.: τέχν' 436^a N ἀποφῶλιοι Ar 182 t Ω [Hes.]: ἀνεμῶλιοι quidam ante Did 251 ἔρχεο G: -εὐ t Ω* 253 ἐδύσετο Bekker: -σατο Ω 256 Ἰαωλκῶι Z Ω*: Ἰαολκῶι(ι) 72 F H^c M^a B^c N: Ἰαλκῶι G

- τοὺς δ' ἐτέρους Κρητῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
 Αἴσονά τ' ἠδὲ Φέρητ' Ἀμυθῶνά θ' ἱππιοχάρμην.
 260 τὴν δὲ μέτ' Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,
 ἣ δὴ καὶ Διὸς ἠϋχετ' ἐν ἀγκοῖνῃσιν ἰαῦσαι,
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιονά τε Ζῆθόν τε,
 οἳ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο
 265 πύργωσάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
 ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῶ περ ἔοντε.
 τὴν δὲ μέτ' Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
 ἣ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμονα θυμολέοντα
 γείνατ' ἐν ἀγκοῖνῃσι Διὸς μέγαλοιο μιγεῖσα·
 καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
 270 τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρής.
 μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
 ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρόρισι νόοιο
 γημαμένη ὧι υἱί, ὃ δ' ὄν πατέρ' ἐξενάριξας
 γῆμεν. ἄφαρ δ' ἀνάπτυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν·
 275 ἄλλ' ὃ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
 Καδμείων ἦνασσε θεῶν ὀλοᾶς διὰ βουλᾶς·
 ἣ δ' ἔβη εἰς Αἶδαο πυλάρταο κρατεροῖο
 ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
 ὧι ἄχρ' ἐσχομένη τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω

258–259 *ibid.* 4.223 258–259a *ibid.* 4.127 259a *St. Byz.* α 144
 261 *Matro fr.* 1.39 O.–S. (parod.); 261b *ApS* 5.16 263–265 *Paus.* 9.5.7
 263 *Diod.* 19.53.5; *sch A.R.* 1.735–737a 271–274 *Paus.* 9.5.11 271–272a *sch*
Eur. Ph. 1456 271 *ibid.* 12; (x. τ' 'E.) *Hsch.* κ 436 272 *Eudoc.* 84, 2024;
 272b *ApS* 18.13 273–274 (γ.) [*Ammon.*] *Diff.* 120; *Anon. π.* ἀκυρολ. 3
 273 *EtGud* 310.18 *Stf.* 273b–274 (γ.) *sch Lyc.* 437 274 (ἄφ. –) *Hdn i.* 229.8;
 (ἀνάπ.) *ApS* 35.17 (*Hld fr.* 15); *Hsch.* α 4533; *Phot. Lex.* α 1625 278 *Plut.*
Mor. 516b; *Eudoc.* 1712, 2010; *EtG β* 278; *sch Eur. Ph.* 1456 279a *Hsch.* ω 9

261 ἠϋχετ' *van Leeuwen:* εὔχ- 182 t Z Ω ἰαῦσαι 72 182? (*ιαυ[ex ιασ[] Z*
 Ω: ἰαύειν *ApS:* μιγήναι t* 264 πύργωσάν τ' *Hdn Z* Ω*: *πυργώσαντ'* (*deprec.*
Hdn) F U μὲν Ar 182 t Ω*: *μιν Arph H^s P M^λ M^c* γ' ἐδύναντο 72 Ω*: *γε δύν-*
G B, τε δύν- N 267 θρασυμέμονα (*cf. E* 639) 182 Ω*: *κρατερόφρονα* (*cf. Ξ*
 324) *M^{yp} B N* 272 αἰδρόρι(υ)σι *ApS F H^c M B U[?]:* -δρεῖ- 72^{uv} tt* Ω* 273 υἱί G
 N: υἱεῖ *Paus.* Ω*: υἱῶι tt*. – *cf. ad Π* 177, ξ 435 278 ὑψηλοῖο 182 tt* Ω:
 ὑψορόφοιο *Eudoc.*¹⁷¹² μελάθρου 72 182 tt* *sch Z* Ω: δόμοιο *Plut.*

- 280 πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἑρινύες ἐκτελέουσιν.
καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς
γῆμεν ἐδὼν μετὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
ὀπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαιος,
ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῶι Μινυηΐωι ἱφι ἄνασσεν·
285 ἥ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δὲ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμην Πηρῶ τέκε, θαῦμα βροτοῖσιν,
τὴν πάντες μνῶοντο περικτίται· οὐδ' ἄρα Νηλεὺς
τῶι ἐδίδου ὅς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπους
290 ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληΐης
ἀργαλέας. τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρ' ἐπέδησεν
δεσμοί τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροιώται.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελέοντο
295 ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὥραι,
καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληΐη
θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτέλεσεν ἐφετμῆν.
καὶ Ληδὴν εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παρὰ κοιτίν,
ἥ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέωι κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
300 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,

280 (μ. ἐρ.) Hsch. μ 1296 281–282 D.H. Comp. 98 281–282a AB 1158;
sch DThr 444.24 281 (– π.) Arn ad Λ 692 284–285a sch Λ 690a¹ 286 Arn
ad Λ 692; sch A.R. 1.156–160a 292b sch Aesch. Pers. 572 294 (= ξ 293)
Eudoc. 271 295 (= ξ 294) Cent. Par. 4.4; (– ἔτ.) sch v 65 298 Choer. in Thd.
i.303.24, 304.6 300 cf. ad Γ 237; adde (300a) EtM 493.20; EtGud 302.40 Stz.;
(300b) EtGud 236.30 Stz.

282 μετὰ 182 tt* G M B U Eust.: διὰ Dion. Ω* B^s 285 ἥ δὲ Hdn G H^a M^a
N, ἥδε 72: ἥδε F: ἥδε Ar Ω*: ὅς δὲ Bothe 286 Χρομίον 72 G Eust. disertim:
Χρόμιόν Ω*. – cf. ad Δ 295, E 160, 677, Θ 275 287 Πηρῶ 72 288 οὐδ' ἄρα
Ar (sive Arph iudice Nitzsch): οὐδέ τι (nov. Did) Z Ω 289 βόας 72 Ω*: βούς
H^a, βούς N. – cf. Chantr. I 226 292 μοῖρ' ἐπέδησε(ν) 72 Ω*: μοῖρα π- N et
nimirum Ar, cf. ad Δ 517 294 ἐξετελέοντο Knight: –λεῦντο Z Ω 297 θέσφατ'
ἅπαντ' 72 ἐτέλεσεν ἐφετμῆν (cf. O 593) B: ἐτελείετο βουλὴ (cf. A 5) Ω* B^v
298 Τυνδαρέου 182 t Ω*: –άρεω 72 F: –άρεως Z U 299 Τυνδαρέωι Hdn 72 P
U Tz Eust.: proparox. Ω*: sine accentu 182: –ρέου H^a κρατερόφρονε 182 Ω*:
–νι M U 300 Πολυδεύκεα (tt) Z Ω*: –κην Tz

- τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·
οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
τεθνάσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσιν.
- 305 τὴν δὲ μέτ' Ἴφιμέδειαν Ἀλωῆος παράκοιτιν
εἴσιδον, ἥ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι,
καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω δὲ γενέσθην,
ἾΩτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐπιάλτην·
τοὺς δὴ μηκίστους θρέψε Ζεῖδωρος ἄρουρα
- 310 καὶ πολὺ καλλίστους μετὰ γε κλυτὸν Ὀρίωνα·
ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
εὖρος, ἀτὰρ μῆχός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
φυλόπιδα στήσιν πολυαῖχος πολέμοιο·
- 315 Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὅσσηι
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
καὶ νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἔχοντο·
ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς ὃν ἡύκομος τέκε Λητώ

302 (ἐνερθεν γ.) Epm. v 39 303–304 Orig. c.Cels. 3.22; Sext. Math. 9.37; sch^D Γ 243; sch Pind. Nem. 10.103; (– τεθν.) ApS 78.15; Dio Prus. 32.16; sch Pind. Pyth. 11.95; sch Lyc. 511a 303 (– ἐτ.) sch Lyc. 565a; (ἐτ.) Hsch. ε 6551; sch Pind. Nem. 10.112a; sch Luc. 251.7 304 (τιμ. –) Choer. in Thd. ii.88.28; EtM 559.20; (τιμ. δὲ λ.) Hdn ii.16.26; EtGud 364.5 Stz. 308–316 Macr. Sat. 5.13.18 309–310 Diod. 4.85.7; sch Pind. Isth. 4.83b 309 (μῆχ. –) + 310b, 311b–312 Porph. Od. 105.7 Schr. 310b–312 sch Arat. 324 310b ibid. 641 311–312 Matro fr. 1.44–55 O.–S. (parod.); [Plut.] Hom. 2.145.10; EtM 343.22 311 Orio 99.6; (ἐννέω.) ApS 68.11; Hsch. ε 3196; (ἐννηπ. ἥ.) Hsch. ε 3203 313–316 [Iustin.] Cohort. 28 313–314a, 315 (– θ.) sch λ 309 313 (ἀπ.) Did ad N 584; EtG α 1002/EtM α 1561 315–317a Auct. π. ὕψ. 8.2 315–316 David CAG xiv(2).59.6 315–316a Strab. 1.2.20; Epm. ε 97 315 (– μέμ.) sch γ 171a¹ 315 (αὐτὰρ –)–316a Luc. Dial. 26.4 317b Porph. Od. 106.8 Schr.

301 τοὺς τ ἄμφω U κατέχει 72 Ω: (κάτεχ)εν H^s (ex Γ 243?) 302–304 διασκευαστῇ tribuit sch-Pind. 302 νέρθεν 72 Ω*: ἐνερθεν t F (οἳ κ' ἔν-): incertum utrum 182 πρὸς G H^{yp} U Tz: πὰρ 72 B N, παρὰ Ω* ἐλόντες Tz 304 λελόγχασιν 182 tt Ω: -χασ' ci. Eust. 308 Ἐπιάλτην 182 t sch^H (Hdn?) G: Ἐφι- 72 Ω*. – cf. ad E 385 309 τοὺς tt G F H^a M^a: οὓς 72 143c [182] Z Ω* 313 οἳ ῥα καὶ 72 182 Macr. Ω: καὶ γὰρ ἐν t* ἀπειλήτην 72 182 et fere Ω: -είτην Eust.^{yp}. – cf. Chantr. I 306 315–316 ath. Ar 315 ἐπ' (Ὅσσηι) 72 tt* Ω: ἐν Macr.

- ἀμφοτέρω, πρίν σφωῖν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
 320 ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθέϊ λάχνην.
 Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἴδον καλήν τ' Ἀριάδνην,
 κοῦρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεύς
 ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηναίων ἱεράων
 ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἕκτα
 325 Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ Διονύσου μαρτυρίῃσιν.
 Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἴδον στυγερὴν τ' Ἐριφύλην,
 ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμῆντα.
 πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας·
 330 πρίν γάρ κεν καὶ νύξ φθίτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὥρῃ
 εὔδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἐταίρους
 ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.”
 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 κηληθμῶν δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
 335 τοῖσιν δ' Ἀρήτῃ λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
 “Φαίηκες, πῶς ὕμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι
 εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἵσας;
 ξείνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
 340 οὕτω χρήζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.”
 342 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένης·

319 (πρίν –) ApD Pron. 91.13; (i.) Hsch. ι 762 320 (πυκ. –) ApS 54.26
 321–322 + 324a sch A.R. 3.997–1004a 325a EtM 266.44; (Δ.) cf. Hsch. δ
 1178; 325b Epm. in A 1 B^{1a}; (μ.) Hsch. μ 322 326 (στ. –)–327 sch Pind. Nem.
 9.35c 327 ApS 55.34; Clem. Paed. 2.109.4, Str. 2.64.1; Paus. 9.41.3; Eudoc.
 1335 330 (καὶ – ἄμ.) ApS 117.9 333–334 Gell. 5.1.6 333 (al.) Macr. Sat.
 5.5.1 334 Eudoc. 2271; EtM 510.31; Ἑκλ. AO ii.454.18; (κηλ.) ApS 99.1; Hsch.
 κ 2498 337 Cent. Par. 4b.27; (φρ. –) ApS 64.28; Hsch. ε 1093 340 (κ.) Hsch.
 κ 3379?

320 γένυς Hdn 72 t Ω*: -υν F B U Eust. 321 Ἀριάδνην cf. ad Σ 592
 324 ἦγε μὲν Z Ω: γῆμεν t ἀπόνητο t Ω: ἐτέλεσ(σ)εν H^{yp} δέ μιν Ω*: γε μεν
 H ἕκτα Ar Ω* M^{yp}, κτάνε F: ἔσχε(ν) Arph P M B Eust.^{yp} 326 στυγερὴν t Ω*:
 καλήν G^a 331 ἐλθόντ' ἐς H^c T: -όντας Ω* 333 ἔφαθ' οἱ t* Ω: φάτο τοι Gell.
 340 ὑμῖν Ω, ὕμειν 192: ὕμιν H^s: fort. praestat ὕμιν (encl.)

- 344 “ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ’ ἀπὸ δόξης
 345 μυθεῖται βασιλεια περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε.
 Ἀλκινόου δ’ ἐκ τοῦδ’ ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.”
 τὸν δ’ αὖτ’ Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 “τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἶ κεν ἐγὼ γε
 ζῶδς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω·
 350 ξείνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
 ἔμπης οὖν ἐπιμείναι ἐς αὔριον, εἰς ὃ κε πᾶσαν
 δωτίνην τελέσω· πομπή δ’ ἄνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ’ ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ’ ἐνὶ δῆμῳ.”
 τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 355 “Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ’ αὐτόθι μῖμνεν
 πομπήν τ’ ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοίτε,
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
 πλειότερη σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ’ ἰκέσθαι·
 360 καὶ κ’ αἰδιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
 πᾶσιν, ὅσοι μ’ Ἰθάκηδε ἰδοίαιτο νοστήσαντα.”
 τὸν δ’ αὖτ’ Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 “ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὐ τί σ’ εἵσκομεν εἰσορώνωντες
 ἡπεροπῆά τ’ ἔμεν καὶ ἐπὶ κλοπον, οἷά τε πολλούς
 365 βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
 ψεύδεά τ’ ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο.
 σοὶ δ’ ἔπι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί.

344 (– σκ.) ApS 40.4; (ἀπὸ σκ.) Hsch. α 6633 346 (– ἔχ.) sch Z 78a
 348 (– ἔπ.) Eudoc. 252 360 ead. 157 367 (– ἐπ.) Hdn ad Φ 110

343 δς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν (= η 156) add. G F M^c N U
 Eust.: abest ab 192 Ω*: etiam (343a) καὶ μῦθοις ἐκέκαστο, παλαιὰ τε πολλὰ
 τε εἰδώς (= η 157) largitur U 344 ἡμῖν T Eust., ἡμῖν H: ὕμιν G, ὕμιν vel
 ὕμιν t H^s Ω* 348 ἔσται ἔπος H^{yp} Ω*: ἔστω ἔπος t P: ἔσται γέρον H: ἔπος
 ἔσσεται F U 353 δῆμῳ(ι) 192 F H M U Eust.: οἴκῳ(ι) (ex α 359, φ 353) Ω*
 357 τ’ Ω*: δ’ M Eust. ὀτρύνοιτε Z Ω*, -νῆτε N: ἀρτύνοιτε Herwerden: πομπή
 δ’ ὀτρύνοιτο H^{yp} 359 πλειότερη(ι) σὺν χειρὶ Ar Z Ω: -ρησις χερσὶ Arph
 364 πολλούς Zen 192 Ω: †πολλούς Ar (πολλὰ Düntzer, cf. ι 128, λ 536)
 365 ‘πολ. an corruptum?’ Von der Mühl: possis πολυστρεφείας 367 ἔπι
 Hdn (t) Ω*: ἐνὶ P M N Eust.^{yp} ἐνὶ δὲ Ω*: ἡδὲ F^r

- μῦθον δ' ὥς ὅτ' αἰδοῖς ἐπισταμένως κατέλεξας,
 πάντων Ἀργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.
 370 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἳ τοι ἅμ' αὐτῶι
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
 νῦξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
 εὔδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
 375 καὶ κεν ἐς ἡῶ διαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
 τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου·
 380 εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἐγὼ γε
 τούτων τοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεύειν
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο,
 οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν αὐτὴν,
 ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.
 385 αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλην
 ἀγνὴ Φερσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
 ἦλθε δ' ἔπι ψυχὴ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο
 ἀχθυμένη· περὶ δ' ἄλλοι ἀγηγέραθ', ὅσοι ἅμ' αὐτῶι
 οἴχῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
 390 ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 κλαίει δ' ὃ γε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
 πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·

368 Plut. Mor. 874b; 368a sch Θ 93a¹ 379 Eudoc. 603 385b Cent. Par.
 16.13 386a sch κ 491 388 Eudoc. 1990 391 ead. 819 392a ApS 132.1; sch
 Φ 7; (π.) Hsch. π 2385

368 κατέλεξας (cf. 370) Ω: ἀγόρευσας t (ἡγόρευκεν) 369 πάντων τ' H^c N
 373 δ' Ω*: om. F ἦδε Ω*: ἦδη F M^s B N 374 μεγάρῳ(i) 192 Ω*: -ων H^a: -οις
 G N 376 μεγάρῳ(i) 192 Ω*: -οισι (καὶ κήδεα) P 380 δ' ἔτ' B: δετ' 192, δέ τ'
 Ω* ἔγωγε Ω*: ἔπειτα G U Eust. 381 τοι scripsi: σοι 192 Ω: σοὶ Bekker
 ἀγορεύσαι H^s P M^r B N 385 ἄλλην Arph B U: -η(i) Ar (cl. i 458) t Ω*. – cf. ad
 ε 369 386 ἀγνὴ t Ω*: αἰνὴ G N Eust.^{1p} Φερσεφόνεια 192 G P B N: Περσ- t
 Ω* 388 ἀχθυμένη 192 Z Ω*: -ύμενος (cf. 90–91) P^a ἄλλοι G: -αι Ω*: αὐτὸν t
 ὅσοι G: -αι Ω*. – cf. ad ω 21 ἅμ' αὐτῶ(i) Ω*: ἄριστοι t G 390 ἶδεν
 ὀφθαλμοῖσι h21 (ιδον) sch G: πῖεν αἶμα κελαινόν (~ 98) 192 Ω*
 392 ορξεσθαι h21

- ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἱς ἔμπεδος οὐδέ τι κίχυσ,
 οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
 395 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 “Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
 ἦε σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασεν
 400 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν;
 ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
 βοῦς περιταμνόμενον ἥδ' οἴων πῶεα καλὰ,
 ἦε περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἥδ' ἐ γυναικῶν;”
 ὧς ἐφάμην· ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 405 “διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 406 οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασεν
 408 οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
 ἀλλὰ μοι Αἴγισθος τεύξας θανάτῳν τε μόρον τε
 410 ἔκτα σὺν οὖλομένῃ ἀλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας,
 δειπνίσσας, ὧς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
 ὧς θάνον οἰκτίστωι θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἐταῖροι
 νωλεμέως κτείνοντο σύες ὧς ἀργιόδοντες,
 οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
 415 ἦ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖνι.
 ἦδ' ἡ μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
 μουνᾶς κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὧς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας

393–394 Eudoc. 635–636, 687 393 (οὐδέ –)–394 ApS 20.20; (κίχ.) id.
 99.27; Hsch. κ 2668 401a sch Arat. 125 402 ApS 150.15; (περ.) Hsch. π 1905
 403 (– μ.) Epm. in A 176 B; cf. Sud. η 117 408a sch Soph. El. 95 410 (– ἄλ.)
 Hdn ad B 662, O 432 416 (π. –) sch Ψ 29b¹ 419–420 (x.) Ath. 546d (Duris
 76 F 15) 419 Porph. Il. 11.2 Schr.

393 ἔτ' ἦν Ω: εην w49 (coniecierat Nauck) οὐδ' ἔτι Knight 394 ἐνὶ t* Ω:
 ἐπὶ ApS 395 δάκρυσά τε G B N; cf. ad 55, 87 399–403 ath. Arph
 399 ἐδάμασσε(ν) Ω: ενοσ]ιχθω[ν 192 400 ἀργαλέων Ar 192 Ω: λευγαλέων
 Arph 403 ἥδ' M N^c (καὶ Eust.): ἥδ' Ω*. – cf. ad ω 113 407 ὄρσας ἀργαλέων
 ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν (= 400) add. M 411 (= δ 535) del. Kirchhoff
 416 φόνω(ι) ἀνδρῶν fere 437 t Ω*: ἀνδρῶν φόνῳ M ἀντεβόλησα (nov. Did) t
 F P: –σας Ar sch Ω*. – cf. ad ω 87 418 κείνα 72^a Ω: κει]νο 72^c

- 420 κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θυῖεν.
οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρός
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμῆστρη δολόμητις
ἄμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χειρας αἰείρων
βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἥ δὲ κυνώπις
425 νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντί περ εἰς Αἶδαο
χερσὶ κατ' ὀφθαλμούς· ἐλέειν σὺν τε στόμ' ἐρείσαι.
ὥς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός
{ ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάλλεται }·
οἶον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον αἰεκές,
430 κουριδίῳι τεύξασα πόσι φόνον. ἦ τοι ἔφην γε
ἀσπάσιος παιδεσιν ἰδὲ δμώεσσιν ἐμοῖσιν
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἥ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα
οἶ τε κατ' αἰσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσσω
θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔησιν.”
435 ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
“ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεὺς εὐρύοπα Ζεὺς
ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναιχείας διὰ βουλὰς
ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί,
σοὶ δὲ Κλυταιμῆστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.”
440 ὡς ἐφάμην· ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
“τὼ νῦν μὴ ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἦπιος εἶναι·
μηδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφασκέμεν ὃν κ' ἔϋ εἶδης,

421–423 (ἄμφ' ἐ.) Plut. Mor. 25e 421 sch Θ 316b¹ 422–423 (ἄμφ' ἐ.)
Apio 218.13 426 (– ἐλ.) sch Λ 453 427–429 Eudoc. 81–83 427–428 ead.
1803–1804 427 Clem. Str. 6.5.4; EtM 824.17; EtGud 582.5 Stz.; (χύ.) Hdn
ii.927.23 430 (– φόν.) Cent. Par. 5.28 433a + 434 Epm. ε 80 439 (Κλ. δ. ἥ.)
sch Soph. O.C. 71 (> Suda κ 758) 441–442 (– πιφ.), 444 Porph. Od. 122.7
Schr.

420 θυῖεν Z G H^c: θύεν vel θύεν Ω* 422 Κλυταιμῆστρη fere Ω: corr. van
Leeuwen 423 προτὶ B 428 “ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται”: om. 144 sed mg. sup.
rest.: habent 72 78 121 t g^v Ω 429 καὶ κείνη 78 Ω*: κάκ- 72 t g^v G B N
430 ποσι 78: πόσει t g^v Ω. – cf. ad ρ 555, τ 95 433 οἶ [78] H^a? N (ἐαυτῇ
Eust.): ἥ sive ἥ t H⁷? Ω* 434 ἥ fere 78 Ω*: εἶ t F. – cf. ad ο 422 435–443 (?)
ath. Arph et u.v. Ar, quoniam ad 435–442 obeli appicti sunt in M
437 ἤχθηρε 78 Ω: ἔχθ- g^v 439 Κλυταιμῆστρη G, –τρα t: –μνήστρη Ω*
δόλον t Ω*: φόνον (ex 430) P: om. B 440 αὐτίς F P U 442 μηδ' Ar t g^v Ω:
μηθ' quidam ap. Did: μῆ Bentley εὔ εἰδῆ(ι)ς Ω

- ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
 ἀλλ' οὐ σοί γ', Ὀδυσσεύ, φόνος ἔσσεται ἔκ γε γυναικός·
 445 λίην γὰρ πινυτή τε καὶ εὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδεν
 κοῦρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
 ἦ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· παῖς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῶι
 νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῶι,
 450 ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθὼν
 καὶ κείνος πατέρα προσπύττειται, ἣ θέμις ἐστίν.
 ἦ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
 ὀφθαλμοῖσιν ἔασε, πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 455 κρύβδην, μῆδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 νῆα κατισχέμεναι, ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἴ που ἔτι ζώνοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
 ἦ που ἐν Ὀρχομενῶι ἢ ἐν Πύλῳι ἡμαθόεντι
 460 ἦ που παρ Μενελάῳι ἐνὶ Σπάρτῃι εὐρείῃ·
 οὐ γὰρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.”
 ὧς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 “Ἄτρεϊδῃ, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
 ζῶει ὃ γ' ἦ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.”
 465 νῶϊ μὲν ὧς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν
 ἔσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἦλθε δ' ἔπι ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο

443 sch A 545; Elias CAG xviii(1).111.9 445 Eudoc. 755, 996 449 (ὅς –)
 sch α 1b^{1/2}, d¹; EtM α 1393; 449b sch Pl. Remp. 537a 455–456a Porph. Od.
 122.12 Schr. 456b sch Eur. Med. 426 459 (– Π.) sch Λ 690a¹ 466 Cent. Par.
 17.6 468 Epm. π 146; sch P 695a¹

443 φάσθαι ἔπος τὸ δ' ἐνὶ φρεσὶ κεῦθιν sch-A καὶ t* G P: om. g^v Ω*
 εἶναι w1 t* g^v Ω: fort. ἔστω (= M^{el}, cf. Eust.) vel εἴη 449 μετ' tt* Ω: ἐν sch-Pl.
 N^s 450 ὄψεαι N 451 κάκεινος G B N 454–456 (?) “οὐδὲ οὗτοι ἐφέροντο ἐν
 τοῖς πλείστοις, ὡς μαχόμενοι τοῖς προκειμένοις” sch^H (ad 452); versus alio
 loco olim destinatos male hic intulit poeta 456 κατισχέμεναι w1 t Ω* (cf.
 A.R. 3.57): καταςχ- g^v F 458 ἐμοῖο Z Ω*: ἐμέιο F H. – cf. ad α 413, ζ 290
 461 ath. Ar πω (nov. Did) 144 Ω*: που Ar^{ab} N Eust. – v.l. sim. PMG 894.1

- Αἶαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἰδός τε δέμας τε
 470 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδώκεος Αἰακίδαο,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μέζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
 475 πῶς ἔτλης Ἀϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
 ἀφραδῆες ναίουσι, βροτῶν εἰδῶλα καμόντων;”
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 “ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 ἦλθον Τειρεσίαιο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
 480 εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσιν ἰκοίμην·
 οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά. σείο δ', Ἀχιλλεῦ,
 οὐ τις ἀνὴρ προπάραιθε μακάρτερος οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω·
 πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν ἴσα θεοῖσιν
 485 Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν
 ἐνθάδ' ἐὼν· τὼ μὴ τι θανῶν ἀκαχίζε', Ἀχιλλεῦ.”
 ὣς ἐφάμην· ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 “μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλωι,
 490 ἀνδρὶ πὰρ' ἀκλήρῳ, ὦι μὴ βίοςτος πολὺς εἴη,
 ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἄγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες,

471 ApD Synt. 179.17, Pron. 39.22 474 Eudoc. 1675 475 ead. 2054
 476 (ἄφρ.) ApS 49.14; Hsch. α 8748; 476b Porph. fr. 373; EtG α 828/EtM α 1336; (εἰδ. κ.) Epm. α 313; Suda κ 286 482 (σ. –)–483 (– μ.) sch Σ 3a
 483 Eudoc. 675; 483a sch B 92a² 486 (τῷ –) ApS 18.27 489–491 Pl. Resp. 386c; [Plut.] Hom. 2.142.5; Stob. 4.52.2 489–490a Pl. Resp. 516d 489, 491
 Eudoc. 2130, 2132; 489 Eus. PE 13.14.7; (– ἐὼν) sch Σ 98b; (ἐπ.) EtM 353.35
 490–491 Dio Prus. 4.50 490 ApS 19.1; Luc. Dial. 77.26.1; (ἀκλ.) Hsch. α 2428

469–470 (= ω 17–18) fort. delendi, cf. 541 sqq. 472 μ' P M B U: ρ' Ω*
 473 susp. Nauck (cf. [60], [92], κ [456], [504]): habent [10] Ω 474 μείζον t Ω
 478 om. P Πηλῆος (r teste Allen) Thiersch: –έος G M B: –έως Ω*. – cf. Il. praef. xxxiv
 483 προπάραιθε tt Ω*: τοπάρ- P μακάρτερος F: –τατος (cf. Schwyzer–Debr. 100) tt Z Ω* 485 νῦν δ' H 486 ἀκαχίζε' Knight: –ζεο Z H^a:
 –ζεω Ω* 489 κε πάρουρος quidam ap. sch/Eust. 492 ἐνίσπες G H^a B: ἐνίσπε
 Ω*. – cf. ad γ 101

- ἦ' ἔπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι ἦε καὶ οὐκί.
 εἰπέ δέ μοι Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
 495 ἦ' ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν
 ἦ μιν ἀτιμάζουσιν ἄν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε
 οὐνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
 εἰ γάρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο
 τοῖος ἐών, οἶός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 500 πέφνον λαὸν ἄριστον ἀμύνων Ἀργεῖοισιν,
 εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
 τῶι κέ τειω στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οἳ κείνον βιόωνται ἐέργουσιν τ' ἀπὸ τιμῆς.”
 ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 505 “ἦτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὐ τι πέπυσμαι,
 αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
 πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς εἵσης
 ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 510 ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλὰς,
 αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
 Νέστωρ ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἶω.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρναίμεθ' Ἀχαιοί,
 οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
 515 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἵκων,

495 ApS 153.5 (Hld fr. 39); Hdn ap. EtM 758.50 496b (= I 395b) Strab. 8.3.8 498–499 [Plut.] Hom. 2.142.5 502 (στ.) ApS 146.1 (Hld fr. 33); Hsch. σ 2083 503a sch Π 22b; (βι.) ApS 51.21; Hsch. β 624 507 Eudoc. 1080 510 (– φρ.) Hdn ad A 129

498 εἰ Zen: οὐ Ar t Ω 502 τεω(ι) Z B Eust., τέω G F M, τεῶ H: τεων Ar Hdn U, τέων N: τε μοι P ἀάπτους cf. ad A 567 507 ὥς Ω: ὡν 144a 510 Τροίην (trisyll.) Ar (t) 438 F: Τρώων (ex 513) Eust.: Τρωίην Ahrens Phil. 6 (1851) 6. – cf. ad 513 et A 129 (ubi adde quod A^λ Τρωίην praebebat) βουλὴν F; cf. ad δ 462 512 Νέστωρ δ' 438 P M N^c U “διχῶς, νικάσκομεν ἀπὸ τοῦ νικᾶν, νεικέσκομεν ἀπὸ τοῦ νεικεῖν ῥήματος”: νικάσκ- Ω*: νικέσκ- Z G H P 513–515 om. U, 514–515 om. 144a 438 513 ἐν πεδίῳ(ι) Τρώων M Eust.: ἀμφὶ πόλιν Τροίην (ex 510) fere Ω* (Τροίην F H^c B, Τρωίην P) et Eust. 65.13 μαρναίμεθ' Bekker: -νάμ- G: -νοίμ- Ω*, -νύμ- F P 514 οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ H M, πληθῆι F: οὐτέ ποτ' ἐς πληθὺν Ω* M^{yp}: utrumque Eust. 515 προθέεσκεν ἐὼν Eust.

πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσπον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν,
 ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῶι,
 520 ἦρω' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων.
 κείνον δὲ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
 αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός,
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντα τέταλτο
 525 {ἡμὲν ἀνακλίνει πυκινὸν λόχον ἢ δ' ἐπιθεῖναι},
 ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἢ δὲ μέδοντες
 δάκρυά τ' ὠμόργυνυτο τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστου·
 κείνον δ' οὐ ποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 οὔτ' ὠκρήσαντα χροά κάλλιμον οὔτε παρειῶν
 530 δάκρυ' ὁμορξάμενον· ὃ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευεν
 ἱππόθεν ἐξέμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην
 καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
 μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινε
 535 ἀσκηθῆς, οὔτ' ἄρ βεβλημένος ὀξεῖ χαλκῶι
 οὔτ' αὐτοσχεδὴν οὐτασμένος, οἷά τε πολλὰ
 γίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.”

517 Cent. Par. 10.32 519–521 Strab. 13.1.69 519–520a id. 13.1.7
 519 (– x.) ApS 152.31; 519a Hdn ad E 638 (Philox. fr. 408); (T.) Hsch. τ 770
 521 (K.) ApS 99.23; Hsch. κ 2572; St. Byz. ap. Eust. in D.P. 1017; 521b ApS
 55.31; Hsch. γ 1012 523 [Plut.] Hom. 2.26.1; (– κατ.) ‘Trypho i’ Trop. 199.17
 527 Cent. Par. 47.16 529–530a Arr. Epict. 4.8.32; Sext. Math. 11.159
 529 (– x.) ApS 171.31; Epm. ω 25 531a sch N 286 535 (– β.) EtG α
 1276/EtM α 1930 535 (ὄξ. χ.)–536 (– οὐτ.) Hdn ad Λ 659 537b sch Σ 309a,
 b

521 Κήτειοι Ar Hdn 438 tt Z Ω: κήδαιοι vel χήτειοι quidam ap. Hdn
 523 κατεβαίνομεν t Ω*: καταβ- H^s N 525 “Ἀρίσταρχος οὐκ οἶδε τὸν στίχον,
 ἔνια δὲ τῶν ὑπομνημάτων” Did: om. 144a: habent 10 Ω 526 ita Did 144a Ω:
 ἔνθ' ἄλλοι πάντες κατὰ δούριον ἵππον Ἀχαιοί Ar 527 τρέμον θ' 144a F H:
 τρέμον δ' N U: τρέμε(ν) δ' Ω*: λύθεν δ' t γυῖα Ω: γυιογ 144a 528 ἐγὼν Ω*:
 ἐγὼ 144a H M^{c?} U 530 δάκρυ' (cf. 527) Ω*: δάκρυ 10 F H B με 144a Ω*: μοι
 G H^s N ἰκέτευεν 144a Ω* H^{yp}: ἐκέλευεν G: ἐπέτελλεν H 531 ἐξέμεναι 10 G
 H^{yp} Eust.^{yp}: ἐξίμεναι t Z Ω*: ἐξιέναι H^c 533 Πριάμοιο Ω: Τρώεσσι 10

ὥς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
 φοῖτα μακρὰ βιβᾶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα
 540 γηθοσύνη, ὃ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.
 αἶ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηώτων
 ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἶροντο δὲ κήδε' ἐκάστη.
 οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
 νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
 545 τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶν
 τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ,
 παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶιδ' ἐπ' ἀέθλωι·
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεχ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ,
 550 Αἴανθ', ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
 “Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
 οὐδὲ θανῶν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
 555 οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν·
 τοῖος γὰρ σφιν πύργος ἀπώλεο. σείο δ' Ἀχαιοὶ
 ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ· Πηληϊάδαο
 ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
 αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν

539b [Ammon.] Diff. 81; Luc. Dial. 26.22, 38.21; Orio 2.6; EtG α 1480; Phot. Lex. α 3039/Synag. α 1027/Suda α 4299 (Ael. Dion. α 191); sch Theoc. 7.68d; (ἀσφ.) ApS 45.27; Hsch. α 7968 542b ApS 64.17; EtM 304.48; sch A 513c 543 Plut. Mor. 739e 544 Matro fr. 1.54 O.-S. (parod.) 545b sch I 443a 547 (- δίκ.) Philostr. Her. 12.3 548-549 Eudoc. 1532-1533 548 (- ν.) sch A 415b 548 (μῆ -)-549 Philostr. Her. 12.3 549 Hclt. Alleg. 19.1; Eudoc. 2013; EtM 761.21; cf. Porph. Il. 45.4 Schr.; 549a sch Ar. Ach. 285 555 cf. Matro fr. 1.55 O.-S. (parod.) 556 (- ἄπ.) ApS 138.4; [Choer.] Trop. 246.3

539 φοῖτα Ω* H^{yp},]εῖτα 10: ὠιχετο H βιβᾶσα (rr teste Allen) Bekker: βιβῶσα 10 Z Ω. - cf. ad Γ 22 κατὰ σφοδελὸν vel σποδελὸν quidam ante Hdn 540 γηθοσύνη Arph(?) Hdn G M N: -νη Ar 10 Z Ω*. - cf. ad N 29 544 ἀφειστήκει Ar Z G U Eust.: ἀφειστ- (nov. Did) 10 t Ω*, ἐφειστ- F. - cf. Il. praef. xxvii 545 μιν 10 Z Ω*: μὲν 10^s F P U 547 ath. Ar 549 γὰρ w20 tt* Ω: περ EtM αὐτῶν w20 Hclt. Philostr. Ω Eust.: -οῦ Eudoc.: om. tt* 550-551 (= P 279-280) del. Knight 550 ἔργα τέτυκτο Ω*: ἔργ' ἐτέτ- F N, ἔργα ἐτέτ- H M 554 ἐμέο F, ἐμέιο M 555 τὰ Ω: τὸ t

- 560 ἐκπάγλως ἤχθηρε, τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσης
 ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.”
 ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
 ψυχὰς εἰς Ἑρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.
 565 ἔνθα χ' ὅμως προσέφη κεχολωμένος, ἥ κεν ἐγὼ τόν·
 ἀλλὰ μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηώτων.
 ἔνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
 χρύσειον σκήπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
 570 ἥμενον, οἳ δὲ μιν ἀμφὶ δίκας εἵροντο ἄνακτα
 ἥμενοι ἐσταότες τε κατ' εὐρυπυλὲς Ἀΐδος ὧ.
 τὸν δὲ μέτ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
 θήρας ὁμοῦ εἰλέοντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα
 τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσιν
 575 χερσὶν ἔχων ρόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.
 καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
 κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα,
 γῦπε δὲ μιν ἐκάτερθε παρημένῳ ἦπαρ ἔχειρον
 δέρτρον ἔσω δύνοντες, ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσίν·

561–562 Plut. Mor. 739e 561 Eudoc. 761 565a sch M 393b 566a +
 567a sch ι 229 567 Eudoc. 1933 568–569 Strab. 3.2.13 568 (M. –) sch λ
 322 569 Pl. Gorg. 526c, cf. Min. 319d 572–575 Diod. 4.85.6; sch Arat. 322
 573a ApS 64.4 575 Eudoc. 1819; (ἀαγ.) ApS 2.4; Hsch. α 7; EtG α 17
 576–581 Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.7.29, 6.8.80; Macr. Sat. 5.7.15 576–580
 Sext. Math. 9.67 576–578 [Iustin.] Cohort. 28 576–577 cf. Matro fr. 1.36–
 37, 4 O.–S. (parod.) 576 sch A.R. 1.760–762b 577 Paus. 10.4.5; 577b Porph.
 ad λ 309; sch O 9; sch A.R. 1.760–762c 578–579a Erot. fr. 19 578 Hclt.
 Alleg. 18.6; (ἦπ. ἔκ.) sch A 524b 579a ApS 57.14; Plut. Mor. 829a; Hdn
 ii.942.31; Choer. in Heph. 183.9; EtM 257.25; (δέρ.) Hsch. δ 695

561 ἄγε t* Ω: ἴθι Plut. ακου(σ)οις 11 562 ἀγήνορα Ω: ἀτειρέα t
 565 ὅμως t Ω*: ὁμῶς Hdn F H M Eust. 568–627 ath. Ar.: def. Porph.
 (praeter 602–603) 573 εἰλέοντα fere Knight: –εῦντα 193 tt Z Ω 574 τοὺς t*
 Ω: οὗς Diod.: v.l. ant. fuisse suspicor τοὺς τ', cf. sch in N inepte ad 622a
 positum καλῶς κεῖται τὸ τε ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον θήρας ἀλλὰ καὶ ἀνδρας

- 580 Λητώ γάρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράχοιτιν,
 Πυθῶδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπηῆος.
 καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἥ δὲ προσέπλαζε γενείῳ·
 στεῦτο δὲ διψάων, πῖεῖν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
 585 ὅσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων πῖεῖν μενεαίνων,
 τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκειτ' ἀναβροχέν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
 γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
 δένδρεά θ' ὑψιπέτηλα κατὰ κρήθεν χέε καρπὸν,
 ὄγχυναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
 590 {συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι}·
 τῶν ὅποτ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
 τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιδέντα.
 καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.
 595 ἦτοι δ' ἄνθρωπος σκληροπτόμενος χερσὶν τε ποσσὶν τε
 λᾶαν ἄνω ὥθεσκε ποτὶ λόφον· ἄλλ' ὅτε μέλλοι

580 Hclt. Alleg. 18.6; Clem. Str. 1.107.1; Porph. Il. 334.23 Schr.; Choer. in Thd. ii.47.23, 33; (– Δ.) Hdn ad N 543; (ἤλκ. –) Hsch. η 381; 580a ApD Pron. 87.28; Hdn ad B 262; 580b Men. Rh. 441.14 Sp. 581a ApD Pron. 87.30; Hdn ad B 262 582–587 Sext. Math. 9.69 582 cf. Crates SH 347.1 (parod.); 582a Pl. Prot. 315c 583–584 sch Pind. Ol. 1.91a 583b–584 Sext. Math. 1.286 584 Eudoc. 1889; 584a Arn ad B 597, I 241, Σ 191 586 (ἀναβ.) Hsch. α 4112 587b ApS 11.22; Hsch. α 1459; Orio 28.7 588 (κ. χρ.) ApS 96.30; Hsch. κ 1095 589 v. ad η 115 591 (– γ.) + 592 Teles p.34.11 H.; (μ.) ApS 110.5; Hsch. μ 331 593–598 D.H. Comp. 139, 141–142 595 Cent. Par. 21.36; (σκ.) Hsch. σ 960 596 (– λ.) Gell. 2.30.10, 6.20.5; 596a Demetr. Eloc. 72

580 Λητώ Ar ApD Hdn Ω: Λητώ Pamph ἤλκησε ApD Hdn Clem. Hsch. Choer. Z Ω* H^{yp} (scitius εἶλκ- rr, ἔλκ- Knight): εἶλκυσε tt* H^c M^s, ἤλκυσε H^a M, ἤλκωσε Tz: ἤλγησεν F: ἤσχυσε Sext. 581 Πυθῶδ' Z Ω*: Πυθῶδ' G H^a P N 582 κρατέρ' 194 Sext. Z Ω*: χαλέπ' t* F H M. – cf. ad 593 583 ἑσταότ' 194 tt Z Ω: ἑστέότ' (nempe ἑστεῶτ') Eust.^{yp}. – cf. ad Ω 701 προσέπλαζε fere t* Z Ω: προσέκλυζε Sext. utroque loco: πρόσπλαζε Spitzner 586 ἀναβροχέν G M^a N Eust. et proparox. F: –βροχθέν Z H M^c U: –βρυχέν P B Eust.^{yp}. – cf. Chantr. I 401 et ad P 54 588 θ' 11 194 F H P^c M B: δ' Ω* κατὰ κρήθεν Hdn Z Ω*: κατ' ἀκρήθεν (nov. Hdn) F M U, κατ' ἀκρήθεν B^c 590 (= η 116) om. 194 U (rest. U²): habent 11 235 Ω* συκέαι 11 D U²: συκαῖ Ω (–καί P) 592 ποτὶ 194 235 t Ω*: κατα G 593 κρατέρ' 194 235 Ω*: χαλέπ' P B. – cf. ad 582

- ἄχρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε Κράταιῖς·
 αὐτίς ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἅψ ὥσασκε τιταινόμενος, κατὰ δ' ἰδρώς
 600 ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
 τὸν δὲ μέτ' εἰσενόησα βίην Ἡρακλείην,
 εἶδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 603 τέρπεται ἐν θαλίῃς καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
 605 ἄμφι δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὥς,
 πάντοσ' ἀτυζομένων· ὃ δ' ἐρεμνῇ νυκτὶ ἑοικώς,
 γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρῆφιν ὀϊστόν,
 δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἑοικώς.
 σμερδαλέος δὲ οἱ ἄμφι περὶ στήθεσσι ἀορτῇ
 610 χρύσεος ἦν τελαμῶν, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
 ἄρκτοί τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες
 ὕσμιναι τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 μὴ τεχνησάμενος μῆδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
 ὃς κείνον τελαμῶνα ἐπὶ ἐγκάθθετο τέχνην.

597b Hdn ad μ 124 598 Arist. Rh. 1411b33; Eudoc. 2187; Anon. CAG xxi(2).209.18; 598b 'Trypho i' Trop. 192.17; (λ. ἀν.) ApS 35.22; Hdn ii.7.26 601–602 Plut. Mor. 944f; [Plut.] Hom. 2.123.2 601a Pl. Prot. 315b 602–603 Diod. 4.39.3 602 (εἶδ.) + 603a Porph. Od. 108.9 Schr. 602 (αὐτ. –)–603 Procl. in Remp. i.120.15, 172.15; (αὐτ. – τέρπ.) Arn ad Σ 117; (αὐτ. – θε.) Luc. Dial. 77.11.5, cf. 1 603 Dio Prus. 74.16; Anon. de Aristarchi notis, i.lxv.11 Erbse; 603b Luc. Dial. 77.11.1 607a Procl. in Remp. i.172.13; (γ. τ.) resp. Luc. Dial. 77.11.3 611 Eudoc. 19 612 Gell. 13.25.16 613 Herm. in Phaedr. p.89.29 L.–M.

597 ἀποστρέψασκε h23 t Ω (-τρ- h23? P): ἀποριψάσχε 235 κραταιῖς Ar Hdn (pro adverbio) Dem. Thrax (ap. Eust.) h23 t* Ω*: “ἐὰν δὲ ἦ κύριον, προπαροξύνεται” Hdn ad μ 124: Κραταῖς Eust.^{yp} (Dem. Thrax): κραταί’ ἕς Ptol “καὶ ἡ συνήθεια” Dion. F P^c N, κραταῖς B 598 ἔπειτα πέδονδε 11 194 tt* Ω*: ἐπὶ δάπεδόνδε Arist.: ἔπειτα δάπεδόνδε M 599 ὃ γ’ 11 Ω*: ὅτ’ P B N^a? 600 ἐκ κρατὸς 235 Ω: ἀμέγαρτος Naber: ἔκπαγλος Herwerden 602–603 ath. Porph. ad 385, cf. Arn ad Δ 2, E 905, Σ 117, γ 464: †τοῦτον† ὑπὸ Ὀνομακρίτου (ἐμ)πεποιήσθαι φασιν sch^H, quod fort. ad Cratetem redit 603–604 om. 235 603 θαλίη(ι)ς 11 Porph. Ω*, -ίησι N, -ίαις Diod. Z: -ίη(ι) tt* P M^c B 604 παῖδα Διὸς μεγάλῳ καὶ Ἥρης χρυσοπεδίου (= Hes. Th. 952) non novit Porph., abest ab 11 194 H^a P: mg. inf. add. 439: hab. Ω* 606 ἑοικώς Ω (cf. 608): ἐώκει U² 607 ἔχων Ω (de t non liquet): ἔχεν Düntzer 609 στήθεσφι w21 614 ὃς κείνῳ τελαμῶνι ἐπὶ ... τέχνην quidam ap. sch

- 615 ἔγνω δ' αἰψ' ἐμέ κείνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,
καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
ἂ δεῖλ', ἥ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόνον ἡγηλάξεις,
ὃν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο;
620 Ζηγὸς μὲν πάϊς ἦα Κρονίου, αὐτὰρ οἷζύν
εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
δεδμημέν, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
καὶ ποτὲ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
φράζετο τοῦδέ τί μοι κρατερώτερον εἶναι ἄεθλον.
625 τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἡγαγον ἐξ Αἴδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμπεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.”
ὥς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἀΐδος εἴσω.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
630 καὶ νῦν ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ,
Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·
ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν
ἡχῇ θεσπεσίῃ· ἐμέ δὲ χλωρὸν δέος ἥρει,
μὴ μοι Γοργεῖην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου

615 Eudoc. 701 618 (ἦ –) Porph. ad α 34; (καὶ σὺ –) EtM 418.41; EtGud 235.54 Stz. 625 Eudoc. 1277 626 Iren. adv. Haer. 1.9.4 (cento) 627 Arn ad λ 568; Cent. Par. 44.81; 627b Epm. AO i.163.6 629 Cent. Par. 40.44 630–631 Paus. 10.29.10; Porph. ad Γ 144 631 Plut. Thes. 20.2 (Hereas 486 F 1) 632 (ἔθν. μ.) cf. sch Opp. H. 1.1 634–635a Porph. Il. 44.23 Schr. 634 Cic. ad Att. 9.7.3; (Γ. κ. δ.) cf. Pl. Conv. 198c; (Γ. κ.) Philostr. Vit. Ap. 7.21

615 αἰψ' ἐμέ G U: αὐτ' ἐμέ B, αὐτ' ἐμ' ἐ(κ-) M N, αὐτε με P: αὐτίκα t F H: αὐτικ'εκειν[ος 439 617 susp. Nauck, cf. ad 473 619 interrogationem agn. Dawe; omne colloquium apud inferos a rogatione incipit 620 πάϊς sic Ω 622 κρατερούς G 622ab Εὐρυσθεύς, τ[ὼι γ]άρ ρ[α] π[ατῆρ] ἐκέλευσε Κ[ρο]νίων | πλείστους δεδμη[σ]θαί· τηλεκλειτών τ' ἀνθρώπων add. N (partim evanidus), ubi τ' postmodo inferctum esse puto propter scholium falso hic adscriptum, cf. ad 574 624 τοῦδέ Ω: τοῦ γέ Grashof Augm. 26 n.46 κρατερώτερον Ω* HYP MYP: χαλεπ- F H M 626 ἔπεμπεν t G M B U^m: -ψεν (cf. 623) Ω* 627 ἔβη t* Ω: ἔδν Arn 630 καὶ νῦν t* Ω: ἐνθά Porph. 631 a Pisistrato illatum esse autumavit Hereas (t) ἐρικυδέα 145 Ω: ἀριδείκετα t 632 ἀγείρετο Ω: -ατο 145

- 635 ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγαυὴ Φερσεφόνηια.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιῶν ἐκέλευον ἐταίρους
 αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
 οἳ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 τὴν δὲ κατ' Ὀκεανὸν ποταμὸν φέρε κύμα ῥόοιο,
 640 πρῶτα μὲν εἰρεσίηι, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.
 μ αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὀκεανοῖο
 νηὺς, ἀπὸ δ' ἔκετο κύμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νῆσόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' Ἡοὺς ἠριγενεΐης
 οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι καὶ ἀντολαὶ Ἥελιοιο,
 5 νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 {ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·}
 ἔνθα δ' ἀποβρίζαντες ἐμείναμεν Ἠῶ διαν.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάρους προΐην ἐς δώματα Κίρκης
 10 οἰσέμεναι νεκρόν, Ἑλπήνορα τεθνηῶτα.
 φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτῃ πρόεχ' ἀκτῇ,
 θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
 τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλῃν ἐρύσαντες
 15 πῆξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳι εὐήρες ἐρετμόν.
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
 ἐξ Αἴδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὥκα
 ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
 σίτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἶθοπα οἶνον ἐρυθρόν.

μ 1–2 Strab. 1.1.7; (– ν.) id. 1.2.18 3a (bis) et 3b (bis) Epm. τ 74 3b–4
 Max. Tyr. 37.8 4 Cent. Par. 9.8; 4a sch^h Γ 35c 7 cf. ad ι 151 10 (– Ἑ.) Arn
 ad Ω 108 11a + 12a sch T 228a 13–15 Macr. Sat. 5.7.10 14 Cent. Par. 45.10
 18a sch Ξ 162a 19 Cent. Par. 36.13

635 Ἄϊδος (nov. Did) Ω: Αἴδεω Ar, Αἴδου t Φερσεφόνηια 145 G H^s P B:
 Περσ- Ω* 636 ἐκέλευον Ω*: ὤτρυνον (cf. μ 144) P M^{yp} B 638 καθίζον
 Bekker: κάθιζον Ω 638a ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολιεὴν ἄλλα τύπτον ἐρετμοῖς (= ι
 564 al.) add. M N U 640 εἰρεσίηι G H Eust.^{yp}: -ίη Z Ω* μ 5 ἐκέλσαμεν Ω*
 G^{yp}: ἐρύσσαμεν G 6 (= ι 150, [547], ο 499) add. F H M B N^c: abest ab Ω*
 9 προΐην F N U: -ίην Ω* 10 νεκρόν Ω: παρα[236 10a οι δ]ε μάλ' αιψ
 ηγε[χον add. 236 11ab vv. duo illegibiles add. 236 13 τε κάη B 15 εὐήρες
 ἐρετμόν Ar t Ω: ἵνα σῆμα πέλοιτο Zen 16z]εῖ παρα νη [. . .] ο . υ[
 add. 236 19 αἶθοπα 428 Ω*: -ονα N: ἄσπετον t

- 20 ἦ δ' ἐν μέσσωι στάσα μετηύδα διὰ θεάων·
 “σχέτλιοι, οἱ ζῶντες ὑπῆλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
 δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἡοὶ φαινομένηφιν
 25 πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἡδὲ ἕκαστα
 σημανέω, ἵνα μὴ τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ
 ἢ ἄλός ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.”
 ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπειθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 30 ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 ἦμος δ' ἥλιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς,
 ἦ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα φίλων ἀπὸ νόσφιν ἐταίρων
 εἶσε τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
 35 αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·
 “ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκουσον,
 ὣς τοι ἐγὼν ἐρέω· μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
 Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεις, αἶ ῥά τε πάντας
 40 ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφεας εἰσαφίκηται.
 ὅς τις αἰδρήνῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
 Σειρήνων, τῷ δ' οὐ τι γυνή καὶ νήπια τέκνα
 οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνυνται,
 ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν αἰοιδῇ

22 cf. Luc. Dial. 42.14; Hsch. ο 1479; Elias CAG xviii(1).13.6; (δισθ.) Hdn ii.241.16; sch DThr 444.12 33 ApD Synt. 22.10; 33a id. ib. 167.3 35 Eudoc. 1130 37 ead. 1681 40b Hdn i.562.15; sch θ 204 44 Zenodor. 411 M. (Erbse, Lex. Gr. Min. 257); (λ. θ.) sch O 322

20 μέσσω(ι) Ω:]ι 236: αγ]χι (cf. κ 400, 455) 237 προσηύδα 236 P N 20a ω Οδυσσευ seu διογενες Λα]ερτιαδη και παντες ξταιροι add. 236 (non habuit 428) 22 δις θανέες Hdn (vel Apollodorus teste Eust.) 24 ἡοὶ φαινομένηφιν 428 Ω: ηελιωι αγιρν[τι 236 25 πλεύσασθ' F P 26 κακορραφίη(ι) ἀλεγεινῇ(ι) 236 Ω: -της -νῆς (pro dat. pl.?) 428 H^s M² 33 δ' ἐμὲ ApD Hdn H^c: δέ με Ω* ἀπὸ νόσφιν 428 et fere Ω: ἀπάνευθεν t 40 ὅ(σ)τις t* G F M Eust.: ὅτι 80 443 Ω*: ὅτέ Hdn (t) 41 αἰδρήν(ι) F H M^a B: -είη(ι) Ω* 43 παρίσταται 80 Ω: -σταντ' Kayser 44 τε 236 442 Ω: ἐ Bentley θέλγουσιν 80 236 Ω*: τέρπουσιν G

- 45 ἤμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἄμφ' ὀστεόφιν θίς
 ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥίνοι μινύθουσιν.
 ἀλλὰ πάρεξ ἐλάαν, ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλείψαι ἐταίρων
 κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μὴ τις ἀκούσῃ
 τῶν ἄλλων· ἅτάρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἶ κ' ἐθέλησθα,
 50 δησάντων σ' ἐν νηϊ θοῇ χεῖράς τε πόδας τε
 ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,
 ὄφρα κε τερπόμενος ὅπ' ἀκούσῃς Σειρήνοιν.
 αἶ δέ κε λίσσῃαι ἐτάρους λύσαι τε κελεύῃς,
 οἷ δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότε ἐν δεσμοῖσι διδέντων.
 55 “αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὰς γε πάρεξ ἐλάσωσιν ἐταῖροι,
 ἔνθά τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
 ὅπποτέρῃ δὴ τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφές, ποτὶ δ' αὐτὰς
 60 κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
 Πλαγκτὰς δὴ τοι τὰς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσιν.
 τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
 τρήρωνες, ταῖ τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λῖς πέτρη·
 65 ἀλλ' ἄλλῃ ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
 τῇ δ' οὐ πῶ τις νηὺς φύγεν ἀνδρῶν, ἥ τις ἴκηται,

45b–46 (ἀ.) ApS 86.28 45b Hsch. θ 591; Choer. in Thd. i.192.9; EtM 450.8, 452.18; EtGud 263.12 Stz.; (ἀμφ' ὁ. θ.) Orig. c.Cels. 2.76; (θ.) Hdn ad Λ 239c¹ 46 (πυθ.) ApS 137.19; Hsch. π 4308 48 (– μελ.) ApS 9.24; (δ.) id. 58.3; Hsch. δ 753 49 (ἅτάρ –) sch μ 160 50 (– θ.) ApS 58.13; (δ.) Hsch. δ 927 60b sch B 825 61 sch DThr 238.4; (Πλ.) paraphr. Lyc. 1285 62–65 Ath. 492c 62–63 id. 490b; (– τρ.) sch^{pap} Φ 203 (v.95.32 E.) 62 (παρ.) Hsch. π 854 64 (λ. π.) Hdn ad Λ 239c¹ 65 Procl. in Tim. i.54.9; (ἐνί.) ApS 69.13; Hsch. ε 3101

45 θίς (nov. Hdn) tt Z Ω: θεῖς 80, θείς Ar teste EtGud 77.16 Stf. 46a–c]γεσφι κρηγ. . .[]ταςτην. . .υ[.]θνητος δ ως .[add. 236 47 πάρεξ F H^c N: παρεξ- P: παρεξ Z Ω* 52 ἀκούση(ι)ς (cf. 48, 185, 187) Ω*: ἀκούη(ι)ς G N: utrumque Eust. 53 αἶ 442 Ω*: εἰ G H^s N U κελεύη(ι)ς 80 Ω*, –εις F H^{vp}: –ση(ι)ς H B U 54 ἔτι Bentley: ἐνὶ 442 Ω*, ἐν P B τότε ἐν Ω*: τότε P M. – cf. ad 164 διδέντων (cf. Λ 105) Ar: δεόντων (nov. Did) 80 Z Ω 55 πάρεξ ἐλ- Z Eust.: πάρεξελ- M: παρεξελ- Ω* 57 ὅπποτέρῃ Bekker: –ρη 442 Z Ω 59 ποτὶ (nov. Did) G M N Eust.: προτὶ Ar Z Ω* 64 αἰεὶ t Ω: αἰέν D

- ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πίνακας τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
 κύμαθ' ἄλως φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
 οἷη δὴ κείνηι γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς
 70 Ἄργω πᾶσι μέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα.
 καὶ νῦ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
 ἄλλ' ὅρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἴησων.
 “οἳ δὲ δῶω σκόπελοι, ὃ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
 ὀξεῖη κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκεν
 75 κυανέη· τὸ μὲν οὐ ποτ' ἔρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἶθρη
 κείνου ἔχει κορυφὴν οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρῃ.
 οὐδέ κεν ἀμβαίῃ βροτὸς ἀνὴρ οὐδ' ἐπιβαίῃ,
 οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές γε εἰκόσι καὶ πόδες εἶεν·
 πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξεστῇ εἰκυῖα.
 80 μέσσωι δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἡροειδές,
 πρὸς ζόφον εἰς Ἑρεβος τετραμμένον, ἧ περ ἂν ὑμεῖς
 νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
 τόξῳ οἷστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
 85 ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει δεινὸν λελακυῖα·

67–68 [Arist.] Mir. 839b33 67 [Ammon.] Diff. 34; (– ν.) sch α 141d¹; (π.) ApS 131.33; Hsch. π 2305 69 sch Pind. Pyth. 4.370 70a Strab. 1.2.40; Plut. Mor. 779b; (πασιμ.) ApD Synt. 11.3; Hdn ad B 557, Θ 527; sch X 51e; DThr suppl. p.106.4 U. 71 sch Pind. Pyth. 4.370 73–74 Macr. Sat. 6.6.10 73 Demetr. Eloc. 60; Lesb. Fig. 13A; [Plut.] Hom. 2.51.4; [Hdn] Fig. 4; Prisc. Inst. 17.29, 148; Philop. CAG xiv(2).204.15; sch Pind. Ol. 8.48d; sch Thuc. 3.4.1; sch Luc. 273.3; (– μὲν) Arn ad Γ 211; 73a ApD Synt. 50.1, 273.5; sch A 251b; sch Thuc. 1.89.3; sch Luc. 261.25; sch DThr 468.29; (δῶο – οὐρ.) sch Thuc. 2.95.1 74b–75 (– ἐρ.) Nic ad Σ 514–515a; ApD Synt. 276.3, cf. Pron. 84.20; [Plut.] Hom. 2.45.1; Porph. Hom. 33.8 Sod.; sch Φ 167b¹ 74b–75a sch Thuc. 2.47.3; cf. sch H 239b 76b sch Pind. Nem. 5.10c 77 sch Ω 476b 78 Arn ad B 489–490 79 Hsch. λ 1114; EtG λ 119/EtM 567.11; (– πέριξ) ApS 108.32; 79a Choer. in Thd. i.191.17; (περιξ.) sch Ξ 372b 85–97 Macr. Sat. 5.6.6 85 (– ν.) ApD Adv. 204.2; (δ. λ.) sch (Sud.) Ar. Ach. 410b; (λ.) ApS 108.8; Hsch. λ 590

69 κείνηι Matthiae (cf. 62): –η Z Ω 70 πᾶσι μέλουσα H^a P B: πασιμ- Ar tt Z Ω*: Φασιμ- quidam ap. sch 73 δῶω [Plut.]^{vi} Ω*: δῶο tt* H^a P M U 75 ἔρωεῖ Ahrens Phil. 6 (1851) 29 77 οὐδ' ἐπιβαίῃ Ar Z M^{yp}: οὐκ ἐπιβαίῃ G P: οὐ καταβαίῃ Did t Ω* 78 γε F H M: τε t Ω* εἶεν t Ω*: ἦεν G F H^s M 79 περιξεστῇ(i) Etym. H^c P M B: parox. Hdn (t, et ad I 343) Ω* 80 δ' ἐν Ω*, δ' ἐνὶ M: δὲ P B N

- τῆς ἤτοι φωνῇ μὲν ὄση σκύλακος νεογιλλῆς
 γίνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τις μιν
 γηθήσειεν ἰδών, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 τῆς ἤτοι πόδες εἰσὶ δυνάδεα, πάντες ἄωροι,
 90 ἔξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἐκάστη
 σμερδαλέῃ κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὁδόντες
 πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλείοι μέλανος θανάτοιο.
 μέσση μὲν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν,
 ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλᾶς δεινοῖο βερέθρου,
 95 αὐτοῦ δ' ἰχθυάει, σκόπελον περιμαίμωσα,
 δελφινάς τε κύνας τε καὶ εἴ ποθι μέζον ἔλῃσιν
 κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
 τῇ δ' οὐ πώ ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 παρφυγέειν σὺν νηϊ· φέρει δέ τε κρατὶ ἐκάστωι
 100 φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρώριοιο.
 “τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψε’, Ὀδυσσεῦ,
 πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διοῖστέυσειας.
 τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἐστὶ μέγας, φύλλοισι τεθληώς·
 τῷ δ' ὑπο δῖα Χάρυβδις ἀναρρυβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
 105 τρεῖς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναρρυβδεῖ,

86 EtM 720.18 ex Orione; (φ. –) ApS 115.29; (v.) Hsch. v 313 89 Synag.^B
 α 2639; (ῥτοι –) EtM α 1511; (ἄωρ.) ApS 50.11; Hsch. α 8991 92a Arn ad Π
 636; [Hdn] Fig. 55; 92b Philox. fr. 348 94 EtM β 109 95–97 (x.) Polyb.
 34.2.13; Strab. 1.2.15 95 paraphr. Lyc. 650 96–97 Eudoc. 16–17; (– x.) ApS
 105.33 96b–97 Porph. Il. 114.6 Schr. 97 Porph. Abst. 3.20; sch ε 422; 97a
 sch N 168b; (x. & μ.) sch Δ 31–32a¹; (& μ. β.) sch Ξ 410a; 97b ApS 29.27; (ἀγ.)
 Corn. 22.2 99b–100 sch μ 89 101a Hdn ad Ψ 731; (χθ.) ApS 168.4; Hsch. χ
 428 103 Ath. 76e 104–105 Macr. Sat. 5.6.8 104 (δ. X.) sch O 161c
 104b–105 Hdn ii.270.27 104b Epm. α 363 105–107 Strab. 1.2.36 105 id.
 1.1.7; (– ἡμ.) sch μ 439; 105a Polyb. 34.3.11; Strab. 1.2.16; (τρεῖς δ' ἀναρ.) ApS
 35.22; (ἀναρ.) Hsch. α 4553

86–88 ath. Ar 86 νεογιλλῆς tt* Ω* (–ῆς G): –γιλλῆς M Eust., –γγιλῆς
 Hsch. H^a: –πελλῆς P 94 ἐξίσχει t Z Ω*: ἔξ ἴσχει G P^a B: utrumque nov. Eust.
 96 μεῖζον tt Ω ἔλῃ(ι)σι(v) tt* Ω: ἔνεστι(v) Porph. Eudoc. 98 τῇ(ι) Ar Ω: τὴν
 Arph 101 ὄψε' fere Knight: ὄψει Z Ω*, –ῆι P post Ὀδυσσεῦ plene
 interpunxit Nic 102 πλησίον Ar Nic Ω: aliud quid Arph, nempe πλησίτοι
 (Bothe) vel –ίω (Ludwich) 104 ἀναρ(ρ)υβδεῖ G^a F^a H: –ροιβδεῖ (Hdn) tt H^s Ω*.
 – cf. Blass 135; Chantr. DEG 978 105 susp. Callistr (sch 104, cf. sch 439) δις
 μὲν ... δις δ' ci. Polyb. (t) ἀναρρυβδεῖ F^a H U: –ροι- tt Z H^s Ω*

- δεινόν· μὴ σύ γε κείθι τύχοις, ὅτε ῥυβδῆσειεν·
οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπεκ κακοῦ οὐδ' ἔνοσίχθων.
ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὦκα
νῆα πάρεξ ἐλάαν, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
110 ἔξ ἐτάρους ἐν νηὶ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας.”
ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀτυζόμενος προσέειπον·
“εἰ δ' ἄγε δὴ μοι τοῦτο, θεά, νημερτές ἐνίσπες,
εἴ πως τὴν ὅλοην μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἐταίρους.”
115 ὥς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεῶν·
“σχέτλιε, καὶ δὴ αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλεν
καὶ πόνος, οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξειαι ἀθανάτοισιν;
ἡ δέ τοι οὐ θνητῇ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστιν,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·
120 οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.
ἦν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
δεῖδω μὴ σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχησιν
τόσσησιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φώτας ἔλῃται.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κράταιϊν,
125 μητέρα τῆς Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
ἣ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
“Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξειαι· ἔνθα δὲ πολλὰ
βόσκοντ' Ἑλίοιο βόες καὶ ἵφια μῆλα·
ἐπτα βόων ἀγέλαι, τόσα δ' οἴων πῶεα καλά,

108 Epm. ε 104, 177 109b–110 (– ποθ.) sch Δ 307c¹ 109b EtM 414.54
114 (ἀμ.) + 231a EtGud. 244.45 Stz. 118 Epm. ε 103; 118b Ammon. CAG
iv(3).99.18; David CAG xviii(2).186.13 119 Eudoc. 35 124 (β. –) Hdn i.85.19
et ad Λ 677; (β.) ApS 53.24; Hsch. β 1402; (Κρ.) sch A.R. 4.825–831g

106 ῥυβδῆσειεν Fa H: ροι- t Z H^s Ω* 107 ὑπεκ dedi: ὑπέκ G, ὑπ' ἐκ Ω*
109 πάρεξ F N: παρεξ vel παρεξ- Ω* 111 ἀτυζόμενος Z sch^M M^{yp}:
ἀμειβόμενος Ω 112 ἐνίσπες G^a? H^a P M B: ἐνισπε G^c? H^c M^{yp} U Eust.:
ἐνισπες N: ἐνιππε F. – cf. ad γ 101 114 ἀμυναίμην t Ω*: –οίμην G U^s 116 δὴ
Bekker: δ' Ω 117 φόνος Eust. 121 ποτὶ G 122 κίχη(ι)σι 81^s Z Ω*:]η 81,
κίχηση F, –ήσει G 124–126 ath. Ar 124 δὲ t Ω*: τε P M^f B U Κράταιϊν
Hdn 81 tt Z Ω* M^r (cf. A.R. 4.829): Κραταιῖν H^a P (ex –τεῖν) B: Κραταίϊν N:
κραταιῖς (adv.) Ar, def. h23. – cf. ad λ 597 125 τῆς Ω*: τὴν H P M^c B
127 ἔνθα δὲ Ω*, ἐνθάδε F M: ἐνθά τε Düntzer. – cf. ad θ 363

- 130 πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίνεται αὐτῶν,
οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπὶ ποιμένες εἰσίν,
νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετίη τε,
ἃς τέκεν Ἥελίῳ Ὑπερίονι διὰ Νέαιρα.
τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
135 Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώικισε τηλόθι ναίειν,
μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἔλικας βοῦς.
τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἑάαις νόστου τε μέδῃαι,
ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἴκοισθε·
139 εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον.”
142 ὥς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἥως.
ἦ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε διὰ θεάων,
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιῶν ὤτρυνον ἑταίρους
145 αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
146 οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
148 ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρώριοιο
ἴχμενον οὖρον ἱεὶ πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
150 Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδῆεσσα.
αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἤμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἵθυνεν.
δὴ τότε· ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·
“ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἵδμεναι οὐδὲ δύο· οἶους
155 θέσφαθ' ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο, διὰ θεάων·
ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἦ κε θάνωμεν

130 ApS 55.17; 130b EtM 238.8 133 (N.) Hsch. v 171 134 Choer. in Thd. ii.298.10; sch DThr 285.12; (– τε) ApD Synt. 12.6; Hdn ad v 352; Anon. iii Trop. NGG 1896.339; Cocondr. 238.27; sch DThr 103.25; 134a sch DThr 489.35; (θρ. – τε) sch X 468b 148–149 cf. ad λ 6–7 154 Eudoc. 1361

131 ἐπὶ ποιμένες H M^a N U: ἐπιπ- (cf. γ 422) Ω* 133 τὰς (ex 134?) G 133a αὐτοκασιγνήτη Θέτιδος λιπαροπλοκάμοιο add. N^m C 138 ἦ τ' ἂν Ω*: καὶ κεν (ex λ 111) G^c P M^{yp} B N 140–141 νῆί τε καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἴ περ κεν ἀλύξις, | ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους (= λ 113–114) add. G H M^m N 144 ὤτρυνον G 146 καθίζον Bekker: κάθιζον Ω 147 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὺν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς (= δ 580 al.) add. P M^c B N 148 δ' om. D T, cf. ad λ 6 μετόπισθε G; cf. ad λ 6 149 ἰη G 150 αὐδῆεσσα cf. ad κ 136 152 ἵθυνε(v) (cf. λ 10) Ω* H^s M^s: -νον (ex ι 78) F H M 153a χέκλυτέ μευ μύθων κακὰ περ πάσχοντες ἑταῖροι (= 271 al.) add. G H N^m: non habuit 81

- ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
 Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάνων
 φθόγγον ἀλεύασθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.
 160 οἶον ἔμ' ἠνώγειν ὅπ' ἀκουέμεν· ἀλλὰ με δεσμῶι
 δῆσατ' ἐν ἀργαλέωι, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μῖμνω,
 ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
 αἱ δέ κε λίσσωμαι ὕμεας λῦσαί τε κελεύω,
 ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότε' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.”
 165 ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἐτάροισι πίφαισκειν·
 τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηὺς εὐεργῆς
 νῆσον Σειρήνοισιν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἡδὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηνεμία, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
 170 ἀνστάντες δ' ἔταροι νεὸς ἰστία μηρύσαντο,
 καὶ τὰ μὲν ἐν νηϊ γλαφυρῇ θέσαν, οἱ δ' ἐπ' ἐρετμᾷ
 ἐζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτῃσιν.
 αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξεῖ χαλκῶι
 τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον·
 175 αἰψὰ δ' ἰαίνετο κηρός, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς
 Ἥελίου τ' αὐγῇ Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
 ἐξείης δ' ἐτάροισιν ἐπ' οὐατα πᾶσιν ἄλειψα.
 οἱ δ' ἐν νηϊ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
 ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήπτον·

160 (ἀλλὰ –)–162a [Ammon.] Diff. 251 166 Eudoc. 730 167–168 Plut. Mor. 446d 167a Arn ad N 66 170 Cent. Par. 33.30 172 ‘Trypho i’ Trop. 196.11; ‘Trypho ii’ Trop. 7.4 (CQ 15.241); Cocondr. 237.21; (– ὕδ.) Arn ad γ 486, δ 580; [Plut.] Hom. 2.22.7; sch I 16b; (λ. –) Anon. Trop. iii.210.8 Sp.; sch DThr 460.36 174b sch (Hdn) Π 510, δ 419a 175–176 (H.) sch A.R. 3.1019–1021 175 Epm. τ 71; 175a ApS 89.23; EtM 463.34; sch O 103a¹ 176a sch I 206c 179 Eudoc. 1876; 179b (an 51b?) EtM 667.55

157 φύγωμεν H^s P B U 160 ἠνώγειν Z H^c: –γαι Ω*. – cf. ad ε 112 163–164 ath. Ar 163 αἱ Ω*: εἰ G H^s U ὕμεας Ω 164 δὲ H^r P U Eust.: δ' ἐν H^a Ω*: ἐν F: μ' ἐν (cf. 196) X^{yp} τότε ἐν Ω*: τότε M Eust. – cf. ad 54 167 ἀπήμων Ω* H^{yp}: ἀμύμων H 168 αὐτίκ' Ω: δὴ τότε t ἡδὲ G M^{r7} B Eust.: ἡ δὲ Hdn t Ω*: ἡδὲ H. – cf. ad ε 391 171 θέσαν Z Ω*: βάλον G F H U ἐρετμᾷ Ω*: –οῖς P*: –μῶι G, –μω M^a 174 πίεζον Hdn (t) Z Ω*: πιέζειν Apio (sch δ 419) N Eust. – cf. ad 196 179 ἀνήπτον Z Ω*: ἀνήψαν Eudoc. F M^{yp}: ἀνήφθη t* (nisi ad 51 spectat): ἀνήφθον P^c, –φθο G

- 180 αὐτοὶ δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν ὅσον τε γέγωνε βοήσας
 ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθην ὠκύαλος νηῦς
 ἐγγύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδῆν·
 “δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολὺαῖν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κύδος Ἀχαιῶν,
 185 νῆα κατὰστησον, ἵνα νωϊτέρην ὅπ' ἀκούσης.
 οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ
 πρὶν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὅπ' ἀκούσαι,
 ἀλλ' ὃ γε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.
 ἴδμεν γάρ τοι πάνθ' ὅς' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 190 Ἀργεῖοι Τρῳῆς τε θεῶν ἰότητι μόγησαν,
 ἴδμεν δ' ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.”
 ὡς φάσαν εἶσαι ὅπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἔμὸν κῆρ
 ἦβελ' ἀκουέμεναι, λῦσαι δ' ἐκέλευον ἑταίρους
 ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσαν.
 195 αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
 πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μάλλον τε πῖεζον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς γε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
 φθογγὴν Σειρήνων ἠκούομεν οὐδ' ἔτ' ἀοιδῆς,
 αἰψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἔμοι ἐρίηρες ἑταῖροι

181b cf. ad ι 473b 184–191 vertit Cic. Fin. 5.49; Sext Math. 1.42
 184–185 Clem. Protr. 118.2 184 Xen. Mem. 2.6.11; Orig. c.Cels. 2.76; (– ἰὼν)
 + 185a Aristid. Or. 33.27; (– ἰὼν) sch Ψ 485b 185 ApS 97.9; 185b ApD Pron.
 101.11 187 (μ.) ApS 110.31; Hsch. μ 697 188 [Plut.] Hom. 2.147.1; EtGud
 26.23 Stf.; Suda α 4402 (ex Ath.); (ν.) Hsch. ν 253 191 Ath. 14d; Eudoc. 480
 192 (αὐτ. –)–194a Plut. Mor. 544a 193b Cent. Par. 37.49 194a Poll. 2.50;
 194b sch I 323b 196 Eudoc. 1731

181 ἀπῆμεν ὅσ(σ)ον (cf. ι 491) F M N: ἀπῆν ὅσσον (ex ι 473) h23 sch Ω*
 MYP 184 ἄγ' ἰὼν tt* Z Ω: ἄγε δὴ Xen. 186 παρήλασε νηὶ μελαίνῃ Z Ω*:
 παρέπλω νηὶ μελαίνῃ Sext.: *est transuctus* Cic.: παρέπλω ποντοπόρος νηῦς
 (ex 69) P B 187 ἀκούσῃ t, –σει Eust. 191 γενωνται v.l. ap. h23 (supp.
 Lundon) 193 δ' tt G B N U Eust.: τ' (ex 163) Ω* 194 οἱ t Ω*: τοὶ G
 196 δέον t Ω: δίδεν (cf. ad 54) Cobet Misc. 349 τε sive τ' 444 t Ω* HYP Eust.:
 δὲ sive δ' G H N U (ἐ)πῖεζον h23 F HYP P: (ἐ)πιέζον t Ω* Eust. – cf. ad 174
 197 οὐδ' ἔτ' M, οὐδ' ἔτ' F^a: οὐδέ τ' Ω*: οὐδ' U 198 φθογγὴν Ω*: –ῆς G Eust.:
 φθόγγον (cf. 41, 159) F H οὐδ' ἔτ' F (prob. Ruijgh cl. B 641–642): οὐδέ τ' Ω*.
 – cf. ad λ 393 199 ἄψ' G, ἄψ N

- 200 ὃν σφιν ἐπ' ὥσιν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμών ἀνέλυσαν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 καπνὸν καὶ μέγα κύμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα.
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτат' ἑρετμά,
 βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
 205 νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἑρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὤτρυνον ἐταίρους
 μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἔκαστον·
 “ὦ φίλοι, οὐ γάρ πῶ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν·
 οὐ μὲν δὴ τόδε μέζον ἔπι κακὸν ἢ ὅτε Κύκλωψ
 210 εἵλει ἐνὶ σπηϊ γλαφυρῶι κρατερῇφι βίηφιν·
 ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόωι τε
 ἐκφύγομεν· καὶ που τῶνδε μνήσεσθαι οἴω.
 νῦν δ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 ὑμεῖς μὲν κώπησιν ἀλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
 215 τύπτετε κληϊδέεσσιν ἐφήμενοι, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δώηι τόνδ' ἔγ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι·
 σοὶ δέ, κυβερνήθ', ὦδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῶι
 βάλλε', ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾶις.
 τοῦτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
 220 νῆα, σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μὴ σε λάθῃσιν
 κείσ' ἐξορμήσασα καὶ ἐς κακὸν ἅμμε βάληισθα.”
 ὧς ἐφάμην· οἳ δ' ὥκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
 μὴ πῶς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἐταῖροι

203 Cent. Par. 33.24 205 (ἐρ. πρ.) sch A 312a¹ 208–212 Macr. Sat. 5.11.6 208 ApS 8.24 209–212 (ἐκφ.) Plut. Mor. 545c 209 (– κακ.) Cic. ad Att. 7.6.2; sch (Hdn) O 555b 209b–210 (– γλ.) ApS 64.1 214–215a EtGud 358.39 Stz. 214 sch Y 229a 215 (– ἐφ.) ApS 100.8 219–220 (v.) Arist. EN 1109a32; Clem. Protr. 118.1; Heliod. CAG xix(2).40.3; Anon. CAG xx.139.20 219 (– κύμ.) Luc. Dial. 59.4; (x. x. κύμ.) Porph. Abst. 1.47 223 ApS 41.4

200 ἐπ' ὥσιν Ω*: πᾶσιν (cf. 177) Eust.: ἐπ' οὐατ' (cf. 47, 177) Curtius τ' Ω*: δ' U 204 βόμβησαν H^s U 206 ὄτρυνον P^a? 207 (= κ 547) om. G 209 τόδε tt Ω*: τό γε G μεῖζον tt Ω ἔπι tt* Z M^c U Eust. (cf. θ 563, A 515): ἔπει Hdn G H^c N, nov. Eust.: ἔπει H^a H^λ M^a B: ἐπει ApS F P: ἔτι H^{yp}: ἔχει Zen (cf. υ 83) 212 μνήσεσθαι t Ω* (μεμνήσ- B N^a): -σασθαι P U 213 ἐγὼν H 216 ὑπεκπροφυγείν (cf. 113) F H 218 βάλλε' Knight: -eu Z Ω 220 σκοπέλου Ar G Eust.: -ων (nov. Did) Ω* H^c: -ω P: σκόπελον H^a

- 225 εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
καὶ τότε ἔγῳ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
λανθανόμεν, ἐπεὶ οὐ τί μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε
μάκρ' ἐν χερσὶν ἐλὼν εἰς ἵκρια νηὸς ἔβαινον
230 πρῶιρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανείσθαι,
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν.
οὐδέ πηι ἀθρήσαι δυνάμην, ἔκαμον δέ μοι ὅσσε
πάντῃ παπταίνοντι πρὸς ἡεροειδέα πέτρην.
ἡμεῖς μὲν στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
235 ἔνθεν μὲν Σκύλλῃ, ἐτέρωθι δὲ διὰ Χάρυβδιν
δαινὸν ἀνερρύβδησε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὥς ἐν πυρὶ πολλῷ
πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, ὑψόσε δ' ἄχνη
ἄκροισι σκοπέλοισιν ἔπ' ἀμφοτέροισιν ἐπιπτεν·
240 ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ,
πᾶσ' ἐντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
δαινὸν βεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκεν
ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἥρει.
ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἵδομεν δείσαντες ὄλεθρον·
245 τόφρα δέ μοι Σκύλλῃ κοίλης ἐκ νηὸς ἐταίρους
ἔξ ἔλεθ', οἳ χερσὶν τε βίῃφί τε φέρτατοι ἦσαν.
σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἐταίρους
ἦδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν

226a + 227 (λ.) cf. sch Ξ 1c¹ 231a sch μ 89; v. etiam ad 114 234 (– ἀν.)
sch O 29; (στ.) ApS 146.11; Hsch. σ 1709 235 sch μ 85 236–243 Macr. Sat.
5.6.5 236 (ἀν.) ApS 35.22; Hsch. α 4954 238 (– χ.) ApS 35.21; (ἀν.) Hsch. α
4447 240 (– θ.) Did ad P 54 242 (ἐβ.) ApS 61.31; Hsch. ε 70 243a Hdn ad
N 29c; Epm. in A 2a^{1,2,3}; EtGud 440.29, 40 Stz. 247 (σκ.) ApS 142.27; Hsch. σ
936

226 τότε ἔγῳ t H^r P U: τότε δὴ Ω* 228 δοῦρε Ω* G^s: δοῦρα G P^a 235 μὲν
t: μὲν γάρ Ω*: γάρ P^a M^a Σκύλλῃ t D: Σκύλλα vel Σκύλλ' Ω
236 ἀνερρύβδησε Ameis: –ερ(ρ)οίβδ- tt Z Ω 241 χάνεσκε Voss Randgl. 63, at
versus e proximis male confecti medela non datur πέτρῃ Knight
242 βεβρύχει Macr. Z G: ἐβεβρ- t* Ω* 243 κυανέῃ (cf. O 538) Ar tt Ω*: –έηι
H^{c?} 244 τὴν G B: τήνδ' Ω* 245 κοίλης Ω* H^{yp}: γλαφυρῆς (cf. 310) F H M
246 ἔξ Hdn Ω*: ἐξ F^a φέρτατοι Z^m Ω*: –τεροι Z G H^s N U Eust.

- 250 ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλέοντες
 ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἀλιεὺς περιμῆχεϊ ῥάβδῳ
 ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοις δόλον κατὰ εἶδατα βάλλων
 ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
 255 ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε,
 ὥς οἱ γ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας·
 αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 πάντων ὅσσ' ἐμόγησα πόρους ἀλὸς ἐξερεεινων.
 260 αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δεινὴν τε Χάρυβδιν
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 ἰχόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἡελίοιο.
 δὴ τότ' ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ
 265 μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομένων
 οἴων τε βληχρῇ· καὶ μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 μάντιος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαίδης, ἣ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο.
 270 δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάροις μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ·

251 (π. ρ.), 254 (ἔρρ. θ.) cf. Ath. 13b 252 Cent. Par. 34.7; 252a Choer. in Thd. i.138.33 254a Porph. ad N 443, Σ 572 258–259 sch^{pap} Φ 1 (v.80.13 E., lacerum) 258 (– ἴδ.) Epm. ε 199 259b ApS 70.6; Porph. Hom. 4.7 Sod.; sch (Porph.) Ω 8b, β 319d; (ἐξ.) Hsch. ε 3741 265 [Choer.] Trop. 249.28; (– β.) EtM β 210; 265b ApS 48.7, 52.3; (αὐλ.) Hsch. α 8301 266a Hdn ad Γ 198 269 (τ.) ApS 151.7; Hsch. τ 566

249 ὑψόσ' Ar^a Ω: ὑπόθ' Ar^b καλεῦντες Ω: corr. Knight 250 susp. Callistr ἀχνύμενοι Ω*: –νον P 252 εἶδατα Ar t Ω: δεῖλατα Callistr, cf. Call. fr. 177.17 (Rengakos 143) 253 προΐησι Z Ω: –ήισι Blass (KB II 213) post Thiersch 255 προτὶ Bentley: ποτὶ Ω 256 κεκλήγοντας (agn. Hdn) G P M^{yp} U Eust., parox. H: –γώτας (agn. Hdn) H^s M B: –γότας F N. – cf. ad M 125, ξ 30 258 ἐμοῖς Ω (–ῆς U): ἐγὼ Epm. 264 ἔτι G P U: ἐνὶ Ω*: ἐπὶ (πόντον) N ἐὼν Ω*: ἰὼν F H. – cf. ad θ 445 265 μυκηθμοῦ tt Z Ω*: –θμόν (cf. 266) Eust. 267 μάντιος Z Ω, μαντι]q[ς 83; cf. ad κ 493 268 ἦ ... ἐπέτελλε(ν) Ω*: οἱ ... ἐπέτελλον Z H^s U 269 (et 274) τερψι(μ)βρότου Z Ω*: φαεσιμ- H^{yp} U

- “κέκλυτέ μεο μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι,
 ὄφρ’ ὕμιν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο
 Κίρκης τ’ Αἰαΐης, ἥ μοι μάλα πόλλ’ ἐπέτελλεν
 νήσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο·
 275 ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκον.
 ἀλλὰ πάρεξ τὴν νήσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.”
 ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 αὐτίκα δ’ Εὐρύλοχος στυγερῶι μ’ ἡμείβετο μύθωι·
 “σχέτλιός εἰς, Ὀδυσσεῦ· περὶ τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
 280 κάμνεις· ἦ ῥά νυ σοὶ γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
 ὅς ῥ’ ἐτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἡδὲ καὶ ὕπνῳ
 οὐκ ἑάσεις γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὖτε
 νήσωι ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
 ἀλλ’ αὐτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας
 285 νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἡροειδεῖ πόντῳ.
 ἐκ νυκτῶν δ’ ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν,
 γίνονται· πῆι κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
 ἦν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
 ἢ Νότου ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἳ τε μάλιστα
 290 νῆα διαρραίουσι θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;
 ἀλλ’ ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπον θ’ ὀπλίσόμεσθα θοῇ παρὰ νηὶ μένοντες·
 ἡῶθεν δ’ ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.”
 ὣς ἔφατ’ Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ’ ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 295 καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὃ δὴ κακά μῆδετο daίμων,

271 Eudoc. 1538; 271b Hsch. ε 6491 276 (– ἑλ.) Hdn ii.932.5 et ad I 7;
 276a Epm. π 187; (π. – ἑλ.) EtM 652.47 279a ApS 148.3 283b Hdn ii.940.29
 284 Epm. α 318 286 sch Arat. 288; (– χ.) Porph. Il.113.25 Schr.; cf. sch Pind.
 Ol. 6.170b; (δηλ.) Hsch. δ 798 295 Cent. Par. 39.36

271 μεο Knight: μευ t Ω 272 ὕμιν Bekker: ὕμιν Ω*: ὕμμιν H^c 273 οἷ ...
 ἐπέτελλον H^s P U 275 ἔφασκον 28 G^s Ω*: –εν G N Eust.: ἔφασαν H^s P B
 276 πάρεξ F H^s N: παρὲξ Z Ω*: παρ’ ἐξ Hdn (t) 278 μ’ om. F M B 281 ῥ’ H^c
 P M: om. [218] Ω* 284 αὐτως Ar F H M^a, αὐτως 218: αὐτως Ω*: οὕτως Zen t
 διὰ 218 t Ω*: ἀνά G M^{yp} ἀλάλησθαι Hdn t Z Ω*: properisp. Ptol G H^c
 287 πῆ(ι) Ω: πῶς 218 288 ἔλθῃ(ι) G F H^c N: –οι Ω* 290 διαρ(ρ)αίουσι Ar 28
 Z G N^c Eust.: –ραίσουσι (nov. Did) 218 Ω* θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων Ar Ω (θ.
 ἰότητι ἄ. F): φίλων ἀέκητι ἑταίρων Zen 294 ἑταῖροι Ω: Ἀχαιοὶ sch^H H^c
 295 δ Ω: ἄ t

- καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 “Εὐρύλοχ’, ἦ μάλα δὴ με βιάζετε μούνον ἐόντα.
 ἀλλ’ ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον·
 εἴ κέ τιν’ ἡέ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶῦ μέγ’ οἶων
 300 εὖρωμεν, μὴ πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῆισιν
 ἢ βούν ἡέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκῃλοι
 ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.”
 ὣς ἐφάμην· οἱ δ’ αὐτίκ’ ἀπώμνυνον, ὥς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 305 στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῶι εὐεργέα νῆα
 ἄγχι’ ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἐταῖροι
 νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 μνησάμενοι δῆπειτα φίλους ἔκλαιον ἐταίρους
 310 οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλοῦσα·
 κλαιόντεςσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
 ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ’ ἄστρα βεβήκει,
 ὦρσε δ’ ἔπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν
 315 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ’ οὐρανόνθεν νύξ.
 ἦμος δ’ ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆα μὲν ὠρμίσαμεν κοῖλον σπέος εἰσερούσαντες·
 ἔνθα δ’ ἔσαν νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἡδὲ θῶαχοι.
 καὶ τότε ἔγων ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
 320 “ὦ φίλοι, ἐν γάρ νηὶ θεῇ βρώσις τε πόσις τε

297 (ἦ –) sch Π 22b 298 Eudoc. 1503 299 (πῶῦ –) Hdn AO iii.255.17
 303–304 Eudoc. 1507–1508 305 (στ. ν.)–306a Ath. 41b 312 Porph. II.
 151.10 Schr.; Eudoc. 1535 313 (– ἄν.) Philox. fr. 657; Hdn ii.923.20; Choer. in
 Thd. i.264.38; (ζ. ἄν.) Suda ζ 6 318 (N.) [Plut.] Hom. 2.11.6

297 βιάζετε μούνον Ar t Z Ω*: βιάζεσθ’ οἶον (cf. ι 410) Zen M^Δ: βιάζετε
 οἶον (ex -ζετ’ οἶον) M: βιάζεαι οἶον B 298 νῦν (cf. σ 55, Ξ 271, T 108) 218 Ω*:
 δῆ t G F H^Δ N: δῆ νῦν H^c 301 ἡέ τι Ω*: ἡ ἔτι F^a H P U, ἡέτι B 311 ἐπήλυθεν
 ἡδυμος (Ar) G P (ἡδ-) 312 ἦμος δὲ t* Ω: ἀλλ’ ὅτε δῆ Porph. 313 ὦρσε δ’
 (nov. Did) tt F H^a M: ὦρσεν Ar Ω*: ὦσεν Tz ζαῆν Ar, “ἡ παράδοσις” teste
 Hdn, N^c? U: ζαῆν Z Ω*: ζαῆν Philox.: ζαῆ “ἔδει” Hdn cl. β 421. – cf. ad M 157
 314–315 (= ι 68–69) del. Sittl 318 ἐνθά τ’ Düntzer 319 πᾶσιν 28 G H^Υ P N
 U: μῦθον Ω*. – cf. ad κ 188

- ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
 δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 Ἥελιου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.”
 ὧς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 325 μῆνα δὲ πάντ' ἄλληλκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
 γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότος τε.
 οἱ δ' εἰως μὲν σίτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
 τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
 ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἥϊα πάντα,
 330 καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη,
 ἰχθὺς ὄρνιθάς τε φίλας θ' ὃ τι χεῖρας ἵκοιτο
 {γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός}·
 δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
 εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
 335 ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἐταίρους,
 χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 ἡρώμην πάντεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
 Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·
 340 “κέκλυτέ μοι μύθων, κακά περ πάσχοντες ἐταῖροι.
 πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 λιμῶι δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ἀλλ' ἄγετ', Ἥελιοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ῥέζομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 345 εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαίαν,
 αἰψά κεν Ἥελίωι Ὑπερίονι πίονα νηὸν

325 (– N.) Philox. fr. 381 327 Eudoc. 571 329 Plut. Mor. 730c; (v. –) sch Aesch. Ag. 188 330 ApS 8.12; (– ἄλ.) sch Aesch. Ag. 194; (ἐφ.) ApS 79.34; Hsch. ε 7389; (ἄλ.) Hsch. α 2955, cf. ApS 21.24 331–332a Ath. 13a 331 Iul. Or. 6.192d; Eudoc. 14; 331a [Plut.] Hom. 2.12.5 332 Plut. Mor. 730d 341–342 Eudoc. 1191–1192; Genes. βασιλ. 4.16 341 (– θ.) + (342) Liban. Decl. 29.1.31 342 Pl. Resp. 390b; Liban. Decl. 28.1.24; sch Thuc. 3.59.3

321 τῶνδε g^v, deprec. Eust. πάθωμεν 28 Ω*: -οιμεν Eust. 325 ἄη t Ω* N^s: ἄει H^s M, nov. Eust.: ἀει N. – cf. ad ε 478 331 θ' tt* F H^a M N^c: om. Eudoc. Ω* 332 (= δ 369) del. Bekker: habent tt Ω 340 μοι Knight: μευ Ω 341 ita t Ω*: θάνατοι στυγεροὶ G 344 τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν Ω*: τεληέσσας ἐκατόμβας U 345 ἀφικώμεθα Voss Randgl. 63 346 αἰψά κεν 28 Ω: [[ενθα]] χ[83

- τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
 νῆῃ ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δὲ σπῶνται θεοὶ ἄλλοι,
 350 βούλομ' ἅπαξ πρὸς κύμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι
 ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἑὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.”
 ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἐταῖροι.
 αὐτίκα δ' Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἐγγύθεν – οὐ γὰρ τῇλε νεὸς κυανοπρώριοιο
 355 βοσκοέσκονθ' ἔλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι –
 τὰς δὲ περιστήσαντο καὶ ἠύχετόωντο θεοῖσιν,
 φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κρὶ λευκὸν εὐσσέλμου ἐπὶ νηὸς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠϋξάντο καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,
 360 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 οὐδ' εἶχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
 ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 365 μίστυλλον τ' ἄρα τάλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
 καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος,
 βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε με κνίσσης ἀμφήλυθεν ἡδὺς αὐτμή.
 370 οἰμῶξας δὲ θεοῖσι μέγ' ἀθανάτοισι γεγώνεον·
 “Ζεῦ πάτερ ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 ἦ με μάλ' εἰς ἅτην κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνῳι·

350 Eudoc. 840 351 (στρ.) ApS 146.2 (Hld fr. 32); EtG/EtM 729.50 362
 Cent. Par. 14.19 366 Eudoc. 1609 368 sch θ 186 = Porph. Il. 83.27 Schr.
 369 id. Il. 254.1 Schr.

348 εἰ δ' εχθα[ιρομενος 83 349 νῆῃ ἐθέλη(ι) 28 Ω: νηα θελ[83 δὲ
 σπῶνται Hermann Op. IV 99: δ' ἔσπωνται Z: δ' ἔσπονται fere Ω 354 οὐτ'
 ἄρ B 356 ἠύχετ(άοντο) van Leeuwen: εὐχετόωντο Ω 357 φύλλα G M Eust.:
 φύλλα δὲ Ω* δρεψάμενοι Z Ω: etiam ἔρεψ- Z G^{yp}: φυλλάδ' ἔρεψ- Bothe
 359 ἠϋξάντο van Leeuwen: εϋξ- Ω 365 ἔπειραν cf. ad γ 462 365a ὥπτησάν
 τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα (= ξ 431, A 466) add. F et fere N: abest ab
 446 Ω* 369 με (cf. ζ 122) t M B N Eust.: μοι (~ 366) Ω* 370 μέγ' Bekker
 Hom. Bl. I 284: μετ' Ω, at Vlives non clamat inter deos: θεοῖσιν ἐπουρανιοῖσι[
 446 γεγώνεον La Roche Textkr. 218: -νευν Ω

- οἱ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.”
 ὠκέα δ' Ἡελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθεν
 375 Λαμπετή ταυνύπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ·
 “Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 τείσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδew Ὀδυσῆος,
 οἳ μεο βούς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ἦσιν ἐγὼ γε
 380 χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα
 ἦδ' ὁπότ' ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
 εἰ δέ μοι οὐ τέισουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
 δύσομαι εἰς Αἴδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαίνω.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 385 “Ἡέλι', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν·
 τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῶι
 τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.”
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυφούς ἠυχόμοιο·
 390 ἦ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀπετέθνασαν ἥδη.
 τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα προῦφαινον·
 395 εἶρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελόισι μεμύκει

374–375 id. Od. 113.9 Schr. 374 Arn ad Γ 277 382 ApS 29.29 383
 Philod. De piet. 6611 Obb.; [Plut.] Hom. 2.105.2; Eudoc. 1590; sch Ar. Nub.
 585e 385–386 [Plut.] Hom. 2.105.2 389–390 sch ε 79 392 (ἐπ.) ApS 74.10;
 Hsch. ε 5222 393 (β. δ' ἀπ.) EtG 278 M. 394 Eudoc. 1967 395–396 Plut.
 Mor. 993c 395b sch Eur. Tro. 440

374–390 ath Ar (cf. Arn ad Γ 277); 375–389 obelis ornavit M 374 ὠκέα
 tt Z Ω*: ὠκα F: ὠκὺς nov. Did (“ἐν πολλοῖς”): ὠκα δὲ Wecklein, cf. ad Ψ 198
 375 ἔκταμεν ἡμεῖς Ar^{ab} F H: ἔκταν ἐταῖροι (nov. Did) 28 t Ω* fere
 376 χωόμενος κῆρ 28 Ω* G^m: πᾶσι θεοῖσι G 378 τείσαι Fick: τίσαι Z Ω
 379 μεο Platt: μεν Ω: μοι van Leeuwen 382 τέισ(οισι) Fick: τίσουσι t Z Ω
 387 κ' Ω*: τ' P U: δ 145a 388 τυτθὰ Ar Ω: τριχθὰ Zen βαλὼν κεάσαιμι Ω:
 διαραιοῖμαι 145a 390 αὐτοῦ F B 393 ἀπετέθνασαν 198^c t (disertim) Z H^s B
 U: ἀποτ- 198^a Ω* 394 τέρατα 198 Ω* M^{2s} (parox. H^a P): τέρατα t Z U (Eust.):
 τέρεα M 395 ὀβελόισι μεμύκεν sch-Eur., -οῖσι μεμύκει r (-εν Bekker): -οῖς
 ἐμεμύκει t* Ω

- ὀπταλέα τε καὶ ὤμά, βοῶν δ' ὥς γίνετο φωνή.
 ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι
 δαίνυντ' Ἑλίοιο βοῶν ἐλόωντες ἀρίστας·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θήκε Κρονίων,
 400 καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θυίων,
 ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήχαμεν εὐρεῖ πόντῳ,
 ἱστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδὲ τις ἄλλη
 φαίνετο γαῖαν, ἀλλ' οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα,
 405 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
 νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς, ἥχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 ἦ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθεν
 κεκληγὼς Ζέφυρος μεγάλην σὺν λαίλαπι θυίων.
 ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 410 ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
 εἰς ἄντλον κατέχυνθ'. ὃ δ' ἄρα πρυμνῇ ἐνὶ νηὶ
 πληῆξε κυβερνήτῳ κεφαλῇ, σὺν δ' ὅσπερ ἄραξεν
 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικώς
 κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὅστέα θυμὸς ἀγῆνωρ.
 415 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν·
 ἦ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῶι,
 ἐν δὲ θεοῖσι πλήτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἐταῖροι.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἵκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
 420 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
 λῦσε κλύδων τρόπιος, τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κύμα,

399a (= o 477) Cent. Par. 5.32 403–406 Macr. Sat. 5.7.1 403 id. 5.6.1
 403 (οὐδέ –)–404 id. 5.3.3 405b (= ξ 303) EtG 171 M. 406 (ἦ,) ApS 85.17;
 Hsch. η 1019 407 Eudoc. 1117 410 (ἱστ. –)–412 (– κεφ.) et 414a sch ε 254
 410 (ὅπλα –)–411 (εἰς ἄ.) sch T 21a¹ 411a ApS 33.7 414 (ἀπ' ἰκ.) id. 38.29;
 Hsch. α 6204 415 [Plut.] Hom. 2.111.3 417 ApS 86.20; (θ. πλ.) Hsch. θ 202
 418–419a Max. Tyr. 30.3 418 (– ἵκ.) ApS 102.22 419 Eudoc. 964

398 ἐλόωντες Z G^a H^{yp} P U: ἐλάσαντες (ex 343, 353) Ω*: ολεσαντες 198
 399 δὴ G: δ' t F H M: θ' N: ἄρ U: om. P B. – cf. ad o 477 400 θυίων 198:
 θύων Ω 405 νεφέλην 198 t* Ω: ἱρην EtG 406 πόντος t sch Ω*: –ον F M*. – cf.
 ad ξ 304, H 64 αὐτῆς 198^c t Ω: αυ]την 198^a 407 ἔθει 28 Ω: ἔθε r (Vrat. 28)
 408 θυίων 198 G: θύων Ω* 411 πρυμνῇ Bekker (cf. ad H 383): parox. Ω

- ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν. αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς·
 τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον, ὁμοῦ τρόπιν ἡδὲ καὶ ἱστὸν,
 425 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὁλοοῖς ἀνέμοισιν.
 ἔνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θυίων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὤκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
 ὄφρ' ἔτι τὴν ὅλοην ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
 παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 430 ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινὴν τε Χάρυβδιν.
 ἦ μὲν ἀνερρύβδησε θαλάσσης ἄλμυρόν ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐγώ, ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθείς,
 τῷ προσφῦς ἐχόμεν ὡς νυκτερίς· οὐδέ πη εἶχον
 οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·
 435 ῥίξαι γὰρ ἐκάς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
 μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
 νωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
 ἱστὸν καὶ τρόπιν αὐτίς· ἐλδομένῳ δέ μοι ἦλθον
 ὄψ', ἡμός τ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορήθην ἀνέστη
 440 κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν.
 {τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφάνθη.}

423 Ath. 632e; sch Heph. 292.3, 325.4; 423a Arn ad X 379; sch Ar. Lys. 923; (ἐπ.) ApS 74.30; Hsch. ε 5343; 423b Epm. π 175, τ 67 427a + 428a sch O 610b¹, X 328–329a¹ 427a (+ γ 176 ἀήμεναι) Epm. α 260 428 Pl. Epist. 7.345e (unde Plut. Dio 18.9); ApS 35.24; (ἀν.) Hsch. α 4441 431–433 (– ν.) Strab. 1.2.36 432–433 sch^{ppp} Lyc. 743 433 (– ν.) Epm. ε 178; 433a ApS 80.23; (ἐχ.) Hsch. ε 7661; (ν.) Hsch. ν 698 434 Eudoc. 1883; (στ.) Hsch. σ 1833 435 (ἀπ.) + 436a ApS 38.23; (ἀπ.) Hsch. α 6192 437–441 Strab. 1.2.36 439 Cent. Par. 44.118; (ἡμ. –) Epm. σ 45 440 Eudoc. 616; (– δ.) sch Ω 23

422 ἄραξε Ar^{ab} Ω*: ἔαξε Zen ('nisi potius ἔηξε' Düntzer Zen. 128, cf. 61; cf. ad H 270, N 166, 257) G^{c?} H^{vp} N, cf. ε 316 423 ita tt* Ω: ἐπίτονος τετάνυστο βοὸς ῥινοῖο κταμένονιο Ath. 424 τῷ(ι) Ω*: τῷ M^a B ῥ' Ω*: γ' M 426 θυίων Fick: θύων Ω: θυῖε Z^λ 428 Χάρυβδιν tt* Ω: θάλασσαν ApS 429 ἀνιόντι Z Ω*: καταδύντι F 431 ἀνερ(ρ)ύβδησε F^a H^a: ἀνερ(ρ)οῖβδ- t Ω* 434 οὔτ' t Ω*: οὐδ' 28 F P 435 εἶχον 198 Z G H^{vp} U: ἦσαν Ω*: utrumque nov. Eust. 436 μακροὶ 198 Ω: καλοὶ t 438 ἦλθον Mª Eust.: –εν t Ω* 439–441 susp. quidam ap. sch 439 τ' 198 Strab. G F^r M N U: δ' tt* Ω* 441 abest ab 28 198 N: hab. Ar t Ω* τῆμος δὴ τά γε Ω: "οὔτως" (quomodo?) Ar: καὶ τότε δὴ μοι t

- ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 μέσσω δ' ἐνδούπησα πάρεξ περιμήκεα δοῦρα·
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρессα χερσὶν ἐμῆσιν.
 445 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἔνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην, δεκάτη δέ με νυκτί
 νῆσον ἔς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί, ἔνθα Καλυψώ
 ναίει ἑυπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδῆεσσα,
 450 ἥ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. – τί τοι τάδε μυθολογεύω;
 ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
 σοὶ τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἔστιν
 αὐτίς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.”
 ν ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 κηληθμῶι δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιάοντα.
 τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 “ὦ Ὀδυσσεῦ, ἐπεὶ ἔχε' ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
 5 ὑπερεφές, τῷ σ' οὐ τι πάλιν πλαγχθέντ' αἶψ' οἶω
 ἄψ' ἀπονστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
 ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἐκάστωι ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
 ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἶθοπα οἶνον
 αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' αἰοιδοῦ.
 10 εἵματα μὲν δὴ ξείνῳι ἐϋξέστη ἐνὶ χηλῶι
 κεῖται καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος ἄλλὰ τε πάντα
 δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
 ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
 ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον

443b Hdn ii.932.6; sch μ 276 444b Choer. in Thd. ii.154.22; EtM 274.33
 449 A.P. 9.382.4 (cento) 450 Eudoc. 756; 450b Archestr. SH 166.2 (parod.)
 452b–453 Plut. Mor. 504d 453 Clem. Str. 7.23.1; Sext. Math. 11.167; A.P.
 9.382.7 (cento); cf. Procl. in Remp. ii.309.22; (ἀρ. εἰρ.) Plut. Mor. 764a v 6
 Eudoc. 673 7–9 ead. 1400–2; 7 Porph. ad Ω 117; Eudoc. 1176, 1370; 7a ApD
 Pron. 95.27; (ἐφ.) ApS 80.5; Hsch. ε 7481 14 (ἀνδρ.) ApS 33.9; Plut. Mor.
 151e; Polyb. Fig. 106.6; EtG α 822/EtM α 1329; sch Nic. Th. 643c

443 πάρεξ F P: παρὲξ Z Ω* 445–446 ath. Ar 449 ναίει Ω*: ναῖεν F M N.
 – cf. ad η 255 αὐδῆεσσα cf. ad κ 136 450 τάδε t* Ω: τόδε Eudoc.: τί με χρὴ
 μυθολογεύειν G v 4 ἔχε' Knight: –ευ Z Ω 5 πάλιν πλαγχθέντα (Hdn) P:
 παλιμπλ- (Ar) Z Ω*. – cf. ad A 59 13 ἠδὲ Ω* Eust.^{yp}: ἠὲ Eust. 14 ἀνδρακάς
 tt Z Ω: ἀνδρακάς quidam ap. Hdn

- 15 τεισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἓνα προικὸς χαρίσασθαι.”
 ὧς ἔφατ' Ἀλκίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 οἱ μὲν κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆαδ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν.
 20 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγὰ, μὴ τιν' ἐταίρων
 βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὅποτε σπερχοῖατ' ἐρετμοῖς.
 οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον·
 τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
 25 Ζηνὶ κελαινεφεΐ Κρονίδῃ, δς πᾶσιν ἀνάσσει.
 μῆρα δὲ κῆαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός,
 Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 πολλὰ πρὸς ἥελιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
 30 δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.
 ὧς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ὧι τε πανῆμαρ
 νειὸν ἄν' ἔλκητον βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδου φάος ἡελίοιο
 δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι,
 35 ὧς Ὀδυσσεὶ ἀσπαστὸν ἔδου φάος ἡελίοιο.
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
 Ἀλκινόωι δὲ μάλιστα πιφασκόμενος φάτο μῦθον·
 “Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί·
 40 ἤδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμός,

15 (ἀργ. –) Epm. ε 71; sch DThr 435.6; 15b EtM α 1025; (πρ.) Suda π 2983
 19 (εὐ. χ.) ApS 78.31; Macr. Sat. 7.16.34; Hsch. ε 6845 23 (δ. ἄ.) Epm. α 321
 26a Hdn ad B 427 38–41a Men. Rh. 430.24 Sp. 39–46 [Plut.] Hom. 2.139.3
 40 Eudoc. 1929; sch DThr 97.10

15 τεισόμεθ' Fick: τισ- Z Ω 16 μῦθος Ω*: θυμῶ(ι) H^a P M^{yp} U: θυμός H^c
 19 νῆαδ' Ar F M: νῆ' ἄρ' (nov. Did) Ω* 21 τιν' Ω*: τις H^a P 24 ἱέρευ' P B
 26 κῆαντες Ar Z G M^{yp}: κῆσ- M: κεί- (nov. Did) t Ω* 31 πανῆμαρ 28 Ω*
 (πανν- B): πᾶν ἦμαρ Arph, πᾶν ἦμαρ F (ῆ ex ῆ) M^a 32 ἀνέλκητον Ω:
 dividerunt edd. vett. 33 ἀσπασίως Ω: -ιος M^{yp} (-ιον Nauck): -ῖω Cobet Misc.
 295. – cf. ad ε 397 35 Ὀδυσσεῖ L, Ὀδυσσεῖ F N: Ὀδυσ(σ)ῆ? G M U^r Eust.: -ῆι
 Ar^{uw} (cf. ad θ 483), -ῆι H^r (fuerat -εῖ), -ῆ P, -ῆ B. – cf. ad ε 398

- πομπή καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ Οὐρανίωνες
 ὀλβία ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄχοιτιν
 νοστήσας εὖροιμι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
 ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες ἐϋφραίνοιτε γυναῖκας
 45 κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
 παντοίην, καὶ μὴ τι κακὸν μεταδήμιον εἶη.”
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἧδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξείνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 50 “Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθῃ νείμον
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ
 τὸν ξείνον πέμπωμεν ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν.”
 ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
 νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 55 ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 αὐτόθεν ἐξ ἐδρέων. ἀνὰ δ' ἴστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀρήτη δ' ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “χαῖρέ μοι, ὦ βασιλεια, διαμπερές, εἰς ὃ κε γῆρας
 60 ἔλθῃ καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
 αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῶιδ' ἐνὶ οἴκῳ
 παισὶ τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῇ.”
 ὣς εἰπὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 τῶι δ' ἅμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο
 65 ἡγείσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης·
 Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῳᾶς ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας,
 τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσιν ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα,
 τὴν δ' ἐτέρην χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ὅπασσε κομίζειν·

46 (μῆ-) ApS 112.1; (μετ.) Hsch. μ 981 52 ApD Pron. 48.6 54 (- ἐπ.)
 EtM 364.34 57 Ath. 498d 59-62 Men. Rh. 430.18 Sp. 59-60 Eudoc. 229,
 231 59 (γ.) + 60 (καὶ-) sch A 3c 61 Eudoc. 264

47 ἧδ' ἐκέλευον P N 50 νείμον Ω* M^s: -μαι M 52 πέμπωμεν t Ω*:
 -οιμεν M B 53 ἐκίρνα cf. ad η 182 56 ἐδρέων Z Ω (~ T 77): ἐδέων Eust.^{yp}. -
 cf. ad A 534, 581 δῖος Ω*: θεῖος F N 57 χειρὶ Ω* (χειρὶ N): χερσὶ 28 t M U
 61 οἴκῳ(t) t* Ω* H^{yp}: χώρῳ(t) (ex 228) Eudoc. H P B 63 ἐβήσετο Z F M U:
 -σατο Ω* 64 ἅμα Ω*: ἄρα 28 M προΐει Ω*: προ [σ] ἴη G 66 γυναῖκας Ar^a
 Ω* M^s: νέεσθαι Ar^b H^r 68 ὅπασσε G H M^s U: ἔπεμπε (ex 66) Ω*

- ἦ δ' ἄλλη σίτον τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
 70 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
 αἶψα τά γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
 δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρώσιν ἄπασαν·
 καδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῇ στόρεσαν ῥήγός τε λίνον τε
 νηὸς ἐπ' ἰκρίοφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὖδοι,
 75 πρυμνῆς· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσето καὶ κατέλεκτο
 σιγῇ. τοὶ δὲ καθίζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστοι
 κόσμῳ, πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
 εὖθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτουν ἄλα πηδῶι,
 καὶ τῶι νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν,
 80 νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς.
 ἦ δ', ὥς τ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι
 πάντες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἰμάσθλης
 ὑψόσ' ἀειρόμενοι ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον,
 ὥς ἄρα τῆς πρύμνης μὲν αἰίρετο, κύμα δ' ὀπισθεν
 85 πορφύρεον μέγα θυίε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἦ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἱρηξ
 κίρκος ἀμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
 ὥς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,

71 (π. ἀ.) ApD Adv. 184.24; EtG β 255 72 Eudoc. 565 77 ApS 103.17;
 Cent. Par. 33.13; (τρ. λ.) Epm. κ 142 78b sch Arat. 155; sch Lyc. 1416; sch
 DThr 477.30; (ἀν.) Choer. in Thd. ii.150.27 79a ApD Pron. 5.25 80 [Plut.]
 Mor. 107d; Porph. ad B 2, δ 793; Macr. Sat. 5.3.12; Eudoc. 1556; Them. CAG
 v(2).144.3; (- ἔγγιστα) ApS 116.10; (νήγ.) Hsch. v 441 81–83 Macr. Sat.
 5.11.20 81 sch Θ 185b; sch^{pap}/sch^D Λ 699 (iii.119 E.); (τετ.) ApS 152.1; Hsch.
 τ 632 85 Cent. Par. 33.15 86–89 Eudoc. 735–738 86 (οὐδέ –)–87 sch A.R.
 1.1049–1050 88a ApD Synt. 147.11, Pron. 6.1; sch DThr 75.24

69 τε φέρεν G U 75 πρυμνῆς Bekker: parox. Ω ἐβήσατο G H^s N
 76 καθίζον Bekker: κάθιζον H M, ἐκάθιζον Ω* ἕκαστος N (cf. I 656, T 277, Ψ
 3) 77 δ' t* Ω*: τ' ApS M 78 εὖθ' fere Ω*: ἐνθ' B ἀνερρίπτουν 448 t Z Ω (-εἰ-
 H^c M): -πτον Knight: -πτεον Krüger. – cf. ad η 328 80 νήγρετος (~ 74) tt* Ω:
 νήδυμος (ex 79) Macr. ἄγχιστα tt* Ω: ἔγγιστα ApS 82 ἅμ' ὁρμηθέντες Ω:
 ἀφορμ- t 83 κέλευθα t 84 πρύμνης H B: πρῶιρη Dubois de Rochefort,
 L'Odyssée (1782) 8 (at vera forma πρῶιρα erat) 85 θυίε 28 t^c M^c: θύε vel θύε
 t^a Ω*: θοίε H^a 87 ἀμαρτήσειεν La Roche (cf. Wackernagel Unt. 70): ὁμ- tt Z
 Ω 88 ἔταμνεν 28 Z Ω*: ἔτεμνεν t F H U: ἔτετμην P

- ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα·
 90 ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα δν κατὰ θυμόν,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλγεεινὰ τε κύματα πείρων,
 δὴ τότε γ' ἀτρέμας ἡῦδε, λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει.
 εὖτ' ἀστήρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὃς τε μάλιστα
 ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἡοῦς ἠριγενείης,
 95 τῆμος δὴ νήσωι προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς.
 Φόρχυκος δέ τίς ἐστι λιμὴν, ἀλίιοιο γέροντος,
 ἐν δῆμωι Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῷ
 ἄκται ἀπορρώγες, λιμένος ποτιπεπτηνῆαι,
 αἶ τ' ἀνέμων σκεπώσι δυσαήων μέγα κύμα
 100 ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δέ τ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσιν
 νῆες εὖσσελμοι, ὅτ' ἂν ὄρμου μέτρον ἴκωνται.
 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη,
 ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἡεροειδές,
 ἱρὸν Νυμφάων αἶ νηϊάδες καλέονται.
 105 ἐν δὲ κρητήρες τε καὶ ἀμφοφορήες ἕασιν
 λάϊνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
 ἐν δ' ἴστοι λίθιοι περιμήχεες, ἔνθα τε Νύμφαι
 φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα. δύο δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν,

89 Philod. De bono rege xxxii 34; (θε. –) Clem. Str. 4.171.4; sch B 169b; sch Pl. Theaet. 170a 93 Eudoc. 285; 93a Did ad Γ 10; EtM 398.54; (φα.) Arn ad X 318; Suda ε 3188; (ὃς –)–94 sch Ψ 226d 94 Cent. Par. 3.5; sch X 318c 96–104 Macr. Sat. 5.3.19 96–97 (cum 345 confusum) Polyb. Fig. 109.6 96 Porph. Antr. 35; (– λ.) ApS 165.2 98 id. 39.23; EtG α 1067/EtM α 1671; (ἀπ.) Hsch. α 6605 99 (σχ.) ApS 142.29; Hsch. σ 919; (δ.) Suda δ 1594 102–112 Porph. Antr. 1 102 ApS 72.7 103 EtG α 938/EtM α 1488 104 sch ι 22 (Philox. fr. 406) 105 Eudoc. 596 106 (ἐνθα –) Comm. in Antim. P. Mil. Vogl. I 17 ii 38; sch/paraphr. Lyc. 622; 106b EtM 758.18 108 (– ἀλ.) Did ad Γ 126 109 Eudoc. 597

91 κυματ επειρεν 28^a 92 ηῦδε van Leeuwen: εἶδε Ω 94 ἀγγέλλων tt H M^c N Eust.: ἀγγέλων Ω*: ἀγγελέων Naber Mn. 12 (1884) 204 98 ποτιπεπτηνῆαι Ω*: ποτι πεπτ- G H (πότι Cauer): ὑποπεπτ- F 102 τανύφυλλος tt Z Ω*: τανί- H B: μανί- Zen (teste Orione ap. EtG μ 29). – cf. ad 346 et quae ad Hes. Th. 364 adnotavi 103 ἀγχόθι tt* Ω: ἐγγύθι Etym. 107 (ἐνθα) τε t Ω*: δὲ H P: om. U 109 ἀενάοντα t* Z Ω* (ἀεν- N): αἰεν- U Eust.^{vp}: ἐνν- Eudoc.

- 110 αἶ μὲν πρὸς Βορέαο, καταιβᾶται ἀνθρώποισιν,
αἶ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσί, θεώτεραι, οὐδέ τι κείνηι
ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
ἔνθ' οἳ γ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
ἡπείρῳ ἐπέκελσεν ὅσον τ' ἐπὶ ἡμισυ πάσης
115 σπερχομένη· τοῖον γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετᾶων·
οἳ δ' ἐκ νηὸς βάντες εὐζύγου ἡπειρόνδε
πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν
αὐτῷ σύν τε λίνῳ καὶ ῥήγῃ σιγαλόεντι,
κάδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ,
120 ἐκ δὲ χρήματ' ἄειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάρυμον Ἀθήνην.
καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
ἐκτὸς ὁδοῦ, μὴ πῶς τις ὁδιτᾶν ἀνθρώπων
πρὶν Ὀδυσῆ' ἐγρέσθαι ἐπελθὼν δηλήσαιτο·
125 αὐτοὶ δ' αὖτ' οἰκόνδε πάλιν κίον. οὐδ' Ἐνοσίχθων
λήθητ' ἀπειλᾶν, τὰς ἀντιθέει Ὀδυσῆϊ
πρῶτον ἐπηπείλησε, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλὴν·
“Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἐγὼ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
τιμῆεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὐ τι τίουσιν,
130 Φαίηκες, τοὶ πέρ τε ἐμῆς ἕξ εἰσι γενέθλης.
καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὐ ποτ' ἀπηύρων
πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
οἳ δ' εὐδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
135 κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλις ἐσθῆτά θ' ὕφαντήν,

110–114 cf. Procl. in Remp. ii.129.15 110b Epm. κ 148 111 sch Δ
110–111 113 (– εἰδ.) [Plut.] Hom. 2.58; [Hdn] Fig. 9 115 Eudoc. 731; (χ. ἐ.)
Hdn ad Ω 318 129a Hdn ad M 201; 129b sch A 244a, O 468, μ 22

111 νότου 28 85 sch-Δ Ω*: νότον tt* M^c B U Tz κείνη(ι) Porph. Ω* fere,
–ην F: τῇ γε t* 115 τοῖον (cf. γ 496, ω 62) P Eust.: τοίων 28 t Ω*: evanuit N
120 χρήματ' M Eust. (cf. 215, 258, 283): κτήματ' 28 Ω*. – cf. ad 203 123 πῶς
(cf. 208) G F H^c N: πῶ Ar H^a P B U: ποῦ M Eust. – cf. ad ι 102 124 πρὶν γ' N
ἐγρέσθαι Thiersch: proparox. Z Ω 125 αὖ U 129 ὅτε sive ὅ τε tt Ω*: ὅτι G F
M^a N^c. – cf. ad ε 340 130 τε Ω*: τοι F N ἕξεισι Ω: disiunxit Barnes
131 Ὀδυσῆ(ι) ἐφάμην H P M^c B 135 ἄσπετα Ω* H^{vp}: ἀγλαὰ H P M^{vp} B U

- πολλ', ὅς' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρετ' Ὀδυσσεύς
εἷ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἴσαν.”
- τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
- 140 “ὦ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ξειπες.
οὐ τί σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίησιν ἰάλλειν.
ἀνδρῶν δ' εἴ περ τίς σε βίηι καὶ κάρτεϊ εἴκων
οὐ τι τίει, σοὶ δ' ἐστὶ καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεὶ.
- 145 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.”
- τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
“αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφές, ὡς ἀγορεύεις,
ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἢδ' ἀλεείνω.
νῦν αὖ Φαίηκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
- 150 ἐκ πομπῆς ἀνιούσαν ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ
ῥαῖσαι, ἵν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
ἀνθρώπων, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.”
- τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
“ὦ πέπον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
- 155 ὁππότ' κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προΐδωνται
λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
νῆϊ θοῇ ἵκελον, ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες
ἄνθρωποι· μὴδὲ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.”
- αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
- 160 βῆ δ' ἵμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν.
ἐνθ' ἔμεν· ἦ δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθε ποντοπόρος νηὺς
ρίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' Ἐνοσίχθων,
ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθεν

142 Eudoc. 1342 143–144 ead. 169–170 145 ead. 1676; 145a EtGud
517.21 Stf. 147 sch I 538 151 (ῥ.) sch N 544, Π 414a¹ 162a sch Θ 439b

137–138 (= ε 39–40) fort. delendi 137 ἐξήρετ' Brandreth: -ρατ' 85 Z Ω
(ἐξ ἤρατ' Cauer) 142 ἀτι]μειησιν 449 145 ἐθέλεις (cf. Δ 37) tt Ω*: -ηίς G B
147 κελαινεφές 28 t Ω: διοτρεφές Nic ap. t ἀγορεύεις 28 449 t Ω*: σὺ κελεύεις
(cf. δ 485, θ 347) G 149 αὖ 85 Ω*: δ' αὖ G 152 πόλει Ω*: πόλιν H P B U². –
cf. ad θ 569 ἀμφικαλύψαι 449 Ω, 'sic' Ar (sc. ne -ψηι vel -ψω?): -καλ]υψει 28
154 ὡς Ω*, ω]ς 85: ὡς F N U Eust.: ἦ H^{yp} 155 προΐδωνται Ω*: προσ- F H^s M
Eust.: ἐσ- 146a G 158 del. Bothe, cf. Blass 143 μὴδὲ Arph: μέγα δέ (ex 152)
Ar 146b Ω (μετὰ δέ B) 163 θῆκε B

- χειρὶ καταπρηνεὶ ἐλάσας· ὃ δὲ νόσφι βεβήκει.
 165 οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσικλυτοὶ ἄνδρες,
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ὦ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
 οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προυφαίνετο πᾶσα.”
 170 ὥς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὥς ἐτέτυκτο.
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει
 πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
 ἡμῖν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.
 175 φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα
 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἡεροιδεῖ πόντῳ
 ῥαϊσέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
 ὥς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 180 πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
 ἡμέτερον προτὶ ἄστρ' Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
 δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἳ κ' ἐλεήσει,
 μηδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψει.”
 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδδεισαν, ἐτοιμάσσαντο δὲ ταύρους.
 185 ὥς οἱ μὲν ῥ' ἠὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
 δήμου Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ἐσταότες περὶ βωμόν· ὃ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς
 εὔδων ἐν γαίῃ πατρῴῃ· οὐδέ μιν ἔγνω,
 ἥδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἤερα χεῦεν,
 190 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὄφρα μιν αὐτῷ

174 Eudoc. 473 189b EtG 158 M.

168 ὦι G H P: ὦ fere Ω* 169 πᾶσα Ω: fort. πᾶσιν, cf. 155
 173 ἀγάσασθαι (Ar?) Z Ω*: ἀγάσθαι G U. – v. ad θ 565 175 περικαλλέα
 (~ 149) Ω* M^{VP}: εὐεργέα M U. – cf. ad θ 567 177 πόλει Ω*: πόλιν H^s: om. P
 ἀμφικαλύψειν H^s P M B U: -ψαι (ex 152, 158) Ω* M^s. – cf. ad θ 569 178 τὰ δὲ
 Ω*: τάδε G F P Eust.: τὰ N 180 παύσασθε Ω* M^{VP}: παύεσθε H^a P M:
 παύσασθαι U, -σεσθαι N 181 ποτὶ M N 183 ἡμῖν Hdn G^c (ex ἡμῖν) H^a P N:
 ἡμῖν M: ἡμῖν F B U πόλιν H^s 185 ἠὔχοντο van Leeuwen: εὔχ- Z Ω
 189 θεὸς ἤερα χεῦε(ν) 146b Z Ω: χύτο θέσφατος ἄηρ (cf. η 143) t 190 αὐτῷ
 Arph H^s N: -όν Ar Ω*

- ἄγνωτον τεύξειεν ἕκαστά τε μυθήσαιο.
 {μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη ἄστοί τε φίλοι τε,
 πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτεῖσαι.}
 τούνεκ' ἄρ' ἄλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
 195 ἀτραπιτοὶ τε διηνεκέες λιμένες τε πάνορμοι
 πέτραι τ' ἡλίβατοι καὶ δένδρεα τηλεθώντα.
 στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας καὶ ῥ' εἶσιδε πατρίδα γαίαν·
 ὠμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μῆρῳ
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΰδα·
 200 “ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαίαν ἰκάνω;
 ἦ ῥ' οἳ γ' ὑβρίζονται τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
 ἦε φιλόξεينوι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 πῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ δὲ καὶ αὐτὸς
 πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μείναι παρὰ Φαιήκεσσιν
 205 αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
 νῦν δ' οὕτ' ἄρ' πῃ θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
 καλλείψω, μή πῶς μοι ἔλωρ ἄλλοισι γένηται.
 ὦ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 210 ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 οἳ μ' εἰς ἄλλην γαίαν ἀπήγαγον· ἦ τέ μ' ἔφαντο
 ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδ' ἐτέλεσαν.

194 Anon. Ambr. de re metr. 214.15 Studem.; (– φ.) ApS 23.23; (ἀλλ.) Hdn ad E 831 197 Cent. Par. 47.7 198 ApS 170.3; Hdn ii.789.26 203–204 (πλ.) Clem. Protr. 101.2 203 ApD Adv. 202.22 207 (– ἐπ.) Arn ad Φ 320; ApS 131.11; EtG 158 M.; EtGud 464.55 Stz.; (θ.) Hsch. θ 373

191 ἄγνωτον Nauck (cf. ad β 175): –στον 452 Z Ω 192–193 damn. Naber Mn. 4 (1855) 205; interpolator 190 μιν (αὐτόν) falso ad Vlixem rettulit 193 ἀποτεῖσαι Fick: –τίσαι Z Ω 194 ἄλλοειδέα ApS Hdn Z Ω: ἀλλοιδέα Vind. 5, ἄλω ιδέα t*: ἀλλοῖα van Leeuwen cl. π 181 φαινέσκετο tt Z Ω*: φαίνετο G H^{yp} M Eust. 196 τηλεθώντα M N Eust.: –θάνοντα Z Ω* 198 τ' t Ω*: δ' M N 199 δ' ἔπος ἠΰδα H^{yp} U: δὲ προσῆδα 28 Ω*. – cf. ad O 114, 398, o 62 200 ὦι P: ὦ fere 452 Ω* 203 χρήματα 146a 452 tt Ω*: κτήματα H^a P. – cf. ad 120 204 πλάζομαι 146a t Ω*: πλάγξομαι 452 Z G P M^{yp} U: πλάζωμ' Blass 144 206 με φίλει H P B U Eust.

- Ζεύς σφεας τείσαιτο ἰκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους ἐφορᾷ καὶ τείνεται, ὅς τις ἀμάρτη.
 215 ἄλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἴδωμαι,
 μὴ τί μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.”
 ὣς εἰπὼν τρίποδας περικαλλέας ἡδὲ λέβητας
 ἡρίθμει καὶ χρυσὸν ὕφαντά τε εἴματα καλά.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐ τι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
 220 ἐρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πόλλ' ὀλοφυρόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέωι, ἐπιβώτορι μῆλων,
 παναπάλῳι, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἕασιν,
 δίπτυχον ἄμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λῶπην·
 225 ποσσὶ δ' ὑπο λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χειρὶ δ' ἄκοντα.
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντίος ἦλθεν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ φίλ', ἐπεὶ σὲ πρῶτα κιχάνω τῶιδ' ἐνὶ χώρῳ,
 χαίρε τε καὶ μὴ μοί τι κακῶι νόωι ἀντιβολήσῃς,
 230 ἄλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἐγὼ γε
 εὐχομαι ὥς τε θεῶι καὶ σεο φίλα γούναθ' ἱκάνω.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἶδω·

213–214 Eudoc. 420–421 213 (– ἱκ.) EtG 166 M. 215 ApD Synt. 361.4; Sophron. in Thd. 431.14; Choer. in Thd. ii.140.16, 231.30, 232.2, 19, 233.12, 278.27 216 Plut. Mor. 27d 220a ‘Trypho ii’ Trop. 11 (CQ 15.242); sch DThr 461.13 222 (ἐπ. –)–223 ApS 72.22 (Hld fr. 20); (ἐπ. μ.) Hsch. ε 4666 223 Did ad Ω 347b; Eudoc. 280; (οἷοί –) sch η 313 224 (λ.) ApS 109.17; Hsch. λ 1509 228–229 Eudoc. 1667–1668 228 (ἐπεῖ –) Luc. Dial. 82.3; 228b Hdn ad Z 355 230 (– ἐμέ) ApS 140.29; Hdn ad I 393 231 Eudoc. 658

213 σφεας Hdn Eust., σφέας 146a t* Ω: δὲ σφέας EtG: possis δὴ σφεας τείσαιτο Fick: τίσαιτο vel τίσαιθ' t* Ω, –ηται Eudoc.: τ(ε)ίσασθαι Zen (–άσθω? Ribbeck) 214 τείνεται Wackernagel: τίν- t Z Ω τις t Ω*: κεν Eust. 216 οἴχωνται 146b t F M N^c U Eust. (cf. A 555 et ad ε 300): –ονται Z Ω* ἐπὶ t^{vl} G F H^{c2} U Eust.: ἐκ t^{vl} Ω* ἄγοντες Z Ω*: ἔχοντες t U 224 ἔχουσ' sch Ω* Eust.: ἔχων H^s P 225 χειρὶ F N U: χερσὶ Ω* 226 ἐναντίον H^a P M^s B U 228 σὲ Hdn F Eust.: σε Ω* πρῶτα κιχάνω 28 (κεχλ) tt Ω* (cf. ο 260): πρῶτον ἱκάνω G 229 ἀντιβολήσῃ(ι)ς G H^s, –σεις Z F: –σαι||ς N: –σαις t Ω* 230 σάω (bis) 28 tt Z Ω: σάου Grashof Augm. 17 231 σεο Knight: σευ 28 t Ω*, σεῦ P 232 τοῦτ' 28 Ω*: ταῦτ' B εἶδω

- τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
 ἦ ποῦ τις νήσων εὐδείελος, ἥ τις ἀκτὴ
 235 κεῖθ' ἀλλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;"
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “νήπιός εἰς, ὦ ξείν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 εἰ δὴ τήνδ' γε γαῖαν ἀνείρεαι. οὐδέ τι λίην
 οὕτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
 240 ἤ μὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε
 ἦδ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἡρόνεντα.
 ἦτοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,
 οὐδὲ λίην λυπρὴ, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
 ἐν μὲν γάρ οἱ σίτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
 245 γίνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά θ' ἐέρση·
 αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
 παντοίη, ἐν δ' ἀρδομοὶ ἐπηετανοὶ παρέασιν.
 τῷ τοι, ξείν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομα ἔχει,
 τήν περ τηλοῦ φασιν Ἀχαιῖδος ἔμμεναι αἴης.”
 250 ὥς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 χαίρων ἦ γαίῃ πατρώϊη, ὥς οἱ ἔειπεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 οὐδ' ὃ γ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὃ γε λάξετο μῦθον,
 255 αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν·
 “πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
 τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτός
 χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
 φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος,

234 sch Pind. Pyth. 4.135d 235 Porph. Il. 210.3 Schr.; 235b ApS 84.21
 239 (νών.) Hsch. v 794 240–241 Eudoc. 3–4 242–243 ‘Trypho ii’ Trop. 6
 (CQ 15.240) 242 (– ἱππ.) sch DThr 460.24 243a ibid. 460.11; (λυπ.) Hsch. λ
 1427 244 (σ. ἄθ.) sch T 44b 247 (ἐν δ' – ἐπ.) sch Σ 521c 255 Eudoc. 1328;
 (νωμ.) Hsch. ω 789 256 [Ammon.] Diff. 188; 256a Suda π 3173

233 ita 28 Ω: τίς δῆμος; τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ Fick cl. Hymn. Ap. 468
 ἐγγεγάασιν G F Eust.: ἐκγεγ- Ω* et codd. Hymn. Ap. 238 γε U: τε 28 Ω*. –
 cf. ad o 484 243 οὐδ' Ar F M N U Eust.: οὐκ (nov. Did) Ω* 244 ἐν¹... ἐν² 28
 Ω*: εὐ ... εὐ F 245 δ' Ω*: τ' P θ' H*: τ' Ω* 247 ἐν t Ω*: εὐ F παρέασι Z Ω*:
 γεγάασι(ν) 146b G 248 ἔχει Ω* (-οι F): ἤκει G M^c B U 259 φίλον Z Ω*:-ου P

- 260 Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, δς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
 ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσι,
 οὔνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης
 Τρωϊάδος, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
 265 οὔνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἐταίρων.
 τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρὶ
 ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἐταίρῳ·
 νύξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανόν, οὐδέ τις ἤμεας
 270 ἀνθρώπων ἐνόησε, λάθον δέ ἐ θυμὸν ἀπούρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε κατέκτανον ὀξείῃ χαλκῷ,
 αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιῶν Φοίνικας ἀγαυοὺς
 ἐλλισάμην, καὶ σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα·
 τοὺς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστήσαι καὶ ἐφέσσαι
 275 ἢ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἑπειοί.
 ἀλλ' ἦτοί σφεας κείθεν ἀπώσατο ἱς ἀνέμοιο
 πόλλ' ἀεκαζομένους, οὐδ' ἤθελον ἐξαπατήσai·
 κείθεν δὲ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός.
 σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν. οὐδέ τις ἤμιν
 280 δόρπου μνήστις ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι,
 ἀλλ' αὐτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπέλλαβε κεκμηῶτα,
 οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες

262–263 (Τρ.) Arn ad κ 41 265 ApD Pron. 47.22; Prisc. Inst. 13.28; (– χ.)
 ApD Synt. 205.4; 265a id. Synt. 315.2, Pron. 106.23, Coni. 237.25 266a ApS
 58.10; St. Byz. δ 65 269 (– οὐρ.) Hdn ad Γ 426; Macr. GL v.601.15; (χ. οὐρ.)
 ApD Synt. 473.6 273 (καὶ σφ. μ.) sch A 394 275 (Ἥλ. –) sch Ψ 633
 276 (– σφ.) sch^h A 17 277 Porph. ad ξ 288; 277a ApS 9.32; (ἀεχ.) EtM α 297
 278 (πλ.) Hsch. π 2419

264 (= 91, θ 183) del. Wolf: habent 28 454 Ω 267 κατιόντα Z Ω*: προσ- B
 269 δνοφερὴ Z Ω: ζοφερὴ G²VP (et ApS 81.4 si huc spectat): στυγερὴ t ἤμεας
 Von der Mühll: ἤμεας fere 28 Ω 270 λάθον...ἀπούρας 28 sch Ω*: λαθῶν ...
 ἀπηύρων F N 271 om. 28 G (homoearchon?) 273 ληΐδα Ar Ω*, λήϊα F: ἥϊα
 Arph 274 με κέλευσα N ἐφέσσαι Ar 28 Z Ω: †ἀποφάσσαι (ἀφέσσαι Cobet)
 Rhi 276 ἦτοί σφεας Hdn: ἦτοι σφέας Ω 279 προερέσ(σ)αμεν “αἱ πᾶσαι” Z^λ
 G H P N: προερύσ(σ)- (nov. Did) H^s Ω*. – cf. ad ι 73 ἤμιν Hdn H^s P M U^a:
 ἡμῖν Ω* 282 ἐπέλ(λ)αβε Z Ω*: ὑπέλλαβε G: ὑπή|||λυθε N: ἐπήλυθε Eust.

- κάτθεσαν, ἔνθά περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
 285 οἱ δ' ἔς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
 ὦιχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἄκαχήμενος ἦτορ."
 ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί
 {καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίῃ}·
 290 καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “κερδαλέος κ' εἶη καὶ ἐπὶ κλοπος, ὅς σε παρέλθοι
 ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
 σχέτλιε, ποικιλομήτα, δόλων ἅτ', οὐκ ἄρ' ἔμειλλες
 οὐδ' ἐν σῇ περ ἑὼν γαίῃ λήξῃς ἀπατάων
 295 μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν;
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, εἰδότες ἄμφο
 κέρδε', ἐπεὶ σὺ μὲν ἔσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἀπάντων
 βουλῇ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσιν
 μῆτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνως
 300 Παλλὰδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἥ τέ τοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἡδὲ φυλάσσω,
 καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
 νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω
 χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοί
 305 ὥπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῇ βουλῇ τε νόμι τε,
 εἴπω θ' ὅσσα τοι αἴσα δόμοις ἐνι ποιητοῖσιν
 κήδε' ἀνασχέσθαι. σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
 μῆδέ τωι ἐκφάσθαι μῆτ' ἀνδρῶν μῆτε γυναικῶν,
 πάντων, οὔνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος, ἀλλὰ σιωπῇ

288b–289a (= π 157b–158a) ApS 148.26 288b EtM 423.56 291 EtG 183
 M. 293 Eudoc. 1700; 293a Hdn ad A 540; Choer. in Thd. i.388.27
 295 (πλοκίων) Hsch. π 2616 297 (ἐπεὶ –)–298a Porph. ad ε 182
 298 (ἐν –)–299 (– κέρ.) Hclt. Alleg. 54.3 299 (– κέρ.) Procl. in Tim. i.168.13;
 (κλ.) Hsch. κ 2925; (οὐδὲ –)–300a sch H 75c¹ 301 (– παρ.) (cf. K 279) Plut.
 Mor. 580c; Max. Tyr. 4.8, 26.8 306b ApD Adv. 136.15, Coni. 233.12; Choer. in
 Thd. i.392.23; Έκλ. AO ii.444.15 308 Eudoc. 917

289 (= π 158) add. 28 sch Ω* Tz Eust.: abest ab 455 G P. – cf. v 31
 293 ἅτ' (sive ἄτ') 455 t Ω*: ἄ(φ)ατ' Knight (cf. ad Λ 430): ἄτερ quidam ap. sch
 295 κλοπίων 28 Z Ω* Eust.^{yp}: πλοκίων t Eust. 296 εἰδότε G H P U 300 αἰεὶ
 Ω: ἄγχι H^{yp} 304 χτήματά H^a P; cf. ad 120 306 θ' G F N: δ' Ω*
 307 ἀνασχέσθαι Ω* M^s: ἀναπλήσαι (cf. ε 207) M Eust.

- 310 πάσχειν ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.”
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ἀργαλέον σε, θεά, γνῶναι βροτῶι ἀντιάσαντι
 καὶ μάλ' ἐπισταμένωι· σέ γάρ αὐτὴν παντὶ εἴσχεις.
 τοῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἤπιή ἦσθα,
 315 εἶος ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 οὐ σ' ἔτ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διός, οὐδ' ἐνόησα
 νηὸς ἐμῆς ἐπιβάσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις,
 320 ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
 ἡλώμην, εἰως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 πρὶν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίοιι δῆμωι
 θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι καὶ ἐς πόλιν ἡγαγες αὐτῇ.
 νῦν δέ σε πρὸς πατρός γουνάζομαι – οὐ γὰρ οἴω
 325 ἥκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλὰ τιν' ἄλλην
 γαίαν ἀναστρέφομαι· σέ δὲ κερτομέουσιν οἴω
 ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἡπεροπεύσης –
 εἰπέ μοι εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἰκάνω.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 330 “αἰεὶ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
 τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,
 οὐνεκ' ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
 ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ἔειπ' ἐνὶ μεγάροισι ἰδέειν παῖδάς τ' ἄλοχόν τε·

310 Cent. Par. 44.89; 310b ApS 160.35 313b ApD Synt. 193.4, 194.9,
 203.9, Pron. 45.14 316–316a cf. Strab. 13.1.41; (Πρ. –)–316a (βουλῇ)
 Philod. De bono rege xxxiv 30 320a id. Synt. 272.11, Pron. 109.21 330 Gal.
 De plac. Hipp. et Plat. 3.2.19 331–332 Eudoc. 897–898 331 Plut. Mor. 482a;
 (– πρ.) + 332 (– ἀγχ.) sch κ 277; 331a sch^D A 299; (δ. –)–332 Porph. ad ε 182
 332 ApS 72.4; Plut. Mor. 30f; Iul. Or. 8.250c; Eudoc. 887; cf. Aristid. Or. 46.39;
 332a EtM 356.45; (ἐπ.) Hsch. ε 4603

315 εἶος Hermann: ἔως G F P N: εἰως Ω* ἐνὶ Ω*: ἐν H U: ὅτε ἐν P 318 σ'
 ἔτ' N U Eust.: σέ γ' G F B: σ' H P M. – cf. ad β 275 320–323 ath. Ar
 325 ἥκειν Ω* (cf. E 478): ἔκειν (Bekker) U^a? 327 ἡπεροπεύση(ι)ς Ω* M^s:
 –εὐή(ι)ς 28 H^s M U 331 τῷ σε καὶ fere t* Ω: τούνεκά σ' Plut. 332 ἐπητής Ar
 Hdn Eust.: parox. Z Ω*, nov. Eust. ἐσσι tt* G^c M Eust., ἐσσι P: τ' ἐσσι Eudoc.
 Ω* 333–338 ath. Ar

- 335 σοὶ δ' οὐ πω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι,
πρίν γ' ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσσαι, ἥ τέ τοι αὐτῶς
ῆσται ἐνὶ μεγάροισιν, οἷζυραι δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χεούσῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὐ ποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
340 ἦιδε', ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους·
ἀλλὰ τοι οὐκ ἐθέλησα Πόσειδάωνι μάχεσθαι
πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἔδος, ὅφρα πεποιθήης.
345 Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν, ἀλίοιο γέροντος,
346 ἦδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
349 τοῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς
350 ἔρδεσκες Νύμφησι τεληέσσας ἐκατόμβας·
τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος καταειμένον ὕληι.”
ὡς εἰπούσα θεὰ σκέδασ' ἡέρα, εἷσατο δὲ χθών·
γῆθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
χαίρων ἦι γαίῃ, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.
355 αὐτίκα δὲ Νύμφης ἡρήσατο χεῖρας ἀνασχών·
“Νύμφαι νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, οὐ ποτ' ἐγὼ γε
ὄψεσθ' ὕμῃ· ἐφάμην· νῦν δ' εὐχολῆις ἀγανῆσιν
χαίρετ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὥς τὸ πάρος περ,
αἷ κεν ἔαι πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελεῖη
360 αὐτόν τε ζῶειν καὶ μοι φίλον υἱὸν ἀέξει.”
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

341 sch Φ 469c¹ 344 (– ἔδ.) sch v 352 345 Polyb. Fig. 109.6; (– λ.) sch v
352 346 Orio ap. EtG μ 29 (210 M.) 351 Porph. ad α 186; (x. ὕ.) EtG 179 M.
358 (ἀτὰρ – διδ.) Macr. GL v.610.39; EtM 272.48

336 γ' om. N τέ Ω*: δέ G^a 338 δακρυχεούση(ι) Ω: divisit Bekker
339 εγω γε με[ν w1 342 κότον G H^{yp} M U Tz: χόλον 86 456 Ω*: utrumque
nov. Eust. 346 τανύφυλλος 86 t^B Ω*: τανί- H M B, ταννί- t^A: τανυσί- N: μανέ-
Zen teste t (cod. B: μενέφυλλος A), cf. ad 102 347–348 ἀγρόθι δ' αὐτῆς
ἄντρον ἐπήρατον ἡεροειδές, | ἱρὸν Νυμφῶν αἷ νηϊάδες καλέονται
(= 103–104) add. 457 G^c H P M B: absunt ab 28 86 Ω*, deesse in libris aliquot
notat Eust. 349 εὐρὺ Ω* H^{yp}: ἐστὶ 28 H P U Eust. 358 διδώσομεν Arph Ar tt
Ω: παρέξομεν ci. Arph formam improbans, cf. ad Ω 425 359 κεν ἔα(ι) 457 Ω:
x' ἔαι Bentley, cf. ad λ 147 360 ἀέξει(ι) G H^a P M Eust.: –ει Z F H^c B U: –ειν
H^{yp} N

- “θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆισι μελόντων.
 ἀλλ’ ἄγε, χρήματα μὲν μυχῶι ἄντρου θεσπεσίῳ
 θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη·
 365 αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ’ ὅπως ὅχ’ ἄριστα γένηται.”
- ὥς εἰποῦσα θεὰ δῦνε σπέος ἡρωειδῆς,
 μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἄσπον πᾶντ’ ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν
 εἵματά τ’ εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
 370 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε, λίθον δ’ ἐπέθηκε θύρησιν
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
 τῷ δὲ καθεζομένῳ ἱερῆς παρὰ πυθμὲν’ ἐλαίης
 φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 375 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
 φράζε’ ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
 οἳ δὴ τοι τρίετες μέγαρον κάτα κοιρανέουσιν,
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες.
 ἦ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμόν
 380 πάντας μὲν ῥ’ ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστωι,
 ἀγγελίας προΐεσσα, νόος δὲ οἳ ἄλλα μενοινᾷ.”
- τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι
 φθείσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
 385 εἰ μή μοι σὺ ἔκαστα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ’ ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτείσομαι αὐτούς·
 πᾶρ δέ μοι αὐτὴ στήθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνείσα,
 οἷον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.

366b Orío 141.34 (Philox. fr. 143) 367a Melet. Nat. hom. 10.3; Epm. α 246; EtG 210 M. 383 (ῆ –)–385 sch v 333–338

362 μή τοι 457 Ω* (μοι N): μηδέ τι Eust. 363 ἀλλ’ ἄγε [457] H P U: ἀλλὰ Ω* 364 περ τάδε τοι 457 Ω: τοι τάδε περ r. – cf. ad Ω 382 365 ὅχ’ ἄριστα γένηται Ω* H^{yp}: ἔσται τάδε ἔργα (= ρ 274) H P B 366 δῦνε 457 t Ω*: δύν’ ἐς M 376 φράζε’ fere Knight: φράζευ Ω (v post insertum in M) praeter H P B, qui φράζω νῦν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον (ex 373) 384 φθείσεσθαι F: φθίς- [86] t Ω*: πείσ- H^{yp} 386 ἀποτείσομαι Fick: ἀποτίσ- Z Ω 387 δ’ ἐμοὶ H P U

- αἶ χέ μοι ὥς μεμαυῖα παρασταίης, Γλαυκῶπι,
 390 καὶ κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεςσι μαχοίμην
 σὺν σοί, πότνα θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “καὶ λίην τοι ἐγὼ γε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
 ὁππότε κεν δῇ ταῦτα πενώμεθα· καὶ τιν' οἶω
 395 αἶματί τ' ἐγχεφάλωι τε παλαξέμεν ἄσπετον οὐδ' ἀσ
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.
 ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωτον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσιν·
 κάρφω μὲν χροά καλὸν ἐπὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαίφος
 400 ἔσσω, ὃ κε στυγέησιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα,
 κνυζώσω δέ τοι ὅσσε πάρος περικαλλές· ἔοντε,
 ὥς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστήρσι φανήης
 σῇ τ' ἀλόχωι καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 405 ὅς τοι ὑὼν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδεν
 παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
 δῆεις τὸν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
 πᾶρ Κόρακος πέτρῃ ἐπὶ τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
 ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα καὶ μέλαν ὕδωρ
 410 πίνουσαι, τὰ θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.

389 Prisc. Inst. 18.125, 176 398a ApS 95.13 399 (– τρ.) Porph. ad π 176;
 (λ.) cf. ApS 106.31; Hsch. λ 174 401 Hdn i.444.27; Epm. κ 125; (– πᾶρ.) Orio
 90.21; (χν.) Hsch. κ 3150; (ῥσσε –) EtM 664.1; 401b EtGud 331.54 Stz.
 403 Epm. in A 2 B¹ 405a sch Theoc. 8.6b; 405b Hdn ad O 209
 407–408a sch Ar. Av. 13b; Eren. 163 (Nickau ad [Ammon.] Diff. 448)
 407 (– παρ.) Hdn ii.949.6; EtGud 354.22 Stf.; sch Z 25b; 407a sch θ 352; EtG
 259 M.; EtGud 351.21 Stf.; (σ. π.) sch A 222d, β 238a 408 St. Byz. α 410; sch
 Theoc. 1.117c; (Κ. π.) ApD Synt. 233.4; Hsch. κ 3578; St. Byz. κ 155; (Ἀρ.)
 ApS 44.25; Hsch. α 7107, cf. κ 3578 409–410 Eudoc. 962–963

389 lepidius esset αἶ χέ μοι ὥς, Γλαυκῶπι, παρασταίης μεμαυῖα (cf. Θ
 420) 390 “ὑπονοεῖται ὁ στίχος” 396 om. 28, negl. Eust.; cf. ad 428
 397 ἄγνωτον Nauck: –στον 28 Z Ω 398–401 ath. Ar 398 ἐπὶ 458 G: ἐνὶ Ω*.
 – cf. ad 430 400 ita 28 458 Ω: στυγέει τις ἰδὼν ἄνθρωπον Eust.^{yp} 401 ἔοντε
 (= 433) tt Ω*: –ντα G^a P^a: –ντες U 402 φανήης Schaefer: –είης Ω
 405 ἐπίουρος cf. ad N 450 408 ἐπὶ 458 tt* Ω: παρὰ Epm. κρήνη(ι)
 Ἀρεθούση(ι) 458 tt sch Z Ω: κρήνης μελανύδρου Crates ap. sch-Theoc.

- ἔνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἔς καλλιγύναικα
 Τηλέμαχον καλέουσα, τεδὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεύ,
 ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
 415 ὦιχετο πεισόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴ που ἔτ' εἴης.”
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “τίπτε ταρ οὐ οἱ ξειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
 ἦ ἵνα που καὶ κείνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχη
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδωσιν;”
 420 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “μὴ δὴ τοι κείνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω.
 αὐτὴ μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
 κεῖσ' ἐλθῶν· ἀτὰρ οὐ τιν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἔκηλος
 ἦσται ἐν Ἀτρεΐδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
 425 ἦ μὲν μιν λοχῶσι νέοι σὺν νηὶ μελαίνῃ
 ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·
 ἀλλὰ τά γ' οὐκ οἴω· πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.”
 ὣς ἄρα μιν φαμένη ράβδω ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη.
 430 κάρψε μὲν οἱ χροὰ καλὸν ἐπὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος,
 κνύζωσεν δέ οἱ ὅσσε πάρος περικαλλές· ὄντε·
 ἀμφὶ δέ μιν ράχος ἄλλο καχὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,

414 (εὐρ. Λ.) sch θ 260 415 Porph. Hom. 99.4 Sod. et ad β 152
 419b Plut. Mor. 22e; Porph. ad X 431 423 (ἀτὰρ – π.) sch O 235
 430–432 Favor. fr. 13 Amato 431 (– τρ.) sch σ 355 434–438 [Diog.] Epist.
 7.2 p.237 H.

414 πὰρ H B N U: πρὸς Ω* 415 εἴ t Ω*: ἦν H P B 417 τ' ἄρ H P B N,
 ταρ dedi (cf. Λ 656): γὰρ Ω* 418 καὶ κείνος F M U: χάκ- Ω* 419 οἱ Ω*: μοι
 Plut.: τοι Porph. G ἔδωσιν M Eust.: ἔδουσι(ν) tt Ω* 423 πόνον 459 Z Ω:
 μόρον M^{yp} 427 παρέξει H^{yp} 428 (= o 32) om. H Eust.: habent 28 458 459
 460 Ω*. – cf. ad 396 430 κάρψε μὲν οἱ [458] t Ω: κάρψεν μὲν Bekker, cf. 398:
 κάρψεν οἱ Hermann Orph. 779 ἐπὶ 28 459 t H B U: ἐνὶ H^s Ω*. – cf. ad 398
 434 ita 28 458 Ω: φάρος μὲν οἱ πρῶτα χιτῶνά τε εἴματ' ἔδωκε t

- 435 ῥωγαλέα ῥυπόωντα, κακῶι μεμορυγμένα καπνῶι·
 ἀμφι δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσσ' ἐλάφοιο,
 ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκήπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἄορτῆρ.
 τῷ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἥ μὲν ἔπειτα
 440 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος,
 ξ αὐτὰρ ὃ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχεῖαν ἀταρπὸν
 χώρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ἥι οἱ Ἀθήνη
 πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὃ οἱ βιότοιο μάλιστα
 κήδετο οἰκῆων οὐς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
 5 τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ ἡῦρ' ἤμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
 ὑψηλὴ δέδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 καλὴ τε μεγάλῃ τε, περιδρόμος, ἣν ῥα συβώτης
 αὐτὸς δαίμαθ' ὕεσσιν ἀποιχομένοιο ἀνακτος,
 νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος,
 10 ῥυτοῖσιν λάεσσι καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ·
 σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερές ἔνθα καὶ ἔνθα
 πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας·
 ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίει
 πλῆσιον ἀλλήλων, εὐνὰς συσὶν· ἐν δὲ ἐκάστωι

435 Porph. Hom. 72.5 Sod.; (ῥωγ.) ApS 139.31; Hsch. ρ 554; (μ. κ.) ApS 111.5; (μ.) Hsch. μ 818; Phot. Lex. μ 652 (Paus. Att. μ 32); Suda μ 1343
 438b Porph. Hom. 60.12 Sod. 439–440 sch o 1 ξ 1–7 (– π.) D.H. Comp. 217–218 1 Cent. Par. 34.2; 1b Hermog. Id. 229.10 R.; (τρ. –)–2a Strab. 10.2.12; (τρ. ἀτ.) ApS 46.6 4 [Ammon.] Diff. 343; Hsch. ο 245; Epm. in A 56a²; EtGud 318.53 Stz. 6b cf. ad α 426 9a sch DThr 258.17 10a ApS 139.19; EtM 707.4; 10b ApS 49.31; Hsch. α 8843 11 cf. Eudoc. 1874 12 (θ.) Hsch. θ 77; (μ. δρ.) id. μ 651 14 (– σ.) ApS 79.4

435 ῥωγαλέα tt* Ω: λευγαλέα [Diog.] ῥυπόωντα tt Ω*: –όντα F Eust., –ώντα U. – cf. ad ζ 8 μεμορυγμένα 458 tt* Z Ω*: –χμένα 28 Hsch. Phot./Suda M^a? U Eust.^{yp} 436 om. 458 439 διέτμαγεν 28 t Ω*: –γον H^s M B Eust. – cf. ad A 531 ξ 1 δ vel δ t* Ω*: ὃ γ' Dion. M. – cf. ad N 399 2 ἦ(ι) Ω: οἱ t Tz 5 ἡῦρ' van Leeuwen: εὔρ' t Ω 6 περισκέπτω(ι) ἐνὶ χώρῳ(ι) Did (ἐν ὑπομνήματι ξ' Ὀδυσσεΐας, EtM 664.46 ex Oro) t Ω*: κατωρυχέεσσι λίθοισι (ex ι 185) N Eust.^{yp} 8 δαίμαθ' ὕεσσιν Ar 28 Ω*: δαίματο οἶος (ex 450) Zen F 12 θαμέας 28 Ω*: μεγάλους (ex M 57) G, nov. Eust. μέλαν δρυὸς Arph (sive Ar) t Z Ω: μελάνδρουν fort. Crates cl. Aesch. fr. 251

- 15 πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο,
 θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἵαυον,
 πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
 ἀντίθειοι μνηστήρες, ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
 αἰεὶ ζατρεφῶν σιάλων τὸν ἄριστον ἀπάντων·
 20 οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο.
 πὰρ δὲ κύνες θήρεσσιν ἐοικότες αἰὲν ἵαυον
 τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 αὐτὸς δ' ἄμφι πόδεσσιν εἰς ἀράρισκε πέδιλα,
 τάμνων δέρμα βόειον εὐχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 25 ὦιχοντ' ἄλλυδις ἄλλος ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσιν,
 οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε
 σὺν ἀγέμεν μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
 ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.
 ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι·
 30 οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἔξετο κερδοσύνη, σκήπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 ἔνθ' αὖ κεν ὦι πὰρ σταθμῶι ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
 ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν
 ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκυῖτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 35 τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλον
 πυκνήησιν λιθάδεσσιν· ὃ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·
 “ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
 ἐξαπίνης, καὶ κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.

15 (σ. –) sch DThr 350.8; (ἐ.) cf. Hsch. ε 6126 17a Epm. π 34; EtM 693.29; sch DThr 537.36 18b sch Aesch. Cho. 22 19 (– σ.) sch I 208a 20 Eudoc. 2094 22b sch δ 22g¹ 23 (ἀρ.) ApS 44.12; Hsch. α 6968 24 (δ. ἐϋ.) sch N 191e 29 (ὕλ.) ApS 157.22; Hsch. υ 144; sch Ξ 479a 30–31 Plut. Mor. 970f 31 Antig. Caryl. 28 32a sch Σ 589b 34 (σχ.) ApS 142.31; Hsch. σ 1202 36b ApD Pron. 6.5, Adv. 203.33; Epm. τ 58; (δ δὲ πρ.) ApD Pron. 8.21, 56.19

16 τοὶ 12 28 Ω*: οἱ H^a P M B 20 susp. Zen 21 αἰὲν 12 Ω*: ἐκτὸς (ex 16) N Eust. 22 susp. Callistr. τεσσ[28; cf. Il. praef. xxxv 24 τάμνων 28 Ω*: τέμ- H P B^c εὐχροές fere t Ω*: εὐχροον H^c B U^s 25 ἀγρομένοισιν ἔσσειν N Eust. 26 ἐπὶ προέηκε P 28 θυμόν Z Ω* H^s: -ὦι H 30 κεκλήγοντες Ar^a t Ω*: -γῶτες Ar^b H^v: -γότες G B. – cf. ad μ 256 31 ἔκπεσε tt Z Ω*: ἔκβαλε G 32 πὰρ t Eust.: παρὰ Ω* 35 ὁμοκλήσας G P: ὁμ- Ω*. – v. Il. praef. xviii ἄλλον Ar M U: -η(ι) (nov. Did) Ω*: -ος H (o p.c.) 36 λιθάδεσσιν Ω: λιθάχεσσιν Aratum (1112) legisse ci. Maass, cf. ad ψ 193 et Wilamowitz Heimk. 17 n.3

- καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε στοναχάς τε·
 40 ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 ἦμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλους ἀτιτάλλω
 ἔδμεναι· αὐτὰρ κείνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
 πλάζετ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 εἴ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρῃ φάος ἡελίοιο.
 45 ἀλλ' ἔπεο, κλισίηνδ' ἵομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτός
 σίτου καὶ οἴνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμόν
 εἵπῃς ὁππόθεν ἐσσί καὶ ὁππόσα κῆδε' ἀνέτλῃς.”
 ὧς εἰπὼν κλισίηνδ' ἡγήσατο δῖος ὕφορβός,
 εἶσεν δ' εἰσαγαγὼν ῥώπας δ' ὑπέχευε δασεΐας,
 50 ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγός
 αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς
 ὅττι μιν ὧς ὑπέδεκτο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.”
 55 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 “ξεῖν', οὐ μοι θέμις ἔστ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
 ξείνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξείνοί τε πτωχοὶ τε· δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
 γίνεται ἡμετέρῃ· ἥ γὰρ δμῶν δίκη ἐστίν,
 60 αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες
 οἱ νέοι. ἥ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
 ὅς κεν ἔμ' ἐνδυκέως ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσεν,
 οἷά τε ὦι οἰκῆϊ ἄναξ εὐθυμος ἔδωκεν,
 οἷχόν τε κλήρὸν τε πολυμνήστην τε γυναῖκα,

49b EtG 263 M. 50 (δ. –) sch K 75a; (l. αἰ.) Hsch. ι 746; (l.) ApS 91.30
 51 (ἐν. – πολὺ) Hsch. ε 2964; (ἐν.) ApS 69.6; (δ.) Hsch. δ 305 52a Hdn AB
 1143 56–58 Iul. Epist. 49.431b; 56–58a Arr. Epict. 3.11.4 57b–58 Iul. Epist.
 fr. 291b

39 δ' ἐμοὶ N Eust. 42 κείνος 12 Ω*: ἐκείνος M 51 δασύ 28 87 sch Ω:
 πολὺ t 54 μάλιστα θέλεις 87 461 ὅτι με (cf. 441) 87 Ω,]μοι 28: fort. ὅ τέ με
 vel ὅ τ' ἐμὲ ὑπέδεξο (cf. 52) 28 Ω* Hs: ὑπεδέξω H P 56 ἔλθοι 28 tt Ω*: –η(ι)
 Hs M^c B 60 ἐπικρατέωσιν 87 H M B U: –τέουσιν Ω* 64 ante 63 trai. Wolf,
 Bekker Hom. Bl. II 33: del. Schwartz 322

- 65 ὃς οἱ πολλὰ κάμησι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξει·
ὥς καὶ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεται, ὦ ἐπιμίμνω.
τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγῆρα·
ἀλλ' ὄλεθ', ὥς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φύλον ὀλέσθαι
πρόχνη, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
- 70 καὶ γὰρ κείνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.”
ὥς εἰπὼν ζωστήρι θεῶς συνέεργε χιτῶνα,
βῆ δ' ἵμεν ἐς συφεοῦς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων.
ἐνθεν ἐλὼν δὴ ἐνείκε, καὶ ἀμφοτέρους ἰέρευσεν
- 75 ἡῦσέ τε μίστυλλέν τε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκε' Ὀδυσῆϊ
θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὃ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν.
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον,
αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν, ἐποτρύνων δὲ προσηῦδα·
- 80 “ἔσθιτε νῦν, ὦ ξεῖνε, τὰ τε δμῶεσσι πάρεστιν,
χοῖρε· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστήρες ἔδουσιν,
οὐκ ὀπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλεητύν.
οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
ἀλλὰ δίκην τίουσιν καὶ αἵσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
- 85 καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἳ τ' ἐπὶ γαίης
ἀλλοτρίης βῶσιν καὶ σφι Ζεὺς ληΐδα δῶηι,

67 (ὦν.) ApS 171.12; Hsch. ω 236 68 (ὥς –)–69 (πρ.) sch (Porph.?) β 52b;
(ὥς –) ApS 165.32; sch Eur. Pho. 4; sch DThr 431.18 69 Hsch. π 4091; sch^{rec} I
570; (– ἀνδ.) ApS 135.18 75a sch Ψ 33b 78 Cent. Par. 41.15 80–81 Gal. in
Hp. Acut. CMG V.9(1).347.19; sch Ar. Ach. 739a (> Suda δ 204); 80b–81 Ath.
375b 82 Cent. Par. 44.17; 82a ApS 121.34; sch Pind. Isth. 3.7a; (ὅπ.) Hsch. ο
999 83–84 [Plut.] Hom. 2.118.1; Stob. 1.3.31; Orio Anth. 6.12

65 ἐπι Hdn †εὐμορφον ἀέξει· οὕτως Ἀρίσταρχος sch^H: quid εὐμορφον
huc faciat non liquet, videtur autem Ar ἀέξει dedisse sicut Ω*: ἀέξει 87 G F
M Eust. 67 εἰ 87 Ω: εἴ <γ> Bérard: malim εἴ <χ> αὐτόθ' ἐγῆρα Ω*: αὐτόθι
γῆρα G U, γῆρα N 68 ὤφελ(λ)' 28 461 t* Z Ω*: ὄφελ' ApS sch-DThr M:
ὄφελεν La Roche 70 κείνος Ω*, κείνος 461: ἐκείνος F 72 συνέεργε Z Ω:
ἐπέεργε H^{yp} 75 εὔσε τε 12 G^a? Eust. (ἡῦσέ van Leeuwen): εὔσε δὲ M^c: εὔσε(ν)
28 t Z Ω* μίστυλλέν [12] 28 Ω: μίστυλέν t 79 ἵζεν M^c: ἵζεν fere Ω*
82 φρονέοντες 12 28 tt Ω: τρομέοντες M^{yp}: utrumque Z. – cf. ad v 215 83 μὲν
28 Ω: γάρ tt φιλέουσιν tt Ω*: ποθέουσιν G 86 σφι 12 Eust.: σφιν Ω* δῶη(ι)
G^s F H^s M B U: δοίη H P M^s N Eust.: δῶκεν G

- πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
καὶ μὲν τοῖς ὀπιδος κρατερόν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
οἶδε δέ τοι ἴσσαισι, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδὴν,
90 κείνου λυγρόν ὄλεθρον, ὃ τ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
μνάσθαι οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ', ἀλλὰ ἔκηλοι
κτῆματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδῶ.
ὅσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διὸς εἰσιν,
οὐ ποθ' ἐν ἱρεύουσ' ἱεράϊον, οὐδὲ δῦ' οἶα·
95 οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
ἦ γὰρ οἱ ζωή γ' ἦν ἄσπετος· οὐ τινι τόσση
ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' ἠπειροιο μελαίνης
οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν
ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον. ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
100 δῶδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πῶεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
βόσκουσι ξεῖνοί τε καὶ αὐτοῦ βῶτορες ἄνδρες.
ἐνθάδε τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἔνδεκα πάντα
ἐσχατιῇ βόσκοντ', ἐπὶ δ' ἄνερες ἐσθλοὶ ὄρονται.
105 τῶν αἰεὶ σφιν ἕκαστος ἐπ' ἥματι μῆλον ἀγινεῖ,
ζατρεφῶν αἰγῶν ὅς τις φαίνεται ἄριστος.
αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάσδε φυλάσσω τε ρύομαι τε,
καὶ σφι συῶν τὸν ἄριστον ἔϋ κρίνας ἀποπέμπω.”
ὦς φάθ'· ὃ δ' ἐνδυκῆως κρέα τ' ἥσθιε πίνε τε οἶνον

92a ApS 56.5; Hsch. δ 264 93 A.P. 9.381.9 (cento) 95 Philox. fr. 478;
Eudoc. 587; 95a Epm. γ 44 et ad A 251a² 96 Porph. ad X 431; Eudoc. 537
100 Strab. 10.2.10; sch v 187; (– ἄγ.) EtM 434.4 104 (ὄρ.) Hsch. o 1285
105 sch Heph. 320.20

87 νέεσθαι Ω*: ἕκαστος (ex v 17) G 89 οἶδε Hdn δέ τοι M N^a: δέ τι sch
Ω*, δ' ἔτι F ἴσσαισι G H P^a: ἴσσαι Ω* 91 fort. μνάσθ' (–εσθ' van Leeuwen),
cf. α 39 92 χρήματα t; cf. ad π 315 ὑπέρβιον (cf. 95) Ω*: –βιοι P οὐδ' ἔπι G
F B M Eust., οὐδ' ἐπὶ vel ἐπὶ Ω*: οὐδ' ἔτι G², οὐδέ τι L: οὐκέτι Eust.^{yp}. – cf. ad
π 315 94 ἱρεύουσ' N: ἱερ- Ω* οἶα Ω*: οἶω G^a? Eust. 95 ὑπέρβιον 28 t* (om.
EtG) Ω: ἀκῆριον H^{yp} cl. p 532 (cf. et ι 205) 96 οἱ tt Ω*: τοῦ H P B γ' om. tt P
98 οὐδὲ G H P U: οὔτε 28 Ω* 100 ἀγέλαι 28 Strab. Ω: –ας t* οἰῶν t* Ω:
μῆλων Strab. – cf. ad Λ 678 101 (= Λ 679) om. M (rest. M²), del. Bérard
103 ἐνθάδε nov. sch^H (διχῶς, = Ar^{a/b}?) H N^c: ἐνθα δέ Ω* 104 ἐσχατιῇ(ι) (nov.
Did) Ω: –ιῆν Ar^{ab} 105 αἰεὶ Ω: ἐν γέ t (fort. recte, cf. α 339) 108 ἔϋ Ludwich:
ἐϋ Ω

- 110 ἀρπαλέως ἀκέων, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆι,
καὶ οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ᾧ περ ἔπινεν,
οἴνου ἐνίπλειον· ὃ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῶι,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 115 “ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν,
ὦδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς ὥς ἀγορεύεις;
φηῖς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνωνος εἵνεκα τιμῆς.
εἰπέ μοι, αἶ κέ ποθι γνῶω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
120 εἰ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδὼν· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.”
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
“ὦ γέρον, οὐ τις κείνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἀγγέλλων πείσειε γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν·
ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλήτῃαι
125 ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
ὃς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
ἦ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει καὶ ἔκαστα μεταλλᾷ,
καὶ οἱ ὀδυρομένηι βλεφάρων ἅπο δάκρυα πίπτει,
130 ἦ θέμις ἐστὶ γυναικός, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὀληται.
αἰψά κε καὶ σύ, γεραιέ, ἔπος παρατεκτῆναιο,
εἰ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δοίη.
τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ
ρίνον ἅπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι, ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
135 ἦ τὸν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὅστέα δ' αὐτοῦ
κεῖται ἐπ' ἠπείρου ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇι.
ὥς ὃ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε, φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον

112 Ath. 498f 118 Eudoc. 1105 125 ead. 112 138 (οὐ –)–141 ead.
829–832

111 ἐδ]ωδῆς 28 112 πλησάμενος δ' ἄρα οἱ t (quo teste item Arph et Ar)
σκύφος Arph 28 F^a? H^c P M B: -ον Ar Ω* Eust.^{yp} (διχῶς sch^H) 115 τίς τάρ
Cobet Misc. 322 σε πρίατο G F N U: σ' ἐπρ- Ω* 119 τό γε G F M B: τότε G*
122 ἐκείνον B Eust. 130 ἦ Eust.: ἦ P, ἦ Ω* ἐπὴν 28 g^v Ω*: ἐπεὶ G
131 γεραιέ 28 Ω*: ξεῖνε G 132 ath. Diocles 134 ἐρύειν Z G H^{yp} B U
135 αὐτῷ Agar (cf. Ω 413)

- ἥπιον ὦδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὅππός' ἐπέλθω,
 140 οὐδ' εἴ κεν πατρός καὶ μητέρος αὐτίς ἴκωμαι
 οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμεν καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.
 οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἰέμενός περ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἰνυται οἰχομένοιο.
 145 τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν
 αἰδέομαι· περὶ γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
 ἀλλὰ μιν ἠβείον καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀναΐνεαι, οὐδ' ἔτι φῆσθα
 150 κείνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος,
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὖτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὄρκῳ,
 ὡς νεῖται Ὀδυσσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω
 153 αὐτίκ', ἐπεὶ κεν κείνος ἰὼν τὰ ἅ δώμαθ' ἴκηται·
 155 πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὐ τι δεχοίμην.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν
 γίνεταί, ὃς πενίῃ εἰκὼν ἀπατήλια βάζῃ.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίῃ τε τράπεζα·
 {ἴστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·}
 160 ἦ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω.
 τοῦδ' αὐτοῦ λυκαβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·

144 (αἶ.). ApS 15.20; Hsch. α 2006 145–146 Iambl. Vit. Pythag. 255
 146 (π. – κήδ.) EtM 664.22; (π. – φ.) ApS 129.12 147 (– καλ.) sch X 229b
 151 Cent. Par. 3.41 152 id. 50.36; 152b Epm. AO ii.364.11; EtG 132 M.
 153 (τὰ ἅ δ.) Apio 210.11 158 (Z. ξ. –)–159a sch O 36–37 159 v. ad τ 304
 160 Eudoc. 426 161 (= τ 306) [Ammon.] Diff. 170; sch Opp. H. 1.551;
 161a ApD Pron. 5.24; Hdn ad K 25; (λ.) ApS 109.11; Hsch. λ 1365

140 πατρός 28 Ω* (πρς' F M B): πατέρος t 142 νυ F H P: τι G^r M N U
 Eust., τοι G^s: ἄρα H^{yp} M^{yp} B ἰέμενός H M^{yp}: ἀχνύμενός (ex X 424) H^{yp} Ω*
 143 susp. La Roche, damn. Schwartz 322 146 μ' ἐφίλει tt* G F P M: με φίλει
 EtM g^v Ω* θυμῷ(i) g^v Ω: λίην t 149 οὐδ' ἔτι Voss Randgl. 63: οὐδέ τι Ω
 152 μοι ἔστω Cent. Ω: τοι εἶη tt* 153 κείνος 28 Ω 154 ἔσσαι με χλαῖνάν τε
 χιτῶνά τε, εἵματα καλά (cf. 132, π 79) add. M^s: abest ab 28 Ω 157 βάζῃ van
 Leeuwen (cf. I 312 sq.): -ει (ex 127?) Ω 158 ita 28 t Ω*: ἴστω νῦν πρῶτα Ζεὺς
 ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης G 159 (= ρ 156, τ 304) ath. Ar 160 τοι t Ω*: δὴ G:
 †τῇδε H^{yp} ἀντι τοῦ οὕτως (τῇ Buttman). – cf. ad τ 305 161 αὐτοῦ tt* Ω: αὐ
 τοῦ Ptol Hdn

- τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἵσταμένοιο
οἴκαδε νοστήσει, καὶ τείσεται ὅς τις ἐκείνου
ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἱόν.”
- 165 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
“ὦ γέρον, οὐτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τείσω
οὐτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
πῖνε, καὶ ἄλλα πάρεξ μεμνεώμεθα, μηδὲ με τούτων
μῖμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
- 170 ἄχνυται, ὅππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἀνακτος.
ἀλλ' ἦτοι ὄρκον μὲν ἔασομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἔλθοι, ὅπως μιν ἐγὼ γ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεύς,
- 175 Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἴσον,
καὶ μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὐ τι χέρεα
πατρὸς ἐοῖο φίλοιο φρένας καὶ εἶδος ἀγχιτόν,
τὸν δέ τις ἀθανάτων βλάβε φρένας ἔνδον εἴσας
ἤε τις ἀνθρώπων· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
- 180 ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φύλον ὀλγται
νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκείσιου ἀντιθέοιο.
ἀλλ' ἦτοι κείνον μὲν ἔασομεν, ἥ κεν ἀλώῃ
ἦ κε φύγῃ καὶ κέν οἱ ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων.

162 (= τ 307) Helt. Alleg. 75.5; Plut. Sol. 25.4, Mor. 931f; [Plut.] Hom. 2.108.7; Poll. 1.63; Macr. Sat. 1.16.42; Cent. Par. 4.2 168 (ἄ. π. μεμν.) Epm. π 187 174 (- ὁδ.) Epm. α 284 177a ApS 70.17 177 Eudoc. 94

162–164 susp. Ar 162 (= τ 307) om. P, hab. 28 Ω*; tt an huc spectent non constat 163 νοστήσει (cf. ο 177) G N Eust.: -ήσας (ex θ 102, 252?) Ω* τείσεται Fick: τίς- Ω τις G F H P: κεν 28 Ω* 164 φαίδιμον 28 Ω*: νήπιον N 166 τείσω Fick: τίσω 28 Ω 168 πάρεξ F M: παρέξ t Ω* μεμνεώμεθα dedi (cf. Hdt. 7.47.1 v.l.; Monro HG §81): μεμνώμεθα t Ω μιε 28 Ω*: τι F (ἔτι Schwartz) 169–170 θυμὸς ... ἄχνυται (cf. Ξ 38) G N Eust., -υται et H^s: θυμόν ... ἄχνυμαι Ω* 171 ὄρκον Ar Ω: κείνον (ex 183) Zen 174–184 ath. Ar u.v., quoniam in M obelis, in H siglo S ornati sunt 174 δ' αὖ N ὀδύρομενος στεναχίζω B 175 θεοὶ Οὐρανίωνες G²yp 176 χέρεα Ar (cf. Δ 400, ubi v.l. χέρηα): χερεῖω (nov. Did) Z Ω 177 φρένας 28 t Ω*: δέμας B N Eust. 178 τὸν Ar F H^a P M: τοῦ M^s Ω* βλάβε Ω*, -εν 28: κλέψε (cf. Ξ 217) F^a 184 φύγῃ(t) G^s H M Eust.: -οι Ω* ὑπέρσχη(t) 28 Ω* (perisp. F): -σχοι G H^s B

- 185 ἄλλ' ἄγε μοι σύ, γεραιέ, τὰ σ' αὐτοῦ κήδε' ἐνίσπες,
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἔῤῥ' εἶδω·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἥδ' ἐ τοκῆς;
ὅπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναύται
ῥῆγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι ἠῤῥετόωντο;
190 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.”
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδῇ
ἥδ' ἐ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσιν
195 δαίνυσθαι ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔποιεν·
ῥῆϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
οὐ τι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
“ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὖχομαι εὐρειῶν,
200 ἀνέρος ἀφνειοῦ παῖς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
υἱεὶς ἐνὶ μεγάρῳ ἡμὲν τράφον ἥδ' ἐγένοντο
γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
παλλακίς, ἀλλὰ με ἴσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὖχομαι εἶναι,
205 ὃς τότε' ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ
ὀλβῳ τε πλούτῳ τε καὶ υἰάσι κυδαλίμοισιν.
ἄλλ' ἦτοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι

188 v. ad α 171 195 (ἀκ.) cf. ApS 20.25, Hsch. α 2325 199 (– εῤῥ.) Hdn ad B 498; (Κρ.) Arn ad γ 287; St. Byz. κ 217 203 (ἀλλά –) Epm. α 283; Εκλ. AO ii.451.9; 203b ApD Adv. 187.24 204 (Ὑλ.) ApS 157.25; Hsch. υ 143 206a sch v 42 207–208 Cent. Par. 44.84–85

185 σ' αὐτοῦ H, σαυτοῦ P U: σαυτοῦ Ω* ἐνίσπες G H N, ἐνίσπες P M: ἐνίσπε Ω*. – cf. ad γ 101 186 εἶδω Ω 187 πόλις B 188 δ' 28 Ω: cf. ad α 171 189 ἠῤῥετ(όντο) van Leeuwen: εὖχετόωντο Ω*: –όωνται G P U. – cf. ad α 172 192 ταῦτα 28 Ω*: ξείνε G 195 δαίνυσθαι 28 G F M N: –σθαί τ' Ω* ἀκέοντ' 28 ἔργον G H^s P B U: ἔργα Ω* ἔποιεν Z Ω*: τράποιντο M^{yp} N Eust.^{yp} 201 υἱεὶς ἐνὶ G N U Eust.: υἱέες ἐν Ω* τράφον Buttmann: –φεν Ω 202 ἀλόχου Ω*: –ων G H^s M^s B N: –οιο H^{yp} 203 ἰθαγενέεσ(σ)ιν tt (disertim) Ω*: ἰθαγ- (deprec. Epm.) Z G F Eust.^{yp} 204 Κάστωρ Ar Ω: †Κάστωρ “ἡ ἐκ Μουσειου” teste Callistr (Κάστρον van Leeuwen) γένος 28 Ω: πάϊος M^{yp} (παῖς voluit) 205 τότε' G H^s B N Eust.: ποτ' Ω* 206 †ἠνδαλίμοισι H^{yp}

- εἰς Αἶδαο δόμους· τοὶ δὲ ζῶν ἑδάσαντο
παῖδες ὑπέρθυμοι καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλλοντο,
210 αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν καὶ οἰκί' ἐνειμαν.
ἡγαρόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων
εἶνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα
οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν.
ἀλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' οἶομαι εἰσορόωντα
215 γινώσκειν· ἥ γάρ με δύη ἔχει ἥλιθα πολλή.
ἥ μὲν δὴ θάρσός μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη
καὶ ῥήξηνορίην, ὅποτε κρίνοιμι λόχονδε
ἄνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων·
οὐ ποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ,
220 ἀλλὰ πολὺ πρῶτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἔλεσκον
ἀνδρῶν δυσμενέων ὃ τέ μοι εἴξιε πόδεσσιν.
τοῖος ἔα ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκειν
οὐδ' οἰκωφελίη, ἥ τε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα,
ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν
225 καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες ἐύξεστοι καὶ οἶστοί,
λυγρά, τὰ τ' ἄλλοισιν γε καταρριγηλὰ πέλονται.
αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε τὰ που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
“πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἱὰς Ἀχαιῶν,

208b + 209b sch O 498a; (ζω.) Hsch. ζ 224 209 Eudoc. 1744; EtM 519.15
211a Epm. α 290 212b–213a Epm. in A 381¹; (ἦα φυγ.) Choer. in Thd.
ii.340.17; Epm. in A 593b; (φυγ.) Olymp. in Gorg. 9.29 W. 214–215 (γ.) ApS
94.30; (κ.) Arist. Rh. 1410b14; Hsch. κ 398 215 (ἦ –) ApS 60.32; (δύη) Hsch. δ
2479 216 [Hdn] Fig. 54; sch Y 138b; 216a sch E 774 219 Eudoc. 1962;
(– μοι πρ. θ.) Porph. Hom. 98.4 Sod. 222–223a Porph. Il. 83.25 Schr. (= sch θ
186) 222a Hdn ad E 887d; Choer. in Thd. ii.340.4 222b–225 Plut. Cato mai.
30.3; Favor. Exil. 13.2 222b–223 ApS 138.26 228 Clem. Str. 6.7.4; Sext.
Pyrrh. 1.86, Math. 11.44; sch Pind. Ol. 8.70c, Nem. 7.79

209 καὶ ἐπὶ 28 tt* Ω: καὶ ἐνὶ Düntzer cl. Ψ 352: διὰ <δὲ> EtM ἐβάλλοντο
Eudoc. Z Ω: ἐδάσαντο (ex 208) tt* 210 παῦρα δόσαν 28 Ω*: παῦρ' ἔδοσαν H
οἰκία νεῖμαν G (οἰκεῖα) N 214 εἰσορόωντα t Ω: –αασθαι 28 220 ἔλεσκον fere
28 Ω*, ἐλεσχον 200: ὄλεσχον Z H 221 μοι 28 sch Ω: μῆ Bothe 222 ἔα ἐν tt
g^v F M: ἐαν ἐν G: ἔην H: ἐ[. . .] γ U^a: ἔ' ἐν Ω* (recte si ἔᾶ fuit; sin autem ἔᾶ ut
alias, lege ἔάν per synizesin) ἔσκε(v) 28 200 ApS g^v Ω: ἦεν tt*
226 καταρριγηλὰ Bekker: καταριγ- vel κατὰ ριγ- Ω* 227 που Ω: μοι g^v

- 230 εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν
 ἀνδρας ἔς ἀλλοδαπούς, καὶ μοι μάλα τύγχανε πάντα.
 τῶν ἐξαιρεόμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
 λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἔπειτα
 δεινός τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
 235 ἀλλ' ὅτε δὴ τήν γε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσαθ', ἥ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 δὴ τότε' ἔμ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 νήεσσ' ἡγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
 ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμου φῆμις.
 240 ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἱὲς Ἀχαιῶν,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
 {οἶκαδε σὺν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς}.
 “αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς·
 μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσιν
 245 κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Αἴγυπτόνδ' ἐμε θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 νῆας ἔϋ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.
 ἐννέα νῆας στεῖλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
 ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι
 250 δαίνυντ', αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρεῖχον
 θεοῖσιν τε ῥέζειν αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
 ἐβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
 ἐπλέομεν Βορρῆι ἀνέμῳ ἀκραεῖ καλῷ
 ῥηϊδίως, ὥς εἴ τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
 255 νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι

231 (ἐτύγχ.) ApS 78.20; Hsch. ε 6657 233 (αἶψα – ὀφ.) sch ξ 223
 239 sch Heph. 353.22; 239b Porph. Hom. 100.4 Sod. 246 ApS 13.24; (– ἀν.)
 EtM α 432 253 (– ἀκρ.) Porph. ad β 421

231 μοι Ar Ω: σφιν Zen τύγχανε Ω*: ἐτ- tt N Eust. πάντα 200 G F M N:
 πολλά (cf. Λ 684) M^{yp} Ω* 232 ἐξαιρεόμην Z Ω (ἐξηρεόμην P^Λ): corr. fere
 Knight 234 τετύγμην Z Ω*: τετάγμην F^a H^a P 235 τήν γε F B Eust.: τήνδε
 G, τήνδε H N U: τήν P M 237 τότε' ἔμ' Wolf: τότε μ' Ω 238 νήεσιν F
 ἡγήσεσθαι H B 239 φῆμις t* Z G H M^c N, φημῖς P: φῆμη Porph. H^s Ω*
 242 (cf. v 317) damn. Kirchhoff 247 ἔϋ Ludwig: εὐ Ω*, εὐ F M 248 νῆας
 στεῖλα 28 Z Ω: νέας ἔστειλα Grashof Augm. 11 cl. ι 283 ἐσαγείρατο (nov.
 Did) Z Ω: –ρετο Ar. – cf. ad O 240, Φ 417 249 μὲν ἔπειτα 28 Ω*: δ' ἤπειτα H^f
 255 ἀσκηθέες F H^c B U: ἀσχεθέες Z Ω* (Eust. disertim)

- 230 εἰνάκῃς ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν
 ἀνδρας ἔς ἀλλοδαπούς, καὶ μοι μάλα τύγχανε πάντα.
 τῶν ἐξαιρεόμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
 λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἔπειτα
 δεινός τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
 235 ἀλλ' ὅτε δὴ τήν γε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσαθ', ἥ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 δὴ τότε' ἔμ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 νήεσσ' ἡγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
 ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμου φῆμις.
 240 ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἱὲς Ἀχαιῶν,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
 {οἶκαδε σὺν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς}.
- “αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς·
 μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεχέεσσιν
 245 κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Αἴγυπτόνδ' ἐμε θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 νῆας ἔϋ στείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.
 ἐννέα νῆας στεῖλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
 ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι
 250 δαίνυντ', αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρεῖχον
 θεοῖσιν τε ῥέζειν αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
 ἐβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
 ἐπλέομεν Βορρῆι ἀνέμῳ· ἀκραεῖ καλῶι
 ῥηϊδίῳ, ὥς εἴ τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὖν μοι
 255 νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι

231 (ἐτύγχ.) ApS 78.20; Hsch. ε 6657 233 (αἶψα – ὀφ.) sch ξ 223
 239 sch Heph. 353.22; 239b Porph. Hom. 100.4 Sod. 246 ApS 13.24; (– ἀν.)
 EtM α 432 253 (– ἀκρ.) Porph. ad β 421

231 μοι Ar Ω: σφιν Zen τύγχανε Ω*: ἐτ- tt N Eust. πάντα 200 G F M N:
 πολλά (cf. Λ 684) M^{yp} Ω* 232 ἐξαιρεόμην Z Ω (ἐξηρεόμην P^Λ): corr. fere
 Knight 234 τετύγμην Z Ω*: τετάγμην F^a H^a P 235 τήν γε F B Eust.: τήνδε
 G, τήνδε H N U: τήν P M 237 τότε' ἔμ' Wolf: τότε μ' Ω 238 νήεσιν F
 ἡγήσεσθαι H B 239 φῆμις t* Z G H M^c N, φημίς P: φῆμη Porph. H^s Ω*
 242 (cf. v 317) damn. Kirchhoff 247 ἔϋ Ludwich: εὔ Ω*, εὔ F M 248 νῆας
 στεῖλα 28 Z Ω: νέας ἔστεῖλα Grashof Augm. 11 cl. ι 283 ἐσαγείρατο (nov.
 Did) Z Ω: –ρετο Ar. – cf. ad O 240, Φ 417 249 μὲν ἔπειτα 28 Ω*: δ' ἤπειτα H^f
 255 ἀσκηθέες F H^c B U: ἀσχεθέες Z Ω* (Eust. disertim)

- ἤμεθα, τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνήται τ' ἵθουνον·
 πεμπταίοι δ' Αἴγυπτον εὐρρείτην ιχόμεσθα.
 {στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῶι νέας ἀμφιελίσσας.}
 “ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
 260 αὐτοῦ πὰρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,
 ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὥτρυνα νέεσθαι·
 οἱ δ' ὕβρι εἷξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶι,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναϊκάς ἄγον καὶ νήπια τέχνα,
 265 αὐτοὺς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτῇ.
 οἱ δὲ βοῆς αἰόντες ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφιν
 ἦλθον· πλήτο δὲ πᾶν πεδῖον πεζῶν τε καὶ ἵππων
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 φύζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
 270 μείναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
 ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξείῃ χαλκῶι,
 τοὺς δ' ἄναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὥδε νόημα
 ποίησ' (ὥς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 275 αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γὰρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο)·
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὕτυκτον ἔθηκα
 καὶ σάκος ὦμοιῖν, δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
 αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἦλυθον ἵππων
 καὶ κύσα γούναθ' ἐλών· ὃ δ' ἐρύσατο καὶ μ' ἐλέησεν,
 280 ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγεν οἴκαδε δάκρυ χέοντα.
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσον μελίησιν,

257 Eudoc. 342; 257a sch γ 321b 258 v. ad p 427 262 Eudoc. 1629
 269–270 ead. 1749–1750 272 (= p 441) ApD Synt. 200.19, Pron. 43.21; Hdn
 ad A 368, Δ 2 276–277 sch O 125–126 277b Hdn ad Π 697

258 (= p 427) damn. Kirchhoff, Blass 154 262 ὕβρι N: -ει t Z Ω* σφῶ(ι) t
 Ω*: σφῶν H^c M^s Eust. – cf. ad p 431, ω 183 265 δ' ἔκτεινον N 266 αἰόντες
 Schulze: proparox. Ω 270 μείναι (cf. A 535, X 252) Ω*, μῆναι B: στήναι
 Ellendt Hom. Abh. 44 cl. p 439 272 ἄναγον 200 tt* Z Ω*: ἄγαγον ApD^{Synt.}
 M: ἄγον F 273 ὥδε 28 Ω*: τοῦτο H P M^{yp} B: τόδε F 279 δέ, ῥύσατο N
 ἐλέησεν 28 Ω*: ἐσάωσεν G N Eust. – cf. ad δ 364 280 δέ μ' ἔσας Ar 200 Ω: δ'
 ἀνέσας 28 δακρυχέοντα Ω praeter N

- ἰέμενοι κτεῖναι, δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
 ἀλλ' ἀπὸ κείνος ἔρυκε, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
 ξεινίου, ὃς τε μάλιστα νεμεσσάται κακὰ ἔργα.
 285 “ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγχι
 χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἀνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδό(ατ)όν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,
 δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς,
 τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώπους ἐέωργει·
 290 ὃς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ἥισι φρεσίν, ὄφρ' ἰκόμεσθα
 Φοινίκην, ὅθι τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
 ἔνθα παρ' αὐτῷ μείνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελέοντο
 ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπῆλυθον ὥραι,
 295 ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο,
 ψεύδεα βουλευσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
 κείθι δέ μ' ὥς περάσειε καὶ ἄσπετον ὦνον ἔλοιτο.
 τῷ ἐπόμην ἐπὶ νηός, οἰόμενός περ, ἀνάγκη.
 ἦ δ' ἔθεν Βορέηι ἀνέμωι ἀκραεῖ καλῶι,
 300 μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι μῆδετ' ὀλεθρον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
 φαίνετο γαῖάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
 νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς, ἥχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 305 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν·
 ἦ δ' ἐλελίχθη πάσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῶι,
 ἐν δὲ θεοῖου πλήτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἵκελοι περὶ νῆα μέλαιναν

282 Eudoc. 1637 284 ead. 476 288–289 (τρ.) Philox. fr. 190 288 ApS
 164.31 289 Eudoc. 1638; (τρ.) ApS 155.34; Hsch. τ 1600 291 Cent. Par. 9.6,
 39.8 293 Eudoc. 271

286 χρήματ' 200 Ω: κτήματ' H^{yp} 287 ὀγδό(ατ)όν Bentley: ὀγδοόν 200 Ω.
 – cf. ad η 261 289 ἀνθρώπους ἐέωργει G B, –πους ἐώργει U: –ποισιν ἐώργει
 t Ω*, –ποισιν ἐέωργει M. – cf. ad δ 693; Hsch. ε 592 ἐ(ε)ώργει; Schulze QE 266
 n. 291 ἔκειτο Ω*: ἔασι t N 293 ἐξετελεῦντο Ω: corr. Knight 295 ἐέσσατο Ar
 28 Z Ω: ἐφέσσατο Rhi: ἐφέισατο Zen 297 περάσειε F H^a: περάση(ι)σι 28 Z Ω*
 ἔλοιτο Ω: ἄροιο F^{2s} 298 τῷ(ι) 28 Ω*: τῷ ρ' N: τῷ δ' Eust. 300 σφισι G H
 N: σφιν F P U, σφι M B 304 πόντον F P; cf. ad μ 406 307 ἐν Ω*: ἐκ M B

- κῦμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
 310 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτός, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
 ἰστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώριοιο
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
 τῷ ῥα περιπλεχθεὶς φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
 “ἐννήμαρ φερόμην, δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 315 γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
 ἔνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐχομίσσατο Φεῖδων
 ἥρως ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
 αἶθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἤγεν ἐς οἶκον
 χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δῶματα πατρός·
 320 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσαν.
 “ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφασκεν
 ξεινίσαι ἢ δὲ φιλῆσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαίαν,
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε πολύκμητόν τε σίδηρον·
 325 καὶ νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσχοι·
 τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος.
 τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
 ὅππως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πῖονα δῆμον
 330 ἥδη δὴν ἀπέων, ἢ ἀμφαδὸν ἦε κρυφὴδόν.

311a ApS 25.16; Porph. ad A 354; Epm. α 334; EtG α 578/EtM α 1002; EtGud 105.2 Stf. 317a ApS 39.28 318 ApS 16.21; (– δ.) sch O 171b; sch A.R. 4.761–765d; 318a EtG α 198/EtM α 485; (αἶθ.) Hsch. α 1891, cf. 1889 327–328 sch^D A 5; 327 (– β.) St. Byz. δ 146 (ii.90.1 B.); (ὄφρα –)–328 sch A.R. 1.526–527 328 Strab. 7.7.11, 16.2.38; (δρ. ὑψ.) Hsch. δ 2429 330 Epm. in A 131a; 330b cf. Antigonī dictum Stob. 4.13.46 (Suda α 2411)

312 ἔτι Ω*: ἐπι H^r P B 317 ἀπριάτην Ar Ω: –άδην Rhi H^{vp}: –άτης Crates ap. t 318 αἶθρῳ Zen Arph Ar tt* Z Ω: αἶθρῃ sch-A.R.: λύθρῳ quidam apud ApS et EtG/EtM vituperati 324 πολύκμητόν τε σίδηρον 28 Ω*: ἄλλῃς ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν (= v 136) N Eust. 325 νύ κεν (= τ 294) Ω*: νῦν H P B 326 τόσσα 'omnes' Didymi, F Eust.: ὅσσα (nov. Did) Ω*. – cf. ad τ 295 μεγάροις (= τ 295) 28 Ω*, –οισι H: –ωι G 328 ἐπακούσῃ(ι) Ar tt* Z Ω*: –κούσαι Arph Hdn, –κούσαι 28 H^s: –κούσοι sch-A.R.: ἐσακούσοι sch-Il.: ἐσακούσαι B: ὑπακούσαι (ss. ηι) G. – cf. ad τ 297 329 νοστήσῃ(ι) Ω*: –σει H^s M B: –σει' Voss Randgl. 64 cl. τ 298

- ὤμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἐταίρους,
 οἳ δὴ μιν πέμψουσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.
 ἀλλ' ἐμέ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχῃσιν γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 335 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον·
 ἔνθ' ὃ γέ μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
 ἐνδυκέως. τοῖσιν δὲ κακῇ φρεσὶν ἦνδανε βουλή
 ἀμφ' ἐμοί, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
 ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηὺς,
 340 αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανώοντο·
 ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματ' ἔδυσαν,
 ἀμφὶ δέ με ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλλον ἡδὲ χιτῶνα,
 ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρῃαι·
 ἐσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδαιέλου ἔργ' ἀφίκοντο.
 345 ἔνθ' ἐμέ μὲν κατέδησαν εὖσσελμῳ ἐνὶ νηϊ
 ὀπλῳ ἐϋστρεφεῖ στερεῶς, αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
 ἐσσυμένως παρὰ θίνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥήϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
 350 ξεστόν ἐφόλκαιον καταβάς ἐπέλασσα θαλάσσηι
 στήθος, ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρησιν
 νηχόμενος, μάλα δ' ὥκα θύρηθ' ἕα ἀμφὶς ἐκείνων.

331a (= τ 288) ApD Pron. 45.31 332a Macr. GL v.624.12; (ἐπ.) ApS 70.32;
 Hsch. ε 4233 334b sch O 215 337 Eudoc. 1531 339 Cent. Par. 35.15
 341 id. 44.31 343 Epm. o 96; (αὐτ. -) EtG s. ὄλῃαι (ex Oro; Erbse Sch. II.
 i.432); EtM 621.36 345-346a Apio in h13 (lacer) 348 (- ἀν.) EtG α 845/EtM
 α 1345; EtGud 138.3 Stf.; (δ. -) ApS 34.3; (ἀν.) Hsch. α 4792 350a Poll.
 10.134; (ἐφ.) ApS 80.7; Hsch. ε 7519 352b ApS 89.1; (θ. ἕα) Hsch. θ 945

331 ὤμοσε Ω*: ὤμνυε Eust. (~ ὤμνυε τ 288) αὐτόν 28 t Ω (item τ 288): an
 αὐτός? ἀποσπένδων Ar 28 Ω: ἐπισπ- 28. - cf. ad τ 288, γ 394 334 ἀλλ' ἐμέ
 G F M U: ἀλλά με Ω* ἀπέπεμψε (= τ 291) Ω* G^s: -μπε G 335 πολύπυρον
 (cf. π 396, τ 292) fere 28 Ω: πολύμηλον H^{yp} 338 δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην Ar
 28 458 Z Ω: δύηι ἔπι πῆμα γένῃται Arph 342 με H^s P N, ἐμέ G: μοι F M U^r
 Eust.: μιν (ex ν 434) H: om. B 343 ῥωγαλέα (~ ν 435) Ar Ω*: -έον Rhi N
 ὄρῃαι Hdn tt H^c (ὄρ-) Eust.: properisp. Ω* Eust.^{yp} 349 κεφαλῇ(ι) Ar 28 Ω:
 -λῆν Arph M^s 350 ἐπέλασ(σ)α 458 Z Ω* G^s: ἐκάλυψα G 351 διήρεσα Ω*:
 -ρεσσα P M: -ρεσσ' N Eust. 352 θύρηθ' 458 tt Ω*: -ηφ' Z Eust.

- 355 ἔνθ' ἀναβάς, ὅθι τε δρύος ἦν πολυανθέος ὕλης,
 κείμεν πεπτηώς· οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
 φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
 μαίεσθαι προτέρω, τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
 νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως, καὶ με σταθμῶι ἐπέλασσαν ἄγοντες
 360 ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιώναι.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ', Εὐμαιε συβῶτα·
 “ἂ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἡδ' ὅσ' ἀλήθης.
 ἀλλὰ τά γ' οὐ κατὰ κόσμον οἶομαι, οὐδὲ με πείσεις
 εἰπὼν ἄμφ' Ὀδυσῆϊ. τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
 365 μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτός
 νόστον ἐμοῖο ἀνακτος, ὃ τ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσιν
 πάγχυ μάλ', ὅττι μιν οὐ τι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν
 368 ἡὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν·
 371 νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἄρπυιαι ἀνηρεῖψαντο.
 αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσιν ἀπότροπος· οὐδὲ πόλινδ' εἶ
 ἔρχομαι, εἰ μὴ πού τι περίφρων Πηνελόπεια
 ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίῃ ποθὲν ἔλθοι.
 375 ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
 ἡμὲν οἱ ἄχυνται δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος
 ἡδ' οἱ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες·
 ἀλλ' ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 ἐξ οὗ δὴ μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳι,
 380 ὃς ῥ' ἀνδρὰ κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαίαν ἀλγείεις,
 ἧλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν, ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον·
 φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομενῆϊ ιδέσθαι

353 Eudoc. 2244 356 (μαί.) ApS 109.30; Hsch. μ 66 363 Cent. Par. 38.79
 372 (– ἀπ.) ApS 40.9; (ἀπ.) Hsch. α 6746; EtM α 1678

363 τά γ' 28 t Ω*: τὰ δ' F, τὰδ' M N Eust. 366 ὃ τ' Ω*: ὃς G Eust.^{yp}: ὃς τ' N
 370 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοὶ | ἡδὲ κε καὶ ὦι παιδὶ
 μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω (= α 239–240) add. H^m M N: absunt ab 458 Ω*
 371 ἀκλειῶς cf. ad α 241 374 ἔλθοι (cf. α 414) Ω*: –η(ι) H^s M^s N
 378 ἔρεσθαι Ω; cf. ad α 405 381 ἧλυθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν (= π 66) 28 B^{yp} N
 U Eust.: ἦλθεν ἐμ[458: ἦλθεν ἐμὰ πρὸς δώματ' Ω*

- νῆας ἀχειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην
385 πολλὰ χρήματ' ἄγοντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.
καὶ σύ, γέρον πολυπενθές, ἐπεὶ σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
μῆτέ τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο μῆτέ τι θέλγε·
οὐ γάρ τούνεκ' ἐγὼ σ' αἰδέσσομαι οὐδὲ φιλήσω,
ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας αὐτόν τ' ἐλεαίρων.”
- 390 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀπιστος,
οἶόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἐπήγαγον οὐδέ σε πείθω.
ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὅπισθεν
μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
- 395 εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἀναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
ἔσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα πέμψαι
Δουλιχίονδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἀναξ τεὸς ὡς ἀγορεύω,
δμῶας ἐπισσεύας βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
400 ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν.”
- τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε διὸς ὑφορβός·
“ξεῖν', οὕτω γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ' ἀρετὴ τε
εἵη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον καὶ ξείνια δῶκα,
405 αὐτίς δὲ κτείναιμι φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην·
πρόφρων κεν δῆπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
νῦν δ' ὦρῃ δόρποιο· τάχιστα μοι ἔνδον ἐταῖροι
εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.”

383a ApS 19.11; sch Aesch. Supp. 134–135 384 sch Pind. Nem. 5.10a
387–388 Eudoc. 1685–1686 388 (– αἰδ.) EtM α 445 391 Eudoc. 2291
393 (– ποι.) Epm. φ 12 396 (ἔσσας) Did ad Γ 57 399 (ἔπ.) ApS 74.7; Hsch. ε
5215 400 Hdn ad Λ 192; sch ζ 33 402–403 Porph. ad N 824, σ 79; Eudoc.
1908–1909 406 EtG λ 128

383 ξυνέαξαν 28 Ω*: συν- F M 384 ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην 28 Z Ω: ἐν θέρει
ἢ ἐν ὀπώρῃ t 385 κτήματ' G 388 αἰδέσσομαι 28 Z H^λ H^c M B: –ήσομαι tt
Ω* 389 ἐλεαίρων 28 Ω*: ἐλέσας F 393 ὅπισθεν 28 Ω*: ὑπερθε N U Eust.:
ἐπέστων? van Leeuwen cl. α 273 395 εἴ κεν νοστήσειεν G 400 ἠπεροπεύειν
t* Ω: –ευτής Hdn (t) 403 μετέπειτα tt Ω*: μετόπισθε N Eust.^{yp}
405 κτείνωμι G H^s B τ' N Eust.: δ' Ω* 406 Κρονίων' ἀλιτοίμην sch^H H^c M^a
U 408 τετυκοίμεθα Ω*: –καιμεθα 12: –χώμεθα P

- ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 410 ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὕφορβοί.
 τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἥθεα κοιμηθῆναι,
 κλαγγή δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομένων.
 αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὕφορβός·
 “ἄξεθ' ὧν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
 415 τηλεδαπῶν· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἳ περ οἷζύν
 δὴν ἔχομεν πάσχοντες ὧν ἔνεκ' ἀργιοδόντων,
 ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.”
 ὥς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλεῖ χαλκῶν,
 οἳ δ' ὦν εἰσῆγον μάλα πῖονα πενταέτηρον.
 420 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
 λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθήσιν·
 ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλον
 ἀργιόδοντος ὕος, καὶ ἐπηύχετο πᾶσι θεοῖσιν
 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
 425 κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ δρυός, ἣν λίπε κείων·
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχῇ. τοῖ δ' ἔσφαζάν τε καὶ ἡῦσαν·
 αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης
 πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων ἐς πῖονα δημόν,
 καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτὴν,
 430 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα,
 βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συβώτης
 ἵστατο δαιτρεύων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἶσιμα ἥιδει.

410, 412 Eudoc. 943–944 410 ApS 5.26 420 (– ἐσχ.) ApS 78.3
 425–426 D.H. Ant. 7.72.16 425 id. Comp. 37; (– δρ.) ApS 35.26; 425b EtG
 250 M.; (κεί.) Choer. Orthogr. 232.26 427b–429 D.H. Ant. 7.72.17
 427b–428 sch A 461c 432a Hdn ii.943.14; sch Ar. Eq. 152a (> Suda ε 793)

419 εἰσῆγον 28 Ω*: εἰσῆγαγον P, εἰσάγαγον B 420 τὴν t ἔστησαν Ω*
 Gs: –σεν t G 423 ἐπηύχετο van Leeuwen: ἐπέυχ- Ω 424 (= φ 204) damn.
 Kirchhoff, cf. Blass 154: habent 28 463 Ω 425 κόψε tt* Z Ω: πλῆξε Dion.^{Comp.}
 426 ἡῦσαν van Leeuwen: εὔσαν fere t Z Ω 428 πάντοθεν “αἰ εἰκαιότεραι”
 463 tt Ω: πάντων Ar 429 ἀκτὴν (cf. 77, Σ 560) 141a^c F^a P: –ῆ(ι) H M^r N U
 Eust.: –ῆς F^c, –ῆς B: versum om. G 430 ἔπειραν Ω* Hs: –ον H. – cf. ad γ 462
 433 δαιτρεύων sch^Z Ω* Gs: –εὔων Z^λ G P^c M^a N^c U ἥδει r (Marc. 456): ἥ(ι)δη
 Ω

- καὶ τὰ μὲν ἑπταχὰ πάντα διεμμοιρᾶτο δαΐζων·
 435 τὴν μὲν ἴαν Νύμφησι καὶ Ἑρμῇ Μαιάδος υἱί
 θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νείμεν ἐκάστωι·
 νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
 ἀργιόδοντος ὕος, κύδαινε δὲ θυμὸν ἀνακτος.
 καὶ μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 440 “αἶθ' οὕτως, Εὐμαίε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
 ὥς ἐμοί, ὅττι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·
 “ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
 οἷα πάρεσσι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἑάσει,
 445 ὅττι κεν ὧι θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.”
 ἦ ῥα, καὶ ἄργματα θύσε θεοῖς αἰειγενέτησιν,
 σπείσας δ' αἶθοπα οἶνον Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθωι
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν· ὃ δ' ἔξετο ἥι παρὰ μοίρῃ.
 σίτον δὲ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
 450 αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποιχομένοιο ἀνακτος,
 νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος·
 πὰρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 455 σίτον μὲν σφιν ἀφείλε Μεσαύλιος, οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον
 σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι ἐσσεύοντο.
 νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὣε δ' ἄρα Ζεὺς
 πάννουχος, αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτew πειρητίζων,

434 (ἔπτ.) ApS 75.12; Hsch. ε 5559 435a ApS 89.22; sch Ω 69a¹; 435b sch Δ 48–49, Ξ 491 440 ApD Synt. 353.16 446 Arn ad I 219; EtG α 1126/EtM α 1524; EtGud 160.5 Stf.; 446a sch I 219d; (ἄργ.) ApS 44.13; Hsch. α 7053 456 (– κεχ.) ApS 142.1 457 (σχ.) ApS 142.30; Hsch. σ 1132 458 (αὐτ. –) ApS 11.34; (ἄη) Hsch. α 1491; (ἔφ.) ApS 80.11; Hsch. ε 7549

434 διεμμοιρᾶτο Cauet: διεμοι- 12 Ω 435 υἱί B Eust.: υἱεῖ 464 tt Ω*: υε[ι 12. – cf. ad λ 273 439 προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 12 464 Ω*: ἔπεα πτιερόεντα προσήδα 28 F 449 σφιν ἔνειμε (cf. 455) Ω*: σφ' ἐπένειμε (cf. υ 254) G 451 (= 9) om. r (Vind. 5), damn. Kirchhoff: habent 28 Ω 455 κοίτην F 456 κρειῶν Ω: οἶνου t 457 δ' ἄρ Ω*: γάρ H P B 458 ἄη 457 t Ω*: ἄει F 459 δ' om. M U

- 460 εἴ πώς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἥ τιν' ἐταίρων
ἄλλον ἐποτρύνειεν, ἐπεὶ ἐο κήδετο λήην·
“κέκλυθι νῦν, Εὐμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,
εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
ἡλεός, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' αἰεῖσαι
465 καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνήκεν,
καὶ τι ἔπος προέηκεν ὃ περ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπιχεύσω.
εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη
ὥς ὅθ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἡγομεν ἀρτύναντες·
470 ἡγείσθην δ' Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἰκόμεσθα ποτὶ πτόλιν αἰπύ τε τείχος,
ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήϊα πυκνά
ἂν δόνακας καὶ ἔλος ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
475 κείμεθα· νῦξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ Βορέαο πεσόντος,
πηγυλὶς, αὐτὰρ ὑπερθε χιῶν γένηετ' ἥϊτε πάχνη,
ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαῖνας ἔχον ἡδὲ χιτῶνας,
ἡῦδον δ' εὐκηλοὶ, σάκεσιν εἰλυμένοι ὦμους·
480 αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπον

461b ApD Synt. 204.12, 14, Pron. 62.5, 76.18; Hdn i.557.4, 13; Epm. α 268
462a Choer. in Thd. ii.238.10 463 Cent. Par. 40.82; (οἶν. –)–466 Satyr. Vit.
Eur. fr. 9 (lacera); Ath. 179e 464 EtM 425.56; (ὅς τ' –)–466 Plut. Mor. 645a;
Gal. iv.778 K. = Scr. min. ii.40.17 Müller; (ὅς τ' –)–465a sch X 391b;
(ἐφ. –)–465 Plut. Mor. 503e; 464b–466 Stob. 3.18.17; 464b–465 (– ὀρχ.)
Philod. De mus. i p.213 Risp. (lacera) 465–466 Clem. Paed. 2.48.1–2
466 [Plut.] Hom. 2.149.2; cf. Aristid. Or. 28.115; Eudoc. 1357; Ammon. CAG
iv(5).118.4; Stob. 3.36.6; 466b Procl. in Tim. i.352.14 467 ApS 35.12
469 (– ἡγ.) Strab. 13.1.36 474 EtG 108 M. 475 (νῦξ –)–476 (πηγ.) St. Byz.
s. Παμφυλία; (νῦξ –) Porph. ad O 170; sch O 171b 476 (πηγ.) ApS 131.13;
Hsch. π 2152 477 (περ.) Hsch. π 1921, cf. ApS 130.14

462 κέκλυτε Mª Eust. 463 ἀνώγει t Ω*: ἄνωγεν U 465 ἀνήκε(ν) tt* Ω:
ἀνώγει (ex 463) Clem. 466 τι tt* Ω: τε Ath. προέηκεν Ar^{ab} tt Ω: παρέθηκεν
Arph 467 οὐκ t Ω*: οὐδ' P M^a 468 τέ 28 Ω*: δέ H M^c B U 469 Τροίην H P
B Eust.: –η(ι) 28 t Ω* 473 περὶ 28 N U Eust.: παρὰ F M: προτὶ G H^a P B, ποτὶ
H^c 474 τεύχεσι (cf. 477) Ar t Ω: τείχεσι quidam ante Did 475 δ' ἄρ 28
Porph. Ω*: γάρ t* M^c B 479 ἡῦδον van Leeuwen: εὔδον Ω δ' Ω*: τ' U

ἀφραδίῃς, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγώσμεν ἔμπης,
 ἀλλ' ἐπόμεν σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 καὶ τότε ἔγῳ Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα,
 485 ἀγκῶνι νύξας· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν·
 'διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 οὐ τοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμα
 δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρὰ μ' ἤπαφε δαίμων
 οἰοχίτων' ἵμεναι· νῦν δ' οὐκέτι φυκτὰ πέλονται.'
 490 ὡς ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
 οἶος ἐκείνος ἔην βουλευέμεν ἡδὲ μάχεσθαι·
 φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὅπῃ με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 'σίγα νῦν, μὴ τίς σε Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.'
 ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν εἰπέ τε μῦθον·
 495 'κλύτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.
 λίην γὰρ νηῶν ἐκάς ἦλθομεν· ἀλλὰ τις εἴη
 εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνει νέεσθαι.'
 ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας Ἀνδραίμονος υἱός
 500 καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε φοινικέεσσαν,
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
 κείμεν ἄσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος Ἥως.
 ὡς νῦν ἡβώοιμι βίῃ τέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,

481 (ἐπεὶ –) Epm. ρ 2 482 (καὶ –) sch Δ 187b 483 sch [Eur.] Rh. 5
 488 (π. –)–489a sch ξ 482; (ἀπ' ἔμ' –) EtPar (2720) iv.14.29 Cr. 492 Cent.
 Par. 27.4 495 v. ad B 56; adde (θ. –) EtM 345.50 496 (– ἦλθ.) Strab. 13.1.36
 500 Eudoc. 1871; 500b (= φ 118b) sch II 159b 502b Philox. fr. 55, 684; ApS
 161.30; EtM 788.15; EtGud 178.6 Stf.; (φάε) Hsch. φ 25

481 ἀφραδίη(ι)ς M N U, -δίησ' G, -δαίαις Eust.: -δίη(ι) H^{yp} B: -δέως F H P
 488 ἤπαφε Ar tt Ω: ἤλασε Callistr 489 ἵμεναι (cf. 480) Callistr: ἔμ(μ)εναι Ar
 t Ω 490 σχέτο M^{yp} B 491 ἐκείνος Ω, cf. ad β 272 βουλευέμεν (-σέμεν B U)
 ἡδὲ μάχεσθαι Ω*: τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε (ex β 272) Eust.^{yp} 493 σε' van
 Leeuwen: σευ vel σεῦ Ω 494 σχέθεν G B N U Eust.: θέτο Ω* 495 ath. Ar
 tamquam ex B 56 invecum ἐνύπνιος F M; cf. ad B 56 496 νῆος G εἴη cf.
 ad Ω 139 500 βάλε (cf. B 183) F H P M: θέτο (cf. φ 118) (tt) H^{yp} Ω* 501 δὲ
 θέειν (cf. B 183) Ω*: δ' ἰέναι F 503–506 ath. Athenocles Ar, in M obelis
 notantur; cf. Blass 155 503 τέ Ω*: δέ P B^a? U

- 505 ἀμφότερον, φιλότῃ καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἐῆος·
 νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ χροῖ εἵματ' ἔχοντα.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιοε συβῶτα·
 “ὦ γέρον, αἶνος μὲν τοι ἀμύμων, δν κατέλεξας,
 οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες·
 510 τῷ οὐτ' ἐσθήτης δευήσσαι οὐτέ τε' ἄλλου
 ὦν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα
 νῦν· ἀτὰρ ἡῶθέν γε τὰ σά ῥά κεα δνοπαλίξεις.
 οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι ἐπημοιβοὶ τε χιτῶνες
 514 ἐνθάδε ἔννυσθαι, μία δ' οἷα φωτὶ ἐκάστωι.”
 518 ὡς εἰπὼν ἀνόρουσε, τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγύς
 εὐνὴν, ἐν δ' οἷων τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
 520 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς κατέλεχτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
 πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἥ οἱ παρεκέσχετ' ἀμοιβὰς
 ἔννυσθαι ὅτε τις χειμῶν ἔκπαγλος ὄροιτο.
 ὡς δ' μὲν ἔνθ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτόν
 ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνία. οὐδὲ συβῶτη
 525 ἦνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὧν ἅπο κοιμηθῆναι,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὠπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
 ὅττι ῥά οἱ βίोटου περικήδετο νόσφιν ἐόντος.
 πρῶτον μὲν ξίφος ὅξυ περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὦμοις,
 ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἐέσσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνὴν,

506 Eudoc. 1922 508 Diogenian. Paroem. i.179.6 L.-S.; (αἶν. -) ApS 14.12; EtM α 521; EtGud 47.22 Stf.; sch Ψ 652b, ξ 503; (αἶν. - ἀμ.) sch N 374a² 509 Porph. Hom. 101.13 Sod.; Eudoc. 888 512b ApS 59.21; EtM 281.21; EtGud 372.7 Stf.; sch Δ 472; (ἡῶ. -) Anon. π. ἀκυρολ. 9; (ἡῶ. ῥ. δν.) EtGud 535.5 Stz.; (δν.) Procl. in Crat. 88.3; Hsch. δ 2080 521 ApS 28.20; 521b Epm. π 179 529 (ἔσσ. -) ApS 22.14; 529b sch Pind. Ol. 9.148a; (ἀλ.) Ael. Dion. χ 9; Poll. 7.61; Hsch. α 2870, χ 261; Synag. χ 66

509 ἔειπες 28 tt Ω*: ἔνισπες F M 510 τε' van Leeuwen: τευ Ω 511 ἀντιάσασθαι F; cf. ad ζ 193 514 φωτὶ Ω: παιδι 201 515-517 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός, | αὐτὸς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δώσει, | πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κεύει (= ο 337-339) add. M^{im} N U Eust.: absunt ab 201 Ω* 519 οἷων τε καὶ αἰγῶν 201 Ω*: αἰγῶν τε καὶ οἷων F M 521 μεγάλην 201 t Ω*: μαλακὴν F H^{yp} M παρεκέσχετ' G (παρακέλετ' ApS): παρεκέσχετ' Ar 201 t* Z Ω*, παρέσχετ' P, παρεκέσχετ' N: παρεκέσχετ' quidam ante Ar, F^{c2} H^c Mª Eust.^{yp}. - cf. φ 41 522 ἔννυσθαι Ar Ω: εἴνυσθαι Rhi Arph (prob. Wackernagel Unt. 17)

- 530 ἄν δὲ νάκην ἔλετ' αἰγὸς εὐτρεφέος μεγάλοιο,
εἵλετο δ' ὃς' ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν·
βῆ δ' ἰέναι κείων ὄθι περ σῦες ἀργιόδοντες
πέτρῃ ὕπο γλαφυρῇ ἡῦδον, Βορέω ὑπιωγῇ.
ο ἦ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
ῶιχετ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱόν
νόστου ὑπομνήσουσα καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
ἡῦρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱόν
5 εὐδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο,
ἦτοι Νεστορίδην μαλακῶι δεδμημένον ὕπνῳι,
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
10 “Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι,
κτῆματά τε προλιπὼν ἀνδράς τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσιν
κτῆματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηῦσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον
15 πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμηις.
ἦδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὃ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
μνηστήρας δῶροισι καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·

530a ApS 114.31; Epm. β 30, cf. α 130; EtG α 814/EtM α 1319; (v. ξ. αἰ. ὁρειτρόφου) sch Theoc. 5.2d 533b ApS 160.28; Porph. Hom. 131.6 Sod.; Hsch. ι 1175; (B. -) Porph. ad ε 404; Epm. α 104; EtG α 1274/EtM α 1921; sch^D B 461 ex Oro; sch H 238c²; (iω.) ApS 93.28 ο 10 ApS 94.19 11 v. ad 90a 16–17a Strab. 10.2.24; Porph. ad δ 1; sch β 52b, 114c 17 (π. -)–18a sch N 119 18 (ἐξ.) ApS 70.14; Hsch. ε 4021

530 νάκην tt* Z Ω: νάκος sch-Theoc. αἰγὸς ὁρειτρόφου t 532 ἰέναι F: ἵμεναι Ω* 533 ἡῦδον van Leeuwen: εὐδον 201 tt Ω ὑπιωγῇ(ι) ApS¹⁶⁰ Hdn sch-H, H P, υπιωγη 201: ὑπ' ἰωγῇ(ι) Ar (ApS⁹³) Porph. sch^Z G^{2r} F M B^s N^{yp} U: ὑπ' ἰωγῆς B: ὑπ' ἰωῆ N: ὑπῖω[] G. – aut ἐπιωγῇ (cf. ε 404) scribendum puto aut ad eius vocis exemplum poetam imprudenter novavisse ο 4 ἡῦρε van Leeuwen: εῦρε 201 Ω 7 ἔχε Ω*: ἔλε P 10 οὐκίετι 466 Ω: οὐ μὲν (cf. Z 326) t τῆλ' t Ω* (= γ 313): δὴν F 11 κτῆματά Ω (= γ 314): χρήματά t 13 κτῆματα F M N Eust. (= γ 316): χρήματα Ω* (cf. 90a) ἔλθοις G M^a 16 ῥα tt Ω*: τε P B: om. U: ἐ Bothe πατήρ γε U

- μή νύ τι σεῖ' ἀέκητι δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
 20 οἷσθα γάρ, οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικὸς·
 κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπυίη,
 παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίῳ φίλοιο
 οὐκ ἐτι μέμνηται τεθνηὸς οὐδὲ μεταλλάϊ.
 ἀλλὰ σύ γ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα
 25 δμωιάων ἢ τίς τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
 εἰς ὃ κέ τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
 ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῶι·
 μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
 ἐν πορθμῶι Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 30 ἰέμενοι κτείνειν, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι.
 {ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ οἶω· πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.}
 ἀλλὰ ἐκάς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,
 νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι οὔρον ὀπισθεν
 35 ἀθανάτων ὅς τίς σε φυλάσσει τε ρύεται τε.
 αὐτὰρ ἐπὴν πρῶτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηται,
 νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρύναι καὶ πάντας ἐταίρους,
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ὕων ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἥπια οἶδεν.
 40 ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρύναι πόλιν εἴσω
 ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελόπειῃ,
 οὐνεχὰ οἱ σῶς ἐσσι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.”
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον·
 αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν

20–23 Stob. 4.22.145 20 Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.15; Eudoc. 68
 21 Charito 4.4.5; sch Eur. Med. 77 26 (φ.) Hsch. φ 359 28 (ἐπιτ.) ApS 74.29
 39 (ἐπ.) ApS 73.34; Hsch. ε 5033 40 ApS 10.16; (ἀέ.) Hsch. α 1409; sch K
 159b

19 ath. Arph σεῖ' van Leeuwen: σεῦ Hdn 466 Ω 21 κεν tt g^O g^V Ω*: τις P
 ὀπυίη (sic) U: ὀπυίοι tt* g^O Ω*: -ει Charito g^V Z M 24–26 “ἔνιοι νοθεύουσιν”
 26 φήνωσι 466 g^O Z Ω*: φαίνωσι H^c B: δώωσι N Eust. κυδρὴν g^O Ω*: κυδρὴν
 H^c: κεδρὴν B, κεδνὰ M^{VP} 31–32 (= v 427–428) susp. DSid (sive DThr), del.
 Knight 36 ἐπεὶ κεν πρῶτ' van Leeuwen 42 σῶς Z Ω*: σῶς τ' G U?: σάος
 Knight 43 πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον 467 Ω* M^s: γλαυκῶπις Ἀθήνη M

- 45 λὰξ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ξειπεν·
 “ἔγρεο, Νεστορίδῃ Πεισίστρατε· μῶνυχας ἵππους
 ζεύξον ὑφ’ ἄρματ’ ἄγων, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.”
 τὸν δ’ αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἡῦδα·
 “Τηλέμαχ’, οὐ πῶς ἐστὶν ἐπείγομένους περ ὁδοῖο
 50 νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ’ ἔσσεται ἡώς.
 ἀλλὰ μὲν’, εἰς ὃ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θήῃ
 ἥρως Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
 τοῦ γὰρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἥματα πάντα
 55 ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότῃτα παράσχη.”
 ὡς ἔφατ’· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἥως.
 ἀγχίμολον δέ σφ’ ἤλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
 τὸν δ’ ὡς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσεύς φίλος υἱός,
 60 σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλόεντα
 δύνεν καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ’ ὠμοῖς
 62 ἥρως, βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δ’ ἔπος ἡῦδα·
 64 “Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 65 ἦδῃ νῦν μ’ ἀπόπεμπε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·
 ἦδῃ γὰρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ’ ἰκέσθαι.”
 τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 “Τηλέμαχ’, οὐ τί σ’ ἐγὼ γε πολὺν χρόνον ἐνθάδ’ ἐρύξω
 ἰέμενον νόστοιο· νεμεσῶμαι δὲ καὶ ἄλλωι
 70 ἀνδρὶ ξεινοδόκωι, ὅς κ’ ἔξοχα μὲν φιλέησιν,
 ἔξοχα δ’ ἐχθαίρησιν· ἀμείνω δ’ αἴσιμα πάντα.
 ἴσόν τοι κακὸν ἐσθ’, ὅς τ’ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
 ξεῖνον ἐποτρύνῃ καὶ ὅς ἐσσύμενον κατερύκηι.

51 (ἐπ.) ApS 72.30; Hsch. ε 4730 54–55 Eudoc. 1197–1198 66 ead. 1362
 69b–71 (in vv. duos contracta) [Plut.] Hom. 2.151.1 72–73 Eudoc.
 1199–1200

45 ath. Ar 50 ἔσσεται, cf. ad δ 195 51 θήῃ Bekker (θείῃ Wolf), θήῃ U?:
 θείῃ Z Ω* 55 παράσχη(ι) Ω* M^s: -σχοι t F M 58 πάρα Hdn B N: παρὰ vel
 παρα Ω* 62 δ’ ἔπος ἡῦδα G H^s (cf. P 119): δὲ προσῆῦδα Ω*. – cf. ad v 199
 63 Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύς θεῖοιο (= 554, al.) add. M N
 73 ἐποτρύνῃ(ι) h25 t G^s F H^s H^l P M^c B U^s: -νει Ω*: -νοι G κατερύκη(ι) h25 t
 G² H^s P B U: -χει Ω* M^s: -χοι M

- {χορὴ ξείνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.}
- 75 ἀλλὰ μὲν, εἰς ὃ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω
καλά, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδης, εἴπω δὲ γυναιξὶν
δειπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλῃς ἔνδον ἐόντων.
ἀμφοτέρων, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ,
δειπνήσαντας ἔμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
- 80 εἰ δ' ἐθέλεις, στρεφθῆναι ἄν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
ὄφρα τοι αὐτὸς ἔπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
ἄσπετα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδὲ τις ἡμεας
αὐτῶς ἀππέμψει, δώσει δέ τι ἔν γε φέρεσθαι,
ἢ εἴ τινα τριπόδων εὐχάλακων ἢ λεβήτων,
- 85 ἢ ἐδύ' ἡμιόνους, ἢ χρύσειον ἄλῃσον.”
- τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
“Ἄτρεϊδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
βούλομαι ἥδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὀπισθεν
οὔρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσιν·
- 90 μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,
ἢ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀλῆται.”
- αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βοῇν ἀγαθὸς Μενέλαος,
αὐτίκ' ἄρ' ἦ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
δειπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλῃς ἔνδον ἐόντων.
- 95 ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Βοηθοίδης Ἑτεωνεύς

74 [Plut.] Hom. 2.35.1; Aphon. Prog. 4; Anon. Fig. iii.155.7 Sp.; Iul. Ep. 39.415d; Macr. Sat. 5.16.6; Eudoc. 1196; sch H 93a, o 200; cf. Ael. HA 1.52
78 Polyb. De soloec. 287.10 Nauck (post Lex. Vind.); Eudoc. 364 80 Strab. 8.6.6, 14.2.28 83 (ἀππ.) ApS 40.27 90–90a (~ 11) Philod. De bono rege xxiii 5 95 al. (Bo.) Hdn ad Δ 228

74 “ἐν πολλοῖς οὐκ ἐφέρετο”; ante 72 melius stare iudicavit Ar 76 ἴδη(ι)ς Ω: ἴδηι (Ar?) Ludwich. – cf. ad 432 et A 203 78–85 ath. Ar, obelos praefixit M 80 εἰ δ' Strab.⁸ Ω: εἴτ' Strab.¹⁴ στρεφθῆναι scripsi (cf. v 326, Hymn. Ap. 175): στραφθ- h25 G F², στραφ- P: τραφθ- Strab.⁸ Z Ω*, τραφ- M^a: τρεφθ- Strab.^{14v1} Z^{yp} Eust.: ταρφθ- Strab.^{14v1} G^{yp} H^s U: τερφθ- M^{yp} 82 ἡμεας Von der Mühl: ἡμέας Ω 83 ἀππέμψει t sch (Ar?): ἀποπ- G P M Eust.: ἀμπ- h23 h25 Ω* τι h23 Ω* (τι|| M): τε P U: possis τις 87 (= 64) fort. spurius 89 ἐπὶ κτεάτεσσιν h25 Ω*: ἐνὶ μεγάροισιν P ἐμοῖσι(ν) Ω* H^c M^{yp}: εἰσιν H M 90a χρήματά [τε προλι]πὼν ἀνδράς τ' ἐ[ν ἐμοῖσι δόμοις]ιν (~ 11) add. t 91 ath. Arph u.v. ἦ Ω: εἴ M^{yp} 95 Βοηθοίδης Tyr Ω: -θοίδης Hdn

- ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναίεν ἀπ' αὐτοῦ·
 τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ὀπτήσας τε κρεῶν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηῶντα,
 100 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκαν' ὅθι οἱ κειμήλια κείτο,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἐπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
 υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
 ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
 105 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή.
 τῶν ἔν' ἀειραμένη Ἑλένη φέρε διὰ γυναικῶν,
 ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἡδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
 βᾶν δ' ἰέναι προτέρω διὰ δώματος, εἰὸς ἵκοντο
 110 Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 “Τηλέμαχ', ἦτοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῆσι μενοιναῖς,
 112 ὥς τοι Ζεὺς τελέσειεν ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.”
 120 ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον
 ἥρως Ἀτρεΐδης· ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
 θῆκ' αὐτοῦ προπάραιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης,
 ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρης
 πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 125 “δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
 μνημ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην,
 σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τείως δὲ φίλῃ παρὰ μητρί
 κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο

97a Porph. Il. 272.14 Schr. 105a cf. ad Z 289 125–127 Ath. 191c
 125–126a Macr. Sat. 5.6.2 125 [Plut.] Hom. 2.44.1; Anon. π. σολοικ. p.198
 Valck.; 125b Lesbon. Fig. 2 126 ApS 113.9

96 ath. aliquis (Arph?) ante Ar 97 κῆαι h25 t G F U^c; κείαι Ω*. – cf. ad λ
 74 99 κατεβήσεται P^s M^c B U: -σατο Ω* 101 ἴκαν' ὅθι οἱ F N: ἴκανον ὅθι οἱ G
 M U: ἴκανον ὅθι H P B 105 ἔσαν οἱ sic Hdn, v. ad Z 289 109 εἰὸς Hermann:
 ἔως 469 Ω*, εἰὼς U², εἰὼς B 111 ὅπως φρεσὶ σῇ(ι)σι Ω*: ἐνὶ φρεσὶν ὥς σὺ P
 113–119 (= δ 613–619) add. H^m Ω*: absunt ab [28] 469 h25 H P B. – v.
 Apthorp 201–216 120 χειρὶ H^{yp} B 124 χειρὶ H 125 ita 469 tt* Ω: τῇ νῦν
 καὶ σοὶ τοῦτο, τέκος, κειμήλιον ἔστω (cf. Ψ 618) Macr. 128 κείσθω (nov.
 Did) Ω*: κείσθαι Ar G F

- οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.”
- 130 ὡς εἰποῖς· ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ’ ἐδέξατο χαίρων·
καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθει Πεισίστρατος ἥρωις
δεξάμενος, καὶ πάντα ἐὼι θηήσατο θυμῷ.
τοὺς δ’ ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος,
ἐξέσθην δ’ ἄρ’ ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
- 135 χέρνιβα δ’ ἀμφίπολος προχόωι ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσεῖνι, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
- 138 σίτον δ’ αἰδοίῃ ταμῇ παρέθηκε φέρουσα·
- 140 πὰρ δὲ Βοηθοίδης κρέα δαίετο καὶ νέμε μοίρας·
οἶνοχόει δ’ υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο·
οἱ δ’ ἐπ’ ὀνείαθ’ ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
- 145 ἵππους τ’ ἐξεύγνυντ’ ἀνά θ’ ἄρματα ποικίλ’ ἔβαινον,
ἐκ δ’ ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
τοὺς δὲ μέτ’ Ἀτρεΐδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος
οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι
χρυσέωι ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιόιτην.
- 150 στή δ’ ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηύδα·
“χαίρετον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἐμοὶ γε πατὴρ ὡς ἥπιος ἦεν,
εἶος ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.”
τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
- 155 “καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις,
πάντα τάδ’ ἐλθόντες καταλέξομεν· αἱ γὰρ ἐγὼν ὥς

132 Eudoc. 300 134 ead. 777 141 Ath. 424e; (– M.) Hdn ad Δ 3; sch A 470a, Y 234d 148 Cent. Par. 40.65

130 χειρὶ H^{yp} 134 δ’ Ω*: τ’ t: om. B 139 εἶδατα πόλλ’ ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων (= δ 56, al.) add. F N U 141 οἶνοχόει Ar h25 sch-A G M^s U: ὡ(ι)νο- tt* Ω*. – v. Il. praef. xxvii 143 om. F 144 δὴ G N U: καὶ h25 Ω* 145 τε ζεύγνυντ’ B N U 146 αἰθούσης H^c 149 χρυσέω(ι) ἐν δέπαϊ (cf. Ω 285) H P B: ἐν δέπαϊ χρυσέω(ι) (cf. σ 121, υ 261) Ω* 152 εἰπεῖν Ar Ω: εἵπετον nov. Did 153 εἶος Hermann: ἔως Ω*, εἶως H^c P^c B U: ὀππότ’ G 156 αἱ Ω*: εἰ G, εἶ B U

- νοστήσας Ἰθάκηνδε, κιχών Ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ,
εἵποιμ' ὥς παρὰ σείο τυχών φιλότῃτος ἀπάσῃς
ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω χειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.”
- 160 ὥς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ἡμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἔποντο
ἄνερες ἡδὲ γυναῖκες. ὃ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
δεξιὸς ἤϊξε πρόσθ' ἵππων· οἱ δὲ ἰδόντες
- 165 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων·
“φράζεο δῆ, Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἢ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας ἦε σοὶ αὐτῶι.”
ὥς φάτο· μερμήριξε δ' ἀρηίφιλος Μενέλαος,
- 170 ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.
τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·
“κλυτὲ μοι· αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
ἄθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οἴω.
ὥς ὅδε χῆν' ἤρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ
175 ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε,
ὥς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθείς
οἴκαδε νοστήσει καὶ τείσεται· ἦε καὶ ἦδη
οἴχοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.”
τὴν δ' αὔ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
- 180 “οὔτῳ νῦν Ζεὺς θείῃ, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης·
τῷ κέν τοι καὶ κείθι θεῶι ὥς εὐχετοώμιην.”
ἦ, καὶ ἐφ' ἵπποϊν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὦκα

161 Erot. fr. 22; Choer. in Thd. i.263.34; EtG α 184; (– φ.) ApS 41.21; Hdn ii.921.26; Ath. 384b; (ἀργ. χ.) Epm. φ 45 et ad A 55a² 162 (οἱ δ' ἰύζ.) sch Opp. H. 1.565 165 Eudoc. 2249 168 Epm. η 20 171b ApS 160.7 172–173 Eudoc. 396–397; 172–173a Porph. Il. 273.7 Schr. 174 Hdn ii 921.24; Ath. 384c; (– ἀτ.) sch DThr 526.10; (χῆν' –) Epm. φ 5; EtGud 557.40 Stz. 182 (μ. β.) sch Ψ 500; (μ.) ApS 110.4; Hsch. μ 363

157 κιχών h25 G N U: κιών Ar² Ω* Ὀδυσῆ' Ὀδυσ(σ)ῆ' G B, –ῆ Ω*: –ῆι Ar, –ῆι H, –εἰ Eust. 161 πέλωρον 13 tt Ω: –ος Nauck 167 δῆ 13 Ω*: νῦν G 168 ἦ Hdn t G H P² (ex ῆ): εἰ Ω* G^Y H^s θεὸς t Ω*: Διὸς 13 U ἦε Hdn H^{c2}: ἦε fere t Ω* 170 ὑποκρίναιτο h25 Ω*: –οιτο G H^s B 172 μοι 13 t*: μεν Eudoc. Ω μαντεύσομαι t* Ω: μυθήσομαι “ἐνιοι” 13 Eudoc. – cf. ad ψ 251 177 τίσεται Ω: corr. Fick 181 καὶ κείθι Ar G F M N Tz^{vi}: κάχ- Ω*

- ἤϊξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
οἳ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
185 δύσετό τ' ἡέλιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
ἐς Φηράς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα
υἱὸς Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς πᾶρ ξείνια θῆκεν.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
190 ἵππους τ' ἐξεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον,
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδοῦπου·
{ μᾶστιξεν δ' ἔλααν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην· }
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·
195 “Νεστορίδῃ, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας
μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερές εὐχόμεθ' εἶναι
ἐκ πατέρων φιλότητος, ἀτὰρ καὶ ὁμήλικές εἰμεν·
ἦδε δ' ὁδὸς καὶ μάλλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσει.
μή με πάρεξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
200 μὴ μ' ὁ γέρων ἀέκοντα κατὰσχη ὦι ἐνὶ οἴκῳ
ιέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεῶ θάσσον ἰκέσθαι.”
ὣς φάτο· Νεστορίδης δ' ἄρ' ἑῷ συμφράσσατο θυμῷ,
ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.
ὥδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
205 στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης,
νῆϊ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἐξαινυτο κάλλιμα δῶρα,
ἐσθῆτα χρυσόν τε, τὰ οἱ Μενέλαος ἔδωκεν,
καὶ μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε κέλευέ τε πάντας ἐταῖρους,
210 πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἰκέσθαι ἀπαγγεῖλαι τε γέροντι.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὗ σε μεθήσει,

198 Cent. Par. 34.15 199a sch Ω 434 209a Hsch. σ 1565; sch B 99b

187 Ὀρτιλόχοιο Ω*: Ὀρσι- M. – cf. ad γ 489 190 τε ξεύγνυντ' B N U
191 αἰθούσης 13 H 192 (= γ 494) del. Bekker 198 ἐνήσει 123 t Z, fere Ω*:
ἐνήκε N 199 πάρεξ (146c?) F M: παρὲξ t Z Ω* λιπ . . . την 123 200 μ]ε
γερων 123, μ [ε] ὁ 146c κατὰσχη(ι) 13 123 Ω*: κατίσχη G 206 ἐν(ι) Ω: ἐπι
13 123 πρυμνῇ Hd n ad E 292: parox. 13 Ω 209 τε Ω*: δὲ H P B
212 ἐκείνου (cf. O 94) Ω: κείνου Ar? (cf. Did ad α 177)

- ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται, οὐδέ ἔφημι
 ἄψ' ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.”
- 215 ὥς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
 ἄψ' Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανεν.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσεν·
 “ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἐταῖροι, νηὶ μελαίνῃ,
 αὐτοὶ τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.”
- 220 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο,
 αἶψα δ' ἄρ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 ἦτοι δ' μὲν τὰ πονεῖτο καὶ ἡὔχετο, θύε δ' Ἀθήνη
 νηὶ πάρα πρυμνῇ· σχεδόνθεν δέ οἱ ἤλυθεν ἀνὴρ
 τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς,
- 225 μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
 ὃς πρὶν μὲν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι μητέρῃ μῆλων
 ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·
 δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων
 Νηλέα τε μεγάλθυμον, ἀγαυότατον ζώνωντων,
- 230 ὃς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 εἶχε βίῃ. ὃ δὲ τέιος ἐνὶ μεγάροις Φυλάχοιο
 δεσμῶι ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
 εἵνεκα Νηλῆος κούρης ἄτης τε βαρείης,
 τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλήτης Ἑρινύς.
- 235 ἀλλ' ὃ μὲν ἐκφυγε κῆρα καὶ ἤλασε βούς ἐριμύχους
 ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτείσατο ἔργον ἀεικέες
 ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ δὲ γυναῖκα
 ἡγάγετο πρὸς δώμαθ'. ὃ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,

218 Cent. Par. 35.7; (ἐγχ.) ApS 62.3; Hsch. ε 250 224 (τ.) ApS 152.14;
 Hsch. τ 757 232 Eudoc. 925, 1868 233 (– κ.) ApD Coni. 238.27 234 (δ.)
 ApS 56.20; Hsch. δ 302

213 εἴσεται h25 Ω*: ἴζεται G F ξ H^c P B Eust.: σέ Ω* Eust.^{yp}
 215 ἔλασ(σ)ε(ν) G H P M^{yp} B: ἵμασε(ν) Ω* 217 ἐποτρύννας F U²: –νων 14 Ω*. –
 cf. ad β 422 218 ἐταῖροι νηὶ μελαίνῃ(ι) 14 471 t Ω*: ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι P
 219 δ' F M 221 καθίζον Bekker: κάθιζον 14 Ω 222 ἡὔχετο G: εὔχ- 471 Ω*
 223 πρύμνῃ(ι) 471 Ω, cf. ad 206 227 μέγ' 471 Ω: μέτ' Ar 228 ἄλλων 123
 471 G H N U: –ον Ω*: utrumque nov. Eust., illud probavit cl. 238 231 τέιος
 Brandreth 105: τέως μὲν 123 Z Ω: τῶς [472. – cf. ad κ 348, π 370, ω 162
 234 ἐπὶ (cf. A 55) 123 470 Ω*: ἐνὶ F U 236 ἐτίσατο 123 h25 Z Ω: corr. Fick

- Ἄργος ἐξ ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἴσιμον ἦεν
 240 ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν.
 ἔνθα δ' ἔγημε γυναῖκα καὶ ὑπερεφές θέτο δῶμα,
 γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, υἷε κραταιῷ.
 Ἀντιφάτης μὲν τίκτεν Ὀϊκλήα μεγάλθυμον,
 αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσσόν Ἀμφιάρηον,
 245 ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
 παντοίην φιλόττη· οὐδ' ἔκετο γήραος οὐδόν,
 ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβησι γυναίων εἵνεκα δώρων.
 τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμάων Ἀμφίλοχός τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφειδέα τε Κλείτον τε·
 250 ἀλλ' ἦτοι Κλείτον χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἡῷς
 κάλλεος εἵνεκα οἶο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη·
 αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφειδέα μάντιν Ἀπόλλων
 θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάρηος·
 ὃς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς,
 255 ἔνθ' ὃ γε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσιν.
 τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
 ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵστατο· τὸν δ' ἐκίχανεν
 σπένδοντ' εὐχόμενόν τε θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 260 “ὦ φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κιχάνω τῶιδ' ἐνὶ χώρῳ,
 λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
 σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἐταίρων, οἳ τοι ἔπονται,
 εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ἐπικεύσῃς·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς;”
 265 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡὔδα·

242 (– M.) Epm. γ 31 244b EtG λ 31 245–246 [Pl.] Ax. 368a; [Plut.] Cons. ad Apoll. 111b 245 [Plut.] Hom. 2.143 246b Arn ad X 91; cf. sch θ 226 250 [Ammon.] Diff. 219; (ἤρπ. Ἡ.) sch B 48b 256 Cent. Par. 11.11 263 Eudoc. 1945

239 τόθι 123 Ω: ὅθι H^{yp} 241 δὲ γῆμε N 243 τίκτεν G U Eust.: ἔτικτεν Ω* 244 Ὀϊκλείης Ω*: -κλήης G, cf. sch Ὀϊκλείης καὶ †Ὀϊκλῆς διχῶς Ἀμφιάρηον Zen t Ω* N*: -ραον Ar N U 245 ὃν 14 tt* Ω: τὸν [Pl.] τ' tt* Ω*: om. [Plut.]^{Hom.} P Ἀπόλλων tt Ω*: Ἀθήνη (ex Θ 287) G P 248 δ' om. M 251 ath. Ar (Arn ad Y 235) 253 Ἀμφιάρηος B 257 δὲ κίχανε H 260 θύοντα Ω: πρῶτα 473 (ex v 228) 261 αὐτὰρ ἔπειτα Ω: ἡδὲ τοκῆων Eust.^{yp}

- “τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ’ ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοι ἐστὶν Ὀδυσσεύς,
 εἴ ποτ’ ἔην· νῦν δ’ ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῶι ὀλέθρῳ.
 τούνεκα νῦν ἐτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν
 270 ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.”
 τὸν δ’ αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 “οὔτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς
 ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοὶ τε ἔται τε
 Ἄργος ἄν’ ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιῶν.
 275 τῶν ὑπαλευόμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
 φεύγω, ἐπεὶ νύ μοι αἶσα κατ’ ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
 ἀλλὰ με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεὶ σε φυγὼν ἰκέτευσα,
 μὴ με κατακτείνωσι· διωκόμεναι γὰρ οἴω.”
 τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 280 “οὐ μὲν δὴ σ’ ἐθέλοντά γ’ ἀπώσω νηὸς εἵσης,
 ἀλλ’ ἔπε· αὐτὰρ κείθι φιλήσεται, οἷά κ’ ἔχωμεν.”
 ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ’ ἐπ’ ἱκρίοφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
 ἄν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσετο ποντοπόροιο.
 285 ἐν πρύμνῃ δ’ ἄρ’ ἔπειτα καθέζετο, πᾶρ δὲ οἱ αὐτῶι
 εἶσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι’ ἔλυσαν.
 Τηλέμαχος δ’ ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ’ ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
 ἰστὸν δ’ εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
 290 στῆσαν αἰείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
 ἔλκον δ’ ἰστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.
 τοῖσιν δ’ ἔχμενον οὖρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη

269 (ἐτ. τε) Hdn ii.927.9 271 Eudoc. 690, 712 et saep.; 271b (al.) sch N 365b 273 (ἔμφ.) ApS 68.3; Hsch. ε 2569 275 (ὑπ.) ApS 160.34; Hsch. υ 227 277b Hdn ad Z 355 285 Cent. Par. 33.8; (πᾶρ –) Hdn i.557.11

266 καταλέξω H^{yp} P 268 λυγρῶ(ι) ὀλέθρῳ(ι) (nov. Did; cf. γ 87) Ω: λυγρὸν ὀλεθρον “αἱ χαριέστεραι” 272 τοι Ω: δὴ H^s 275 ὑπαλευόμενος tt Ω*: -όμενος h25 P U^c. – cf. ad ι 277 276 κατὰ ἄχρονους H^{yp} 277 ἔφεσσαι (cf. ξ 295) Z F H P M^a B: ἐφέσσαι (cf. ν 274) h25 Ω* φυγὼν Ω*: πρῶτον G (sc. πρῶθ’, cf. ρ 573) 281 ἔπε Knight: ἔπευ Ω 284 ἐβήσετο Ω* M^s: -σατο P M N 285 πᾶρ δὲ οἱ αὐτῶ(ι) Hdn U (δὲ οἱ) ι* Ω* (δὲ οἱ): ἄγχι δ’ ἄρ αὐτοῦ N 287 ἐποτρύνων F M N^s. – cf. ad 217

- λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
 294 νηὺς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 296 δύσετό τ' ἥελιος σκιδώντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
 ἡ δὲ Φεράς ἐπέβαλλεν ἐπείγομένη Διὸς οὐρῳ
 { ἡδὲ παρ' Ἡλιδά διαν, ὅθι κρατέουσιν Ἑπειοί }·
 ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε Θοῇσιν,
 300 ὁρμαίνων ἢ κεν θάνατον φύγοι ἢ κεν ἀλοίη.
 τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβός
 δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἄνδρες ἄλλοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτew πειρητίζων,
 305 ἦ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι μείναι τε κελεύει
 αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ, ἣ' ὀτρύνειε πόλινδε·
 “κέκλυθι νῦν, Εὖμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.
 ἡῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
 πτωχεύσων, ἵνα μὴ σε κατατρύχω καὶ ἐταίρους.
 310 ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπόθεο, καὶ ἅμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὅπασσον
 ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγηι· κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
 πλάγξομαι, αἶ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
 καὶ κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
 ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ,

293 (ἐπ.) ApS 70.20; Hsch. ε 4085 295–298 Strab. 8.3.26 295 id. 10.1.9
 297–299a sch Ξ 226–227 297 Arn ad H 135; Porph. ad β 319g¹ et Hom. 6.3
 Sod. (298) Strab. 8.3.1 299 id. 8.3.26; Helt. Alleg. 45.5; [Plut.] Hom. 2.21;
 ‘Trypho i’ Trop. 195.12; ‘Trypho ii’ Trop. 4 (CQ 15.238); Cocondr. 239.13;
 [Choer.] Trop. 247.26; Suda θ 397; (νήσ. –) Epm. θ 25; sch DThr 459.9; (νήσ.
 θο.) EtM 453.10; (ἐπιπρ.) Hdn ad Δ 94 308 Cent. Par. 35.9 309 (ἵνα –) sch P
 225–226a 314 sch Λ 140b; EtM α 78

293 ἐπαιγίζοντα (cf. B 148) Ar h25 tt Z Ω: ἐπαίισοντα Arph 295 βάν δὲ
 παρὰ Κρουνούς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον (cf. Hymn. Ap. 425) hic legit
 Strab., in textum recepit Barnes: abest ab Ω. – cf. Bolling 245; West MO 243
 n. 163 297 Φεράς tt* Ω: Φεάς Ar (Arn ad H 135; θεαῖς cod.) Strab. H^{yp}. –
 erravit poeta, puto, secutus est auctor Hymn. Ap. 427; cf. Diod. 12.43.4 codd.
 et ad H 135 298 (= Hymn. Ap. 426) habent h25 tt Ω: damn. Blass 165–166
 300 ἀλοίη h25 r (Marc. 457): ἀλώη(t) fere Ω (ex ξ 183) 301 κλισίη(t) F P B U:
 -ίηισ' G, -ίη(ι)ς Ω*. – cf. ad π 1 304 δ' om. F M B 305 ἢ P: εἴ Ω* φιλέοι Ω*
 H^s: -έει F H P κελεύει F 309 πτωχεύσων h25 Z Ω*: -εύων G^a P 310 θ' Ω*:
 om. H^a P B ὑπόθεο Knight: -θευ Z Ω: -θου h25 ἅμ' 474^{uv} Ω*: μ' H^{yp} B

- 315 καὶ κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν ὀνειάτα μυρί' ἔχοντες.
αἰψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν ἄσσ' ἐθέλοιεν.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ με' ἄκουσον·
Ἑρμείας ἔκῃτι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
320 ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κύδος ὀπάξει,
δρηστοσύνηι οὐκ ἂν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
πῦρ τ' εὖ νηῆσαι διὰ τε ξύλα δανὰ κεάσσαι
δαιτρεῦσαι τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἰνοχοῆσαι,
οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηρες.”
325 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
“ὦι μοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο; ἢ σὺ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδύναι ὄμιλον,
τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει;
330 οὐ τοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστήρες ἐκείνων,
ἀλλὰ νέοι, χλαῖνας εὖ εἰμένονι ἡδὲ χιτῶνας,
αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλᾶς καὶ καλὰ πρόσωπα,
οἳ σφιν ὑποδρώωσιν· ἐύξεστοι δὲ τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν ἡδ' οἴνου βεβρίθασιν.
335 ἀλλὰ μέν'· οὐ γάρ τις τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
οὔτ' ἐγὼ οὔτε τις ἄλλος ἐταίρων, οἳ μοι ἔασιν.
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσει,

321–322 Ael. VH 7.5 321 (– μοι) Hdn ad N 29; (δρ.) ApS 60.22 322a +
323 (δ. τε) Ath. 18b; 322b ApS 97.17; EtM 247.37; (κε.) Hsch. κ 1954
323 Plut. Mor. 440c; (– ὀπτ.) sch Θ 93α¹; sch^{Lips} H 3 324 (τοῖς –) sch N 284a
326–327 Eudoc. 1940–1941 329 ead. 1624 330–332 Dio Prus. 33.14
331 (εὖ εἰ.) Hsch. ε 6782 332 Poll. 2.34 334 Hsch. σ 768; (βεβ.) ApS 51.3;
Hsch. β 434

317 ἄσσ' Friedländer Neue Jahrb. 79 (1859) 825 cl. A 554 (ubi v. app.):
ὅττ' sive ὅττι Ω ἐθέλοιεν Ar^{ab} G M B N: θέλ- (nov. Did) Ω* 318 με' fere
Knight: μευ 28 Ω 321 δρηστοσύνη(ι) h25 Ω: -ην t: δρησμοσύνη Barnes, cf.
Hymn. Cer. 476 δ' οὐκ Hdn (t) F M N 322 δανὰ t* Z, fere Ω* (cf. Call. Hec.
fr. 32 H.): πολλὰ Ael. G B N U Eust.^{yp}: om. ApS 324 παραδρώωσι t Ω*: πάρα
δρώωσι Hdn (h25) M B N U Eust.^{yp}: παραδρευουσι (sc. παρεδρ-?) 124 326 ὦι
G H^a, ὦ P Eust., ὦ N: ὦ sive ὦ 124 Ω* 333 ὑπο δρώωσιν “ἐχρήν” iudice Hdn:
υποδρῶουσιν 238

- πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.”
 340 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “αἶθ' οὕτως, Εὐμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
 ὡς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλλης καὶ διζύους αἰνῆς.
 πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
 ἀλλ' ἔνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
 345 {άνερες, ὃν τιν' ἵκηται ἄλῃ καὶ πῆμα καὶ ἄλγος}.
 νῦν δ' ἔπει ἰσχανάαις μείναι τέ με κείνον ἄνωγας,
 εἴπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο
 πατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῶι,
 ἧ που ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγᾶς ἡελίοιο
 350 ἧ' ἤδη τεθνάσι καὶ εἰν Αἶδαο δόμοισιν.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Λαέρτης μὲν ἔτι ζῶει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ
 θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
 355 ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο
 κουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἧ ἑ μάλιστα
 ἦκαχ' ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὠμῶι γήραϊ θῆκεν.
 ἧ δ' ἄχεϊ οὐ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο
 λευγαλέωι θανάτῳ, ὡς μὴ θάνοι ὅς τις ἐμοί γε
 360 ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι.
 ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην, ἀχέουσά περ ἔμψης,
 τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 οὐνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένηι ταυυπέπλῳ,

339 Eudoc. 957, cf. 1901 342–345 ead. 976–979 343 (– κ.) Hdn ad N 29
 344 (– γ.) sch ρ 287 350 Cent. Par. 45.17; (τεθν. –) Matro fr. 7.3 O.–S.
 (parod.); Eudoc. 489 355 ead. 2043 356 (– δ.) Epm. δ 57 357b sch Ψ 791;
 sch Ar. Ran. 18 (> Suda π 1733) 358 (– ἀπ.) sch A.R. 1.262–263b; 358a ApD
 Pron. 107.24; (ἀπ.) + 359–360 Arn ad λ 202 359–360 Eudoc. 758–759
 363–364 ApS 93.24

339 κελεύει t Ω: fort. -ηι, cf. α 316 et ad π 81, φ 342 344 κήδε' t Ω*:
 μήδε' H P B 345 abest ab G F U (mg. add. G²): habent t Ω*, def. Blass 166
 ὃν H⁸ M⁸ N Eust.: ὦν Ω*: οὗς t τιν' Ω*: κεν Eust.: om. t N 349 ἧ Bekker: εἴ Ω
 356 δαΐφρονος t Ω: περιφρον[ος 124 357 καὶ ἐν ὠμῶι γήραϊ ἱθῆκεν 124 tt Z
 Ω*: καὶ ὠμῶι γήραϊ δῶκεν Eust. (ex Hes. Op. 705, quem laudat) 358 om.
 124 ἀπέφθιτο t* Ω: ἀπώλετο Arn (t) 359 ὡς t H Eust. 362 ἐρεσθαι Ω; cf.
 ad α 405

- θυγατέρ' ἰφθίμη, τὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων·
 365 τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἦσσαν ἐτίμα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤβην πολυήρατον ἰκόμεθ' ἄμφω,
 τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδε δόσαν καὶ μυρὶ' ἔλοντο,
 αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα κείνη
 καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν θ' ὑποδήματα δοῦσα,
 370 ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μάλλον.
 νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῷ
 ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοί, ὧι ἐπιμίνω·
 τῶν ἔφαγόν τ' ἐπιόν τε καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
 ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχόν ἐστιν ἀκοῦσαι
 375 οὔτ' ἔπος οὔτέ τι ἔργον, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
 ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν
 ἀντία δεσποίνης φάσθαι καὶ ἕκαστα πυθέσθαι
 καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι
 ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν αἰεὶ δμῶεσσιν ἰαίνει."
 380 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "ὦ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, Εὐμαίε συβῶτα,
 πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἡδὲ τοκῆων.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἡεὶ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια
 385 ἥϊ ἐνὶ ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 ἥ σέ γε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἢ παρὰ βουσὶν
 ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον ἡδ' ἐπέρασσαν
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὃ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν."
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

364 Eudoc. 784 365a [Ammon.] Diff. 34 367 (– ἔδ.) Strab. 10.2.10
 370a Hdn ad Π 445 373a [Hdn] Philet. 239; 373b sch X 124b 377 Eudoc.
 205 378 Alciph. 3.20.2 Sch. 386b Epm. κ 115

364 ita fere Ω (ἰφθίμην t* G P): θυγατέρ', Ἰφθίμη τὴν praecipit ApS cl. δ
 797 παίδων tt Ω*: παῖδα U Eust. 367 Σάμηνδε δόσαν G^a, Σάμην δὲ δόσαν
 B: Σάμηνδ' ἔδοσαν fere Ω* (Σάμην ἔδ- F, Σάμονδ' M^a, cf. ad α 246)
 368 εἵματα κείνη B N: εἵματ' ἐκ- Ω* 369 θ' G F M N: δ' Ω* 370 ἀγρόνδε M
 B N Eust.: ἀγρόν δὲ Hdn (t) Ω* 371 ἔτι δεύομαι B 373 τῶν δ' M
 378 π]ιεμεν τε 475 Ω*: φαγέειν πιέειν τε G 379 ἀγρόνδ' M B N U Eust.:
 ἀγρόν δ' Hdn (t) Ω* αἰεὶ δμῶεσσιν fere 475 Ω* M^{yp}: ἐνὶ στήθεσιν M
 385 ναιετάασκε 475 h25 Ω*: -άεσκε P U Eust. 388 (= 429) damn. Friedländer
 Anal. 29

- 390 “ζεῖν”, ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ’ ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάϊς,
 σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πίνε τε οἶνον
 ἤμενος. αἶδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὐδειν,
 ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· οὐδὲ τί σε χρή,
 πρὶν ὥρη, καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
 395 τῶν δ’ ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 εὐδέτω ἐξελθὼν· ἅμα δ’ ἡοῖ φαινομένηφιν
 δειπνήσας ἅμ’ ὕεσσιν ἀνακτορίησιν ἐπέσθω.
 νῶϊ δ’ ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε
 κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλέοισιν
 400 μνωμένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
 ὅς τις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πόλλ’ ἐπαληθῇ.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ’ ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάϊς.
 νῆσός τις Συρίη κιχλήσκειται, εἴ που ἀκούεις,
 Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἡέλιοιο,
 405 οὐ τι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ’ ἀγαθὴ μὲν,
 εὐβοτος, εὐμηλος, οἶνοπληθὴς, πολύπυρος.
 πείνη δ’ οὐ ποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
 νοῦσος ἐπὶ στυγερῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ἀλλ’ ὅτε γηράσκωσι πόλιν κάτα φῦλ’ ἀνθρώπων,
 410 ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν
 οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
 ἔνθα δὴ πόλιες, δίχᾳ δέ σφισι πάντα δέδασται·

392 (αἶδε –)–394 Porph. ad γ 295; (αἶδε – ἀθ.) id. Il. 113.24 Schr.
 394b [Plut.] Hom. 2.207.4 397 ApS 34.21 (Hld fr. 14); Hsch. α 4380
 400 (μετὰ –)–401 Arist. Rh. 1370b5; (μετὰ –) sch T 5, 284c; Anon. CAG
 xxi(2).65.19 403 (– χ.) + 404a Strab. 10.5.8; (– χ.) ApS 147.5 404 (‘Ο., ἡ.)
 Hsch. ο 1339 406 (οἶν.) Hdn ad N 63 407–408 Eudoc. 53–54 407 (– ἐπ.)
 ApD Coni. 228.1; EtG α 1150 410–411 Hclt. Alleg. 8.4 410 Hld in DThr
 94.18, cf. sch DThr 582.18; Io. Alex. 128; 410b Hermog. Id. 311.19 R.; (Ἀρτ. ξ.)
 Epm. in A 30a¹; EtM 342.14; EtGud 476.17 Stf.

393 ἀκουέμεν (nov. Did) 475 Ω*: ἀκούειν Ar 395 ὅτινα 475 F² Eust.:
 ὄντινα Ω* 401 πόλλ’ ἐπαληθῇ(ι) 475 Ω: πολλὰ ἐόργηι t 404 τροπαὶ Ar
 Hdn Z Ω: τροφαὶ et στροφαὶ alii teste Hsch. 406 εὐβοτος Z Ω: –βοος
 Wackernagel Unt. 246 cl. Hymn. Ap. 54 407 ἐσέρχεται tt* Ω* (εἰς– H M): ἐπ–
 ApD U 409 γηράσκουσι G P M^a 410 ἐλθὼν δ’ Hdn (t) 411 ἀγανοῖσι
 βέλεσσιν t M U: –οἷς βελέεσ(σ)ιν Ω*

- τῆισιν δ' ἀμφοτέρησι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευεν,
 Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
 415 ἔνθα δὲ Φοίνικες ναυσικλυτοὶ ἤλυθον ἄνδρες,
 τρώχται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
 ἔσχε δὲ πατὴρ ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ οἴκῳ,
 καλὴ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα·
 τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαῖπαλοι ἠπερόπενον.
 420 πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγῃ κοίλῃ παρὰ νηὶ
 εὐνῇ καὶ φιλότῃ, τὰ τε φρένας ἠπεροπέυει
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔησιν.
 εἰρώτα δῆπαιτα, τίς εἶη καὶ πόθεν ἔλθοι·
 ἥ δὲ μάλ' αὐτίκα πατὴρ ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ·
 425 'ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυκάλχου εὐχομαι εἶναι,
 κούρη δ' εἰμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
 ἀλλὰ μ' ἀνῆρπαξαν Τάφιοι ληίστορες ἄνδρες
 ἀγρόθεν ἐρχομένην, πέρασαν δέ με δευρ' ἀγαγόντες
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ'· ὃ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκεν.'
 430 τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ ὃς ἐμίσγετο λάβρῃ·
 'ἥ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἄμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔποιο,
 ὄφρα ἴδῃ πατὴρ καὶ μητέρος ὑπερεφές δῶ
 αὐτοὺς τ'; ἥ γὰρ ἔτ' εἰσὶ καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.'
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 435 'εἶη κεν καὶ τοῦτ', εἰ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
 ὄρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.'
 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνουσιν ὡς ἐκέλευεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελευτήσαν τε τὸν ὄρκον,

417–418 Eudoc. 993–994 418 sch A 115, B 765a 419a Hsch. τ 792
 420a sch Γ 448b 423 Eudoc. 1000 425 sch Ψ 743 426 sch Pind. Ol. 7.63a;
 426b Epm. κ 37; (ῥ. ἄ.) Hdn ii.931.29; EtM 706.7; (ῥ.) ApS 139.14; Hsch. ρ 471
 434 Eudoc. 1071

413 ἐ(μ)βασίλευε(ν) 202 475 476, fere Ω*: ἡγεμόνευε P 414 ὀρμενίδης G
 Eust. 419 δ' ἄρα Ω: ποτε t 420 τις vel τίς t Ω*: ἥ H^{yp}, ἥ B 422 ἥ fere Ω*: εἴ
 G F Eust. – cf. ad λ 434 423 ἡρώτα t H B U; cf. ad δ 251 δῆπαιτα fere 475 Ω
 425 πολυκα]λχου ('murice abundantis') 476: -χάλχου 475 t Z Ω. – cf. sch²
 στερρᾶς: ἐν αὐτῇ γὰρ χαλκὸς οὐ γίνεται. ἥ πλουσίας, ὡς τῆς πορφύρας ἐν
 αὐτῇ γενομένης; U^{gl} πλουσίου διὰ τὰς πορφύρας 430 μίσγετο P 432 ἴδη(ι)
 H P M^a: ἴδη(ι)ς 475^{uv} Ω*: εἰδῆς H^{yp} M^{yp}, εἰδῆς B 434 ἀμείψατο t H^s B N; cf.
 ad 439 437 ἀπώμνουσιν (nov. Did; cf. κ 345, μ 303): ἐπ- Ar Ω*. – cf. ad σ 58

- τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γυνή καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 440 'σιγῇ νῦν, μὴ τίς με προσαιδέω ἐπέεσσιν
 ὑμετέρων ἐτάρων ζυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγυίῃ
 ἢ που ἐπὶ κρήνῃ, μὴ τίς ποτὶ δῶμα γέροντι
 ἐλθὼν ἐξείπηι, ὃ δ' οἰσάμενος καταδήσει
 δεσμῶν ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον.
 445 ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὦνον ὁδαίων.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηὺς πλεῖη βιότοιο γέννηται,
 ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δῶμαθ' ἰκέσθω·
 οἴσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὃ τίς χ' ὑποχείριος ἔλθῃ.
 καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην·
 450 παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἐῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω,
 κερδαλέον δὴ τοῖον, ἅμα τροχόωντα θύραζε·
 τὸν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός, ὃ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
 ἄλφοι, ὅπῃ περάσῃτε κατ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους·
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς δῶματα καλὰ·
 455 οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
 ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολῶντο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηὺς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
 καὶ τότε ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγεῖλει γυναικί·
 ἤλυθ' ἀνὴρ πολυϋῖδρις ἐμοῦ πρὸς δῶματα πατρός
 460 χρύσειον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔερτο.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ καὶ πότνια μήτηρ

449 (ἐπ.) ApS 72.14; Hsch. ε 4621 450–451 Porph. Hom. 16.11 Sod.
 451 (ἀμ.) ApS 27.33; Hsch. α 3484 453 ApS 21.25; (ἄλφ.) Hsch. α 3343
 454 Cent. Par. 3.57 458 Eudoc. 202 459–460 Paus. 9.41.4 460 Porph. ad A
 486; 460b Hdn ad N 543; Orio 114.19; Epm. ε 185; EtM 425.11; EtGud 240.1
 Stz. 461–462 Eudoc. 788–789

439 δ' om. G B N U ἀμείψατο G H^s M^s B U. – cf. ad 434 440 σιγῇ(ι) Ω:
 σιγῇ sch (Ar? Hdn?) 441 ζυμβλήμενος Ω*: συμ- Z G F M 442 ποτὶ G F M
 Eust.: ποτὶ N U: πρὸς H P B 447 ἀγγελίην ... ἰκέσθαι P ἐς F N U Eust., εἰς
 M: πρὸς Ω* 448 post 449 ferunt H P B ἔλθῃ(ι) F M: ἔλθοι Z G N U Eust.: εἴη
 H P B: εἴη Hermann Op. II 32. – cf. ad φ 162 451 ἅμα τροχόωντα F H M U,
 ἅματρ- h25 tt Z^{yp} Ω*: ὁμοτρ- Eust.^{yp}: ἁματρωχῶντα Z 452 ὑμῖν Hdn: ὑμῖν
 Ω*: ἡμῖν M 453 κατ' t G Eust.: πρὸς Ω* 460 ὄρμον quidam teste Eust.
 (1788.47, 1967.29) μετὰ δ' tt* Z Ω: ἀτάρ Hdn (t) Epm. ἡλέκτροισιν H^{yp}
 ἔερτο tt Ω*: ἔερκτο Z H^c M^c B Eust.^{yp}

- χερσίν τ' ἀμφαφύωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὀρώντο,
 ὦνον ὑπισχόμεναι· ὃ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
 ἦτοι δ' καννεύσας κοίλῃν ἐπὶ νῆα βεβήκει,
 465 ἦ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα δόμῳν ἐξῆγε θύραζε.
 ἡῦρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέπα' ἡδὲ τραπέζας
 ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μεο πατέρ' ἀμφεπένοντο·
 οἳ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον δῆμοιό τε φῆμιν,
 ἦ δ' αἶψα τρί' ἄλεια κατακρύψας ὑπὸ κόλπῳ
 470 ἔκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἄεσιφροσύνησιν.
 δύσετό τ' ἥελιος, σκιδίωντό τε πᾶσαι ἀγυαί·
 ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν ὦκα κιόντες,
 ἐνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηῦς.
 οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα
 475 νῶ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὔρον ἱάλλεν.
 ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦς ὥς εἰναλίη κῆξ·
 480 καὶ τὴν μὲν φώκησι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
 ἔκβαλον, αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἀκαχήμενος ἦτορ.
 τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ,
 ἐνθά με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
 οὕτω τήνδ' ἐγε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.”
 485 τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἡμείβετο μῦθῳ·
 “Εὖμαι, ἦ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας

465 Porph. Hom. 16.17 Sod. 470 (ἀεσ.) ApS 11.16; Hsch. α 1412
 475a ApD Pron. 85.16; Hdn ad E 219; Epm. v 45; cf. EtM 609.39; (ἀναβ.) ApS
 34.27; Hsch. α 4197 479 ApS 33.6, 99.11; sch Pind. Pyth. 8.14; (– πεσ.) sch
 Pind. Ol. 9.79a, cf. 78a; (εἰν. κ.) Choer. in Thd. ii.399.29; (κ.) Hsch. κ 2525

462 χερσίν τ' t, fere Ω*: τ' om. F Eust.: χεῖρες(σ)ιν H^{yp} M^{yp} B 465 δ' ἐμὲ
 F M: δέ με t Ω* 466 ἡῦρε van Leeuwen: εὔρε Ω δέπα' Bentley: δέπα Hdn,
 δέπα Z F: δέπας Ω*. – cf. ad p 231, τ 62, υ 153 467 μεο Knight: μευ Ω: μοι
 van Leeuwen 468 φῆμιν Z Ω*: φήμιν G F P 469 κόλπου Arph? (sch ι 329)
 471 om. B 473 ἀνδρῶν ἦν Ω*: ἦν ἀνδρῶν F M: ἦν om. G ὠκύαλος Z Ω*:
 ὠκυπόρος G 475 νῶ ApD Hdn G^a H P N: νῶι quidam ap. EtM: νῶ G^c F B U:
 νῶι M. – cf. Wackernagel Unt. 150 477 δὴ F H P M: δ' Ω*. – cf. ad μ 399
 479 εἰναλίη κῆξ tt Z Ω*, κῆῦξ sch-Pind.^{vi} U: εἰν ἀλί κῆῦξ Nauck (debuit κῆῦξ):
 an *κῆῦξ? 484 τήνδ' ἐγε Bothe: τήνδ' τε fere Ω*: τήνδε M. – cf. ad ν 238

- ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
 ἄλλ' ἦτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκεν
 Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
 490 ἡπίου, ὃς δὴ τοι παρέχει βρῶσιν τε πόσιν τε
 ἐνδυκέως, ζῶεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνω.”
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
 495 αἶψα γάρ Ἡὼς ἦλθεν εὐθρονος. οἱ δ' ἐπὶ χέρσου
 Τηλεμάχου ἔταροι λύον ἰστία, κὰδ δ' ἔλον ἰστόν
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἐρετμοῖς·
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 500 δειπνόν τ' ἐντύνοντο κερῶντό τε αἶθοπα οἶνον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
 “ὕμεις μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν,
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀγροὺς ἐπιείσομαι ἡδὲ βοτῆρας·
 505 ἐσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι.
 ἡῶθεν δέ κεν ὕμιν ὁδοιπόριον παραθείην,
 δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἶνου ἡδυπότοιο.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 “πῆι γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τέο δώμαθ' ἵκωμαι
 510 ἀνδρῶν οἱ κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν;
 ἦ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;”
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·

494 Eudoc. 779; (x.) Did ad Ψ 587; ApS 94.5; [Plut.] Hom. 2.10.1; Hsch. κ 57; (οὐ –) sch X 300 495–496 (– ἰστία) sch γ 1a 498a sch Opp. H. 1.18, 34 500 Cent. Par. 14.16 504–505 sch π 130 504 (ἐπ.) ApS 73.7 507 Cent. Par. 14.14 509 Eudoc. 2053

487 ἄλγεα θυμῷ(ι) Ω* M^{yp}: ἡδ' ὅσ' ἀλήθης (ex ξ 362) F M 497 εἰς ὄρμον Ω*: ἐς λιμένα (cf. 472, v 279) G N προέρεσαν N, “διχῶς” sch^H: –έρυσ(σ)αν Ω*. – cf. ad ι 73 501 obelo notat M, fort. ath. Ar 502 ἤρχετο μύθων Ω*: ἀντίον ἠῦδα N 503 νῆα μέλαιναν Ω*: δῖοι ἐταῖροι P 504 ἀγροὺς t Ω*: ἀγρούσδ' G: ἀγρόνδ' F M ἐπιείσομαι ApS Ω*: ἐπελεύσομαι (= interpretatio ap. ApS) t* G H^{el} M^{yp} 506 παραθείην P B U, [ἐ]πιθείην G^{uv}: παραθείμην Ω* 509 γάρ t Ω: τ' ἄρ' (debuit ταρ) Bekker τέο Knight: τεῦ t Ω 511 ἦ H^c N: ἦ Ω*

- “ἄλλως μὲν σ’ ἂν ἐγὼ γε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
 ἔρχεσθ’· οὐ γάρ τι ξενίων ποθή· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 515 χεῖρον, ἐπεὶ τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδὲ σε μήτηρ
 ὀφεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ’ ἐνὶ οἴκῳ
 φαίνεται, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν ὑπερωΐῳ ἰστὸν ὑφαίνει.
 ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ὃν κεν ἴκοιο,
 Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
 520 τὸν νῦν ἴσα θεῷ Ἰθακῆσιοι εἰσορόωσιν·
 καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα
 μητέρ’ ἐμὴν γαμέειν καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἔξειν.
 ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων,
 εἴ κέ σφι πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἦμαρ.”
 525 ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 χίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσιν
 τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε
 μεσσηγὺς νηὸς τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
 τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἐτάρων ἀπὸ νόσφι καλέσσας
 530 ἔν τ’ ἄρα οἱ φῶ χειρὶ ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·
 “Τηλέμαχ’, οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἤλυθε δεξιὸς ὄρνις·
 ἔγνω γὰρ μιν ἐσάντα ἰδὼν οἰωνὸν ἐόντα.
 ὑμετέρου δ’ οὐκ ἔστι γένεος βασιλεύτερον ἄλλο
 ἐν δῆμῳ Ἰθάκης, ἀλλ’ ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεὶ.”
 535 τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 “αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότῃτά τε πολλὰ τε δῶρα
 ἐξ ἐμέ’, ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.”

526 (– ἄγγ.) ApS 99.29; Orig. c.Cels. 4.91; sch A.R. 1.1049–1050
 527a sch Φ 493e 529 Cent. Par. 24.18 532 id. 42.16 533 (– γ.) sch O 4c
 538 Eudoc. 900

514 τι H P B N: τοι F M U Eust.: μοι G 518 ἴκοιο H B N U: ἴκηαι G (ss.
 ο) Ω* 524 κέ G H P Eust., κεν B: καί Ω* σφι G M: σφιν G^s Ω* τελευτήσῃ
 van Leeuwen (–σ]ει et 478) 526–531 om. P 531 ἤλυθε 478 Ω* H^{yp}:
 ἐπέπτατο (ex 525) F M: ἔπτατο H Eust. 532] εχοντα 125 533 γένεος M:
 γένεος t Ω*: γένος H^c 537 τῷ F P: τῷ(ι) Ω* τάχα Ω*: μάλα M 538 ἐμέ’
 Platt post Knight: ἐμεῦ t Ω μακαρίζοι 125 478 t Ω* M^s: –ζῃ F M

- ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἐταῖρον·
 540 “Πείραιε Κλυτίδῃ, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
 πείθε’ ἐμῶν ἐτάρων, οἳ μοι Πύλον εἰς ἅμ’ ἔποντο·
 καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
 ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὃ κεν ἔλθω.”
 τὸν δ’ αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΰδα·
 545 “Τηλέμαχ’, εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνῃς,
 τόνδε δ’ ἐγὼ κομίω, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθὴ ἔσται.”
 ὡς εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ’ ἐταῖρους
 αὐτοὺς τ’ ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
 οἳ δ’ αἶψ’ εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 550 Τηλέμαχος δ’ ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 εἶλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὃξεί χαλκῶι
 νηὸς ἀπ’ ἱκριόφιν· τοῖ δὲ πρυμνήσι’ ἔλυσαν.
 οἳ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
 Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
 555 τὸν δ’ ὦκα προβιβάντα πόδες φέρον, ὄφρ’ ἔκετ’ αὐλήν,
 ἐνθά οἱ ἦσαν ὕε μάλα μυρίαί, ἦισι συβώτης
 ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν, ἀνάκτεσιν ἦπια εἰδώς.
 π τῷ δ’ αὖτ’ ἐν κλισίῃ· Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος
 ἐντύνοντ’ ἄριστον ἅμ’ ἠοὶ κηαμένω πῦρ,
 ἐκπέμφαντε νομῆας ἅμ’ ἀγρομένοισι σύεσσιν·
 Τηλέμαχον δὲ περισσαινὸν κύνες ὕλαχόμευροι,
 5 οὐδ’ ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 σαίνοντάς τε κύνας, περὶ τε κτύπος ἦλθε ποδοῦν.

539 (Π.) Hdn ad Λ 301a¹ 546a Hdn ad Λ 454b¹, Ω 17 553 Cent. Par.
 35.13 555 id. 28.25, 37.51 π 1–16 D.H. Comp. 13–14 1b–2 Ath. 11b
 2 Plut. Mor. 726d; Porph. ad Θ 53; Orio 45.1; 2a Arn ad Ω 124

539 Πείραιον Ar (cf. Hdn ad E 69) Hdn Ω*: Πειραιὸν (et 540 Πειραιέ, 544
 Πειραιὸς) F 541 πείθε’ “ἡ κοινή” (teste 125^m), N: πείθη(ι) Ω* 545 κεν Ω: καὶ
 Hermann Op. IV 155: εἰ περ γὰρ κ(ε) “ἡ κοινή” (teste 125^m) 546 δ’ t G B N:
 τ’ Ω*: om. M κομίω Wackernagel (cf. Il. praef. xxxi): κομίω t (disertim) Z Ω
 549 καθίζον Bekker: κάθιζον Ω 552 ἀπ’ Ω*: ἐπ’ G F U πρυμνήσια λῦσαν U
 553 ἀνώσαντες [125] t Ω: ἀπώσ- “ἡ κοινή” (teste 125^m) ἐκέλευσε(ν) t Ω*:
 -ευε(ν) G N U 555 προβιβάντα Bekker: -βιβῶντα t Z Ω. — cf. ad λ 539
 π 1 κλισίη(ι) G (κλη-) H*: -ιη(ι)ς 15 t Ω*. — cf. ad ο 301 2 ἐντύνοντ’ tt* Ω:
 -ναντο Porph. κηαμένω πῦρ G Eust., κει- tt* Ω*, κ[15: φαινομένηφι Plut.
 3 ἐκπεμφάν τε t^{vi} F M 6 περὶ τε Ω*: περὶ δὲ Eust.: ὑπὸ δὲ t

- αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “Εὐμαι’, ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ’ ἐταῖρος
 ἦ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
 10 ἀλλὰ περισσάινουσι· ποδῶν δ’ ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.”
 οὐ πῶ πάν εἶρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱός
 ἔστη ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ’ ἀνόρουσε συβώτης,
 ἐκ δ’ ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐπονείτο
 κινρὰς αἶθοπα οἶνον· ὃ δ’ ἀντίος ἦλυθ’ ἀνακτος,
 15 κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ
 χειράς τ’ ἀμφοτέρας· θαλερόν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 ὥς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζη
 ἐλθόντ’ ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτωι ἐνιαυτῶι
 μῦνον τηλύγετον, τῶι ἔπ’ ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
 20 ὥς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα διὸς ὑφορβός
 πάντα κύσεν περιφύς, ὥς ἐκ θανάτοιο φυγόντα,
 καὶ ῥ’ ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερόν φάος. οὐ σ’ ἔτ’ ἐγὼ γε
 ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὦιχεο νηὶ Πύλονδε.
 25 ἀλλ’ ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὅφρα σε θυμῶι
 τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
 οὐ μὲν γάρ τι θάμ’ ἀγρόν ἐπέρχεαι οὐδὲ νομῆας,
 ἀλλ’ ἐπιδημεύεις· ὥς γάρ νῦ τοι εὖαδε θυμῶι,
 ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορᾶν αἶδηλον ὄμιλον.”
 30 τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
 “ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σέθεν δ’ ἔνεκ’ ἐνθάδ’ ἰκάνω,
 ὅφρα σέ τ’ ὀφθαλμοῖσιν ἴδω καὶ μῦθον ἀκούσω,

15 Porph. Hom. 51.14 Sod. et ad α 69; Melet. Nat. hom. 68.13; Cent. Par. 11.14, 42.60 16 Eudoc. 2057 17–19 Alex. Fig. 18.10 17–18 ApS 38.24 17 Eudoc. 179 18 (ἐξ –) Arn ad Γ 49 21 (x.) ApS 105.27; Hsch. κ 4728 22 Eudoc. 859 23 (– φ.) Luc. Dial. 86.1; Liban. Or. 15.1; 23a Iul. Ep. 8.376d 28 (ἐπ.) ApS 72.29; Hsch. ε 4721 31–32 Eudoc. 2218–2219

7 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 15 Ω: προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα t 8 ἐταῖρος t Ω*: ἐταίρων G 13 πέσον F N U: –εν t Ω* 14 ἀντίος t Ω*: –ιον F N U ἦλυθ’ Ω*: ἦλθεν t^{vl} M N: ἔδραμ’ t^{vl} 17 ἀγαπάζη(t) Eudoc. Ω*: –ζει tt* Z F M^c U Eust.: –ζοι G^a 18 ἐλθόντ’ tt Ω*: –ὦν H P B 19 ἔπ’ proscr. Hdn: ἐπ’ Ω μογήσῃ(t) Ω*: μόγησεν U^{uv}, ἐμόγησεν Eust.^{yp} 23 σ’ ἔτ’ M B N: σέ τ’ H, σε τ’ Ω* 29 ἐσορᾶν 146a Ω*: προσορᾶν G F M Eust.

- ἥ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἥ τις ἤδη
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν· Ὀδυσσῆος δέ που εὐνή
 35 χήτει ἐνευναίων κάχ' ἀράχνια κείται ἔχουσα.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 “καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δάκρυ χεούσῃ.”
 40 ὣς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
 αὐτὰρ ὃ γ' εἴσω ἔεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
 τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς,
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε φώνησέν τε·
 “ἦσο, ξεῖν· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δῆρομεν ἔδρην
 45 σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνὴρ ὅς καταθήσει.”
 ὣς φάθ'· ὃ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τῷ δὲ συβώτης
 χεῦεν ὑπο χλωρὰς ῥώπας καὶ κῶας ὑπερθεῖν·
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
 τοῖσιν δ' αὖ πίνακας κρειῶν παρέθηκε συβώτης
 50 ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες·
 σίτον δ' ἐσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
 ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἔζεν Ὀδυσσῆος θείοιο·
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειᾶθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 55 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δῇ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν·

34b ApD Coni. 246.1, 20 41 ApD Synt. 12.7; Choer. in Thd. ii.298.12; sch DThr 103.25, 285.13 42 Choer. in Thd. ii.110.3; Epm. σ 54 44 Luc. Dial. 18.11; (ἡμ. – δῆ.) Epm. AO ii.358.20 45b ApD Synt. 7.2, Adv. 136.26; Hdn ad Ψ 479; Io. Alex. 129; Epm. α 264; (πάρα δ' ἄ.) ApD Coni. 233.19; Hdn ii.207.21; Prisc. Inst. 14.15; sch DThr 270.7 49 Ath. 228c; (πίν. χρ. παρ.) + 50 Plut. Mor. 704a

33 ἦ C: εἰ Ω μεγάροις Ar Ω: -ω olim alii u.v. 35 ἐνευναίων Z Ω: -ω sch^H Eust.^{yp} 39 δάκρυ χε- N: δακρυχε- Ω* 42 ὑπόειξεν (nov. Did) t Z Ω, υ]ποῖξε[479: ὑπέειξεν Ar: ὑπέεικεν Hartman Epist. 69 44 ἦσο t Ω*: ἦσ' ὦ G F (Eust.?) 49 (-55?) ath. Arph u.v. (Ath. 228d) δ' αὖ πίνακας κρειῶν 480 tt Ω*: δὲ κρειῶν πίνακας (ex α 141) F M Eust. 50 κατέλειπον t H P B 51 δ' 146a Ω*: τ' B παρενήνεεν Z F B U Eust., παρήνεεν G: -ενήνεον (ex α 147) Ω*: -ενήεεν Bekker post Knight 52 κίρνη 480 Ω*: -να G 53 ἀντίος P^a ἔζεν Bekker, ἔζεν M^x: parox. Ω* 56 δῖον 480 Ω* H^{yp}, δῖος P: θεῖον H B

- “ἄττα, πόθεν τοι ξείνος ὄδ’ ἵκετο; πῶς δέ ἐ νάυται
 ἡγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι ἠύχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τί ἐ πεζὸν οἴομαι ἐνθάδ’ ἰκέσθαι.”
- 60 τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ’ ἀγορεύσω.
 ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχεται εὐρειάων,
 φῆσι δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
 πλαζόμενος· ὥς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τά γε δαίμων.
 65 νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν παρὰ νηὸς ἀποδράς
 ἦλυθ’ ἐμὸν πρὸς σταθμόν. ἐγὼ δὲ σοὶ ἐγγυαλίξω·
 ἔρξον ὅπως ἐθέλῃς· ἰκέτης δέ τοι εὐχεται εἶναι.”
 τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·
 “Εὐμαι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
 70 πῶς γὰρ δὴ τὸν ξείνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
 αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ καὶ οὐ πω χερσὶ πέποιθα
 ἄνδρ’ ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη·
 μητρὶ δέ μοι δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 ἢ αὐτοῦ παρ’ ἐμοὶ τε μένῃ καὶ δῶμα κομίζῃ,
 75 εὐνήν τ’ αἰδομένη πόσιος δῆμοιό τε φῆμιν,
 ἢ ἥδ’ ἄμ’ ἔπηται Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
 μνάται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησιν.
 ἀλλ’ ἦτοι τὸν ξείνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλὰ,
 80 δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα,
 πέμψω δ’ ὀππῃ μιν κραδίη θυμὸς τε κελεύει.

67 Eudoc. 1022 71b–72a sch T 326a¹ 75 Hdn i.168.19; Porph. Hom.
 99.19 Sod.; St. Byz. δ 65; (– πός.) Hdn ad Γ 219 79 Poll. 7.46; 79a Did ad Γ 57
 81 Cent. Par. 31.22, 46.32

58 ἠύχετ(άοντο) van Leeuwen: εὐχετόωντο 481 F P N U: –όωνται 146a
 480 Ω*. – cf. ad α 172 61 (= 226) om. U 63 φησὶ Ω 65 δ’ αὖ F H^c Eust.
 παρὰ Ω*: ἐκ F Eust.: ἀπὸ N U 66 σοι G F H^a M B, accentum reddidit Voss ad
 Hymn. Cer. 44: τοι Ω* 67 ἐθέλεις t F M^c U Eust. 69 θυμαλγὲς Ω* G^{yp}:
 νημερτές G 70 ἐγὼν Ω* M^{yp}, ἐγὼ U: ἐμῶ M οἴκοι F 72 (= Ω 369) damn.
 Blass 167 ἀπαμύνεσθαι fere Ω (ἐπ- G): ἀπαλέξασθαι t 73 δέ μοι (cf. β 50) G
 M B U, δ’ ἐμοὶ N: δ’ ἐμῇ(t) fere Ω* 74 κομίζη(t) Ω* M^s: –ζοι Z H^s P M: –ζει
 (et μένει) G 75 φῆμιν G^a H P M^c N: φῆμην tt g^v Ω* 77 damn. Naber Mn. 12
 (1884) 207; cf. σ 289, τ 529 79 ἔσσω μιν (ρ 550, φ 339) Ar (t) Ω*: ἔσσω μὲν w1
 F: ἔσσωμι Hdn 81 κελεύει 146a t Ω*: –οι w1 P: fort. –ηι. – cf. ad ο 339

- εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σίτον ἅπαντα
ἔδμεναι, ὥς ἂν μὴ σε κατατρύχη καὶ ἐταίρους.
85 κείσε δ' ἂν οὐ μιν ἐγὼ γε μετὰ μνηστῆρας ἐῷμι
ἔρχεσθαι, λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσιν,
μὴ μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
ἄνδρα καὶ ἴφθιμον, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.”
90 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“ὦ φίλ', ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
ἡ μάλα μεο καταδάπτειτ' ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
οἷά φατε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάσθαι
ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.
95 εἰπέ μοι, ἥ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἡ σέ γε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ,
ἡ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείκος ὄρηται.
αἶ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἶην τῶιδ' ἐπὶ θυμῶι,
100 ἡ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἥ ἐ καὶ αὐτός
ἔλθοι ἀλγτεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην
ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος.
105 εἰ δ' αὖ με πληθυὶ δαμασαίατο μῶνον ἐόντα,
βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισιν

85 cf. ApD Adv. 209.13, Coni. 248.26; EtM 352.4 91 Eudoc. 247
97–98 Stob. 4.27.5; sch Pl. Remp. 362d; (οἷσί –)–98a sch Ξ 485b 98b (= 116b)
sch N 271 99 Did ad N 485 102b Hermog. Id. 311.18 R.; (ἀλλ. φ.) ApS 166.2

85 κείσε tt Ω: x|ειθι 146a ἂν tt Ω*: ἄρ F ἐῷ(ι)μι tt U Eust.: ἐῷμι G, ἐῷ
μιν F, ἐῷμαι N: ἐάσω Ω* 89 ἐπεὶ ἡ vel ἐπειῆ fere Ω*: ἐπεὶ οἱ F 91 θῆν Ω: δῆ
t (= H^g N^g) 92 μεο Knight: μευ vel μεῦ Ω: μοι van Leeuwen (et ἀκούοντι
praeter necessitatem, cf. Π 531 et Wackernagel Synt. II 77) φίλον ἦτορ Ω:
]κακα εργα 203 93 ita Wolf, et οι]ά φα[τε 146a: οἷά φατὲ Hdn Ω 95 ἡ Hdn
H: ἡ Ω* 97 ἡ H: ἡ Ω* 99 αἶ 481 Ω: εἰ t ἐπὶ Ar t N U: ἐνὶ (nov. Did) 203 Ω*.
– cf. ad N 485, ω 511 100–101 del. Knight; 101 ath. Ar (cf. τ 84) 102 fin.]
ι 146a in versu post inserto 104 ath. Zen Ar (cf. φ 262) 105 πληθυὶ Ω*
MYP: –ὕς M^c: “οὕτως” adscr. H, sc. κεν Ar? 106 κ' ἐν Eust., κέν F: κεν Ω*

- τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράασθαι,
 ξείνους τε στυφελίζομένους δμωιάς τε γυναῖκας
 ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά
 110 καὶ οἶνον διαφυσσομένους καὶ σίτον ἔδοντας
 μὰψ αὐτως ἀτέλεστον ἀνηνύστωι ἐπὶ ἔργωι.”
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα·
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 οὔτέ τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει
 115 οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνήρ
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείκος ὄρηται.
 ὦδε γὰρ ἡμετέρεην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
 μούνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτεν,
 μούνον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 120 μούνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ' ἀπόνητο.
 τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἴσ' ἐνὶ οἴκῳ·
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἦδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 125 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνώνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 ἦ δ' οὔτ' ἀρνείται στυγερόν γάμον οὔτε τελευτὴν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραΐσουσι καὶ αὐτόν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 130 ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θάσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
 εἴφ' ὅτι οἱ σῶς εἰμὶ καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
 οἴῃ ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μὴ τις Ἀχαιῶν
 πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.”
 135 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιοε συβῶτα·

107 Eudoc. 190 108b–109a Porph. Il. 334.16 Schr. 109 (ρ.) ApS 139.17;
 Hsch. p 530 117 Plut. Mor. 480e 118 EtG α 1190; sch κ 5 119 (– τ.) sch o
 364 121 (μ. μ.) Pl. Theaet. 170e 131a sch DThr 497.32

107 αἰεὶ t 108–109 (= v 318–319) del. Nitzsch, 108–111 iam Knight
 110 διαφυσσομένους P: –όμενον Z Ω* 113 ξεῖνε Ω*: ταῦτα G
 114 ἀπεχθόμενοι Voss Randgl. 66 121 τῷ Ω*: τῶν G M^a U 128 δὴ 'μὲ
 “ἐχρῆν” Hdn 131 σῶς 203 Ω: σόος t disertim 132 ε[γ]ω 203

- “γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
 ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἢ καὶ Λαέρτηι αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
 δυσμώρῳ, ὃς τείως μὲν Ὀδυσσῆος μέγ’ ἀχεύων
 140 ἔργα τ’ ἐποπτεύεσκε μετὰ δμῶν τ’ ἐνὶ οἴκῳ
 πῖνε καὶ ἦσθ’, ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγοι·
 αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύ γε ὦιχεο νηὶ Πύλονδε,
 οὐ πῶ μιν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὐτῶς
 οὐδ’ ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
 145 ἦσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ’ ἀμφ’ ὅστεόφι χρώς.”
 τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡῦδα·
 “ἄλγιον, ἀλλ’ ἔμπης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
 εἰ γὰρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσιν,
 πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἐλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
 150 ἀλλὰ σύ γ’ ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ’ ἀγρούς
 πλάζεσθαι μετ’ ἐκείνων· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν
 ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅττι τάχιστα
 κρύβδην· κείνη γὰρ κεν ἀπαγγεῖλειε γέροντι.”
 ἦ ῥα, καὶ ὤρσε συφορβόν· ὃ δ’ εἴλετο χερσὶ πέδιλα,
 155 δησάμενος δ’ ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ’ ἔεν. οὐδ’ ἄρ’ Ἀθήνην
 λῆθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὐμαιοὺς ὑφορβός,
 ἀλλ’ ἦ γε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ’ ἦϊκτο γυναικί
 καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ’ εἰδυίη.
 στῆ δὲ κατ’ ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανείσα,
 160 οὐδ’ ἄρα Τηλέμαχος ἶδεν ἀντίον οὐδ’ ἐνόησεν·

136 Eudoc. 180 138 Hdn ad Γ 46 143–145 Eudoc. 640–642 143 ApS 47.14; Porph. II. 333.15 Schr.; (– φαγ.) Hdn ad Y 464; EtM α 2113 144–145 (ἦ.) sch P 31 147 (– ἐά.) EtG 145 M. 148 (αὐτ.) ApS 47.32; Hsch. α 8358 151 (πλ.) Hsch. π 2426 157b–158a cf. ad v 288b–289a 159 ApS 34.25

136 γινώσκω 203 138 ἦ t M^a B: ἦ H^{yp} M^c: εἰ 203 Ω* 140 τ’ (ἐνὶ) G F N U Eust.: δ’ H P M^c: om. M^a B 142 ἐξ οὗ <τε> Nauck γε ὦ(ι)χεο (cf. 24) Ω*: γ’ ἐπώχεο G: γ’ ἀπ- Barnes 143 πῶ sive πω: de accentu agit Hdn (t) αὐτῶς sive αὐτῶς tt Ω: ἔμπης H^{yp} 144 ἰδεῖν tt Ω*: τραπέσθαι P 145 ἦσται t* Ω*: ἦσθαι F (et ὀδυρόμενον, sicut et P): κείται Eudoc. φθινύθει t Ω*: μινύθει (cf. μ 46) N 147 μιν t Ω*: μὲν F U ἀχνύμενόν F Eust.^{yp}; cf. ad σ 178, X 416 152–153 ath. Ar 154 ὤρσεν ὑφορβόν 126 D 159 καίτ’ 126 Ω: παρ’ t 160 ἶδεν ἀντίον 126 h27 Ω: μιν εσεδρακεν 126^{2s}

- οὐ γάρ πως πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
 ἀλλ' Ὀδυσσεύς τε κύνες τε ἴδον, καὶ ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
 κνυζηθμῶι δ' ἐτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
 ἦ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεύσει· νόησε δὲ διος Ὀδυσσεύς,
 165 ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο πάρεχ μέγα τειχίον αὐλῆς,
 στῆ δὲ πάροιθ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 ἤδη νῦν σῶι παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
 ὥς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
 170 ἔρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτῇ
 δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι, μεμαυῖα μάχεσθαι.”
 ἦ, καὶ χρυσεῖηι ῥάβδωι ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
 φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον εὐπλυνὲς ἡδὲ χιτῶνα
 θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἦβην,
 175 ἄψ δὲ μελαγχροῖης γένετο, γναθμοὶ δ' ἐτάνουσθεν,
 κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασα πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἦιεν ἐς κλισίην. θάμβησε δὲ μιν φίλος υἱός,
 ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
 180 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

161 Eudoc. 1841 163 EtGud 330.42 Stz. (Hdn i.444.25); (xv.) ApS 101.14;
 cf. Hsch. κ 3144, 3146 165b (= 343b) Hdn ad I 7; Porph. Il. 329.18 Schr.; Epm.
 ε 160, π 187; sch DThr 226.23, 375.15, 539.1; (τ.) Hsch. τ 369; cf. [Ammon.]
 Diff. 468 168b Choer. in Thd. ii.352.31; (ἔπ. φ.) ibid. ii.177.6
 170 (οὐδ' -) -171 (- ἔσ.) ApS 147.15 173 Hdn ii.942.1; 173a [Diog.] Epist. 7.2
 p.237 H. 175-176 Eudoc. 1279-1280 176 sch Theoc. 1.34b 179 Eudoc.
 2109

161 πως 126^a h27 t G F N U Eust.: πω 126^c Ω* 163 ἐτέρωσε t Ω*: -ωθε(ν)
 126 P M U διὰ σταθμοῖο Ω (ἀπὸ στ- U): κατα κ[λισίην 126 164 ἐπ' ὀφρύσι
 Ω (ὕπ' U): καρ]ηατι 126 165 μεγάροιο Ω: σ]ταθμοιο 126 πάρεχ F: παρ' ἐκ
 Hdn: παρέχ, παρεχ, παρ' ἐκ tt* Ω*: παρεγ 126: παρῆξ 126^s Epm.^ε: παρὰ H
 τειχίον tt Ω: θριγχιόν Z G^{yp} M^{yp} 174 στήθεσσι M B U?: -εσφι(ν) Ω*. - cf. ad
 B 388 175 δ' ἐτάνουσθεν tt Ω*: δὲ τάν- Z G U 176 γενειάδες Ar vel Arph (?)
 ap. sch-Theoc. (Ἀριστοτέλης codd.), Ω*: ἐθειράδες (nov. Did) t* G U Eust.^{yp}
 ἀμφὶ γένειον tt Ω (γένεια N): [εχ δε καρ]ητος | (176a) ουλας] ηκε κομας
 υα[χι]γθιν[ωι ανθι ομοιας] (= ζ 231) 126 177 ita 126^{2m} Ω: τω γ ως
 β]ουλεu[c]αντ[ε] διετ[μαγεν] η μεν επειτα | (177a) ουρανον] εις ανεπαλτο δι
 α[ιθερος αυταρ Οδυσσευς] 126 179 ταρβήσας t Ω*: θαμβήσας G P

- “ἀλλοιός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἢ πάροιθεν,
 ἄλλα δὲ εἴματ' ἔχεις, καὶ τοι χρῶς οὐκέθ' ὁμοίος.
 ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
 ἀλλ' ἵληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώωμεν ἱρά
 185 ἠδὲ χρύσεια δῶρα, τετυγμένα· φεῖδεδ' ἡμέων.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “οὐ τίς τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσχεις;
 ἀλλὰ πατήρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στοναχίζων
 πάσχεις ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.”
 190 ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καδ δὲ παρειὼν
 δάκρυον ἦκε χαμάζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμέες αἰεῖ.
 Τηλέμαχος δ', οὐ γάρ πω ἐπείθετο δν πατέρ' εἶναι,
 ἐξαυτῆς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 “οὐ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, πατήρ ἐμός, ἀλλὰ με δαίμων
 195 θέλγει, ὅφρ' ἔτι μάλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω.
 οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανώιτο
 ὦι αὐτοῦ γε νόωι, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ νέον ἢ γέροντα.
 ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων καὶ ἀεικέα ἔσσο·
 200 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Τηλέμαχ', οὐ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
 οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγάσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 205 ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακά, πολλά δ' ἀληθείς,
 ἥλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.

181 Plut. Mor. 53b; [Ammon.] Diff. 316; Iul. Caes. 309d; Cent. Par. 14.55; EtGud 388.35 Stz. (Epm. γ 22); Ammon. et Elias CAG iv(3).94.24, xviii(1).78.7; 181a Hdn ad E 638 187 Plut. Mor. 81d, 543d; Luc. Dial. 24.13; Iul. Epist. 34.405b; 187b Philostr. Vit. Soph. 2.27.3 188a ApD Synt. 309.5, Pron. 102.18, cf. 106.3; 188b id. Coni. 238.13 189 Eudoc. 200 196 w40.4; Eudoc. 726, 1138, 1292 197–198 ead. 1139–1140 197 ApS 170.9 205 Eudoc. 2259

181 ἢ tt* Ω*: ἦ τὸ (cf. α 322) Iul. Cent. N 188 στοναχίζων Vind. 5: στεν-
 t Z Ω 195 θέλγει Ar h27 Ω: -εις editio 'cyclica' στοναχίζω Vind. 56: στεν-
 Ω 198 ἢ Ω*: ἠδὲ t G F U γέροντα t Ω*: παλαιόν P 205 ἀληθείς H P M B:
 ἀνατλάς t Z Ω*

- αὐτὰρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
 ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλῃ, δύναται γάρ,
 ἄλλοτε μὲν πτωχῶι ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 210 ἀνδρὶ νέωι καὶ καλὰ περὶ χροῖ εἶματ' ἔχοντι.
 ῥήϊδιον δὲ θεοῖσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 ἡμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἡδὲ κακῶσαι.”
 ὥς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἔζετο· Τηλέμαχος δὲ
 ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο δάκρυα λείβων.
 215 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὕψ' ἕμερος ὦρτο γόοιο·
 κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἢ τ' οἰνοῖο,
 φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, οἷσί τε τέκνα
 ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
 ὥς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὕπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
 220 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδω φάος ἡελίοιο,
 εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα·
 “ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηὶ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι ἠύχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.”
 225 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “τοίγάρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖην καταλέξω.
 Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσικλυτοί, οἳ τε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὃ τίς σφεας εἰσαφίκηται·
 καὶ μ' εὕδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 230 κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην, ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,

207 sch γ 378a 211–212 Eudoc. 1325–1326; Stob. 1.1.7 214a sch Ψ 97
 216–219 Eudoc. 2165–2168 216b sch Δ 277b¹; (ἀδ.) EtG α 75/EtM α 256b
 217 (cum Π 428 confusum) ApS 8.16; (– γ.) id. 162.14, cf. 17.18;
 (οἷσί –)–218 [Plut.] Hom. 2.133.5; (οἷσί –)–218a ApS 7.29; sch O 272b
 218 (ἀγρ.) Hsch. α 831, 834 220 Eudoc. 2071; 220a Demetr. Eloc. 57

208 ἐθέλη(ι) H^a P B N: –ει Ω*. – cf. ad ε 48 213 ἄρα (cf. Hymn. Merc. 365)
 Ω: ὁ γε Herwerden Qu. 49 cl. A 68, B 76, al. – cf. ad ρ 466, σ 110
 214 ἀμφιχυθεὶς Ar t Z Ω: lect. alteram nov. Did, nimirum ἀμφιβαλῶν (Cobet
 Misc. 426 cl. Ψ 97) 216 ἦντ' F (cf. A.R. 1.269? Rengakos 139) 219 δάκρυον
 εἶβον t Z Ω*: δάκρυα λείβον (cf. 214, N 88) P N 222 γὰρ Ω: τ' ἄρ Bekker =
 τὰρ Cobet Misc. 322 223 ἠύχετ(άοντο) van Leeuwen: εὐύχετόωντο F H M^s:
 –όωνται Ω*: evanuit N. – cf. ad α 172 224 (~ 59, ξ 190) om. G U, damn. Blass
 168 227 ναυσικλυτοὶ H P N U: proparox. F M B: νηυσὶ κλυτοὶ G 230 εἰν
 Ἰθάκῃ (= v 135) G ἔπορον Z Ω*: ἔδοσαν (= v 135) N

- χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλῃς ἐσθῆτά θ' ὕφαντήν.
καὶ τὰ μὲν ἐν σπῆεσσι θεῶν ἰότητι κέονται·
νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλευώμεν.
235 ἄλλ' ἄγε μοι μνηστήρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
ὄφρ' εἶδω, ὅσοι τε καὶ οἳ τινες ἄνδρες εἰσὶν·
καὶ κεν ἔμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίζας
φράσσομαι, ἥ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
μοῦνον ἄνευθ' ἄλλων, ἧ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.”
240 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ'·
“ὦ πάτερ, ἦτοι σείο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
χειράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλὴν,
ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη
ἄνδρε δῶ πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
245 μνηστήρων δ' οὔτ' ἄρ' δεκάς ἀτρεκές οὐδὲ δῶ' οἶαι,
ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεται ἐνθάδ' ἀριθμόν.
ἐκ μὲν Δουλιχίου δῶ καὶ πεντήκοντα
κούροι κεκριμένοι, ἕξ δὲ δρηστήρες ἔπονται·
ἐκ δὲ Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἕασιν,
250 ἐκ δὲ Ζακύνθου ἕασιν ἐείκοσι κούροι Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
καὶ σφιν ἅμ' ἐστὶ Μέδων κήρυξ καὶ θεῖος αἰοιδός
καὶ δοῖω θεράποντε, δαήμονε δαιτροσυνάων.
τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
255 μὴ πολὺπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτεῖσαι ἐλθών.
ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαί τιν' ἀμύντορα μερμηρίζαι,

233b [Diog.] Epist. 7.2 p.237 H. 241 (σ. μ. κλ.) ApD Pron. 108.25
242 (ἐπ.) ApS 74.33; Hsch. ε 5401 245 Epm. α 280 247 Strab. 10.2.14
248 (δρ.) ApS 60.20; Hsch. δ 2373; Orio 21.4 (Philox. fr. 42) 249 Strab.
10.2.10; (- εἴκ.) id. 10.2.14 251b Porph. ad β 51 252a Hdn i.555.9
253a Ath. 491f 255 Eudoc. 412

233 δ' αὖ H^c P 236 εἶδω van Leeuwen: εἰδέω Z F H^m M^c N U: ἰδέω H^c Ω*.
- cf. ad E 235 238 ἦ r (Oxon. Canon. 79 teste Allen): εἴ Ω*: αἴ N U 239 ath.
DSid (sive DThr) 245 οὐδὲ t Ω*: οὔτε F H Eust. - cf. ad A 93 246 πλέονες 92
Ω*: πλεῖον H^{yp} M B ἐνθάδ' Ω*: αὐτὸς (cf. β 40, ω 506) G P ἀριθμόν Ω*:
ἐπελθών (cf. 197, ω 506) G 247 et 249-251 obelis notat M; nihil ad Ar
250 κούροι Ω*: φῶτες (ex 249) G M B 255 ἀποτεῖσαι Fick: -τί(σ)- t Ω
256 σὺ 483 Ω*: σὺ γ' G F H^c U. - cf. ad A 393

- φράζε', ὃ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῶι.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ με' ἀκουσον
 260 καὶ φράσαι, ἥ κεν νῶϊν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρὶ
 ἀρκέσει, ἥε τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίζω.”
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 “ἐσθλῷ τοι τούτῳ γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
 ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένῳ· ὦ τε καὶ ἄλλοις
 265 ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “οὐ μὲν τοι κείνῳ γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσσεθον
 φυλόπιδος κρατερῆς, ὅποτε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
 ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἴαρος.
 270 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχε' ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφιν
 οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει·
 αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστῳ συβώτης ὕστερον ἄξει,
 πτωχῶι λευγαλέωι ἐναλίγκιον ἡδὲ γέροντι.
 εἰ δέ μ' ἀτιμῆσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
 275 τετλάτῳ ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμείο,
 ἦν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε
 ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
 ἀλλ' ἦτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων
 μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἳ δέ τοι οὐ τι
 280 πείσονται· δῆ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὅππότε κεν πολύβουλος ἐπὶ φρεσὶ θῆσιν Ἀθήνη,
 νεύσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ, σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,

267 ead. 2215 270–271 ead. 2213–2214 273 D.H. Comp. 29; (– ἐν.) Plut. Mor. 1058d; Procl. in Crat. 88.2 274–277 Plut. Mor. 31c 274 (σὸν –)–275 Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.15

257 φράζε' H^a M B: –ζευ 483 Ω* 259 με' Platt post Knight: μευ Ω 260 ἢ Bekker: εἴ Ω 264 ἄλλως Fick cl. φ 87 270 ἔρχε' Knight: –εο B, –εϋ t Z Ω* 273 ἡδὲ t G F N U Eust.: ἡε Ω* (ex 198) 274 εἰ t Ω*: οἳ G F 278 παύσασθαι G; cf. ad 405, 433, Γ 434 279 παραυδῶν Z Ω*: παρασταδὸν P οὐ τι Ω*: οὐχί F N Eust., οὐκί U^{2s}. – cf. ad O 716 280 δῆ Ω*: ἦ H^r M B αἴσιμον ἦμαρ Ω*: αἰπὺς ὀλεθρος G 281–298 ath. Zen Ar 282 ἐπὶ West Phil. 110 (1966) 147–149: ἐνὶ (ex 281) Ω θῆσιν G U: θῆσει Z Ω*

- 285 ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κείται,
 ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας
 {πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστήρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
 'ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐώικει
 οἶά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 290 ἀλλὰ κατήικισται, ὅσπον πυρὸς ἔκετ' αὐτμή.
 πρὸς δ' ἔτι μοι τόδε μέζον ἐνὶ φρεσὶ θήκε Κρονίων,
 μή πως οἴνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
 ἀλλήλους τρώσῃτε καταισχύνητέ τε δαῖτα
 καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.' }
 295 νῶϊν δ' οἴοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
 καλλιπέειν καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἐλέσθαι,
 ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἐλοίμεθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα
 Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεὺς.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 300 εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
 μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος·
 μήτ' οὖν Λαέρτης ἴστω τό γε μήτε συβώτης
 μήτέ τις οἰκῆων μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια,
 ἀλλ' οἶοι σὺ τ' ἐγὼ τε γυναικῶν γνῶμεν ἰθύν·
 305 καὶ κέ τεο δμῶων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,

288–294 cf. ad τ 7–13 288 sch Ar. Ach. 279 290 (κατ.) Hsch. κ 1753;
 (π. ἄ.) Orio 87.21 (Philox. fr. 511) 291 (ἐνὶ φρ. θ.) Hsch. ε 3139 292a Choer.
 in Thd. ii.50.10 293a ApD Synt. 60.3, 243.5, Pron. 70.28 294 (αὐτ. –) sch Γ
 19, T 16; Iuv. 9.37 (parod.) 295 ApS 117.16 300 + 302–303 [Plut.] Hom.
 2.149.5 304 (σὺ τ' –) ApS 90.19; (ἰθ.) Hsch. ι 407 305 (ἐτεοδμ.) Hsch. ε 6547;
 (τεο) sch Φ 252d²

286–294 (= τ 5–13) secl. Kammer Einheit der Od. (1873) 587; cf. West
 MO 249 290 κατή(ι)κισται ὅσ(σ)ον t Ω: κατη(φ)είκισται ὅσον Herwerden
 Qu. 50 291 δ' ἔτι M Eust.: δέ τι Ω* μοι H^s M B N: καί (= τ 10) Ω* μεῖζον Ω
 θῆκε Κρονίων 92 t Ω*: (-σιν) ἐμβαλε δαίμων (= τ 10) N U 293 τε Ω*: δέ 92 H
 P U 295 οἴοϊν van Leeuwen 296 καλλιπέειν N 300 καὶ αἵματος
 ἡμετέροιο 92 Ω: ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ (ex E 896) w18 t 302 τό γε Ω*:
 τόδε w18 t N 303 οἰκείων w18 t G F H 304 “οὕτως αἱ Ἀριστάρχου” H, quod
 quorsum spectet non liquet; fort. ad γνῶμεν 305 ita fere Hdn Ω (κε τέο F
 M B, κε τέω G): κ' ἐτεοδμῶων Ptol Hsch.

- ἤμην ὃ πού τις νῶϊ τίει καὶ δαΐδιε θυμῶι,
 ἦδ' ὃ τις οὐκ ἀλέγει, σέ δ' ἀτιμᾶι τοῖον ἐόντα.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
 “ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ', οἶω,
 310 γνῶσσαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύνη γέ μ' ἔχουσιν·
 ἀλλ' οὐ τοι τό γε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι οἶω
 ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σέ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
 δηθὰ γὰρ αὖτως εἶσε' ἐκάστου πειρητίζων,
 ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάρουσιν ἔκηλοι
 315 κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδῶ.
 ἀλλ' ἦτοι σε γυναικας ἐγὼ δεδάσθαι ἄνωγα,
 αἷ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἷ νηλείτιές εἰσιν·
 ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλοιμι
 ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
 320 εἰ ἐτεόν γέ τι οἴσθα Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.”
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 ἦ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηὺς εὐεργής
 ἦ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἐταίρους.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 325 νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσσαν,
 {τεύχεα δὲ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,}
 αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
 αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος
 ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 330 οὐνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει
 ἄστυδ' ἀποπλεῖν, ἵνα μὴ δείσας ἐνὶ θυμῶι

306–307 Eudoc. 154–155 307 (ἀλ.) Hsch. α 2820 310b sch τ 530; (χ.) Hsch. χ 60 313 Eudoc. 150 316 Hdn ad Z 268 317 Eudoc. 1582; Comm. in Antim. P. Mil. Vogl. I 17 ii 9; (νηλ.) Hsch. ν 478, 481; cf. ApS 116.22

306 ὃ πού Thiersch (cf. 257): ὅπου t sch Ω*: ὅπως F N 307 ἀλέγηι G 310 γέ μ' H^{2m} P N U, γ' ἔμ' G: μέ γ' F H^a: μέ τ' H^c B, μετ- M: με Eust. 311 τό γε N: γε τὸ M B: τόδε Ω* 313 εἶσε' Platt: εἴσηι(ι) h27 t Ω 315 κτήματα U: χρήματα Ω*. – cf. ad ξ 92 οὐδ' ἔπι vel ἐπὶ Ω*: οὐδέ τι H M Eust., οὐδ' ἔτι N. – cf. ad ξ 92 316 δεδάσθαι h27 t Z Ω: δεδαέσθαι Wackernagel KS 1563 317 (= τ 498) om. G C D νηλ[ει]τιε[ς] t*: νηλιτέις Ω: et hoc et νηλιτέες et νηλιτίδες Hsch.: νηλητέις Eudoc. Z G²: νηλείτιδές Bekker 320 γέ τι N U Eust.: γ' ἔτι Ω* 326 (= 360) del. Nitzsch 330 μὲν' Voss Randgl. 66 ἄνωγεν P 331 ἄστυδ' ἀποπλεῖν G F H^c N U: ἄστυ ποτιπλ- Ω*

- ἰφθίμη βασιλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἶβοι.
 τῷ δὲ συναντήτην κήρυξ καὶ δῖος ὕφορβος
 τῆς αὐτῆς ἔνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
 335 ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο δόμον θείου βασιλῆος,
 κήρυξ μέν ῥα μέσσησι μετὰ δμῳήσιν ἔειπεν·
 “ἦδη τοι, βασιλεια, φίλος πάϊς εἰλήλουθεν.”
 Πηνελοπείη δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστάς
 πάνθ' ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
 340 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπεν,
 βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε.
 μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ·
 ἐκ δ' ἦλθον μέγαροιο πάρεκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
 αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἐδριόωντο.
 345 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἦρχ' ἀγορεύειν·
 “ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
 ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥ τις ἀρίστη,
 ἐς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα
 350 κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἰκόνδε νέεσθαι.”
 οὐ πῶ πάν εἶρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἶδε νῆα,
 στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
 ἰστία τε στέλλοντας ἐρετμὰ τε χερσὶν ἔχοντας.
 ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἐτάροισιν·
 355 “μῆ τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἶδε γὰρ ἔνδον.
 ἥ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἧ' εἴσιδον αὐτοὶ
 νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.”

340 Eudoc. 267 342 ead. 2335 344 ead. 2095 349 (– ἄγ.) sch ω 419

332 εἶβοι H P: –η(ι) Ω* (–ει G^a) 335 βασιλῆος 204 Ω*: Ὀδυσῆος G M^{yp} (cf. H^{el} τοῦ Ὀδυσσεως) 337 ἦδη fere Ω*: ἦ δὴ M B: illud Eust. 1797.17, hoc 1803.58 εἰλήλουθε(ν) 204 G F H^{yp} N Eust.: ἐκ Πύλου ἦλθε(ν) Ω* (ex 131 ~ o 42) 339 πάνθ' Ω*: ταῦθ' B 340 ἀφημοσύνην h27 341 ἰέναι Bekker: ἵμεναι Ω 342 τ' t G U: δ' Ω* 343 πάρεκ F: παρὲκ, παρεκ, παρ' ἐκ Ω* 344 αὐτοῦ t Ω*: ἀγχοῦ G F M^{yp} 346 ὦ πόποι Nauck cl. 364, δ 663 τετέλεσται Ω*: ἐτελέεσθη (= δ 663) Z G F H^{yp} M^{yp} N Eust. 347 οἱ Ω* M^s B^s: μιν M B N. – cf. ad δ 664 348 ἥ τις ἀρίστη Ω*: εἰς ἄλλα διαν G 351 ὅτ' ἄρ (cf. K 540) G N U: ὅτ' Ω*: καὶ Eust. 354 προσεφώνεεν H^{yp} 357 κιχῆναι Z Ω*, –άναι H: –ῆσαι F H^{yp}

- ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θίνα θαλάσσης,
αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείριοι ἔρυσσαν,
360 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλον
εἶων οὔτε νέων μετὰ ἵζειν οὔτε γερόντων.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
“ὦ πόποι, ὥς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ καχόητος ἔλυσαν.
365 ἡματα μὲν σκοποὶ ἵζον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας
αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
οὐ ποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
νῆϊ θοῇ πλείοντες ἐμίνομεν Ἡῷ διῶν,
Τηλέμαχον λοχῶντες, ἵνα φθείσωμεν ἐλόντες
370 αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τέιος ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων.
ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ, μῆδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ οἶω
τούτου γε ζῶντος ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε,
375 λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.
ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὀμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
εἰς ἀγορὴν· οὐ γὰρ τι μεθυσέμεναί μιν οἶω,
ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστάς,
οὐνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν οὐδ' ἐκίχημεν·
380 οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα.
μῆ τι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἡμέας ἐξελάσωσιν
γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλῃος

364 Eudoc. 989 367 Cent. Par. 34.8 371 id. 42.9 372 (μῆδ' ἦ. ὅ.) ApD
Pron. 100.2, 17 374 Eudoc. 1502 375 ead. 111 376 (ὁμ.) ApS 120.23; Hsch.
o 703 378a sch N 460; (ἀπ.) ApS 40.26; cf. Hsch. α 6483 380 (cum 403
conflatum) ApS 14.20 381 Eudoc. 1546

358 ἀν(α)στάντες Ω: ἀρα παν[τες 239 θινὶ G 362 μεταίζειν Z Ω*: -ἵζειν
F P 365 ἵζον P^x Mc Eust.: ἵζον fere Ω* 368 ἐμίνομεν Z G^{yp} Ω*: ἐμείναμεν
(ex μ 7) G H^s 369 φθείσομεν F (-ωμεν F²): φθίσωμεν Z Ω*: -σαιμεν Hermann
Op. I 288: φθῆωμεν Schwartz 326 cl. 383 370 αὐτοῦ Bekker Hom. Bl. I 275
τέιος Brandreth post Knight: τέως Ω*: τέως μὲν F N U. – cf. ad κ 348, o 231, ω
162 379 οὐδ' ἐκίχημεν P B N U: οὐδὲ κ- Ω* 382 ἄλλον H U; cf. ad o 228, v
219

- ἢ ἐν ὁδῶι· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
 385 δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὐτὲ
 κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἢ δ' ὅς τις ὀπυῖοι.
 εἰ δ' ὕμιν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρώϊα πάντα,
 μὴ οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲ' ἔδωμεν
 390 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάρου ἐκαστος
 μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἢ δέ κ' ἔπειτα
 γῆμαιθ' ὅς κε πλείστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.”
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
 395 Νίσου φαίδιμος υἱὸς Ἀρητιάδαο ἀνακτος,
 ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου ποιήεντος
 ἡγείτο μνηστήρσι, μάλιστα δὲ Πηνελοπείη
 ἦνδανε μῦθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθήσιν·
 ὃ σφιν ἔϋ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 400 “ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἐγὼ γε κατακτείνειν ἐθέλοιμι
 Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστιν
 κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλᾶς.
 εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,
 αὐτός τε κτενέω τοὺς τ' ἄλλους πάντας ἀνῶξω·
 405 εἰ δέ κ' ἀποτρωπῶσι θεοί, παύεσθαι ἄνωγα.”
 ὧς ἔφατ' Ἀμφινόμος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
 ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
 ἦ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
 410 μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσιν.

387 (ἀφ.) ApS 48.29; Hsch. α 8549 400 Eudoc. 1833 401–402 sch γ 214c, 215d 403–405 Strab. 7.7.11 403 cf. ad 380

385 μοῖραν Z Ω: δῆμον MYP 387 βόλεσθε G N: βούλ- Ω* 389 θυμῆρ' Bekker 391 δέ κ' H P M B: δ' ἂν Ω* 392 κε H M B, κεν F (ἂν Eust.): τις H^s Ω*. – cf. ad φ 162 399 ἐϋφρονέων N: εὐφρ- G, εὔ φρ- Ω*. – cf. ad A 73 401 δεινὸν t g^v Ω*: χαλεπὸν h27^{uv} G 403 θέμιστες t Z Ω: τομοῦροι (v.l. τομοῦραι, τόμουραι) quidam teste Strab., cf. Hsch. τ 1114 405 ἀποτρωπῶσι θεοὶ fere Z Ω: ἀποτρεπέησι θεὸς t παύεσθαι t: -σασθαι Ω. – cf. ad 278 408 καθίζον Bekker: κάθιζον P N, ἐκάθιζον Ω* θρόνοισιν F N U Eust.: λίθοισιν (ex θ 6) Ω*

- πεύθετο γὰρ οὐ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
 κήρυξ γὰρ οἱ ἔειπε Μέδων, δς ἐπεύθετο βουλᾶς.
 βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 415 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἄντα παρειᾶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
 Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “Ἀντίνο', ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σέ φασιν
 ἐν δῆμῳ Ἰθάκης μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄριστον
 420 βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔστηθα.
 μάργε, τίη δέ σὺ Τηλεμάχῳ θανάτῳ τε μόνον τε
 ῥάπτεις, οὐδ' ἰκέτας ἐμπάζεις, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 μάρτυρος; οὐδ' ὅσῃ κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
 ἦ' οὐκ οἶσθ', ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἔκετο φεύγων
 425 δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
 οὐνεκα ληϊστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
 ἥκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
 τόν ῥ' ἔθελον φθεῖσαι καὶ ἀπορραΐσαι φίλον ἦτορ
 ἥδ' ἐκατὰ ζῶν φαγέειν μενοεικέα πολλήν·
 430 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένους περ.
 τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάαι δὲ γυναιῖκα
 παῖδ' αὖ τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·
 ἀλλὰ σε παύεσθαι κέλομαι καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.”
 τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ'·

423 (οὐχ –) sch Thuc. 2.52.3; (ῥ.) ApS 138.13; Hsch. ρ 125 424 (ὅτε –) sch
 Y 188–194 425–427 [Plut.] Hom. 2.182.5 425 Eudoc. 1843 427 [Plut.] ap.
 Stob. 1.0.2; 427b sch [Aesch.] Prom. 191b; sch Arat. 125; (ἄρ.) ApS 42.18;
 Hsch. α 7185 428 Eudoc. 317, 345 429 EtG 140 M.; (μ. π.) Hsch. μ 853
 431 (οἶ. – ἔδ.) sch Ψ 648

412a (= δ 678) αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον add. N U (et
 M^m, ubi ἔνδον) 413 ἔμεναι U 419 μεθ' (cf. δ 652, I 54, ubi v.l. παρ') 147 Ω:
 καθ' van Leeuwen (cf. ζ 34) 425 ὑποδδείσας t Z Ω*: ὑποδείσας 147 F
 427 ἡμῖν 'multi' ante Hdn Ω*: ἡμιν Hdn H^c P N, ἡμιν M 428 φθεῖσαι Von
 der Mühl: φθίσαι G F P, φθίσαι H: φθεῖσθαι M^{yp}: κτεῖναι 147 t Ω*
 429 φαγέειν t Ω*: φαγέμεν P N U 431 μνάαι van Leeuwen post Knight
 432 δὲ G F^c M: τε Ω* (τ') ἐκπάγλως U 433 παύεσθαι h27 Ω*: -σασθαι F N
 Eust.: -σεσθαι H² M^c. – cf. ad 278 434 πεπνυμένος (cf. σ 65) Ω* H^{yp}:
 Πολύβου παῖς (ex 345) F H P

- 435 “κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
 θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆισι μελόντων.
 οὐκ ἔσθ’ οὗτος ἀνὴρ οὐδ’ ἔσσεται οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῶι υἱεὶ χεῖρας ἐποίσει
 ζώνοντός γ’ ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
 440 ὦδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 αἰψὰ οἱ αἶμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρὶ
 ἡμετέρῳ, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
 πολλὰκι γούνασιν οἷσιν ἐφροσάμενος κρέας ὀπτόν
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
 445 τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν
 ἀνδρῶν, οὐδὲ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
 ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ’ οὐκ ἔστ’ ἀλέασθαι.”
 ὣς φάτο θαρσύνων· τῷ δ’ ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
 ἦ μὲν ἄρ’ εἰσαναβᾶσ’ ὑπερώϊα σιγαλόοντα
 450 κλαῖεν ἔπειτ’ Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
 ἥδυν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ἐσπέριος δ’ Ὀδυσῆϊ καὶ υἱεὶ δῖος ὕφορβός
 ἦλυθεν· οἱ δ’ ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὠπλίζοντο,
 σὺν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ Ἀθήνη
 455 ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα πάλιν ποίησε γέροντα,
 λυγρὰ δὲ εἵματα ἔσσε περὶ χροῖ, μή ἐ συβώτης
 γνοίῃ ἐσάντα ἰδὼν καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
 ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.
 460 τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “ἦλθες, δῖ’ Εὐμαιε. τί δὴ κλέος ἔστ’ ἀνὰ ἄστυ;
 ἦ ῥ’ ἤδη μνηστήρες ἀγῆγορες ἔνδον ἔασιν
 ἐκ λόχου, ἦ’ ἔτι μ’ αὖθ’ εἰρύεται οἴκαδ’ ἰόντα;”

442 (ἐπεὶ – ἐμέ) sch A 156a² 443 (– ἐφ.) sch P 514 448 Cent. Par. 42.10
 456 sch κ 238; 456b sch N 3a

435 περίφρον G^c F H N: -φρων Ω* 437 οὐδ’ ἔσσεται Ω*: διερός βροτὸς (cf. ζ 201) N 438 κ’ ἐπὶ G H² ἐποίησι Herwerden 447 ἀλέασθαι Ω: γρ. ἀλε[P (sc. ἀλεείνειν?) 453 ὠπλίζοντο (nov. Did) Ω*: ὅπλ- Ar H^{2s} M B 459 ἀπαγγέλλων fere Ω (–έλων U, ἐλθὼν ἀπαγγεῖλει P): ἀπαγγελέων Naber Mn. 12 (1884) 204, cf. δ 24, 528, 679 461 δῖ’ G P^c N U Eust.: δῆ Ω*. – cf. ad ρ 508, φ 234, χ 157 463 αὖθ’ H P M B: αὖτ’ Ω*

- τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 465 “οὐκ ἔμελén μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 ἄστυ κατά βλώσκοντα· τάχιστα με θυμός ἀνώγει
 ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
 ὠμήρῃσε δέ μοι παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὠκύς,
 κήρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
 470 ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα· τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
 ἦδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἑρμαιοῖος λόφος ἐστίν,
 ἦα κιών, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιούσαν
 ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ,
 βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν·
 475 καὶ σφεας ὠίσθη τούς ἔμμεναι, οὐδέ τι οἶδα.”
 ὣς φάτο, μείδῃσεν δ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο
 ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύχοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμός ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 480 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κοίτου τε μνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.
 ρ ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θείοιο,
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει,
 5 ἄστυδε ἰέμενος, καὶ ἐὼν προσέειπε συβώτην·
 “ἄττ', ἦτοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα με μήτηρ
 ὀψεται· οὐ γὰρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι οἶω

468 Harp. 222.6 D.; Epm. ω 17; EtM 821.53; EtGud 578.39 Stz.; cf. Eudoc. 2184; (ὠμ.) ApS 171.5; Hsch. ω 187 471b Hdn ad N 791; EtM 376.6; (“Ε. λ.) St. Byz. α 21 474a Did ad Δ 282 481 Eudoc. 627; 481a ApS 101.31 ρ 5a EtG 165 M. 7–9 Eudoc. 2210–2212

465 ἔρεσθαι Ω; cf. ad α 405 466 κατά βλώσκοντα Hdn (Z) B: κατά βλ- P: καταβλ- Ω* (cf. A.R. 1.322) ἀνώγει G H^{yp} M B: ἄνωγεν Ω* 468 ὠκύς tt* Ω: ἐλθὼν Harp. 470 τόδε G F P U Eust.: τό γε H M B: om. N 471 ὅθι vel ὅθ' Ω*: ὅθι δ' t^{cod} F: ὅθι θ' (Cobet) cod. Marc. IX 29 teste Allen Ἑρμαιοῖος Hdn Z Ω*: properisp. tt G^c F U, def. Eust. 474 βεβρίθει h26 t Ω: πεφρίκει van Leeuwen cl. Δ 282 (v.l.), H 62 481 κοίτου τε μνήσαντο tt Ω*: δὴ τότε κοιμήσαντο F H^{yp} P^{yp} Eust. ρ 3a εἵματα ἐσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὅζυ θέτ' ὠμῳ (= β 3) add. N^m (contra sch) 5 ἐὼν Ω*, ἐὼν H P: εὖν Bothe 7 πρόσθεν t Ω*: πρότερον G παύσεσθαι t Ω*: παύεσθαι P U: -σασθαι G Eust.

- κλαυθμοῦ τε στυγεροῖο γόοιό τε δακρυόεντος,
 πρίν γ' αὐτόν με ἴδῃται· ἀτὰρ σοί γ' ὦδ' ἐπιτέλλω.
 10 τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὅφρ' ἂν ἐκείθι
 δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ ὅς κ' ἐθέλῃσιν
 πύρνον καὶ κοτύλην. ἐμέ δ' οὐ πῶς ἐστὶν ἅπαντας
 ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῶι·
 ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μηνίει, ἄλγιον αὐτῶι
 15 ἔσσεται· ἧ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
 πτωχῶι βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἢ κατ' ἀγρούς
 δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
 20 οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί,
 ὥς τ' ἐπιτελαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
 ἀλλ' ἔρχεο· ἐμέ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, τὸν σὺ κελεύεις,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω ἀλέῃ τε γέννηται.
 αἰνῶς γὰρ τάδε εἶματ' ἔχω κακά· μὴ με δαμάσση
 25 στίβῃ ὑπηροίῃ· ἔκαθεν δέ τε ἄστρ' εἶναι.”
 ὥς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει
 κραιπνὰ ποσὶ προβιβάζ· κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔκανε δόμους εὐ ναιετάοντας,
 ἔγχος μὲν στήσεν πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας,
 30 αὐτὸς δ' εἴσω ἵεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
 τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
 κώεα καστορνύσα θρόνοισι ἔνι δαιδαλέοισιν,
 δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι

10 (– π.) EtM 680.1 12a Arn ad X 494; sch Ψ 34c; (πύρ.) ApS 138.6
 13 ApS 36.22; (ἀν.) Hsch. α 5011 14–15 Stob. 3.11.4 14 sch N 460; (– μὴν.)
 sch Pind. Ol. 8.71b 19 (πτ.) Hsch. π 4270 23 (ἀλ. –) ApS 21.19; sch Soph.
 Ph. 859 24 (μῆ –)–25a Hsch. σ 1846 25a Suda σ 1099; (στ.) Cyr. Lex. (Apio
 fr. 126, Hld fr. 30) 28 Eudoc. 1300 32b (καστ.) ApS 95.34; Hsch. κ 991

9 με ἴδῃται H^a P M B: μ' ἐσίδ- t Ω* 10 ἐκείθι Ω* M^s: –θεν M 11 οἱ Ω*:
 τοι H P M^a B 17 οὐδέ τοι αὐτὸς (cf. N 252) Ω* (τι U): οὐδ' αὐτὸς τοι H^a P M B
 18 βέλτιον F 22 ἔρχεο Fick: –ευ Ω 25 ὑπηροίῃ sive ὑπ' ῥοίῃ Z Ω: ἐπηροίῃ
 editio 'cyclica' τε Ω*: τοι G F P φατ' H. – cf. ad 196 26 διέχ σταθμοῖο G:
 διέχ μεγάραιο (= 61) H^{yp} U 29 ita G H^{yp} N U Eust.^{yp}: μέν ῥ' ἔστησε φέρων
 πρὸς κίονα μακρήν (= α 127) Ω*

- δμῳαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἡγερέθοντο
 35 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους.
 ἦ δ' ἔν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια
 Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἤε χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πῆχυν δακρύσασα,
 κύσσε δὲ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά,
 40 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερόν φάος. οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
 ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὦχεο νηὶ Πύλονδε
 λάθρῃ, ἐμεῖ' ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρός ἀκουήν.
 ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὅπως πῆς.”
 45 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠύδα·
 “μήτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδὲ μοι ἦτορ
 ἐν στήθεσσι θυρινε φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
 48 ἀλλ' ὕδρηνά μιν, καθαρὰ χροὶ εἵμαθ' ἐλοῦσα,
 50 εὐχεο πᾶσι θεοῖσι τελέεσσας ἐκατόμβας
 ῥέξειν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέεσση.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
 ξείνον, ὃ τίς μοι κεῖθεν ἄμ' ἔσπετο δεῦρο κιόντι.
 τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν,
 55 Πείραιον δὲ μιν ἡνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
 ἐνδυκῶς φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὃ κεν ἔλθω.”
 ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.

35 Eudoc. 2253; (κύν. ἀγ.) ApS 5.3 36–37 D.H. Comp. 97; [Plut.] Hom. 2.84.1; Cocondr. 241.4; Stob. 4.21.6; 36b–37a ‘Trypho i’ Trop. 200.11 37 Luc. Dial. 50.25; Charito 4.7.5; Polyb. Fig. 108.3; sch λ 120 38–39 Eudoc. 2055–2056 38 ApS 65.18 39a sch Σ 71b 46 (μῆδὲ –)–47 sch Ξ 1e 47b Arn ad O 372–374, Φ 185; ApS 13.11; cf. Porph. Il. 187.13 Schr.; EtM α 535; sch A.R. 1.299 57 Cent. Par. 28.20; 57b ApS 41.1; EtG α 1095/EtM α 1697; (ἄπτ.) Hsch. α 6867

36 ἦ δ' ἔν ἐκ tt* Ω*: ἦεν ἐκ Stob.: ἦε δ' ἐν (θαλάμοιοι) Cocondr.: βῆ δ' ἰέναι F M 37 ἦε tt* G H Tz Eust., κε P: ἦδὲ Stob. Ω*. – cf. ad τ 54 38 πῆχυν tt Ω*: –εα G F δακρύσασα t* Ω: δάκρυ χέουσα Eudoc. 42 ὄψεσθαι ἐφάμην (= π 24) Ω*: ἀψ ἐφάμην ὄψεσθαι G, ὄψεσθ' U 43 ἐμεῖ' Platt: ἐμεῦ Ω 49 εἰς ὑπερώϊ' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν (= δ 751) add. 123 G F B N^m: abest ab Ω* 52 ἀγορήνδ(ε) Arph F H^c M B N: –ρῆν Ω* ἐλεύσομαι Arph F M B: ἐσελ- Ar G H N U: ἐπελ- P: ἐπειέσομαι Cobet, cf. ad ο 504. – cf. ad α 88 55 Πείραιον Ω*: Πειραιόν F^c: Πειραῖον M^a ἡνώγον H^{yp}, ἡνώγεον U

- ἦ δ' ὕδρηνάμενη, καθαρὰ χροὶ εἵμαθ' ἐλοῦσα,
 ἤϋχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἐκατόμβας
 60 ῥέξειν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσει.
 Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα διέκ μεγάροιο βεβήκει,
 {ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἄργοι ἔποντο,}
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θιέοντο.
 65 ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο
 ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμειον.
 αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὄμιλον,
 ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἦστο καὶ Ἄντιφος ἡδ' Ἀλιθέρης,
 οἳ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρῷοι ἦσαν ἐταῖροι,
 70 ἔνθα καθέζετ' ἰὼν· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
 τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν
 ξείνον ἄγων ἀγορήδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
 τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 75 “Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικάς,
 ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκεν.”
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 “Πείραι', οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισιν
 80 λάθρῃ κτείναντες πατρῷα πάντα δάσωνται,
 αὐτὸν ἔχοντα σὲ βούλομ' ἐπαυρέμεν ἢ τινα τῶνδε·
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
 δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.”
 ὣς εἰπὼν ξείνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
 85 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,

64 Eudoc. 531 65 ead. 1628 66 ead. 1611; sch σ 168 67 Eudoc. 800;
 67b EtG α 428/EtM α 806 70 Eudoc. 1055

59 ἤϋχετο van Leeuwen: εϋχ- Ω 60 τελέσσει (~ 51) 123 Ω: -αι Hermann
 Op. I 287 62 (= v 145) om. 123 κύνες πόδας Ω*: κύνες δῶμα B, δῶμα κύνες N U.
 – cf. ad β 11 64 θιέοντο Knight: -εἶντο 123 t Ω 67 μὲν ἔπειτα Ω*: ἄλλων
 μὲν G 68 Ἀλιθέρης (spiritu leni) H P M U, αλι- G. – cf. ad β 157 71 τοῖσι
 δὲ 123 Ω*: τοῖς δ' ἐπὶ 484 G N Πειραιὸς F^c, Πειραιῖος M^a B; item v. 74
 ἐγγύθεν Ω* M^{yp}: ἀντίον M U 78 Πειραῖ? M^a B τ' [123] Ω (τοι M): del.
 Bentley. – cf. ad κ 190 81 σὲ desid. Hdn (“ἐχρήν”): σε Ω

- χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
 τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλλον ἡδὲ χιτῶνας,
 90 ἔκ ρ' ἀσαμίνθου βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σίτον δ' αἰδοίῃ ταμὴν παρέθηκε φέρουσα,
 95 εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων·
 μήτηρ δ' ἀντίον ἵζε παρὰ σταθμὸν μεγάρῳ
 κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἡλάκατα στρωφῶσα·
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 100 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 “Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
 αἰεὶ δάχρυς' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
 ὦιχεθ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
 105 πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγῆνορας ἐς τόδε δῶμα,
 νόστον σοῦ πατρός σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας.”
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω.
 ὦιχόμεθ' ἐς τε Πύλον καὶ Νέστορα ποιμένα λαῶν·
 110 δεξάμενος δέ με κείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν
 ἐνδυκέως ἐφίλει, ὥς εἴ τε πατὴρ ἐὼν υἱά
 ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὥς ἐμὲ κείνος
 ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.

90a Heph. p.6.15 C. 96 cf. Eudoc. 1304; 96b sch Σ 589b 102a sch B
 125b/c 108 Eudoc. 602 111 (καὶ μ' ἐφ. – π.) Hdn i.555.8 112 (χρ.) ApS
 169.13; Hsch. χ 759

87 δ' Ω*: ρ' F H^c M B 90 ἀσαμίνθου fere t Ω* (-θους F^a P^a ex 87): -θων U
 καθίζον Bekker: κάθιζον Ω 96 ἵζε Eust., -εν M^c: ἵζε fere 485 Ω* 106 που 123
 Ω*: τευ 485 487 G U 110 με κείνος P U Eust.: μ' ἐκ- 485 Ω* 111 ita Ar 485
 486 Ω: ἐνδυκέως ὥς εἴ τε πατὴρ ὄν παῖδα φιλήσῃ Zen (ἐφίλει ὥσεί τε πατὴρ
 ἐὼν παῖδα codd.: post Dindorfium correxi cl. I 481) 112 ἐμὲ κείνος 487 Ω*:
 ἔμ' ἐκ- G

- αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὐ ποτ' ἔφασκεν,
 115 ζῶοι οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τε' ἀκούσαι·
 ἀλλὰ μ' ἐς Ἀτρεΐδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
 ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 ἔνθ' ἴδον Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
 Ἀργεῖοι Τρώες τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 120 εἶρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ὅττεο χρήζων ἰκόμην Λακεδαίμονα διὰν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα·
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 'ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 125 ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἔοντες.
 ὥς δ' ὁπότε' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς
 κνημοὺς ἐξερέσει καὶ ἄγχεα ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὴν εἰσῆλυθεν εὐνήν,
 130 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκεν,
 ὥς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
 αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 τοῖος ἔων οἷός ποτ' ἐὔκτιμένηι ἐνὶ Λέσβῳ
 ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
 135 κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 τοῖος ἔων μνηστήρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
 πάντες κ' ὠκύμοροι τε γενοίαιτο πικρογάμοι τε.
 ταῦτα δ' ἄ μ' εἰρωταῖς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἐγὼ γε
 ἄλλα πάρεξ εἵποισι παρακλιδὸν οὐδ' ἀπατήσω,
 140 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρον ἄλιος νημερτής,
 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.

120 ApS 64.15 121a Did ad α 124 135b ApS 163.27 138–139 +
 141 Eudoc. 1077–1079 139 (π. εἴπ.) sch (Hdn) I 7b

115 τε' Platt: (τεο iam Knight): τευ sive τεῦ 485 487 Ω 118 πολλά F H^a P
 M B: πολλοί (cf. λ 438) 487 Ω* 119 μόγησαν Ω*: δάμησαν G H^{yp} U
 121 ὅττεο ed. Hervagiana: ὅττευ t Z et fere Ω: οὐ τεο van Leeuwen post
 Knight 122 πᾶσαν ἀληθείην Ω* (ἀλήθειαν F): πάντα κατὰ μοῖραν N
 124–141 ex δ 333–350 insulsissime repetitos damn. Friedländer Anal. 27
 (481) 129 δ' ἔπειτα Ω*: δέ τ' ὦκα G N U. – cf. ad δ 338 132 Ἀπόλλων
 Nauck 139 ἄλλο G πάρεξ H^c P: παρ' ἐξ Hdn 485: παρὲξ vel παρεξ- Ω*

- φῆ μιν ὃ γ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι·
 145 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 ὥς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὔρον
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὥκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.”
 150 ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρῖνεν.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 “ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδew Ὀδυσῆος,
 ἦτοι ὃ γ' οὐ σάφα οἶδεν, ἐμείο δὲ σύνθεο μῦθον·
 ἀτρεκέως γάρ τοι μαντεύσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
 155 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα
 ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω,
 ὥς ἦτοι Ὀδυσσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ,
 ἥμενος ἢ ἔρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
 ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει·
 160 οἶον ἐγὼν οἰωνὸν εὐσσέλμου ἐπὶ νηός
 ἥμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνεον.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλὰ τε δῶρα
 165 ἐξ ἐμέ', ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζῃ.”
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο

150 Eudoc. 2308 151 ead. 1459 153b [Ammon.] Diff. 167; EtGud 462.15 Stf. 154b Cent. Par. 50.35 156 (– ἀμ.) [Ammon.] Diff. 113; EtM 382.36, 43; EtGud 542.16 Stf.; 156a sch DThr 494.11 158a sch Theoc. 7.2b 161 Hdn ad M 337 162 cf. Cent. Par. 23.28 165 (ὥς – συν.) Hdn ad O 698

150–165 ἐν τοῖς κοινωτέροις (v.l. εἰκαιωτέροις) obelis notabantur (et ita fere N), ἐν τοῖς χαριεστέροις 160–161 tantum 150 τῇ(ι) (t) Ω*: τῆς G N 153 ὃ γ' Ω*: ὃδ' F M B μῦθον 486 G M^s N U Eust.: μύθων Ω*. – cf. ad τ 268 154 τοι t G N U Eust.: σοι Ω* 155–156 damn. Blass 172 155 ξενίη τε τράπεζα (= ξ 158) 205 486 Ω*: ὑπατος καὶ ἄριστος (= τ 303) G. – cf. ad υ 230 156 (= ξ [159], τ 304, υ 231) om. H^a, ante 155 fert N: habent 205 486 Ω* 160–161 v. ad 150–165 160 τοῖον B N 161 ἐγεγώνεον t Z^m G^a: –νεον fere Z Ω* 164 τάχα Ω*: μάλα G 165 ἐμέ' Platt: ἐμεῦ Ω (μακαρίζῃ) H^s

- δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες
 ἐν τυκτῶι δαπέδωι, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχοντες.
 170 ἄλλ' ὅτε δὴ δειπνηστος ἦν καὶ ἐπήλυθε μῆλα
 πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἡγαγον οἱ τὸ πάρος περ,
 καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μέδων· ὃς γάρ ῥα μάλιστα
 ἦνδανε κηρύκων καὶ σφιν παρεγίνετο δαιτί·
 “κούροι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοις,
 175 ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαίτα·
 οὐ μὲν γάρ τι χερείον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.”
 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν πείθοντό τε μύθωι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
 χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 180 οἱ δ' ἱέρευον ὅϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας
 {ἱρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην}
 δαίτ' ἐντυνόμενοι. τοῖ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
 ὠτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὕφορβός.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 185 “ξεῖν”, ἐπεὶ ἄρ δῆπτετα πόλινδ' ἵμεναι μενεαίνεις
 σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἀναξ ἑμός – ἦ σ' ἂν ἐγὼ γε
 αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι·
 ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δεΐδια, μὴ μοι ὀπίσσω
 νεικείη· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί –
 190 ἄλλ' ἄγε νῦν ἵομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
 ἥμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἔσπερα ῥίγιον ἔσται.”

170 Eudoc. 1385; (– ἔην) EtM 262.46 (ex Oro) 172 (ὃς –)–173a ApD Synt.
 26.5, 153.14, Pron. 56.16, 57.27; Prisc. Inst. 17.20 175 Eudoc. 1382 176 Ath.
 156b 181 sch β 56a 187 (αὐ.) ApS 139.22; 187b sch Σ 589b 188 (– δ.) Stob.
 3.31.14 189 (χαλ. –) sch [Aesch.] Prom. 35 190–191 Eudoc. 1380–1381

169 ἔχοντες G M N U Eust.: –εσκον Ω*. – cf. ad δ 627 170 δειπνηστος
 Hdn Ω*: δειπνηστος t* U^c Eust.^{yp}: –ητός B, malit Eust.: –ιστός Orus
 173 παρετύγχανε G 175 δῶμαθ' 485 t Ω*: δῶμα P, δῶμαθ' H^c
 177 ἀν(α)στάντες 485 Ω*: ἄρα πάντες P πείθοντό τε μύθω(ι) H^{yp} N U Eust.:
 πείθοντο δὲ μύθω(ι) 485 G: οἰκόνδε ἔκαστος F: ποτὶ οἶκον ἔκαστος Ω*
 181 (= v 251) ath. Arph Ar, om. 489; cf. Blass 173 ἱρευον [205]? 485 H^a? M^c,
 ἱρ- B: ἱερ- t Ω* 183 ὠτρύνοντ' [485] G M^s N U: ὄτρ- Z Ω* 185 δῆπτετα fere
 485 Ω ἵμεναι 16 224 485 G H^{yp} M^a? N U: ἰέναι G^s Ω* 187 λιπέσθαι 485 Ω*
 M^s: γενέσθαι (ex 223) 16 224 t F M B Eust. 189 ὁμοκλαί (M B) vel ὁμοκλαί
 16 224 g^v Z Ω: ἀπειλαί (= gl. in Z G H M) t

- τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
 ἀλλ' ἴομεν, σὺ δ' ἔπειτα διαμπερές ἡγεμόνευε.
 195 δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστίν,
 σκληρίπτεσθ', ἐπεὶ ἡ φάτ' ἀρισφαλέ' ἔμμεναι οὐδόν.”
 ἡ ῥα, καὶ ἄμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πῆρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἄορτῆρ·
 Εὐμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
 200 τῷ βήτην, σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες
 ῥύατ' ὅπισθε μένοντες· ὃ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα
 πτωχῷ λευγαλέω· ἐναλίγκιον ἦδὲ γέροντι
 σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔστο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κάτα παιπαλόεσσιν
 205 ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
 τυκτὴν καλλίροον, ὅθεν ὕδρευόντο πολῖται,
 τὴν ποίησ' Ἴθακος καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὕδατοτρεφῶν ἦν ἄλσος
 πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
 210 ὑψόθεν ἐκ πέτρης, βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
 Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται·
 ἔνθα σφεας ἐκίχανεν υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς
 αἶγας ἄγων, αἷ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν,
 δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες.
 215 τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσαν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν

195–196 (σχ.) Porph. Hom. 85.9 Sod. 196 (ἐπ. –) ApS 123.35; Epm. α 294; (ἐπ. – ἀρ.) Io. Alex. 210; (ἐπ. ἡ φ.) Hdn ad A 156; (ἀρ.) ApS 43.6; cf. Hsch. α 7257 199 (– θυμ.) Hdn ad I 336 204–206 + 208–209 Eudoc. 1047–1051 206a ApS 156.3 208 sch Heph. 354.7; 208a Epm. π 142; (αἶγ. ὕδ.) Ath. 41a; sch Δ 483b, N 389, 390a^{1/2}; (ὕδ.) ApS 157.12; Hsch. υ 56 212 Hdn i.562.13

193 νοέοντι [16]? 224 Ω*, –έοντα G, νόεντι P: φρονέοντι M. – cf. ad 281 196 φάτ' Ω*: φατ' P U, φατε Eust. – cf. ad 25 ἀρισφαλέ'...οὐδόν tt sch (Arn?) Z Ω: ἀρισφαλές ... οὐδας quidam ap. Heracl. Mil. ap. Eust. 198 (= v 438, σ [109]) om. U, damn. Blass 173 199 θυμαρὲς (cf. ψ 232) t disertim, Z G H P M^s U: θυμῆρες (cf. κ 362) Ω* 200 τῷ βήτην 93 Ω: exspectaveris τῷ δὲ βάτην (I 182, K 469) 202 ἠδὲ 93 490 Ω*: ἠὲ M B 203 εἴματ' ἔχοντα M B 208 ἦν tt Z Ω: ἔεν Barnes 212 σφεας t G P N: σφέας Ω* ἐκίχανεν t G P: ἐκίχαν' H N U: ἐκίχεν F M B. – ad correptionem vocis υἱός cf. Il. praeft. xxxiv

- ἔκπαγλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
 “νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει,
 ὥς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ἐς τὸν ὁμοῖον.
 πῆι δὴ τόνδε μολοβρόν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 220 πτωχὸν ἀνιηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
 ὃς πολλῆς φιλίῃσι παραστάς φλίψεται ὤμους
 αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας.
 τὸν κ’ εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι
 σηκοκόρον τ’ ἔμεναι θαλλόν τ’ ἐρίφοισι φορῆναι,
 225 καὶ κεν ὁρὸν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.
 ἀλλ’ ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ’ ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελῆσει
 ἔργον ἐποιχεσθαι, ἀλλὰ πτώσων κατὰ δῆμον
 βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἦν γαστέρ’ ἀναλτον.
 ἀλλ’ ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

216a sch N 413; 216b Epm. ε 183 217 (π. –) ApS 82.12; (ῥγ.) Hsch. η 65; Orio 70.19 (Philox. fr. 245) 218 Pl. Lys. 214a; Arist. MM 1208b10, EE 1235a7; Call. fr. 178.9; ApS 170.15; [Plut.] Mor. 902d; Nicol. Prog. 28.1 F.; Io. Alex. 143; Stob. 2.33.8; Epm. ω 5; EtM 824.35; EtGud 582.22 Stz.; Ἐκλ. AO ii.472.31; sch Pl. Conv. 195b, Lys. 214b, Gorg. 510b; Elias CAG xviii(1).237.35; cf. Mich. CAG xx.476.16; sch DThr 131.16; 218a Arist. Rh. 1371b16; (τὸν ὁμ. ὥς –) id. EN 1155a34 219 (– ἄγ.) ApS 131.8; Phot. Lex. π 846; Suda π 1481; EtGud 464.53 Stz.; sch Lyc. 775a; sch DThr 432.27; (ἀμ. συβ.) Hsch. α 3537; Orio 22.13 (Philox. fr. 434); EtG α 627/EtM α 1051; sch Soph. Tr. 284; (ἀμ.) ApS 25.20 220 [Ammon.] Diff. 387; 220b Hsch. α 6470; EtG λ 150; (ἀπολ.) ApS 40.13 221 EtG β 146/EtM β 177; (φλ.) ApS 164.7; Hsch. φ 620 222 ApS 18.15, 19.14, 37.19; Plut. Mor. 43a; Dio Prus. 1.50; EtG α 344; (– ἄορ.) Suda α 917; EtM α 672; 222a Philox. fr. 243; Favor. fr. 14 Amato; (ἀκ.) Hsch. α 2470, κ 3386; 222b Dio Prus. 4.16; EtG 231 M.; (ἄορ.) Hsch. α 5678 224 ApS 86.2; (σηκ.) id. 141.10; Hsch. σ 484; 224b ApS 165.5; sch Ar. Vesp. 544b; sch Theoc. 4.45a 225 ApS 123.6; (ἐπιγ.) id. 72.25; Hsch. ε 4685 226–228 (an σ 362–364?) Anon. π. ἀκυρολ. 11; EtGud 459.18 Stz. 226–227a sch A 277–278 227b–228 [Ammon.] Diff. 387 227b ApS 137.7 228 id. 35.28; (ἄν.) Hsch. α 4421; Phot. Lex. α 1542; Suda α 1947

217 ἡγηλάζει Arph Ar tt Z Ω: -εις nov. Did 218 ὥς αἰεὶ tt* Ω: αἰεὶ τοι Pl. Arist.^{MM} ἐς Callim. g^V G P M: ὥς tt* Ω* M^s: utrumque nov. Eust. 219 τόνδε 485 tt Ω*: τὸν γε F 221 πολλῇ(τις) 485 G P N: -ῆ(ι)σι t Z Ω* θλίψεται Zen Ar 485 Z Ω*: φλίψ- (Arph?) (485^a?) tt H^a U, φλίζ- G: “διχῶς” Eust. 222 ἄορας 485 tt* Z Ω* H^{yp}: ἄορα EtG²³¹ disertim, quidam ap. sch: ἄορά γ’ fere H P M^a?, nov. Eust. 223 κ’ Ω: γ’ 485? (Voss Randgl. 67 cl. δ 388) γενέσθαι 485 Ω* H^{yp}: λιπέσθαι (ex 187) H P Eust.^{yp}

- 230 αἶ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα' ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.”
ὥς φάτο, καὶ παριῶν λάξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
ἰσχύϊ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐстуφείλιν,
235 ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλέως. ὃ δὲ μερμήριζεν Ὀδυσσεύς,
ἥ μεταίξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
ἦ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφουδὶς ἀείρας.
ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
νείκεσ' ἐσάντα ἰδὼν, μέγα δ' ἠΰξατο χεῖρας ἀνασχών·
240 “Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διὸς, εἴ ποτ' Ὀδυσσεύς
ὑμῖν' ἐπὶ μῆρὶ ἔκχε καλύψας πίονι δημῷ
ἀρνῶν ἡδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηγῆνατ' ἐέλδωρ·
ὥς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δὲ ἐ δαίμων·
τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας
245 τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ
ἄστῳ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.”
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν·
“ὦ πόποι, οἶον ἔειπε κύων ὀλοφώϊα εἰδώς,
τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης
250 ἄξω τῇλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι.
αἶ γάρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
σήμερον ἐν μεγάροις, ἣ ὑπὸ μνηστήρσιν δαμείῃ,
ὥς Ὀδυσσῆϊ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.”
ὥς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι ἦκα κιόντας,
255 αὐτὰρ ὃ βῆ, μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἀνακτος.

231–232 [Hdn] Fig. 38 231 ApS 26.25; (ἀμφικ.) EtG α 713 (ex Oro)
237 ApS 29.30 (Hld fr. 13); (ἀμφ.) Philox. fr. 440; Hsch. α 4153 240 (– Δ.)
Porph. Hom. 129.10 Sod. = sch δ 477h1/2 246 Io. Alex. 130; (ἄ. κ.) Epm. κ
148 251 (– β.) ApD Coni. 240.16 255 Eudoc. 1518

231 ἀμφὶ κάρη Hdn Z Ω: ἀμφικαρή Ptol 93? H^{yp} Eust.^{yp}: ἀμφικάρη ApS
σφέλα' Knight: σφέλα tt* Z Ω: σφέλλ' ApS^{cod}. – cf. ad o 466 232 πλευραὶ t
sch Z Ω: –ās Ptol (cf. Eust.): –ά γ' Düntzer Abh. 149: –ά τ' Bothe 236 ἥ ἐ van
Leeuwen ἔλθῃ N 237 ἀμφουδὶς Hdn tt* (properisp. EtG/M) Z Ω*: ἀμφ'
οὐδας ApS G^a (οὐδας) F M B U^r: utrumque nov. Eust. ἀείρας Ω* M^{yp}: ἐρείσας
t Z G^{yp} M Eust.^{yp} 239 ἠΰξατο M B: εὐξ- Ω* 241 πίονι Ω*, πίονα (et δημόν)
G: ἀργέτι F M B 243 ἐκείνος M B 245 ἄς F M B 247 Μελάνθευς (cf. 212)
G 252 μεγάροις Ω* M^s: –ρω H^s M ὑπὸ Ω*: ἐν G 254 αὐτοῦ H P N

- αὐτίκα δ' εἴσω ἔιν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθίζεν,
 ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
 τῷ παρὰ μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν οἱ πονέοντο,
 σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα
 260 ἔδμεναι. ἀγχίμολον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ διὸς ὕφορβός
 στήτην ἐρχομένω, περὶ δὲ σφεας ἤλυθ' ἰωή
 φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' αἰέδειν
 Φήμιος. αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἐλών προσέειπε συβώτην·
 “Εὖμαι’, ἡ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ’ Ὀδυσῆος·
 265 ρεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ιδέσθαι.
 ἐξ ἐτέρων ἕτερ' ἐστίν, ἐπήσκηται δὲ οἱ αὐλή
 τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐερχέες εἰσὶν
 δικλίδες· οὐκ ἂν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
 γινώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
 270 ἄνδρες, ἐπεὶ κνίσῃ μὲν ἐνήνοθεν, ἐν δὲ τε φόρμιγγι
 ἡπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἐταίρην.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβώτα·
 “ρεῖ' ἔγνως, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλὰ πέρ' ἐσσ' ἀνοήμων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 275 ἡὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
 δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἴμι προπάροιθεν.
 μηδὲ σὺ δηθύνειν, μὴ τίς σ' ἔκτοσθε νοήσας
 ἢ βάληι ἢ ἐλάσῃ· τὰ δὲ σε φράζεσθαι ἄνωγα.”
 280 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς·
 “γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.

256 ead. 1384, 1522 262a cf. sch Opp. H. 1.559 264a sch Δ 110–111;
 264 (ῆ –) ApD Synt. 276.6, Pron. 84.16; 264b sch Eur. Andr. 17
 266–268 ApS 159.16, cf. 12; Dio Prus. 2.43; sch^T δ 95 (p.756 Dind.)
 266a Strab. 17.1.10; (ἐπ.) ApS 71.33; Hsch. ε 4598 268 (οὐκ –)–269 ApD
 Synt. 276.7, Pron. 84.18 + 26; (οὐκ –) sch Eur. Andr. 17; (ὑπερ.) Hsch. υ 446
 270 (φ.)–271 [Plut.] Hom. 2.147.2 271 (ῆν –) (cum θ 99 conflatum) Ath.
 627e; sch Ω 63a; sch Pind. Nem. 9.18a 273 Eudoc. 1076 275 sch Ξ 255c

256 καθίζεν Eust. (1822.60): κάθιζεν t Z fere Ω* 259 om. M^a: habent 491
 Ω* 262 γάρ Ω* H^a: δέ (ex 261?) H P Eust. 267 εὐερχέες ApS Z Ω*: –γέες Dio
 H^a? U, agn. sch Eust.: evanuit t* 268 οὐκ ἂν tt Ω*: οὐ κεν G 269 τίθενται t
 Ω*: πένονται H^{yp} P 270 ἐνήνοθεν Ar G H^a M B N: ἀν– “αἱ κοιναί” Z Ω*
 Eust.^{yp}. – cf. ad B 219 281 νοέοντι Ω* M^{yp}: φρονέοντι M. – cf. ad 193

- ἀλλ' ἔρχεο προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
 οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων·
 τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
 285 κύμασι καὶ πολέμωι· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω·
 γαστέρα δ' οὐ πῶς ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
 οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν·
 τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες εὐζυγοὶ ὀπλίζονται
 πόντον ἔπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.”
 290 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 ἄν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὐατα κείμενος ἔσχεν,
 Ἄργος, Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτός
 θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο, πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρήν
 ὤιχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
 295 αἰγας ἔπ' ἀγροτέρας ἡδὲ πρόκας ἡδὲ λαγωούς·
 δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποικοιμένοιο ἄνακτος
 ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων
 ἡμιόνων τε βοῶν τε ἄλις κέχυτ', ὅφρ' ἂν ἄγοιεν
 δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·
 300 ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνοραϊστέων.
 δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσεύς ἐγγὺς ἐόντα,
 οὐρῇ μὲν ῥ' ὃ γ' ἔσηνε καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω,
 ἄσπον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἶο ἄνακτος
 ἐλθέμεν. αὐτὰρ δὲ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
 305 ρεῖα λαθὼν Εὐμαιον, ἄφαρ δ' ἐρεεῖνετο μύθῳ·

283 cf. Matro fr. 7.3 O.-S. (parod.) 284–285 Sotio ap. Stob. 4.44.59
 286–287 Clem. Str. 6.12.3 286 [Plut.] Hom. 2.130.3 287 Eudoc. 85
 288a ApD Coni. 238.14 291–292a ApS 41.19; EtM α 1734 291 Cocondr.
 238.16; sch DThr 459.26 294 (τὸν –) sch Heph. 320.21 295 (πρ.) ApS 135.19;
 Hsch. π 3524 296a EtG α 1069/EtM α 1679 299 Arn ad Π 747; EtM 530.44;
 299b ApS 102.19; Hsch. κ 3564 300 (κυν.) ApS 105.14; Hsch. κ 4604–4605
 302 Hsch. κ 4513 303–304 Eudoc. 1766–1767

282 ἔρχεο Knight: -ευ Ω 283 τι Ω* M^s: τοι M 285 (= ε 224) del.
 Kirchhoff: habent t g^v Ω 289 φυτεῦσαι F 296 ἄνακτος (cf. ξ 8) H^{yp} Eust.:
 Ὀδυσῆος Ω* (et -μένου praeter F H^r) 299 Ὀδυσῆος Arn (t) Ω: ἀναγκαῖοι
 (cf. ω 210) t* κοπρήσοντες fere Arn (t) Hsch. H^a Ω* (-σσ- B N, -σοντε H,
 -σονται P): -πρίσ- tt* Z F M^a: -πρίσ- H^c M^c 301 Ὀδυσσεῖα 93 Ω*: -σσηῖ G
 N. – cf. ad ζ 212 ἐόντα Ω: ἰόντα Barnes 304 ἰδὼν t Ω*: ἰὼν F M B: κιὼν G

- “Εὖμαι’, ἥ μάλα θαῦμα κύων ὅδε κεῖτ’ ἐνὶ κόπρῳ.
καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ’ οὐ σάφα οἶδα,
ἥ δὲ καὶ ταχὺς ἔσχε θέειν ἐπὶ εἵδει τῷιδε,
ἥ’ αὐτως οἶοί τε τραπεζῆς κύνες ἀνδρῶν
310 γίνοντ’, ἀγλαΐης δ’ ἔνεκεν κομέουσιν ἀνακτες.”
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα·
“καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῇλε θανόντος.
εἰ τοιόσδ’ εἴη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ ἔργα
οἶόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
315 αἰψά κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτήτα καὶ ἀλκὴν·
οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
κνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἵχνεσι γὰρ περιήιδει.
νῦν δ’ ἔχεται κακότητι, ἀναξ δέ οἱ ἄλλοθι γαίης
ὤλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσιν.
320 δμῶες δ’, εὖτ’ ἂν μηκέτ’ ἐπικρατέωσιν ἀνακτες,
οὐκέτ’ ἔπειτ’ ἐθέλουσιν ἐναΐσιμα ἐργάζεσθαι·
ἥμισυ γάρ τ’ ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνέρος, εὖτ’ ἂν μιν κατὰ δούλιον ἥμαρ ἔλῃσιν.”
ὥς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
325 βῆ δ’ ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ’ αὖ κατὰ μοῖρ’ ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο
αὐτίκ’ ἰδόντ’ Ὀδυσῆα ἐεικοστώϊ ἐνιαυτῷ.
τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδῆς
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτην, ὥκα δ’ ἔπειτα
330 νεῦσ’ ἐπὶ οἷ καλέσας· ὃ δὲ παπτήνας ἔλε δίφρον
κείμενον, ἐνθά τε δαιτρὸς ἐφίζεσκε κρέα πολλά

309 (τρ. x.) Suda τ 906; EtM 763.43 317 sch Pind. Nem. 1.76; sch [Pl.] Ax. 365c; 317a Hdn ad Ψ 475; sch Ar. Lys. 477; (κν.) ApS 101.18; Hsch. κ 3156 321 Eudoc. 106 322–323 Pl. Leg. 777a (quem exscribit Ath. 264e); Clem. Str. 4.12.3; EtM 284.55; sch Ar. Pl. 5a; 322 (– ἀπο.) + 323 (δ. ἥ.) Auct. π. ὕψ. 44.5; (ἀπο.) sch Thuc. 2.43.4 324 Eudoc. 1383 330a Hdn ad T 384

306 ἥ μέγα G 307 γ’ om. 93^a 308 ἥ Bekker: εἰ Ω 309 ἥ H: ἥ Ω* 312 post λίην interpunxit Voss Randgl. 67 316 βένθεσιν (cf. N 32) Ω*: τάρφεσιν (cf. E 555, O 606) M^{yp}: ἐντοσθεν U 317 δίοιτο tt* M U^a? Eust.^{yp}: (ὅττ’) ἰδίοιτο B: ἰδοιτο fere Ω*: φύγησι sch-[Pl.] περιήιδει fere tt M: –ἡ(ι)δη(ι) Ω* M^s 318 οἱ Ω* M^s: που F M γαίης (cf. β 131) M: πάτρης (ex β 365) Z Ω* M^{yp} 322 ita fere tt* Z Ω (τ’ om. G M U): γάρ τε νόου ἀπαμείρεται Pl. 323 ita fere 93 tt* Z Ω: ἀνδρῶν οὖς ἂν δὴ Pl. 331 τε Bekker: δὲ 93 94 Ω

- δαιόμενος μνηστήρσι δόμον κάτα δαινυμένοισιν·
 τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
 ἀντίον, ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο. τῷ δ' ἄρα κήρυξ
 335 μοῖραν ἐλὼν ἐτίθει κανέου τ' ἔκ σίτον αἰράς.
 ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσεύς,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος ἡδὲ γέροντι,
 σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔστο.
 ἶξε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
 340 κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὃν ποτε τέκτων
 ξέσσαν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυνεν.
 Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέειπε συβώτην,
 ἄρτόν τ' οὖλον ἐλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο
 καὶ κρέας, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·
 345 “δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων, αὐτόν τε κέλευε
 αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστήρας·
 αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.”
 ὥς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 350 “Τηλέμαχος τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καὶ σε κελεύει
 αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστήρας·
 αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
 355 καὶ οἱ πάντα γένοιτο, ὅσα φρεσὶν ἦσι μενοινᾶι.”
 ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν
 αὔθι ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελὴς ἐπὶ πῆρης,

336 ApS 5.25; sch II 820 343 Eudoc. 1211, 1387; 343a ApS 124.2; Epm. α 294, ο 43, 84; sch^D B 6 344 EtM 824.37 346 (αἰτ.) Hsch. α 2169 347 Pl. Charm. 161a, Lach. 201b; cf. Procl. ad Hes. Op. 317–318 = Plut. fr. 45 S.; Suda αἰ 86 355 Eudoc. 162

334 δ' ἄρ G F N U: περ Ω* 335 ἐτίθει Ω*: προτίθει 94 Z M B N 336 ἐδύσ(σ)ετο t* Z F H^s P^c N U: -σατο 94 Ω*: ἐβήσετο ApS 339 ἶξε M^c U Eust.: ἶξε fere Ω* 344 κρέας t Ω*: κρέα U 347 ita tt* g^v Ω*: ἀνδρὶ προΐκτῃ (ex 352) Suda Z G^{yp} U Eust.: κεχρημένῳ ἀνδ[ρι] 94: -μένον ἀνδρα κομίζειν (ex Hes. Op. 317) G 349 ἀγόρευε Ω*: προσηγύδα F N U. – cf. ad 552 354 μοι Ω: δος 94 355 γένοιτο t H^a P (Eust.): γένοιθ' Ω* (ὅσσα N U, ο]σσα 94)

- ἦσθιε δ' εἶος ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν.
 εὖθ' ὃ δεδειπνήκειν, ὃ δ' ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός,
 360 μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ', αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
 ὠτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι
 γνοίη θ', οἳ τινες εἶεν ἐναίσιμοι οἳ τ' ἀθέμιστοι·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσῃν καχότητος.
 365 βῆ δ' ἔμιν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
 πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
 οἳ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν,
 ἀλλήλους τ' εἶροντο τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν·
 370 “κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 τοῦδε περὶ ξείνου· ἦ γὰρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
 ἦτοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν,
 αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὐχεται εἶναι.”
 ὡς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·
 375 “ὠρίγυντε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
 ἦγαγες; ἦ οὐχ ἄλλος ἡμῖν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι,
 πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
 ἦ' ὄνοσαι, ὅτι τοι βίοντον κατέδουσιν ἄνακτος
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ προτὶ τόνδ' ἐκάλεσσας;”
 380 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·
 “Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
 τίς γὰρ δὴ ξείνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
 ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν οἱ δημιοεργοὶ ἕασιν,

359 Arn ad X 329 362 (ὡς –) Hsch. π 4437 363 Eudoc. 151 364 ead. 1640; (ἀπ.) ApS 37.31; Hsch. α 5742 365b sch Eur. Hipp. 1360 366 (– πτ.) ApS 127.15 368 Eudoc. 524 370 (al.) Cent. Par. 1.6 373 Eudoc. 1133 383 (τῶν –)–384 Pl. Resp. 389d

358 εἶος Lachmann (εἶος iam Knight): ἕως U: ἕως ὅτε Z H^m M^{el}: ὡς ὅτ' (ex λ 368) Ω* 359 δεδειπνήκειν Ar Ω*: -χει F P U ἐπαύσατο t N Eust. ad fin.]x[ατα δω]μα[(?) 128 363 θ' H P N Eust.: δ' 127 t Ω* εἶεν F: εἰσιν (t) Ω* 364 om. 128: habent 127 t Ω καχότητος t Z Ω*: -τα F 365 ἐνδέξια ἐνδέξια Ω: etiam ἐν δεξιά nov. sch^H (Hdn?) 370 μοι Knight: μευ vel μεῦ t Ω 371 μιν πρόσθεν H M: πρόσθεν(ν) μιν Ω* 378 βίοντον Ω*: σίτον G 379 προτι H P: ποτὶ 492 G: ποθι Hdn Z H^{vp} Ω*

- μάντιν ἢ ἱητήρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων
 385 ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδόν, ὃ κεν τέρπησιν αἰείδων;
 οὔτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι τρύζοντα ἔαυτόν.
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστῆρων
 δμῶσιν Ὀδυσσῆος, περὶ δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 390 οὐκ ἀλέγω, εἴως μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια
 ζῶει ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.”
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 “σίγα, μὴ μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
 Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
 395 μῦθουσιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.”
 ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “Ἀντίνο', ἦ μεο καλὰ πατήρ ὥς κήδεαι υἱός,
 δς τὸν ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δῖεσθαι
 {μῦθωι ἀναγκάει· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν}.
 400 δὸς οἱ ἐλών· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε·
 μῆτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἄζωο τό γε μήτέ τιν' ἄλλον
 {δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο}.
 ἀλλ' οὐ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
 αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλει ἢ δόμεν ἄλλωι.”
 405 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
 “Τηλέμαχ', ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες;
 εἰ οἱ τόσσον πάντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,

384–385a Max. Tyr. 6.4; Porph. Il. 271.17 Schr. 384 id. ad γ 274 385 cf.
 Arist. Pol. 1338a25; (θ. ἄ.) ApS 87.24 386 Eudoc. 463, 1351; 386a Arn ad I
 165 387 ApD Synt. 199.10; EtG 287 M.; (τρ.) ApS 155.19; Hsch. τ 1560
 388 Eudoc. 1478 397 [Plut.] Hom. 2.68.3; ‘Trypho i’ Trop. 205.7; ‘Trypho ii’
 Trop. 15 (CQ 15.243); Cocondr. 235.28; sch DThr 461.26; (ῆ –) Hdn ad B 155;
 Epm. v 41 398b cf. sch X 251c 403 Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.19

387 τρύζοντα 492 tt* Ω*, –ζοντα ApD: –ζοντα EtG Z F P B ἔαυτόν ApD
 N: ἑαυτόν t* Ω* 388 εἰς 492 P B, εἰς Ω*: εἰ M 391 (μ)μεγάρους Ω*: –ρω M
 393 σίγα G F H^{yp} M^{yp} B^{yp} N U Eust.^{yp}: ἄττα Ω* 394 αἰεὶ Ω: οἴω M^{yp}
 395 ἐποτρύνειν Eust. 397 μεο Platt post Knight: μευ tt Ω (μεῦ P) υἱός tt*
 Ω*: υἱοῦ ‘Trypho ii’ Epm. H^{yp} M B 399 (= v 344) del. Kirchhoff 400 οὐ τι H^s
 401 μῆτ' οὖν Ω*: μῆτέ τι G H^{yp} Eust. ἄζωο fere Knight: –ευ Ω τόδε F N
 402 (= σ 417, al.) om. F U, del. Knight. – cf. [568a] 404 πολὺ Ω*: μάλα B:
 μάλα πολὺ F 405 ἀπαμειβετο φώνησέν τε H^{yp} N 407 ἅπαντες H^c Eust.

- καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.”
 ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ θρήνυν ἐλὼν ὑπέφηνε τραπέζης
 410 κείμενον, ὧι ῥ' ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων·
 οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλήσαν δ' ἄρα πῆρην
 σίτου καὶ κρειῶν. τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεύς
 αὐτίς ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
 στή δέ παρ' Ἀντίνοον, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 415 “δὸς, φίλος· οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
 ἔμμεναι, ἀλλ' ὠριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.
 τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῳΐον ἢ περ ἄλλοι
 σίτου· ἐγὼ δέ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
 420 ὀλβιος ἀφνειόν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτηι
 τοίωι ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτεο κεχρημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι ἄλλά τε πολλὰ
 οἷσί τ' ἔϋζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων – ἤθελε γάρ που –
 425 ὅς μ' ἅμα ληϊστήρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνήκεν
 Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδόν, ὄφρ' ἀπολοίμην·
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμεν ἐρίηρας ἐταίρους
 αὐτοῦ πᾶρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι,
 430 ὁπτήρας δὲ κατὰ σκοπιᾶς ὥτρυνα νέεσθαι.

409 ApS 158.5; (ὑπ.) Hsch. v 519 415–416a Arn ad O 11 415 [Plut.]
 Hom. 2.48.1; (δὸς φ.) Arn ad Γ 277; ApS 163.20; ApD Synt. 301.2, Pron. 21.27;
 sch Pind. Pyth. 11.2 418 (ἐγὼ –) Epm. κ 15; EtG 188 M.; EtM 517.15
 420 (π. –) Arist. EN 1122a27; Heliod. CAG xix(2).69.13 423 Dio Prus. 78.16;
 Suda α 4633 427 Diod. 1.19.4; ApS 13.26; (– ν.) EtM α 432; EtGud 37.19 Stf.;
 (– π.) sch Ψ 745 430 Eudoc. 1514

408 fort. τρίς vel τρίς (Il. praef. xxxvi) ἀπόπροθεν 493 Ω*: -θι G U
 409 ὑπέφηνε 493 tt Z Ω*: ὑπέθηκε 493^s G U τραπέζης H B: -ζη(ι) t Ω*:
 τράπεζα P 410 εἰλαπινάζων 206 493 Ω*: οἰνοποτίζων G^c: aliud quid 17
 412 ἔμελλεν 493 Ω*: μέλλεν U 413 γεύσεσθαι G^s B N Eust.: -σασθαι 493 Ω*.
 – cf. ad φ 98 415 δὸς tt Ω*: ὦ P μέν Ω: γάρ tt 417 ἄλλοι Ω*: -ον 493 G: -ων
 P: -ωι 17 421 ὅτεο dedi: ὅτεω Ω*, ὅτε F 423 οἷσί τ' tt Ω*: οἷσιν τ' H P U ἔϋ
 N: εὔ t Ω*. – cf. η 74 et ad τ 79 426 ὄφρ' ἀπολοίμην 17 206 Ω* G^{pp}: ἀργαλέην
 τε (ex δ 483) G N 429 νῆας 206 F H^c U: νῆα (ex ι 194, κ 444) Ω* 430 ὥτρυνα
 206 t Ω*: ὅτρ- F

- οἱ δ' ὕβρι εἷξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶι,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναϊκάς ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
 αὐτούς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὕτη.
 435 οἱ δὲ βοῆς αἰῶντες ἅμ' ἦοι φαινομένηφιν
 ἦλθον· πλήτο δὲ πᾶν πεδῖον πεζῶν τε καὶ ἵππων
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 φύζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
 στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
 440 ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξείῃ χαλκῶι,
 τοὺς δ' ἄναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη·
 αὐτὰρ ἔμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,
 Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἴφι ἄνασσεν.
 ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πῆματα πάσχων.”
 445 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 “τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;
 στῆθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
 μὴ τάχα πικρὴν Αἶγυπτον καὶ Κύπρον ἴδῃαι·
 ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἐσσι προϊίκτης.
 450 ἐξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσιν
 μαψιδίως, ἐπεὶ οὐ τις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς
 ἄλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστωι.”
 τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ πόποι, οὐκ ἄρα σοὶ γ' ἐπὶ εἶδεϊ καὶ φρένες ἦσαν.
 455 οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῶι ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλα δοίης,
 ὃς νῦν ἄλλοτρίοισι παρήμενος οὐ τί μοι ἔτλης

438–439 cf. ad ξ 269–270 444 Eudoc. 708 447 Suda α 1755
 449 Eudoc. 1403; (πρ.) ApS 135.29; Hsch. π 3502 454 (οὐκ –) [Luc.] Dial.
 49.23; sch Θ 228; sch Pind. Ol. 8.25a, Isth. 7.30a; sch A.R. 2.438; (οὐκ – εἶδ.)
 sch P 147a¹ 455–457 Dio Prus. 7.83 455 Suda α 1049 455b EtM 364.46;
 (ἐπ.) ApS 74.14; Hsch. ε 5231; (οὐδ' ἄλα) Hsch. ο 1544

431 ὕβρι N: -ει Ω* σφῶ(ι) 206 Ω: σφῶν M^{yp}: ὦι Barnes. – cf. ad ξ 262
 434 τε κτείνον B U 435 αἰῶντες Schulze: proparox. Ω 437 ἐν 96 206 Ω*: ἐπὶ
 F 439 στῆναι 493 Ω: μ]εῖναι (Nauck) 96. – cf. ad ξ 270 448 ἴδῃαι Ω* H^{yp}:
 ἵκηαι H P M^{yp}: utrumque nov. Eust. 449 ὥς G H^a M B: ὃς t Ω*, agn. Eust.
 450–452 ath. Ar 455 οὐδ' ἄλα Ar tt Ω: οὐδαλα Callistr (κόπρια intelligens)

- σίτου ἀποπροελών δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.”
 ὥς ἔφατ’· Ἀντίνοος δ’ ἐχολώσατο κηρόθι μάλλον,
 καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 460 “νῦν δὴ σ’ οὐκέτι καλὰ διέκ μεγάροιο οἶω
 ἄψ ἀναχωρήσειν, ὃ τε δὴ καὶ ὄνειδεα βάζεις.”
 ὥς ἄρ’ ἔφη, καὶ θρήνυν ἐλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
 πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὃ δ’ ἐστάθη ἥύτε πέτρῃ
 ἔμπεδον, οὐδ’ ἄρα μιν σφήλιν βέλος Ἀντινόοιο,
 465 ἀλλ’ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
 ἄψ δ’ ὃ γ’ ἐπ’ οὐδὸν ἰὼν κατ’ ἄρ’ ἔξετο, κὰδ δ’ ἄρα πῆρην
 θῆκεν ἔϋ πλείην, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
 “κέκλυτέ μεο, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 ὄφρ’ εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 470 οὐ μὰν οὕτ’ ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν οὔτε τι πένθος,
 ὅππότε’ ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσιν
 βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν ἢ ἀργεννῆς οἴεσσιν·
 αὐτὰρ ἔμ’ Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
 οὐλομένης, ἢ πολλὰ κάκ’ ἀνθρώποισι δίδωσιν.
 475 ἀλλ’ εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ Ἑρινύες εἰσὶν,
 Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.”
 τὸν δ’ αὖτ’ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “ἔσθι’ ἔκηλος, ξεῖνε, κατήμενος, ἢ ἅπιθ’ ἄλλῃ,
 μή σε νέοι διὰ δώματ’ ἐρύσσωσ’, οἷ’ ἀγορεύεις,
 480 ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρός, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.”
 ὥς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν,
 ὣδε δὲ τις εἵπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 “Ἀντίνο’, οὐ μὲν κάλ’ ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην.
 οὐλόμεν’, εἰ δὴ πού τις ἐπουράνιος θεὸς ἐστίν·

465 Eudoc. 1333 468–469 ead. 467–468 472 Epm. ε 182 480 (ἀπ.)
 ApS 39.16; Hsch. α 6321 481 Eudoc. 1431 484 (ἐπ.) Apio 236.16

457 ita Ω: σίτου ἀπάρξασθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων t 460 οἶω G F:
 γ’ οἶω Ω* 464 ἔμπεδον 206 Ω*: -δος P 466 δ’ ὃ γ’ Ω* (δ’ om. H): δ’ Eust.: δ’
 ἄρ G H^ν N: ἄρ U. – cf. ad π 213, σ 110 467 ἐϋπλείην 206 Ω, distinxit
 Schwartz: ἐνιπλείην Bothe, cf. ad χ 3 468 μεο Knight: μευ vel μεῦ 206 Ω
 470 μετὰ 206 Ω*: ἐνὶ M B 474 (~ 287) damn. Bekker: habent 96 Ω
 475–480 ath. Ar 479 δώματ’ Ω*: δῶμα G M B, δῶμ’ U. – cf. ad υ 159

- 485 καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἄλλοδαποῖσιν,
παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.”
ὥς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἔεξεν
490 βλημένου· οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιν,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
τοῦ δ' ὥς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμῳιῇσιν ἔειπεν·
“αἶθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.”
495 τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμὴν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“εἰ γὰρ ἐπ' ἀρήσιν τέλος ἡμετέρησι γένοιτο·
οὐκ ἂν τις τούτων γε εὐθρονον Ἡῶ ἴκοιτο.”
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
“μαί', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
500 Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
ξείνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσαν τε,
οὗτος δὲ θρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.”
505 ἣ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευε μετὰ δμῳιῇσι γυναιξίν
ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνει διὸς Ὀδυσσεύς.
ἣ δ' ἐπὶ οἷ καλέσσασα προσηύδα διὸν ὕφορβόν·

485–487 Diod. 1.12.10; [Plut.] Hom. 2.117.2; Eus. PE 3.3.9; Orio Anth. 5.16; Stob. 1.1.14; 485 + 487 Charito 2.3.7 485–486 Max. Tyr. 8.8; Procl. in Remp. i.109.17; Eunap. 6.7.7; (θεοὶ –)–486 Pl. Resp. 381d; Eus. PE 13.3.24; Choric. 347.7 485 (– ἐοί.) sch Φ 444d; sch Pl. Soph. 216a; 485a Hdn i.561.6; (ξ. –) Clem. Str. 4.155.3 486b–487 Pl. Soph. 216bc 487 Plut. Mor. 200e, 777a (e Clitomacho seu Posid. = fr. 125a Th.); [Plut.] Hom. 2.175.2; Arr. Epict. 3.24.13; Sext. Math. 9.16; Synes. De regno 25a; Himer. Or. 38.3; Cent. Par. 10.6, 13.19; (ὑβ. –) sch Hes. Th. 66 489 Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.15 490 Cent. Par. 44.75 502b ApS 50.1; (ἀχρ.) Hsch. α 8917

487 ὕβριν τε καὶ εὐνομίην 240 tt* g^v Z Ω: ὕβρεις ... –μίας Pl. Sext. ἐφορῶντες fere 240 tt* g^v Ω*: ἀφ- F: ἐσ- Diod. Eus.: καθ- Pl.: ἐφέποντες Synes. Himer. 490 βλεφάροιν 148 Ω*: –οιο t F 492–493 τὸν δ' ... βλήμενον B 496 τέλος Mc Eust.: τέκος 495 Ω* Eust.^{yp} 501–504 ath. Ar 501 τις Ω*: τοι M 502 ἀνώγει 148 t Ω*, –γῃ P: ἄνωγεν G 506 ἐν μεγάρῳ N ἐδείπνει Ω*: –ειε P: –εε edd. vett. (rr?), cf. ad Δ 188, Ξ 388, Σ 323, Φ 152, σ 35; Il. praef. xxv

- “ἔρχεο, δι’ Εὐμαιε, κιὼν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
 ἐλθέμεν, ὅφρα τί μιν προσπτύξομαι ἢδ’ ἐρέωμαι,
 510 εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἢε πέπυσται
 ἢ’ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτωι γὰρ ἔοικεν.”
 τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα·
 “εἰ γάρ τοι, βασιλεία, σιωπήσειαν Ἀχαιοί·
 οἷ’ ὃ γε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
 515 τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ’ ἡματ’ ἔρυξα
 ἐν κλισίῃ, πρῶτον γὰρ ἔμ’ ἵκετο νηὸς ἀποδράς,
 ἀλλ’ οὐ πω κακότητα διήνυσεν ἦν ἀγορεύων.
 ὥς δ’ ὅτ’ ἀοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέχεται, ὅς τε θεῶν ἕξ
 αἰείδῃ, δεδαῶς ἔπε’ ἱμερόεντα βροτοῖσιν,
 520 τοῦ δ’ ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὀππότε’ αἰείδῃ,
 ὥς ἐμὲ κείνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισιν.
 φῆσι δ’ Ὀδυσσῆος ξείνος πατρώϊος εἶναι,
 Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.
 ἐνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ’ ἵκετο πῆματα πάσχων,
 525 προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ’ Ὀδυσῆος ἀκούσαι
 ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίοι, δῆμυι,
 ζωοῦ· πολλὰ δ’ ἄγει κειμήλια ὄνδε δόμονδε.”
 τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν’ ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
 530 οὗτοι δ’ ἢε θύρηφι καθήμενοι ἐψιάσθων
 ἢ’ αὐτοῦ κατὰ δώματ’, ἐπεὶ σφισι θυμὸς εὐφρων.
 αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ’ ἀκῆρατα κείτ’ ἐνὶ οἴκωι,
 σίτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν τ’ οἰκῆς ἔδουσιν,

519a Epm. α 136 et in A 1 B^{1a} (p.62.9 D.) 520 Eudoc. 515; 520a(?) ApS
 25.25 530 Eudoc. 1550; (ἐψ.) sch Nic. Th. 880a 532 ApS 19.17; (– ἀκ.) sch
 (Did?) ξ 95

508 δι’ Ω*, δι’ P: δὴ H B. – cf. ad π 461 509 προσφθέγγομαι Z^{yp} M^{yp} ἢδ’
 ἐρέωμαι 495 Ω*: ἢδὲ ἔρωμαι G 514 οἷ’ Ω (οἷά γε B): ἢ H^{yp} (sc. ἦι?)
 θ]ε]λγοιτο γε[495 515 τρεῖς M^c u.v.; cf. ad 408 517 ἀγορεύων 495 Ω*: –εὐει F
 518 ποτιδέχεται 495 Ω*: προτι– U 519 αἰείδῃ(ι) 495 Ω*: –δαι t F M^m Eust.
 521 ἔμ’ ἐκείνος M 522 φῆσι Ω; cf. Il. praef. xx 525 προπρο– 495 Ω*: πρόχγυ
 F 529 ἀντίον 495 496 Ω*: –ίος P, cf. H^{yp} ἀντίνοος 530 θύρηφι van Leeuwen:
 –η(ι)σι t Ω 531 ἐπεὶ 496 Ω*: ἐπί H^a P U 532 ἀκῆρατα 496 h33 ApS Ω:
 ἀκῆρια t* disertim 533 τ’ 496 Ω*: om. F (Eust.): malim ρ’

- οἱ δ' εἰς ἡμετέρου πωλεόμενοι ἡματα πάντα,
 535 βούς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πίνοντας αἶγας,
 εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον
 μαψιδίως, τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαίαν,
 540 αἰψά κε σὺν ᾧ παιδί βίας ἀποτείσσεται ἀνδρῶν.”
 ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπτарεν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 σμερδαλέον κονάβησε. γέλασσε δὲ Πηνελόπεια,
 αἰψα δ' ἄρ' Εὐμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ᾧδε κάλεσσον.
 545 οὐχ ὀράαις, ὃ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπαισιν;
 546 τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο.
 548 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ κ' αὐτὸν γνῶω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 550 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά.”
 ὣς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ἔξινε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
 μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλήσαι τί ἐθυμός
 555 ἀμφὶ πόσι κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαυῖη.
 αἶ δέ κέ σε γνῶω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
 ἔσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
 χρηΐζεις· σίτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον

537 (οὐ –)–538 ApS 72.12 539 al. (– ἵκ.) Artem. 4 proem. (239.11 P.); (ἔ. κ. ἵκ.) sch (Hdn) ad B 8a^{1/2} 540 Eudoc. 414, 417 541 (– ἔπτ.) Epm. π 145 545 Orig. c.Cels. 4.94; (– ἔπ.) sch Theoc. 7.96/7a

534 ἡμέτερον U; cf. ad β 55 πωλεόμενοι Knight: –λεύμενοι 496 Ω 540 ἀποτείσσεται Fick: –τίσ(σ)- t Ω ἀνδρῶν 495 Ω*: ἐλθῶν (ex γ 216, π 255) F P U: utrumque t 542 κονάβησε Ω*: κανάχησε F H^{yp} M^{yp} N U Eust.^{yp}. – cf. ad κ 399 545 πᾶσιν 497 Ω: (–ρεν) οἷσιν t 547 πᾶσι μάλ', οὐδὲ κέ τις θάνατον καὶ κήρας ἀλύξει (= τ 558) add. H P M B N: abest ab 495 497 Ω* 552 προσηύδα 495 (Ἰευδα) Ω*: ἀγόρευε(ν) G B. – cf. ad 349 554 τέ ἐ M B 555 πόσι G^a? D: –σιν B: –σει 495 Ω*. – cf. ad λ 430, τ 95 πεπαυῖη(ι) G N U, –θύη 495 F, –θύη B: παθυῖη H: πεπαυῖη P: –θοίη M: κε παθοίησ M^c: πεποθυῖη M^{yp}: πεπαυῖαν Barnes: –θυῖης Monro cl. sch ἀντὶ τοῦ πέπονθας (ubi πεπονθ(ύ)ας conicit) et ζ 157 556 αἶ vel αἶ (~ 549) 495 Ω*: εἰ G F γνῶη(ι) G M B: γνοῖη Ω*

- γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλῃσιν.”
 560 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “Εὖμαι', αἰψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
 κούρηι Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελόπειῃ·
 οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὅμην δ' ἀνεδέγμεθ' οἷζύν.
 564 ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπὸν ὑποδείδι' ὅμιλον·
 566 καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα,
 οὐ τι κακὸν ῥέξαντα, βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν,
 οὔτε τι Τηλέμαχος τό γ' ἐπήρκεσεν οὔτε τις ἄλλος.
 τῶ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
 570 μείναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἥελιον καταδύντα·
 καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
 ἄσσοτέρω καθέσασα παρὰ πυρί· εἴματα γὰρ τοι
 λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτός, ἐπεὶ σὲ πρῶτ' ἰκέτευσα.”
 ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
 575 τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
 “οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὖμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
 ἦ τινά που δείσας ἐξαίσιον, ἦε καὶ ἄλλως
 αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.”
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συβῶτα·
 580 “μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅ πέρ κ' οἶοιτο καὶ ἄλλος,
 ὕβριν ἄλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων·
 ἀλλὰ σε μείναι ἄνωγεν ἐς ἥελιον καταδύντα.
 καὶ δὲ σοὶ ὦδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασιλεια,
 οἷην πρὸς ξείνον φάσθαι ἔπος ἢδ' ἐπακούσαι.”
 585 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “οὐκ ἄφρων ὁ ξείνος· οἴεται, ὥς περ ἂν εἴη·

563b ApS 120.22 572 (– πυρί) Hdn ii.928.3; Epm. α 288, π 140
 578b ApS 15.9; (αἰδ. ἀλ.) EtM α 434A 580 Ath. 458e 583–584 Eudoc.
 259–260

563 δ' om. t M 564 χαλεπὼν F H^s N 565 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον
 οὐρανὸν ἔχει (= o 329) add. G F H^m Eust.: abest ab 495 Ω* 567 ῥέζοντα G H^s
 M^{yp} U 568a δμῶν οἱ κατὰ δώματα Ὀδυσσῆος θείοιο (cf. ad 402) add. M² U:
 abest ab 495 Ω 572 καθέσασα van Leeuwen (cf. Il. praef. xxxi): καθίσ- tt Ω
 576 εὖμαιε; sic F, cf. Eust. 578 κακὸς t Ω*: –ὥς (om. δ') F: –ὄν Eust.
 581 ἄλυσκάζειν F 586 ξείνος· sic G ὥς G F H P M^a: ὅς Ω*

οὐ γάρ πώ τινες ὧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.”

ἧ μὲν ἄρ' ὧς ἀγόρευεν· ὃ δ' ὤιχετο δῖος ὕφορβος
590 μνηστήρων μεθ' ὁμίλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.

αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·

“ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἀπειμι σύας καὶ κείνα φυλάξων,
σὸν καὶ ἐμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.

595 αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράξο θυμῷ
μὴ τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·
τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.”

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
“ἔσσεται οὕτως, ἄττα. σὺ δ' ἔρχεο δειελήσας·

600 ἡῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλὰ·
αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.”

ὧς φάθ'· ὃ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρῳ,
πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος
βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε

605 πλείον δαιτυμόνων. οἱ δ' ὀρχηστὴ καὶ ἀοιδῇ
τέρποντ'· ἥδη γάρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἥμαρ.

σ ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδῆμιος, δς κατὰ ἄστν
πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ
ἄζηχῆς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἱς
οὐδέ βίη, εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὀράσθαι·

590 ead. 2223 595 ead. 1902; (– σ.) ApD Pron. 47.4 599b Ath. 11e, 193a; (δει.) ApS 57.11; Hsch. δ 441 603–604a sch A 469b 606 (δεί.) sch^{par} Φ 111 (v.82 E.) σ 1–2a Dio Prus. 66.20; Ptol. π. διαφ. λέξ. 404.17 1 Eudoc. 630; (– παν.) Io. Alex. 124; Epm. π 118; (παν.) ApS 127.23; Hsch. π 327; (δς –) 3 (– π.) Porph. Hom. 59.10 Sod. 2b–3 (– π.) EtG α 770/EtM α 1258 3 (– π.) ApS 11.33

587 γάρ που Eust. 590 μεθ' (cf. 325, φ 58) t: ἐς Ω 592 cf. ad α 157, δ 70 595 μὲν σέ t F σάω (cf. v 230) Eudoc. Ω: σάου t* r (Vind. 5) 596 Ἀχαιῶν Ω* H^s: –οί H P 597 ἡμιν H^a P 602 ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρῳ G F H^{yp} N, –στῳ ἐπὶ δίφρῳ U: ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη (= σ 157) Ω* 603 ita t Ω*: αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ (= ε 95, al.) M² U 604 ἰέναι Bekker: ἵμεναι Ω 605 οἱ Ω*: τοὶ H^c N Eust. σ 1 ἐπὶ sine anastrophe Hdn Ω 3 πιέμεν tt Ω*: πινέμεν 498 H M^c

- 5 Ἀρναίος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ
 ἐκ γενετῆς· Ἴρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
 οὔνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
 ὅς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκετο οἶο δόμοιο,
 καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 10 “εἶχε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἔλκη.
 οὐκ αἶεις, ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
 ἐλκόμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.”
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
- 15 “δαιμόνι', οὔτέ τί σε ῥέζω κακὸν οὔτ' ἀγορεύω,
 οὔτε τινα φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
 οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται, οὐδέ τί σε χρὴ
 ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης
 ὥς περ ἐγών, ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
- 20 χερσὶ δὲ μὴ τι λήην προκαλίζεο, μὴ με χολώσῃς,
 μὴ σε γέρων περ ἐὼν στήθος καὶ χεῖλεα φύρσω
 αἵματος· ἡσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μάλλον ἔτ' εἴη
 αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι οἶω
 δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδῃω Ὀδυσῆος.”
- 25 τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης·
 “ὦ πόποι, ὥς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
 γρηῖ καμῖνοί ἴσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην

5–6 (ἐκ γ.) EtG α 1205/EtM α 1831 5 Strab. 12.3.23; (A.) Hdn ad N 791
 6 Cent. Par. 20.4; (Ἰρ. –)–7 EtM 475.17; 7 ApS 92.28; Artem. 1.1 (4.20 P.);
 Porph. Hom. 60.4 Sod.; Epm. ι 22; (ἀπ. –) Porph. ad N 824, σ 79 9 Porph.
 Hom. 87.13 Sod., cf. sch A 105b¹ 11–12a Porph. Hom. 60.6 Sod. 11 ApS
 73.28; EtM 361.43; (ἐπ.) Hsch. ε 4937 15 Eudoc. 1677 17 (– χεῖς.) Arn ad X
 93; Philox. fr. 80, 202, 206; Corn. 28.2; Ath. 477d; Suda χ 224; (χεῖς.) ApS
 167.19; Hsch. χ 319 21b Epm. χ 30 26–27a [Hdn] Fig. 21 27a ApS 95.5;
 (γρ. κ.) Hsch. κ 589; (κ.) Ael. Dion. κ 8 27b(–28a) sch N 824c

6 γενετῆς 498 tt Ω: γενεῆς H^{yp} (“διχῶς”: Did?). – v. quae ad Hes. Th. 271
 adnotavi 7 πού 148a 498 tt* Ω*: κεν Epm. F 11 αἶεις 498 tt* Ω: ὀραῖς (sc.
 ὀράαις) ApS ἅπαντες ApS Ω: Ἀχαιοί tt* 14 ἄρ ὑπόδρα ἰδὼν 498 G F N U:
 ἀπαμειβόμενος Ω* 15 οὔτ' Ω*: οὐδ' 498 B 19 ὀπάσσειν B 24 δεύτερον ἐς
 498 500 Ω*: αὐτίς ἔσω (= ψ 24) F 26 ἐπιτροχάδην t Ω* (cf. Γ 213):
 ἐπιτροπάδην (ss. εὐστρόφως) B, cf. Hsch. ε 5359 27 καμῖνοί tt Z Ω: –νῶ(ι?)
 “ἐν πολλοῖς” Did

- κόπτων ἀμφοτέρησι, χαμαὶ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας
 γναθμῶν ἐξελάσαιμι συὸς ὥς ληϊβοτείρης.
 30 ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἶδε
 μαρναμένους. πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρωι ἀνδρὶ μάχοιο;”
 ὥς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλῶν
 οὐδοῦ ἔπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόντων.
 τοῖιν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο,
 35 ἥδ' ὁ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνει μνηστῆρεςσιν·
 “ὦ φίλοι, οὐ μὲν πῶ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη,
 οἷην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.
 ὁ ξεινός τε καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλοισιν
 χερσὶ μαχέσσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.”
 40 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελῶντες,
 ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοεῖμονας ἡγερέθοντο.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “κέκλυτέ μεο, μνηστῆρες ἀγῆνορες, ὅφρα τι εἴπω.
 γαστέρες αἰδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρὶ, τὰς ἐπὶ δόρπωι
 45 κατθέμεθα κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
 ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρέσσων τε γένηται,
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἐλέσθω·
 αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
 πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.”
 50 ὥς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπήνδανε μῦθος.
 τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ φίλοι, οὐ πῶς ἐστί νεωτέρωι ἀνδρὶ μάχεσθαι

28–29 Gal. xviii(1).424 K. 28a ApD Synt. 331.14; ‘Trypho ii’ Trop. 13 (CQ 15.242); [Choer.] Trop. 252.5; sch DThr 461.19, 464.17; 28b–29 EtM 236.1 29b Epm. λ 36; (λ.) ApS 108.22; Hsch. λ 818 30 Eudoc. 1950; (– ἵνα) sch Thuc. 1.6.5; (ἵνα –) EtM 237.26. 471.7 33 ApS 119.35; EtG 223 M.; (ὄκρ.) Hsch. o 492 36–37 Eudoc. 1295–1296 36 ead. 723, 2234 45 (xv. –) ApS 101.28; (xv. τε) Hsch. κ 3134

28 δ' ἐκ (nov. Did) 148a Ω*: δέ κε “σχεδὸν πᾶσαι”: δὲ M 35 μετεφώνει 148a N U Eust., –νεε Ω*: προσεφώνεε F M 38 ἀλλήλοισιν Z Ω*: –οισι(ν) M B 39 om. P μαχέσσασθαι N: –χέσσασθαι Ω*, –χέσθαι U 43 μεο Knight: μευ vel μεῦ Ω 44 τὰς δ' H Eust., τὰσδ' F 46 κρείσσων Ω 48 ἡμῖν H^a: ἡμῖν Ω* 51 ita fere Ω* (τὸν δὲ H P M^a?, τῶν δὲ M^c; προσέφη G F B): τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς N

- ἄνδρα γέροντα, δῦη ἀρημένον· ἀλλὰ με γαστήρ
 ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
 55 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον,
 μή τις ἐπ' Ἴρωι ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρεῖναι
 πλήξῃσι ἀτασθάλλων, τούτῳ δέ με ἴφι δαμάσσει.”
 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον ὥς ἐκέλευεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελευτήσαν τε τὸν ὄρκον,
 60 τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο·
 “ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνων
 τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μὴ τιν' Ἀχαιῶν
 δεῖδιθ', ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχθήσεται ὅς κέ σε θείνῃ·
 ξινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνείτον βασιλῆς,
 65 Εὐρύμαχος τε καὶ Ἀντίνοος, πεπνυμένω ἄμφω.”
 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μῆδεα, φαῖνε δὲ μηρούς
 καλοὺς τε μεγάλους τε, φάνεν δὲ οἱ εὐρέες ὦμοι
 στήθεά τε στιβαροὶ τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
 70 ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἥλδανε ποιμένι λαῶν.
 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο,
 ὥδε δὲ τις εἵπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ἦ τάχα Ἴρος Ἄϊρος ἐπισπαστὸν κακὸν ἔξει,
 οἷν ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.”
 75 ὥς ἄρ' ἔφαν· Ἴρωι δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός.

53 (ἄ. γ.) sch α 1b; (ἀλλὰ –)–54a [Plut.] Hom. 2.130.3; sch ρ 287
 54b Epm. θ 29 64a ApS 117.27; (ξ.) Hsch. ξ 32 66–69 (– βρ.) D.H. Ant.
 7.72.4 68b Hdn ad Δ 222, O 2 70b Porph. Hom. 55.7 Sod.; sch Φ 363c; (μ.
 ἦ.) EtM α 914 71 Eudoc. 1312 73 ApS 18.16; Hdn i.198.21; Epm. π 55;
 73a Porph. Hom. 103.5 Sod. et ad N 824, σ 79; (Α.) Hsch. α 2087; 73b cf.
 Clem. Str. 3.42.2; (ἐπ.) Hsch. ε 5198 74 Erot. fr. 40; Favor. Exil. 21.1; Luc.
 Dial. 5.8; Max. Tyr. 7.5; Comm. in Epicharm. PCG I 66.126; Orio 56.13; Melet.
 Nat. hom. 129.3; EtGud 502.8 Stf. 75–76 D.H. Ant. 7.72.4 75 (Ἴρ. –) Porph.
 Hom. 63.16 Sod.

56 βαρεῖν(ι) 96 Ω*: παχείη(ι) F Eust. – cf. ad Φ 590 58 ἀπώμνυον (nov.
 Did) G Eust.: ἐπ- Ar 18 Ω*. – cf. ad ο 437 59 (= ο 438) habent 18 96 Ω*: om.
 F 60 δ' H P: om. 18 Ω*. – cf. ad ο 439 63 μαχθήσεται 18 96 Ω* (–σομαι F):
 μαχέσσεται G 64 βασιλῆς 96 Ω*: –λῆς N 65 ita 18 96 Ω*: Ἀντινός τε καὶ
 Εὐρύμαχος G N Eust. 73 τάχα 18 tt* Ω: μάλα Porph.^{Nσ} ἐπισπαστὸν Z Ω*:
 proparox. 18 96 tt N Eust. – cf. ad ω 462 ἔξει tt* Ω: ἄξει 96^m ApS⁷⁴ HyP

ἀλλὰ καὶ ὥς δρηστήρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη
 δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσι.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

- “νῦν μὲν μῆτ' εἴης, βουγάϊε, μῆτε γένοιο,
 80 εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δεΐδιας αἰνῶς,
 ἄνδρα γέροντα, δῦνι ἀρημένον, ἥ μιν ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κέν σ' οὔτος νικήσῃ κρέσσων τε γένηται,
 πέμψω σ' ἥπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 85 εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 ὅς κ' ἀπὸ ρίνα τάμησι καὶ οὔατα νηλεῖ χαλκῶι
 μῆδεά τ' ἐξερύσας δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.”
 ὣς φάτο· τὸν δ' ἔτι μάλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα.
 ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τῷ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
 90 δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἥ' ἐλάσει' ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
 ἥ' ἐμιν ἥ' ἐλάσειε τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
 ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ἥ' ἐλάσαι, ἵνα μὴ μιν ἐπιφρασσαίαιτ' Ἀχαιοί.
 95 δὴ τότ' ἀνασχομένω δὲ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
 Ἴρος· δ' δ' αὐχέν' ἔλασσε νύπ' οὔατος, ὅστέα δ' εἴσω
 ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοῖνιον αἶμα,
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας
 λακτιζῶν ποσὶ γαίαν· ἀτὰρ μνηστήρες ἄγαυοί

76–77 Eudoc. 945–946 77 (σ. –) Porph. Hom. 63.19 Sod. 79 Porph. ad N 824; sch Pind. Ol. 2.104a; (– β.) sch Theoc. 7.5–9k 80 Porph. Hom. 64.4 Sod. 81 Eudoc. 952 84 (πέμψω σ') + 85–86 Suda ε 3995 85–86 [Plut.] Hom. 2.183.1 85 Eudoc. 1827; 85a Epm. ε 211; cf. Suda τ 1187 86 Cent. Par. 46.33; (– οὔ.) Melet. Nat. hom. 75.26 87 Hsch. μ 1143; (– χ.) Melet. Nat. hom. 113.9; 87a ApS 112.14 89 Eudoc. 1870 97 (φ. αἶ.) sch Π 159b 98–99 Eudoc. 940–941

76 δρηστήρες 96 t* sch Ω: μνηστήρες Dion. – cf. ad v 160 79 βουγάϊε, cf. ad N 824 83 κρείσσων Ω 84 ἥπειρόνδε (nom. pr.) sch B Eust. 87 τ' 18 tt* Ω: δ' Melet. δώ(ι)η(ι) t (λωῆ cod.) Ω*: δώσει M: δώσω G^a 88 τὸν N (cf. H 215, Ξ 506, Υ 170): τό F^a: τῶ(ι) Ω* (cf. ad Θ 452) ἐλ(λ)αβε Ω*: ἤλυθε G F U (cf. H 215, Υ 44). – cf. ad κ 31, v 282, ω 49 96 Ἴρον δ' 96 97 ἀνὰ G F: κατὰ Ω* 98 μακῶν Ar t Ω: χανῶν Ξ (cf. Π 350) 99 ποσὶ t Ω* (cf. χ 87): ποτὶ G P

- 100 χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλωι ἔκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἔλκε διέκ προθύροιο λαβὼν ποδός, ὅφρ' ἔκετ' αὐλήν
 αἰθοῦσης τε θύρας· καὶ μιν ποτὶ ἐρκίον αὐλῆς
 εἶσεν ἀνακλίνας, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρί,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 105 “ἐνταυθοὶ νῦν ἦσο κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων·
 μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι
 λυγρὸς ἑὼν, μὴ πού τι κακὸν καὶ μέζον ἐπαύρηι.”
 ἦ ῥα, καὶ ἄμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πῆρην
 {πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἄορτῆρ}·
 110 ἄψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
 ἡδὺ γελῶντες, καὶ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν·
 “Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 δς τοῦτον τὸν ἀναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
 115 ἐν δῆμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἡπειρόνδε
 εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.”
 ὥς ἄρ' ἔφαν· χαίρεν δὲ κληιδόνη διος Ὀδυσσεύς.
 Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
 ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφινόμος δέ

100 (– ἔκ.) [Plut.] Hom. 2.135.5; Poll. 6.26; Phot. Lex. μ 139/Suda μ 273 (Paus. Att. μ 7); **100a** Zenob. vulg. 5.7; Prov. Par. Suppl. 676 (Cohn CPG Suppl. i.66); Hsch. μ 374; (γ. ἔκ.) sch Λ 378b **102** (έ. αὐ.) sch N 71–72; (έ.) Hsch. ε 5933 **105–106** [Hdn] Fig. 19 **105** [Ammon.] Diff. 170 **107** Ath. 458e **110–111** Eudoc. 1771–1772 **111** ead. 1635 **112a** + **113a** + **117** Arn ad Ξ 223 **113** Eudoc. 2196 **114** ead. 985; EtG α 770/EtM α 1258, 1763; **114a** Hdn i.540.10 et ad A 532; Sophron. in Thd. 394.3 **119** (– αἵμ.) Porph. II. 254.5 Schr.; EtM 522.36

100 ἀνασχόμενοι (cf. 95) 96 tt* Ω*: ἀνισχόμενοι N: ἀνίσχοντες Poll. (v.l. ἀνασχόντες), Phot. **101** ἔλκε F, ἔλκε P: εἶλκε 96 Ω* **102** αἰθουσσης 96 **105** ἦσο (cf. v 262) 96 tt Ω*: κείσο (ex Φ 122) G B κύνας τε σύας τ' 96 98 t* G F U: σύας τε κύνας τ' Ω*: κύνας tantum [Ammon.] **107** μείζον ἐπαύρη(ι) fere 98 t Ω: ἄλλο πάθησθα (cf. Ω 551) H^{yp} **109** (= v 438, ρ 198) susp. van Leeuwen **110** ἄρ 96 98 t G H P U: ὃ γ' Ω* (δ' om. N U). – cf. ad ρ 466 **111** δεικανόωντ' 98 t Ω*: ἐδ- 96 H^a M U **111a** ὦδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορόντων (= v 375, φ 361) add. G N: abest ab 96 98 Ω* **114** δς δς tt Ω* U^{yp}: ὡς U **115–116** ath. Ar cl. 84–85 **117** διος 96 t Ω*: θεῖος F **118** παρὰ Ω*: πρὸς F: ἐπι 96

- 120 ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν αἰέρας,
καὶ δέπαϊ χρυσέωι δειδίσκετο φώνησέν τε·
“χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἕξ περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἄτάρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.”
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
125 “Ἀμφίνομ’, ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
τοίου γὰρ καὶ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῆσον Δουλιχιῆα εὖν τ’ ἔμεν ἀφνειόν τε,
τοῦ σ’ ἔκ φασι γενέσθαι· ἐπητῇ δ’ ἀνδρὶ ἔοικας.
τοῦνεκά τοι ἔρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ με· ἄκουσον·
130 οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο·
132 οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
ὄφρ’ ἀρετὴν παρέχῃσι θεοὶ καὶ γούνατ’ ὀρώρη·
ἀλλ’ ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέωσιν,
135 καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
οἶον ἐπ’ ἡμᾶρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ’ ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,

120 Cent. Par. 34.24 122 id. 42.63 123 (ἔχ.) ApS 80.17; Hsch. ε 7588
128b ApS 71.34; sch A.R. 3.1007 130 + 132–135 [Plut.] Mor. 104d
130 [Ammon.] Diff. 361; Max. Tyr. 41.3; Clem. Str. 3.14.3; Hermog. Prog. 9.17
R.; Aphon. Prog. ii.25.18 Sp. (+ sch ad loc., ii.592.17 W.); Eudoc. 1193; Isid.
Pelus. Epist. 1440 (5.162); Procop. Epist. 101; EtG α 327/EtM α 652; EtGud
439.44 Stz.; Suda α 877, 2786; sch ε 217; sch Soph. Ai. 125; 130a ApS 20.11;
(ἀκ.) Hsch. α 2399 132–137a Eudoc. 1185–1190 132 (– πείσ.) sch O 107
136–137 Cic. De fato fr. ap. Aug. CD 5.8 (Latine); [Plut.] Mor. 104e; [Plut.]
Hom. 2.155.1; Max. Tyr. 1.2, 11.4; Theo Prog. 62.26, 103.18; Sext. Pyrrh. 3.244,
Math. 5.4, 7.127; Philop. CAG xv.486.18; Them. CAG v(3).87.27; Stob. 1.1.15;
EtM 403.16; EtGud 571.19 Stf.; 136–137a Sophon. CAG xxiii(1).115.34; sch
Aesch. Pers. 605; sch Thuc. 6.34.7 136 sch DThr 395.12; 136a Arist. De
anima 426a26

122 ἕξ Z H P N Eust.: ὥς t Ω*. – cf. ad v 199 128 ἐπητῇ(ι) Hdn t* H^a M^c:
parox. ApS Z Ω*. – cf. ad v 332 129 με’ Fick post Knight: μεν 98 Ω
130 οὐδὲν Ar 98 502 tt g^v Ω: οὐθὲν Zen 131 πάντων ὅσσα τε γαίαν ἐπι
πνέει τε καὶ ἔρπει (= P 447) add. G F² H^m M^m B N U Eust.: abest ab 98 502 tt
g^v Ω* 132 φησι 502 tt g^v G F H^c N Eust., φησει 98: φασι Ω* 134 τελέωσι(ν)
Ω*, –έουσι t* Z (θεὸς ... ἐκτελέησι Eudoc.): –έσωσι(ν) 98 g^v H^c M N (θεὸς
τελέσει Eust.) 136 γάρ 98 502 tt* g^v Ω: δ’ αὖ sch-DThr

- πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίηι καὶ κάρτεϊ εἰκων,
 140 πατρί τ' ἐμῶι πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισιν.
 τῷ μὴ τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἶη,
 ἀλλ' ὃ γε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν.
 οἷ' ὁρώ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανώνοντας,
 κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
 145 ἀνδρός, ὃν οὐκέτι φημί φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 δηρὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν. ἀλλὰ σὲ δαίμων
 οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μῆδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ
 {ὁππότε νοστήσειε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν}·
 οὐ γὰρ ἀναιμωτεῖ γε διακρινέεσθαι οἷῳ
 150 μνηστῆρας καὶ κείνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.”
 ὣς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον,
 ἄψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
 αὐτὰρ ὃ βῆ κατὰ δῶμα φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ.
 155 ἀλλ' οὐδ' ὧς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη
 Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχρ' ἴφι δαμῆναι.
 ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
 τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 κούρηι Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελόπεινι,
 160 μνηστῆρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα
 θυμὸν μνηστήρων ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
 μάλλον πρὸς πόσιός τε καὶ υἱέος ἢ πάρος ᾗεν.
 ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

139 Eudoc. 307 141–142 [Plut.] Hom. 2.175.5 141 Eudoc. 409
 143 ead. 1549; (μηχ.) cf. Hsch. μ 1302 147b Epm. κ 149 148 Plut. Mor. 297b
 149 Plut. Mor. 326c 153–154 Cent. Par. 42.37, 39 157 (al.) id. 50.9 158 (= φ 1) Plut. Coriol. 32.4 163a Philox. fr. 3; ApS 49.22; Hsch. α 8915

139 ἀτάσθαλ' ἔρεξα 502 t Ω*: -αλα ῥέξα B 146 ἀλλὰ σὲ M Eust.: ἀλλὰ σε
 96 Ω* 148 (~ τ 298) damn. Blass 180: habent 96 502 Ω 149 ἀναιμωτεῖ 502
 G^a M^a: -τί t Ω*. - cf. Il. praef. xxx et ad P 363, 497, δ 92 διακρινέεσθαι Ω*:
 -κρίνεσθαι 96 N: -κρινθήμεναι (οἷω) t 150 καὶ κείνον Ar Ω*: κάκ- F M B: και
 εκ- 502 ὑπέλθῃ(ι) Ω* G^s: -οι G Eust.: ἐπέλθῃ F M 153 κατὰ 96 Ω*: διὰ t F:
 πρὸς U. - cf. ad 341 154 κεφαλῇ(ι) 96 tt Ω*: -ήν U. - cf. ad 240 θυμῷ(ι) (cf.
 Σ 224) tt Ω* N^s: -ός (cf. κ 374) F M N, nov. Eust. - cf. ad κ 415 156 ἔγχρ' ἴφι
 96 Ω: ἐγχεῖτηφι Bothe; cf. ad Y 143 160 πετάσειε 96 Z Ω*: θέλξειε (~ 212, 282)
 G^{2s} U

- “Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὐ τι πάρος γε,
 165 μνηστήρεσσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·
 παιδί δέ κεν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἶη,
 μὴ πάντα μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισιν ἐπαινεῖν,
 οἳ τ’ εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ’ ὅπιθεν φρονέουσιν.”
 τὴν δ’ αὖτ’ Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 170 “ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ’ ἴθι καὶ σῶι παιδί ἔπος φάο μῆδ’ ἐπὶ κευθε,
 χρῶτ’ ἀπονίψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
 μῆδ’ οὕτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
 ἔρχε’, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεῖ.
 175 ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
 ἠρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.”
 τὴν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα, κηδομένη περ,
 χρῶτ’ ἀπονίψασθαι καὶ ἐπιχρίσασθαι ἀλοιφῇ·
 180 ἀγλαΐην γὰρ ἐμοί γε θεοὶ τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν
 ὤλεσαν, ἐξ οὗ κείνος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν.
 ἀλλὰ μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἴπποδάμειαν ἄνωχθι
 ἐλθέμεν, ὅφρα κέ μοι παρστήητον ἐν μεγάροισιν·
 οἷη δ’ οὐ κείσ’ εἶμι μετ’ ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.”
 185 ὣς ἄρ’ ἔφη· γρηῤῥυς δὲ διῆκ μεγάροιο βεβήκει
 ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
 ἔνθ’ αὖτ’ ἄλλ’ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κούρη· Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,

168 [Plut.] Hom. 2.186.3; Eudoc. 1586; EtM α 8, 9; EtG β 29/EtM β 8
 172a Hdn ad N 191 174b (al.) Epm. α 253 179 (ἀπ. –) ApS 23.15
 180–181 (ὦλ.) ApS 4.9

164 γε Ω*: περ G P. – cf. ad N 465 167 ἐπαινεῖν (cf. Hymn. Merc. 457;
 Blass 180–181) Z Ω*: ὀμιλεῖν (cf. π 271) F H P M^{yp} Eust. 170 ἔειπας G M^s
 174 ἔρχε’ Knight: ἔρχεο U^{2yp}, –ευ Ω 178 κηδομένη Ω: –νη disertim sch^H
 (fort. Did vel Hdn). – cf. ad π 147 179 ita (~ 172) 129 t G: ἀπονίπτεσθαι καὶ
 ἐπιχρίεσθαι Ω*, ἀπονιπτ[96 (-νίξεσθαι Kontos) 181 ἐκεῖνος [96]? H^c ἐνὶ
 Ω*: ἐπὶ M B Eust. 182 Αὐτονόην Ω*: –νόμην P M: I[ππον]όην (?) 96 184 οὐ
 κείσ’ εἶμι (cf. 339) Hdn 96(?) g^v F H N: οὐκ εἴσεμι quidam ante Hdn, Ω*
 184a μίσγεσθαι μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη(ι) add. C D: abest ab 96
 Ω 186 νέεσθαι Ω: †ἔσεσθαι H^{yp} (ἔπεσθαι La Roche)

- 190 ἤυδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἄψα πάντα
 αὐτοῦ ἐνὶ κλιντῇρι· τέως δ' ἄρα διὰ θεάων
 ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαΐατ' Ἀχαιοί.
 κάλλει μὲν οἱ πρῶτα προσώπατα καλὰ κάθηρην
 ἄμβροσίωι, οἷω περ ἑϋστέφανος Κυθήρεια
 195 χρίεται, εὖτ' ἂν ἴηι Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
 καὶ μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
 λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκε πριστοῦ ἐλέφαντος.
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασ' ἀπεβήσετο διὰ θεάων·
 ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάρου
 φθόγγωι ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν,
 200 καὶ ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειᾶς φώνησέν τε·
 “ἦ με μάλ' αἰνοπαθῇ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπεν.
 αἶθε μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἀγνή
 αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμόν
 αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιον
 205 παντοίην ἀρετήν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.”
 ὥς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 οὐκ οἶη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.
 ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στή ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 210 ἄντα παρειᾶων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατ', ἔρωι δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν,
 πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.
 ἦ δ' ἄρα Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·

192 ApS 94.24; cf. Ath. 18e; (– πρ.) Hsch. κ 499; 192a Arn ad Ξ 172;
 (κάλλ.) Hsch. κ 463 196 Hdn ad Δ 141; (πρ. ἐ.) cf. Luc. Dial. 43.9 197 sch
 Ar. Ach. 330 (> Suda ei 200) 200 Eudoc. 2176 201 ApS 14.25 206 sch Z
 128e^{1/2} 212 (λύτο –)–213 [Plut.] Hom. 2.135.6

189 ἤυδε van Leeuwen: εὖδε 96 Ω 190 κλιντῇρι· τιέως 96 Ω: κλισμῶι·
 τῆος Nauck (praestaret τεῖως), prob. Wackernagel KS 1540; κλιντῆρ in
 Homero alias non invenitur 194 ἂν ἴη(ι) 96 Ω*: ἀνίη F^c H^c B 196 πριστοῦ
 Ω: λευκοῦ M^{yp} 197 ἀπεβήσετο F H^s B N U: –σατο t G H M: ἀπέβη P διὰ
 θεάων Ar 96 Ω*: δι' Ἀφροδίτῃ Zen (ad 190 rettulit Düntzer): γλαυκῶπις
 Ἀθήνη P (ex α 319, ζ 41) 199 ἀφῆκεν H^s M^s 212 ἔρω(ι) ... ἔθελχθεν t Z Ω*:
 ἔρωι ... ἔθελγεν P M^{yp} B^{yp} (ἔθελγεν etiam G) 213 (= α 366) del. Knight
 214 ἄρα H^a P M B: αὖ Ω*

- 215 “Τηλέμαχ’, οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα.
παῖς ἔτ’ ἐὼν καὶ μάλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε’ ἐνώμας·
νῦν δ’, ὅτε δὴ μέγας ἐσσι καὶ ἥβης μέτρον ἰκάνεις
καὶ κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρός
ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὀρώμενος ἀλλότριος φῶς,
220 οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι οὐδὲ νόημα,
οἶον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
ὃς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτω.
πῶς νῦν, εἴ τι ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
ἤμενος ὥδε πάθοι ῥυστακτύος ἕξ ἀλεγεινῆς;
225 σοὶ κ’ αἶσχος λῶβη τε μετ’ ἀνθρώποισι πέλοιτο.”
τὴν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠὔδα·
“μῆτερ ἐμή, τὸ μὲν οὐ σε νεμεσῶμαι κεχολῶσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ’ ἔτι νῆπιος ἦα.
230 ἀλλὰ τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
ἐκ γάρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος
οἶδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ’ οὐκ εἰσὶν ἄρωγοί.
οὐ μὲν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
μνηστήρων ἰότητι, βίηι δ’ ὃ γε φέρτερος ἦεν.
235 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
οὕτω νῦν μνησθήρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἳ μὲν ἐν αὐλῇ,
οἳ δ’ ἔντοσθε δόμοιο, λελυῖτο δὲ γυῖα ἐκάστου,
ὥς νῦν Ἴρος ἐκείνος ἐπ’ αὐλείησι θύρησιν
240 ἦσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς,

223–225 Porph. II. 334.18 Schr. 223 *ibid.* 335.4 225 Eudoc. 1715
228 ead. 183 238b Hdn ad Ω 665; sch Φ 80a

222 del. Knight ξείνον 500 Ω: fere malim πτωχόν; cf. West MO 262 sq.
223 τι sch H P B U Eust.: τις 500 t Ω* Eust.^{yp}: τοι M 225 κ’ t* Ω*: δ’ F: τ’
Porph. U πέλοιτο t* Ω*, -ηται N: γένοιτο Porph., (σύ ...) γένοιο F 226 δ’
om. U 228 θυμῷ(ι) νοέω t Ω*: νοέω θυμῷ G 229 (= v 310) ath. (Arph?) Ar
χέρεια 500 Ω*: χέρηα M Eust. μέγας δέ κε νῆπιος εἶην sch^{yp} δ’ ἔτι F B N
Eust.: δέ τι Ω* 231 ἄλλως G 232 εἰσὶν Ω* 233 γε Ω*: τε F 234 βίην F
235 Ἀπόλλων Nauck 238 οἳ δὲ καὶ ἔκτοσθεν μεγάρων εὐναιεταόντων G:
ἔκτοσθεν etiam F λελύτο Hdn (t) H P N, λελυῖτο Bekker: λέλυντο U, -λυτο B:
λελύτο fere t* F H* (-ῦντο Cauer), λυντο 500: λέλυνται M 239 ἐπ’ 500 Ω: ἐν
H^{yp} 240 κεφαλῇ(ι) 500 Ω*: -ῇν M. – cf. ad 154

οὐδ' ὀρθὸς στῆναι δύναται ποσὶν οὐδὲ νέεσθαι
οἴκαδ', ὅπηι οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.”

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·

- 245 “κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἄν' Ἴασον Ἄργος Ἀχαιοί,
πλέονές κε μνηστήρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
ἡῶθεν δαινυίατ', ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν
εἰδὸς τε μέγεθος τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας.”
- 250 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
“Εὐρύμαχ', ἥτοι ἐμὴν ἀρετὴν εἰδὸς τε δέμας τε
ᾤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἄργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
{εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει,
255 μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως.
νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.}
ἦ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦι λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἐλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·
'ὦ γύναι, οὐ γὰρ οἴω εὐκνήμιδας Ἀχαιούς
260 ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
καὶ γὰρ Τρῳάς φασι μαχητάς ἔμμεναι ἄνδρας,
ἡμὲν ἀκοντιστάς ἢ δὲ ρυτῆρας οἰστῶν
ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἳ τε τάχιστα
ἔκριναν μέγα νείκος ὁμοῖοιο πτολέμοιο.

241–242 Eudoc. 637–638 246 Strab. 8.6.5; (– Ἄργ.) Arn ad I 141; (Ἴ.)
sch T 115b 247 sch Heph. 290.14, 323.12; 247a Hdn ad A 395; sch Heph.
320.11 248 (δ.) Hdn ad Ω 665; (π. γ.) sch Φ 163b 251 (ἦτοι –) [Plut.] Hom.
2.124.1 254–255 v. ad τ 127–128 259 Arn ad B 284 261 (– μ.) sch Ω 765a¹
262b sch Π 475c

241 ὀρθὸς t Ω* H^s: –ὠς G H στῆναι δύναται H P M B: δύναται στῆναι 500
t Ω* 242 γυῖα (~ 238) t Ω*: γούνα N 245 περίφρον G F H^s: –φρων Ω*
248 δαινυίατ' Thiersch, –νύατ' t Z G H^c N Eust.: δαίνυντ' H^a, δαίνυντ' Ω*
253 ἦεν Arph Ar Z H: ἦεν (nov. Did) Ω*. – cf. ad τ 126 254–256 (= τ
127–129) damn. Blass 182 255 μεῖζον t Ω 256 ἐπέσσευε(v) Z Ω*: ἐπέκλωσε
F. – cf. ad τ 129 259 οὐ Ω: ἦ t (... 260 οὐ πάντας?) 263 τε Monro HG §324:
κε Ω μάλιστα M B 264 κρίνειαν Barnes ὁμοῖοιο fere Knight: –ίου Ω
πτολέμοιο F H P N: πολ- Ω*

- 265 τὼ οὐκ οἶδ' ἢ κέν μ' ἀνέσῃ θεός, ἢ κεν ἀλώω
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων,
μεμνήσθαι πατρός καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν
ὥς νῦν, ἢ ἔτι μάλλον, ἐμεῖ' ἀπονόσφιν ἐόντος.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενεήσαντα ἴδῃαι,
270 γήμασθ' ὧι κ' ἐθέλησθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιπούσα.
κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
νῦξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσῃ
οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπήνυρα.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
275 μνηστήρων οὐχ ἦδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο,
οἳ τ' ἀγαθὴν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θυγάτρα
μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν·
αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἵφια μῆλα
κούρης δαίτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν,
280 ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.”
ὥς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οὔνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
285 “κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πηι ἄλλῃ,
πρίν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.”
290 ὥς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος,

265–270 [Plut.] Hom. 2.188.2 267 (–μητ.) sch O 439b, Ψ 361b
273a ApS 124.12 274 Eudoc. 1415 282 Plut. Mor. 27c 283 Eudoc. 1666

265 ἢ (Bekker) t^{vi}: εἴ t^{vi} Ω ἀνέση M^c, ἀνέσει t Z Ω*, ἀνέσι B: με νέσει D.
Frame, *The Myth of Return* (1978) 99–102: ἑάσει (= gl. in G H M, cf. Tz ἑάσηι
με) Schwartz 328 cl. Ω 557, 569. – poetae fort. Ξ 209 exemplo fuit ἀλώω t Ω:
ἀλώων N^{yp} 267 πατρός tt* Ω: πατέρος sch-O 268 ἐμεῖ' Fick: ἐμεῦ t Ω
269 ἐπειδὴ t F 271 τῶς U²: θ' ὡς Ω*, θ' ὅς P, δ' ὡς B. – cf. ad B 330 275 δ'
οὐχ G N προπάροιθε M τέτυκτο Ω*, -χται P: ἐτέτυκτο G F 278 ἀνάγουσι
Ernesti, cf. Θ 203: ἐπάγ- Axt Coni. Hom. 34 279 κούρης... φίλοισι G F H
Eust.: κούρης ... φίλῃσι H* Ω* 281–283 (?) ath. Arph 282 παρέλκετο t
Ω*: παρείλκ- H^c 285 περίφρον 505 G^c H U: -φρων Ω* 287 ἐστίν Ω*: εἴη N
289 τῷ(ι) Ω: τῷ Hdn

- δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
 Ἄντινόωι μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
 ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
 χρύσειαι, κληῖσιν ἔϋ γναμπτήης ἀραρυῖαι·
 295 ὄρμον δ' Εὐρυμάχωι πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικεν
 χρύσειον, ἡλέκτροισιν ἑερμένον ἥελιον ὥς·
 ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δῶκε θεράποντες ἔνεικαν
 τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
 ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδω ἀνακτος
 300 ἴσθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλῆς ἄγαλμα·
 ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
 ἦ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερῷα διὰ γυναικῶν,
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
 οἳ δ' εἰς ὄρχηστὺν τε καὶ ἱμερόεσσαν αἰοιδὴν
 305 τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν·
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν.
 αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἕστασαν ἐν μεγάροισιν,
 ὄφρα φαείνοιν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θήκαν,
 αὐὰ πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῶι,
 310 καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
 δμῳαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὁ τῇσιν
 αὐτὸς διογενῆς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “δμῳαὶ Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος,
 ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' αἰδοίη βασιλεια·
 315 τῇ δὲ πᾶρ' ἡλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτήν
 ἥμεναι ἐν μεγάρῳι, ἥ' εἴρια πείχετε χερσίν·

295–296 Paus. 9.41.5 297 ApS 76.31 298a EtM 473.3; sch Nic. Al. 455b;
 et v. ad E 183 300 (ἴ.) ApS 92.34; Hsch. ι 929 307 (λ.) ApS 106.32 309 (π.)
 ApS 130.32; Hsch. π 1732 315 (– στρ.) ApS 83.11; Porph. ad Z 491; EtG 273
 M. (Philox. fr. 274); (στρ.) ApS 146.4; Hsch. σ 2040

294 ἔϋ γναμπτήης Grashof Fuhrw. 8 n.8: ἔϋγνάμπτηισ' G, -ησ H^c, -οις
 fere Z Ω* 295 Εὐρυμάχωι(ι) 505 Ω: Εὐρύμαχος t 302 διὰ γυναικῶν 504 Ω*:
 σιγαλόεντα P (ex 206) 303 ἄρ ἄμ' G N U: ἄρ F B, ἄρα H P M
 306 τερψάμενοι P 307 τρεῖς, cf. ad ρ 408 ἕστασαν F Eust.: ἕστασαν H P B,
 ἕστησαν M^{uv}: ἵστασαν G N U. – cf. ad M 56 308 περὶ G F H^{vp} U Eust.: ἐπὶ Ω*
 κάγκαν' ἔθηκαν M B 310 ἀνέκαιον G 314 ἔρχεσθαι H^a P: –σθον G δῶμα P
 315 αὐτήν Ω*: ἀντήν P

- αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
 ἦν περ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐύθρονον Ἡῶ μῖμνεν,
 οὐ τί με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.”
- 320 ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο.
 τὸν δ' αἰσchrῶς ἐνένιπε Μελανθῶ καλλιπάρηος,
 τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
 παῖδα δὲ ὡς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῶι·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης,
 325 ἀλλ' ἢ γ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο καὶ φιλέεσκεν·
 ἢ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπεν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·
 “ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί,
 οὐδ' ἐθέλεις εὐδεν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθῶν
 ἢ ἐ που ἐς λέσχην, ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις.
 330 {θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῶι
 ταρβεῖς· ἢ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἢ νύ τοι αἰεὶ
 τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμῶνια βάζεις;}
 ἢ' ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
 μή τις τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῆι,
 335 ὃς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπῶς χερσὶ στιβαρῆϊσιν
 δώματος ἐκπέμψῃσι, φορῦξας αἵματι πολλῶι.”
 τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ἢ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἶ' ἀγορεύεις,
 κείσ' ἐλθῶν, ἵνα σ' αὖθι διὰ μελεῖσσι τάμησιν.”

317 Eudoc. 1591 320a cf. Matro fr. 5.1 O.-S. (parod.) 323 Cent. Par. 5.56 327 (ἐκπ.) ApS 65.26; Hsch. ε 1601 328–329 Paus. 10.25.1; 328–329a Harp. 191.6 D. (> Phot. Lex. λ 209, Suda λ 308); sch Hes. Op. 493a 328 EtG λ 68 329 (λ.) ApS 108.15; Hsch. λ 702 333 ApS 23.27; Plut. Mor. 22e; Orio 6.18; EtG α 553/EtM α 963; Synag.^B α 931; Suda α 1428; sch Soph. El. 135; (– ἐν.) Phot. Lex. α 1030 (Ael. Dion. α 81); sch Aesch. Sept. 391d; 333a sch X 70; (ἀλύ.) Hdn ad E 352 334 (μή τις τοι ἀμ. –) sch Ψ 635a 336b ApS 164.24

318 om. G εἴ περ F B 320 δὲ γέλασαν H 322 Δολίος G B U: proparox. Ω*. – v. ad δ 735 323 θυμῶ(ι) t G H^a M B Eust.: –οῦ Ω* 324 ἔχε G H P: σκέθε Z Ω* Eust.^{VP} 330–332 (= 390–392) ath. Ar 330 θαρσαλέως F M^s B N U Eust.: –έος Ω* 331 αἰέν H^s 332–392 om. F ad locum iteratum delapsus, suppl. m. rec.: non cito 332 μεταμῶνια G P B Eust.: –μῶλια Ω*. – cf. ad β 98 333 ἄλυεις Ptol 335 κεκοπῶς (nov. Did) Ω: κεκοφῶς Ar. – cf. ad N 60 339 αὖθι G H^s N U Eust.: αὖθις F, αὖτις H M B, αὖτε P

- 340 ὥς εἰπὼν ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας·
βάν δ' ἰέναι διὰ δῶμα, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης
ταρβοςύνη· φᾶν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπτήρσι φαίνων αἶθομένοισιν
ἐστήκειν ἐς πάντας ὀρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
345 ὥρμαινε φρεσὶν ἥσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μάλλον
δυῖη ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἦρχ' ἀγορεύειν,
350 κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλω δ' ἐτάροισιν ἔτευχεν·
“κέκλυτέ μεο, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐκ ἀθρεῖ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἔχει·
ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
355 κακῶ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὐ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἥβαιαι.”
ἦ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσῆα πτολίπορθον·
“ξεῖν', ἦ ἄρ' κ' ἐθέλοις θητευέμεν, εἰ σ' ἀνελοίμην,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς – μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται –
αἵμασιός τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
360 ἔνθα κ' ἐγὼ σίτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
εἵματα δ' ἀμφιέσσαιμι ποσὶν θ' ὑποδήματα δοίην.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κακὰ ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις

342a Hdn ad N 29 343–345 Eudoc. 1726–1728 345 ead. 1355
353 (Ὀδ. ἐς δ.) cf. Epm. α 202 354–355 (x. x.) sch Pind. Pyth. 5.74b
354 (– σ.) Arn ad Ω 522; sch Ξ 174b¹ 357b–358a ApS 33.30 357 (ἀν.) Hsch.
α 4870 359 Erot. λ 1; ApS 17.30; 359a id. 107.31; Suda ε 77 362–364 v. ad ρ
226–228

341 ἰέναι fere P N: ἵμεναι Ω* διὰ Ω*: κατὰ N. – cf. ad 153
343 αἰθομένοισι(ν) 507 t M^a N U: –νη(ι)σι(ν) Ω* 344 ἐστήκειν t H P: –κει G M
B U: εἰστήκειν N Eust.^{yp}: –κει H^{yp} Eust. – cf. ad θ 505 345 γέγοντο 228 t Ω*:
–οιντο G^a H^c, –οιτο M 348 δυῖη Bekker: δύη(ι) Ω Λαερτιάδην Ὀδυσῆα G M^a
B U; cf. ad υ 286 350 γέλω Z (cf. υ 346): –ων Ω. – cf. ad υ 8 ἐτάροισιν G H^{yp}
N U Eust.: ἄρα τοῖσιν Ω* ἔτευχε(ν) G H^{yp} N: ἔτευξεν Ω*: ἔχευεν U 351 μεο
Knight: μευ vel μεῦ t Ω 352 (= ρ 469) om. U; cf. φ [276] ἀνώγει H^{yp}
353 δ' ὅδ' P ἔχει Ω* M^s: ἔχει M 355 κακ Bentley, Barnes: καὶ t Ω 358 τοι
Ω*: οἱ G (ex K 304): τις H^s 360 κ' Ω*: δ' G H^s B 361 δ' H P Eust.: τ' Ω*: om.
B U (εἵματ') θ' H^c M B N Eust.: δ' Ω*

- ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
 βούλει, ὅφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλτον.”
- 365 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἕρις ἔργοιο γένοιτο
 ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἥματα μακρὰ πέλονται,
 ἐν ποίῃ· δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
 καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου
- 370 νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίῃ δὲ παρείῃ·
 εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἳ περ ἄριστοι,
 αἰθωνες μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποιῆς,
 ἥλικες, ἰσοφόροι, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδόνόν,
 τετράγυον δ' εἴη, εἵκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρωι·
- 375 τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηγεκέα προταμοίμην.
 εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
 σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δύο δοῦρε
 καὶ κυνὴ πάγχυαλκος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα,
 τῷ κέ μ' ἴδοις πρῶτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
- 380 οὐδ' ἂν μοι τὴν γαστέρ' ὄνειδίζων ἀγορεύοις.
 ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνῆς·
 καὶ πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἡδὲ κραταιός,
 οὐνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὀμιλεῖς.
 εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαίαν,
- 385 αἰψὰ κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
 φεύγοντι στείνονται διέκ προθύροιο θύραζε.”
 ὣς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μάλλον,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

366 (εἰ –) Procl. ad Hes. Op. 311–312 367 Eudoc. 1880; 367b Hclt. Alleg. 8.7 368–369a Strab. 1.2.4 368a sch Θ 93a¹; sch Thuc. 1.93.2 370 (– κν.) Epm. κ 152; (ποίῃ –) Epm. π 152, τ 4; EtGud 535.50 Stz. 372b EtM 501.3 373 Eudoc. 485; 373a Porph. Il. 196.2 Schr. et ad ι 276; sch P 742; (ἱσ.) ApS 93.1; Hsch. ι 995 375 Strab. 1.2.4; ApS 170.32 382–383 Eudoc. 1895–1896 385–386a sch^{pap} Φ 219–220 (v.98.11 E.)

364 ἔχῃ(ι)ς fere Ω*: –η M: –οις G σὴν Ω*: ἦν M B (ex ρ 228) 370 κνέφαος t Ω* G^s: –εος G M^a 371 ὥπερ ἀρίστω G 374 βῶλος Ω*: χῶρος G H^c U 375 ὦλκα, cf. ad N 707 380 οὐδ' αὖ H^c 383 παρ Ω*: δῆ G: om. U οὐκ ἀγαθοῖσιν 508 t Ω*: οὐτιδανοῖσιν G U (cf. A 231) 386 φεύγοντι στείνονται sch Z Ω*: –οντες –οιτε M^a B: –οντες –οιτο t προθύροιο Ar Ω*: μεγάραιο Rhi H^{yp} Eust. 388 χαλεπὴν ἡνίπαπε μῦθω N (= B 245)

- “ἂ δειλ’, ἥ τάχα τοι τελέω κακόν, οἶ’ ἀγορεύεις
 390 θαρσαλέως πολλοῖσι μετ’ ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
 ταρβείς· ἥ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἥ νύ τοι αἰεὶ
 392 τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμῶνια βάζεις;”
 394 ὡς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 395 Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
 Εὐρύμαχον δείσας· ὃ δ’ ἄρ’ οἶνοχόον βάλε χεῖρα
 δεξιτερὴν· πρόχοος δὲ χαμαι βόμβησε πεσοῦσα,
 αὐτὰρ ὃ γ’ οἰμῶξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίησιν.
 μνηστῆρες δ’ ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
 400 ὧδε δέ τις εἵπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “αἶθ’ ὦφελλ’ ὃ ξείνος ἀλώμενος ἄλλοθ’ ὀλέσθαι
 πρὶν ἐλθεῖν· τῷ οὐ τι τόσον κέλαδον μεθέηκεν.
 νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι δαιτός
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἥδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.”
 405 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπ’ ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο·
 “δαιμόνιοι, μαίνεσθε καὶ οὐκέτι κεῦθετε θυμῷ
 βρωτῶν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὕμμ’ ὀροθύνει.
 ἀλλ’ εὖ δαισάμενοι κατακείμετε οἴκαδ’ ἰόντες,
 ὅππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ’ οὐ τιν’ ἐγὼ γε.”
 410 ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 412 τοῖσιν δ’ Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 414 “ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δῆ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίω
 415 ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαῖνοι.
 μῆτ’ ἔτι τὸν ξείνον στυφελίζετε μῆτέ τιν’ ἄλλον

394 (σφ.) ApS 147.27; Hsch. σ 2867 396b Arn ad Φ 37 397 (πρ.) Hsch. π
 4099 406–407a Dio Prus. 32.75 414–416 Eudoc. 682–684

390 θαρσαλέως Ω* H^s: -έος G H 392 pergit F (v. ad 332–391) μεταμῶλια
 F H^s M^s N 393 ἥ ἀλύεις ὅτι Ἰρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην (= 333) add. H P M B:
 abest ab 507 Ω* 402 πρὶν τ’ (an γ’?) H^c τόσ(σ)ον Ω*: πολὺν G F (cf. I 547)
 μεθέηκεν fere Ω: μετέθηκεν ‘omnes’ Didymi 403 πτωχῶν g^v Ω*: -χῶι Eust.:
 -χὸν M οὐδ’ ἔτι Cauer, cf. ad A 575 404 ἥδος Hdn Ω*: ἥδος (Trypho) H^a
 B^{uv}: εἶδος g^v 407 οὐδὲ t Ω: ἦδε 509 θεῶν 509 Ω*: θεός (cf. E 191) N Eust.
 409 εἴ ποτε H 413 Νίσου φαίδιμος υἱός Ἀρητιάδαο ἀνακτος (= π 395) add. F
 P B: abest ab 509 Ω* 415 χαλεπομε[νος 509^a 416 μῆτ’ ἔτι Vind. 5: μῆτέ τι
 Ω

- δμῶν, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
 ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
 420 τὸν ξεῖνον δ' εἰῶμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσσῆος
 Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἔκετο δῶμα.”
 ὥς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπεν.
 τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἥρως,
 κήρυξ Δουλιχειύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
 425 νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἳ δὲ θεοῖσιν
 λείψαντες μακάρεσσι πῖον μελιθδεά οἶνον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 βᾶν ῥ' ἰέναι κείοντες ἐὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.
 τ αὐτὰρ δ' ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο διὸς Ὀδυσσεύς,
 μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα κατθήμεν εἴσω
 5 πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστήρας μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
 ‘ἐκ καπνοῦ κατέθηχ’, ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐώικει,
 οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ κατήικισται, ὅσσον πυρὸς ἔκετ' αὐτμή.
 10 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μέζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
 μή πως οἶνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
 ἀλλήλους τρώσῃτε καταισχύνητέ τε δαῖτα
 καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.”
 ὥς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπειθήτο πατρί,
 15 ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 “μαῖ', ἄγε δὴ μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναικάς,

423 Hsch. η 874 τ 7–13 cf. ad π 288–294; 7–8 + 10–12a + 13 (αὐτ. –)
 Demetr. Eloc. 107

420 δ' εἰῶμεν N (cf. φ 260, B 132, al.): δ' εῶμεν fere P M B, δὲ εῶμεν G F
 H U: δε θ εῶμεν 509 μεγάροις Ὀδυσσῆος Ar Ω: -ροισιν ἔκηνον Rhi (cf. π 314)
 426 λείψαντες 509 G F U Tz: σπείσαντες Ω*. – cf. ad I 657 428 ῥ' Ω*: δ' 509
 H P ἰέναι X: ἔμεναι Ω τ 4–12 (~ π 285–293) asteriscis notantur in H; cf.
 sch/Eust. 8 οἷά ποτε Ω: οἷς τὸ πάρος τ 9 κατή(ι)κισται ὅσσον fere Ω (ὅσον B
 U): κατη(φ)εἰκισται ὅσον Herwerden Qu. 50 10 δ' ἔτι Ω* H^c: δέ τι G^c F H
 μεῖζον t Ω ἐνὶ Ω: ἐπὶ t 12 τε Ω* (τ erasum in H): δὲ M^s N U: om. P

- ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρός
καλά, τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδῃ
πατρός ἀποικοιχόμενοι· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
20 νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν' οὐ πυρὸς ἴξῃτ' αὐτμή.”
τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
“αἶ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο
οἴκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;
25 δμωιάς δ' οὐκ εἶας προβλωσκέμεν, αἶ κεν ἔφαινον.”
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδδα·
“ξείνος ὄδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
χοίνικος ἄπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθῶς.”
ὧς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
30 κληῖσεν δὲ θύρας μεγάρων εὐ ναιεταόντων.
τῷ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
ἐσφόρεον κόρυθ' αἶ τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας
ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
χρύσειον λύχνον ἔχουσα φάος περικαλλῆς ἐποίει.
35 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν δν πατέρ' αἰψα·
“ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι.
ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλαί τε μεσόδμοι
εἰλάτιναί τε δοκοὶ καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο.
40 ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.”
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“σίγα καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μῆδ' ἐρέεινε·

23 Porph. ad Marcellam 5 27–28a ApS 34.4 (Hld fr. 17); (ὅς –)–28a id. 168.22 (Hld fr. 51); [Plut.] Hom. 2.23.3; Choer. in Thd. i.293.29 28 (χ.) Arn ad Λ 147 30 Eudoc. 2272 34 A.P. 9.381.4 (cento); 34a ApS 109.16; Clem. Protr. 35.2; EtM 565.40; EtGud 43.19 Stf.; (– περ.) sch^D B 565; (λ.) Arn ad Λ 147; Hsch. λ 1477 36 Eudoc. 1917 37 ApS 67.26; ApD Coni. 257.16; (μεσ.) ApS 111.26; Hsch. μ 916 40 + 42–43 Plut. fr. 207 S. 40 w40.2; 40a Plut. Mor. 762e 42 [Plut.] Hom. 2.149.5; Eudoc. 262

17 καταθείομαι (cf. 20) Ω*: –ομεν F N 20 ἴξῃτ' Ω* (ἤξ- M^{yp}), ἴξῃτ' P: ἴκετ' (ex 9) F H^{yp} M B 23 κτήματα Ω: ἔμπεδα (ex β 227) t 25 κεν Ω*: περ G: κε φάεινον van Leeuwen, cf. σ 308, 343 30 θαλάμων U 31 Ὀδυσ(σ)εὺς 241 Ω*: (–ντε) πατήρ F 34 φῶως t H^{yp} (ἐν τισι) 37 μεγάρων 510 tt Ω*: μεγάλοι G 40 θεός 510 w40 t* Ω: θεῶν Plut. fr.

- αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
 45 ὄφρα κ' ἔτι δμωιάς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
 ἢ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.”
- ὥς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διέκ μεγάραιο βεβήκει
 κείνῳ ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
 ἔνθα πάρος κοιμᾶτο, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
 50 ἔνθ' ἄρα καὶ τότε ἔλεκτο καὶ Ἡῶ δι' αὖν ἔμιμνεν.
 αὐτὰρ δ' ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
 ἢ δ' ἔν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
 Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἢ ἐκ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.
 55 τῇ παρὰ μὲν κλισίῃν πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἐφίζεν,
 δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ, ἣν ποτε τέκτων
 ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρήνυν ποσὶν ἦκεν
 προσφυέ' ἐξ αὐτῆς· ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
 60 ἦλθον δὲ δμωιαί λευκῶλενοι ἐκ μεγάραιοι·
 αἱ δ' ἀπὸ μὲν σίτον πολὺν ἥριον ἠδὲ τραπέζας
 καὶ δέπα', ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·
 πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλλον, ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
 νήησαν ξύλα πολλὰ, φῶς ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι.
 65 ἢ δ' Ὀδυσῆ' ἐνέειπε Μελανθῷ δευτέρῳ αὐτίς·
 “ξείν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
 δινεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπεύσεις δὲ γυναιχίας;
 ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·

43 Pl. Leg. 904e (> Eus. PE 12.52.28); 43a sch Pind. Pyth. 1.3a 44 Epm. λ 39; 44a Hdn ad A 302 48a Did ad A 606 53–54 v. ad ρ 36–37 55 (– κάτ.) ApS 100.16; (χλ.) Hsch. κ 3015 56 (ὄν ποτε –)–57a sch H 220a¹ 61 Arn ad Ω 476; (ἀπὸ –)–62 (καὶ δ.) Ath. 12a 64 EtM 565.39; EtGud 43.18 Stf.; (θέρ.) ApS 87.18; Hsch. θ 343 67b ApS 121.30; Hsch. ο 1008

43 αὕτη tt sch Z Ω*: αὐτῇ G F H^c Eust.¹⁰ 45 κ' ἔτι H: κέ τι G B N U, κέ τοι M: δ' ἔτι P: ἔτι F 51 ἐν προδόμῳ U 54 ἢ 130 H^r N U Tz Eust.: ἢ δὲ Ω*, ἢ δὲ P. – cf. ad ρ 37 55 ἐφίζεν Bekker: ἐφίζε P: ἐφίζε(ν) Ω* 56 ἦν 511 Ω: ὄν t 58 ὅθ' Ω*: ὅ δ' M, ὅ δ' B 61 ἦ(ι)ρεον 511 Hdn tt Z Ω: αἶρεον Ar 62 δέπα' P: δέπα t Ω* (δέπα Hdn). – cf. ad ο 466 64 φῶς Ω*: φός G P: φός τ' EtM, φῶς τ(ε μὲν) t* 67 ὀπιπ(τ)εύσεις H N U Eust.: –εύεις tt Ω*

- ἢ τάχα καὶ δαλῶι βεβλημένος εἴσθα θύραζε.”
- 70 τὴν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “δαιμονίη, τί μοι ᾧδ’ ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῶι;
 ἦ ὅτι οὐ λιπόω, κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἶμαι,
 πτωχεύω δ’ ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
 τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασιν.
- 75 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
 ὄλβιος ἀφνειόν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτηι
 τοίω ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτεο κεχρημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλὰ τε πολλὰ
 οἶσί τ’ ἔϋ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
- 80 ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γὰρ πού·
 τῷ νῦν μὴ ποτε καὶ σύ, γύναι, ἀπὸ πάσαν ὀλέσσης
 ἀγλαίην, τῇ νῦν γε μετὰ δμωίῃσι κέκασσαι,
 ἦν πῶς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνηι,
 ἦ’ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
- 85 εἰ δ’ ὁ μὲν ὥς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν,
 ἀλλ’ ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκῃτι,
 Τηλέμαχος· τὸν δ’ οὐ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 λήθει ἀτασθάλλους’, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.”
- ὥς φάτο· τοῦ δ’ ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
- 90 ἀμφίπολον δ’ ἐνένιπεν ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζεν·
 “πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδεές, οὐ τί με λήθεις
 ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.

69 (– εἶ.) Arn ad Φ 424 73 Cent. Par. 21.42; 73b v. ad Z 85; adde ApD Adv. 184.19; sch Y 127; sch Pind. Pyth. 4.188a 76 (π. –) Arist. EN 1122a27 82 ApS 4.8 86b [Plut.] Hom. 2.202.3 91–92 ApS 31.7; Eudoc. 1683–1684 91a ApS 127.30; Hsch. π 424 92 (ἀν.) Hsch. α 4432

72 ὅτι οὐ λιπόω sch Z H^f M^{yp} Eust., ὅττ’ οὐ λιπόω N U: ὅττι ρυπόω (ex ψ 115) G, ὅτι ρυπόω B, ὅτι δὴ ρυπόω H^a P M, ὅτι τοι ρυπαρά F 73 ἐπείγει tt Ω* (= Z 85): ἰκάνει G M^{yp} B^{yp}. – cf. ad Θ 103, Ψ 623 77 (= ρ 421) om. D, del. Knight ὅτεο dedi: ὅτευ fere Ω 79 οἶσί [130] G B N: οἶσιν Ω* εὐ N: εὖ sive εὐ Ω*. – cf. ad ρ 423 81 πᾶσαν Ω*: πᾶμπαν H^c 82 ἀγλαίην τῇ(ι) fere Ω (τὴν F H^c U): –ιη τῇ 130: –ίαις τῇς t 83 ἦν Ar M^{yp}: μὴ “τὰ εἰκαιότερα”, 512 Ω 84 ἔλθῃ(ι) F M^f B N U: –οι (~ π 101) Ω* 86 ἤδη 512 Ω: ἦτοι 130 91 ἀδδεές tt G H M N: ἀδεές 130 Ω*. – cf. ad Θ 423 λήθεις tt Ω*: λήσεις P

- πάντα γὰρ εὖ ἤϊδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμέ' ἔκλυες αὐτῆς,
ὥς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
95 ἀμφὶ πόσι εἵρεσθαι, ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.”
ἦ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμῖν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
ᾧ φρα καθεζόμενος εἵπηι ἔπος ἡδ' ἐπακούσῃ
ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.”
100 ὥς ἔφαθ'· ἡ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρουσα
δίφρον εὐξέστον, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
ἐνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
“ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
105 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆες;”
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
νεικέει· ἡ γὰρ σεο κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει,
ὥς τέ τε' ἡ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεοῦδῆς
110 ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων
εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
πυροὺς καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῶι,
τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃι ἰχθύς

97 (φ. -) Epm. κ 147 107-111 Eudoc. 1315-1319 (110 etiam 1339)
108b Philod. De bono rege xlii 9 109 + 111-114 Them. Or. 15.189a; 109 +
111-113 Pl. Resp. 363b; 109 (ὅς -) + 111-114 Philod. De bono rege iv 1;
(ὅς -) + 111a Plut. Mor. 780f 111 ApS 36.19; (εὐδ.) Hsch. ε 6758; (ἀν.) id. α
5012 111b-112 Philod. De bono rege xxx 27 113b Choric. 98.5

93 εἵδησθ' U ἐμέ' Fick post Knight: ἐμεῦ Ω αὐτῆς Ω, sed φωνῆς ss. M
quasi staret αὐδῆς (cf. δ 831) 95 πόσι Bekker (-ι Knight): -ει Ω. - cf. ad λ
430, ρ 555 98 ἐπακούσῃ(ι) 130 Ω* (-σαι M B): ὑπ- P 101 αὐτῷ(ι) 130^s G F N
U: -τοῦ (cf. 97) 130 Ω* 105 εἰς Ω 108 σεο Knight: σεῦ P, σεῦ Ω*: σε t
109 τεο Knight, τε' Fick: τεῦ F, τεῦ tt Ω* ἦ, cf. ad B 289 110 om. tt praeter
Eudoc. 113 τίκτει(ι) tt* H^c M^s N U: -ει Them. Ω* ἔμπεδα Ar tt Ω: ἄσπετα
Rhi μῆλα (nov. Did) tt* Ω*: πάντα Ar Them. B U παρέχῃ(ι) Pl. Ω*,
παρρεχῃ Philod.: παρέχει t* F H Eust.

- ἐξ εὐηγεσίης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
 115 τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα σῶι ἐνὶ οἴκῳ,
 μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
 μή μοι μάλλον θυμὸν ἐνιπλήσης ὀδυνάων
 μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρῆ
 οἴκῳ ἐν ἄλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
 120 ἦσθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεῖ,
 μή τίς μοι δμῳῶν νεμεσήσεται, ἥ ἐ σὺ γ' αὐτή,
 φῆι δὲ δακρυπλῶειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 “ξείν', ἦτοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν εἰδὸς τε δέμας τε
 125 ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κείνός γ' ἔλθων τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεῦσι,
 μέζον κε κλέος εἶη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὔτῳ.
 νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 130 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἔπι κρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὕληντι Ζακύνθῳ,
 οἳ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
 οἳ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι οὔθ' ἱκετάων
 135 οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἕασιν,

114a Philox. fr. 404; (εὐη.) ApS 78.29; Hsch. ε 6822; 114b ApS 43.10; Hdn ad θ 329; sch v 45, σ 133; EtM α 1763 122 [Arist.] Probl. 30.1 953b12; (δακρ.) Hdn ad A 357 127 ApS 28.30; sch Σ 383c; (ἀμφ.) Hsch. α 4089; (β. ἄ.)–128 (– ἐμὸν) Philod. De bono rege xlii 11 128 Eudoc. 201, 1204 129 Philox. fr. 451

114 om. P εὐηγεσίης Ar tt Z Ω*, εὐήγ- Callistr (ap. EtG): “κακῶς δὲ οἱ σὺν τῷ ρ γράφοντες, εὐηγεσίης” sch^M: εὐηργ- H^c Eust.^{yp}: εὐεργ- G M: εὐαργ- Toup Emend. in Suid. et Hesych. I 240–241 (ed. Oxon. 1790): εὐηγρ- Nauck αὐτοῦ tt Ω* M^{yp}: –τῷ M N U: –τῆς G 116 μηδ' ἐμὸν (nov. Did) Ω: μηδέ μοι Ar 121 δμῳῶν Ar Hdn N, δμῳῶν fere Ω*: δμῳῶν G: δαναῶν U ἥ ἐ σὺ γ' H P U Eust.: ἥ ἐ σὺ G F N: ἥ σὺ περ M B 122 δακρυπλῶειν Ω*, δάκρυ πλῶειν F U: fort. praestat –πλῶειν 126 ἦεν H: ἦεν Ω*: ἦι van Leeuwen. – cf. ad σ 253 128 μεῖζον t Ω 129 ἐπέσ(σ)ευε(v) t Ω*: ἐπέκλωσεν G F. – cf. ad σ 256 130–133 (~ α 245–248, π 122–125) ath. Ar, “ἐν δὲ τοῖς πλείστοις οὐδὲ ἐφέροντο” 134 οὔθ' Ω*: οὐδ' F 135 del. Knight

- ἀλλ' Ὀδυσῇ ποθέουσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
 οἷ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
 φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων,
 στησαμένην μέγαν ἰστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
 140 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον·
 'κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 μίμνεντ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φᾶρος
 ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται,
 Λαέρτην ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 145 μοῖρ' ὀλοή καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο,
 μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσῇσι,
 αἳ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται πολλὰ κτεατίσσας·
 ὥς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνηρ.
 ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἰστόν,
 150 νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.
 ὥς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι
 {μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματὰ πόλλ' ἐτελέσθη},
 καὶ τότε δὴ με διὰ δμωιάς, κύνας οὐκ ἀλεγοῦσας,
 155 εἶλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν.
 ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
 νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον οὔτε τιν' ἄλλην
 μῆτιν ἔθ' εὐρίσκω. μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆς
 γήμασθ', ἀσχαλάαι δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
 160 γινώσκων· ἦδη γάρ ἀνὴρ, οἷός τε μάλιστα
 οἴκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς ὄλβον ὀπάζηι.

136a sch Δ 384c 138 Procl. in Crat. 44.15, in Remp. ii.280.8, 298.24
 157–159 (γῆμ.) Porph. ad δ 1 158b–159 (γῆμ.) id. ad α 285

136 Ὀδυσῇ Ar t (cf. ad Δ 384, O 339): Ὀδυσ(σ)ῆα (nov. Did) Ω: an
 Ὀδυσέα? ποθέουσα Ar t M B: ποθεῖσα w18 Ω*, ποθοῖσα P^r. – cf. Chantr. I
 34, 62, 224 137 δόλον G U 138 φρεσὶ Ω* M^{yp}: μέγα (ex ι 381) t G M B
 139 στησαμένη(ι) ... ὑφαίνειν Ar F N (–μένην Naber Qu. Hom. 90): –μένη ...
 ὑφαίνον (nov. Did) Ω* (cf. β 94) 143 μεταμῶλια F M; cf. ad β 98
 144 ὁππότε N 147 κῆται N; cf. ad β 102 150 ἀνλύεσκον Ar 153 abest ab
 G^a U; cf. ad β 107a 155 ὁμόκλησάν τ' G, –κλήσαντ' F 158 ἐφευρίσκω t F
 μάλα t Ω*: ἄμα G 161 ὄλβον H P M B Eust.: κῦδος G F H^{yp} N Eust.^{yp}, κῆδος
 U ὀπάζηι(ι) H P: –ζοι Ω*: –ζοι Z^λ H^s M^c N

ἀλλ' Ὀδυσῇ ποθέουσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
 οἷ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
 φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων,
 στησαμένη μεγαν ἰστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
 140 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον·
 'κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 μίμνεντ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φᾶρος
 ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται,
 Λαέρτηι ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 145 μοῖρ' ὀλοή καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο,
 μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσῇσι,
 αἳ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται πολλὰ κτεατίσσας·
 ὥς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἰστόν,
 150 νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.
 ὥς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι
 {μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη},
 καὶ τότε δὴ με διὰ δμωιάς, κύνας οὐκ ἀλεγοῦσας,
 155 εἶλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν.
 ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
 νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον οὔτε τιν' ἄλλην
 μῆτιν ἔθ' εὐρίσκω. μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆς
 γήμασθ', ἀσχαλάαι δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
 160 γινώσκων· ἦδη γὰρ ἀνὴρ, οἷός τε μάλιστα
 οἴκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς ὄλβον ὀπάζηι.

136a sch Δ 384c 138 Procl. in Crat. 44.15, in Remp. ii.280.8, 298.24
 157–159 (γῆμ.) Porph. ad δ 1 158b–159 (γῆμ.) id. ad α 285

136 Ὀδυσῇ Ar t (cf. ad Δ 384, O 339): Ὀδυσ(σ)ῆα (nov. Did) Ω: an
 Ὀδυσέα? ποθέουσα Ar t M B: ποθεῖσα w18 Ω*, ποθοῖσα P^r. – cf. Chantr. I
 34, 62, 224 137 δόλον G U 138 φρεσὶ Ω* M^{yp}: μέγα (ex ι 381) t G M B
 139 στησαμένη(ι) ... ὑφαίνειν Ar F N (–μένην Naber Qu. Hom. 90): –μένη ...
 ὑφαίνον (nov. Did) Ω* (cf. β 94) 143 μεταμῶλια F M; cf. ad β 98
 144 ὅπποτε N 147 κῆται N; cf. ad β 102 150 ἀνλύεσκον Ar 153 abest ab
 G^a U; cf. ad β 107a 155 ὁμόκλησάν τ' G, –κλήσαντ' F 158 ἐφευρίσκω t F
 μάλα t Ω*: ἄμα G 161 ὄλβον H P M B Eust.: κῦδος G F H^{yp} N Eust.^{yp}, κῆδος
 U ὀπάζηι(ι) H P: –ζει Ω*: –ζοι Z^λ H^s M^c N

- ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἶπὲ τεδὸν γένος, ὀππότεν ἐσσί·
οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης.”
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
- 165 “ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οὐκέτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἡ μὲν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
πλείοσιν ἢ ἔχομαι· ἡ γὰρ δίκη, ὀππότε πάτρης
ἥς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσπον χρόνον ὅσπον ἐγὼ νῦν,
170 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἅστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάεις.
Κρήτη τις γαί' ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
καλὴ καὶ πείρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἀνθρωποὶ
πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐνενήκοντα πόλεις.
175 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί,
ἐν δ' Ἑτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κῦδωνες
Δωριεὲς τε τριχᾶϊκες δῖοι τε Πελασγοί.
τῆσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς μεγάλῃ πόλιν, ἐνθά τε Μίνως

163 ApS 38.32; Clem. Protr. 38.1, Str. 2.124.3; Sext. Math. 11.161; Eudoc. 1100; sch Pl. Remp. 544d; (– παλ.) ApS 127.2; cf. Hsch. o 1558; EtM 647.18; 163a sch α 173a; (ἀπὸ δρ. οὐδ' –) Pl. Apol. 34d, cf. Remp. 544d; (παλ.) Hsch. π 140 166 ApS 55.18 172–174a Porph. Il. 189.17 Schr. 172–173 (– περ.) Demetr. Eloc. 113 172a Arn ad γ 287; Iul. Or. 8.251a; 172b Aristid. Or. 27.8 173 (ἐν –)–174 Porph. Il. 48.27 Schr.; 173 (ἐν –)–174a sch N 452b 174 Porph. Il. 148.27 Schr.; 174b [Pl.] Min. 319b 175–177 Strab. 5.2.4, 10.4.6 176–177 sch DThr 463.14 176 sch Theoc. 7.12a; (Ἑτ.) ApS 78.12; Hsch. ε 6545 177 ApS 155.4; St. Byz. δ 149 (ii.108 B.); 177a Porph. Hom. 14.17 Sod.; (τρ.) Hsch. τ 1460; sch X 132c 178–179 [Pl.] Min. 319b; Nicol. FG rH 90 F 103aa; Paus. 3.2.4; Philop. De aetern. mundi 18.8; EtM 343.30, cf. 24; (ἐνθα –)–179 Strab. 10.4.8 (Ephor. FG rH 70 F 147); ApS 68.12

163 παλαιφάτου tt* sch Ω: –φάγου Apio^{uv} (ApS 127.1) Hsch. quidam ap. sch/Eust.: –φύτου quidam ap. Hsch.^o 163a ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐσσί [(cf. δ 63) resp. Pl. Apol.(?) Clem. Protr. Sext. 165 (= 262) om. P 167 μὲν... δώσεις Z Ω*: κε ... δοίης P 168 ἡ Ω*: ἡ γ' M 171 ita Ω* (cf. η 243, ο 402): ἀλλὰ καὶ ὥς τὸν μῦθον ἐνισπῆσω, σὺ δ' ἄκουσον (cf. ε 98, μ 37) N Eust. (1859.60) 172 μέσῳ(ι) tt* Ω: μέση Aristid.(?) 174 ἐνενήκοντα (cf. B 602) t* Z Ω*: ἐνεννή- B^c: ἐννενή- M^c: ἐννή- Porph. U²: ἐνηνή- Wilamowitz Heimk. 41 n.1 178 τῇ(ι)σι tt* Z Ω*: τοῖσι Nicol. M B Eust. Κνωσὸς Z G Tz, –σω Philop.^{cod}. –σὸς tt* Ω*. – cf. Il. praef. xxxii τε tt* Ω: δὲ Strab. Philop. Z

- ἐννέωρος βασίλευε, Διὸς μεγάλου ὀαριστῆς,
 180 πατρός ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος·
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίχτε καὶ Ἰδομενῆα ἀνακτα.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
 ὦιχεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
 ὀπλοτέρος γενεῇ, ὃ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
 185 ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμεν καὶ ξείνια δῶκα·
 καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἰς ἀνέμοιο
 ἰέμενον Τροίηνδε, παραπλάγχθασα Μαλειῶν·
 στήσῃ δ' ἐν Ἀμνισῶι, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυΐης,
 ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόγις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
 190 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μετάλλα ἄστυδ' ἀνελθών·
 ξείνον γὰρ οἱ ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν αἰδοῖόν τε·
 τῶι δ' ἤδη δεκάτῃ ἢ ἑνδεκάτῃ πέλεν ἡὺς
 οἰχομένωι σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα
 195 ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
 καὶ οἱ τοῖς ἄλλοις ἐτάροις, οἱ ἅμ' αὐτῶι ἔποντο,
 δημόθεν ἄλφιτα δῶκα καὶ αἶθοπα οἶνον ἀγείρας
 καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι, ἵνα πλησαίαιτο θυμόν.
 ἔνθα δυώδεκα μὲν μένον ἤματα δῖοι Ἀχαιοὶ·
 200 εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
 εἶα ἵστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὥρορε δαίμων·

179 Strab. 16.2.38; Oenom. (p.28 Vall.) ap. Eus. PE 5.19.2; cf. Clem. Str. 2.20.3; sch Eur. Hipp. 98; Steph. CAG xxi(2).297.12; 179b Plut. Mor. 776e; Porph. Abst. 2.52; (Δ. ὄαρ.) Plut. Thes. 16.3; Dio Prus. 4.39; Clem. Protr. 112.2; Excerpta philos. An. Par. iv.396.14; (ὄαρ.) Procl. Theol. Plat. 1.10 183b Hdn ad X 51; (Αἴ.) cf. Lyc. 432 188a ApD Pron. 59.4; cf. Hdn ad A 535, Δ 3; (Α.) cf. Choer. Orth. 172.12 200 (– ἄν.) Porph. Hom. 13.3 Sod. 201 Eudoc. 130

179 ὀαριστῆς tt* G H U Eust.: –τύς An. Par. H^s Ω*, –τεύς N 180 ἐμείο F; cf. ad Ξ 118 181 δ' ἐμὲ τίχτε H P U: δ' ἔμ' ἔτικτε N: δέ μ' ἔτικτε Ω* 183 κλυτὸν (cf. ι 364) sch G^a H P M^c U Eust.: –ὸς t Z^Δ Ω* 184 γενεὴν P ἄρα Ω*: ἅμα N U. – cf. ad B 707 188 Ἀμνισῶ(ι) ApD Choer. Z N: –ισσῶ(ι) Ω*: –εισῶι G: –ησῶ(ι) t* F M^s 189 μόγις F: μόλις Ω*. – cf. ad Φ 417 191 οἱ Ω*: μιν F 192 πέλεν F H P U: γένετ' G: ἦν M B N 193 σὺν Ω*: ἐν P 197 ἀγείρας F N Eust.: ἀείρας Ω* 198 ἱρεύσασθαι F (–σται) H^a N: ἱερ- Z Ω* 200 γαίης G N

- τῇ τρεῖσκαίδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε, τοὶ δ' ἀνάγοντο.”
 ἴσχε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
 205 ὥς δὲ χιῶν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
 ἦν τ' Εὐρος κατέτῃξεν, ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύῃ,
 τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 ὥς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δάκρυ χεούσης,
 κλαιούσης ἐὼν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 210 θυμῷ μὲν γοώωσαν ἔην ἐλέαιρε γυναῖκα,
 ὀφθαλμοὶ δ' ὥς εἰ κέρα' ἔστασαν ἡδὲ σίδηρος
 ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὃ γε δάκρυα κεύθην.
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 ἐξαυτὶς μιν ἔπεσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 215 “νῦν μὲν δὴ σεο, ξεῖνε, οἴῳ πειρήσεσθαι,
 εἰ ἐτεδὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ξεινίσας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὥς ἀγορεύεις.
 εἰπέ μοι, ὅπποῖ' ἄσσα περὶ χροῖ' εἴματα ἔστο,
 αὐτός θ' οἶος ἔην, καὶ ἐταίρους, οἳ οἱ ἔποντο.”
 220 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
 εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἐεικοστὸν ἔτος ἐστίν,

202 (τρ.) Hdn ad O 678 203 Strab. 1.2.9; D.H. Lys. 18; Arn ad χ 31; Plut. Mor. 347e; EtM 476.39; (– ἐτ.) Arn ad Π 41; (– λ.) Porph. ad γ 20; Suda ι 642; 203a Hdn ad Δ 235; (ἴσχε) ApS 92.35; Hsch. ι 932, cf. 941 205–208 Hermog. Meth. 416.14 R.; Eudoc. 2179–2182 205 Cocondr. 241.21; 205a, 206a, 207a, 208 Porph. Hom. 125.24 Sod. 208–212 Plut. Mor. 442d 208 (– π.) ApS 152.9; Epm. π 125 209 (ἐὼν ἄ. π.) sch Soph. El. 1137 210–212a Plut. Mor. 506a 211 [Plut.] Hom. 2.135.6; Cent. Par. 21.35; (– ἔστ.) sch Eur. Med. 922 218 ApS 45.10

202 τρεῖσκαίδεκάτῃ M: τρισκ- t Ω* τρ. καὶ δ. divisim quidam ante Hdn (t), et sic P 205 ἐν tt* Ω: ἐπ' Eudoc. ὄρεσ(σ)ι(ν) tt Ω*: -εσφιν F 211 κέρα sive κέρα', cf. ad Δ 109 213 τάρπη Z; cf. ad 251, φ 57 215 σεο Knight: σευ 99 Ω*: σε G P ξεῖνέ γ' Ω: γ' del. Ahrens πειρήσεσθαι Z Ω*: -ηθῆναι P 216 εἰ δ]η κεῖθι πλεοντα [99 218 ita Z Ω, εἶπε [242: εἶπ] ἀγε μοι ποι ασσα [99 220 τη]ν δ ἀπαμειβετ εἰπειτ[α 99 221 τόσσον 99 Ω*: τι τόσον B 222 εἰπέμεν 130 Ω: εἶπ]ειν 99. – cf. ad H 387, ω 262 οἱ Ω* H^{yp}: μοι H P: τοι G: τοδ 99 (cf. ω 309, Ω 765)

- ἐξ οὗ κείθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
αὐτὰρ τοι ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
225 χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,
διπλὴν· ἐν δ' ἄρα οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἑλλόν
ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
230 ὥς οἱ χρύσειοι ἐόντες ὃ μὲν λάε νεβρόν ἀπάγχων,
αὐτὰρ ὃ ἐκφυγέειν μεμαῶς ἤσπαιρε πόδεσσιν.
τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῖ σιγαλόνετα
οἶόν τε κρομύοιο λοπὸν καταῖσχαλέοιο·
τῶς μὲν ἔην μαλακός, λαμπρὸς δ' ἦν ἡέλιος ὥς.
235 ἦ μὲν πολλάι γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
{ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆμιν·}
οὐκ οἶδ' ἢ τάδε ἔστο περὶ χροῖ οἴκοθ' Ὀδυσσεύς,
ἢ τις ἐταίρων δῶκε θεῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
ἢ τίς που καὶ ξείνος, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς
240 ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοιοί.
καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
καλὴν πορφυρέην καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον εὐσσέλμου ἐπὶ νηός.
καὶ μὲν οἱ κήρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ

225a id. 124.3 227 EtM α 2080; 227a ApS 47.17; Synag. δ 244; Phot. Lex. δ 514; Suda δ 878; EtG α 1405; 227b ApS 127.34; sch Σ 400c 228–229a sch β 10c 228 (– ἔχε) sch Aesch. Cho. 232; 228b ApS 66.33; EtM 332.1 229a Porph. ad N 443/571, Σ 572; Epm. α 219; EtG α 397/EtM α 763 et 563.53; (λ.) ApS 107.15; Hsch. λ 472 230 (λ. –) Orio 21.17 (Philox. fr. 428) 233 Gal. iii.787 K.; (– λ.) resp. Theopomp. com. fr. 34 K.–A.; Hdn ad E 638 (Philox. fr. 408); EtM 569.51 234 Eudoc. 281; 234a Epm. ε 156; 234b [Plut.] Hom. 2.105.1 242 (τ.) ApS 151.8; Hsch. τ 538 244 Eudoc. 367

223 ἐξ οἴῳ 99 G^s F H P M^{yp}: μέσφ' ὅτε 130 242 Ω*. – cf. ad ω 310 224 τοι 99 Ω*: ἐγὼν F 226 ἐν δ' ἄρα 99 G: αὐτὰρ 130 Ω* οἱ 99 Ω* H^{yp}, οἱ M: τοι (~ 224) 130 H P 227 δαίδαλον tt* Ω: –λα EtM F² 229 λάων Ar Crates 130 tt* Z Ω: λαβών Porph. 230 ἐόντες N: ὄντες 130 Ω* (fort. recte, cf. η 94, τ 489) 233 λοιπὸν 130 tt* Ω: λέπος (= gl. in sch) Gal. καταῖσχαλέοιο Ω* (in H subest hyphen; κατίσχνου P^{el}): κάτα ἰσχ- Gal. B, κατὰ ἰσχ- N Eust. 236 seclusi: habent 28 130 Ω 237 ἢ Bekker: εἰ 130 Ω τάδ' ἔεστο M, τάδ' ἔεστο N 243 ἀπόπεμπον F 244 καὶ μὴν t

- 245 εἶπετο· καὶ τὸν τοι μυθήσομαι, οἶος ἔην περ.
 γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος·
 Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσχε· τίεν δέ μιν ἑξοχὸν ἄλλων
 ὦν ἐτάρων Ὀδυσσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἤιδει.”
 ὥς φάτο· τῇ δ' ἔτι μάλλον ὕφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο
 250 σήματ' ἀναγνούσῃ τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 καὶ τότε μιν μῦθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 “νῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινός,
 ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσῃ αἰδοῖός τε·
 255 αὐτὴ γάρ τάδε εἶματ' ἐγὼ πόρον, οἳ' ἀγορεύεις,
 πτύξας' ἐκ θαλάμου, περόνην δ' ἐπέθηκα φαεινὴν
 κείνῳ ἄγαλμ' ἔμεναι. τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτὶς
 οἴκαδε νοστήσαντα φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·
 τῷ ῥα κακῇ αἵσῃ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς
 260 ὦιχετ' ἐποφόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.”
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν
 τῆχε πόσιν γοόωσα. νεμεσσωμαί γε μὲν οὐδέν·
 265 καὶ γὰρ τίς τ' ἄλλοιον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
 κουρίδιον, τῷ τέκνα τέχῃ φιλότῃ μιγείσα,
 ἦ' Ὀδυσῆ', ὃν φασὶ θεοὶς ἐναλίγκιον εἶναι.
 ἀλλὰ γόου μὲν παύσαι, ἐμείο δὲ σύνθεο μῦθον·
 νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπιχεύσω,

246 Gal. viii.774 K.; Max. Tyr. 11.3; [Hdn] Fig. 66; Apthon. Prog. ii.46.20 Sp.; Theo Prog. 118.11; Polyb. Fig. 108.12; ‘Trypho i’ Trop. 201.31; Cocondr. 241.9; Suda γ 509, ο 909; 246a EtM 243.56; (γ.) Hsch. γ 1027; (μελ.) sch N 191e 250a ApS 35.30; (ἀν.) Hsch. α 4237 263 Eudoc. 2200 268b ApD Synt. 218.10 269 Eudoc. 46, 237, 413

246 ἐν tt* Z Ω: ἔην Gal. [Hdn] Apth. ὤμοισι(ν) tt* Z Ω: -οἶν Max. μελανόχροος tt* Ω (-χρονος H): μελάγχρ- Gal. Max. Apth. 248 ἦ(ι)δει G^c M B: ἦ(ι)δη Ω* 250 σήματ' (= ψ 206) Ω: εἶματ' t 251 τάρπη U; cf. ad 213, φ 57 252 ἀμειβομένη t Ω* M^s, ἀμ]ειβομενος 130: ἐπειγομένη M 254 τ' 130 Ω*: om. F P U 255 αὐτὴ Ω* (-τῇ P): αὐτῇ M: αὐτίχα H^{yp} 256 δ' 130 Ω*: τ' H^a? Eust.: om. F 260 ὀνομαστήν t fere Ω*: -τόν H Eust.^{yp}. – cf. ad 597 263 μῆδ' ἔτι M N 268 μῦθον t Ω*: μῦθον F M B: -ωι P. – cf. ad ρ 153 269 νημερτέως t* Ω: -τές Eudoc.^{46.237}

- 270 ὥς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα
 ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
 ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά
 αἰτιζῶν ἀνὰ δῆμον. ἀτὰρ ἐρίηρας ἐταίρους
 ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 275 Θρινακίης ἀπὸ νήσου ἰὼν· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
 Ζεὺς τε καὶ Ἥλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἐταῖροι.
 οἳ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔχβαλε κύμ' ἐπὶ χέρσου,
 Φαίηκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
 280 οἳ δὴ μιν περὶ κῆρι θεὸν ὥς τιμήσαντο
 καὶ οἳ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοί
 οἴκαδ' ἀπήμαντον. καὶ κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς
 ἦην· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἶσατο θυμῷ,
 χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
 285 ὥς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
 οἶδ' Ὀδυσσεύς, οὐδ' ἂν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φεῖδων·
 ὦμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἐταίρους,
 290 οἳ δὴ μιν πέμψουσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 {ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.}
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
 καὶ νῦ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσχοι·
 295 τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἀνακτος.
 τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο

270–271 Porph. ad ζ 204 282b–283 (ἦην) EtM 431.31 284 (ἀγ.) Hsch.
 α 865 287 Porph. ad ζ 204 288a ApD Pron. 45.31 296–299 cf. ad ξ
 327–330

271 ἐν Ω*: ἐνι 130: συν P 272 αὐτὰρ – ἐσθλά 28 130 Ω*: πολλὰ δ' ἄγει
 κειμήλια ὄνδε δόμονδε (= ρ 527) H^{yp} N U 278 νεὸς H B N U: νηὸς Ω*
 ἔχβαλε M N U: ἔμβαλε Ω*: βάλε G 288 ἐπισπένδων H^{yp}; cf. ad ξ 331
 290–292 (= ξ 333–335) om. U, 291–292 om. G N^a; cf. Blass 190–191
 290 πέμψουσι (= ξ 333) Ω* G*: πέμπ- G N 293 κτήματ' ἔδειξεν (= ξ 323) Ω*:
 -ατα δείξεν G 295 τόσσα H^c N, τόσα U: ὅσσα Ω*. – cf. ad ξ 326

- ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
 ὅππως νοστήσειε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
 ἤδη δὴν ἀπεών, ἢ ἄμφαδὸν ἢ κρυφῆδόν.
 300 ὥς δ' μὲν οὕτως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἡδὴ
 ἄγχι μάλ', οὐδ' ἔτι τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 δηρὸν ἀπεσσεΐται· ἔμπης δέ τοι ὄρκια δώσω.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
 305 ἦ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεταί ὡς ἀγορεύω.
 τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ' ἰσταμένοιο.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 310 τῷ κε τάχα γνοιῆς φιλότῃτά τε πολλὰ τε δῶρα
 ἐξ ἐμέ', ὥς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
 ἀλλὰ μοι ὦδ' ἀνά θυμὸν οἴεται, ὥς ἔσεται περ·
 οὔτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
 τεύξε', ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορές εἰς' ἐνὶ οἴκῳ
 315 οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, εἴ ποτ' ἔην γε,
 ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
 ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
 δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 ὥς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον Ἥῳ ἴκηται.
 320 ἡῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρίσαι τε,
 ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδῃται
 ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων

300–301 Eudoc. 2206, 2208 **300** (σόος) Hsch. σ 1336; sch Aesch. Sept. 51g **303a** + **305** (– τελ.) Nic ad O 41–42 **304** Porph. Hom. 10.11 Sod.; (– ἀμ.) [Ammon.] Diff. 113; EtM 382.36, 43; EtGud 542.16 Stf.; **304a** sch DThr 494.11 **305** Eudoc. 2209 **307** v. ad ξ 162 **312** Eudoc. 2220 **320** Hdn ad A 17 (sch^h), H 199

297 ἐπακούσῃ(ι) Ω* (ὑπ- P): -σαι G^c F U. – cf. ad 98, ξ 328 **301** οὐδ' ἔτι t P: οὐδέ τι Ω* **305** τοι tt Ω*: τῇ(ι) Z G H: μοι M: δὴ G² U. – cf. ad ξ 160 **311** ἐμέ' Platt post Knight: ἐμεῦ Ω **312** ἀνά θυμὸν t Ω: ἄρα θυμὸς Herwerden Qu. 52 (cf. ι 213, κ 248) **314** τεύξε' Fick: -ξεαι G H^{yp} M^x N U: -ξη(ι) H^c P M^x Eust.: τεύξαι F B **316** αἰδοίως Stephanus, cf. 243 **317** μιν Ω*: μοι G N **319** κ' εὖ Ω*: κεν G M B, κε P **320** λοέσσαι τε sic Hdn (t) G N

- τοῦτον ἀνιάζει θυμοφθόρος· οὐδέ τι ἔργον
 ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
 325 πῶς γὰρ ἐμέο σύ, ξεῖνε, δαήσεται, εἴ τι γυναικῶν
 ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
 εἴ κεν ἀϋσταλέος, κακὰ εἰμένος ἐν μεγάροισιν
 δαινύη; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
 ὃς μὲν ἀπηγῆς αὐτὸς ἔη καὶ ἀπηνέα εἶδη,
 330 τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
 ζῶνι, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
 ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη καὶ ἀμύμονα εἶδη,
 τοῦ μὲν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσιν
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ τέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.”
 335 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
 ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
 νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχέρετμοιο·
 340 κείω δ' ὡς τὸ πάρος περ ἀϋπνοὺς νύκτας ἵαυον·
 πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίω ἐνὶ κοίτῃ
 ἄεσα καὶ τ' ἀνέμεινα εὐθρονον Ἥῳ διαν.
 οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
 γίνεταί· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέροιο
 345 τᾶων αἶ τοι δῶμα κάτα δρήσκειται ἕασιν,

327 (ἀϋστ.) ApS 47.33; Hsch. α 8349 329–334 Dio Prus. 1.47; Eudoc. 503, 505–506, 500–502 (332 etiam 160) 331 (ἐφ.) ApS 80.2; Hsch. ε 7427
 333a sch N 453 340b–342 (ἄ.) Hdn (ii.367.4) ap. sch Opp. H. 2.111 et EtM 464.35 341–344 Cent. Par. 23.37–38, 35–36 343 Ar ap. ApS 73.12; EtM 436.30; (– ποδῶν) ApD Adv. 140.25; (π. π.) EtM 302.11; sch I 470; sch Eur. Ph. 370; sch DThr 440.35 345 (αἶ –) sch σ 76

323–324 οὐδέ τοι ... ἐνθάδε τι Eust.^{yp} 323 ἔργωι G 325 ἐμέο dedi: ἐμεῦ fere Ω*: ἔμε (om. σύ) F 326 ἐπίφρονα Ω*: ἐχέφρ- G H^{yp} M^{yp} N Eust. μῆτιν Ω*: βουλῇν (ex π 242) P U 327 εἴ Ω* H^s: αἶ H P 328 δαινύε· G, δαινύε· Fick 329 εἶδη P (qui 331–333 om.): εἰδῆ(ι) tt Ω* (et 332 item) 331 γ' t* Ω: om. Eudoc. 333 τε t* Ω*: τοι Dio G: τὸ U 340 πάρος περ Ω*: πάροιθεν P 341 κοίτῃ(ι) tt Ω*: οἴκωι F: κοίτῃ van Leeuwen, cf. ad ξ 455 343 οὐδέ τι 28 tt* Ω (οὐδ' ἔτι Voss Randgl. 69): οὐ μὲν EtM ἐπιήρανα 514 tt* Ω*: ἐπίτῃρ' ἀνὰ Ar^{uw} (t) F H B^a U, improbat Eust.: ἐπὶ ἥραρα P θυμῷ(ι) tt Ω*: –ὄν F P^a

- εἰ μή τις γρηῦς ἐστί παλαιή, κέδν' εἰδυῖα,
 ἥ τις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν ὅσσα τ' ἐγὼ περ·
 τῇδε δ' ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμεῖο.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 350 “ἔξινε φίλ'· οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὦδε
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
 ὥς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
 ἔστι δέ μοι γρηῦς πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
 ἥ κείνον δύστηνον ἔϋ τρέφεν ἡδ' ἀτίταλλεν
 355 δεξαμένη χεῖρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ·
 ἥ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστάσα, περίφρων Εὐρύκλεια,
 νίψον σοῖο ἀνακτος ὀμήλικα· καὶ που Ὀδυσσεύς
 ἤδη τοιόσδ' ἐστί πόδας τοιόσδ' τε χεῖρας·
 360 αἶψα γάρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρηάσκουσιν.”
 ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
 δάκρυα δ' ἐκβαλε θερμά, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ξειπεν·
 “ὦ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἥ σε περὶ Ζεὺς
 ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοῦδέα θυμὸν ἔχοντα.
 365 οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
 πίονα μηρί' ἔκη' οὐδ' ἐξαίτους ἐκατόμβας,
 ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδους ἀρώμενος, εἶος ἵκοιο
 γῆράς τε λιπαρὸν θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·
 νῦν δέ τοι οἴῳ πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
 370 οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες

346–348 Cent. Par. 23.39–41 348a ApD Pron. 57.29 350–352 Cent. Par. 23.29–31 353 (γρ. –) id. 23.1 356 id. 23.33 360 Hes. Op. 93 (interp.); Plut. Mor. 24f; Eudoc. 1194; sch Pind. Ol. 8.93a, Nem. 9.104c; sch Aesch. Cho. 282a; sch Ar. Ran. 18 (~ Suda π 1733); sch Theoc. 12.2c; Suda αἰ 393 361 Arist. Rh. 1417b5 362 Eudoc. 647, 1003 369 Epm. τ 66; 369a ApD Pron. 81.30

346–348 ath. Ar 347 δὴ Ar t G H^s N U Eust.: om. Ω* (τέτληκεν F M^c, τόσσα F H P M^c B^c) 348 τῇ(ι)δε δ' ἂν οὐ fere tt Ω* (τῇσδε ApD, τῇνδε D Eust.): τῇ δ' οὐκ ἂν F: τῇ δὲ οὐδ' ἂν U 349 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα P^c 351 φιλίων τ' N U, φίλον τ' G 358 σοῖο Z Ω*: σείο G F Eust.: δ' οἶο M (δ ex τ vel contrarium): evanuit N 361 κατέσχετο t Ω: κατέσχεθε Z χερσὶ t Ω*: καλὰ P 364 ἤχθηρε P M U 367 εἶος Hermann Metr. 59: ἔως Ω*, εἴως M^c: ὡς ἂν U 369 ἀπώλετο (ex ρ 253) t 370 καὶ κείνῳ(ι) H^a N U: κάκ- Ω*: ἐκ- P

- ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τεο κλυτὰ δῶμαθ' ἵκοιτο,
 ὡς σέθεν αἱ κύνες αἶδε καθεψιόωνται ἅπασαι,
 τᾶων νῦν λῶβην τε καὶ αἵσχεα πόλλ' ἀλεείνων
 οὐκ ἔααις νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἄνωγεν
 375 κοῦρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
 τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
 καὶ σέθεν εἶνεκ', ἐπεὶ μοι ὁρώρεται ἔνδοθι θυμός
 κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅττι κεν εἴπω·
 πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο,
 380 ἀλλ' οὐ πῶ τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
 ὡς σὺ δέμας φωνήν τε πόδας τ' Ὀδυσσῆϊ ἔοικας.”
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ γρη῏, οὕτω φασίν, ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοισιν
 385 ἔμμεναι, ὡς σὺ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.”
 ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα·
 τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πολλόν
 ψυχρόν, ἔπειτα δὲ θερμόν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἶζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
 390 αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμόν οἶσατο, μὴ ἔλαβοῦσα
 οὐλήν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
 νίξε δ' ἄρ' ἄσπον ἰοῦσα ἄναχθ' ἐόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
 οὐλήν, τὴν ποτὲ μιν σὺς ἤλασε λευκῶι ὀδόντι
 Παρνησόνδ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἱας,
 395 μητρὸς ἐῆς πάτερ' ἐσθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο

379 Eudoc. 744, 1179 384 ead. 164 386 (γρ. –)–387a Poll. 10.77; EtM 559.8; (γρ. –) ApS 107.34 387 Eudoc. 1448 391 ead. 2309 393 [Ammon.] Diff. 364, 525; (– ἡλ.) Anon. π. ἀκυρολ. 12 394–397 (E.) Polyaen. 1 prooem. 6 395b–396a Pl. Resp. 334b; (ἐκ. –)–396a sch Δ 339a; sch Soph. Ai. 190 (Suda σ 490)

371 τεο dedi: τευ Ω*, τεῦ P 372 καθεψιόωντο (ex 370) G H P B 374 ἀνώγει F M B 377 ὁρώρεται cf. 524: ὀρίνεται debuit, quod nol. Herwerden Qu. 52 384 ἀλλήλοισιν t Z Ω*: -οισιν P (= M^{sl}) 387 τῷ(ι) tt Ω*: τοῦ U ἐξαπένιζεν tt* Z Ω: -νιπτεν Poll.: εἰναπ- Schwartz, cf. Hdt. 2.172.4 ἐνεχεύατο t Ω*: ἐνχεύατο G U, ἐνχέατο F πολλόν πολλόν t Ω*: πουλύ F Eust., πολύ M B 389 ἶζεν Eust.: ἶζεν G H N U, ἶζεν P: ἔζεν F: ἶζαν' M B ἐπ' Ω*: ἀπ' G U Eust. 394 Παρνησόνδ' (sive -όνδ') 515 G H (-όν|||) M B: Παρνησόνδ' Ω*. – cf. adn. meam ad Hes. Th. 499

- κλεπτοσύνηι θ' ὄρκωι τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
 Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καίεν
 ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὃ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
 Αὐτόλυκος δ' ἔλθων Ἰθάκης ἐς πῖονα δῆμον
 400 παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
 τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θήκεν
 παυομένωι δόρποιο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὔρεο ὅττι κε θεΐαι
 παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἐστίν.”
 405 τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 “γαμβρὸς ἐμὸς θύγατέρ τε, τίθεσθ' ὄνομ' ὅττι κεν εἴπω·
 πολλοῖσιν γὰρ ἐγὼ γε ὀδυσσάμενος τόδ' ἰκάνω
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἐγὼ γε,
 410 ὀππότε' ἂν ἡβήσας μητρῴϊον ἐς μέγα δῶμα
 ἔλθῃ Παρνησσόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν,
 τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καὶ μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.”
 τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
 415 χερσίν τ' ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισιν·
 μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς περιφύσ' Ὀδυσσῆϊ
 κύσσ' ἄρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ.

396–398a cf. Philod. De piet. 8075–8085 Obb. 396a Iul. Misop. 349a; Procl. in Alc. I 216.2; sch E 51 400–402a Ath. 460a (interp.) 406–407 + 409 (– ἐπ.) sch DThr 547.15, cf. 236.30 406a ApD Synt. 313.5, Pron. 22.20; (γ. ἐ.) sch DThr 425.13 app. 407–408 Eudoc. 1010–1011 (408 etiam 230, 1365) 407 ApD Adv. 179.9; sch α 103e 409 (– ἐπ.) sch DThr 383.32, 390.33, 555.11

397 καίεν F H P B: κῆεν M: ἔκχε(ν) Ω* 401 ρα ποτ' 515 Εὐρύκλεια Ω (cf. 355): Ἀντίκλεια H^{yp} φίλοις t Ω: φερου[σ(α)] 128 402 παυομένω(ι) 515 Ω*: παυσο- F 403 θεΐαι G N^a U: θεΐης F H^{yp} M B Eust.: θεΐο H P N^c 406 θύγατέρ fere t Ω*: θυγάτηρ F B 407 ἔγωγε 128 t* H P B: ἐγὼ δὴ sch-α G N U: ἐγὼ F M τόδ' Ω*: τόθ' H P M^a: αὐτόθ' F: κα[. .]διωκα 128 408 πο(υ)λυβότειραν 128 t* F H^{yp} M B: βωτιάνειραν N Eust., βοτι- Eudoc.¹⁰¹¹ Ω* 409 ἔγωγε Ω*: ἔπειτα G 411 Παρνησσόνδ' Ω*: -νησόνδ' F H P^a U, -νησόν θ' N πού μοι κτήματ' ἔασιν Ω (πού F M N U; πέρ Kayser): μοι κειμ[η]λια κείται 128 412a [αυταρ ἐπει ρ ἠβῆς ερικυδεος] ἵκετο μετρον add. 128; sequentia perierunt 416 Ὀδυσσῆα G, Ὀδυσσῆα F

Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισιν
 δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύναντος ἄκουσαν,
 420 αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενά πενταέτηρον·
 τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν
 ὥπτησάν τε περιφραδέως δάσσαντό τε μοίρας.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 425 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης·
 ἦμος δ' ἥλιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.
 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 βᾶν ῥ' ἔμεν ἐς θήρην, ἡμὲν κύνες ἦδ' αὐτοὶ
 430 υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἦεν· αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕληι
 Παρνησοῦ, τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
 ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
 ἐξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρροῦ Ὠκεανοῖο,
 435 οἳ δ' ἐς βῆσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
 ἴχνη· ἐρευνῶντες κύνες ἦσαν, αὐτὰρ ὅπισθεν
 υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἦεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σὺς·
 440 τὴν μὲν ἄρ' οὗτ' ἀνέμων διάει μένος ὕγρον ἀέντων
 οὔτε μιν ἥλιος φαέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν,
 οὔτ' ὄμβρος περάσκει διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνή
 ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἡλιθα πολλή.

431 Eudoc. 2241 433–434 v. ad H 421–422; adde (422) EtG α 292/EtM α 607 435–436 (– ἦ.) sch Soph. Ai. 7 (~ Suda ε 1931) 438b (= H 213) EtM 534.35 439 sch Pind. Pyth. 4.434a; (ἐν –) ApS 109.10; (λ.) Hsch. λ 1315 440–441 sch Soph. O.C. 676; cf. etiam ad ε 478

419 ὀτρύναντος N: -οντος Ω*. – cf. ad β 423 422 ita Ω*: μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν (= ξ 430) G 423 δάσσαντο G N U: ἐρύσαντο (= ξ 431, A 466, al.) Ω* μοίρας G H P M^{yp} U: πάντα H^{yp} Ω* (= ξ 431, A 466, al.). – cf. γ 65–66 = υ 279–280 429 αὐτοὶ 515 Ω*: ἄνδρες G 431 προσέβαν t Z Ω*: ἐπέβαν F M B ὕλη(ι) t Ω*: -ην G F 432 Παρνησοῦ F H B^a U 434 (= H 422, ubi sequitur οὐρανὸν εἰσανιῶν) damn. Bothe, cf. Kirchhoff 524 436 ἴχνη t F P U^a 440 διὰ τὴν Z G U: διὰ τὴν t Ω* (-εις P). – cf. ad ε 478 ἀέντων 28 515 t Ω*: ἐόντων G U

- τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῖν,
 445 ὡς ἐπάγοντες ἐπῆισαν· ὃ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
 φρίξας εὖ λοφίην, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκῶς,
 στηρ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν. ὃ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεύς
 ἔσσυτ' ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
 οὐτάμεναι μεμαώς· ὃ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
 450 γουνὸς ὕπερ, πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
 λικριφὶς αἶξας, οὐδ' ὀστέον ἵκετο φωτός.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς οὔτησε τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ·
 κάδ' δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 455 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο,
 ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
 δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαοιδῇ δ' αἶμα κελαινὸν
 ἔσχεθον, αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δῶματα πατρὸς.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
 460 εὖ ἰησάμενοι ἦδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες
 καρπαλίμως χαίροντα φίλως χαίροντες ἔπεμπον
 εἰς Ἰθάκην. τῷ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 χαῖρον νοστήσαντι καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
 οὐλὴν ὅττι πάθοι· ὃ δ' ἄρα σφισιν εὖ κατέλεξεν,
 465 ὡς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σῦς λευκῶι ὀδόντι
 {Παρνησσόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο}·
 τὴν γρηῃς χεῖρεςσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα
 γυνῷ ῥ' ἐπιμασσαμένη· πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι,
 ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, κανάχησε δὲ χαλκός.

446 Plut. Mor. 917d; 446a ApD Pron. 76.15; Hdn i.558.5; Comm. in Epicharm. PCG I 66.129; Porph. Hom. 46.6 Sod.; EtG 304 M.; sch Pind. Isth. 6.58a; (λ.) ApS 109.6; Hsch. λ 1287; 446b Porph. Hom. 52.7 Sod.; sch N 474b 450 (δι.) ApS 59.1; Hsch. δ 1771 456 (- ἄμ.) ApS 171.26 457b-458 (ἔσχ.) sch Pind. Pyth. 3.91, Nem. 8.82b; cf. EtM 353.40 463 Cent. Par. 48.24 467-477a [Plut.] Hom. 2.217.1

445 ὡς Ω*: ὡς F M: οὗς U Eust.^{yp} 446 εὖ tt* Ω (εὖ G, εὖ P): εὖ (= ἔο) quidam ap. ApD, item Hdn δ' om. Plut. U 455 ἀμφεπένοντο F^c U 458 φίλου Ω: φίλα (cf. Hymn. Cer. 107, 180 cod.) Vind. 5 461 φίλως χαίροντες (cf. ρ 83) Ω* (φίλον U): φίλην ἐς πατρίδ' F 466 (= 394) om. V Παρνησσόνδ' 100 G P M B N^s: -νησσόνδ' Ω*

- 470 ἄψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα, τῷ δέ οἱ ὅσσε
δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσκετο φωνή.
ἀψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
“ἦ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδὲ σ' ἐγὼ γε
475 πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάσθαι.”
ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
ἦ δ' οὐτ' ἀθρήσαι δύνατ' ἀντίη οὔτε νοῆσαι·
τῇ γὰρ Ἀθηναίῃ νόον ἔτραπεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
480 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβει δεξιτερῇφιν,
τῇ δ' ἐτέρῃ ἔθεν ἄσπον ἐρύσσατο φώνησέν τε·
“μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτῇ
τῷ σῶι ἐπὶ μαζῶι· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας
ἧλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
485 ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
σίγα, μή τίς τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
ὦδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σέ' ἀφέξομαι, ὅππότε' ἂν ἄλλας
490 δμωιάς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας.”
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
“τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὁδόντων;
οἴσθα μὲν οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιεικτόν·

471 Eudoc. 243; (– φρ.) Polyb. fr. ap. Sudam χ 130; sch Pind. Nem. 1.85a
475 Eudoc. 2317 478 ApS 13.3; A.P. 9.382.9 (cento); Eudoc. 241; (– δύν.) Hdn
ad M 391; (ἀθ.) Hsch. α 1622 485 Cent. Par. 30.16; 485a ApS (h16) i 3
493 Eudoc. 1698

470 ἐτέρωσ' ἐκλίθη 100 t Ω*: -ωσε κλ- H^a P B U 471 τὴν Ω: τῇ t: των
100 472 ἔσκετο, v. ad δ 705: ἔσχ- t Ω 474 μάλ' t Ω*: σύ γ' (ex κ 330) 28 F N
478 ἦ δ' οὐτ' fere tt* Ω: οὐδ' αὐτ' ApS ἀντίη tt* Ω*: -ιον cento F U οὔτε tt*
Ω*: οὐδὲ ApS B U 480 χεῖρι H^c U Eust., χεῖρ' Wolf: χεῖρ' Ω*. – cf. ad ι 302
486 τίς τ' Ω*: τις P M: τις ἔτ' Herwerden. – cf. ad Ξ 90 487 καὶ μὴν N, καί
μην G, καὶ μιν H U: καί, κεν 208 H^s P M B: τὸ δὲ καὶ F. – cf. ad Ψ 410, 672
489 οὔσης Ω: εἰσσης vel εὔσης Hermann σέ' van Leeuwen, σε' Platt: σευ vel
σεῦ 208 Ω 490 κτείνωμι B, -ωμι H Eust.^{yp}: -αιμι H^{yp} Ω*: -οιμι U^c 493 οὐκ
Ω* (cf. E 892, II 549): οὐδ' t H M Eust.

- ἔξω δ' ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἢ σίδηρος.
 495 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 εἴ χ' ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
 δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναίκας,
 αἳ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλείτιές εἰσιν.”
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 500 “μαῖα, τίη δέ σὺ τὰς μυθήσαιο; οὐδέ τί σε χρὴ.
 εἶ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι καὶ εἴσομ' ἐκάστην·
 ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.”
 ὡς ἄρ' ἔφη· γρήϋς δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
 οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
 505 αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
 αὐτίς ἄρ' ἄσσοτέρω πυρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς
 θερσόμενος, οὐλὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψεν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 “ἔεινε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·
 510 καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἡδέος ὥρη,
 ὃν τινά γ' ὕπνος ἔλῃ γλυκερὸς καὶ κηδόμενόν περ.
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
 ἥματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοώωσα,
 ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρώωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
 515 αὐτὰρ ἐπὴν νύξ ἔλθῃ ἐλθσί τε κοῖτος ἅπαντας,
 κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἄμφ' ἀδινὸν κῆρ
 ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
 ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρῆς ἀηδὼν,
 καλὸν αἰδέσθῃν ἕαρος νέον ἱσταμένοιο

494 Plut. Mor. 506a 502 Eudoc. 263 507 ApS 87.19 518–521 Ael. HA 5.38 518–519 Demetr. Eloc. 133; sch Soph. El. 149a (~ Suda α 651) 518 Ptol. Heph. 3.7; (– x.) sch DThr 449.31; (Π. –) Strab. 14.3.5; (χλ. α.) Demetr. Eloc. 164; ApS 168.15; Hsch. χ 548; sch DThr 234.35 519b Porph. Hom. 115.16 Sod.; EtG α 181

494 ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος 208 Ω: ἡύτε περ κρατερὴ δρῦς t 496 εἴ Ω*: αἶ F 498 νηλείτιές dedi: νη[208: νηλιτεῖς Z G H P, νηλητεῖς N U: νηλιτιδες F M B Eust.^{yp}. – cf. ad π 317, χ 418 511 ἔλῃ(ι) Z Ω*: ἔλοι H P N Eust. 515 ἐπεὶ H ἔλθῃ(ι) Ω* B^{yp}: ἔλθῃ Eust.: ἦλθεν M B 517 μελεδῶναι Z G F H^c P: –ῶνες Ω* 518 Πανδαρέου tt* Z Ω* (cf. v 66): –ρεω P^s: –ρέη Demetr. G

- 520 δεινδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινόισιν,
ἥ τε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν
παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῶι
κτείνει δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθιοι ἀνακτος,
ὥς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
525 ἡὲ μένω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερέφες μέγα δῶμα,
εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος δῆμοιό τε φῆμιν,
ἧ' ἤδη ἄμ' ἔπωμαι Ἀχαιῶν ὃς τις ἄριστος
μνάται ἐνὶ μεγάροισι, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
530 παῖς δ' ἐμὸς εἶος ἔην ἔτι νήπιος ἡδὲ χαλὶφρων,
γῆμασθ' οὐ μ' εἶα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἥβης μέτρον ἰκάνει,
καὶ δὴ μ' ἀράται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
κτῆσιος ἀσχαλῶν, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
535 ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἄκουσον.
χῆγνές μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
ἐλθῶν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
πάσι κατ' αὐχέν' ἔαξε καὶ ἔκτανεν· οἳ δ' ἐκέχυντο

521 Porph. ad α 1 (8.19 Pont.) = Antisth. fr. 51 Caizzi; Procl. in Remp. ii.314.22; sch Ar. Vesp. 555; (τρ.) ApS 155.32; Hsch. τ 1607; (πο. φ.) Luc. Dial. 43.13; Hsch. π 2843 522 (- Ἴτ.) sch Theoc. 3.7 535 'Trypho ii' Trop. 26 (CQ 15.248) 536-537 (ἐξ ὕ.) + 538-539 Hdn ii.921.28 536-537 (ἐξ ὕ.) Ath. 384c 536 Epm. φ 5; EtGud 557.38 Stz. 537 (καί -) Arn ad K 277 538 (ἀγκ.) sch Pind. Pyth. 1.15a; cf. sch DThr 234.33

520 δεινδρέων Ω*, -έω U: δένδρων t M B 521 θαμὰ τρωπῶσα fere h58 tt* Ω: πολὺ τρωπῶσα sch-Ar. πολυηχέα tt* Z Ω: -δευκέα quidam ap. Ael. Hsch. 523 ἀφραδίης M B κοῦρον Z Ω*: κοῦρος N: ξείνον P Ζήθιοι Ω: Ζήταο "γραφή παλαιά" sec. Eust., cf. Hellad. in Phot. Bibl. 531a20 524 ὀρώρεται, cf. ad 377: per ὀρίνεται expl. Eust. 1874.56, cf. 1875.58 525 παρὰ Ω* Hs: παρ H B 526 (= η 225) del. Kirchhoff, cf. Blass 193 δμῶας P N U, δμῶας M: δμῶας G (' ex ^ vel contra): δμῶας F H Eust.: δμῶας B. - cf. ad η 225 527 φῆμιν H P M^s N Eust.: φῆμιν Ω*. - cf. ad π 75 529 damn. Naber Mn. 12 (1884) 207-208; cf. π 76-77, σ 289 ἔεδνα H^c: δῶρα U 530 ἦος Nauck (εἶος praetuli): ἔως μὲν Ω ἡδὲ G H P N: ἡὲ Ω* 533 ἐλθῆν G 534 ἀσχαλῶν H^v M B U 538 ἀγκυλοχείλης 25 t Z Ω: (-χ)η(λῆς) M^s. - cf. ad Π 428 539 αὐχέν' ἔαξε t (v.l. ἔηξε): αὐχένας εἶαξε 25: αὐχένας ἦξε Z Ω. - cf. ad H 270; Wackernagel KS 1558 sq. δ' ἐκέχυντο 25 Ω*: δὲ x- G N U

- 540 ἀθρόοι ἐν μεγάροις, ὃ δ' ἐς αἰθέρα διαν ἀέρθη.
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον ἔν περ ὀνείρῳ,
 ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμίδες Ἀχαιαὶ
 οἴκτρ' ὀλοφυρομένην, ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
 ἄψ δ' ἔλθων κατ' ἄρ' ἔζειτ' ἐπὶ προύχοντι μελάρῳι,
 545 φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε φώνησέν τε·
 'θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
 οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσται.
 χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
 550 ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω·
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδῆς ὕπνος ἀνήκεν·
 παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροις ἐνόησα
 πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἦχι πάρος περ."
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 555 "ὦ γύναι, οὐ πῶς ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
 ἄλλῃ ἀποκλίναντ', ἐπεὶ ἡ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς
 πέφραδ' ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὄλεθρος
 πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει."
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 560 "ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι
 γίνοντ', οὐδέ τι πάντα τελεῖται ἀνθρώποισιν.
 δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων·
 αἶ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχεται, αἶ δ' ἐλέφαντι·
 τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,

543b [Plut.] Hom. 2.9.1 545 Eudoc. 41, 2193 547a ApS 157.27; (– ὕπ.)
 Aristid. Or. 48.18 553 (– πύ.) EtG 253 M. 560 (ἦτοι –) Apio 218.1
 562–567 imit. Verg. Aen. 6.893–896 562 ApS 30.1, 59.24; Hsch. δ 2092; Phot.
 Lex. τ 578; Suda ο 333, τ 1218; EtM 772.26; sch Soph. El. 645; (ἀν. ὄν.) Suda α
 1551 563 (resp. Pl. Charm. 173a) ApS 13.19; sch A 63b

540 μεγάροις 25 Ω*: –ρω(ι) M B διαν 25 Ω*: διον G F. – cf. adn. meam ad
 Hes. Th. 124 541 ἐκώκυον 25 Ω*: κώκυον U 545 δὲ Ω: τε t 547 ἔσται 25 Ω*
 M^{yp}: ἐστὶ M B 552 (μ)μεγάροις ἐνόησα 25 Ω*: –ροισι νόησα F U
 556 ἀποκλίναντ' Ω: –νοντα Z 557 τελέει Ω*: –έη G U: –έθει M B 558 ἀλύξει
 Ω*, –ξοι F: –ξαι 25 558ab μνηστῆρων οἱ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος |
 ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώνονται (~ u 369–370) add. N^m

- 565 οἳ ῥ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες·
οἳ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
οἳ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται.
ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν οἶομαι αἰνὸν ὄνειρον
ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
570 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σήισιν·
ἦδε δὴ ἡὼς εἴσι δυσώνυμος, ἦ μ' Ὀδυσῆος
οἴκου ἀποσχήσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
τοὺς πελέκεας, τοὺς κείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσιν
ἴστασχ' ἐξείης δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας·
575 στάς δ' ὃ γε πολλὸν ἄνευθε διαρρίπτασκεν οἷστόν.
νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
ὃς δέ κε ῥήϊτα' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσιν
καὶ διοῖστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
τῷ κεν ἅμα σποιίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
580 κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο·
τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι οἶομαι ἔν περ ὄνειρῳ.”
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῃς Ὀδυσῆος,
μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τοῦτον ἄεθλον·
585 πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
πρὶν τούτους τόδε τόξον εὖξοον ἀμφαφώνοντας
νευρὴν τ' ἐντανύσαι διοῖστεύσαι τε σιδήρου.”
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
“εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισιν
590 τέρπειν, οὐ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
ἀλλ' οὐ γὰρ πῶς ἐστὶν ἀύπνους ἔμμεναι αἰέν

565 (ἐλ.) ApS 66.11; cf. Hsch. ε 2030 571 (– δυσ.) Zenodor. 407 M. (Erbse, Lex. Gr. Min. 253); Porph. Hom. 63.7 Sod.; (ἡὼς – δυσ.) sch B 48b 572 (ἀπ.) EtM α 1656 574 sch A.R. 1.723–724; (δρ.) ApS 60.23; Hsch. δ 2432

565 ῥ' G H: γ' P: ῥά γ' N: τ' Ω*: δ' Eust. 567 βροτοῖς G N 572 αε]θλα 28 573 πελέκεας 25 Ω: –κυσ van Leeuwen 577 δέ κε 25 517 Ω: κεν Ahrens 578 διοῖστεύσῃ(ι) 517 Ω*: –σει Z H^{yp} M Eust. πελέκεων Ω*: parox. G U 579 ἅμα σποιίμην Bekker: ἅμ' ἐ(σ)ποιίμην 25 Z Ω 581 (= φ 79) om. 25: habent 243 517 Ω 584 τοῦτον ἄεθλον h57 Ω*: τοῦτο νόημα (cf. β 363) P 586 τόδε Ω*: τό γε N: τῷ 25: ποτὲ H^{yp} ἀμφαφώνοντας 243 Ω*: –φάαντας N: –φασσθαι P 587 τ' G H P M^c U: om. 25 Ω* 591 αἰεὶ Wolf; cf. ad α 68

- ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάστωι μοῖραν ἔθηκαν
 ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβάσα
 595 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται,
 αἰεὶ δάκρυς' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
 ὦιχετ' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
 ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξο τῶιδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 ἢ χαμάδις στορέσας, ἢ τοι κατὰ δέμνια θέντων.”
 600 ὧς εἰποῦς' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
 {ἐς δ' ὑπερῶι' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν}
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 υ αὐτὰρ δ' ἐν προδόμῳι ἠυνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 κάμ μὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὑπερθεν
 κώεα πόλλ' οἴων, τοὺς ἱρεύεσκον Ἀχαιοί·
 Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
 5 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μνηστήρσιν κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
 κείτ' ἐγρηγορόων· ταί δ' ἐκ μεγάρῳιο γυναικες
 ἦϊσαν, αἱ μνηστήρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
 ἀλλήλησι γέλω τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν·
 10 πολλὰ δὲ μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἥε μεταίξας θάνατον τεύξειεν ἐκάστηι
 ἦ' ἔτ' ἐὼι μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι

593 Cent. Par. 2.17 υ 2–3 ApS 9.21 2a Epm. π 142; (ἀδ.) EtG α 66/EtM
 α 234 4–6a Porph. ad B 2; 4, 6a Arn ad H 482 4 (κ.) ApS 101.32; Hsch. κ
 3250 5–22 Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.3.8 6–9 Cent. Par. 43.3–6
 6–7 Eudoc. 1768–1769 7b Epm. π 179; sch Γ 448b 8 Eudoc. 1732 9 ead.
 1770 10 + 13 ead. 1789–1790 11 (μ. θ. τ.) sch O 8b

593 ἐπὶ 25 Ω: κατὰ t 597 ὀνομαστόν H; cf. ad 260 598 ἔνθα κε fere 25
 Ω* M^{yp}: ἔνθ' αὖ M 602 (= α 362, al.) seclusi (602–604 iam Bekker, 601–604
 Blass 194): habent 28 Ω υ 1 ἠυνάζετο van Leeuwen: εὖν- h1 Z Ω 3 οἴων t F
 H M^a N: οἴων Ω* 5 ἐν δ' P 7 πάρος περ Cent./Eudoc. Ω (γε H^s): πάροιθεν
 tt* 8 γέλω τε Cent. G P U Eust.^{yp}: γέλων τε H M^{yp} N: γέλωτα tt* Ω*. – cf. ad
 σ 350 10 μερμήριξε tt Eust. 12 ἐὼι t Ω*: ἐᾶ(ι) H M^c

- ῥστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
 ὥς δὲ κύων ἀμαλῆισι περὶ σκυλάχεσσι βεβῶσα
 15 ἄνδρ' ἀγνοήσας ὑλάει μέμονέν τε μάχεσθαι,
 ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα.
 στῆθος δὲ πλῆξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
 “τέτλαθι δῆ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης
 ἥματι τῷ, ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἦσθιε Κύκλωψ
 20 ἰφθίμους ἐτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
 ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο οἰόμενον θανέεσθαι.”
 ὣς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
 τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
 νωλεμέως. ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα·
 25 ὥς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιοι
 ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος ἔνθα καὶ ἔνθα
 αἰόλλῃ, μάλ' αὖ καὶ λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
 ὥς ἄρ' ὃ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσετο μερμηρίζων,

13b–15 Porph. Hom. 23.7 Sod. 13b Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.11; [Plut.] Hom. 2.130.1; Ath. 687f; Porph. Il. 129.21 Schr.; sch A 524b; sch Aesch. Pers. 914 14–17 Cent. Par. 43.23–26 14–15 Plut. Mor. 494d; 14–15 (– ὑλ.) ApS 27.24; 14 [Plut.] Hom. 2.86.5; EtM 549.38; EtGud 356.38 Stz.; (– σκ.) ApS 105.29; sch P 134; (ὥς τε κ.) + 15 (– ὑλ.) sch P 4b 15a ApS 8.13 16 id. 8.14; 16b EtG α 1346/EtM α 2011 17–18 Pl. Phaed. 94d, Resp. 390d; Hclt. Alleg. 18.3; Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.11, 3.3.2; Philop. CAG xv.8.26; 17–18a sch Ar. Ach. 1b(ii) 17 Pl. Resp. 441b; Ath. 687f; Melet. Nat. hom. 89.20; EtM 726.31 18 [Plut.] Hom. 2.129.2; Max. Tyr. 34.7; Iul. Or. 7.204c; Procl. in Remp. i.224.4; Olymp. in Gorg. 41.21 W.; Elias CAG xviii(i).180.22; Melet. Nat. hom. 98.2; (τέτλ., κύντ.) Cic. ad Att. 9.15.3; 18a Philostr. Vit. Ap. 1.14; Himer. Or. 59.4; Procl. De provid. 17; Philop. CAG xv.162.24; sch Y 169 22–23 Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.15; [Plut.] Hom. 2.129.3 22b sch Y 169 23 Philox. fr. 18 (sch K 290); Plut. Mor. 506b; Eudoc. 1915; Melet. Nat. hom. 98.4; (ἐν π.) Plut. Mor. 453d 24–28 Eudoc. 1807–1811 25–27 ApS 15.30; 25–27 (αἰ.) Porph. Hom. 14.12 Sod.; 25a + 26a + 27 (αἰ.) Philox. fr. 526; 25a + 27 (αἰ.) EtM 531.45 25a sch K 5b 27 sch Pind. Pyth. 4.414b 28 ApS 66.28

14 ἀμαλῆ(ι)σι tt* Z Ω: ἀπαλ- [Plut.] Gal.^{vi} 16 ῥα tt N: ἄρα Ω* ἀγαιομένου ἀγαιομένου tt* Z Ω: ἀται- EtG/M Eust.^{yp} (sec. οἱ παλαιοὶ κριτικοί): ἀγάζ- Gal.^{vi} 18 δῆ tt* G H^c M^s N U, δεῖ g^v: om. Melet. sch-Y Ω* 19 μοι G H P M^s U Eust.: τοι t Ω* 20 σε t Ω: με Ernesti 23 δὲ μάλ' tt* Ω: δ' αὐτ' Plut. [Plut.]: δ' ἄρ' ἔτ' Philox.

- ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει
 30 μῶνος ἐὼν πολέσι. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
 οὐρανόθεν καταβάσα· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί·
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “τίπτ' αὖτ' ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κάμμορε φωτῶν;
 οἶκος μὲν τοι ὅδ' ἐστί, γυνὴ δέ τοι ἥδ' ἐνὶ οἴκῳ
 35 καὶ πάϊς, οἷόν ποῦ τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα.”
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
 40 μῶνος ἐὼν, οἷ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασιν.
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μέζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·
 εἴ περ γὰρ κτείναιμι Διὸς τε σέθεν τε ἔκκητι,
 πῆι κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τά σε φράζεσθαι ἄνωγα.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 45 “σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερεῖονι πείθεθ' ἐταίρῳ,
 ὅς περ θνητός τ' ἐστί καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερές ἢ σε φυλάσσω
 ἐν πάντεσσι πόνοις. ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
 εἴ περ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
 50 νῶϊ περισταῖεν κτείνειν μεμαῶτες ἄρηϊ,
 καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἵφια μῆλα.
 ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
 πάννουχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ' ὑποδύσεια ἤδη.”
 ὥς φάτο, καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν,

35 Eudoc. 2207 47–48a sch μ 447 52b–53a [Plut.] Hom. 2.207.4;
 (καὶ –)–53a ApS 165.21

29 ἐφήση H*: ἐφείη? van Leeuwen, cf. ad 386 34 ἥδ' Ω*: ὥδ' G F B
 35 πάϊς G H P M Eust.: παῖς Ω* 38 ἀλλὰ Ω*: ἄλλο||| G, ἄλλο N: ἄλλο δέ van
 Leeuwen cl. π 470: ἀλλ' ἔτι Hartman 41 δ' ἔτι M N U: δέ τι Ω*. – cf. ad π
 291, τ 10 μεζον 19: μεῖζον Ω 43 τά σε Ω*, τὰ[19: τὸ δέ F B: τόδε σε M: τὸ σέ
 Barnes 46 τ' F N: om. Ω*. – cf. ad Σ 363 οἶδε(ν) Ω: εἶδε 19 48 πόνοις Ω*:
 –οισι(ν) t F U Eust.: ἐξοχον ἀνθρῳ]πων 19 (suppl. Blass) τοι Ω: σοι 19
 51 βoας .[. . . .]τ .[19 51a αὐτους τε κτειν]ειας απ[add. 19 (suppl.
 Blass); v. S. West Ptol. Pap. 274–275 52 ἀνίη Ω: ε[.]νηι 19 (53 omisso)

- 55 αὐτὴ δ' ἄψ ἐς Ὀλυμπον ἀφίκετο διὰ θεῶν.
 εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 λυσιμελῆς, ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
 κλαίει δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο δν κατὰ θυμόν,
 60 Ἀρτέμιδι πρῶτιστον ἐπηύξατο διὰ γυναικῶν·
 “Ἄρτεμι, πότνα θεά, θύγατερ Διός, αἶθε μοι ἥδη
 ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦς' ἐκ θυμόν ἔλοιο
 αὐτίκα νῦν, ἥ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
 οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἡρόεντα κέλευθα,
 65 ἐν προχοῇσι δὲ βάλοι ἀφορρόου Ὠκεανοῖο,
 ὡς ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι·
 τῇσι τοκῆας μὲν φθείσαν θεοί, αἱ δ' ἐλίποντο
 ὄρφαναι ἐν μεγάροισι. κόμισσε δὲ δὴ Ἀφροδίτη
 τυρῶι καὶ μέλιτι γλυκερῶι καὶ ἡδέϊ οἴνωι·
 70 Ἥρῃ δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
 εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἀρτεμις ἀγνή,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ δέδασε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
 εὖτ' Ἀφροδίτῃ διὰ προσέστιχε μακρὸν Ὀλυμπον
 κούρης αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο
 75 ἐς Δία τερπικέραυνον – ὃ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
 μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων – ,
 τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἀρπυιαι ἀνηρείψαντο,
 καὶ ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἑρινύσιν ἀμφιπολεύειν.

56b Hsch. λ 1445; sch Ξ 164c 57 (λυσ.) ApS 109.15; Hsch. λ 1445
 63 (ῥ –)–64a Nic ad 66 66 sch A.R. 1.1015–1017b; (– x.) Nic ad loc. 69 Plut.
 Mor. 656a; (– γλ.) EtM 577.30; (μ. –) Macr. Sat. 7.7.16 71a Epm. α 287;
 71b [Arist.] Probl. 10.36 894b34 75b sch P 409a¹; (οἶ. ᾱ.) sch DThr 363.34
 76 Eudoc. 481; 76a Did ad Y 30; ApS 30.3 77 sch A.R. 1.1015–1017b; (– Ἀ.)
 ApS 43.29 (Hld fr. 19)

55 ἄψ Ω*: αὐτ' G H^r N ἀφίκετο Ω*: ἀπέστιχε (~ μ 143, cf. v 73) 19 U
 55a [δωματ' ες αιγιοχοιο Δ]ιος με[τα δαιμονας αλλους (= A 222) add. 19
 58a [litt. ca. xiv].ccen ακην εχον [.] [add. 19 60 ἐπηύξατο van Leeuwen:
 ἐπεύξ- 19 Ω 61 αἶθε 19 Ω (αἶθέ F M N): εἰθε 28 66 ὡς Nic B U: ὡς δ' 28 t*
 Ω* Πανδαρέου 19 t* fere Ω: –εω Nic. – cf. ad τ 518 67 φθίσαν 19: φθίσαν
 vel φθίσαν Ω δὲ λίποντο Z F M¹ M^c B U Eust. 68 κόμισ(σ)ε 28 518 Ω:
 κομιζε 19 71 δ' ἔπορ' 518 Ω*: δὲ πόρ' F U 77 ἀνηρείψαντο, cf. ad α 241

- ὥς ἔμ' αἵστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 80 ἤε μ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
 ὀσσομένη καὶ γαῖαν ὑπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
 μηδὲ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτόν, ἔχειν κακόν, ὅππότε κέν τις
 ἡματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
 85 νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν· ὃ γάρ τ' ἐπέλθῃσιν ἀπάντων,
 ἐσθλῶν ἡδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ.
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων·
 τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἵκελος αὐτῶι,
 τοίος ἐὼν οἷος ἦεν ἅμα στρατῶι· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 90 χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι ἀλλ' ὕπαρ ἦδη.”
 ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἥως.
 τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὅπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 μερμήριξε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμόν
 ἦδη γινώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῇφιν.
 95 χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνηῦδεν,
 ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοείην
 θῆκε θύραζε φέρων, Διὶ δ' ἠϋξάτο χεῖρας ἀνασχών·
 “Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν
 ἦγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λίην,
 100 φῆμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
 ἐνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.”
 ὡς ἔφατ'· εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς,
 αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
 105 φῆμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρίς

92a cf. Hdn ad Ω 1/EtG λ 154 98 ApS 154.7 100–101 [Plut.] Hom. 2.212.3 100a sch Ὁ 93a¹ 103 Cent. Par. 44.91 105 Porph. Hom. 100.7 Sod. et ad β 152 (p.288.23 Pont.)

79 ἔχουσαι N 80 ἢ ἔμ' F P U Eust. 82 μῆδ' ἔτι P N U 83 ἔχει F 85 ἔχῃ(ι)σιν Ω* N^s: ἔλῃσιν N ἅπαντας F M^a B 89 ἦεν G, ἦεν P Eust.: ἦεν Ω*, sed ἐπορεύετο ss. M 93 μερμήριξε 28 Ω*: -ιζε H^a Eust. 95 χλαῖναν 28 Ω*: -νας G ἐνηῦδεν van Leeuwen: ἐνεῦδεν G^c H N U: ἔνευδεν Ω* 97 ἠϋξάτο van Leeuwen: εὔξ- Ω 100 φῆμην G F^c H M Eust., -ῃ P: φῆμιν Z H^s M^s Ω* Eust.^{yp} 101 φανῆτω 28 t Ω*: φανῆναι F 104 del. Knight (cf. 114) 105 φῆμην t G F P M: φῆμιν G^s M^{2s} Ω*

- πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἶατο ποιμένι λαῶν·
 τῆσιν δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες
 ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
 αἰ μὲν ἄρ' ἄλλαι ἡῦδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσαν,
 110 ἦ δὲ μί' οὐ πω παύετ', ἀφαιροτάτη δὲ τέτυκτο·
 ἦ ῥα μύλην στήσασα ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι·
 “Ζεῦ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
 ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τειω τόδε φαίνεις.
 115 κρήνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῆι ἔπος, ὅττι κεν εἴπω·
 μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἡματι τῶιδε
 ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαίτ' ἐρατεινήν,
 οἱ δὲ μοι καμάτῳ θυμαλγεί γούνατ' ἔλυσαν
 ἄλφιτα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.”
 120 ὣς ἄρ' ἔφη· χαίρεν δὲ κλεηδόνι διὸς Ὀδυσσεύς
 Ζηνὸς τε βροντῇ· φάτο γὰρ τείσασθαι ἀλείτας.
 αἰ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
 ἐγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ·
 Τηλέμαχος δ' εὐνήθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 125 εἶματα ἐσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὦμῳ·
 ποσσὶ δ' ὑπο λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῶι·
 στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν·
 “μαῖα φίλῃ, πῶς ξείνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
 130 εὐνήῃ καὶ σίτῳ, ἧ' αὖτως κείται ἀκηδῆς;

106 (ἐνθ' – εἶ.) Hdn ad O 10a 107 (ἐπ.) AS 71.15; Hsch. ε 4441
 109 (x. –) sch O 1b 111a sch η 104; sch Ar. Vesp. 648 112 Cent. Par. 2.2
 113 id. 44.110; 113a ApD Coni. 255.6 114a sch υ 104 115 Eudoc. 1007
 116b (cum δ 685 confusum) Orig. c.Cels. 4.94 120 (χ. –) Orig. ibid.

106 π[λ]ησιαι ενθ αρα τοι μυ[λ]αι h29 εἶατο 'erant' Ar (t) sch (cf. Eust.) Z
 F H M N U; cf. ad O 10, Ω 84 107 τῇ(ι)σι(ν) G F H^c B U^c: τῇσι δὲ N: τοῖσι(ν)
 Ω* 108 ἀλείατα Z G N U Eust.: ἀλείφατα fere Ω* 109 ἡῦδον van Leeuwen:
 εὔδον Ω 110 δ' ἐτέτυκτο F H^s B N 115 κρήνον t Z G N U Eust.: κρήνον Ω*
 121 τείσ(εσθαι) Fick, τείσασθαι Von der Mühll: τίσασθαι Ω*: -εσθαι ss. Marc.
 457. – cf. ad Γ 28, ω 470 123 ἐγρόμεναι G M N U: ἄγρ- Ω* 125 (= β 3, δ
 308) om. Vind. 5: habent 28 519 Ω ὦμοις G 127 (= ο 551) del. Blass 197; cf.
 ad 145 128 στ[η] δε πα[ρ] 519 129 πῶς G M^c N U: πῶς τὸν Ω* 130 ευν]ης
 και σι[τ] 519

- τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα·
 ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
 χείρονα, τὸν δὲ τ' ἀρείον' ἀτιμήσας' ἀποπέμπει.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
- 135 “οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιώωιο.
 οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός,
 σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γὰρ μιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοντο,
 ἦ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμωιήσιν,
- 140 αὐτὰρ ὃ γ', ὥς τις πάμπαν οἷζυρὸς καὶ ἄποτμος,
 οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
 ἀλλ' ἐν ἀδεφῆτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἴῳ
 ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.”
 ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διέκ μέγαροιο βεβήκει
- 145 ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε δῶα κύνες ἀργοὶ ἔποντο·
 βῆ δ' ἔμειν εἰς ἀγορὴν μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 ἦ δ' αὖτε δμωιήσιν ἐκέκλετο διὰ γυναικῶν
 Εὐρύκλει', Ὡπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
 “ἄγρειθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι
- 150 ῥάσσατέ τ', ἐν τε θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας
 βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
 πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας

131–133 sch Pind. Ol. 8.30c/k 131 (μ. π.) Hdn i.263.13 et ad I 150
 132 sch Soph. Ai. 1358 (> Suda ε 1027); (ἐμπλ.) ApS 67.28; Hsch. ε 2468
 143 (ἔδρ.) ApS 62.10; Hsch. ε 502 146 Cent. Par. 15.24 149 ApS 6.23; (– κ.)
 Io. Alex. 172; Epm. α 303, δ 67 150a Epm. ε 181; EtG 127 M.; (ῥ.) ApS 138.14;
 Hsch. ρ 128 151 (τρ.) + 152 (ἀμφ. –) ApS 30.4; (ἀμφ.) Hsch. α 4058

132 ἐμπλήγδην Ar (ap. ApS) 28 tt sch Ω*: ἐκπλ- Z F M M^λ B 134 φίλη
 τροφὸς (= τ 21 al.) 28 M U: περιφρων (= τ 491) Ω*. – cf. ad χ 419, 492, ψ 25
 135 ἀναίτιον (~ Λ 654, N 775) Ω: ετ[ητ]υμον Rhi Zen Ω teste h29
 136 ἔπινε(ν) H^{gl} Eust. 138 μιμνήσκοντο U, cf. M^{gl} ἐμνημόνευσαν: –οιτο Ω*:
 –ετο G 140 ὥς 519 h29 Ω*: ὥς G^a F P M^a 141 ἔθελ' ἐν 519 Ω*: ἔθελεν F, ἔθελε
 H M^a? B 143 ἔδραθ' ἐνὶ 519 Ω*: ἔδραθεν ἐν F B Eust. 145 nov. Arn (h29),
 om. D rr; cf. ad ρ 62. hunc et 146 fort. simul cum 127 inseruit poeta ut
 241–246 praepararet 148 (= α 429, β 347) del. Knight 149 ἄγρειθ' tt* G B
 (cf. Chant. I 350): ἄγρειθ' ApS Z Ω*: ἄγρει P ποιπνύσασαι Z, fere Ω*:
 –ύουσαι t F U: πιπνύσατε κορήσασαι P 150 ἐν δὲ F B

- καὶ δέπα' ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ται δὲ μεθ' ὕδωρ
 ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἷσετε θάσσον ἰοῦσαι.
 155 οὐ γὰρ δὴν μνηστήρες ἀπέσσονται μεγάριοι,
 ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἐορτή."
 ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.
 αἱ μὲν εἰκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον,
 αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.
 160 ἐς δ' ἦλθον δρηστήρες Ἀχαιῶν· οἱ μὲν ἔπειτα
 εὔ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, ται δὲ γυναικες
 ἦλθον ἀπὸ κρήνης. ἐπὶ δέ σφισιν ἦλθε συβώτης
 τρεῖς σιάλους κατὰγων, οἱ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι·
 καὶ τοὺς μὲν ῥ' εἶσε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
 165 αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μελιχίοισιν·
 “ξεῖν', ἦ ἄρ τί σε μάλλον Ἀχαιοὶ εἰσορώσιν,
 ἦέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὥς τὸ πάρος περ;”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολυμήτης Ὀδυσσεύς·
 “αἱ γὰρ δὴ, Εὐμαιε, θεοὶ τεισαίατο λώβην,
 170 ἦν οἷδ' ὑβρίζοντες ἀεικέα μηχανώνονται
 οἴκωι ἐν ἀλλοτρίωι, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.”
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 αἰγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν
 175 {δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες}·
 καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπωι,
 αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισιν·
 “ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα

154 Eudoc. 606 156a ApS 84.27 160 Eudoc. 1847

153 δέπα' H^c: δέπα Ω*. – cf. ad o 466 155 δὴν G H P B: δὴ Z Ω*
 156 ἐορτή Ω 159 post h.v. 276–278 locare voluit Crates u.v. (h29), fort.
 expulsis 160–172 δώματ' 28 Ω*: δῶμα F P M. – cf. ad p 479 160 ἐς 28 h29 t
 G F H^{vp} N U: ἐκ Ω* δρηστήρες 28 h29^c t Ω*: μνηστήρες h29^a G F U. – cf. ad σ
 76 Ἀχαιῶν (nov. h29) N: ἀγῆνορες h29 t Ω* 163 μετὰ Ω*: ἐν F M^c B (Eust.):
 om. M^a 166 ἄρ τι sic divisim Hdn 169 τεισαίατο Fick: τις- Ω 170 ἀεικέα
 (cf. 394, χ 432) Ω*: ἀτάσθαλα (cf. 370 al.) G H^{vp} N Eust.^{yp} 174 αἱ (cf. p 213)
 Arph (h29) Ω: οἱ Ar^{uv} (h29^λ). – cf. ad 176 175 (= p 214) del. Kirchhoff; def.
 Blass 199 176 τὰς F M^c N Eust.^{yp}: τοὺς h29 Ω* κατέδησεν h29 F H N: –σαν
 Ω*

- ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;
 180 πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι οἷω
 πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
 αἰτίζεις. εἰσιν δὲ καὶ ἄλλοι δαίτες Ἀχαιῶν.”
 ὥς φάτο· τὸν δ’ οὐ τι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ’ ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
 185 τοῖσι δ’ ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 βοῦν στείραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίνοντας αἶγας.
 πορθμῆες δ’ ἄρα τούς γε διήγαγον, οἳ τε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὃ τίς σφεας εἰσαφίκηται.
 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ’ αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
 190 αὐτὸς δ’ αὖτ’ ἐρέεινε συβώτῃν ἄγχι παραστάς·
 “τίς δὴ ὅδε ξείνος νέον εἰλήλουθε, συβώτα,
 ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ’ ἐξ εὐχεται εἶναι
 ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
 δύσμορος, ἣ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἀνακτι·
 195 ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
 ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται οἷζύν.”
 ἦ, καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
 200 ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσιν.
 Ζεῦ πάτερ, οὐ τίς σέιο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 οὐκ ἐλεαίρεις ἀνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεται αὐτός,
 μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλέοισιν.

187 (π.) Hsch. π 3024 197 Cent. Par. 21.52 202 Arn ad T 26; (γείν.) ApS 54.21; Hsch. γ 265

180 διακρινέεσθαι G H P Eust.: -κρίνεσθαι N U: -κρίνασθαι F M B
 182 αἰτίζεις G F H^s N U: -οις Ω* εἰσιν Ω ἄλλοι Z G H^{yp} M^c N U Eust.:
 ἄλλαι Ω* 185a(-) versus seu versus subiecisce videtur Zenodotus Mallota
 (h29) 186 αἶγας Ω*: οἷας U, οἷας M^{yp} (sc. οἷας) 187 δ’ ἄρα Ω: γὰρ H^{yp}
 188 ita fere 28 Ω* G^{yp}: πέμπουσιν ἐπ’ εὐρέα νῶτα θαλάσσης G 189 εὖ Ω*:
 οὖν F M B 194 δέμας 520 Ω: γένος 520^s 521 196 κεν F M 199 ἔς 28 U Eust.:
 ὥς Ω*. – cf. ad σ 122 200 πολέεσσι(ν) 28 Ω*: πολλοῖσιν F

- εἶδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάχρυνται δέ μοι ὅσσε
 205 μνησαμένωι Ὀδυσῆος, ἐπεὶ καὶ κείνον οἶω
 τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
 εἴ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρῃ φάος ἡελίοιο.
 εἰ δ' ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
 ὧ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
 210 εἶσ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δῆμωι.
 νῦν δ' αἶ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
 ἀνδρὶ γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
 τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναί σφισιν αὐτοῖς
 ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
 215 οὐδ' ὅπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἦδη
 κτήματα δάσσασθαι δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 πόλλ' ἐπιδινεῖται· μάλα μὲν κακόν, υἱὸς ἐόντος
 ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι ἰόντ' αὐτῇσι βόεσσιν
 220 ἄνδρας ἔς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον, αὐθι μένοντα
 βουσὶν ἔπ' ἀλλοτρίησι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
 ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
 ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον οἶομαι, εἴ ποθεν ἐλθὼν
 225 ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θεῖη.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῶι οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
 γινώσκω δὲ καὶ αὐτός, ὃ τοι πινυτὴ φρένας ἔχει,
 τούνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι.

204 Did in Dem. xi 22; ApS 89.33; Olymp. CAG xii(2).103.11; 204a Philox. fr. 246; Epm. ι 14; sch Ar. Pac. 85 (> Suda ι 105), Ran. 222g^β, 237 211 (– ἄθ.) ApS 13.7 212 (ὑπ. –) id. 159.28 (Apio fr. 144, Hld fr. 49); (ὑπ.) Hsch. υ 751 215 Eudoc. 1851 227a Hdn ad A 441; Heph. p.8.20 C. 228 Eudoc. 889

204 εἶδιον Wackernagel KS 747: ἴδιον Hdn tt Z Ω (ἴδ- G) ὡς tt Ω: ὡς σ' Doederlein Emend. Hom. 11 δεδάχρυνται, cf. ad X 491 205 καὶ κείνον H^a U: κάκ- Ω* 209 ὦι G H P Eust.: ὦ Ω*: ὦ F ἐπὶ Ω: ἐνὶ H^{γρ} 211 ἀθέσφαται t ἄλλω F^c H^c M^s U 212 γ' om. G 215 τρομέουσι t Ω*: φρονέουσι (cf. ξ 82) G P 219 ἄλλον F M Eust.^{yp}; cf. ad o 228 αὐτῇ(ι)σι Z Ω*: -οῖσι H 221 ἀλλοτρίη(ι)σι Ω* H^c: -ιοισι H^a M^a U^a

- 230 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα
 ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω·
 ἥ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς.
 σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψαι, αἳ κ' ἐθέλησθαι,
 κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσιν.”
- 235 τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
 “αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
 γνοίης χ' οἴη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.”
 ὧς δ' αὖτως Εὐμαιος ἐπηύξατο πᾶσι θεοῖσιν
 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
- 240 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
 τοῖσιν δ' Ἀμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
- 245 “ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἡδὲ γε βουλή,
 Τηλεμάχῳ φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.”
 ὧς ἔφατ' Ἀμφινόμος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
 χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
- 250 οἳ δ' ἱέρευον οἷς μεγάλους καὶ πίονας αἰγας,
 ἱρευον δὲ σῦας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην.
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων, ἐν δὲ τε οἶνον
 κρητῆρσιν κερύωντο· κύπελλα δὲ νείμε συβώτης,
 σίτον δὲ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

233 ead. 2204 237 ead. 893 241–242 (ἦρτ.) Gell. 13.25.20; sch^{rec} Ar.
 Ran. 1159c 245 (σ.) ApS 146.31; Hsch. σ 2620 253b Ath. 483a

230 ξενίη τε τράπεζα 522 523 Ω*: ὑπατος καὶ ἄριστος (= τ 303) G H^{yp} P U.
 – cf. ad p 155 233 ἐπόψαι 28 Ω* (cf. Ξ 145): ἐσ- t N U Eust. 237 ἐμὴ t Ω*:
 ἐμοὶ U ἔπονται w1 Ω*, -ντο t, επο[ντ 523: ἔσονται U: ἀαπτοι (~ Θ 450) G. –
 cf. ad φ 202, ψ 87 238–239 (= φ 203–204) damn. Düntzer 238 ἐπηύξατο r:
 ἐπεύξ- 524 Ω 242 δ (sic Ω) fort. delendum 244a Νίσου φαίδιμος υἱος
 Ἀρητι|αδαο ανακτο[ς (= π 395) add. 522: Νίσου φαίδιμος υἱὸς ἀγορήσατο καὶ
 μετέειπε G (versu priore partim repetito) 245 ἡμῖν H^a: ἡμῖν Ω* 247 (= π
 406) om. P 248 ita h29 Ω (δῶμα P): αὐτ[ίχ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς
 Ὀδυσῆος (= π 407) Arph u.v.; cf. Haslam P. Oxy. LIII 112 251 (= ρ 181) om.
 M, rest. M² ἱρευον G: ἱέρ- Ω* 252 δέ τε G H P Eust.: δ' ἄρα Ω*
 253 κερύωντο G H P U Eust.: κεράσαντο Ω*

- 255 καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἐωινοχόει δὲ Μελανθεύς.
 {οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.}
 Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
 ἐντὸς εὖσταθέος μεγάρου, παρὰ λάϊνον οὐδόν,
 δίφρον ἀεικέλιον καταθείς ὀλίγην τε τράπεζαν·
 260 πὰρ δ' ἐτίθει σπλάγχχων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
 ἐν δέπαϊ χρυσέωι, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἶνοποτάζων·
 κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
 πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὐ τοι δῆμιός ἐστιν
 265 οἶκος ὁδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κείνος.
 ὑμεῖς δέ, μνηστήρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
 καὶ χειρῶν, ἵνα μὴ τις ἕρις καὶ νεῖκος ὄρηται.”
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
 270 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “καὶ χαλεπὸν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
 Τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
 οὐ γὰρ Ζεὺς εἶασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἤδη
 παύσαμεν ἐν μεγάροισι λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν.”
 275 ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μῦθον.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστῳ θεῶν ἱερὴν ἐκατόμβην
 ἤγον· τοὶ δ' ἀγέροντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἄλσος ὑπο σκιερὸν ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 οἱ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
 280 μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαίτα·

259 Arist. Poet. 1458b29; ApS 11.1; Ath. 192f; [Ammon.] Diff. 352; Aristid. Quint. 2.9; EtGud. 425.38 Stz.; (– κατ.) Lex. Vind. 47.13; EtG 90 M.; sch Ω 578a; 259a sch v 402; (ὁλ. τρ.) sch A.R. 1.955–960f 261a (vel o 149a v.l.) sch Ψ 196 266–267 Eudoc. 1568–1569 278 (σχ.) Hsch. σ 982

255 ἐω(ι)νοχόει Ω (ἐνων- H^c): v. Il. praef. xxvii (ubi corrige: Chantr. I 479) et ad Δ 3 256 del. Blass 199; cf. 279–280 259 καταθείς (cf. τ 55) tt* H^{yp} N U Eust., καθείς G: παραθείς [Ammon.] Aristid. EtGud H^r Ω* 260 μοῖραν (cf. 281, 293) G H^c Eust. 264 πάντων Ω*: ἀνδρῶν P (ex 225) 265 ita 28 ((ε)κτ)ήσατο κείνος Ω* (δὲ κτήσατο U): ἐκτήσατ' ἐκεῖνος G M^c 267 χειρῶν t Ω*: χεῖρας F 268–269 (= α 381–382, σ 410–411) om. U 272 ἀπειλήσας Ω: ἀπηλεγέως (cf. α 373, I 309, Hymn. Merc. 362) Nauck 276–278 cf. ad 159 276 θεῶν Ω*: θεωι h29, θεῶ U (fort. recte, cf. A 447)

- παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν οἱ πονέοντο
 ἴσῃν, ὥς αὐτοὶ περ ἐλάγχανον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεῖοιο.
 μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
 285 λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μάλλον
 δυίη ἄχος κραδίην Λαερτιάδew Ὀδυσῆος.
 ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδώς,
 Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμηι δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναῖεν·
 ὃς δὴ τοι κτεάτεσσι πεποιθώς θεσπεσίοισιν
 290 μνάσκετ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
 ὃς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
 “κέκλυτέ μεο, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
 μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχει πάλαι, ὥς ἐπέοικεν,
 ἴσῃν· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
 295 ξείνους Τηλεμάχου, ὃς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
 ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὄφρα καὶ αὐτός
 ἡέ λοετροχόωι δώηι γέρας ἡέ τωι ἄλλωι
 δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θεῖοιο.”
 ὥς εἰπὼν ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείηι
 300 κείμενον ἐκ κανέοιο λαβών· ὃ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεύς
 ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν, μείδῃσε δὲ θυμῷ
 σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὃ δ' εὐδμητον βάλε τοίχον.
 Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθωι·
 “Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
 305 οὐκ ἔβαλες τὸν ξείνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός.
 ἦ γὰρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,

286 Gal. De plac. Hipp. et Plat. 3.2.13 287 Eudoc. 1327
 294 (οὐ –)–295a EtG α 1347/EtM α 2018; EtGud 225.3 Stf. 294 (οὐ – ἄτ.)
 Epm. κ 144 299 (– πόδα) EtG β 181/EtM β 207 301 (μ. –)–302a sch Pl.
 Remp. 337a; (– σαρδ.) Paus. Att. σ 5 302 (σ.) ApS 140.12; Hsch. σ 204;
 Synag. σ 25; cf. Philox. fr. 591, Paus. 10.17.13 305a sch A 14b, I 404b¹, N
 160b¹; (ἀλ. γ. β.) Epm. α 247

281 οἱ πονέοντο (cf. ρ 258) Ω* M^{yp}: οἱ ῥ' ἐπένοντο F M B 286 δυίη
 Bekker: δύη(ι) t Ω Λαερτιάδew Ὀδυσῆος t G: –ἀδην –ἦα Ω*. – cf. ad σ 348
 288 ναίων F M B 289 θεσπεσίοισι G H^{yp} N U Eust.: πατρός ἐοῖο Ω* 292 μεο
 Knight: μευ vel μεῦ Ω 294 ἀτέμβειν fere tt Z Ω*: –έμεν N 296 κάγῳ U
 298 (= 325, ρ 402) om. Eust.: habent 28 Ω* 302 σαρδάνιον 28 tt* Z H Eust.:
 –δόνιον Paus.^{vi} Ω* U^{2r} Eust.^{yp}, –δώνιον N 304 om. 28 (homoearchon)

- καί κέ τοι ἀντί γάμοιο πατήρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
 ἐνθάδε. τῷ μὴ τίς μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
 φαίνετω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἔκαστα,
 310 ἐσθλὰ τε καὶ τὰ χεῖρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
 ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
 μῆλων σφαζομένων οἴνοιο τε πινομένοιο
 καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
 315 εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτείνειν μενεαίνετε χαλκῶι,
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη
 τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὀράσθαι,
 ξείνους τε στυφελιζομένους δμωιάς τε γυναικάς
 ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.”
 320 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ὁψέ δέ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
 “ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
 ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαῖνοι·
 μήτέ τι τὸν ξείνον στυφελίζετε μήτέ τιν' ἄλλον
 325 δμῶν, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
 Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
 ἥπιον, εἴ σφωῖν κραδίηι ἅδοι ἀμφοτέροισιν.
 ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
 νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,
 330 τόφρ' οὐ τις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν ἰσχύμεναί τε
 μνηστῆρας κατὰ δώματ', ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
 εἰ νόστησ' Ὀδυσσεὺς καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
 νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὃ τ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.

308 (ἀεικ.) ApS 11.6; EtG α 91 313 (χ. –) Cocondr. 243.15 314 Eudoc.
 1570 315–317 ead. 1651–1653

307 ἀμφεπονεῖτο 28 Ω*: ἀμφιπ- P 308 ἀεικείας 28 Z Ω*: -κίας tt G F P
 Eust.^{yp} οἴκω(ι) Ω: δημῳ 28 310 χέρηα M 311 τόδε M^s 315 δ' ἤδη t M^c
 Eust.: ἤδη F: δὴ μὴ Ω* (δὴ μέ U) χαλκῶ(ι) t Ω*: θυμῶ U 316 εἴη t Ω* M^{yp}:
 εἶεν g^v, ἦεν M 317 ἢ τάδε γ' (= π 107) 150 t g^v G N U, ἢ τάδε τ' M: ἢ τὰδ' F
 H, ἢ τάδε P: ἢ τὰδ' B 324 μήτ' ἔτι F 326 ἐγὼν G 327 εἴ σφωῖν H: εἴ σφιν
 M: εἴ σφωῖν Ω*: ὅς σφωῖν M^{yp} ἀμφοτέροισι(ν) F M N 328 ὑμῖν X: ὑμῖν Ω*
 G^f: ὑμῖν N: ἡμῖν M 329 νοστήσειν G U Eust.: -ῆσαι Ω* (ex 239 al.) 333 τό
 γε G

- 335 ἄλλ' ἄγε, σῆι τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
 γήμασθ' ὅς τις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλείστα πόρησιν,
 ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρῷα πάντα νέμῃαι
 ἔσθων καὶ πίνων, ἥ δ' ἄλλου δῶμα κομίζῃ.“
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 “οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρός ἐμοῖο,
 340 ὅς που τῇλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται,
 οὐ τι διατρίβω μητρός γάμον, ἀλλὰ κελεύω
 γήμασθ' ὧι κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
 αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δῖεσθαι
 μῦθωι ἀναγκαίωι· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.”
 345 ὣς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 ἄσβεστον γέλω ὥρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
 οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελῶν ἀλλοτρίοισιν,
 αἰμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὅσσε δ' ἄρα σφειων
 δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὤϊετο θυμός.
 350 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 “ἂ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
 εἰλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γούνα·
 οἰμωγὴ δὲ δέδῃε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
 αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι·
 355 εἰδῶλων δὲ πλεόν πρόθυρον, πλεῖη δὲ καὶ αὐλή,
 ἱεμένων Ἐρεβόσδε ὑπὸ ζῶφον· ἥελιος δὲ

339 Hermog. Meth. 436.10 R.; sch A.R. 2.259a; 339a Ael. Dion. μ 1; sch DThr 101.24, 564.3 348 (– ἦ.) ApS 17.29; (αἰμ.) Hsch. α 1965 350–353 Cent. Par. 15.26–29 351–353 + 355–357 Pl. Ion 539a; 351–352 + 355–357 [Plut.] Hom. 2.108.7; 351–352 + 355–356a Porph. Il. 271.22 Schr.; 351–352a Max. Tyr. 30.5; Clem. Protr. 45.5 (> Eus. PE 2.6.7); 351a sch Pl. Hipp. mai. 295a; (ἂ δ.) Hsch. α 1, 1040; (ν. –)–352, 354 Hclt. Alleg. 75.2, 4 354 (– τ.) Choer. in Thd. ii.197.23; Epm. τ 53 355 Cent. Par. 45.21

337 δῶμα κομίζῃ fere 28 Ω*: δῶμαθ' ἵκηται Eust. 339 ἐμοῖο 28 tt* Ω* M^s: ἐμείο Hermog.^{vi} G P N: ἐοῖο M 342 ποτὶ 28 Ω*: προτὶ U 346 γέλω Ω*: –ων G Eust.: –ον M: –ωτ' F 347 γελῶν fere Ω* M^s: γελοίων (cf. ad 390; Hymn. Ven. 49) M Eust. 348 ἄρα σφειων B: ἄρα σφέων Ω* 351 ἂ δειλοί tt* Ω: δαιμόνιοι Pl. 352 γούνα 209 tt* Ω: γυῖα Pl. 355 (εἰδῶλων) δὲ tt* Ω: τε Pl.: om. Porph. πλεόν tt* F^s H M N U Eust.: πλέων [Plut.]^{vi} Ω* 356 ἱεμένων tt* Ω: ἐρχομένων [Plut.]

- οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλὺς.”
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἦρχ' ἀγορεύειν·
 360 “ἀφραίνει ξείνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθῶς.
 ἀλλὰ μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
 εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκει.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 “Εὐρύμαχ', οὐ τί σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
 365 εἰσί μοι ὀφθαλμοὶ τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἄμφω
 καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικῆς·
 τοῖς ἔξιμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὑμῖν
 ἐρχόμενον· τό κεν οὐ τις ὑπεκφύγοι οὐδ' ἀλέαιτο
 μνηστήρων, οἱ δῶμα κάτ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
 370 ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσθε.”
 ὣς εἰπὼν ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεταόντων,
 ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεχτο.
 μνηστήρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες
 Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελῶντες·
 375 ὦδε δέ τις εἶπεν νεῶν ὑπερηγορόντων·
 “Τηλέμαχ', οὐ τις σείο κακοξεινώτερος ἄλλος·
 οἶον μὲν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
 σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον, οὐδέ τι ἔργων
 ἔμπαιον οὐδέ βίης, ἀλλ' αὖτως ἄχθος ἀρούρης·
 380 ἄλλος δ' αὐτὲ τις οὗτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
 ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη·
 τοὺς ξείνους ἐν νηὶ πολυχλήϊδι βαλόντες

357 Eudoc. 2006 366 (ἀει.) ApS (h16a; Hld fr. 5) 372b Anon. π. σολοικ.
 p.201 Valck. 377 (ἐπ.) ApS 73.30; Hsch. ε 4956/8 379 (ἔμπ.) Hsch. ε 2406
 380 [Hdn] Fig. 18

362 ἀγορήνδ' F εἴσκει Ω* M^{yp}: -εις H^s B: ἐώκει M 365 εἰσί Ω
 367 ὑμῖν N Eust.: ὑμῖν Ω*: ὑμμι 209: ὑμῖν U 368 τὸ μὲν G H P Eust.
 ἀλέαιτο fere Ω, -αίετο M^{yp}: -έοιτε F M B: ουδετατο 209 369 ita 28 209 Ω*:
 ἀνδρῶν οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσ(σ)ῆος θείοιο (cf. σ 417) G H^{yp}
 370 μηχανάσθε fere 209 Ω*: -όωνται G 372 Πειραῖον F B 374 ἐρέθιζον 28
 Ω*: θαύμαζον (ex 269 al.) G H^{yp} Eust. ξείνω F 377 ἔχεις Ω (-οις P): ἄγεις
 Eust.^{yp} ἐπιμαστὸν P 380 μαντεύεσθαι 28 t G H^{yp} N U Eust.: -σασθαι Ω*
 381 εἴ μοι Ω*: εἰ δὴ B U, ἦδη F M

- ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.”
 ὣς ἔφασαν μνηστήρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
 385 ἄλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεῖ,
 ὁππότε δὴ μνηστήρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
 ἦ δὲ κατ' ἄντηστιν θεμένη περικαλλέα δίφρον
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάστου μῦθον ἄκουεν.
 390 δειπνον μὲν γάρ τοί γε γελῶντες τετύκοντο
 ἡδύ τε καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
 δόρπου δ' οὐκ ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
 οἶον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερός ἀνὴρ
 θησέμεναι· πρότεροι γὰρ αἰεκέα μηχανώοντο.
 φ τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπειν,
 τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον
 ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
 5 κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσето οἶο δόμοιο,
 εἴλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ
 καλὴν χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
 βῆ δ' ἰέναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 ἔσχατον· ἔνθα δὲ οἱ κειμήλια κείτο ἀνακτος,
 10 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος.
 ἔνθα δὲ τόξον κείτο παλίντονον ἡδὲ φαρέτρη
 ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οἴστοι,

385 Cent. Par. 44.76 387 EtG α 915/EtM α 1454; (κατάντ.) ApS 96.31; Hsch. κ 1299 392 Plut. Mor. 461c φ 3 al. (π. –) sch Hes. Op. 151a 5 Choer. in Thd. ii.356.28 6 Strab. 12.3.23; (χ. π.) EtG 308 M. 9 (ἔσχ.) Hsch. ε 6455 12 (π. –) Macr. GL v.601.13; 12b ApD Synt. 473.8

383 πέμψωμεν M B, -ομεν F τοι Ω: τις Bentley 385 προσεδέρκετο Z Ω*: ποτιδ- U 386 δὴ G H^c N U: om. Ω* ἐφήσει (cf. 29) G^c (ex -ση) H P U: ἐφείη F B N, ἐφίει M 390 γελῶντες G^c H^c: -ώωντες G^a B U, agn. Eust.: -όωντες Ω*: -οιωντες 131, quod commendat Eust. – cf. ad 347 391 τε Ω*: γε G: τι N 394 πρότερον G φ 3 μνηστήρεσσι θέμεν (= 81, ω 168) 133 Ω (-μεναι F): μνηστηρ[σιν θεμε]ναι 146 5 προσεβήσето 28 Ω*: -σατο 146 t F M B: κατεβήσето U 6 χειρὶ παχείῃ(i) 28 tt Ω: χερσὶ φίλησι 146, quidam ap. EtG 7 χαλκείην 146 G H^s N U Eust.: χρυσεῖην Eust.^{yp} Ω* 8 ιεναι 146: ἔμεναι Ω 9 ἔνθα δὲ Ω: ενθ αρ[α 146: ἐνθά τε Düntzer 11 κείτο Ω*: ἐκίετο [146] Z G N

- δῶρα τά οἱ ξείνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας
 Ἴφιτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
 15 τῷ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοϊν,
 οἴκῳ ἐν Ὀρτιλόχοιο δαΐφρονος. ἦτοι Ὀδυσσεύς
 ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ρά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλεν·
 μῆλα γάρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
 νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι' ἡδὲ νομῆας·
 20 τῶν ἔνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεύς
 παιδνός ἐών· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες·
 Ἴφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἶ οἱ ὄλοντο
 δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
 αἶ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο,
 25 ἐπεὶ δὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον,
 φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιίστορα ἔργων,
 ὃς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ὦι ἐνὶ οἴκῳ,
 σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὅπιν αἰδέσατ' οὐδὲ τράπεζαν
 τήν, ἣν οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν,
 30 ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισιν.
 τὰς ἐρέων Ὀδυσσῆϊ συνήντετο, δῶκε δὲ τόξον,
 τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδί
 κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
 τῷ δ' Ὀδυσσεύς ξίφος ὀξὺ καὶ ἄλκιμον ἐγχεος ἔδωκεν,

13–14a, 15–16a Strab. 8.5.8; 13 + 15 (– ξ.) + 16a sch E 544 13 + 15 sch B 582b; sch Pind. Pyth. 6.35a 14a Hdn ad B 518 15–16a Paus. 4.1.4 15 Arn ad A 130; sch Heph. 292.12, 327.3, 341.15 18 Paus. 4.1.3; Porph. ad Φ 563 20a Hdn ad Ω 235 21 Cent. Par. 10.11; (παι.) ApS 126.6; Hsch. π 68; (πρὸ –) Hdn ad Ω 235 22 (– ἵππ. ἐρέων) Corn. 25.2 25 (– ἀφ.) sch Heph. 349.15 26 Clem. Protr. 30.6; Iren. adv. Haer. 1.9.4 (cento); Porph. ad T 389; 26b Strab. 1.1.16 28–29 Dio Prus. 74.16; Athenag. Leg. 29; Eudoc. 1330–1331 31 (– συν.) Epm. AO ii.367.6; EtM 372.13, cf. 371.11; EtGud 533.19 Stf.; sch A.R. 1.1354

15 ξυμβλήτην tt Ω: συ[μ]- 146 ἀλλήλοϊν tt Ω*: -οισιν F M B 17 ὄφελλε 146 Ω*: ὄφειλε G Eust. 18 γὰρ ἐξ Ἰθάκης Ω: τα οι [ἐ] 146 (ex 13?) 19a και τους μεν [add. 146 20 ἐξεσίην Ar Nic Hdn (t) contra Neoptoleum Parium ἥλυθ' G 22 διζήμενος Z Ω: ἐρέων (nec plura) t (cf. 31) 28 αἰδέσατ' F M B (cf. H 93, Φ 468, ζ 66, 329, θ 86): ἡ(ι)δ- tt Ω* 29 ἦν 28 tt* Ω*: δὴ Eust.: om. Eudoc. H^a 32 ῥ' 133 G N: om. Ω*

- 35 ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέξει
 γνῶτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
 Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὃς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὐ ποτε διὸς Ὀδυσσεύς
 ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 40 ἡρεῖτ', ἀλλ' αὐτοῦ μνήμα ξεινοιο φίλοιο
 κέσχετ' ἐνὶ μεγάροισι· φόρει δέ μιν ἥς ἐπὶ γαίης.
 ἦ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο διὰ γυναικῶν
 οὐδὸν τε δρυῖνον προσεβήσετο, τὸν ποτε τέκτων
 ξέσσαν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυνεν,
 45 ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς,
 αὐτίκ' ἄρ' ἦ γ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσεν κορώνης,
 ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας
 ἄντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν ἥύτε ταῦρος
 βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
 50 πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δὲ οἱ ὦκα.
 ἦ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοὶ
 ἔστασαν, ἐν δ' ἄρα τῆισι θυώδεα εἶματ' ἔκειτο.
 ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἶνυτο τόξον
 αὐτῷ γωρυτῷ, ὃς οἱ περὶκειτο φαεινός.
 55 ἔξομένη δὲ κάτ' αὖθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
 κλαῖε μάλα λιγέως, ἐκ δ' ἥριεε τόξον ἄνακτος.
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 βῆ ρ' ἰέναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς,

35 (- πρ.) Cent. Par. 39.24; 35a Hdn ad N 29; (οὐδὲ -)-36a Plut. Mor. 645a, fr. 129 S. 36a Epm. α 33 38b-39a + 40 (ἡρ.) Porph. ad α 262 40b sch Z 221b; (μν.) Hsch. μ 1498 41a Epm. π 179; (x.) ApS 98.26; Hsch. κ 2377 43 (- πρ.) sch Pind. Pyth. 4.468a 45a Hdn ad Z 348; Syrian. CAG vi(i).103.30 46 (ἱμ. -) EtG 169 M. 47b + 48 (τὰ δ' ἄν.) sch Arat. 192 48 (- ἄν.) ApS 34.12 48b + 49b sch Θ 393b 49 (ἔβρ. -) sch T 13^{b2} 54a sch Ψ 8; (γ.) ApS 56.1; Hsch. γ 1046 57-58 Eudoc. 2072-2073

35 προσκηδέος t Ω* (proparox. H^c): περιx- P: εὐx- U 36 ἀλλήλων t* Ω*: -ω Epm. G Eust.^{yp}: -ους M^s N. - cf. ad ψ 109 41 κέσχετ' 525 tt Z H P M^c N U: θέσχετ' Ω* 42 δὴ 28 525 G N M^s U: om. Ω* τὸν Ω*: δ' N (-δε Nauck): om. F P: δν U² 43 προσεβήσατο t^{vi} N 46 γ' 28 Ω*: γε H P κορώνης 28 Z Ω* Eust.^{yp}: -νη(ι) t G P Eust. 47 ὀχῆας Z Ω: -ες 28 B^s: -α t 51 ἔνθα τε Düntzer 52 εἶματα κείτο G N 57 τάρπη U; cf. ad τ 213 58 ἰέναι Bekker: ἵμεναι t G N U: ἵμεν ἐς Ω*

- τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἡδὲ φαρέτρην
 60 ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οἷστοι.
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
 κείτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἀνακτος.
 ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στή ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
 65 {ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη}·
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·
 “κέκλυτέ μεο, μνηστῆρες ἀγῆνορες, οἱ τότε δῶμα
 ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ
 70 ἀνδρὸς ἀποικομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
 μῦθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
 ἀλλ' ἐμὲ ἰέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναῖκα.
 ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τότε φαίνεται ἄεθλον·
 θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·
 75 ὃς δέ κε ῥήϊτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσιν
 καὶ διοῖστέυσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἅμα σποίμην, νοσφισσαμένη τότε δῶμα
 κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο,
 τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι οἴομαι ἔν περ ὀνείρῳ.”
 80 ὣς φάτο, καὶ ῥ' Εὐμαιὸν ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν,
 τόξον μνηστῆρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον.
 δακρύσας δ' Εὐμαιοὺς ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν·
 κλαίει δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἀνακτος.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 85 “νήπιοι ἀγροῖῶται, ἐπημέρια φρονέοντες,

61 (ὄγκ.) ApS 118.20; Poll. 10.165; Hsch. ο 41 70 (οὐδέ –)–71 sch. Ar.
 Vesp. 338b; EtM 593.47; (οὐδέ – ἐπ.) ApS 74.22 85 ApS 4.3; Eudoc. 1619,
 2023; sch A 343; (ἀγρ.) Hsch. α 820

59 χερσὶ Vind. 5 60 (~ 12) damn. Bothe 61 δ' ἄρ' ἄμ' G N: δ' ἄρ' U: ῥ'
 ἄμ' Ω*. – cf. ad σ 303 ὄγκιον Hdn Ω*: parox. H Eust.^{VP} 65–66 (= σ
 210–211) absunt ab 28: 65 hab. Ω: 66 add. G F M^c N, abest ab Ω* 68 μεο
 Knight: μευ Ω (μεῦ P) 71 γε δύνασθε F 73 (= 106) del. Schwartz 330
 76 πελεκέων U; cf. ad τ 578 77 ἅμα σποίμην Bekker: ἄμ' ἐ(σ)π- Ω
 78–79 (= τ 580–581) damn. Bothe 83 ἄλλοθ' G N U: ἄλλος Ω* 85 ἐφημέρια
 fere tt Z Ω; v. ad δ 223

- ἄ δειλῷ, τί νυ δάκρυ κατεΐβετον ἡδὲ γυναικί
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνετον; ἦι τε καὶ ἄλλως
 κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτην.
 ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἡὲ θύραζε
 90 κλαίετον ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
 μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἁάατον· οὐ γάρ οἱώ
 ῥηϊδίως τόδε τόξον εὖξοον ἐντανύεσθαι·
 οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν
 οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν. ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὅπωπα·
 95 καὶ γὰρ μνήμων εἰμί, πᾶϊς δ' ἔτι νῆπιος ἦα."
 ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
 νευρὴν ἐντανύειν διοῖστεύειν τε σιδήρου.
 ἦτοι οἷστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
 ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, δν τότε ἀτίμα
 100 ἦμενον ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἐταίρους.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο·
 "ὦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
 μήτηρ μὲν μοί φησι φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
 ἄλλωι ἅμ' ἔψεσθαι νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
 105 αὐτὰρ ἐγὼ γελῶ καὶ τέρπομαι ἄφροني θυμῷ.
 ἀλλ' ἄγετε, μνηστήρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον,
 οἷη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν,
 108 οὔτε Πύλου ἱερῆς οὔτ' Ἀργεος οὔτε Μυκῆνης·
 110 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου;

86 (– κατ.) HdN ad P 201 89 (– καθ.) sch^h Δ 22; Suda α 831; 89a Arn ad Δ 22; Epm. in A 34B^{1a/2}; EtM α 635; EtGud 63.14 Stf.; (ἀκ. δ.) ApD Adv. 143.22 90a sch φ 188 91 ApS 1.15 97a Arn ad X 67 98 [Plut.] Hom. 2.65.1 110 ApS 14.13; 110b Hsch. α 1998; EtG 258 M.

86 δειλοὶ (ex v 351) t G U Eust.: –ᾶ P κατεΐβεται (sc. –ετε?) t^{cod} 89 ἀλλ' ἀκέων tt Ω*: ἀλλὰ καὶ ὡς B, quidam ap. Eust. 90 κατ' αὐτόθι F M N Eust. (cf. ad K 273): καταυτόθι Ω* 93 τοῖσδεσι (sic) G H P Eust.: τοῖσιδε sive τοῖσι δὲ Ω*. – cf. β 47, 165, et ad κ 268 97 ἐντανύειν Ar (t) F M B U: –νύσειν G H M^{yp} N Eust.: –νύσαι P. – cf. 174 et ad 127 98 γεύσεσθαι t^{vl} Ω*: –σασθαι t^{vl} F P M: γεύεσθαι H^a. – cf. ad ρ 413 99 τότε Ω* Eust.^{yp}: ποτ' P Eust. 100 ἦμενον (cf. 425, τ 322) Wilamowitz Hom. Unt. 94 n. 9, Heimk. 53 n. 2: –νος 28 Ω ὄρνυε F U 105 γελῶ fere 28 Ω* F^{yp}: γ' ἔσθω F M^s B, ἔσθω M 109 οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης οὔτ' ἡπείροιο μελαίνης (= ξ 98a + 97b) add. G F Eust.: abest ab 28 Ω* 110 τόδε γ' t G H P, τοδε τ' 28: τόδε Ω* (τόδ' M)

- ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε, μῆδ' ἔτι τόξου
 δηρὸν ἀποτρῶπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.
 καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
 εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοῖστεύσω τε σιδήρου,
 115 οὐ κέ μοι ἀχθυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
 λείποι ἄμ' ἄλλῳ ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
 οἶός τ' ἦδη πατρός ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.”
 ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιιν χλαῖναν θέτο φοινικέσσαν
 ὀρθὸς ἀναΐξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.
 120 πρῶτον μὲν πελέκεας στήσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας
 πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἵθυνεν,
 ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,
 ὥς εὐχόσμως στήσεν· πάρος δ' οὐ πῶ ποτ' ὀπώπει.
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν·
 125 τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
 τρὶς δὲ μεθήκε βίης, ἐπιελπόμενος τό γε θυμῷ,
 νευρὴν ἐντανύειν διοῖστεύσειν τε σιδήρου.
 καὶ νύ κε δὴ τανύσειε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθεν ἰέμενόν περ.
 130 τοῖς δ' αὖτις μετέειπ' ἱερὴ Ἴς Τηλεμάχοιο·
 “ὦ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσομαι καὶ ἄχιкуς,
 ἢ νεώτερός εἰμι καὶ οὐ πῶ χερσὶ πέποιθα
 {ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη}·
 ἀλλ' ἄγεθ', οἳ περ ἐμείο βίῃ προφερέστεροί ἐστε,

111 (– παρ.) ApS 114.13; EtG α 691; EtM 594.55; (μύν.) Hsch. μ 1872
 117 cf. Cent. Par. 11.57 118b sch Π 159b 119a ApS 34.9 122 (ἔν.) ApS
 68.4; Hsch. ε 2646; cf. Sudam v 177; 122b Epm. τ 54; EtM 541.28, 748.29;
 EtGud 524.6 Stz.; (τ. – π.) ApS 149.28 128 Arn ad B 215

111 μῆδ' ἔτι P N Eust., μῆδέ τι G H U: μῆτ' ἔτι F, μῆτέ τι M, μήτε τι B
 115 ἀχθυμένῳ(ι) G H P Eust.: –νη 28 Ω* Eust.^{VP} 119 ὤμων G H N Eust.: –ω(ι)
 Ω* 120 πελέκυσ van Leeuwen 122 ἰδόντας Ω: Ἀχαιοὺς tt. – cf. ad Ψ 815, γ
 372 125 πελέμιξεν Ω* H*: –ἰξεν Z H ἐρύσσασθαι F M B (–σσ– Kirchhoff):
 –σεσθαι Ω*. – cf. ad Φ 176 126 τό γε Ω*: τόδε G H: η]θέλε θυμ[28
 127 νευρὴν τ' U² ἐντανύειν F M B: –ύσ(σ)ειν Ω*. – cf. ad 97 128 τανύσειε Ar
 F B: ῥ' ἐτάνυσσε Ω* (ῥ' om. M^a U). – cf. Chantr. II 220 129 ἀνένευσε U
 131 ἄχιкуς Ω*, ἀχεικ[υς 28: ἀναλκίς M (cf. γ 375) 133 (= π 72) damn. Knight
 ἀπαμύνησθαι H P Eust. 134 προφερέστεροί Ω*: πολλὸ φέρτεροί G N U. – cf.
 ad θ 129 hic deficit B

- 135 τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄθλον.”
 ὡς εἰπὼν τόξον μὲν ἀπὸ ἔο θῆκε χαμαῖζε,
 κλίνας κολλητήσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν,
 αὐτοῦ δ' ὠκύ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
 ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
 140 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “ὄρνυσθ' ἐξείης ἐπιδέξια πάντες ἐταῖροι,
 ἀρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἶνοχοεῦει.”
 ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 Λειώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Ἕνοπος υἱός,
 145 ὃ σφι θυοσχόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλόν
 ἵζε μυχοίτατος αἰεὶ· ἀτασθαλῖαι δέ οἱ οἴωι
 ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν·
 ὃς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
 στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν,
 150 οὐδέ μιν ἐντάνυσσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων
 ἀτρίπτους ἀπαλὰς· μετὰ δὲ μνηστήρσιν ἔειπεν·
 “ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
 πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστήας κεκαδήσει
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 155 τεθνάμεν ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν, οὐ θ' ἔνεκ' αἰεὶ

136 Velius Longus GL vii.52.16 137a (= 164a) sch Δ 113a 139 Eudoc.
 2344 141 ead. 1563 145 (θυ.) ApS 88.33; Hsch. θ 918 146 (μυχ.) sch Ψ
 459b 146b–147 (ἐ. ξ.) Choer. in Thd. i.393.6; EtG λ 171/EtM 562.26
 150b–151a [Hdn] AO iii.244.24; Choer. in Thd. i.393.9; EtG λ 171/EtM 562.22
 151a Dio Prus. 7.116; cf. Ath. 17b 152 (οὐ –) Antig. Car. ap. Ath. 437e
 (parod.)

135 πειρήσασθε N U^s Eust., –σασθαι U: –σεσθε Ω*, –σεσθαι G
 ἐκτελέσωμεν F P M 141 ἐπιδέξια (Hdn ad Φ 163) t Z Ω* Eust.^{vp}, ἐπιδεξία G:
 ἐπὶ δεξιά H^a P N Eust. 142 τέ περ G H P Eust.: τ', ἐπι- 28 Z F M N
 144 Ἕνοπος 28 Ω*: Οἴνοπος H^r N U^{c?} 145 ὃ 28 Ω*: ὃς F 146 ἵζε P Eust.: ἵξε
 Ω* μυχοίτατος 28 t Ω*: μυχαί- 210 Z N U αἰεὶ 28 Ω*: αἰέν U 148 πρῶτος
 28 Ω*: –ον G 150 πρὶν γὰρ 28 Ω: περὶ γὰρ 210: ὃ δ' ἐπεὶ tt 152 οὐ μὲν ἐγὼ
 τανύω 28 Ω* (οὐ μιν Bekker Hom. Bl. II 161, cf. φ 150, 246, 338): οὐ δύναμαι
 τανύσαι 210 t (cf. 171) 153 [ὡς πολλ]ους το γε 210

- ἐνθάδ' ὀμιλέομεν ποτιδέγμενοι ἡματα πάντα.
 νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ μενοινᾷ
 γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος παράκοιτιν·
 αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσεται ἡδὲ ἴδεται,
 160 ἄλλην δὴ τιν' ἔπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
 μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
 γῆμαιθ' ὅς κε πλείστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.”
 ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔο τόξον ἔθηκεν,
 κλίνας κολλητήισιν εὐξέστης σανίδεσσιν,
 165 αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,
 ἄψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε; νεμεσώμαι δέ τ' ἀκούων,
 170 εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ ταχύσσαι·
 οὐ γάρ τοί σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
 οἷόν τε ρυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ οἷστών·
 ἀλλ' ἄλλοι ταχύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.”
 175 ὣς φάτο, καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν·
 “ἄγρει δῆ, πῦρ κείον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
 πᾶρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,

168 Choer. in Thd. i.389.5, 393.1 173 ApS 139.20; (– ἔμ.) sch II 475c
 175 Nic ad Ψ 802–807 176 ApS 6.21 177 [Hdn] AO iii.255.24 178 =
 183 Epm. in A 131A

156 ποτιδέγμενοι w1 Ω*: προτι- G H U: πωλ'έυμενοι 210, qui pergit
 ουδ[ε μετ αλλας | [ερχομεθ] ας επηοικεν οπυειν ανδ[ρα εκαστον (~ β 206–207)
 |] . γ . . ειςελεχτο . [| et deinceps 158 159 το]ξον 210 160 εὐπέπλων sic
 H P M U 162 γῆμαιθ' 28 Ω: – υ]μερ 210 κε(ν) 28 210 H P N: τις Ω*. – cf.
 ad π 392 πόροι (= π 392) Ω*: –η(ι) 210 F N U ἔλθοι 28 G H P U Eust.: ἔλθη(ι)
 M^{yp} N: εἴη(ι) F M. – cf ad o 448 163 ita 28 Ω: τοξον με]ν κατεθηκεν επι
 χθο[νι πουλυβοτειρη 210 164–166 (= 137–139) damn. Blass 203: habent 28
 210 Ω 165 om. U προσέκλινε (= 138) Ω* M^s: προσέθηκε M 172 τοι Ω (τι
 Eust.): πω 28: πω(ς) Hunt ('stare posset') 174 ?θεραπο]ντες αγα[υοι, ss.
 [μνηστηρες α.]γαυοι 211 176 δῆ πῦρ t Ω: πυρ δη 28 κείον 28 t Z Ω: κῆρον
 Bekker. – cf. ad λ 74, v 26 177 μέγαν (~ 178) 28 t Ω: φέρων van Leeuwen ex
 182, cf. Wilamowitz Heimk. 56 n. 2 178 εργων 28. – cf. ad 183

- ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
 180 τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.”
 ὧς φάθ’· ὃ δ’ αἰψ’ ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ,
 πᾶρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ’ αὐτοῦ,
 ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος.
 τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρώντ’· οὐδ’ ἐδύναντο
 185 ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
 Ἀντίνοος δ’ ἔτ’ ἐπεῖχε καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
 ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ’ ἔσαν ἕξοχ’ ἄριστοι·
 τῷ δ’ ἐξ οἴκου βῆσαν ἀμαρτήσαντες ἅμ’ ἅμφω
 βουκόλος ἡδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
 190 ἐκ δ’ αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
 ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἔκτοσθε θυρέων ἔσαν ἡδὲ καὶ αὐλῆς,
 φθегξάμενός σφ’ ἐπέεσσι προσηύδα μειλιχίοισιν·
 “βουκόλε καὶ σύ, συφορβέ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
 ἦ’ αὐτως κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν.
 195 ποῖοί κ’ εἴτ’ Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
 ὧδε μάλ’ ἐξαπίνης καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκει;
 ἦ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ’ ἦ’ Ὀδυσῆϊ;
 εἴπεθ’, ὅπως ὕμεας κραδίη θυμὸς τε κελεύει.”
 τὸν δ’ αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
 200 “Ζεῦ πάτερ, αἶ γὰρ τοῦτο τελευτήσεται ἐέλδωρ,
 ὥς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἐ δαίμων·
 γνοίης χ’ οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.”

188 EtM 623.22; 189a + 188b ApS 30.6 191 Eudoc. 1794 195 (– ἄμ.)
 Heracl. Mil. (w31) 1.45; Epm. π 152 196b ApS 68.33 198 Eudoc. 1650

180 πειρώμε(σ)θα 28 528 Ω*: πειρηθῶμεν Eust. (tum id’ Barnes)
 181 φάθ’ δ δ’ αἰψ’ 527 G N U: φάτο αἰψα δ’ Ω* Μελάνθιος 28 Ω*:
 Μελανθεὺς G 183 ἐόντος t Ω*: -ων N. – cf. ad 178 184 οὐδ’ ἐδύναντο G U:
 οὐδὲ δ- Ω* 186 δ’ ἔτ’ G Eust.: δέ τ’ sch Ω*: δ’ U 188 βῆσαν Z Ω: ἔβησαν t
 ἀμαρτήσαντες tt disertim, G H, ἄμ- P: ὁμ- H^s Ω* (-σαντε N, -σαντ’ F). – v. II.
 praeef. xxx 191 ἔκτοσθε G N: ἐκτός t Ω* ἔσαν P N: ἴσαν F M^c: ἦσαν Ω*
 192 σφ’ ἐπέεσσι G N: σφιν ἔπεσσι M²: μιν ἔπεσσι(v) fere Ω*. – cf. ad 206
 194 αὐτως P N (cf. ζ 143, ρ 309, υ 130): αὐτὸς Ω* ἄνωγε 28 G: ἀνώγει 529 Ω*
 196 αὐτὸν 28 Ω*: -ὸς w1 N ἐνείκει 28 Z H M^s N: -χη(ι) w1 G H^v M U:
 ἔνεικεν F: ἐνείκειαι P: ἐνέγκοι (M^{gl}) Eust.: ἀνείκει t: ἐνείκοι Vind. 5
 198 εἴπεθ’ U: -αθ’ Ω*. – cf. ad γ 427 ὕμεας dedi: ὕμεας fere Ω*: ὕμιν U
 201 ἐκείνος F 202 ἔπονται 28 Z Ω*: ἔσονται H. – cf. ad υ 237

- ὥς δ' αὐτως Εὐμαιος ἐπηύξατο πᾶσι θεοῖσιν
 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
 205 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
 ἐξαυτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 “ἔνδον μὲν δὴ ὄδ' αὐτὸς ἐγώ, κακὰ πολλὰ μογήσας·
 ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.
 γινώσκω δ', ὥς σφῶν ἐλδομένοισιν ἰκάνω
 210 οἴοισι δμῶων· τῶν δ' ἄλλων οὐ τε' ἄκουσα
 εὐξαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἰκέσθαι.
 σφῶν δ', ὥς ἔσεται περ, ἀληθείην καταλέξω·
 εἴ χ' ὑπ' ἐμοὶ γε θεὸς δαμάσῃ μνηστήρας ἀγαπούς,
 ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους καὶ κτήματ' ὅπασσω
 215 οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καὶ μοι ἔπειτα
 Τηλεμάχου ἐτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.
 εἰ δ' ἄγε δῆ, καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλό τι δείξω,
 ὄφρα μ' εἴ γινώτον πιστωθήτόν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 {οὐλήν, τὴν ποτέ με σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
 220 Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.}”
 ὥς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς·
 τῷ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην εὐ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,
 κλαῖον ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαίφροني χεῖρε βαλόντε
 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους·
 225 ὥς δ' αὐτως Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσεν.

206 ead. 651, 1407, 1536 207–208 Macr. Sat. 5.4.13 207, 209 Eudoc.
 2277–2278 207 (– ἐγώ) ApD Pron. 57.17; (ὄδ' – ἐγώ) id. Synt. 192.14
 212 Eudoc. 2298 216 sch E 339b, Ξ 499–500b¹; (– κασ. τε) sch T 298, δ 708a
 217–218 Eudoc. 2299–2300, 218 etiam 2307 221 ead. 2302

203 ἐπηύξατο van Leeuwen: ἐπεύξατο (= υ 238) G M^s N, ηῦξατο Tz:
 ἐπεύχετο (~ ξ 423) Ω* 206 σφ' ἐπέεσσιν Ω*, cf. t: μιν ἔπεσιν F, μιν ἐπέεσσιν
 M. – cf. ad 192 207 κακὰ 28 t Ω: καὶ w1 208 (= π 206, τ 484) praetermisit t,
 damn. Kirchhoff ἤλυθον t Ω*: ἤλθον M εἰκοστῷ(t) t Ω*: εἰκ- H^c. – cf. ad ω
 322 210 τε' Fick: τευ 28 Ω 213 εἴ 28 N: αἴ Ω* 216 Τηλεμάχου 28 sch-E/Ξ
 Ω: -χωι tt* ἔσεσθον sch-E Ω*: -σθε Eust., -σθαι t* 218 εἴ Ludwigh: εἴ vel εἶ
 Ω*, εἴ(γνωντον) P N, om. F 219–220 (~ τ 393–394) absunt ab 28 N U: hab. N^m
 Ω* 220 Παρνησόνδ' G F μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἱας (= τ 394) G (ἐς ...) M^{yp}
 N Eust. 222 τῷ Ω*: τὴν F ἕκαστα Ω*: ἀνακτα M^{yp} N 223 Ὀδυσ(σ)ῆα
 δαίφρονα 22 G Eust. βαλόντιε 28 Ω*: -ντες G P M 224 καὶ ὦμους (= ρ 35)
 28 Ω*: χέρας τε (cf. 225) h30 N, χεῖράς τε M^{yp}

καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδω φάος ἡελίοιο,
εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε φώνησέν τε·

- “παύεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε, μὴ τις ἴδῃται
ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἴσω.
230 ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μῆδ' ἅμα πάντες,
πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὕμμες. ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω·
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστήρες ἀγαυοί,
οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἢ δὲ φαρέτρην·
ἀλλὰ σύ, δι' Εὐμαιε, φέρων ἀνὰ δῶματα τόξον
235 ἐν χεῖρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν δὲ γυναιξὶν
κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
ἣν δέ τις ἢ στοναχῆς ἢ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μὴ τι θύραζε
προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργωι.
240 σοὶ δέ, Φιλοίτιε διέ, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.”
ὥς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
ἔξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
ἐς δ' ἄρα καὶ τῷ δμῶε ἵτην θείου Ὀδυσῆος.
245 Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλαι πυρός· ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς
ἐντανύσαι δύνάτο, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
“ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων.
250 οὐ τι γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
εἴσι καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιῖδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ

230 (πρ. –) EtM 689.39; sch I 442d 230b–231a sch Ψ 843b 233 Polyb.
Fig. 10.9; (– β.) Choer. in Thd. ii.161.29; (– δ.) ApD Pron. 39.27; Epm. ε 185
238 (ἐν ξ.) Hsch. ε 2934 241b Epm. θ 25 243 Cent. Par. 38.71 244 ApS
93.15 249 Cent. Par. 44.109

228 παύεσθον 28 Ω*: –σεσθον G M: –σασθον? van Leeuwen 229 εἴσω h30
Ω*: ἄλλως vel –ος G^a, –ους G^c ('voluit –ωι aut –οις; cf. χ 373' van Leeuwen)
231 πρῶτος 28 h30 t Ω* M^s: –ον F P^a M U² ἐγὼ 28 Ω*: ἐγὼν H P 234 δι' 28
G F P: δὴ Ω*. – cf. ad π 461 235 δὲ F P M, δὴ H: τε Ω* 237 στοναχῆς
(= 383) 28 Ω*: ταραχῆς G 248 ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε(ν) 28 G N U Eust.:
πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν Ω*. – cf. ad η 330 251 εἴσι Ω αἱ μὲν ... 252 αἱ δ'
28 Ω*: ἡμὲν ... ἢ δ' Eust., ἢ δ' et F

- ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, αἱ δ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
 ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμέν
 ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὃ τ' οὐ δυνάμεσθα τανύσσαι
 255 τόξον· ἐλεγχείῃ δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.”
 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
 νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
 ἀγνὴ· τίς δέ κε τόξα τιταίνονται; ἀλλὰ ἔκῃλοι
 260 κάτθεται· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰώμεν ἅπαντας
 ἐστάμεν· οὐ μὲν γὰρ τιν' ἀναιρήσεσθαι οἶω
 ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ἄγετ', οἶνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα·
 265 ἡῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
 αἶγας ἄγειν, αἱ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
 ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ
 τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.”
 ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 270 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείσάν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 275 “κέκλυτέ μεο, μνηστήρες ἀγακλειτῆς βασιλείης·
 277 Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
 λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν,
 νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·
 280 ἡῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ὦι κ' ἐθέλησιν.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε τόξον ἐύζοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν

258 id. 40.61 260 (ἀτὰρ –) Arn ad Π 559 279 (ἐπ.) ApS 74.32; Hsch. ε 5353

258 ἑορτὴ Ω 260 πελέκευ van Leeuwen ἅπαντας 28 t Ω*: -ες F H^a U
 274 προσέφη H^{yp} U 275 μεο Knight: μευ vel μεῦ Ω 276 ὄφρ' εἴπω τά με
 θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει add. Dem. Chalcondyles (ed. Flor. 1488): abest ab
 28 Ω. – cf. ad σ 352 277 ita Ω: [Ἀντινοον ... Εὐρυ]μαχον 28 (cf. 186, δ 628, et
 ad σ 65) 281 ἄγ' ἐμοὶ Voss ad Hymn. Cer. 270: ἄγε μοι Ω

- χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, ἥ μοι ἔτ' ἐστίν
 ἴς, οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 ἦ' ἤδη μοι ὄλεσεν ἄλλη τ' ἀχομιστή τε."
 285 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν,
 δέισαντες μὴ τόξον ἐύξοον ἐντανύσειεν.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “ἄ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἡβαιαί·
 οὐκ ἀγαπᾷς, ὃ ἔκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
 290 δαίνυσσαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
 μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
 ἡμετέρων μύθων ξείνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
 οἶνός σε τρώει μελιηδῆς, ὅς τε καὶ ἄλλους
 βλάπτει, ὃς ἂν μιν χανδὸν ἔλῃ μηδ' αἴσιμα πίνῃ.
 295 οἶνος καὶ Κένταυρον, ἀγακλυτὸν Εὐρυτιῶνα,
 ἅσ' ἐνὶ μεγάρῳι μεγαθύμου Πειριθόοιο,
 ἐς Λαπιθάας ἐλθόνθ'· ὃ δ' ἐπεὶ φρένας ἄσεν οἴνῳι,
 μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο·
 ἥρωας δ' ἄχος εἶλε, διέκ προθύρου δὲ θύραζε
 300 ἔλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὐατα νηλεῖ χαλκῶι
 ῥινάς τ' ἀμήσαντες· ὃ δὲ φρεσὶν ἥσιν ἀσασθεῖς
 ἦιεν ἦν ἄτην ὀχέων ἀεσίφροني θυμῶι.
 ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη·

288b Epm. ε 186 et ad A 30A¹; (ἐνι τοι φρ.) Prisc. Inst. 14.15; sch DThr 270.8 289 Arn ad O 94; 289b ApS 158.31 290 (ἀμ.) ApS 30.9 293–298 Gal. iv.778 K. = Scr. min. ii.40.10 Müller; Ath. 613a 293–294 [Plut.] Hom. 2.206.1 293 (– μελ.) Philox. fr. 90, 188; Ath. 10f; sch^h A 316; 293a sch M 66d; (τρ.) ApS 155.33; Hsch. τ 1593 294 (ὅς –) sch Nic. Th. 341–342; (χ.) ApS 167.13; Ath. 10c; Hsch. χ 157 295–298 resp. Dio Prus. 27.2, Ath. 10e 295a cf. [Ammon.] Diff. 374 et Nicarch. A.P. 11.1.3 301a ApS 30.8 302 (ἦν – ὄχ.) ApD Pron. 106.29; (ἄσ.) Hsch. α 28, cf. ApS 2.7, 11

282 ἦ Bekker: εἶ 28 Ω 284 ὄλεσεν 28 Ω: –σαν H^a 289 δ t Ω*: ὃ θ' F M^c: ὃ δὲ P ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν tt Z Ω (ὕμιν F P^a M U ex β 310): ενιμμεγα[ροισι]σι 28 293 τρώει w1 tt* Z Ω, τρώσε g^v: τείρει Gal. 296 ἅσ' ἐνὶ fere 28 t* Ω*: ἄσεν F M, ἄσεν ἐν Eust.: ὤλεσ' ἐνὶ Ath. 297 οἶνω(ι) tt Ω: οἶνος Düntzer, cf. 295, λ 61 298 ἔρεξε tt Ω*: ἔρεξε G H δόμον κάτα t* Ω*: γάμον κάτα Eust.^{yp}: δόμοις ἐνι Ath. 300 ἔλκον 28 Ω*: εἶλκον G N U Eust. 302 ὀχέων t Ω*: ἀχέων G H^c U. – v.l. eadem [Hes.] Sc. 93 ἀεσίφρονη Z Ω: ἄσ- t (ex ApS, qui et ἄεσ- agn.)

- οἱ δ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν ἤυρετο οἶνοβαρεῖων.
 305 ὥς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἶ κε τὸ τόξον
 ἐντανύσης· οὐ γάρ τε' ἐπητύος ἀντιβολήσεις
 ἡμετέρῳ ἐνὶ δῆμῳ, ἄφαρ δέ σε νηὶ μελαίνῃ
 {εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,}
 πέμφομεν· ἔνθεν δ' οὐ τι σωῶσαι. ἀλλὰ ἔκμηλος
 310 πῖνέ τε μῆδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισιν."
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 "Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
 ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
 ἔλπεαι, αἶ χ' ὁ ξείνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
 315 ἐντανύσῃ χερσὶν τε βίῃφί τε ῥῆφι πιθήσας,
 οἴκαδ' ἔμ' ἄξεσθαι καὶ ἐὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
 οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσι ξολπεν·
 μῆδέ τις ὑμείων τοῦ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
 ἐνθάδε δαινύσθω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν."
 320 τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἀντίον ἡὔδα·
 "κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
 οὐ τί σε τόνδ' ἄξεσθαι οἴόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
 ἀλλ' αἰσχυρόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἥδὲ γυναικῶν,
 μὴ ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 325 ἥ πολὺ χεῖρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
 μνῶνται, οὐδέ τι τόξον ἐύξοον ἐντανύουσιν·
 ἀλλ' ἄλλός τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ῥήϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου·
 ὥς ἐρέουσ', ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο."

306 (οὐ -)–307a EtM 356.46; (οὐ -) ApS 72.1; (ἐπ.) Hsch. ε 4601; (ἀντ.) ApS 36.27 312 (οὐ -) ApD Synt. 46.12; sch DThr 95.11; (οὐ - ἀτ.) ApD Adv. 196.19; Hdn ad Y 30 327 Eudoc. 852, 924

304 δ' G H P: τ' 28 Ω* ἤυρετο van Leeuwen: εὔρ- Ω 306 τε' Fick: τευ tt Ω ἐπητύος tt* Z Ω* (ἐδ- G^r H^r): -τέος Ar ap. ApS (-τέως cod.), Hsch. – cf. Rengakos 102 308 (= σ 85, 116) abest ab 28 G N U: hab. Ω* 315 πιθήσας fere 28 Ω*: πεποιθώς P Eust. 316 οἴκαδ' μ' 28 Ω 320 παῖς Ω 321 περίφρον 530 F^c P: -φρων 28 Ω* 322 ἄξεσθαι 28 530 w1 Ω* (-εσθ' G): -ασθαι F M οἴομε(σ)θ' 28 Ω: οιομαι w1 326 μνῶνται G Eust.: μνῶνται 8τ' Ω* (vs. om. M): μνώοντ' Schwartz post Fick 327 ἀλαλήμενος H 329 δ' ἂν 530 Ω*: δέ F: δέ κ' rr

- 330 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “Εὐρύμαχ', οὐ πῶς ἐστὶν εὐκλείας κατὰ δῆμον
 ἔμμεναι, οἳ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθαι;
 οὗτος δὲ ξείνος μάλα μὲν μέγας ἦδ' εὐπηγῆς,
 335 πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὐχεται ἔμμεναι υἱός.
 ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον εὖζοον, ὄφρα ἴδωμεν.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλὰ,
 340 δώσω δ' ὄξυν ἄκοντα κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν
 καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,
 πέμψω δ' ὄππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.”
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 “μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὐ τις ἐμεῖο
 345 κρέσσω, ὦι κ' ἐθέλω, δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι,
 οὔθ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν
 οὔθ' ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἥλιδος ἱπποβότοιο·
 τῶν οὐ τίς μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἶ κ' ἐθέλωμι
 καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
 350 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἰστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἀνδρεσσὶ μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.”
 ἦ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
 355 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.

334 (εὐπ.) cf. ApS 79.13, Hsch. ε 7073 335 Cent. Par. 10.17 340 sch Eur. Hec. 1156 348 Eudoc. 1694, 1721 352b sch Z 492b 354–355 Eudoc. 2222, 2225

333 ταῦτα 28 152 Ω* H^{yp}: πάντα H 335 πατὴρ (cf. Ξ 113, Φ 109) t G H P M^{yp}: ἀνδρὸς (ex 333?) 28 Ω*: utrumque nov. Eust. εὐχεται ἔμμεναι 28 152 Ω*: ἔμμεναι εὐχεται G 337 καὶ 152 Ω*: οἱ N 342 κελεύει 28 G N U Eust.: -οι Ω*: -η Barnes. – cf. ad o 339 345 κρέσσω Ω 347 οὐδ' F νήσοισι (cf. π 122) Z Ω*: ναίουσι (cf. v 240) F H^{yp} M^{yp} N 348 ἐθέλωμι 28 Ω*, (κε) θέλωμαι P: -οίμι t F (κε θ-) N 350 τὰ σ' αὐτῆς H N: τὰ σαυτῆς 28 tt Ω*: τὰς αὐτῆς U 352 τόξον t M^{yp} N U Eust., -ου Hⁱ: μῦθος (ex α 358) 28 Ω* 353a ὥς φάτο, ῥίγησεν δὲ περίφρων Πηνελόπεια add. M^m N Eust.

- ἐς δ' ὑπερῶϊ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνον
 ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 αὐτὰρ δ' τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα διος ὕφορβός·
 360 μνηστήρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν,
 ὧδε δέ τις εἵπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 “πῆ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
 οἶον ἅπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
 365 ἡμῖν ἰλῆχῃσι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.”
 ὣς φάσαν· αὐτὰρ δ' ἦκε φέρων αὐτοῦ ἐνὶ χώρῃ
 δείσας, οὐνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει·
 “ἄττα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις·
 370 μὴ σε καὶ ὀπλότερός περ ἔων ἀγρόνδε δίωμαι
 βάλλων χερμαδίοισι· βίῃφι δὲ φέρτερός εἰμι.
 αἶ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασιν,
 μνηστήρων χερσίν τε βίῃφι τε φέρτερος εἶην·
 τῷ κε τάχα στυγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
 375 ἡμετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.”
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν
 μνηστήρες, καὶ δὴ μέθιεν χαλεποῖο χόλοιο
 Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παραστάς.
 380 ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 “Τηλέμαχος κέλεται σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
 κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
 ἦν δέ τις ἢ στοναχῆς ἢ ἐκτύπου ἔνδον ἀκούσῃ

369a ApD Adv. 204.29 372–373 Eudoc. 1696–1697

359 φέρε καμπύλα Ω: εφ[ερ' αγκυλα(?) 28 360 ἄρα 28 Ω*: ἄμα P
 ὁμόκλεον Ω (et in 367) 363 αὖ 28 101 w1 Ω*: ἄν Eust. κατέδονται fere 28
 w1 Ω*: -δωνται Eust.: -δουσιν F 365 ἡμῖν 28 101^a G N U Eust.: ἡμῖν θ' 101^c?
 H P, ἡμῖν δ' M, ἡμῖν θ' F 366 αὐτοῦ ἐνὶ χώρῃ G (cf. 138):]ρηι 28: αὐτῇ(ι)
 ἐνὶ χώρῃ(ι) H P N U^a?: αὐτῷ(ι) ἐνὶ χώρῳ(ι) F M U^c? Eust. 369 ἄττα 28 531 t
 Ω: ἀλλα w1 371 βίῃφι δὲ (cf. 373) 531 et fere Ω*: βίῃ δὲ F U: βίῃ δὲ τε N
 373 χερσί(ν) τε H P N Eust.: χεῖρεσσι t G F M: vs. om. U 381 om. F P U
 (homoeotel.) περίφρων H N: -φρον 28 G M

- 385 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργωι.”
 ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
 κληΐσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
 σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
 κληΐσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερχέος αὐλῆς.
 390 κείτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
 βύβλινον, ὧι ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἦϊεν αὐτός·
 ἔξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη,
 εἰσορώων Ὀδυσῆα. ὃ δ' ἤδη τόξον ἐνῶμα
 πάντῃ ἀναστρωφών, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 395 μὴ κέρα ἱπες ἔδοιεν ἀποικομένοιο ἄνακτος.
 ὦδε δὲ τις εἵπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ἦ τις θηητῆρ καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλετο τόξων·
 ἦ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοιτι κεῖται,
 ἦ ὃ γ' ἐφορμάται ποιησέμεν, ὥς ἐνὶ χερσὶν
 400 νωμᾶι ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἐμπαιος ἀλήτης.”
 ἄλλος δ' αὖτ' εἵπεσκε νέων ὑπερηγορεόντων·
 “αἶ γὰρ δὴ τοσσούτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν,
 ὥς οὐτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.”
 ὡς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς
 405 αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἶδε πάντῃ,
 ὥς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ αἰοιδῆς

388–389 Arn ad α 356 390 ApS 14.33 390–391 (ὅπλ. βύβλ.) Poll.
 10.173 395a [Ammon.] Diff. 244; EtM 481.5; (ἱπ.) ApS 92.3; Hsch. ι 768
 397 (– ἔπλ.) Plut. Mor. 422d; (θ. ἐπί.) EtM 360.27; 397b sch X 281c
 400b ApS 67.20 402 ApS 34.14 405 (ἐπεὶ –) sch [Aesch.] Prom. 888c

386 ita 28 Ω* N^m: ὡς ἔφαθ', ἡ δὲ μάλ' ὁτραλέως τὸν μῦθον ἄκουσε (cf. τ
 100) M^{yp} N 388 ἄλτο F: ἄλτο U^{wv}: ἄλτο G, ἄλτο Ω*. – v. Il. praef. xx
 390 αἰθούση(ι) Ω (-σσ- P): -ούσης ApS ὅπλον tt* Z Ω*: [σουσον] w39: alii
 videntur legisse ὑπ' αἰθούση(ι)ς οὔσον: ὃ [] σον U(?). – v. S. West Ptol. Pap.
 260–262 391 βύβλινον w39 t F^c N^c Eust.^{yp}: βίβλ- 28 Z Ω* ῥ' Ω: τ w39 ἐς 28
 Ω*: ἐκ G F^a: periit w39 ἦϊεν 28 Ω (ἔιν F): η]λυθεν w39 395 κέρα tt* sch Ω*,
 cf. ad Δ 109, τ 211: κέρας [Ammon.]^{vi} G: κεραῖπες, κεραῖδες quidam ap. Eust.
 397 θηητῆρ fere t* Z Ω*: θηρητῆρ Plut. H^c M^c U 400 νωμᾶ(ι) Ω*: -ἄτ* F
 405 παντῇ 28 406 ὡς H P M^a: ὡς δ' Ω*

- ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέην περὶ κόλλοπι χορδὴν,
 ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὖστρεφές ἔντερον οἶός,
 ὥς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
 410 δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς·
 ἥ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδὴν.
 μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρώς
 ἐτράπετο. Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε σήματα φαίνων·
 γήθησεν δ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 415 ὅττι ῥά οἱ τέρας ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.
 εἶλετο δ' ὠκὺν οἰστόν, ὃ οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
 γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἔντοσθε φαρέτρης
 κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
 τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχει ἐλὼν ἔλκεν νευρὴν γλυφίδας τε
 420 αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἦκε δ' οἰστόν
 ἄντα τιτυσκόμενος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
 πρώτης στείλειῃς, διὰ δ' ἀμπερές ἦλθε θύραζε
 ἰὸς χαλκοβαρῆς. ὃ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν·
 “Τηλέμαχ', οὐ σ' ὁ ξείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 425 ἥμενος, οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον, οὐδέ τι τόξον
 δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
 οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται.
 νῦν δ' ὦρῃ καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
 ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάσθαι
 430 μολῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.”
 ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὃ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξύ
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
 ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχεϊ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ

407 (π. -)–408 (ἄψ.) ApS 102.6; (κόλλ.) Hsch. κ 3342 409 Arn ad B 99
 422 (στ.) ApS 144.34; Hsch. σ 1702 430b Corn. 30.16 431 ApS 30.11; (ἀμφ.)
 Hsch. α 3910

407 νέην Düntzer: νέω(ι) Z Ω περὶ t G N U Eust.: ἐπὶ F H M: vs. om. P
 411 αὐδὴν 28 Ω*: ἄντην Eust. (ex χ 240) 412 μνηστῆρεσσι δ' ἄχος U 414 δ'
 28 G N (Eust.): τ' Ω* 415 παῖς Ω 416 ὃ Bentley: ὅς 28 Ω 418 πειρήσασθαι
 F U 419 ἔλκεν 28 U: εἶλκε(ν) Ω* 421 πελέκεων U 425 ἤμβροτον F M N U:
 -τεν Ω* 432 del. Kirchhoff: hab. 28 146 532 Ω (sed post 433 U)

- παρ θρόνον ἐστήκει, κεκορυθμένον αἶθοπι χαλκῶι.
 χ αὐτὰρ δ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
 ἰὼν ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἴστούς
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστήρσιν ἔειπεν·
 5 “οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
 νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὐ πῶ τις βάλεν ἀνὴρ,
 εἴσομαι, αἶ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.”
 ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντινόωι ἰθύνητο πικρὸν οἶστόν.
 ἦτοι δ καλὸν ἄλειςον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλεν,
 10 χρύσειον ἄμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
 ὄφρα πίοι οἶνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῶι
 μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσιν
 μούνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερός εἴη,
 οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
 15 τὸν δ' Ὀδυσσεύς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῶι,
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκῇ.
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρός
 βλημένου· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἦλθεν
 αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ' ἀπὸ εἶο τράπεζαν
 20 ὥσε ποδὶ πλῆξας, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε,
 σιτός τε κρέα τ' ὀπτά φορύνετο. τοὶ δ' ὁμάδησαν

χ 1–4 [Plut.] Hom. 2.72.4 1 Plut. Mor. 52c; Philostr. Vit. Soph. 1.7; Philop. CAG xv.491.23; (γ. ρ.) cf. Procl. in Crat. 88.1 2–4 resp. Pl. Ion 535b 3b sch Δ 118a 4a Choer. in Thd. i.388.7 5–6 Plut. Mor. 1087a 5 ApS 1.6, 11.10; [Ammon.] Diff. 14; Cent. Par. 38.81; (– ἀά.) EtG α 90 7a Porph. ad M 103, ε 281 8 (– ἰθ.) Hdn ad Δ 94; 8a Phot. Lex. η 51; Suda η 100 9–10a Ath. 783b, 482f; EtG α 735/EtM α 1188 12 (τίς κ' οἶ.) + 13–14a ApD Pron. 43.24 14 Cent. Par. 38.69 15 + 17–19a [Plut.] Hom. 2.82 17 D.H. Comp. 35 18 (αὐτ. –)–19a ApS 47.15; EtM α 2078, 338.5; sch P 297; (αὐτ. –) Ath. 189c; (αὐλ. –) sch Λ 353a

434 θρόνον 28 Ω*: –ω(ι) F^{2s} N ἐστήκει H P M: εἶστ- Ω*: incertum utrum 28 κεκορυθμένον Protodikos De aedibus Hom. (1877) 40 (de telo agitur; cf. χ 125): –ος Ω χ 2 ἄλτο F P M: ἄλτο H N U Eust.: ἄλτο G 3 ἐμπλείην 28 t Ω*: εὐπλ- F. – cf. ad ρ 467 7 τύχωμι 28 D*: –οιμι t Ω, sed in U super οι litt. erasa, fort. [ω] . – cf. ad E 279 πόρη(ι) 28 Ω*: –οι G P Tz 8 ἰθύνητο 28 Z Ω*: ἰθύνεν t, –νε F 16 (= P 49, X 327) praeterit t 18 βλημένου t Ω*: –νωι Eust.^{yp}: –νον U

- μνηστῆρες κατὰ δῶμαθ', ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
 ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρινθέντες κατὰ δῶμα,
 πάντοσε παπταίνοντες ἐϋδμήτους ποτὶ τοίχους·
 25 οὐδὲ πηι ἄσπις ἔην οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος ἐλέσθαι.
 νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
 “ξείνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκέτ' ἀέθλων
 ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
 καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
 30 κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γύπες ἔδονται.”
 ἴσκεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ ἦ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
 ἄνδρα κατακτείνει· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
 ὥς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπτο.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 35 “ὦ χύνες, οὐ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδε νείσθαι
 δήμου ἄπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον
 δμωιήσιν τε γυναιξὶ παρηναίξεσθε βιαίως
 αὐτοῦ τε ζῶντος ὑπεμνάσθε γυναῖκα,
 οὔτε θεοὺς δέισαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 40 οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔθεσθε.
 νῦν ὑμιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.”
 42 ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρόν δέος εἶλεν.
 44 Εὐρύμαχος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 45 “εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακῆσιος εἰλήλουθας,
 ταῦτα μὲν αἵσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί,

26 Cent. Par. 38.85 29 Eudoc. 2025 31a ApS 65.3 33 Eudoc. 2026
 34–35 Cent. Par. 38.55–56 37 cf. Philod. De bono rege iii 4 (lacerum); sch I
 336d 39–40 Eudoc. 1622–1623 45a + 46 (τ. μ.) sch Δ 2b¹

22 δῶμα F P 24 ποτὶ 28 Ω*: ἐπὶ P: κατὰ (ex 23) M 25 πηι Eust.: πω Ω*:
 που C 27 οὐκέτ' 28 Ω*: οὐδέ τ' N 28 σόος Bekker 31–33 locum a
 διασκευαστῇ refectum esse iudic. Ar 35 μ' ἔτ' fere 20 Ω*: τι μ' G: με t
 οἴκαδε νείσθαι 28 t Z N U: οἴκαδ' ἰκέσθαι (ex φ 211) Ω* 37–38 hoc ordine 20
 28 G N U Eust.: inverso Ω* (37 om. M^a, secl. Fick) 37 τε 20 G N U^c Eust.: δὲ
 Ω*: om. U^a παρηναίξεσθε U: παρευν- t Ω* 38 τε g^v Ω: δε 20 40 ἔθεσθε (cf.
 N 121) 28 g^v (-θαι) Z M^c N U Eust.: ἔσεσθαι t Ω* 41 ὑμιν g^v H M: ὑμμιν N:
 ὑμῖν Ω*: ὑμιν 20, ὑμιν 28 42 εἶλε(ν) 28 Ω*: ἤρει N U[?]. – cf. μ 243 et ad ω 450
 43 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπη(ι) φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον (= Ξ 507, Π 283) N^m:
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἄκην ἐγένοντο σιωπῇ U: neutrum 20 28 Ω*

- πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
 Ἄντινοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,
 50 οὐ τι γάμου τόσσον κεχρημένος οὐδὲ χατίζων,
 ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων,
 ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον εὐκτιμένης βασιλεύει
 αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχῆσας.
 νῦν δ' ὃ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται, σὺ δὲ φρίδες λαῶν
 55 σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὀπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
 ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδῆδεται ἐν μεγάροισιν,
 τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος,
 χαλκὸν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰς ὃ κε σὸν κῆρ
 ἱανθῇ· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσητὸν κεχολώσθαι.”
 60 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
 ὅσσα τε νῦν ὑμῖν ἐστὶ καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
 οὐδέ κεν ὥς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
 πρὶν πάσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτεῖσαι.
 65 νῦν ὑμῖν παράκειται ἐναντίον ἢ ἐμάχεσθαι
 ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει·
 ἀλλὰ τιν' οὐ φεύξεσθαι οἶομαι αἰπὺν ὄλεθρον.”
 ὣς φάτο· τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος μετεφώνεε δεῦτερον αὖτις·
 70 “ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους,
 ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐύξοον ἠδὲ φαρέτρην,
 οὐδοῦ ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰς ὃ κε πάντας

48 Cent. Par. 44.119 49 (οὗτ. –) sch Ar. Vesp. 1348a; (αὐτὸς γὰρ ἐπ.) ApS 73.10; (ἐπ.) Hsch. ε 4779; sch A 628b 50–51 Eudoc. 217–218 56 (– ἐδ.) Hdn (ii.299.16) ap. EtM 316.25 57 ApS 153.3 (> EtM 758.47) 61 ApD Adv. 223.22 62b Hdn ad Γ 102 67 (φ. –) Eudoc. 1713

47 ἐπ' ἀγροῦ 28 Ω*: ἐν ἀγροῖς G 49 οὗτος 28 t* Ω: αὐτὸς ApS ἔργα 28 t Ω* G^{yp}: πάντα G P 50 γάμου 28 t Ω*: –ων H οὐδὲ 28 t Ω*: οὔτε F 56 ἐδῆδεται nov. t: –ται Ar alii: –σαι Ω. – cf. Cobet Misc. 305 57 ἀμφὶς ἄγοντες 28 ApS^{cod} Z Ω: ἀλφίσκοντες EtM ἕκαστος Ω: –ον Z M^λ: ἐκάστου t*: om. ApS^{cod} 58 ἀποτίσομεν N 64 πάσαν 28 Ω*: πάντας P ἀποτεῖσαι Fick: –τίσαι vel –τίσαι Ω*, ἵσαι 28 65 ὑμῖν G H P: ὑμῖν N: ὑμῖν Ω*: ὑμῖν 28 69 μετεφώνεε G N: προσ- Ω* 72 ἀπὸ 28 Ω*, ἄπο Wolf: ἐπὶ H P

- ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
 φάσγανά τε σπάσασθε καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
 75 ἰὼν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχουμεν
 ἄθροοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἡδὲ θυράων,
 ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστρῳ, βοῇ δ' ὠκίστα γένηται·
 τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.”
 ὣς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ
 80 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δ' ἀμαρτὴ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἰὼν ἀποπροΐει, βάλε δὲ στήθος παρὰ μαζόν,
 ἐν δὲ οἱ ἦπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρός
 φάσγανον ἦκε χαμᾶζε, περιρρηδῆς δὲ τραπέζῃ
 85 κάππεσεν ἰδνωθεῖς, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὃ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ
 θυμῷ ἀνιάζων, ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισιν
 λακτιζὼν ἐτίνασσε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυντ' ἀχλὺς.
 Ἀμφινόμος δ' Ὀδυσῆος εἰείσατο κυδαλίμοιο
 90 ἀντίος αἰΐξας, εἴρυτο δὲ φάσγανον ὀξύ,
 εἴ πῶς οἱ εἴξειε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φθῇ
 Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρί
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν·
 δοῦπησεν δὲ πεσών, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 95 Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχεος
 αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δῖε, μὴ τις Ἀχαιῶν
 ἔγχεος ἀνελχόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειεν
 φασγάνῳ αἰΐξας ἢ προπρηνέα τύψῃ.

84b–85 (κ.) ApS 130.11; Gal. xviii(1).420; sch A.R. 1.431a 84b Epm. ε 181; EtG 241 M.; (περ.) Hsch. π 1846; EtM 664.39 98 EtG 299 M.; (πρ. τ.) sch Ω 11a¹

77 δ' (ἀνὰ) Ω*: τ' 28: om. P U γένηται 28 F M N: -οιτο (ex 133) Ω*
 80 damn. Lehrs, cf. Blass 205 ἄλτο F U: ἄλτο Ω*: αλτο 28: ὀξεί (nec plura) G
 αὐτῷ(ι) Ω*: -όν F 81 ἀμαρτῇ 28 Ω*, -τῇ (Ar, cf. ad E 656) Von der Mühl:
 ὁμαρτῇ(ι) G H^c M Eust.: ὁμάρτει F 82 ἀποπροΐει M^{c7} N: -ίεις 28 Ω*, -ίεις P U
 85 ἰδνωθεῖς (cf. Hes. Th. 858 v.l.) H^s M^{yp} N U Eust.^{yp}: (-σε) δινηθεῖς Ω* (δη-
 H): δινωθεῖς Z 88 ἐτίνασσε F H M N: -ἄξε M^s Ω* 90 ἀντίος Ω*, -ίως F: -ίον
 N, -ίον G. – cf. ad X 195 98 προπρηνέα t* H^s: -εἴ EtG Z Ω τύψῃ(ι) t* H P:
 -ψας 28 EtG Ω*: -ψειε H^{yp}: -ψαι Doederlein Gl. II 131

- βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὤκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
 100 ἀγχροῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος οἴσω καὶ δύο δοῦρε
 καὶ κυνέην πάγχαλκον ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 αὐτός τ' ἀμφιβαλέομαι ἰών, δώσω δὲ συβώτῃ
 καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.”
 105 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “οἴσε θέων, εἴως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' οἷστοί,
 μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.”
 ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπειθετο ατρί,
 βῆ δ' ἰέναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κείτο.
 110 ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' εἴλετο, δούρατα δ' ὀκτώ
 καὶ πίσυρας κυνέας χαλκῆρεας ἵπποδασειάς·
 βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὤκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα περὶ χροῖ δύσετο χαλκόν·
 ὥς δ' αὖτως τῷ δμῳε δυέσθην τεύχεα καλά,
 115 ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
 αὐτὰρ ὃ γ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί.
 τόφρα μνηστήρων ἓνα γ' αἰεὶ ὦ ἐνὶ οἴκῳ
 βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχηστίνοι ἐπιπτον.
 αὐτὰρ ἔπει λῖπον ἰοὶ οἷστεύοντα ἄνακτα,
 120 τόξον μὲν πρὸς σταθμόν· εὔσταθέος μεγάρῳ
 ἔκλιν' ἐστάμεναι πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον,
 κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὖτυχτον ἔθηκεν,
 ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·

99 Eudoc. 2343 104 (ἄλλα –) Epm. τ 67; 104b Epm. in A 4 C; (τετ.) ApS 151.36; Hsch. τ 595 110–111a Gal. viii.716; 110 (– εἴλ.) + 111a sch DThr 469.19 116 (ὄφρα –)–118 Porph. ad α 262 120a + 121 (ἐκλ. πρὸς –) sch Θ 435c 121b Poll. 2.53

99 θέειν Ω* M^s: θέων t F M U. – cf. ad M 352 102 πάγχαλκον (cf. σ 378) Ω*: εὖχ- F M 103 ἀμφιβαλέομαι Knight: -λεῦμαι Z Ω 104 τετευχῆσθαι 28 tt Z Ω: -χέσθαι Wackernagel Unt. 249 106 ἀμύνεσθαι 28 Ω*: -νασθαι F. – cf. ad 116 109 ἰέναι (sic) U: ἵμεναι 28 Ω* τεύχε' ἔκειτο G 110 τέσσαρα 28 tt Ω: -ερα F²γρ εἴλετο 28 t* Ω*: εἶλον Gal.: ἔξελε (~ 144) N 116 ἀμύνεσθαι t Ω*: -ασθαι F H. – cf. ad 106 118 ἀγχηστίνοι D Eust.: ἀγχιστ- t Ω*. – v. Il. praef. xxix et Glotta 77 (2001) 118 sq. 119 οἷστεύσαντα P

- 125 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δ' ὡς κεκορυθμένα χαλκῶι.
 ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκειν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ,
 ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐϋσταθέος μεγάρῳ
 ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον ἐντὸς εἶσαι.
 τὴν Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει διὸν ὑφορβόν
 130 ἑσταότ' ἄγχι αὐτῆς· μία δ' οἷη γίνετ' ἐφορμή.
 τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
 “ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἂν ὀρσοθύρην ἀναβαίῃ
 καὶ εἴποι λαοῖσι, βοή δ' ὦκιστα γένοιτο;
 τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.”
 135 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν·
 “οὐ πῶς ἐστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
 αὐλῆς καλὰ θύρετρα καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
 καὶ χ' εἰς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
 140 ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, οἶομαι, οὐδέ πη ἀλλήλῃ
 τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.”
 ὥς εἰπὼν ἀνέβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
 ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥώγας μεγάρῳ.
 ἔνθεν δῶδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα
 145 καὶ τόσσας κυνέας χαλκῆρας ἱπποδασείας·
 βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκεν.

126 EtG 228 M.; 126a EtM 634.2; (ὀρσ.) ApS 122.13; Poll. 1.76; Hsch. ο 1329; sch Eur. Med. 134 127 (ἔκτ. –)–128a Poll. 9.38 128 (ὁδ. ἐς λ.) EtG λ 44/EtM 615.12 (Philox. fr. 572) 130a Epm. κ 153 132 (οὐκ –) EtG 228 M. 136 (– δ.) Hdn i.491.15 (Io. Alex. 140), 563.25 et ad Y 464; 136a [Arcad.] 146.28 137b ApS 145.10 143b Philox. fr. 403; ApS 139.24; Hsch. α 4567, ρ 556; EtG 263 M.

125 εἶλετο δ' 20 28 Ω*: ἐκ δ' ἔλετ' N 126 ὀρσοθύρη Crates (t) (pro etymology?) ἐνὶ οἴκῳ t ἐνὶ t Ω*: ἐπὶ N 128 ἐντὸς εἶσαι 20 Z^λ N U, hoc et ἔνδον εἶσαι Eust.^{yp}: εἰ ἀραρυῖαι (ex ψ 42) sch Ω* 129 τὴν 28 Ω*: τὴν δ' 20 F H φράζεσθαι [20]? Ω*: φράσσασθαι N 130 ἑσταότ' 28 M^c N Eust.: ἐστεῶτ' 20 t disertim G H P: ἐσταῶτ' F H^c M^a: ἐστῶτ' U. – cf. ad λ 583 132 φίλοι 20 28 Ω*: πόποι N 133 γένοιτο 28 Ω*: γένηται (ex 77) N 134 (= 78) del. Kirchhoff, cf. Blass 206 136 οὐ πῶς ἐστ' Hdn P: οὐ πῶς ἔστ' Ω* 139 ὑμῖν D 144–145 ath. Ar u.v. (ἀθροήσας κελίακεν Eust.) 144 ἔνθεν δῶδεκα 28 Ω*: ἔνθα δυῶδεκα F M ἔξελε 20 28 246 Ω* εἶλετο (ex 110) U 146 ἰέναι Bekker: ἵμεναι 28 Ω

- καὶ τότε Ὀδυσσεύς λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὥς περιβαλλομένους ἶδε τεύχεα χερσὶ τε δοῦρα
μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνεται ἔργον.
150 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“Τηλέμαχ', ἦ μάλα δὴ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακόν, ἥε Μελανθεύς.”
τόν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
“ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἡμβροτον – οὐδέ τις ἄλλος
155 αἴτιος – ὅς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
ἀλλ' ἴθι, δι' Εὐμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο
καὶ φράσαι, ἥ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἡ τάδε ῥέζει,
ἦ' υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς, τὸν περ οἶω.”
160 ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
οἷσων τεύχεα καλὰ· νόησε δὲ δῖος ὕφορβός,
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
“διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
165 κείνος δὴ αὖτ' αἰδήλος ἀνὴρ, ὃν οἴομεθ' αὐτοί,
ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτές ἐνίσπεες,
ἦ μιν ἀποκτείνω, αἶ κε κρέσσω γέ γένωμαι,
ἦε σοὶ ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀποτείσῃ
πολλὰς, ὅσας οὗτος ἐμήσατο σῶι ἐνὶ οἴκῳ.”
170 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ἦτοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστήρας ἀγαυούς
σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων μάλα περ μεμαώτας·

155 (ὅς –)–156 ApS 6.26 158 (ῥ.) Hsch. ρ 182 165–166a ApS 17.1
165 Eudoc. 1421; (– ἀν.) EtG α 267/EtM α 580 166b Epm. ε 28; EtGud 477.9
Stf. 167 Eudoc. 1340

148 τε G H P: δὲ 28 246 Ω* 149 δ' αὐτῷ(ι) 28 Ω: δ]ε σφιν 246
155 θύρην...ἀραρυῖαν 28 Ω: θύρας ... -υίας t 157 δι' G P M Eust.: δὴ Ω*
θύρας G Eust. 158 ἦ Bekker (rr teste Allen): εἶ Ω 159 τόν G H P: ὃν F M U:
evanuit N 163 προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα 28 Ω*: ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
P 164 spurius? cf. κ [456], [504] 165 κείνος 28 tt* Ω: οὗτος ApS δὴ
Bekker: δ' 28 tt Ω. – cf. ι 311 αὐτοῦ 28 166 ἐνίσπεες fere t Ω*: ἐνίσπεες M:
ἐνίσπε F. – cf. ad γ 101 167 κρείσσω t Ω N U Eust.: τε 28 Ω*: om. t
168 ἀποτείσῃ Fick: -τίσῃ(ι) 28 Ω

- σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερβην
 ἐς θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐκδήσαι ὀπισθεν,
 175 σειρήν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
 κίον' ἄν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν,
 ὥς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχει.”
 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἤδ' ἐπίθοντο,
 βᾶν δ' ἔμιν ἐς θάλαμον, λαθέτην δὲ μιν ἔνδον ἐόντα.
 180 ἦτοι δὲ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεῦνα,
 τῷ δ' ἔσταν ἐκάτεροθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντες.
 εὔθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
 τῇ ἐτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ σάκος εὐρὺ γέρον, πεπαλαγμένον ἄζχι,
 185 Λαέρτew ἥρωος, δὲ κουρίζων φορέεσκεν·
 δὴ τότε γ' ἤκηδεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
 τῷ δ' ἄρ' ἐπαῖξανθ' ἐλέτην ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
 κουρίξ, ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλλον ἀχνύμενον κῆρ,
 σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγείῃ δεσμῶι
 190 εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερές, ὥς ἐκέλευσεν·
 192 σειρήν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
 κίον' ἄν' ὑψηλὴν ἔρυσαν πέλασάν τε δοκοῖσιν.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ', Εὐμαίε συβῶτα·
 195 “νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἔοικεν·

177 ead. 1881 184 Choer. in Thd. i.274.35; Epm. γ 27; (– γ.) EtM 228.13;
 (π. ᾱ.) sch Nic. Th. 748; (ἄζ.) ApS 11.19; Hsch. α 1463 185 (κ.) ApS 103.7;
 Hsch. κ 3855 187 Eudoc. 1729 188 (κουρ.) ApS 103.10; Hsch. κ 3854
 189 Cent. Par. 44.27 192 Eudoc. 1858 193 cf. Cent. Par. 44.35
 195–196 [Plut.] Hom. 2.70; (– κατ.) ‘Trypho ii’ Trop. 16 (CQ 15.243); sch
 DThr 461.28 195 sch A.R. 2.631

174 om. 28 σανίδος Bothe (cf. Eust. 1923.43) ὀπισθε(ν) Ω: ἱμάντι X^{yp}
 175–177 (~ 192–193) del. Düntzer; cf. West MO 28 n.226 176 τε 153 Ω: δ(ε)
 153* 179 βᾶν 28 Ω* H^s M^{yp}: βῆ H P M 181 μένοντες 28 Ω*: –ες 153 F 182 28
 153 Ω*: ἐνθ' F H^{2m} 184 εὐρὺ γέρον fere 20 tt N P U Eust. (γέλον P; γερόν
 quidam ap. Epm.): εὐρύτερον Ω* 186 ἤκηδεῖτο scripsi: ἤδη κείτο 28 246 Ω,
 η[153: τότ' ἀκηδὲς ἔκειτο Herwerden Qu. 54 cl. ζ 26, ρ 296, τ 18, ω 187
 189 δέον (ἔδεον Z N), cf. ad μ 196 190 ἐκέλευε U 191 υἱὸς Λαέρταο
 ποιλύτλας διος Ὀδυσσεύς add. 28 M: abest ab 20 153 246 Ω* 196 σε ἔοικεν
 28 t* H P U Eust.: σ]οι εοικε[ν 212: ἐέοικεν G^a: ἐπέοικεν [Plut.] G^c F M^r N

- οὐδέ σέ γ' Ἡριγένεια παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
 λήσει ἀνερχομένη χρυσόθρονος, ἥνιχ' ἀγινεῖς
 αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαίτα πένεσθαι.”
- 200 ὥς δ' μὲν αὖθι λέλειπτο ταθεῖς ὀλοῶν ἐνὶ δεσμῶν·
 τῷ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαεινὴν,
 βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
 ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν, οἳ μὲν ἐπ' οὐδοῦ
 τέσσαρες, οἳ δ' ἔντοσθε δόμων πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
- 205 τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν.
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ μῦθον ἔειπεν·
 “Μέντορ, ἄμυνον ἀρήν, μνήσαι δ' ἐτάριοι φίλοιο,
 ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίην δέ μοι ἔσσι.”
- 210 ὥς φάτ', οἴόμενος λαοσσόον ἔμμεν Ἀθήνην·
 μνηστήρες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν.
 πρῶτος τὴν γ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
 “Μέντορ, μὴ σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεὺς
 μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δὲ οἱ αὐτῶν.
- 215 ὦδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι οἴω·
 ὀππότε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρ' ἡδὲ καὶ υἱόν,
 ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφῆσαι, οἷα μενοινᾷς
 ἔρδειν ἐν μεγάροις· σῶν δ' αὐτοῦ κράατι τείσεις.
 αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῶν,
 220 κτήμαθ' ὀπόσσα τοί ἐστι, τά τ' ἔνδοθι καὶ τὰ θύρηφιν,
 τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμείζομεν· οὐδέ τοι υἷας

197 sch T 1a 200 Eudoc. 1878 208a Porph. Hom. 106.8 Sod. et ad Σ 100; Ammon. CAG iv(5).60.27 211 Eudoc. 1862 213–214 Hdn ad O 226 214 ApD Synt. 198.10; 214b id. Pron. 43.16 215 Eudoc. 159 216 (– κτ.) Epm. κ 152 217 Eudoc. 156 218 (σῶν κρ. τ.) Hdn ii.616.9 220 Cent. Par. 50.24

197 παρ' 28 Ω: ἀπ' t 198 ἀνερχομένη 28 (-η) M^c U: ἐρχ- M^a: ἐπερχ- 246 Ω*: ἀπερχ- N[?] ἀγινεῖς 28 Ω, α]γινῆ 212: ἀγινεῖς van Leeuwen 200 om. F λέλειπτο 28 Ω*: λέλιπτο G. – cf. Il. praef. xxxii ἐνὶ 28 G N U Eust.: ὑπὸ t H P M 202 om. 153 ποικιλομήτην 28 Ω: -μη]τιν 212 203 οὐδοῦ 28 153 Ω*: -όν G F P 204 δόμων 28 153 Ω*: -ου G N, -οιο U 211 ὁμόκλεον P: ὁμ- Ω* ἐν μεγάροισι 28 212 Ω*: ἐκ μεγάροιο G 214 δὲ οἳ tt G: δὲ οἳ 28 153 Ω*: δ' εἰ Barnes 218 τείσεις Von der Mühl: τίς- 28 t Z Ω 221 τοῖσιν 28 153 Ω*: τοῖσι δ' F H μεταμείζομεν 153: -μίξ- Ω

- ζῶειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θύγατρας
οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεῦειν.”
- ὥς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μάλλον,
225 νείκεσσαν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
- “οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον οὐδέ τις ἀλκή,
οἷη ὅτ' ἄμφ' Ἑλένη λευκωλένῳ εὐπατερεΐη
εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμές αἰεῖ,
πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
230 σῆι δ' ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήμαθ' ἱκάνεις,
ἅντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἵναι;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵσταο καὶ ἴδε ἔργον,
ὄφρ' εἵδῃς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσιν
235 Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν.”
- ἦ ῥα, καὶ οὐ πω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν
ἡμὲν Ὀδυσσῆος ἡδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
αὕτη δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
240 ἔζετ' ἀναΐζασσα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντην.
- μνηστήρας δ' ὥτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος
Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων Δημοπτόλεμός τε
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης Πόλυβός τε δαΐφρων·
οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
245 ὅσσοι ἔτ' ἔζωνον περὶ τε ψυχῶν ἐμάχοντο·
τοὺς δ' ἡδὴ ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
“ὦ φίλοι, ἡδὴ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενέ' εὐγμᾶτα εἰπών,
250 οἱ δ' οἴοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσιν.

230 Porph. ad β 319 (344.69 Pont.); (– πόλ.) id. Hom. 5.11 Sod.
233–234 Eudoc. 2296–2297 239–240a EtM 576.17 239 EtM 565.35; EtGud
43.16 Stf., 382.24 Stz.; sch Theoc. 13.10–13f; (αἰθ. –) sch A.R. 2.1086–1087b

231 γε 20 28 153 Ω*: τε H M: δε P 233 ἵσταο La Roche: –ασο 20 28 213 t
Ω. – cf. ad K 291 234 εἵδῃς dedi (cf. ad ι 348): εἰδῆ(ι)ς t Ω*, –οῖς H: ἴδῃ(ι)ς 28
N: ὄφρ' ἴδῃς ss. ε 20 235 ἀποτίνειν 20 28 153 213 Ω*: –ων G 241 ὥτρυνε 20
28 Ω*: ὄτρ- G F P 249 κενέ' Bentley, κενεᾶ P: κενᾶ 20 Ω*: om. F εὐγμᾶτα F
250 ἐπὶ 20 Ω*: ἐνὶ N

- τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἐφίετε δούρατα μακρά,
 ἀλλ' ἄγεθ' οἱ ἐξ πρῶτον ἀκοντίσας, αἷ κέ ποθι Ζεὺς
 δώσει Ὀδυσσῆα βλῆσθαι καὶ χυδὸς ἀρέσθαι·
 τῶν δ' ἄλλων οὐ κήδος, ἐπὴν οὗτός γε πέσῃσιν.”
- 255 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὥς ἐκέλευεν
 ἰέμενοι. τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη·
 τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάραιο
 βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
 ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
- 260 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κεν ἐγὼν εἵπομι καὶ ἄμμι
 μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκοντίσαι, οἱ μεμάσιν
 ἡμέας ἐξεναρίζαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν.”
- 265 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
 ἄντα τιτυσόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
 Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλατον δὲ συβώτης,
 Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ.
 οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδᾶς,
- 270 μνηστήρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάραιο μυχόνδε·
 τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἔλοντο.
 αὖτις δὲ μνηστήρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
 ἰέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
 {τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάραιο
 275 βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
 ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.}
 Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
 λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός,

262 Eudoc. 1572 263 (οἱ –)–264 sch N 628–629 270 Eudoc. 2029
 278a Arn ad P 599

251 μὴ 28 Ω: μὴδ' 20 254 ἐπὴν 20 Ω*: ἐπεὶ χ' F 255 ἐκέλευε(ν) 28 134
 Ω*: -ευσσε(ν) 20 N 258 βεβλήκειν 28 S: -κει 153 Ω. – cf. ad 275 262 ἦδη t Ω:
 ητοι 28 ἐγὼν Ω*: ἐγὼ t G P M 265 ὀξέα δοῦρα 20 28 Ω*: ὀξέϊ χαλκῷ P: ὥς
 ἐκέλευεν M (ex 255) 270 ἀνεχώρησαν t F N: ἄρ ἐχ- 28 Ω*
 274–276 (= 257–259) ath. quidam teste Eust. 1926.18, del. Knight: habent 20
 28 Ω; cf. Blass 208 275 βεβλήκειν 20 28 H^a U: -κει Ω* 277 δ' 20 Ω*: om. M
 278 ἄκρην 20 F^a? U Eust.: -ον t Ω* Eust.^{yp}

- Κτήσιππος δ' Εὐμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχρῃ μακρῶι
 280 ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πίπτε δ' ἔραζε.
 τοὶ δ' αὖτ' ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
 ἐνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης.
 285 Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
 βεβλήκει πρὸς στήθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα·
 “ὦ Πολυθερσεΐδῃ φιλοκέρτομε, μὴ ποτε πάμπαν
 εἰκὼν ἀφραδίης μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσιν
 μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 290 τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὃν ποτ' ἔδωκας
 ἀντιθέωι Ὀδυσῆϊ δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.”
 ἡ ῥα βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 οὕτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχρῃ μακρῶι,
 Τηλέμαχος δ' Εὐηγορίδην Λειώκριτον οὕτα
 295 δουρὶ μέσον κενεῶνα, διάπρῳ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
 ἥριπε δὲ πρηνῆς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 δὴ τότε Ἀθηναίῃ φθεισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχευ
 ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίγηθεν,
 οἳ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὡς ἀγελαῖαι·
 300 τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν
 ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.

287 (– φ.) Choer. in Thd. i.164.28 290–291a sch Θ 108b;
 (ὄν –)–291 (– κάτα) sch Ξ 45c¹; (ὄν –)–291a sch Ψ 291–292 297 (φθ.) ApS
 163.3 299 Eudoc. 2019 300 (οἶ.) Hsch. o 417

279 ἔγχρῃ μακρῶι(ι) 533 Ω: οξεί χαλκῶι 28 280 ὑπέγραψε M
 281 ποικιλομήτην 28 533 Ω*: –μῆτιν N 283 Εὐρυδάμαντα (~ σ 297) 20 Ω*:
 Εὐρυμέδοντα (ex 284) H P 287 Πολυθερσε(ε)ΐδῃ 20 28 Z Ω*: φίλε Θερσεΐδῃ U:
 Φιλοθερσίτῃ t φιλοκέρτομε 153a t Z Ω* M^{yp}: πολυμικ- 20 M 288 εἰπεῖν 153a
 Ω*: εἰπέμεν Z N θεοῖσι(ν) 28 Ω*: θεοῖς περ M 295 διάπρῳ dedi, cf. Il. praef.
 xix: δια πρὸ 28 P, διὰ προ H N, διὰ πρὸ U, διαπρῳ G F, διὰ δὲ πρὸ M χαλκὸν
 28 533 Ω*: –ὸς F. – cf. ad N 388 296 del. Blass 208; cf. Naber Qu. Hom. 50 sq.
 297 φθεισίμβροτον Von der Mühll: φθισ- fere 28 t Ω (-βροτος G M^s):
 –μ]βροτον 153a 298 ἐξ ὀροφῆς 20 28 F H P M^s Tz: ἐκ κορυφῆς Ω* φρένες
 ἐπτοίγηθεν 28 153a Z Ω* Eust.^{yp}: φρένας ἐπτοίγησεν N Eust.: ἐπτοίγηθη M^{yp}
 299 δ' ἐφέβοντο 20 t Ω*, δὲ φέβ- 28 Z P: δ' ἐφέροντο F N^c

- οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
 ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θόρωσιν·
 ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,
 305 οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκή
 γίνεται οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἄνδρες ἄγρη·
 ὥς ἄρα τοὶ μνηστήρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
 τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς
 κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θυῖεν.
 310 Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
 καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “γουνουμαί σ', Ὀδυσσεύ· σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον·
 οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
 εἰπεῖν οὔτε τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
 315 παύεσκον μνηστήρας, ὃ τις τοιαῦτά γε ῥέξοι.
 ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἅπο χεῖρας ἔχεσθαι·
 τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
 αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσχόος, οὐδὲν ἐοργῶς
 κείσομαι· ὥς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.”
 320 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσχόος εὐχεαί εἶναι,
 πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισιν
 τηλοῦ ἔμοι νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
 σοὶ δ' ἄλογόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι·
 325 τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.”
 ὡς ἄρα φωνήσας ξίφος εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε

302 v. ad Π 428; adde (– γ.) EtM 236.13; (ἄγκ. ἀετοί) sch DThr 234.33
 309a Io. Alex. 79; Epm. AO i.310.23; sch Eur. Ph. 1149 311 (al.) Eudoc. 702,
 825 317 ead. 1343, 1526 318–319 (x.), 321–323 Porph. Il. 272.18 Schr.
 319 (ὡς –) EtM 824.45; EtGud 582.30 Stz. 325 Eudoc. 1711

302 ἀγκυλοχῆλαι U^c C. – cf. ad τ 538 306 οὐδέ 20 28 F N U: οὔτε Ω*
 307 τοὶ 20 28 Ω*: τοὺς H^{yp} μνηστήρες 28 P 308 τύπτον 20 28 533 Ω (cf. Φ
 20): κτεῖνον Schwartz 332 ex ω 184 ὤρνυτ' 28 Ω*: ὀρνυ- P U 309 κράτων
 Hdn 20 533 t Ω*: κρατῶν 28 H^c P θυῖεν 28 H^a, θοῖεν P: θῦεν vel θύεν Ω*
 311 λισσόμενος 20 533 t Ω: φωνήσας 28 312 αἶδεο Ω*: αἰδέο G H M^c, αἰδέο P.
 – cf. ad 344 et Φ 74 314 οὐτέ Ω*: οὐδέ 28 F N U 322 που 28 t Z F N U⁷ Eust.:
 μου Ω* 323 ἔμοι 28 Ω*: ἔμοι H P: ἔμοιο U^a 325 προφύγοισθα t Ω* G^s:
 –γησθα Z G M^Λ 327 χαμᾶζε vel –ἄζε 28 533 Ω* G²: φέρεσθα G (ex τ 468?)

- κτεινόμενος· τῷ τόν γε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσεν·
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
- 330 Τερπιάδης δ' ἔτ' ἀοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν,
 Φήμιος, ὃς ῥ' ἦειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.
 ἔστη δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
 ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
 ἥ' ἐκδὺς μέγαροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν
- 335 ἐρκεῖου ἔζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ
 Λαέρτης Ὀδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκχαν,
 ἧ γούνων λίσσοιτο προσαΐζας Ὀδυσῆα.
 ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 γούνων ἄψασθαι Λαερτιάδew Ὀδυσῆος.
- 340 ἦτοι δ' φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε
 μεσσηγὺς κρητήρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροῦλου,
 αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαΐζας λάβε γούνων
 καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “γουνοῦμαί σ', Ὀδυσσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον·
- 345 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν ἀοιδὸν
 πέφνηις, ὃς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰίδω.
 αὐτοδίδακτος δ' εἰμὶ, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας
 παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι πάρ' αἰείδειν
 ὥς τε θεῶν· τὼ μὲν λιλαίεο δειροτομήσαι.
- 350 καὶ κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱός,
 ὥς ἐγὼ οὐ τι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον οὐδὲ χατίζων

329 v. ad K 457 330 ApS 23.28; 330a Arn ad E 60; (T.) ApS 152.2; Hsch. τ 546 334b–335 (έ.) cf. ApS 76.23; Porph. Hom. 11.5 Sod.; (έ. Δ.) Hsch. ε 5928 340 (φ. γλ.) cf. sch Opp. H. 1.559 347–348a Isid. Pelus. Epist. 1592 (4.30) 347 Max. Tyr. 10.5, 38.1; [Iustin.] Monarch. 6; 347a Arist. Rh. 1365a30; Steph. CAG xxi(2).278.29 350–353 [Plut.] Hom. 2.181

329 (= K 457) om. H P (mg. add H²): habent 28 533 535 Ω* 330 δ' ἔτ' F: δέ τ' 28 t Ω* 332 λίγειαν 28 Ω*: properisp. F M^a 333 μερμήριζεν 28 Ω*: -ιξε(ν) 220 G F 334 ποτὶ 28 220 533 tt Ω*: παρὰ M 335 ἔζοιτο (cf. 375, 379) vel ἔζ- 533 Ω*: ἔζ- 28 F N U Eust. 336 ἔκχαν G F M, -εν N U: ἐκαίον 28: ἔκειαν H P: (μηρία) κῆαν Z, κην 220 344 αἶδεο Ω*: αἰδέο 28 G H P M^c. – cf. ad 312 345 εἴ Ω: αἶ 28 347 ita 28 Ω: θεοὶ δέ μοι ὥπασαν ὁμφῆν Max.: θεὸς δέ μοι ἔμβαλεν οἶμους [Iustin.] οἶμας F N U: οἶ- M, οἶ- G H P 348 πάρ' αἰείδειν H P M^c: παραείδειν 28 Ω* (-δων G^a): περ αἰείδειν F 349 δειροτομήσαι 28 Ω*: -ήσειν 220 P Eust. 350 κεν 28 t Ω*: μὲν P 351 σὸν t Ω*: ἐδὼν F M^{yp}

- πωλεόμην μνηστήρσιν αἰεσόμενος μετὰ δαίτα,
 ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρέσσονες ἦγον ἀνάγκη.”
 ὡς φάτο· τοῦ δ’ ἤχουσ’ ἱερὴ ἱς Τηλεμάχοιο,
 355 αἶψα δ’ ἐὼν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγυὺς ἐόντα·
 “ἴσχεο, μηδὲ τι τοῦτον ἀναίτιον οὕτως χαλκῶι.
 καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅς τ’ ἐμέ’ αἰεὶ
 οἴκωι ἐν ἡμετέρωι κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος,
 εἰ δὴ μὴ μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος ἡδὲ συβώτης,
 360 ἢ σεοὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένωι κατὰ δῶμα.”
 ὡς φάτο· τοῦ δ’ ἤχουσε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 πεπτηώς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 ἔστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
 αἶψα δ’ ὑπὸ θρόνου ὤρτο, θοῶς δ’ ἀπέδυνε βοείην,
 365 Τηλέμαχον δ’ ἄρ’ ἔπειτα προσαΐζας λάβε γούναυν
 καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ φίλ’, ἐγὼ μὲν ὅδ’ εἰμί· σὺ δ’ ἴσχεο, εἰπέ δὲ πατρί,
 μὴ με περισθενέων δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῶι
 ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἳ οἱ ἔχειρον
 370 κτήματ’ ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον.”
 τὸν δ’ ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “θάρσει, ἐπεὶ δὴ σ’ οὗτος ἐρύσσατο καὶ ἐσάωσεν,
 ὄφρα γνῶις κατὰ θυμόν, ἀτὰρ εἵπησθα καὶ ἄλλωι,
 ὡς καχοεργίης εὐεργεσίῃ μέγ’ ἀμείνων.
 375 ἀλλ’ ἐξελθόντες μεγάρων ἔξεσθε θύραζε
 ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός,
 ὄφρ’ ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ὅττεό με χρή.”

355 Eudoc. 1916 362a Epm. κ 152; EtM 501.2 369 cf. Eudoc. 1927
 373 ead. 677, 2305 374 Them. Or. 7.95c; Eudoc. 496, 678 375–376a Ath.
 189f; Porph. Il. 271.9 Schr.

352 πωλεόμην Knight: -εύμην 28 534 Ω μετὰ 28 220 t Ω*: κατὰ N
 δαίτα 28 220 F P N Eust.: -τας t Ω* 353 κρέσσονες Eust. (1930.41 disertim):
 κρείσσο- t Ω* 356 μηδὲ τι Ω*: μηδ’ ἔτι N U: μηδ’ ἐπὶ F 357 τ’ ἐμέ’ dedi: τέ
 με’ Fick: τ’ ἐμεῦ M: τέ μευ 28 Ω*, τέ μεῦ P, τε μευ 220 364 ὑπὸ Ω*: ἀπὸ 28 F
 θοῶς H^{yp}: βοὸς (cf. P 389, Σ 582) 28 sch Ω 369 οἳ οἱ 28 Ω: ὅσοι M^{yp} ἔχειραν
 F; cf. ad ψ 356 370 μεγάροις 28 N, -οισι F: -ω(ι) Ω* 372 καὶ ἐσάωσεν 28:
 ἡδὲ σάωσεν Bekker, cf. ad O 290 373 ἄλλω(ι) t Ω*, -ω [v] 28: -οις F
 374 καχοεργίης (-γείης 28 U) εὐεργεσίῃ 28 t* Ω: εὐεργεσίῃ καχοεργίης Them.
 377 ὄφρ’ ἂν 28 Ω*: ὄφρα x’ F U^c ὅττεό Z Ω: οὗ τεό van Leeuwen

- ὥς φάτο· τῷ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε,
 ἐξέσθην δ' ἄρα τῷ γε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,
 380 πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεῖ.
 πάπτηνεν δ' Ὀδυσσεὺς καθ' ἐὼν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
 ζῶὸς ὑποκλοπέοιτο ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν·
 τοὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίησιν
 πεπτεῶτας πολλούς, ὥστ' ἰχθύας, οὓς θ' ἀλιήες
 385 κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
 δικτύωι ἐξέρυσαν πολυωπῶι, οἳ δέ τε πάντες
 κύμαθ' ἀλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται·
 τῶν μὲν τ' Ἡέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
 ὥς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
 390 δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
 ὄφρα ἔπος εἴπωμι, τό μοι καταθύμιόν ἐστιν.”
 ὥς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
 κινήσας δὲ θύρην προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 395 “δεῦρο δὴ ὄρσο, γρήῃ παλαιγενές, ἥ τε γυναικῶν
 δμωιάων σκοπὸς ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
 ἔρχεο· κιχλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἴπηι.”
 ὥς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
 ὤειξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων,
 400 βῆ δ' ἵμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
 ἡῦρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσιν
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα,
 ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραῦλοιο·
 πᾶν δ' ἄρα οἱ στήθός τε παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 405 αἱματόεντα πέλει, δεινὸς δ' εἰς ὦπα ιδέσθαι·

384 (ἀλ. –)–386a sch ω 419 392 Eudoc. 2332 395 (– παλ.) sch Ξ 136b;
 395a Hdn ii.645.33 396 EtM 718.51; (– μ.) ApS 142.33; 396a Hdn ad K 38
 405 Eudoc. 1615

378 κιόντε 28 Ω*: –ες P M 379 ποτὶ Ω*: παρὰ N 383 δὲ ἴδε(ν) 28 534 Ω
 αἵμασι M U^c 384 ἰχθύας Ω: –ὕς Vind. 50, fort. recte; cf. ad ι 389 386 δέ τ,ε
 28 Ω*: δ' ἔτι M^a 392 εἴπωμι Wolf: –οιμι 28 t Ω 395 ὄρσο 28 t* Ω: ὄρσοο Hdn
 397 εἴπη(ι) 28 Ω*: –οι H^a M^a 399 ὤειξε(ν) Fick: ὤϊξεν Ω. – cf. Il. praef. xxxiii
 400 πρόσθ' Ω: προσω 28 401 ἡῦρεν van Leeuwen: εὔρεν Ω*: εὔρε δ' M:
 εὐρεκέπετ' N

- ὥς Ὀδυσσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 ἦ δ' ὥς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἶσιδεν αἶμα,
 ἴθυσέν ρ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἶσιδεν ἔργον·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ,
 410 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε καὶ ἴσχεο, μῆδ' ὀλόλυξε·
 οὐχ ὅσῃ κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι.
 τοῦσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα·
 οὐ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 415 οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὃ τίς σφεας εἰσαφίκοιτο·
 τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
 ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναιίκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
 αἱ τέ μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἱ νηλείτιές εἰσιν.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 420 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.
 πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναιίκες
 δμωαί· τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
 εἰριά τε ξαίνειν καὶ δουλοσύνην ἀνέχεσθαι.
 τῶν δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
 425 οὔτ' ἐμὲ τίουσαι οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν·
 Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἐ μήτηρ
 σημαίνειν εἶασκεν ἐπὶ δμωιῇσι γυναιξίν.
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβάσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα
 εἶπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσεν.”
 430 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

411 Iul. Misop. 344d; Eudoc. 1033 412 Philod. De bono rege xxxvi 28; Clem. Str. 6.5.9; Hsch. ε 2679; Stob. 4.57.2; sch Aesch. Sept. 825a; 412a Cic. ad Att. 4.7.2; Plin. Ep. 9.1.3 414–415 Eudoc. 113–114 418 ead. 1920 423 Sext. Pyrrh. 1.157; Prisc. Inst. 18.188 424 (π. –) Porph. ad α 332 (173.25 Pont.)

408 ρ' 28 Ω*: δ' M: om. F P (Eust.) ὀλολύξαι Z Ω: -ὕξαι Cobet Misc. 429 εἶσιδεν (cf. 407) 28 Ω: εἶσατο Monro 412 κταμένοισιν Clem. Ω: φθιμ- tt* 418 νηλείτιές dedi: νηλιτεῖς t G N U Eust., νηλητεῖς H M, νητεῖς P: νηλίτιδές F Eust.^{yp}. – cf. ad π 317, τ 498 419 φίλη τροφὸς Ω*: περίφρων G. – cf. ad υ 134 420 om. G^a 423 ξαίνειν t* F N Eust.: ξείνειν Prisc. Ω* δουλοσύνην 28 Prisc. M U Eust.^{yp}: -νῆς 214 (et ἀπεχεσθαι) t* Ω* 425–427 om. 214 427 ἐάασκεν Grashof Augm. 14 n.24 post Knight 429 ἐπῶρσε(ν) 28 214 Ω* M^{yp}: ἔχευεν H P M 430 om. 214

“μή πω τήν γ’ ἐπέγειρε· σὺ δ’ ἐνθάδε εἰπέ γυναιξίν
ἐλθέμεν, αἶ περ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο.”

ὥς ἄρ’ ἔφη· γρηῤῥος δὲ διἑκ μεγάροιο βεβήκει
ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.

435 αὐτὰρ δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ συβώτην
εἰς ἔκκαλεσσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν καὶ ἄνωχθε γυναικάς·
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἡδὲ τραπέζας
ὑδαὶ καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.

440 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσῃσθε,
δμωϊὰς ἐξαγαγόντες εὖσταθέος μεγάροιο
{μεσσηγὺς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς}

θιενέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰς ὃ κε πασέων
ψυχὰς ἐξαφέλῃσθε καὶ ἐκλελάθωντ’ ἀφροδίτης,

445 τὴν ἄρ’ ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον μίσγοντό τε λάθρη.”

ὥς ἔφαθ’· αἶ δὲ γυναιῖκες ἀολλέες ἦλθον ἄπασαι,
αἶν’ ὀλοφυρόμεναι, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσαι.

πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνηώτας,
κάδ’ δ’ ἄρ’ ὑπ’ αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,

450 ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ’ Ὀδυσσεὺς
αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ’ ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.

αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἡδὲ τραπέζας
ὑδαὶ καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαιρὼν·

αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἡδὲ συβώτης

455 λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο

437 (– φ.) Hdn ad M 286 442 v. ad 459 444b–445 ApS 48.27; EtM 546.28; EtGud 355.16 Stz.; sch^D E 422; (– ἔχ.) EtM α 2192 444b Hsch. α 8772 446 (αἶ –)–447 Eudoc. 2161–2162 455a sch Nic. Th. 29a; (λ.) ApS 108.34

431 τήν γ’ Marc. 457: τήνδ’ 28 Z Ω (τήνδε γ’ ἔγειρε P) 435 δ 28 H P M^c U: om. Ω* 440 ἐπὴν Ω*, ἐπὴν 28: ἐπεὶ 536 U κατακοσμήσῃσθε H P M, –σεσθε F: διακοσμήσῃσθε (~ 457) Ω*:]σεσθε 28 442 (= 459) del. van Leeuwen 444 ἐξαφέλῃσθε 28 Ω*: –οισθε F M U ἐκλελάθωντ’ G, –θοντ’ tt*: –θιοιντ’ Hsch. EtM^α Ω*: –θοιτ’ ApS: –θητ’ Hermann Op. II 35, at cf. γ 224 445 μίσγοντό tt Ω*: μίγνυντό G τε 28 Ω*: δὲ tt U 447 αἶν’ t Ω*: αἶ γ’ F: οἶκτρ’ (ex τ 543, ω 59) 28 N 449 αἰθούσῃ G 450 ἀλλήλοισιν M^a, agn. Eust.: –η(ι)σιν 28 Ω* 451 ἐπισπέρχων 28 (επεισπ-) H P M^{yp}: –στείχων Ω* ταὶ Ω*: αἶ G F M

- ξῦον· ται δ' ἐφόρεον δμωιαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
 δμωιάς ἐξαγαγόντες ἔϋσταθέος μεγάρου
 μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς
 460 εἴλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὐ πῶς ἦεν ἀλύξαι.
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 “μὴ μὲν δὴ καθαρῶι θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
 τάων, αἶ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὄνειδεα χεῦαν
 μητέρι θ' ἡμετέρῃ, παρὰ τε μνηστῆρσιν ἱαυον.”
 465 ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ πείσμα νεὸς κυανοπρώροιο
 κίονος ἐξάψας μεγάλῃς περιβαλλε θόλοιο,
 ὑψόσ' ἐπαντανύσας, μὴ τις ποσὶν οὐδας ἴκοιτο.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἡ κίχλαι τανυσίπτεροι ἢ πέλειαι
 ἔρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἐστήκη ἐνὶ θάμνῳ,
 470 αὐλὴν ἐξ ἰέμεναι, στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος,
 ὥς αἶ γ' ἐξείης κεφαλᾶς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
 δειρῇσι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν·
 ἥσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δὴν.
 ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
 475 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥινᾶς τε καὶ οὐατα νηλεῖ χαλκῶι
 τάμνον, μῆδεά τ' ἐξέρυσαν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
 χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον κεκοτητόι θυμῶι.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε
 εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον, τετέλεστο δὲ ἔργον.
 480 αὐτὰρ ὃ γε προσέειπε φίλῃν τροφὸν Εὐρύκλειαν·

459 Ἐκλ. AO ii.461.31; 459b sch O 463–464 462 sch Soph. El. 1006
 463 Eudoc. 1919 469 ApS 76.26; 469a Hsch. ε 5935; sch M 72, O 344a
 471–472 ApS 13.21 473 Cent. Par. 31.9

456 δ' ἐφόρεον G F M, δὲ φόρεον U: δ' ἐκφόρεον (ex 451) H P: δ' ἔφερον N
 Eust., δε φέρον 28 τίθεσάν τε 28 U 458 δμω(ι)άς 28 Ω*: δμωᾶς δ' H P
 463 κατ' t Ω: καχ' 28, κάχ' Vind. 5 465 νεὸς 28 Ω*: νεῶς F^c N U
 467 ἐπαντανύσας 28 Ω* (ὑψόσε πᾶν τ- G): ἐπεντ- H M^s Eust., ἐνπετ- P
 ἴκοιτο 28 G M^s U Eust.: -ηται Ω* 469 τό θ' N U Eust., ὃ θ' t: τὸ δ' 28 537 Ω*
 470 ἐς ἰέμεναι 28 F^a? M: ἐσιέμεναι Ω*: εἰσιέναι P 471 πάσαις 28 Ω: -σης (sc.
 -σης?) M^s: πᾶς [αω] ν ss. αι U^{uv}: πασέων (cf. 443) Nauck 473 οὐ μάλα
 δηρόν t 476 (~ σ 87) del. Blass 210 479 δόμονδ' ἔκιον M

- “οἶσε θέειον, γρηῦ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
 ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
 ἐλθεῖν ἐνθάδ’ ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
 πάσας δ’ ὄτρυνον δμωιάς κατὰ δῶμα νέεσθαι.”
- 485 τὸν δ’ αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 “ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ξειπες·
 ἀλλ’ ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ’ ἐνείκω,
 μηδ’ οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὦμους
 ἔσταθ’ ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη.”
- 490 τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “πῦρ νῦν μοι πρῶτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.”
 ὡς ἔφατ’· οὐδ’ ἀπίθησε περίφρων Εὐρύκλεια,
 ἥνεικεν δ’ ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.
- 495 γρηῦς δ’ αὖτ’ ἀπέβη διὰ δώματα κάλ’ Ὀδυσῆος
 ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι·
 αἰ δ’ ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 αἰ μὲν ἄρ’ ἀμφεχέοντο καὶ ἡσπάζοντ’ Ὀδυσῆα
 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους
- 500 χεῖράς τ’ αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἱμερος ἦρει
 κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς, γίνωσκε δ’ ἄρα φρεσὶ πάσας.
- ψ γρηῦς δ’ εἰς ὑπερῶνι ἀνεβήσето καγχαλῶσας,
 δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
 γούνατα δ’ ἐρρώσαντο, πόδες δ’ ὑπερικταίνοντο.
 στῆ δ’ ἄρ’ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ξειπεν·
- 5 “ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδῃαι
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τά τ’ ἔλδαι ἡματα πάντα.

481a Choer. in Thd. ii.243.7, 14; Epm. ι 6; sch N 168a; (οἶσε θ.) Arn ad O 718, cf. ad Γ 103; (οἶσε δέ –) 482 (– μ.) ApS 86.22 482 (– μ.) EtG 156 M.; sch Pind. Pyth. 1.41a; (θε.) Hsch. θ 205; sch DThr 331.20 488–489 (ἔστ.) sch χ 1 ψ 1 (κ.) ApS 94.2; Hsch. κ 38 3 Eudoc. 848; 3b ApS 158.9 (Hld fr. 44); EtM 779.9; (ὕπ.) Hsch. υ 411, 563 6 Eudoc. 902

486 τέκνον ἐμόν Ω*: πάντα τέκος (= σ 170, al.) G 487 τοι Ω*:]ι 28: δὴ N 489 ἔσταθ’ t Ω*: ἴστασ’ G (ἴστασο H^{gl} M^{gl}): ἡσθαι [θ]’ 28 492 περίφρων Ω*: φίλη τροφὸς 28 G F M. – cf. ad υ 134 493 ἥνεικεν 28 Ω*: ἡνεγκεν F H^e Eust. 495 ἀπέβη 28 Ω*: ἀν- (ex 428/ψ 1?) G F M ψ 1 ἀνεβήσето F H U: –σατο Ω* 3 ὑπερικταίνοντο Ar 215 tt* sch Z Ω: et hoc et ὑποακταίνοντο Hsch.

- ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὅψε περ ἐλθῶν,
 μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἳ θ' ἐὼν οἶκον
 κήδεσcon καὶ κτήματ' ἔδον βιόωντό τε παῖδα.”
- 10 τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἳ τε δύνανται
 ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
 καὶ τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν.
 οἳ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
- 15 τίπτέ με λωβεύεις πολυτενθέα θυμὸν ἔχουσαν
 ταῦτα πάρεξ ἐρέουσα, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
 ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδῃσε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
 οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 ὦιχετ' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
- 20 ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι καὶ ἄψ ἔρχεο μέγαρόνδε.
 εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν αἴ μοι ἔασιν
 ταύτ' ἐλθοῦς ἡγγεῖλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνεγείρειν,
 τῷ κε τάχα στυγερώς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
 αὐτίς ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.”
- 25 τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 “οὐ τί σε λωβεύω, τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι
 ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
 ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισιν.
 Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἤιδεεν ἔνδον ἐόντα,
- 30 ἀλλὰ σαοφροσύνησι νοήματα πατὴρ ἐκευθεν,
 ὄφρ' ἀνδρῶν τείσαιτο βίας ὑπερηνορεόντων.”

7 (– ix.) Porph. Hom. 10.9 Sod. 13 Eudoc. 988; 13a ApD Synt. 380.5, Adv. 140.19, Coni. 256.22; Charax AB 1155; Choer. in Heph. 183.21; sch Heph. 278.4 20 Eudoc. 1904, 1949 26 (– φ.) sch Ω 239b; (ἀλλ' –)–27 (– Ὀδ.) EtM 388.2 31 Eudoc. 1999, cf. 1926

8 θ' ἐὼν 215 Ω*: τεὸν 215^m C: τέ οἱ Eust. 11 τε 215 Ω: δε 28 12 ἐόντα 28 215 g^v Ω: εουσιν 216 13 χαλιφρονέοντα 28 Ω: χαλίφρον' ἐόντα Doederlein 16 πάρεξ G², παρῆξ Z Eust.: παρῆξ- 28 Ω* ἐρέουσα 28 Ω: εἴρουσα Axt Coni. Hom. 36 μ' 28 Ω*: om. G 18 πω 28 Ω*: που G 20 ἔρχεο F M, ἐρχέο P: –εὑ 28 215 t Ω* 22 ὕπνου 28 215 Ω*: ὕπνου μ' (ex 16) G U Eust. 24 μέγαρον C Eust.: μεγάρων 28 Ω* Eust.^{yp} 25 φίλη τροφὸς Ω: περίφρων 28. – cf. ad υ 134 26 ἀλλ' ἔτυμόν τοι 28 Ω: οὐδ ἀπα]φισκω w1 28 ἀτίμων 28 Ω*: –μεον F, cf. Chantr. I 361 31 τείσαιτο Fick: τίς- t Ω βίας (ut γ 216, al.) t¹⁹⁹⁹ N Eust.: βίην t¹⁹²⁶ Ω*

ὥς ἔφαθ'· ἦ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
γρηῖ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἤκεν,
καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- 35 “εἰ δ' ἄγε δὴ μοι, μαῖα φίλη, νημερτές ἐνίσπες –
εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνεται, ὥς ἀγορεύεις –
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήκεν
μοῦνος ἑών, οἳ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.”

- τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφός Εὐρύκλεια·
40 “οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουσα
κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῶι θαλάμῳ ἐϋπῆκτων
ἤμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
πρίν γ' ὅτε δὴ με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάρου κάλεσεν
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατήρ προέηκε καλέσσαι.
45 ἡῦρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοιισι νέκυσσι
ἑσταόθ'· οἳ δὲ μιν ἀμφί, κραταίπεδον οὔδας ἔχοντες,
47 κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης.
49 νῦν δ' οἳ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείησι θύρησιν
50 ἀθρόοι, αὐτὰρ ὃ δῶμα θεειοῦται περικαλλές,
πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δὲ με προέηκε καλέσσαι.
ἀλλ' ἔπε', ὄφρα σφῶϊ εὐφροσύνης ἐπιβῆτον
ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε.
νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
55 ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, ἡῦρε δὲ καὶ σέ
καὶ παῖδ' ἐν μεγάρουσι· κακῶς δ' οἳ πέρ μιν ἔρεζον
μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτείσατο ὦι ἐνὶ οἴκῳ.”
τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

40a Hdn ad Δ 151; Choer. in Thd. ii.132.33, 139.32, 35 46 (xp. οὐδ.) Hsch.
κ 3992; (xp.) ApS 103.28 47b ApS 86.7 51a Philox. fr. 272; Porph. Il. 272.14
Schr.; Epm. in A 26 B¹ 53b v. ad Γ 99 54 Eudoc. 2258 55 (– ἐφ.) Porph.
Hom. 10.5 Sod.

34 φωνήσασα Bentley 35 ἐνίσπες 28 Ω*: ἐνίσπε F, ἐνίσπε U. – cf. ad γ
101 40 ἄκουσα 28 Ω*: ἄκουον N U Eust. 41 ἐϋπῆκτων 28 Ω*: εὐπ- G F N
45 ἡῦρον van Leeuwen: εὔρον 28 216 Ω 46 ἐσταόθ' 216 N Eust.: ἐστεῶθ' 28
Ω*, -αῶθ' F 48 αἵματι καὶ λύθρῳ(ι) πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα (= χ 402)
add. H^m U^s: abest ab 28 216 Ω 49 δ' 28 Ω*: om. F 51 κηάμενος G² F H^c: κει-
28 tt Ω* 52 ἔπε' Fick: ἔπευ 28 Ω σφῶϊ Kayser: -ῖν 28 Ω. – cf. ad Λ 767, Π 99
53 ἀμφοτέρω 28 Ω*: -ων H^{yp} N πέπασθε (Ar) Z^a G: πέποσθε 28 sch Z^c Ω*. –
cf. ad κ 465 55 ἡῦρε van Leeuwen: εὔρε 28 Ω 57 ἐτείσατο Fick: ἐτίσ- 28 Ω

- “μαῖα φίλη, μή πω μέγ’ ἐπεύχεο καγχαλώσωα.
 60 οἶσθα γὰρ ὥς κ’ ἀσπαστός ἐνὶ μεγάροισι φανείη
 πᾶσι, μάλιστα δ’ ἐμοί τε καὶ υἱεῖ τὸν τεχόμεσθα·
 ἀλλ’ οὐκ ἔσθ’ ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἀγορεύεις,
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων κτείνει μνηστήρας ἀγαυούς
 ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
 65 οὐ τίνα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὃ τίς σφεας εἰσαφίκοιτο.
 τῷ δι’ ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ’ αὐτός.”
 τὴν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 70 “τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
 ἣ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ’ ἐσχάρῃ οὐ ποτε φήισθα
 οἴκαδ’ ἐλεύσεσθαι; θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
 ἀλλ’ ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλό τι εἴπω,
 οὐλήν, τὴν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῶι ὀδόντι·
 75 τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, ἔθελον δὲ σοὶ αὐτῇ
 εἰπέμεν· ἀλλά με κείνος ἐλὼν ἐπὶ μάστακα χερσίν
 οὐκ ἔα εἰπέμεναι πολυκερδείησι νόοιο.
 ἀλλ’ ἔπε· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
 αἶ κέν σ’ ἐξαπάφω, κτεῖναι μ’ οἰκτίστωι ὀλέθρῳ.”
 80 τὴν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 “μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰειγενετῶν
 δῆνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολυῦδριν ἐούσαν.
 ἀλλ’ ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ’ ἐμόν, ὄφρα ἴδωμαι
 ἄνδρας μνηστήρας τεθνηότας, ἥδ’ ὃς ἔπεφνεν.”
 85 ὥς φαμένη κατέβαιν’ ὑπερώϊα· πολλὰ δὲ οἱ κῆρ
 ὠρμαιν’, ἥ’ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,

62 Eudoc. 763; 62a Hdn ad Z 152 64 Eudoc. 173 78b ApD Pron. 45.18,
 114.13; (περ.) ApS 130.18; Hsch. π 1644 81–82 ApS 64.21; (χ. – εἴρ.) Hsch. ε
 1068

66 εἰσαφίκοιτο 28 Ω*: -ηται fere H P M 71 ποτε φῆ(ι)σθα (cf. ξ 149) 28
 Ω*: ποτ’ ἔφησθα F M U 75 τὴν 28 Ω*: τὴν δ’ P 77 ἔα εἰπέμεναι (cf. 244) Ω*:
 εἶα εἰπεῖν (cf. τ 201) 28 [135]? N U Eust. πο]λυκερδ [ε] τη[ι]σι 135,
 -κερδείη(ι)σι 28 Ω*: -ἰδρεῖη(ι)σι N U Eust. 78 ἔπε· Fick: ἔπευ 28 Ω αυτῇ 28
 83 ἴδωμαι Ω*: -μεν M^s N U

- ἥ παρστώσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
 ἥ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν,
 ἔζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον, ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 90 τοίχου τοῦ ἐτέρου· ὃ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν
 ἦστο κάτω ὀρόων, ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἴποι
 ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
 ἥ δ' ἄνεω δὴν ἦστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἴκανε·
 ὄψι δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,
 95 ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροὶ εἶματ' ἔχοντα.
 Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “μῆτερ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
 τίφθ' οὕτω πατρός νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτόν
 ἐξομένη μύθοισιν ἀνείρεαι οὐδὲ μεταλλᾷς;
 100 {οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὥδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
 ἀνδρὸς ἀφεσταίῃ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν·}
 σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 105 “τέκνον ἐμόν, θυμὸς μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν,
 οὐδὲ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος οὐδ' ἐρέεσθαι
 οὐδ' εἰς ὧπα ιδέσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἔτεδν δὴ
 ἔστ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνεται, ἥ μάλα νῶϊ
 γυνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λῳίων· ἔστι γὰρ ἡμιν

88 Cocondr. 238.29; (εἰς. –) sch Ξ 315c 91 Arn ad P 237; 91b [Plut.]
 Hom. 2.62 93–94 Eudoc. 1069–1070 93 Hdn ii.941.23; 93a ApD Adv.
 145.12; Hdn ad B 323 94b id. ii.507.31 95 ApS 8.18 97 Leo A.P. 9.361.1
 (cento); 97a Porph. Hom. 103.4 Sod. 98–101 + 103 Eudoc. 1057–1058,
 1062–1064 105 (θ. –)–107 (– ἐν.) ead. 1073–1075 105 (τέθ.) Hsch. τ 327

87 χεῖρε λαβοῦσα 28 Ω* (χεῖρα Eust.): χεῖρας ἀάπτους G (cf. ad v 237)
 89 ἐναντίον 28 Ω*: –ίη H P U 91 ποτιδέγμενος 28 tt M N U Eust.: προτι- Ω*
 94 ὄψι 28 P: ὄψει t Ω*. – cf. Chantr. I 217 ἐνωπαδίως Hdn^{yp} H P Eust.^{yp}:
 –πιδ- tt Z Ω*: –πιαδ- M ἐσίδεσκεν 28 tt Ω: ἥσκειν quidam ap. sch
 95 ἀγνώσασκε t Z F, –σασκε U Eust.: ἀγνώσεσκε G M, –σεσεσκε H P N
 (ἀναγν-) 99 οὐδὲ Ω*: ἡδὲ t U[?] 100–102 (= 168–170) damn. Bothe
 101 ἀφεσταίῃ Ω*: ἀποστ- 28 t G U. – cf. ad 169 106 οὐδέ 28 Ω: οὐτέ t
 ἐρέεσθαι t Ω: επακούσαι (ex p 584) 28 109 ἀλλήλω 28 U; cf. ad φ 36 ἡμιν
 Bekker: ἡμῖν 28 Ω

- 110 σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.”
 ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἕασον
 πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσσεται καὶ ἄρειον.
 115 νῦν δ' ὅττι ρυπόω, κακὰ δὲ χροὶ εἴματα εἶμαι,
 τούνεκ' ἀτιμάζει με καὶ οὐ πῶ φησι τὸν εἶναι.
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται·
 καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δῆμῳ,
 ὧι μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
 120 φεύγει πηοὺς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαίαν·
 ἡμεῖς δ' ἔρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἱ μέγ' ἄριστοι
 κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τὰ δὲ σε φράζεσθαι ἄνωγα.”
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 “αὐτὸς ταῦτά γε λεύσσει, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
 125 μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τίς τοι
 126 ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 130 “τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 πρῶτα μὲν ἄρ λούσσασθε καὶ ἀμφιέσσασθε χιτῶνας,
 δμῳιάς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἴμαθ' ἐλέσθαι·
 αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
 ὑμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
 135 ὥς κέν τις φαίῃ γάμον ἔμμεναι ἐκτὸς ἀκούων,
 ἢ ἂν' ὁδὸν στείχων ἢ οἷ περιναιετάουσιν,
 μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστρῳ γένηται
 ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἕξω
 ἀγρὸν ἕξ ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα

110 Eudoc. 479 121 (– κατ.) Hdn ad Δ 319; Porph. ad A 486; Epm. κ 130
 134b sch Ar. Thesm. 947c

117 ὅχ' ἄριστα γένηται 28 Ω*: ἔσται τάδε ἔργα (ex ρ 274) P 119 ἔωσιν
 ἔωσιν 28 Ω*: ἕασιν G N U 122 τὰ δὲ sive τάδε 28 N U Eust.: τῷ Ω*
 127–128 ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεθ'· οὐδέ τί φημι | ἀλκῆς δευήσεσθαι,
 ὅση δύνάμεις γε πάρεστιν (= N 785–786) add. G^m H^m N^m Eust.: absunt ab 28
 154 Ω* 132 τ' G F U: δ' Ω* (om. M^a) 133 θεῖος 28 Ω*: ὁ θεῖος M λίγειαν 28
 Ω*: properisp. F M^c 134 ὑμῖν 28 N: ἡμῖν Ω* φιλοπαίγμονος 28 Z Ω* (cf.
 [Hes.] fr. 10.19): πολυ- t H P 135 φαίῃ 28 Ω: φήῃ Kirchhoff

- 140 φρασσόμεθ', ὅττι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξει.”
 ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο.
 πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας,
 ὀπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὃ δ' εἴλετο θεῖος αἰοιδὸς
 φόρμιγγα γλαφυρήν, ἐν δὲ σφισιν ἵμερον ὥρσεν
 145 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο·
 τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποσσὶν
 ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.
 ὦδε δὲ τις εἶπενσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
 “ἦ μάλα δὴ τις ἔγημε πολυμνήστην βασιλείαν·
 150 σχετλή, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὐ κουριδίοιο
 εἴρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἵκοιτο.”
 ὡς ἄρα τις εἶπενσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ
 Εὐρυνόμη ταμίη λούσεν καὶ χρίσεν ἐλαίῳ,
 155 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἡδὲ χιτῶνα·
 αὐτὰρ κὰκ κεφαλῆς κάλλος πολὺ χεῦεν Ἀθήνη
 {μειζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καὶ δὲ κάρητος
 οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας}·
 ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνῆρ
 160 ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδασεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελεείει,
 ὡς μὲν τῷ περιχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
 ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη,
 165 ἀντίον ἧς ἀλόχου, καὶ μιν πρὸς μῦθον ξειπεν·
 “δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων

145 Eudoc. 624 146–147 ead. 541, 540 147a cf. ApS 103.12 149 sch^D Σ 12; 149a EtM 415.16 153–162 Macr. Sat. 5.4.12; 162 EtM 806.57

142 οὖν G F M: ἄρ (ex 131) 28 Ω*. – cf. ad δ 780 143 ὀπλισθεν [28] Ω*: ὡπλ- N 146 περιστοναχίζετο t P Eust.: -στέν- 28 Ω* 147 ἀνδρῶν 28 t* Ω: κούρων ApS 151 ὅφρ' ἂν ἵκοιτο Ω* (ἵκηται N): ἔως ἵκοιτο Eust.: εἰς ὃ κεν ελθῇ 28. – cf. ad N 141; Chantr. II 263 155 φᾶρος sive φάρος καλὸν (= γ 467) t Ω: χ[λαῖν]α[ν] καλ[ην] (= θ 455, al.) 28 157–162 (= ζ 230–235) damn. Ernesti, 157–158 tantum Monro 162 μὲν t* Ω: ἄρα (= ζ 235) 28 Macr. περιχευε tt Ω: χ[ατε]χευε (= ζ 235, θ 19) 28 163 (= γ 468) om. M δ' 28 F N: ρ' Ω*

- κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
οὐ μέν κ' ἄλλη γ' ὥδε γυνή τετληότι θυμῷ
ἀνδρὸς ἀφεσταίῃ, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
170 ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.
ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
λέξομαι· ἡ γὰρ τῇ γε σιδήρεον ἐν φρεσὶ ἦτορ.”
τόν δ' αὐτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
“δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι οὐδ' ἀθερίζω,
175 οὔτε λῖην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἔησθα
ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
ἐντὸς εὖσταθέος θαλάμου, τόν ρ' αὐτὸς ἐποίει·
ἐνθά οἱ ἐνθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν,
180 κῶεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.”
ὣς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κέδν' εἰδυῖαν·
“ὦ γύναι, ἡ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγές ἔειπες·
τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
185 καὶ μάλ' ἐπισταμένωι, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
ῥῆϊδίως ἐθέλων θείῃ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ.
ἀνδρῶν δ' οὐ κέν τις ζωὸς βροτός, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
ῥεῖα μετοχλίσσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
ἐν λέχει ἀσκητῷ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
190 θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐντός,

174 (οὔτ' –)–175 Eudoc. 184–185 174 (οὐ γάρ –) Porph. Il. 144.12 Schr.; (μεγ.) ApS 110.10; Hsch. μ 468 175 Eudoc. 2314 179–180 [Ammon.] Diff. 512; (– 180a) id. 297; EtGud 367.38 Stz.; sch η 347 183 Plut. Mor. 1010b; Eudoc. 1250 190–191a ApS 19.4; Epm. α 312; EtM α 667 190 (– ἐλ.) Orio ap. EtG μ 29 (211 M.); sch A.R. 1.1027–1028b

169 ἀφεσταίῃ N U Eust.: ἀποστ- 28 Ω*. – cf. ad 101 172 σιδήρεον... ἦτορ (~ Ω 205) 28 Ω*: –ρεος ... θυμός (~ X 357) Z N Eust. 174 οὔτ' ἄρ Eudoc. Ω*: οὐ γάρ 28 t* P N οὐδ' 28 tt Ω*: οὔτ' H P 175 οὔτε t¹⁸⁵ Ω*: οὐδὲ 28 t²³¹⁴ N U Eust. 178 ἐντὸς M^a(?), Chalcondyles: ἐκτὸς Ω* θαλάμου 28 Ω*: μεγάρου G P M^s τόν 28 Ω* Eust.^{yp}; τό X Eust. 179 ἐνθεῖσαι van Leeuwen: ἐκ- 28 tt Z Ω 180 κῶεα 28 Ω: δέμνια (ex τ 318) tt 184 ἄλλος' ἔθηκε M U, ἄλλος ἔθηκε 28 P 187 οὐ κέν 28 Ω*: οὐκ ἂν P M U μάλ' ἡβῶν 20 H P M^{yp} Eust.: γυναικῶν 28 Ω* Eust.^{yp} 188 τέτυκται 20 Ω* M^s; -κτο 28 M 190 ἔφυ tt* Ω: ἔην ApS EtM τανύφυλλος tt* Ω*: τανί- ApS EtG^A G H. – cf. ad v 102

- ἀχμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἡύτε κίων.
 τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
 πυκνῆσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα,
 κολλητάς δ' ἐπέθηκα θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
 195 καὶ τότε ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης,
 κορμὸν δ' ἐκ ρίζης προταμῶν ἀμφέξεσα χαλκῷ
 εὖ καὶ ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
 ἐρμῖν' ἀσκήσας, τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρωι.
 ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
 200 δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἥδ' ἐλέφαντι·
 ἐν δ' ἐτάνυσσ' ἰμάντα βοὸς φοίνικι φαεινόν.
 οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα
 ἢ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἥ τίς ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμῶν ὑπο πυθμέν' ἐλαίης.”
 205 ὣς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ
 σήματ' ἀναγνούσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
 δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 δειρῇ βάλλ' Ὀδυσσῇ, κάρη δ' ἔκυσ' ἠδὲ προσηύδα·
 “μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζε’, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
 210 ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὠπαζον οἷζύν,
 οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
 ἥβης ταρπῆναι καὶ γῆραος οὐδὸν ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶεο μῆδὲ νεμέσσαι,

191 (πάχ.) sch Ξ 123, 287b, O 526a 196 ApS 30.12; Poll. 7.109 198 ApS 77.4; 198a EtM 376.37; (ἐρμ.) Hsch. ε 5956 205 (τῆς – γ.) + 206a sch Π 516a¹ 211–212 Porph. Il. 113.31 Schr. 212 Stob. 4.39.1 213–217 Eudoc. 253–257 213–216 ead. 2315–2316, 2318–2319

191 ἀχμηνὸς Ar G^a Eust.: proparox. quidam ante Hdn, 28 tt Z Ω*. – cf. Bechtel Lexil. 26 192 ὄφρ' ἐτέλεσσα 28 Ω: οφρα τελεσ[σα 20 193 λιθάδεσσι Ω*: λιθάχ- Z H P U (Eust. 1749.52). – cf. ad ξ 36 195 τανυφύλλου Ω*: τανι- 28 M (-ον M^s) 196 δ' ἐκ t* Z Ω: δὲ 28 ApS 201 ἐν G U Eust.: ἐκ 28 Ω* (ἐ)τάνυσ(σ) 28 G U: -υσ(σ)α Ω*. – cf. ad φ 46 φοίνικι φαεινόν sch G F Eust., -νῶι H^{yp} M^{yp}: ἴφι κταμένοιο 28 Ω* 203 ἦ D: εἴ 28 Ω 204 ἄλλοσ' ἔθηκε G M Eust., ἀλλοσέθηκε 28 ὑπὸ Ω*, ὑπο Wolf: ἀπὸ 28 H P 206 ἀναγνούση(ι) 28 t Ω*: -σης F U 207 δράμεν F U Eust.: κίεν (ut ρ 33) 28 Ω* Eust.^{yp} 209 σκύζε' fere Knight, σκύζε Z: -εν 28 Ω 210 ὠπαζον fere Ω: ὠπασσα(ν) 28 211 μένοντε 28 Ω*: -ες t G H^c P N 212 ταρπῆναι 28 t* Ω: ταρφθ- Porph.

- οὐνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὥδ' ἀγάπησα.
 215 αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 ἐρρίγῃ, μὴ τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
 ἐλθῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλευούσιν.
 οὐδέ κεν Ἀργεῖη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα
 ἀνδρὶ πάρ' ἄλλοδαπῶι ἐμίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνήι,
 220 εἰ ἥιδει, ὃ μιν αὐτίς ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
 ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
 τὴν δ' ἦτοι ρέξαι θεὸς ὥρορεν ἔργον αἰεκέ·
 τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἔωι ἐγκάτθετο θυμῶι
 λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
 225 νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας
 εὐνῆς ἡμετέρης, τὴν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
 ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγὼ τε καὶ ἀμφίπολος μία μούνη,
 Ἀκτορίς, ἣν μοι δῶκε πατήρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
 ἣ νῶϊν εἵρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
 230 πείθεις δὴ μεο θυμόν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.”
 ὥς φάτο· τῶι δ' ἔτι μᾶλλον ὕφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο,
 κλαίει δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα κέδν' εἰδυῖαν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῇ νηχομένοισι φανήῃ,
 ὦν τε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
 235 ῥαίσῃ ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῶι,
 παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἀλὸς ἡπειρόνδε
 νηχόμενοι, πολλὰ δὲ περὶ χροῖ τέτροφεν ἄλμῃ,
 ἀσπᾶσιοι δ' ἐπέβαν γαίης κακότητα φυγόντες,
 ὥς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσορώσῃ,

223–224 ead. 69–69a 225 cf. eand. 2311 230 ead. 2285, 2312 233 Epm.
 α 277, φ 43; (ἀσπ. –) sch H 4–6

214 ὥδ' 28^a Ω: ουδ' 28^c 217 om. 155 218–224 ath. Ar, def. Nic(?) Hdn.
 'verebar ne sicut Helena fallerer, quae divinitus decepta virumque alienum
 amplexa bellum excitavit infestum' 218 κεν 28 Ω: γάρ 155 220 ἥδει X^λ,
 εἶδεν van Leeuwen: ἥ(ι)δη Hdn 28 Ω 222 δ' ἦτοι M U: δῆ τοι Ω*, δητοι 28
 223 τὴν 28 t Ω: fort. ἦν (cf. A 412, Π 274, φ 302), quamquam minus placet ἦν
 ... ἔωι 226 ἦν H P M^a 229 om. F 230 μεο Fick post Knight: μευ 20 28 t Ω*:
 με P: μοι Eust. 1940.45, sed alias μευ 231 ἔτι 20 28 Ω*: ἄρα H P
 233 ἀσπασίως 28 Ω*: ἀσπᾶσιος tt G^c M^s Eust.^{yp}. – cf. ad ε 397 φανή(ι) 28
 Epm. N: -εἴη t* Ω* 236 δ' Ω* M^s: τ' G M

- 240 δειρῆς δ' οὐ πω πάμπαν ἀφίετο πήχχε λευκῷ.
καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, Ἡὼ δ' αὖτε
ῥύσατ' ἐπ' ὈκEANΩι χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
245 ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἳ τ' Ἡὼ πῶλοι ἄγουσιν.
καὶ τότε ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
ἦλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὀπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
250 πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι·
ὥς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαο
ἥματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἀΐδος εἴσω
νόστον ἐταίροισιν διζήμενος ἡδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
ἀλλ' ἔρχεο, λέκτρονδ' ἵομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἡδὴ
255 ὕπνῳ ὑπο γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντε.”
τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
“εὐνὴ μὲν δὴ σοὶ γε τότε ἔσσεται, ὀππότε θυμῷ
σῶι ἐθέλῃς, ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἰκέσθαι
οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν·
260 ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἀέθλον, ἐπεὶ καὶ ὀπισθεν, οἶω,
πέυσομαι, αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὐ τι χέρειον.”
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“δαιμονίη, τί ταρ αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις
265 εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.

243 (– σχ.) sch Arat. 443; (Ἡὼ –) 244a sch Σ 240a 246 (Φ.) ApS 161.28
249 (ἀλλ' –)–250 Eudoc. 1606–1607 253 ApD Pron. 36.18, 45.16
258 (ἐπεὶ –) ApS 41.6 262 (π.) Hsch. π 2095

244 Ὀκεανῶ(ι) 28 Ω*: –νοῦ t, –νοῖο N: –νόν G 245 ζεύγνυσθ' 28 Ω*: ζεύξασθ' G M 246 damn. Bothe 249 ἔτ' ὀπισθεν 28 Ω*: ἔτι καίθεν F N
ἔσται Ω*: ἐστὶ(ν) 28 t F Eust. 251 μαντεύσατο Ω*: μυθήσατο F H^{yp} M N. – cf.
ad o 172 254 ἔρχεο Knight: ἔρχεω Ω*, ε[28: ἄρχεω P U καὶ 28 Ω*: om. G:
κεν Vind. 50. – cf. ad δ 294 255 κοιμηθέντε 28 (–i m²) H^c P M N: –ες Ω*
258 ἐθέλη(ι)ς 541 Ω*: –εις F Mª Eust.: –οις U 259 εὐκτίμενον Ω: ἐς ὑποροφον
28 541 264 τ' ἄρ' Z Ω* (cf. α 346): γάρ 28 U αὖ 28 Ω*: οὖν F N U ὀτρύνουσα
N U Eust.: ὀτρύνουσα 28 Z Ω*. – cf. ad N 209

- οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτός
χαίρω, ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
ἐλθεῖν, ἐν χεῖρεσσιν ἔχοντ' εὐήρες ἐρετμόν,
εἰς ὃ κε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσσασι θάλασσαν
270 ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσσασι νέας φοινικοπαρήους
οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδὲς, οὐδέ σε κεύσω
ὁππότε κεν δῆ μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
275 φήγῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πῆξαντ' ἐκέλευσεν ἐρετμόν,
ἔρξανθ' ἱερά καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
ἄρνειὸν ταῦρόν τε συὼν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
οἴκαδ' ἀποστείχειν ἔρδειν θ' ἱεράς ἐκατόμβας
280 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
πᾶσι μάλ' ἐξείης. θάνατος δέ μοι ἐξ ἀλὸς αὐτῷ
ἄβληχρός μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνηι
γῆραι ὑπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
ὄλβιοι ἔσσονται. τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελείσθαι.”
285 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
“εἰ μέν δῃ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.”
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνομὴ τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνήν
290 ἐσθήτος μαλακῆς δαΐδων ὑπο λαμπομενάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
γρῆϋς μὲν κείουσα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει,

269–270 Favor. Exil. 21.2 287 cf. Eudoc. 899; (– x.) EtG 109 M.

266 θυμὸς κεχαρήσεται 28 Ω*: θυμῶ(ι) κεχαρίσειαι H P, -ήσειαι D
269–284 cf. ad λ 122–137 269 ἴσσασι 28^s t N: ἴσασι 28^t Ω* 270 ἀνέρες 28
541 t Ω*: -ας F 271–272 (= λ 124–125) damn. Bothe (270–272 iam Knight)
271 ἴσσασι 28 N: ἴσασι Ω* φοινικοπαρήους 28 Ω*: κυανοπρωρείους G
273 τόδ' ἔειπεν 28 Ω*: τόδε εἶπεν P U 274 ξυμβλήμενος 28 G M U: συμ- Ω*
276 μ' ἐν 28 F M^{yp} N U: δῆ (ex λ 129) Ω* ἐκέλευεν 28 U 277 ἔρξανθ' vel ἔρξ-
28 Ω*: ῥέξ- U. – cf. ad λ 130 281 ἐξ ἀλὸς 28 Ω*: ἐξ ἁλὸς N^c Eust.^{yp}, cf. ad λ 134
284 τὰ δέ H N U, τὰδὲ G: τὰδε P M^a: τὰδέ F M^c 286 ἄρειον Ω*: ὁπίσω G
287 τοι 28 tt Ω: τις M^s 289 τ' ἡδὲ N, τε ἡδὲ G

- τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
 ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 295 ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα πάλιν κίεν. οἱ μὲν ἔπειτα
 ἀσπᾶσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο·
 αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἡδὲ συβώτης
 παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας,
 αὐτοὶ δ' ἠυνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
 300 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότῃτος ἐταρπῆτην ἐρατεινῆς,
 τερπέσθην μῦθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε,
 ἢ μὲν ὅς' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο διὰ γυναικῶν
 ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' αἰδέηλον ὄμιλον,
 οἱ ἔθεν εἵνεκα πολλά, βόας καὶ ἵφια μῆλα,
 305 ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος·
 αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ὅσα κήδε' ἔθηκεν
 ἀνθρώποις ὅσα τ' αὐτὸς οἷζύσας ἐμόγησεν
 πάντ' ἔλεγ'· ἢ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
 πίπτειν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξει ἅπαντα.
 310 ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ', αὐτὰρ ἔπειτα
 ἦλθεν Λωτοφάγων ἀνδρῶν πείειραν ἄρουραν·
 ἡδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετείσατο ποινήν
 ἰφθίμων ἐτάρων οὐς ἥσθιεν οὐδ' ἐλέαιρεν·
 ἡδ' ὡς Αἴολον ἵκεθ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο
 315 καὶ πέμπ', οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι
 ἤην, ἀλλὰ μιν αὐτίς ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρεν βαρέα στενάχοντα·

294b Hdn ii.15.33 296 Hermipp. fr. 92 W.; Charito 8.1.17; Aristid. Quint. 2.9; sch Soph. Ai. 492; (λ. π. θ.) Philod. De bono rege xx 33 310–343 resp. Arist. Rh. 1417a13, v. Kassel ad loc. 310 [Plut.] Hom. 2.174.2; (– δάμ.) EtM 824.34; EtGud. 582.21 Stz.; sch O 64c 314–315 Luc. Dial. 82.14

296 τοῦτο τὸ τέλος τῆς Ὀδυσσεΐας φησὶν Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης sch^{HQ} (minus recte πέρας τῆς Ὀδυσσεΐας τοῦτο ποιοῦνται sch^P, cf. Eust.); expeditiv Erbse Beitr. Od. 166–177 299 ἠυνάζοντο van Leeuwen: εὖν- 28 Ω 301 ἐνέποντε H^a: –ες Ω* 306 ὁ vel δ 543 Ω* (cf. Φ 17): om. 28 U 307 ἀνθρώποις 28 Ω: –ων 543 308 ἄρα τέρπετ' 28 N U Eust. 310–343 ath. Ar (τοὺς τρεῖς καὶ τριάχοντα; nempe 320 non noverat Did) 311 ἦλθε(ν) Ω*: ἦλθ' ἐς 28 543 H P U 312 ἀπετείσατο Von der Mühl: ἀπετίσ- 24 28 Ω 314 Αἴολον G^c M^c U Eust.: parox. Ω*. – cf. ad κ 2 317 βαρέα 28 Ω*: μεγάλα 24 544 H U, –λως P. – cf. ad δ 516

- 319 ἥδ' ὥς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
 321 οἱ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ εὐκνήμιδας ἑταίρους·
 καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε·
 ἥδ' ὥς εἰς Αἶδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώοντα
 ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο
 νῆϊ πολυκλήϊδι, καὶ εἴσιδε πάντας ἑταίρους
 325 μητέρα θ' ἥ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
 ἥδ' ὥς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν,
 ὥς θ' ἔκετο Πλαγχτὰς πέτρας δεινὴν τε Χάρυβδιν
 Σκύλλην θ', ἣν οὐ πώ ποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυσαν·
 ἥδ' ὥς Ἥελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
 330 ἥδ' ὥς νῆα θοὴν ἔβαλε φολόεντι κεραυνῷ
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι
 πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυσεν·
 ὥς θ' ἔκετ' Ὠγυγίην νῆσον νύμφην τε Καλυψώ,
 ἣ δὴ μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
 335 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν ἡδὲ ἔφασκεν
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα,
 ἀλλὰ τοῦ οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
 ἥδ' ὥς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
 οἱ δὴ μιν περὶ κῆρι θεὸν ὥς τιμήσαντο
 340 καὶ πέμψαν σὺν νηϊ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 χαλκὸν τε χρυσὸν τε ἄλλῃς ἐσθήτάς τε δόντες.
 τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
 λυσιμελὲς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ.
 ἣ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 345 ὁππότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο δν κατὰ θυμὸν
 εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι ἡδὲ καὶ ὕπνου,

325 Eudoc. 290, 298, 354, 2040, 2169, 2328 326 ApS 9.5 (> Synag.^B α 370; Hld fr. 4); (Σ. ἀδ.) Apio 212.16 331b Hdn ap. Reitzenstein Gesch. 307

318 ἀφίκανε(ν) 28 G H P: -χοντο 24 544 Ω* 320 πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηϊ μελαίνῃ(ι) add. H^m U^{2m}; abest ab 24 28 545 Ω*, nec nov. Did u.v. (v. ad 310-343) 326 ἀδινάων (vel ἀδ-) 28 tt Ω: ἀλιάνων Bothe 331 ἔφθιθεν 28 Ω* M^s: -θον M U: ἔφθιεν t. – cf. ad ε 110 332-333 ἀλυσας | [ιχ]ετ ες 28 335 σπέεσι rr (teste Allen): σπέεσ(σ)ι 28 Ω ἡδὲ ἐ φάσκεν Grashof Augm. 14 n.24 post Bentley 336 ἀγήραον 28 Ω*: -ρων Tz. – cf. ad ε 136 337 τοῦ Ω (cf. I 587): τωι 28 345 ῥ' 28 Ω: om. 24

- αὐτίκ' ἀπ' Ὀκεανοῦ χρυσόθρονον Ἥριγένειαν
 ὤρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φάως φέροι. ὦρτο δ' Ὀδυσσεύς
 εὐνῆς ἔκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
- 350 “ὦ γύναι, ἤδη μὲν πολέων κεκορημέθ' ἀέθλων
 ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
 κλαίους', αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
 ἰέμενον πεδάσσκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἵης·
 νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνήν,
- 355 κτήματα μὲν τά μοι ἐστί, κομιζέμεν ἐν μεγάροισιν·
 μῆλα δ' ἃ μοι μνηστήρες ὑπερφίαλοι κατέχειραν,
 πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληίσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
 δώσουσ', εἰς ὃ κε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἄπειμι
- 360 ὀφόμενος πατέρ' ἐσθλόν, ὃ μοι πυκινῶς ἀκάχχεται·
 σοὶ δέ, γύναι, τόδ' ἐπιτέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ·
 αὐτίκα γὰρ φάτις εἴσιν ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
 εἰς ὑπερώϊ' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
- 365 ἦσθαι, μηδέ τινα προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.”
 ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὥμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ·
 ὤρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
 πάντας δ' ἔντε' ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἐλέσθαι.
 οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῶι,
- 370 ὦειξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦϊον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
 νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόλῃος.

350b Epm. π 119 356 sch P 550a¹ 358 (ἐπ.) ApS 71.1; Hsch. ε 4262
 372 Eudoc. 325

348 ἀνθρώποισι 24 Ω (cf. 245): ἀθανάτ[οισι] 28 351 ἀμφοτέρω 24 Ω*, -ωι
 28: -ότεροι N U (Eust.) 353 πεδάσσκον 24 Ω*: -άεσκο[ν] 28, -άεσκειν G
 354 ἀμφοτέρω 28 U: -ότεροι Ω* 356 κατέχειρον U; cf. ad χ 369
 358 ἐπαύλους 28 tt Ω*: ἐν- H P M^{gl}: μεσ- Eust.^{yp} 359 ἔπειμι 28 M^s N Eust.
 361 τόδ' 28 F M U Eust.: τάδ' Ω* ἐπιστέλλω 28 G 366 ἐδύσετο 28 N: -σατο
 Ω* 370 ὦειξαν Fick: ὦϊξαν 28 Ω 371 ἦεν Cobet Misc. 370, ἦϊ' Nauck: ἦεν
 28 Ω

- ω Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλείτο
 ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσὶν
 καλὴν χρυσεῖην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὦν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνῶντας ἐγείρει·
 5 τῇ ῥ' ἄγε κινήσας, ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο.
 ὥς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶι ἀντροῦ θεσπεσίῳ
 τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσιν
 ὄρμαθού ἔκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησις ἔχονται,
 ὥς αἰ τετριγυῖαι ἅμ' ἦϊσαν· ἦρχε δ' ἄρά σφιν
 10 Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα.
 πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
 ἡδὲ παρ' Ἡελίοιο πύλας καὶ δῆμον Ὀνειρίων
 ἦϊσαν· αἰψά δ' ἴκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων.
 15 ἡῦρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Αἰάντος θ', ὃς ἄριστος ἔην εἰδός τε δέμας τε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐδαο·
 ὥς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὀμίλειον, ἀγχίμολον δέ
 20 ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἀχθυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἅμ' αὐτῷ

ω 1–12 Hipp. Ref. 5.7.30–37; 1–2 + 11–14 Diod. 1.96.6 (unde 1–2 Eus. PE 10.8.5) 1–2a Porph. ad Ψ 71 1 sch Pind. Ol. 8.106g; sch Heph. 265.16, 314.29; sch DThr 234.6; Ἑκλ. AO ii.437.10; (K.) ApS 105.10; Hsch. κ 4515 2 sch Heph. 314.26 3–4 v. ad Ω 343–344; adde Philod. Rhet. ii.17 S. (lacera); Procl. in Remp. ii.351.9 3 EtGud 505.15, 509.3 Stf. 5 (τρ.) ApS 156.1; Hsch. τ 1372 6–9 (– ἦϊ.) Pl. Resp. 387a 9 (αἰ τετρ.) Hdn ii.803.10 10b sch Opp. H. 3.20 11–12 sch τ 562; sch Alc. 1.49; 11 Plut. Mor. 17c; (καὶ –) + 12 (καὶ –) Luc. Dial. 82.21 12 (H. –) Procl. in Remp. ii.129.22; (H. π.) Porph. Antr. 28; Hsch. η 175 14 Cent. Par. 48.18

ω 1–204 ath. Ar. def. Porph. 4 ἐθέλη H M: –ει Hipp. Ω*. – cf. ad ε 48 4a τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεῖφόντης (= Ω 345, ε 49) add. H^m 5 ταὶ Ω*: αἰ F Eust. τρίζουσαι tt Ω*: τρύζ- U 7 τρίζουσαι tt Ω*: τρύζ- U ποτέονται 28 tt Z Ω: –ωνται Thiersch 8 ἀνά 28 tt Z Ω* M^s: ἅμα G F M ἔχονται 28 tt Z Ω* M^s: ἔπ- M: ἔχωνται Thiersch 9 τετριγυῖαι 28 tt* Ω*: τετρυγ- U: κετριγ- Hdn ἦϊσαν 28 t* Ω (ἦσαν G): ἦμεσαν Pl. 11 Ὠκεανοῦ τε tt* Ω: –οῖο 28 sch-Alcm. 15 ἡῦρον van Leeuwen: εὔρον 28 Ω 20 ἦλθεν 28 21 ἄλλαι 28 Ω*: –οι N^c ὅσ(σ)οι 28 Ω*: –αι G H P. – cf. ad λ 388

οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλεΐωνος·

- “Ἀτρεΐδῃ, περὶ μὲν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
25 ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἡμᾶτα πάντα,
οὔνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες
δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε’ Ἀχαιοί·
ἦ τ’ ἄρα καὶ σοὶ πρῶτ’ παραστήσεσθαι ἔμελλεν
μοῖρ’ ὀλοή, τὴν οὐ τις ἀλεύεται ὅς κε γένηται.
30 ὥς ὄφελος τιμῆς ἀπονήμενος, ἧς περ ἄνασσες,
δήμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπιστεῖν·
τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
ἡδέ κε καὶ σῶι παιδὶ μέγα κλέος ἦρε’ ὀπίσσω·
νῦν δ’ ἄρα σ’ οἰκτίστωι θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.”
35 τὸν δ’ αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
“ὄλβιε Πηλῆος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ’ Ἀχιλλεῦ,
ὅς θάνες ἐν Τροίῃ ἐκάς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ’ ἄλλοι
κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱές ἄριστοι
μαρνάμενοι περὶ σείο· σὺ δ’ ἐν στροφάλιγγι κονίης
40 κείσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἡμᾶρ ἐμαρνάμεθ’· οὐδέ κε πάμπαν
παυσάμεθα πτολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σ’ ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο,
κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χροὰ καλόν
45 ὕδατι τε λιαρῶι καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ’ ἀμφὶ
δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ κείροντό τε χαίτας.
μῆτηρ δ’ ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτης ἀλίησιν
ἄγγελίης αἰοῦσα· βοή δ’ ἐπὶ πόντον ὀρώρει
θεσπεσίη, ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιοῦς·

26 Eudoc. 1500 30 (ὄφ.) ApD Adv. 144.3 49 cf. Eudoc. 1978

23 Πηλεΐδᾳ 28 24 σε φάμεν 28 H N U: σ’ ἔφαμεν F P M: σεφαμεν G
28–31 om. F M (homoearchon): rest. F² M^m 28 πρῶτ’ Z F² M U Tz: πρῶτα
Ω* 30 ἧς Ω*: ἧ G 32 om. G U 33 ἦρε’ Brandreth 100: ἦρα’ Z H^c N U Eust.,
ἦρα’ M^c, ἦρα P, ἦρ’ H: ἦρατ’ (ex α 240, ξ [370]) G P^c, ἦραθ’ F, ἦραθ’ M^a 39 δ’
ἐν F U: δὲ 28 Ω*. – cf. ad Π 775 41 οὐδέ κε Ω*: οὐδέ τι M: οὐκέτι H 45 ἀμφὶ
28 Ω*: ἀμφίς M N Eust. 46 κείροντό 28 N Eust.: –αντό Ω* 48 αἰοῦσα
Schulze: proparox. 28 Ω ἐπὶ πόντον 28 Ω*: ἄσβεστος (ex Λ 500) G^a 49 ὑπὸ
28 Ω*: ἐπὶ t H P ἔλ(λ)αβε 28 t Ω*: ἦλυθε G F M. – cf. ad σ 88

- 50 καὶ νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
ὃ σφιν ἔϋ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
55 μῆτηρ ἐξ ἄλως ἦδε σὺν ἀθανάτης ἀλίησιν
ἔρχεται οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιώσωσα.
ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο φόβου μεγάλθυμοι Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος
οἴκτρ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσαν.
60 Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ
θρήνηον· ἐνθά κεν οὐ τιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ἐπώρορε Μοῦσα λίγεια.
ἐπτά τε καὶ δέκα μὲν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ
κλαίομεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι·
65 ὀκτωκαίδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρί, πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ
μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα καὶ ἔλικας βοῦς.
καίειο δ' ἐν τ' ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῶι
καὶ μέλιτι γλυκερῶι· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
τεύχεσιν ἐρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
70 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σε φλόξ ἤνυσεν Ἥφαιστοιο,
ἠῶθεν δὴ τοι λέγομεν λεύκ' ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,
οἴνωι ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μῆτηρ
χρῦσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
75 φάσκει ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο.
ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὅστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος,

60–61 (θρ.) sch Pind. Isth. 8.125 60 Diod. 4.7.2 62 (τοῖον –) sch Lond.
Call. fr. 1.42; 62b Choer. in Thd. ii.89.24; EtG 297 M. 69a Philox. fr. 48
72 (– ὁ.) ApS 107.30 73 (δ. –)–74a sch Ψ 92b 74b–75 sch Lyc. 273a
74b Comm. in Pind. Dith. (= w36) i 8

53 ὃ 28 Ω*: ὅς F 55 σὺν 28 Ω*: μετ' F M 58 σ' ἔστησαν 28 Ω*: σε στῆσαν
F 61 ἐνόησας 28 Ω*, νόησας Eust.: ἐνόησα G H^c U 62 ἐπώρορε fere Z Ω*:
ὑπ- 546 t G λίγεια 28 tt Ω*: properisp. F M^c 63 τε! Bérard: δὲ H^c M N: om.
Ω*. – cf. ad ε 278 65 δ' ἐπ' αὐτῷ(t) 28 547 Ω*: δὲ σ' ἀμφίς (ex 45) N U Eust.
70 (= B 810) om. F

- χωρίς δ' Ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τίς ἀπάντων
 τῶν ἄλλων ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 80 ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
 χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητῶν
 ἀκτῇ ἐπὶ προυχούσῃ, ἐπὶ πλατῇ Ἑλλησπόντῳ,
 ὥς κεν τηλεφανῆς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἶη
 τοῖς οἱ νῦν γεγάασι καὶ οἱ μετόπισθεν ἔσσονται.
 85 μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα
 θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν·
 ἥδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
 ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένου βασιλῆος
 ζώννυνται τε νέοι καὶ ἐπεντύνωνται ἄεθλα,
 90 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν θηήσας θυμῷ,
 οἱ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα
 ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
 ὥς σὺ μὲν οὐδὲ θανῶν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλόν, Ἀχιλλεῦ·
 95 αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσας;
 ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
 Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.”
 ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης
 100 ψυχᾶς μνηστήρων κατὰγων Ὀδυσῇ δαμέντων.
 τῷ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὥς ἐσιδέσθην·
 ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
 ξείνος γὰρ οἱ ἔην, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 105 τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·

80 (– μ.) sch H 335 82 A.P. 9.381.1 (cento); 82a Porph. ad η 104
 83 Charito 4.1.5; (τηλ.) ApS 152.30 84 Eudoc. 80, 233 87 v. ad λ 416
 93–94 Eudoc. 2127–2128 97 sch Soph. El. 302 101 Eudoc. 2230

78–79 om. 28 (ex homoeoteleuto?) 83 εἶη 28 (t) Ω*: εἶης M^{2s} N Eust.
 87 ἀντεβόλησας Eust.; cf. ad λ 416 88 ποτ' 28 547 Ω*: που M 89 ζώννυνται
 Eust., ζώννυνται U: ζώννυνται 28 Ω* ἐπεντύνωνται Thiersch: –νονται 28 Ω
 90 θηήσας 28 Ω*: ἐτεθήπια (ex ζ 166) N U Eust. (qui et –πιας, –πιο):
 ολοφύρα (ex λ 418) 547 92 μάλα [η] [.] ροχ[547 103 hic
 deficit G

- “Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαίαν ἔδυτε
πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
ἦ ὕμῃ ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσαν
110 ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
ἦ που ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ’ ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνομένους ἡδ’ οἰῶν πῶεα καλά,
ἡὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἡδὲ γυναικῶν;
εἰπέ μοι εἰρομένω· ξείνος δέ τοι εὐχομαι εἶναι.
115 ἦ οὐ μέμνηι, ὅτε κείσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
ὄτρυνένων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέωι Μενελάωι
Ἴλιον εἰς ἅμ’ ἔπεσθαι ἐϋστέλμων ἐπὶ νηῶν;
μηνὶ δ’ ἐν οὐλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον.”
120 τὸν δ’ αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφίμεδοντος·
122 “μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις·
σοὶ δ’ ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἶον ἐτύχθη.
125 μνώμεθ’ Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·
ἦ δ’ οὐτ’ ἡρνεῖτο στυγερόν γάμον οὐτ’ ἐτελεύτα,
ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
ἀλλὰ δόλον τόνδ’ ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξεν·
στησαμένη μέγαν ἰστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινεν,
130 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ’ ἡμῖν μετέειπεν·
‘κοῦροι ἐμοὶ μνηστήρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
μῖμνετ’ ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φᾶρος

112a [Plut.] Hom. 2.12.5 113 (– μ.) ApS 82.24 114 Cent. Par. 44.59
118 (– οὐ.) Did ad K 48 119a v. ad Ψ 37; adde Epm. AO i.348.11; EtGud
459.44 Stz. 126 Eudoc. 1065

107 ἄλλως 28 Ω*: –ος F M^s N, agn. Eust. 112 περιταμνομένους 28 Z Ω* (–
ων P): –τεμν- t F U 113 (= λ 403) om. D ἡδὲ Ω: ἡε 28 118 ἐν Ar (t): ἄρ 28
Ω πάντα 28 Ω: παντὶ Agar (cf. κ 14, μ 325) 119 παρπεπιθόντες 28 t H N:
proparox. Ω*. – cf. ad Ψ 37 121 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
(= λ 397) add. H P: abest ab 28 Ω* 123 καταλέξω 28 548 Ω*: ἀγορεύσω (ex
122) H^{yp} N U 124 τέλος 28 Ω*: μόρον H M^{yp} 126 οὐτ’ ἐτελεύτα M^c U: οὐτε
τελ- 28 548 t Ω* 128 μερμήριξε 28 548 H N: –ιξε(v) Ω* 130 ἡμῖν 28 Ω*: ἡμιν
H

- ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται,
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 135 μοῖρ' ὀλοή καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο,
 μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσῇσι,
 αἶ κεν ἄτερ σπείρου κείται πολλά κτεατίσσας.
 ὥς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
 140 νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθείτο.
 ὥς τρίετες μὲν ἔλῃθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·
 142 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 144 καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἥ σάφα ἥδει,
 145 καὶ τήν γ' ἀλλύουσαν ἐφηύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
 ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.
 εὖθ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστόν,
 πλύνασ', ἡελίῳ ἐναλίγκιον ἢ σελήνῃ,
 καὶ τότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθεν ἤγαγε δαίμων
 150 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δῶματα ναῖε συβώτης.
 ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεῖοιο
 ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νηϊ μελαίνῃ·
 τῷ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε
 ἵκοντο προτὶ ἄστρῳ περικλυτόν, ἦτοι Ὀδυσσεύς
 155 ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
 τὸν δὲ συβώτης ἦγε κακὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἢ δὲ γέροντι
 {σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροὶ εἴματα ἔστο}·
 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γινῶναι τὸν ἐόντα
 160 ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν,
 ἀλλ' ἔπεσιν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἢ δὲ βολῇσιν.

133 μεταμῶνια 28 Ω*: -μῶλια F^r M^s. – cf. ad β 98 137 κῆται 28; cf. ad β
 102 138 δ' om. 28 U 140 τ' 28 143 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα
 πάντ' ἐτελέσθη add. U (πόλλ' U²): abest ab 28 136 Ω*. – cf. ad β 107a
 144 (φ)ῆδει Cobet Misc. 301: ἡ(ι)δη(ι) 28 Ω 145 ἐφηύρομεν van Leeuwen:
 ἐφευρ- 28 136 Ω 147–148 fort. spurii 147 ἔδειξεν 28 Ω:]ηκεν 136
 ὑφήνασα (cf. 139) 28 136 Ω: aptius esset e.g. ἐπεὶ κάθελεν 148 ἢ 28 (ἢ) 136
 Ω*: ἢ δὲ F N. – cf. ad δ 45 εὐναῖ Αἰολεῖς adscr. sch^H, nondum expeditum: ἢ
 Αἰολίς? Dindorf 158 (= ρ 203) damn. Wolf 161 ἐνίσσομεν (~ 163) Z Ω:
 ἐνίπττ- M^s

- αὐτὰρ ὁ τεῖος ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσιν
 βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγίοχοιο,
 165 σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' αἰέρας
 ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας·
 αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδείησιν ἄνωγεν
 τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολίον τε σίδηρον,
 ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
 170 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο
 νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν·
 ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἴκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
 ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλόμεν ἐπέεσσιν
 τόξον μὴ δόμεναι, μῆδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι·
 175 Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευεν.
 αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βίον, διὰ δ' ἤκε σιδήρου.
 στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἴστους
 δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα,
 180 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα
 ἄντα τιτυσχόμενος· τοῖ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
 γνωτὸν δ' ἦν, ὃ ρά τις σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν·
 αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μένει σφῶι
 κτεῖνον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' αἰκῆς
 185 κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θυῖεν.
 ὥς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὦν ἔτι καὶ νῦν
 σώματ' ἀκηδέα κείται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
 οὐ γὰρ πω ἴσσαι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἐκάστου,

163 Eudoc. 1740, 1984 165 (ἀ.)–166a ApS 10.22 173 (– ὁμ.) Epm. o 96,
 98 185a Io. Alex. 76 186 (ὦν –)–187a sch^D A 115 187 [Plut.] Hom. 2.124.2

162 τεῖος Brandreth 105: τέως μὲν 28 Z Ω, τωϛ[549. – cf. ad κ 348
 167 πολυκερδείη(ι)σιν H M U Eust.: -δί- 28 Ω* ἄνωγε(ν) 28 Ω: ἀνώγει M^s
 173 ὁμοκλόμεν γ' 28^c 175 μιν Ω: οἱ 28 ἐκέλευεν H P: -ευσεν 28 Ω* 177 δὲ
 τάνυσσε 28 N 180 βέλεα στονόεντα Ω: στονόεντα βέλεμνα 28 Z
 181 ἀγχιστῖνοι 28 H M^s N U Eust.: ἀγχιστ- Ω*. – cf. ad χ 118 183 δώματ'
 28 Ω*: δῶμα P σφῶ(ι) Z H^c P M Eust.: σφῶν Ω*. – cf. ad ξ 262 184 ὤρνυτ'
 28 Ω*: ὀρν- F 185 κράτων sic 28 Ω; cf. ad χ 309 θυῖεν 28 H M U: θῦεν F P,
 θύνεν N 188 ἴσσαι 28 550 N: ἴσαι Ω*

- οἱ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων
 190 κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστί θανόντων.”
 τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
 “ὄλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
 ὥς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
 195 κούρηι Ἰκαρίου· ὥς εὖ μέμνητ' Ὀδυσῆος,
 ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται
 ἥς ἀρετῆς, τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν αἰοιδῇ
 ἀθάνατοι χάριεσσιν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ·
 οὐχ ὥς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
 200 κουριδίων κτείνασα πόσιν, στυγερὴ δέ τ' αἰοιδῇ
 ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὀπάσσει
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔσιν.”
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 ἐσταότ' εἰν Αἶδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 205 οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
 καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.
 ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη,
 ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἵζανον ἡδὲ ἵαυον
 210 δμῶες ἀναγκαῖοι, τοῖ οἱ φίλα ἡργάζοντο.
 ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῃς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα

194 EtM 824.22; EtGud 582.10 Stz. 199 (– μ.) Hdn ad λ 299
 200–202 Eudoc. 77–79 201 (χαλ. –)–202 Philod. De bono rege xlii 14
 205 Eudoc.1852; sch λ 187 208 Eudoc. 1354; 208b–209a ApS 100.19 (Apio
 fr. 49, Hld fr. 24); 208b Ael. Dion. κ 30; Porph. Hom. 133.7 Sod.; EtM 520.20
 (Hdn ii 415.25); (χλ.) Hsch. κ 3018 209 Cent. Par. 12.10

193 ἐκτήσω 28 Ω: –σα Barnes. – cf. ad Φ 410 194 ἀμύμονι g^V H P M:
 ἐχέφρονι (ex 198) 28 tt Ω* 198 ἐχέφρονι 28 Ω*: ἀμύμονι (ex 194) N U
 199 Τυνδαρέου g^V Ω: Τυνδάρεω Hdn? (t^{codd}, at v. Dindorf ad loc.). – cf. ad λ
 298 200–201 στυγερὴ... χαλεπὴν 28 t* g^V Ω: χαλεπὴ ... στυγερὴν Philod.
 201 δέ τε 28 t Ω*: δ' ἐνὶ H P M^a M^{yp} 204 ἐσταότ' F, ἐσταῶτ' Z M^c U: ἐστεῶτ'
 fere 28 Ω* δόμοις 28 547 Ω* M^{yp}: πύλαις M 205 ἐκ 28 547 tt Z Ω: οὖν Voss
 Randgl. 71 cl. Ω 329 207 κτεάτισσεν ἐπεὶ 28 Ω*: κτεάτισσ' ἐπειγὴ Z N U
 πόλλὰ μογησεν 28 209 ἡδὲ ἵαυον t Ω: ἡδ' ἐνίαυον 28 (coniecerat Nauck; cf.
 ι 187, ο 557) 210 ἡργάζοντο 28 H^a: εἰργ- H^c P M: ἐργ- F N U Eust. – cf. ad γ
 435

- ἐνδυκῶς κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος.
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ υἱεῖ μῦθον ἔειπεν·
 “ὕμεις μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκτίμενον δόμον εἴσω,
 215 δειπνον δ' αἶψα συὼν ἱερεύσατε ὅς τις ἄριστος·
 αὐτὰρ ἐγὼ πατρός πειρήσομαι ἡμετέροιο,
 αἶ' κέ μ' ἐπιγνώῃ καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν,
 ἥε κεν ἀγνοίῃσι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.”
 ὧς εἰπὼν δμῶεσσιν ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
 220 οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἄσπον ἱεν πολυκάρπου ἀλωῆς πειρητιζών.
 οὐδ' ἠῦρεν Δολίον μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων
 οὐδέ τινα δμῶων οὐδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοί γε
 αἵμασιās λέξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἔρκος
 225 ὦιχοντ', αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.
 τὸν δ' οἶον πατέρ' ἠῦρεν ἐϋκτιμένην ἐν ἀλωῇ,
 λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἔστο χιτῶνα
 ῥαπτὸν ἀεικέλιον, περὶ δὲ κνήμησι βοεΐας
 κνημίδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτὺς ἀλεείνων,
 230 χειρίδας τ' ἐπὶ χερσὶ βάτων ἔνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
 αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
 τὸν δ' ὧς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 γῆραι τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρῇν ὄγχην κατὰ δάκρυον εἶβεν.

212 id. 12.11 218 ApS 8.20 221 Cent. Par. 12.15; Epm. κ 142; (– ἀλ.)
 Hdn ad M 33; EtG 164 M.; EtM 475.53 224 ApS 17.31, 76.25; Harp. 224.16 D.;
 Phot. Lex. o 481; EtG λ 30; EtM 375.18; Suda o 591; 224a sch B 125b 227 (λ.)
 ApS 108.34; Hsch. λ 1132 228 (ἀ.) ApS 11.4; Hsch. α 1272 229 ApS 55.22;
 Hdn ad Π 390; (γρ.) Hsch. γ 903 231 ApS 18.18; 231a [Plut.] Hom. 2.18.2;
 Hsch. α 1697 233 Eudoc. 698

212 ἐπ' ἀγροῦ 28 Ω*: ἐπεὶ ἄγε N 213 υἱεῖ Ω: υἱεῖ 28 217 αἶ 28 Ω: ἡ Vind.
 5 ἐπιγνώῃ 547^{3s}, –γνώῃ restituerat Hermann Op. I 287: ἐπιγνοίῃ 547 Ω*:
 ἔτι γνοίῃ Eust.: ἐπιγνοίῃσι[ι] π[ολυν] χρόνον etc. 28 218 ἀγνοίῃ(ι)σι 28 547
 t Ω* (proparox. 28 547^c U Eust. disertim): –ήσει Z M^s, –ήση F: fort. olim
 ἀγνοήσι 222 ἠῦρεν van Leeuwen: εὔρεν 28 Ω Δολίον 28 Ω*: proparox. M
 N 223 υἱ[ω]γ 28[?]: υἱέων Ω 226 ἠῦρεν van Leeuwen: εὔρεν 28 Ω
 227 ῥυπόωντα Ω*: –όντα F. – cf. ad ζ 87, v 435 231 πένθος ἀέξων (cf. λ 195)
 t Ω: θάλπος ἀλέξων Herwerden Qu. 55, αἶθος ἀλέξων Schadewaldt 233 δὲ
 [28] Ω: δ' ἐν t

- 235 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 κύσσαι καὶ περιφῶναι ἐόν πατέρ' ἡδὲ ἕκαστα
 εἰπεῖν, ὥς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαίαν,
 ἧ πρώτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιο.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 240 πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι.
 τὰ φρονέων ἰθὺς χίεν αὐτοῦ διὸς Ὀδυσσεύς.
 ἦτοι ὃ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινεν,
 τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
 “ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
 245 ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν,
 οὐ φυτόν, οὐ συκὴν, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,
 οὐκ ὄγχνη, οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῶ·
 αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας
 250 λυγρὸν ἔχει σ' αὐχμείς τε κακῶς καὶ ἀεικέα ἔσσαι.
 οὐ μὲν ἀεργίης γε ἀναξ' ἔνεκ' οὐ σε κομίζει,
 οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράσθαι
 εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
 τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
 255 εὐδέμεναι μαλακῶς· ἧ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τέο δμῶς εἰς ἀνδρῶν; τέο δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;

242 ApS 25.31, 107.10; (x. x.) sch DThr 443.9; (φ. ἄ.) sch Aesch. Sept. 914c; (ἄ.) Hsch. α 3916, cf. ε 1923 243 Cent. Par. 2.1 244–245 (δ.) ApS 8.25; (ἀδ.) Hsch. α 976 246–247 Porph. ad Ω 221 (270.9 Schr.), γ 274 (97.53 Pont.); 246–247a Cent. Par. 12.12–13 247a Hdn ap. sch T 267a 248 Cent. Par. 49.7 249–250 Dio Prus. 12.85 250 (αὐ. –) Poll. 2.33 253b Porph. ad η 311 254–255 Iul. Or. 2.77c 255b sch Dion. Per. 391 257 (– δ.) Epm. τ 62

238 (= δ 119) om. 547 U, susp. Nauck, secl. Kirchhoff ἐξερέεσθαι ... πειρήσασθαι Voss Randgl. 71 240 ἐπέεισσι(ν) πειρηθῆναι 547 Ω: επεσιν δια[π]ειρηθῆναι 28 244 ἀδαημονίη σ' sive -ίης 28 t* Z Ω: ἀδαημοσύνη σ' ApS, -νης H^{vp} 245 κομιδὴ Ω: -ῆς (ex 247) 28 246 συκὴ Barnes (cf. ad 341): συκὴ sive συκὴ 28 t Ω 248 χόλον 28 Ω: κότον t 250 ἔχει σ' (cf. Σ 515, λ 497) H M U: ἔχεις (cf. Mimn. 4) 28 t Ω* 254 ἔοικας 28 Ω*, -ες N: -εν Bentley, cf. sch ἔοικε τῷ κατὰ σὲ γεγηρακότε εὐδέμεναι μαλακῶς; ἔοικεν etiam Iul., sed ex suo proposito λούσαιτο 28 Ω: λουσα]ι τε 547^a 257 τέο¹ bis dedi: τεῦ 28 547 t Z Ω 257–258 om. 547, rest. m³ 257 εἰς 547, εἰς Ω

- καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἔϋ εἶδω,
 εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἰκόμεθ', ὥς μοι ξείπεν
 260 οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι,
 οὐ τι μάλ' ἀρτίφρων, ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
 εἰπεῖν ἢ δ' ἐπακούσαι ἐμὸν ἔπος, ὥς ἐρέεινον
 ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, ἥ που ζῶει τε καὶ ἔστιν
 ἢ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν.
 265 ἔκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ με' ἄκουσον·
 ἄνδρᾶ ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα, καὶ οὐ πῶ τις βροτὸς ἄλλος
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα·
 ἤρχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκεν
 270 Λαέρτην Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων ἔϋ ἐξείνισσα
 ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
 καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐώικει.
 χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
 275 δῶκα δὲ οἱ χρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
 δώδεκα δ' ἀπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
 τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
 χωρὶς δ' αὐτε γυναικάς ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας
 τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι.”
 280 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων·
 “ξείν', ἦτοι μὲν γαίαν ἰκάνεις ἣν ἐρεείνεις,

260 (– ξ.) ApD Pron. 10.23; Hdn ad λ 160 267b–268 ApS 163.33
 269 (– ἔμμ.) EtM 400.22; EtGud 568.21 Stf. 279 EtM 295.26; (εἰδ. –) ApS
 63.22; (εἰδ.) Philox. fr. 225; Hsch. ε 737

258 ita 28 547² Ω: ἀλλ ἀγ[ε μ]ο[ι] το]δε εἶπε κ[αὶ ἀτρεχεως καταλεξον (ex
 256) 547³ εὔ εἰδῶ 28 Ω 259 ἰκόμεθ' 28 547³ Ω: ἰκομ[εν] 547 260 νύνδη
 quidam, v. Hdn (t) ἰόντι 28 547 Ω*: ἐόντι F 262 εἰπεῖν (~ 237) Ω*: εἰπέμεν N
 U. – cf. ad τ 222 263 ἢ Bekker: εἴ Ω τε 28 547 Ω*: γε F ἐστίν 28 Ω; v. Hdn
 i.553 265 με' van Leeuwen: μευ [28] 547 Ω*, μεῦ P 266 ποτὲ ξείνισσα N U
 ἐν 28 547 Ω*: ἐνὶ P M 269 ἡὔχετο van Leeuwen: εὔχ- 28 Ω 270 αὐτῷ(ι) 547
 Ω*: ἐσθλόν M 273 οἷα 28 547 Ω: ὅσσα 547^{3m} 276–277 (= Ω 230–231)
 integros habent M U Eust.: 276 om. F P, 277 om. N, τάπητας – ἐπὶ τοῖσι om.
 28 547 H 278 ἀμύμονα Ω*: –νας 28 547 F U Eust. – cf. ad I 128, 270
 279 τέσσαρας 28 Ω: fort. τέσσερας εἰδαλίμας 28 tt Ω*: –ους Z H^c N
 280 δάκρυον εἴβων 28 547 Ω*: –υα λείβων M

ὑβρισται δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσιν·
 δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μυρί' ὀπάζων.
 εἰ γάρ μιν ζῶν γε χίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ,
 285 τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψεν
 καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἥ γὰρ θέμις, ὅς τις ὑπάρξει.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον·
 πόστον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ξείνισσας ἐκείνον
 σὸν ξείνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,
 290 δύσμορον; ὃν που τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 ἤε που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἥ' ἐπὶ χέρσου
 θηρσί καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ γένετ'· οὐδέ ἐ μήτηρ
 κλαῦσε περιστείλασα πατὴρ θ', οἳ μιν τεκόμεσθα·
 οὐδ' ἄλοχος πολυδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια,
 295 κῶχυσ' ἐν λεχέεσσιν ἐὸν πόσιν, ὡς ἐπεώικει,
 ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανάωντων.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἔῤῃ εἶδω·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς;
 ποῦ δαὶ νηὺς ἔστηκε θοή, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο
 300 ἀντιθέους θ' ἐτάρους; ἥ' ἔμπορος εἰληλουθας
 νηὸς ἔπ' ἄλλοτρίης, οἳ δ' ἐκβήσαντες ἐβησαν;”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 εἴμι μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,

282 Philod. De bono rege iii 6; EtG α 1340/EtM α 2015 286 Cent. Par.
 34.18 299a ApD Synt. 107.12; sch K 408b; sch DThr 106.3
 300b–301a Porph. Hom. 3.5 Sod. et ad β 319 (343.41 Pont.); Hsch. ε 2503
 304 ApS 24.18; (Αλ.) Hsch. α 3281

284 εἰ F M N^a? N^s Eust.: οὐ 551 Ω* M^{yp} χίχεις F M, ἐκίχεις Eust.: κιχεῖς
 Ω*: κιχεις 28. – cf. Chantr. I 300 285 τῷ(ι) 28 Ω: τῶν Mirończuk 286 κα[ι
 γα]ρ θέμις 28: ἥ γὰρ δίχῃ t 287 καταλέξον 28 547 Ω*: ἀγόρευσον H N,
 ἀγόρευον M^s 288 πόστον 28 Ω*: πόσ(σ)ον H^c M U ὅτ' ἐξείνισσας M
 290 που 28 Ω*: μοι M 295 ἐὸν 547^{3m} 552 Ω*: φίλον [547]? F ἐπεώ(ι)κει 547
 Z Ω*: ἐπέοικεν F M 297 ευ εἰδῶι 547, εὖ εἰδῶ Ω 298 εἰς Ω 299 δαί 28 tt P:
 δὴ N M^c U (δ' ἢ Vind. 5): δὲ F H M^a. – cf. ad α 225 303 πάντα 28 552 Ω*:
 ταῦτα M καταλέξω 28 547 Ω*: ἀγορεύσω U 304 εἴμι εἴμι Ω, εἴμι 28 μὲν 28
 156 Ω*: γὰρ F fort. olim ἐκ Σαλύβαντος, cf. Wackernagel Unt. 251 ναίω
 547² Ω* M^s, ναί[28: ναῖον M: ναίων 547

- 305 υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος,
αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δαίμων
πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλλης.
αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν
310 ἐξ οὗ κείμεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης
δύσμορος· ἥ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
δεξιόι, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκείνον,
χαίρε δὲ κείνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
μειξεσθαι ξενίῃ· ἦδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.”
315 ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κακῇ κεφαλῇς πολιῆς, ἀδινὰ στοναχίζων.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός, ἀνὰ ῥίνας δέ οἱ ἦδη
δριμὺ μένος προύτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
320 κύσσε δέ μιν περιφῦς ἐπιάλμενος, ἦδὲ προσηύδα·
“καίνος μὲν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλάϊς·
ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.
ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὲ χρῆ σπευδέμεν ἔμψης·
325 μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
λώβην τεινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.”
τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο φώνησέν τε·

307 (Σ.) ApS 141.24; Hsch. σ 608 316–317 cf. ad Σ 23–24a; adde EtM 528.31 318–319 Eudoc. 1575–1576 318 (ἀνὰ ρ.) + 319 (δρ. μ.) Arist. EN 1116b28 319 Anon. CAG xx.166.9; (μ. πρ.) ApS 136.18 (Hld fr. 25) 320 Eudoc. 437, 1665 321 (– π.) ApD Synt. 268.4; (– ἐγώ) id. Pron. 57.21 323 Eudoc. 1264 326 ead. 2000

305 Πολυπημονίδαο 28 Ω: Πολυπαμ- Cobet Misc. 413. – cf. ad Ω 250 306 Ἐπήριτος 28 547³ Ω:]μ . . ος 547,]μεσος(?) 547² 309 τόδε 156^s Ω*: τότε 28: τογε 157, τό||γε N: ταδε 156^t 310 ἐξ οὗ 28 [156] Ω*: μέσφ' ὅιτε 157 F. – cf. ad τ 223 312 οἷς 157 547^m Ω: ὡς 28 [547]? 313 δὲ κείνος 28 Ω*: δ' ἐκ- M U 314 μειξεσθαι Fick: μίξ- 28 Ω διδώσειν fere Ω*,]εῖν 547: δίδωσιν 28: διδοῦναι N 317 ἀδινὰ sive ἀδινὰ 28 547 Ω*: ἀδινὸν F στοναχίζων dedi: στεν- 28 Ω 321 τοι 157a 547 Ω: δῆ (~ φ 207) 28 t 322 ἤλυθον εἰκοστῷ(ι) 28 157a 547 Ω*: ἤλθον ἐεικ- U. – cf. ad φ 208 323 ἴσχεο t Ω*, –ε [ο] 547: –ευ 28 N U 326 τεινυμένος 547: τιν- t Ω*: τινν- M N U 327 ἀπαμείβετο φώνησέν τε 28 547^{2s} Ω: πεπνυμένος αντιον ευδα (= 375) 547

- “εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε ἐμὸς παῖς ἐνθάδ’ ἰκάνεις,
 σῆμά τί μοι νῦν εἰπέ ἀριφραδές, ὄφρα πεποιθῶ.”
- 330 τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν,
 τὴν ἐν Παρνησσῶι μ’ ἔλασεν σὺς λευκῶι ὀδόντι
 οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
 ἐς πατέρ’ Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ’ ἂν ἐλοίμην
 335 δῶρα, τὰ δεῦρο μολῶν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
 εἰ δ’ ἄγε τοι καὶ δένδρε’ εὐκτιμένην κατ’ ἄλωήν
 εἴπω, ἃ μοί ποτ’ ἔδωκας, ἐγὼ δ’ ἤτεόν σε ἕκαστα
 παιδνὸς ἐὼν, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ’ αὐτῶν
 ἰκνεόμεσθα, σὺ δ’ ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
- 340 ὄγχνας μοι δῶκας τρεῖσκαίδεκα καὶ δέκα μηλέας,
 συκέας τεσσαράκοντ’· ὄρχους δέ μοι ὦδ’ ὀνόμηνας
 δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δέ ἕκαστος
 ἦην· ἐνθα δ’ ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἕασιν,
 ὁππότε δὴ Διὸς ὦραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν.”
- 345 ὥς φάτο· τοῦ δ’ αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ
 σήματ’ ἀναγνόντος, τὰ οἱ ἔμπεδα πέφραδ’ Ὀδυσσεύς.
 ἀμφὶ δέ παιδὶ φίλῳ βάλε πῆχες· τὸν δέ προτὶ οἶ
 εἶλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

329 ead. 2289 331 ead. 2304; Έκλ. AO ii.461.17; 331a Hdn at T 26
 335 Cent. Par. 4b.1 336b EtG α 736 340 (– tr.) Ath. 25b 341b sch Σ 563
 342 (δι.) ApS 58.21; Hsch. δ 1399

328 παῖς 28 Ω: παῖς 547 ἐνθάδ’ ἰκάνεις 547^{2m} Ω*: εἰλήλουθας (~ 300, χ 45)
 28 547 N U 329 εἰπέ 547 Ω*, εἶπε P: om. M: δέῖξον t 332 τὴν μ’ H²
 Παρνησσῶ(ι) 547 Ω*: -νησῶ(ι) F M^a ἔλασεν σὺς ἔλασεν σὺς et 28 547: melius
 fuisset τὴν μ’ ... σὺς ἤλασε (~ τ 393, φ 219, ψ 74) 334 ἂν ἐλοίμην Ω*, ἀνέλ-
 28: ἀνέλ- P, ἀνελ- Vind. 5 336 τοι 547 Ω*: δὴ P 337 πότε δῶκας 547
 ἦ(ι)τεόν 157 547 Ω: ἦτευν 28 338 αὐτῶν 28 547³ Ω*: -όν 547 N
 339 ἰκνεόμεσθα van Leeuwen: ἰκνεύ- 28 547 Ω 340 τρεῖσκαίδεκα 547 F^a
 Eust.^{yp} (τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέστερα): τρισ- 28 t Ω* 341 συκέας 28 547
 M^c N U Eust.: συκάς F, -κάς H P τεσσαράκοντ’ 28, τεσσαράκοντα 547^a
 344 ἐπιβρίσειαν 28 157^a 547^c (-βρεί-) Ω: -χρίσειαν 157^c: -χρίσειαν M^{yp}:
 -βρείσωσιν 547^a 346 ἀναγνόντος (cf. ψ 206) 28 547 Ω: ἐπιγν- H^s M^s
 347 προτὶ 28 547 Ω: ποτὶ Wolf. – cf. ad Φ 507 348 ἀποψύχοντα 28 547³ Ω:
 ἀναψ- 547^a

- αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 350 ἐξαυτίς μῦθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 “Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἰ ἐτεὸν μνηστήρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτεισαν.
 νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
 ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δέ
 355 πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσιν.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆισι μελόντων.
 ἀλλ' ἵομεν προτὶ οἶκον, δς ὀρχάτου ἐγγῦθι κείται·
 ἐνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ συβώτην
 360 προύπεμψ', ὡς ἂν δείπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.”
 ὡς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
 ἡῦρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἡδὲ συβώτην
 ταμνομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ' αἶθοπα οἶνον.
 365 τόφρα δὲ Λαέρτην μεγάλητορα ὦι ἐνὶ οἴκῳ
 ἀμφίπολος Σικελὴ λούσεν καὶ χρίσεν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
 μέζονα δ' ἥε πάρος καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι.
 370 ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός,
 ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετῶν
 εἰδὸς τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ιδέσθαι.”

349–350 Eudoc. 2110–2111 349 ApS 30.14; Eudoc. 1281 357 ead. 1253
 368b Porph. Hom. 55.8 Sod.

349 ἄμπνυτο 28 547 tt Ω*: ἐμ- (Ar?) N. – cf. ad ε 458 350 ἐξαυτίς 28 547
 Ω: καὶ τότε δὴ t 351 ῥα ἔτ' 28 547 Ω: μάλ' ἄρ M^{yp}: ἄρ' ἔτ' Gerhard Lect.
 Apoll. 178 352 ἀτάσθαλον 28 547 Ω*: -οι Eust. ἔτεισαν 547: ἔτισαν 28 Ω*:
 ἔχουσιν ex ἔχοντ P ('voluit ἔχοντες scribere (cf. α 368, π 86)' Molhuysen)
 353 τάχα 28 547 Ω*: ἅμα H P M 355 πτολίεσσι 28 357 φρεσὶ σῆ(ι)σι 28 547
 t Ω*: φρεσὶν ἦσι P 358 δς 547 Ω* H^{yp} M^{yp}: ἔν' H P M 363 ἡῦρον van
 Leeuwen: εὔρον 28 547 Ω 369 μέζονα 28 547 Ω δ' 547 Ω*: τ' 547³, τε Eust.:
 om. F 370 δ' 28 547 N: ῥ' (sive ῥασ-) Ω* 371 ἄντην 28 547 Ω: ἄνδρα 547³:
 ὄντα M^{yp} 374 ἀμείνονα 28 547 Ω*: ἀμύμονα M

- 375 τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
 “αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶν,
 οἶος Νήρικον εἶλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
 τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν,
 380 τεύχε' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
 ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γούνατ' ἔλυσα
 πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἐγήθεις.”
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 385 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρουν, ἀγχίμολον δὲ
 ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος,
 ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσαν
 μήτηρ γρηῤ Σικελή, ἥ σφεας τρέφε καὶ ῥα γέροντα
 390 ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν.
 οἱ δ' ὥς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον φράσσαντό τε θυμῷ,
 ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 μειλιχίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπεν·
 “ὦ γέρον, ἴζ' ἐπὶ δείπνον, ἀπεκλεάθεσθε δὲ θάμβεος·
 395 δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες
 μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεῖ.”
 ὣς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσσας

377–378 Strab. 10.2.8; 377–378a id. 1.3.18; Porph. ad α 186 377 (N.)
 Suda v 337; sch Thuc. 3.7.5 377b–378a Strab. 10.2.11 378a St. Byz. v 45 (+
 Eust. in Dion. Per. 492) 379 Eudoc. 2256, 2313 393 ead. 1056

376 Ἀπολλῶν 28 547 Ω: Ἀπόλλων Nauck 377 οἶος 547 Ω: ἥ μὲν Strab.:
 ὥς ὅτε t* Νήρικον (cf. Thuc. 3.7.4) 28 tt Ω*: Νήριτον 547 U², quod reicit
 Strab. 10.2.11 (falsa est igitur v.l. in aliis Strabonis locis), leg. Plin. HN 4.5,
 Lupercus ap. St. Byz. 379 ἐὼν, cf. η 312; Chantr. II 318 380 ὤμοισιν
 ἐφεστάμεναι 547 Ω: ὠμοισι πρ[οεσταμ]εναί 28 382 πολλῶν 547 Ω: βάλλων
 28 ἐγήθεις 28 547 Ω*: ἰάνθης Eust. (ex ψ 47 puto; at cf. A.R. 2.639)
 385 ἔζοντο 547 Ω: ἐστήσε 28 387 ἦλθ' ὁ 547 Ω*: ἦλθε 28 N U Δολίος 28 Ω*:
 proparox. F N U 388 ἔργων 547 Ω: -ου 28 προμολοῦσα κάλεσσε 547 Ω*:
 -οὔσ' ἐκάλεσσε 28 U 390 ἔμαρψεν 547 Ω*: ἔμαρπτεν 28 Eust. 394 θάμβεος
 28 547 Ω 396 ποτιδέγμενοι 28 Ω: προτι- 547 397 Δόλιος M^a U

- ἀμφοτέρας – Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶι –
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 400 “ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐλδομένοισι μάλ' ἡμῖν
οὐδ' ἔτ' οἰομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοί,
οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἔῤῥ' εἶδω,
ἢ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
- 405 νοστήσαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὁτρύνωμεν.”
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;”
ὥς φάθ'· ὃ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου.
ὥς δ' αὖτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἄμφ' Ὀδυσῆα
- 410 δεικανόωντ' ἐπέεσσι καὶ ἐν χεῖρεσσι φύοντο,
ἐξείης δ' ἔζοντο παρὰ Δολίον πατέρα σφόν.
ὥς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
´σσαν δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ὠιχετο πάντη,
μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.
- 415 οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
μυχμῶι τε στοναχῇ τε δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος,

398 (Ὀδ. –) Choer. in Thd. i.172.27, 215.13, 226.4, 312.15, 387.6, 390.35; Epm. κ 51 = EtGud 300.58 Stz.; EtM β 65; sch Σ 136c; (Ὀδ. δὲ λ. χ.) Sophron. in Thd. 390.22 400, 402 Eudoc. 438–439 402 Plut. Mor. 82e; Iul. Or. 8.252d; EtGud 440.8 Stz.; sch^D B 6; sch ζ 231; 402a Strab. 14.1.6; Luc. Dial. 64.6; Macr. Sat. 1.17.21; Melet. Nat. hom. 83.4; Epm. β 14; EtM β 271, 640.40, 641.1; EtGud 283.10 Stf.; sch E 515 (An. Par. iii.211.21); sch Arat. 15; sch Nic. Al. 260c, Th. 759; (οὐλε) ApS 124.11; Hsch. o 1734 404 Hdn ad Γ 46; 404a ApD Coni. 225.3 (Tryph. p.36 V.) 410 Eudoc. 2252 413–414 Porph. Hom. 100.17 Sod. 413 Eudoc. 302, 2227; 413a sch Thuc. 3.57.1 416a sch DThr 201.14

398 om. F Ὀδυσ(σ)εὺς Ω*: Ὀδυσσεὺς tt Eust. (pro genitivo, cf. ad N 424): –σεῖ Mc? – expedivit Currie JHS 133 (2013) 21–39 400 ἡμῖν 547 401 οὐδ' ἔτ' Bekker: οὐδέ τ' 28 547 Ω σε F N: σ' P M U: σε γ' 28 547, σ[. .]' H 402 μέγα (= Hymn. Ap. 466) 28 547 tt* H P M: μάλα (~ θ 413) Luc. Macr. sch-ζ F H^{2s} M^s N U: utrumque nov. Eust. τοι 547 tt* Ω: τε 28 sch-B EtGud⁴⁴⁰ 403 εἰ εἰδῶ Ω 404 ἢ 28 ApD Ω*, ἢ [δ] 547, ἢ 553: εἰ t*(?) H² U 405 δεῦρ' 28 547 Ω*: δεῦρο, U 408 αὖτις ἄρ' ἔζετ' Ω* N^{yp}: αὖθι κάθιζεν 28 547^c N, αὖτι κάθιζεν 547^a 411 Δολίον 547³² Ω*: propoaro. 547²⁷ M σφόν 547 H^a N: σφών Ω*. – cf. ad 183 412 μεγάροισι πένοντο 28 547² Ω: –οις πονεροντο 547 415 αἰόντες Schulze: proparox. 28 547 Ω 416 μυχμῶι(t) fere 547 Ω: μυχμῶ t M^{yp}

- ἐκ δὲ νέκυσ οἴκων φόρεον καὶ θάπτον ἕκαστοι,
 τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον
 πέμπον ἄγειν ἀλιεῦσι θοῆις ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
 420 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἴστατο καὶ μετέειπεν·
 παιδὸς γὰρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
 Ἄντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 425 τοῦ δ' γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μῆσατ' Ἀχαιοὺς·
 τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαοὺς·
 τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
 430 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἰκέσθαι
 ἢ καὶ ἐς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί,
 ἴομεν· ἢ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσόμεθ' αἰεὶ.
 λῶβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας
 435 τεισόμεθ'· οὐκ ἂν ἐμοὶ γε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
 ζώεμεν, ἀλλὰ τάχιστα θανῶν φθιμένοισι μετείην.
 ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκείνοι.”
 ὣς φάτο δάκρυ χέων, οἴκτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος αἰοιδός
 440 ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφραγς ὕπνος ἀνήκεν,
 ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκαστον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 “κέκλυτε δὴ νῦν μεο, Ἰθακῆσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεύς
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μῆσατο ἔργα.

417 (– φ.) Hdn ad M 286, λ 320 423 Eudoc. 2172 441 ead. 1283, 1747

417 οἴκων 28 547 555 sch-λ Ω*: οἶκον sch-M^{cod} P: οἰκόνδε La Roche Unt. I
 249 ἕκαστοι 547 F M P: -ος (ex 418?) P N U: -ον Eust.: -[ο]υ 28 418 ἕκαστον
 28 547³ (quem post paenituit) U: -ος 547 Ω* 426 ὅδε μῆσατ' 102 547 Ω*: ὅδ'
 ἐμ- N U: ὅγ' ἐμ- H 427 σὺν νήεσσιν 102 547 555 556 Ω: γὰρ σὺν νηυσιν 28
 547³ 431 καὶ ἐς 547 556 Ω: εἰς (= ν 275) L 434 (παίδων) τε 28 102 547 Ω*:
 γε M: om. g^V 435 τεισόμεθ' 547: τισ- 556 g^V Ω 436 φθιμένοισι 28 102 547²
 g^V fere Ω: προτέρωσι 547 M^{VP} 439 θεῖος 28 102 547 Ω* M^s: δῖος M. – cf. ad α
 336 443 μεο dedi: μευ 102 Ω (μεῦ P)

- 445 αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος
 ἐγγύθεν ἐστήκει, καὶ Μέντορι πάντα ἐώικει.
 ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάραιθ' Ὀδυσῆος
 φαίνετο θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
 θύνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχηστῖνοι ἐπιπτον.”
- 450 ὥς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἥρει.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιθέρης
 Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 ὃ σφιν ἔϋ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “κέκλυτε δὴ νῦν μεο, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
- 455 ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο·
 οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
 ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων,
 οἱ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν,
 κτήματα κείροντες καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
- 460 ἀνδρὸς ἀριστῆος· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι.
 καὶ νῦν ὧδε γένοιτο, πίθεσθέ μοι, ὥς ἀγορεύω·
 μὴ ἴομεν, μὴ πού τις ἐπισπαστὸν κακὸν εὕρηι.”
- ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 ἡμίσεων πλείους – τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μείναν –
- 465 οὐ γὰρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπείθει
 πείθοντ', αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 ἀθρόοι ἡγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
 τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσιν·

445 (– ἄμ.) Epm. α 268 458 Eudoc. 1329, 1583, 2009
 465 (ἀλλ' –)–466 (π.) Hermog. Inv. 194.9 R. 468 Eudoc. 2231

445 Ὀδυσ(σ)ῆος 547 Ω*: –ῆι 28 102 547* Eust. 446 ἐστήκει 28: εἶστ– 547
 Ω 447 et 448 τοτὲ vel τότε 547 Ω*: ποτὲ F. – cf. ad Λ 63 449 ἀγχηστῖνοι
 547 H M^a N Eust.: ἀγχιστ– Ω*: – cf. ad χ 118 450 ἥ(ι)ρει 28 Ω*, ἥρε 547:
 εἶλε(ν) M^{yp} N Eust. – cf. ad χ 42 452 πρόσ(σ)ω 28 547 Ω*: τὰ πρόσω H^c
 453 ὃ 547 Ω*: ὅς F 454 (= β 25, 161, 229) del. Bérard; cf. 443 μεο dedi: μευ
 547 Ω (μεῦ P) 455 ὑμετέρῃ(ι) F H P: ἡμ– Ω* 457 καταπαυέμεν 28 547 Ω*:
 –σέμεν N 458 ἔρεξαν t Ω*: ἔρεζον 28 547 M^s N Eust. 461 ita disposuit van
 Leeuwen cl. Σ 266 462 ἐπίσπαστον N; cf. ad σ 73 εὕρη(ι) 103 547 Ω* N^{yp}:
 ἔξει N 464 ἡμίσεων Ω: parox. 547 et flagit. Eust. δ' 28 547 Ω: τ 103 μείναν
 28 103 547 Ω*: μέμνον Eust. 469 νηπιέῃσιν, cf. ad α 297

- 470 φῆ δ' ὃ γε τείσεσθαι παιδὸς φόνον· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·
 “ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε χρεϊόντων,
 εἰπέ μοι εἰρομένη· τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεῦθαι;
 475 ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
 τεύξεις, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;”
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι ἡδὲ μεταλλάϊς;
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῆ,
 480 ὥς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτείσεται ἐλθών;
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω τέ τοι ὥς ἐπέοικεν.
 ἐπεὶ δὴ μνηστῆρας ἐτείσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες δ' μὲν βασιλευέτω αἰεὶ,
 ἡμεῖς αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
 485 ἔκλῃσιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
 ὥς τὸ πάρος, πλούτος δὲ καὶ εἰρήνη ἄλις ἔστω.”
 ὥς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἶξασα.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο,
 490 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “ἐξελθὼν τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὥσι κιόντες.”
 ὥς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὥς ἐκέλευεν·
 στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ σχεδὸν εἶσιδε πάντας.
 αἰΐφα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 495 “οἶδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὀπλιζώμεθα θάσσον.”
 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ὠρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσι δύνοντο,
 τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ', ἐξ δ' υἱεῖς οἱ Δολίοιο·
 ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον

485 (φ.) ApS 164.3; Hsch. φ 466 486 Eudoc. 1036 491a Nic ad I 46–47

470 τεισεσθαι 547: τίς- 28 Ω (-σασθαι M^s, cf. ad υ 121) 479–480 (= ε 23–24) del. Bérard; 480 om. 28 547 N Eust. – cf. 482 480 ἀποτείσεται Fick: –τίς- Ω 481 δέ τε 547 482 ἐτείσατο 547: ἐτίς- Ω 484 αυ 28 547: δ' αὖ 547⁴ Ω 485 θέωμεν 547 M M^Λ Eust.: θέομεν Ω* 490 τοῖς 547 Ω: τοῖς δ' L 496 τεύχεσσι δύνοντο Ω: –εσιν ἔιδυνον (~ 498, Ψ 131) 28 Vind. 56^{VP} 497 τέσσαρες 547 Ω: fort. τέσσερες υἱεῖς 28 Ω, υεις 546^a: υἱέες (Bekker) 546^c

- καὶ πολλοὶ περ ἑόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
 500 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροὶ νώροπα χαλκόν,
 ὦειξάν ῥα θύρας, ἐκ δ' ἦϊον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν.
 τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς,
 505 αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἷόν·
 “Τηλέμαχ', ἥδη μὲν τόδε γ' εἴσαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
 ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
 μή τι καταισχύνειν πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ
 ἀλκῇ τ' ἠγορέη τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.”
 510 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ'·
 “ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλησθα, πάτερ φίλε, τῶιδ' ἐπὶ θυμῷ
 οὐ τι καταισχύνοντα τεὸν γένος, ὥς ἀγορεύεις.”
 ὥς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ μῦθον ἔειπεν·
 “τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρω·
 515 υἱὸς θ' υἱόνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσιν.”
 τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἐταίρων,
 εὖξάμενος κούρηι Γλαυκῶπιδι καὶ Διὶ πατρὶ
 αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.”
 520 ὥς φάτο, καὶ ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
 εὖξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρηι μέγαλοιο
 αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήου·
 ἥ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διάπρῳ δὲ εἴσατο χαλκός·
 525 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός,
 τύπτον δὲ ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

499 ApS 33.34; 499b Hsch. α 4232 515 Velius Longus GL vii.55.15; sch N 275a; (– πέρι) sch Δ 405b

501 ὦειξάν Fick: ὦϊξάν 104 547 Ω 504 μὲν 547 Ω*: δὲ U
 505 π[ρ]οσεφώνεε θυ[547 507 κρίνονται 28 547 (χρεῖν-) Ω*: –ωνται H^a P M^a
 511 ἐπὶ Wolf: ἐνὶ 28 547 Ω. – cf. ad π 99 512 ὥς 28 547 Ω*: οἶ' (~ σ 389) 547⁴
 Eust., οἶ' ὥς N 526 om. 547 ἔπεσον F N U: –σε(v) H P M φαίδιμος υἱός 28
 Ω*: Δῖος ὑφορβός (ex o 301) U: φίλος [N hic deficit F

- καί νύ κε δὴ πάντας ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
 εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 530 ἥῤυσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
 “ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
 ὥς κεν ἀναιμωτεῖ γε διακρινθῆτε τάχιστα.”
 ὥς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἶλεν,
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
 535 πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτει θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
 σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 οἴμησεν δὲ ἄλεις ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετής.
 καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει πολόεντα κεραυνόν,
 540 κάδ δ' ἔπεσε πρόσθε γλαυκῶπιδος Ὀβριμοπάτρης.
 δὴ τότε Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοῖοιο πτολέμοιο,
 μὴ πῶς τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεὺς.”
 545 ὥς φάτ' Ἀθηναίη· ὃ δ' ἐπείθετο, χαίρει δὲ θυμῷ.
 ὄρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν.

528 (ἀν.) Hsch. α 5281; EtM α 1439 (e Diogeniano) 530 w40.3
 536 Eudoc. 2016; (τρ.) ApS 155.27; Hsch. τ 1606

528 πάντας Ω*: πάντ' H^c: πάντας τ' M, γ' Voss Randgl. 71 ἔθηκαν 28
 Ω*: θῆκαν N Eust. 532 ἀναιμωτεῖ ed. Hervagiana: -τί Ω. – cf. ad σ 149
 διακρι(ν)θῆτε M N U: -θεῖτε H P Eust. τάχιστα Ω*: μάλιστα N 542 del.
 Bérard 543 ὁμοῖοιο Ahrens: -ίου fere 28 Ω πτολέμοιο H P N: πολ- M U
 545–547 δ...Ἀθηναίη δ δ' ... Ἀθηναίη transiluit P 545 δὲ H N U: τὲ M
 548 (= 503) susp. Nauck

INDEX NOMINVM

Stellula (*) notantur variae lectiones, cancellis [] loci spurii

- Ἀγαμεμόνεος γ 264
 Ἀγαμεμονίδης α 30
 Ἀγαμέμνων γ 143 156 164 234 248.
 δ 532 584. θ 77. ι 263. λ 168 387
 397. ν 383. ξ 70 117 497. ω 20
 102 [121] 186
 Ἀγέλαος υ 321 339. χ 136 212 241
 327; Ἀγέλεως χ 131 247
 Ἀγχιάλος (1) (Phaeax) θ 112; (2)
 (Taphius) α 180 418
 Ἀδρήστη δ 123
 Ἀθῆναι γ 278 307*. λ 323; Ἀθήνη
 (urbs) η 80
 Ἀθηναῖοι γ 307*
 Ἀθήνη (dea), Ἀθηναίη α 44 – γ 445
 passim. δ 289 341 502 752 761
 795 828. ε 5 108 382 – η 311
 passim. θ 7 18 193 493 520. ι 317.
 λ 547 626. ν 121 – ξ 2 passim.
 ξ 216. ο 1 9 222 292. π 155–454
 passim. ρ 63 132 360. σ 69 155
 158 187 197* 235 346. τ 2 33 52
 479 604. υ 30 44 72 284 345. φ 1
 358. χ 205 210 224 256 273 297.
 ψ 156 160 242 344 371. ω 367 376
 472–547 passim. – cf. Γλαυκῶπις,
 Ὀβριμοπάτρη, Τριτογένεια
 Αἰαίη (Κίρκη) ι 32. μ 268 273;
 (νῆσος) κ 135. λ 70. μ 3
 Αἰακίδης λ 471 538
 Αἶας (1) Telamonis f. γ 109. λ 469
 543 550 553. ω 17; (2) Oilei f.
 δ 499 509
 Αἰγαί ε 381
 Αἰγισθος α 29 35 42 300. γ 194
 198 235 250 256 303 308 310.
 δ 518 525 529 537. λ 389 409.
 ω 22 97
 Αἰγύπτιος (1) Aegyptius δ 83 127
 229 385. ξ 263 286. ρ 432; (2) vir
 Ithacensis β 15
 Αἶγυπτος γ 300. δ 351 355 477 483
 581. ξ 246 257 [258] 275. ρ 426
 427 448
 Αἰδῆς, *Αἷς (deus) κ 534. λ 47. –
 Eius domus, regio γ 410. δ 834.
 ζ 11. ι 524. κ 175 491 502 512 560
 564. λ 65 69 150 164 211 277 425
 475 571 625 627 635. μ 17 21 383.
 ξ 156 208. ο 350. υ 208. ψ 252
 322. ω 204 264
 Αἰήτης κ 137. μ 70
 Αἰθίοπες α 22 23. δ 84. ε 282 287
 Αἶθων τ 183
 Αἰολίδης λ 237
 Αἰολίη νῆσος κ 1 55
 Αἶολος κ 2 36 44 60. ψ 314
 Ἄϊρος σ 73
 Αἶσα η 197
 Αἴσων λ 259
 Αἰτωλός ξ 379
 Ἄκαστος ξ 336
 Ἀκρόνεως θ 111
 Ἀκτορίς ψ 228
 Ἀλέκτωρ δ 10
 Ἀλιθέρης β 157 253. ρ 68. ω 451
 Ἄλιος θ 119 370
 Ἀλάνδρη δ 126
 Ἀλκιμίδης χ 235
 Ἀλκίνοος ζ 12 – ι 2 passim. λ 346
 347 355 362 378. ν 3 16 20 23 24
 37 38 49 62 64 171
 Ἀλκίππη δ 124
 Ἀλκμάων ο 248
 Ἀλκμήνη β 120. λ 266
 Ἀλοσύδνη δ 404

- Ἀλύβας ω 304*
 Ἀλφειός γ 489. ο 187
 Ἀλωεύς λ 305
 Ἄμαξα ε 273
 Ἀμνισός τ 188
 Ἀμυθάων λ 259
 Ἀμφιάλος θ 114 128
 Ἀμφιάρηος ο 244 253
 Ἀμφιγυήεις θ 300 349 357
 Ἀμφιθέη τ 416
 Ἀμφίλοχος ο 248
 Ἀμφιμέδων χ 242 277 284. ω 103 106 120
 Ἀμφινόμος π 351 394 406. σ 119 125 395 412 424. υ 244 247. χ 89 96
 Ἀμφιτρίτη γ 91. ε 422. μ 60 97
 Ἀμφιτρώων λ 266 270
 Ἀμφίων (1) Antiopae f. λ 262; (2) Iasi f. λ 283
 Ἀναβησίνεως θ 113
 Ἀνδραίμων ξ 499
 Ἀντίκλεια λ 85
 Ἀντίκλος δ 286
 Ἀντίλοχος γ 112. δ 187 202. λ 468. ω 16 78
 Ἀντίνοος α 383 389. β 84 130 301 310 321. δ 628 631 632 641 660 773. π 363 417 418. ρ 374 381 394 396 397 405 414 445 458 464 473 476 477 483 500. σ 34 42 50 65 78 118 284 290 292. υ 270 275. φ 84 140 143 167 186 256 269 277 287 312. χ 8 49. ω 179 424
 Ἀντιόπη λ 260
 Ἀντιφάτης (1) Laestrygonum rex κ 106 114 199; (2) Melampodis f. ο 242 243
 Ἄντιφος (1) Aegyptii f. β 19; (2) Ithacensis senior ρ 68
 Ἀπειραίος η 8
 Ἀπείρη η 9
 Ἀπόλλων γ 279. δ 341. ζ 162. η 64 311. θ 79 227 323 334 339 488. ι 198 201. ο 245 252 410 526. ρ 132 251 494. σ 235. τ 86. υ 278. φ 267 338 364. χ 7. ω 376
 Ἄραβες δ 84*
 Ἀργεῖοι α 61 211. β 173. γ 129 133 309 379. δ 172 200 258 273 279. θ 502 513 578*. κ 15. λ 369 485 500 518 524 555. μ 190. ο 240. ρ 119. σ 253. τ 126. ω 54 62 81; Ἀργεῖη Ἑλένη δ 184 296. ρ 118. ψ 218
 Ἀργεφόντης α 38 84. ε 43 49 75 94 145 148. η 137. θ 338. κ 302 331. ω 99
 Ἄργος (1) urbs, regio α 344. γ 180 251 260* 263. δ 99 174 562 726 816. ο 80 224 239 274. σ 246. φ 108. ω 37; (2) canis. ρ 292 300 326
 Ἀργώ μ 70
 Ἀρέθουσα ν 408*
 Ἄρης θ 115 267 276 285 309 330 345 353 355 518. λ 537. ξ 216. π 269. (υ 50)
 Ἀρήτη η 54 66 141 142 146 231 233 335. θ 423 433 438. λ 335. ν 57 66
 Ἀρητιάδης π 395
 Ἄρητος γ 414 440
 Ἀριάδνη λ 321
 Ἀρκεισιάδης δ 755. ω 270 517
 Ἀρκεῖσιος ξ 182. π 118
 Ἄρκτος ε 273
 Ἀρναῖος σ 5
 Ἄρπυιαι α 241. ξ 371. υ 77
 Ἀρταχίη κ 108
 Ἄρτεμις δ 122. ε 123. ζ 102 151. λ 172 324. ο 410 478. ρ 37. σ 202. τ 54. υ 60 61 71 80. – cf. Ἰοχέαιρα
 Ἀρύβας ο 426
 Ἀστερίς δ 846
 Ἀσφαλίων δ 216
 Ἄσωπός λ 260
 Ἄτλας α 52. η 245

- Ἀτρεΐδαι γ 136. ε 307. ρ 104.
 τ 183; Ἀτρεΐδης (Agamemno)
 α 35 40. γ 156 164 193 248 268
 304. δ 536. ι 263. λ 387 397 463.
 ν 383. ξ 497. ω 20 24 35 102 105
 [121] 191; (Menelaus) γ 257 277.
 δ 51–594 passim. ν 424. ξ 470.
 ο 52 64 87 102 121 147. ρ 116 147
- Ἀτρεύς λ 436; Ἀτρέος υἱός
 (Menelaus) δ 462 543
- Ἀτρυτώνη δ 762. ζ 324
- Αὐτόλυκος λ 85. τ 394 399 403 405
 414 bis 418 430 437 455 459 bis
 [466]. φ [220]. ω 334
- Αὐτονόη σ 182
- Ἀφείδας ω 305
- Ἀφροδίτη δ 14 261. θ 267 308 337
 342 362. ρ 37. σ 197*. τ 54. υ 68
 73. (χ 444); cf. Κυθήρεια
- Ἀχαιαί β 119. τ 542
- Ἀχαιῖδες β 101. γ 261. τ 146.
 φ 160. ω 136
- Ἀχαιῖκὸν Ἄργος γ 251
- Ἀχαιῖς (γαῖα) λ 166 481. ν 249.
 φ 107. ψ 68; Ἀχαιῖδες φ 251
- Ἀχαιοί (Troiae expugnatores)
 α 286 326. γ 79 100 104 116 [131]
 137 139 141* 149 185 202 203 217
 220 372* 411. δ 106 145 243 248
 256 285 288 330 344 487 496.
 ε 311. θ 78 220 489 490 514. ι 59
 60* 259. κ 15. λ 478 509 513 556.
 μ 184 294*. ν 315 317. ξ 229 240
 [242] 493. ο 153. ρ 135. σ 205
 259. τ 199 240. ψ 220. ω 27 38 49
 54 57 68 86; (Argi incolae) ο 274.
 σ 246; (Cretenses) τ 175;
 (Ithacenses proci) α 90 272 394
 401. β 7 72 87 90 106 115 128 198
 204 211 265. δ 847. λ 179. π 76
 133 250. ρ 413 415 513 596. σ 62
 94 191 286 289 301. τ 151 528
 534. υ 3 160 166 182 271. φ 418
 428. χ 46 96. ω 141; (Ithacenses
- ceteri) β 112 306. π 376. υ 146
 277. φ 324 344. ψ 357. ω 426 438
- Ἀχέρων κ 513
- Ἀχιλ(λ)εύς γ 106 109 189. δ 5.
 θ 75. λ 467 478 482 486 546 557.
 ω 15 36 72 76 94. – cf. Αἰακίδης,
 Πηλείων, Πηληϊάδης
- Βοηβοΐδης δ 31. ο 95 140
- Βορέης ε 296 328 331 385. ι 67 81.
 κ 507. ν 110. ξ 253 299 475 533.
 τ 200
- Βοώτης ε 272
- Γαῖα ε 184. λ 576
- Γαιήϊος η 324
- Γεραιστός γ 177
- Γερήνιος γ 68 102 210 253 386 397
 405 411 417 474. δ 161
- Γίγαντες η 59 206. κ 120
- Γλαυκῶπις γ 135. ζ 47. ν 389.
 ω 518
- Γοργεῖη κεφαλὴ λ 634
- Γόρτυς γ 294
- Γυραὶ πέτραι δ 500; Γυραῖη δ 507
- Δαμαστορίδης υ 321. χ 212 241
 293
- Δαναοί α 350. δ 278 725 815.
 ε 306. θ 82 578*. λ 470 526 551
 559. ω 18 46
- Δέκτης δ 248*
- Δευκαλίων τ 180 181
- Δηΐφοβος δ 276. θ 517
- Δῆλος ζ 162
- Δημήτηρ ε 125
- Δημόδοκος θ 44 106 254 262 472
 478 483 486 487 537. ν 28
- Δημοπτόλεμος χ 242 266
- Δίη λ 325
- Διοκλῆς γ 488. ο 186
- Διομήδης γ 181. – cf. Τυδείδης,
 Τυδέος υἱός

- Διόνυσος λ 325. Διώνυσος ω 74
Δμήτωρ ρ 443
Δολίος δ 735. ρ 212. σ 322. χ 159.
ω 222 387 397 409 411 492 497
498
Δούλη δ 12*
Δουλιχειύς σ 127 395 424
Δουλίχιον α 246. ι 24. ξ 335 397.
π 123 247 396. τ 131 [292]
Δύμας ζ 22*
Δωδώνη ξ 327. τ 296
Δωριέες τ 177
- Εἰδοθήη δ 366*
Εἰλείθυια τ 188
Ἐλατος χ 267
Ἐλατρεύς θ 111 129
Ἐλένη δ 12 121 130 184 219 296
305 569. λ 438. ξ 68. ο 58 100
104 106 123 126 171. ρ 118.
χ 227. ψ 218
Ἐλλάς α 344. δ 726 816. λ 496.
ο 80
Ἐλλήσποντος ω 82
Ἐλπήνωρ κ 552. λ 51 57. μ 10
Ἐλυμοι ε 283*
Ἐνηεύς θ 200*
Ἐνιπεύς λ 238 240
Ἐννοσίγαιος ε 423. ζ 326. ι 518.
λ 102 241. ν 140
Ἐνοσίχθων ε 282 375. η 35. ι 525.
μ 107. ν 125
Ἐπειοί ν 275. ο [298]. ω 431
Ἐπειός θ 493. λ 523
Ἐπήριτος ω 306*
Ἐπιάλτης λ 308*
Ἐπικάστη λ 271
Ἐρεβος κ 528. λ 37 564. μ 81.
ν 356
Ἐρεμβοί δ 84*
Ἐρετμεύς θ 112
Ἐρεχθεύς η 81
Ἐρινύες β 135. λ 280. ρ 475. υ 78;
Ἐρινύς ο 234
Ἐριφύλη λ 326
- Ἑρμαιοις λόφος π 471
Ἑρμείας α 38 42 84. ε 28 29 85 87
196. θ 323 335. κ 277 307. λ 626.
μ 390. ο 319. τ 397. ω 10; Ἑρμῆς
ε 54. θ 334. ξ 435. ω 1. – cf.
Ἑργειφόντης
Ἑρμιόνη δ 14
Ἑρμειανθος ζ 103
Ἑτεόκλητες τ 176
Ἑτεωνεύς δ 22 31. ο 95
Εὐάνθης ι 197
Εὐβοια γ 174. η 321
Εὐηνορίδης β 242. χ 294
Εὐμαιος ξ 55 165 360 440 442 462
507. ο 307 325 341 381 486. π 7 8
60 69 135 156 461 464. ρ 199 264
272 305 306 311 380 508 512 543
561 576 579. υ 169 238. φ 80 82
203 234. χ 157 194 279
Εὐμηλος δ 798
Εὐπειθης α 383. δ 641 660. π 363.
ρ 477. σ 42 284. υ 270. φ 140
256. ω 422 465 469 523
Εὐρος ε 295 332. μ 326. τ 206
Εὐρυάδης χ 267
Εὐρύαλος θ 115 127 140 158 396
400
Εὐρυβάτης τ 247
Εὐρυδάμας σ 297. χ 283
Εὐρυδίκη γ 452
Εὐρύκλεια α 429. β 347 361.
δ 742. ρ 31. τ 15 21 357 401 491.
υ 128 134 148. φ 380 381. χ 391
394 419 480 485 492. ψ 25 39 69
177
Εὐρύλοχος κ 205 207 232 244 271
429 447. λ 23. μ 195 278 294 297
339 352
Εὐρύμαχος α 399 413. β 177 209.
δ 628. ο 17 519. π 345 434.
ρ 257. σ 65 244 251 295 325 349
366 387 396. υ 359 364. φ 186 245
257 277 320 331. χ 44 61 69
Εὐρυμέδουσα η 8*
Εὐρυμέδων η 58

Εὐρυμέλουσα η 8*
 Εὐρυμίδης ι 509
 Εὐρυνόμη (1) Penelopae ancilla
 ρ 495. σ 164 169 178. τ 96 97.
 υ 4. ψ 154 289 293; (2) Protei filia
 δ 366*
 Εὐρύνομος β 22. χ 242
 Εὐρύπυλος λ 520
 Εὐρυσθεύς λ [622a]
 Εὐρυτίδης φ 14 37
 Εὐρυτίων φ 295
 Εὐρυτος θ 224 226. φ 32
 Ἐφιάλτης λ 308*
 Ἐφύρη α 259. β 328
 Ἐχένθος η 155. λ 342
 Ἐχετος σ 85 116. φ [308]
 Ἐχέφρων γ 413 439

 Ζάκυνθος α 246. ι 24. π 123 250.
 τ 131
 Ζεύς α 10 et passim. – cf.
 Κελαινεφής, Κρονίδης, Κρονίων.
 Διὸς υἱός (Hercules) φ 36
 Ζεφυρίη η 119
 Ζέφυρος β 421. δ 402 567. ε 295
 332. κ 25. μ 289 408 426. ξ 458.
 τ 206
 Ζήθος λ 262. τ 523*
 Ζήτης τ 523*

 Ἦβη λ 603
 Ἥελιος α 8. θ 302. κ 138. λ 109.
 μ 4 128 133 176 263 269 274 323
 343 346 353 374 385 398. τ 276.
 χ 388. ψ 329. ω 12; Ἥλιος θ 271
 Ἥλις γ 367*. δ 635. ν 275.
 ο [298]. φ 347. ω 431
 Ἥλύσιον πεδῖον δ 563
 Ἥνοψ φ 144*
 Ἥπειρος σ 84*
 Ἡρακλῆς θ 224. λ 267. φ 26; βίη
 Ἡρακλήειη λ 601
 Ἥρη δ 513. θ 465. λ [604]. μ 72.
 ο 112 180. υ 70

Ἡριγένεια χ 197. ψ 347
 Ἡφαιστος δ 617. ζ 233. η 92.
 θ 268 270 272 286 287 293 297 327
 330 345 355 359. [ο 117]. ψ 160.
 ω 71 75; cf. Ἀμφιγυήεις
 Ἡώς β 1. γ 404 491. δ 306 431
 576. ε 1 121 228 390. ζ 48. θ 1.
 ι 76 151 152 170 306 307 436 437
 560. κ 144 187 541. μ 3 7 8 142
 316. ν 18 94. ξ 502. ο 56 189 250
 495. π 368. ρ 1 497. σ 318. τ 50
 319 342 428. υ 91. ψ 241 243 246;
 Ἡοῦς υἱός (Memnon) δ 188

 Θέμις β 68
 Θεοκλύμενος ο 256 271 286 508
 529. ρ 151. υ 350 363
 Θεσπρωτοί ξ 315 316 335. π 65
 427. ρ 526. τ 271 287 [292]
 Θέτις μ [133a]. ω 92
 Θήβαι (1) Aegyptiae δ 126; (2)
 Boeoticae ο 247; Θήβη λ 263
 265 275
 Θηβαῖος κ 492 565. λ 90 165.
 μ 267. ψ 323
 Θησεύς λ 322 631
 Θοαὶ νῆσοι ο 299
 Θόας ξ 499
 Θόων θ 113
 Θόωσα α 71
 Θρασυμήδης γ 39 414 442 448
 Θρήικη θ 361
 Θρινακίη λ 107. μ 127 135. τ 275
 Θυέστης δ 517
 Θυεστιάδης δ 518
 Θῶν δ 228

 Ἰάρδανος γ 292
 Ἰασίδης (Amphio) λ 283; (Dmetor)
 ρ 443; (f.l.) δ 797
 Ἰασίων ε 125
 Ἰασον Ἄργος σ 246
 Ἰαωλχός λ 256

- Ἰδομενεύς α [93a] 285*. γ 191.
 ν 259. ξ 237 382. τ 181 190
 Ἰήσων μ 72
 Ἰθάκη α 18 57 88 103 163 172 247
 386 395 401 404. β 167 256 293.
 γ 81. δ 175 555 601 605 608 643
 671 845. ι 21 505 [531]. κ 417 420
 463 522. λ 30 111 162 361 480.
 μ 138 345. ν 97 135 212 248 256
 325 344. ξ 98 126 182 189 329 344.
 ο 29 36 157 267 482 510 534. π 58
 124 223 230 251 322 419. ρ 250.
 σ 2. τ 132 399 462. υ 340. φ 18
 [109] 252 346. χ 30 52 223. ψ 122
 176. ω 104 259 269 284
 Ἰθακήσιος β 25 161 229 246. ο 520.
 χ 45. ω 354 443 454 531
 Ἰθακος ρ 207
 Ἰκάριος α 329. β 53 133. δ 797
 840. λ 446. π 435. ρ 562. σ 159
 188 245 285. τ 375 546. υ 388.
 φ 2 321. ω 195
 Ἰκμάλιος τ 57
 Ἰλιος β 18 172. θ 495 578 581.
 ι 39. κ 15. λ 86 169 372. ξ 71 238.
 ρ 104 293. σ 252. τ 125 182 193.
 ω 117
 Ἰλος α 259
 Ἰνώ ε 333 461
 Ἰοχέαιρα λ 198
 Ἰπποδάμεια σ 182
 Ἰπποτάδης κ 2 36
 Ἰρος σ 6 25 38 56 73 75 96 233 239
 333 334
 Ἰσμαρος ι 40 198
 Ἰτυλος τ 522
 Ἰφθίμη δ 797*
 Ἰφικλήειος λ 290 296
 Ἰφιμέδεια λ 305
 Ἰφίτος φ 14 22 37

 Καδμείοι λ 276
 Κάδμος ε 333
 Κακοίλιος τ 260 597. ψ 19

 Καλυψώ α 14. δ 557. ε 14 78 85
 116 180 202 242 246 258 263 276
 321 372. η 245 254 260. θ 452.
 ι 29. μ 389 448. ρ 143. ψ 333
 Κασσάνδρη λ 422
 Κάστωρ (1) Tyndarides λ 300; (2)
 Hylaci f. ξ 204
 Κατακλῶθες η 197*
 Καύκωνες γ 366
 Κελαινεφής ν 147
 Κένταυρος φ 295 303
 Κερβέριοι λ 14*
 Κεφαλλήνες υ 210. ω 355 378 429
 Κήτειοι λ 521
 Κίχονες ι 39 47 (bis) 59 66 165.
 ψ 310
 Κιμμέριοι λ 14*
 Κίρχη θ 448. ι 31. κ 136 150 210
 221 241 276 282 287 289 293 295
 308 322 337 347 375 383 388 394
 400* 426 432 445 449 480 483 501
 549 554 563 571. λ 8 22 53 62. μ 9
 16 36 150 155 226 268 273 302.
 ψ 321
 Κλείτος ο 249 250
 Κλυμένη λ 326
 Κλύμενος γ 452
 Κλυταιμῆστρη γ 266. λ 422 439
 Κλυτίδης ο 540
 Κλυτίος π 327
 Κλυτόνηος θ 119 123
 Κλώθες η 197*
 Κνωσός τ 178
 Κόρακος πέτρη ν 408
 Κραταιΐς λ 597. μ 124
 Κρείων λ 269
 Κρηθεύς λ 237 258
 Κρήτες ξ 205 234 382
 Κρήτη α 93* 285*. γ 191 291.
 λ 323. ν 256 260. ξ 252 300 301.
 ρ 523. τ 172 186 338; Κρήται
 ξ 199. π 62
 Κρονίδης α 45 81. ι 552. ν 25.
 ω 473 539 544.

Κρονίων α 386. γ 88 119. δ 207
 699. θ 289. κ 21. λ 620 [622a].
 μ 399 405. ξ 184 303 406. ο 477.
 π 117 291. ρ 424. σ 376. τ 80.
 υ 236 273. φ 102. χ 51. ω 472
 Κρόνου πάις φ 415
 Κρουνοί ο [295]
 Κτήσιος ο 414
 Κτήσιππος υ 288 303 304. χ 279
 285
 Κτιμένη ο 363
 Κυανοχαίτης γ 6. ι 536
 Κύδωνες γ 292. τ 176
 Κυθέρεια θ 288. σ 193
 Κύθηρα ι 81
 Κύκλωψ α 69. β 19. ι 187* 296 316
 319 345 347 362 364 415 428 474
 475 492 502 548. κ 200 435.
 μ 209. υ 19. ψ 312; Κύκλωπες
 α 71. ζ 5. η 206. ι 106 117 125
 166 275 357 399 510.
 Κυλλήνιος ω 1
 Κύπρος δ 83. θ 362. ρ 442 443 448
 Κωκυτός κ 514

 Λαέρκης γ 425
 Λαέρτης α 189 430. β 99. δ 111
 555 738. θ 18. ι 505 [531]. ξ 9
 173 451. ο 353 483. π 118 138
 302. τ 144. χ 185 [191] 336.
 ω 134 192 206 207 270 327 365
 375 498 513
 Λαερτιάδης ε 203. ι 19. κ 401
 [456] 488 [504]. λ [60] [92] 405
 473 617. μ 378. ν 375. ξ 486.
 π 104 167 455. ρ 152 361. σ 24
 348. τ 165 262 336 583. υ 286.
 φ 262. χ 164 339. ω 542
 Λαιστρυγόνιος κ 82. ψ 318
 Λαιστρυγών κ 106* 119 199*
 Λακεδαίμων γ 326. δ 1 313 702.
 ε 20. ν 414 440. ο 1. ρ 121. φ 13
 Λάμος κ 81
 Λαμπετή μ 132 375
 Λάμπος ψ 246

Λαοδάμας η 170*. θ 117 119 130
 132 [141] 153 207 370
 Λαομέδων η 170*
 Λαπίθαι φ 297
 Λάχεια ι 116*. κ 509*
 Λειώδης φ 144 168. χ 310
 Λειώκριτος β 242. χ 294
 Λέσβος γ 169. δ 342. ρ 133
 Λευκάς πέτρη ω 11
 Λευκοθέη ε 334
 Λέχεια ι 116*
 Λήδη λ 298
 Λήμνος θ 283 294 301
 Λητώ ζ 106. λ 318 580
 Λιβύη δ 85. ξ 295
 Λισσὴν vel Λισσῆς γ 293*
 Λωτοφάγοι ι 84 91 92 96. ψ 311

 Μαιάς θ 335*. ξ 435
 Μαίρα λ 326
 Μάλεια ι 80; Μάλεια γ 287.
 δ [514]. τ 187
 Μάντιος ο 242 249
 Μαραθίων η 80
 Μάρων ι 197
 Μαστορίδης β 158. ω 452
 Μεγαπένθης δ 11. ο 100 103 122
 Μεγάρη λ 269
 Μέδων δ 677 696 711. π 252 412.
 ρ 172. χ 357 361. ω 439 442
 Μελάμπους ο 225
 Μελανεύς ω 103
 Μελανθεύς ρ 212. υ 255. φ 176.
 χ 152 159; Μελάνθιος ρ 247 369.
 υ 173. φ 175 181 265. χ 135 142
 161 182 195 474
 Μελανθώ σ 321. τ 65
 Μέμωνων λ 522
 Μένελαος α 285*. γ 141 168 249
 257 279 311 317 326. δ 2–332
 passim. 561 609. θ 518. λ 460.
 ν 414. ξ 470. ο 5 14 52 57 64 67
 87 92 97 110 133 141 147 167 169
 207. ρ 76 116 120 147. ω 116
 Μενoitιάδης ω 77

- Μέντης α 105 180 418
 Μέντωρ β 225 243 253 268 401.
 γ 22 240. δ 654 655. ρ 68. χ 206
 208 213 235 249. ω 446 456 503
 548
 Μερμερίδης α 259
 Μεσαύλιος ξ 449 455
 Μεσσήνη φ 15
 Μεσσήνιοι φ 18
 Μίμας γ 172
 Μινυήϊος λ 284
 Μίνως λ 322 568. ρ 523. τ 178
 Μούλιος σ 423
 Μούσα α 1. θ 63 73 481 488. ω 62;
 Μοῦσαι ω 60
 Μυκήνη (1) heroína β 120; (2) urbs
 γ 305. φ 108
 Μυρμιδόνες γ 188. δ 9. λ 495

 Ναυβολίδης θ 116
 Ναυσίθοος ζ 7. η 56 62 63. θ 565
 Ναυσικάα ζ 17 25 49 101 186 213
 251 276 [320a]. η 12. θ 457 464
 Ναυσικλειτώ ζ 22*
 Ναυτεύς θ 112
 Νέαιρα μ 133
 Νεοπτόλεμος λ 506
 Νεστορίδης γ 36 482. δ 71 155.
 ο 6 44 46 48 166 195 202
 Νέστωρ α 284. γ 17 32 57 68 79
 102 202 210 244 247 253 345 386
 397 405 411 417 436 444 448 452
 465 469 474. δ 161 191 209 488.
 λ 286 512. ο 151. ρ 109. ω 52;
 Νέστορος υἱός (Pisistratus) δ 21
 69 186 [303]. ο 4 144 194
 Νήϊον α 186*
 Νηλεύς γ 4 409. λ 254 281 288.
 ο 229 233 237
 Νηληϊάδης γ 79 202 247 465
 Νηληϊός δ 639
 Νήριχος ω 377*
 Νήριτον α 186*. ι 22. ν 351.
 ω 377*
 Νήριτος (vir Ithacensis) ρ 207

 Νῆσος π 395. σ 127
 Νοήμων β 386. δ 630 648
 Νότος γ 295. ε 295 331. μ 289 325
 326 427. ν 111
 Νύμφαι ν 104 107 350 355 356.
 ξ 435. ρ 211 240

 Ὀβριμοπάτρη α 101. ω 540
 Ὀδύμας ζ 22*
 Ὀδυσ(σ)εύς α 21 et passim
 Ὀδυσήϊος σ 353
 Οἰδιπόδης λ 271
 Ὀϊκλῆς ο 243 244
 Οἶνοψ φ 144*
 Οἰχαλιεύς θ 224
 Ὀλύμπιος (Iuppiter) α 27 60. β 68.
 δ 74 173 722*. ζ 188. ο 523.
 ψ 140; Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 γ 377. υ 79. ψ 167
 Ὀλυμπος, Οὐλυμπος α 102. ζ 42
 240. θ 331. κ 307. λ 313 315.
 μ 337. ξ 394. ο 43. σ 180. τ 43.
 υ 55 73 103. ω 351 488
 Ὀνειροι ω 12
 Ὀνηγορίδης γ 282
 Ὀρέστης α 30 40 298. γ 306.
 δ 546. λ 461
 Ὀρμενίδης ο 414
 Ὀρσίλοχος (1) Idomenei f. ν 260;
 (2) v.l. pro Ὀρτίλοχος γ 489*.
 ο 187*
 Ὀρτίλοχος Alphei f. γ 489*.
 ο 187*. φ 16
 Ὀρτυγίη ε 123. ο 404
 Ὀρχομενός λ 284 459
 Ὅσσα (1) mons λ 315 (bis); (2) dea
 Fama ω 413
 Οὐρανίωνες η 242. ι 15. ν 41
 Οὐρανός (deus) ε 184
 Οὔτις ι 366 (bis) 369 408 455 460

 Παίηων δ 232
 Παλλάς α 125 252 327. β 405.
 γ 29 42 222 385. δ 289 828. ζ 233

328. η 37. θ 7. λ 547. ν 190 252
300 371. ο 1. π 298. τ 33. υ 345.
ψ 160. ω 520 547
- Παναχαιοί α 239. ω 32
Πανδάρεις τ 518. υ 66
Πανοπεύς λ 581
Παρνησός τ 394 411 432 [466].
φ [220]. ω 332
Πάτροκλος γ 110. λ 468. ω 16 77
79
Πάφος θ 363
Πείραιος ο 539 540 544. ρ 55 71 74
78. υ 372
Πειρίθοος λ 631. φ 296 298
Πείσανδρος σ 299. χ 243 268
Πεισηγορίδης α 429. β 347. υ 148
Πεισήνωρ β 38
Πεισίστρατος γ 36 400 415 454
482. δ 155. ο 46 48 131 166
Πελασγοί τ 177
Πελίης λ 254 256
Περίβοια η 57
Περικλύμενος λ 286
Περιμήδης λ 23. μ 195
Περσεύς Nestoris f. γ 414 444
Περσεφόνεια ν. Φερσ-
Πέρση κ 139
Πηλείδης (Achilles) θ 75. ω 23*;
Πηλείων ε 310. λ 470 551. ω 18
23*; Πηληϊάδης λ 467 557. ω 15
Πηλεύς λ 478 494 505. ω 36
Πήλιον λ 316
Πηνελόπεια α 223 329. β 121 274.
δ 111 675 679 680 721 787 800 804
808 830. ε 216. λ 446. ν 406.
ξ 172 373. ο 41 314. π 130 303
329 338 397 409 435 458. ρ 36 100
162 390 492 498 528 542 553 562
569 575 585. σ 159 177 244 245
250 285 322 324. τ 53 59 89 103
123 308 349 375 376 476 508 559
588. υ 388. φ 2 158 311 321 330.
χ 425 482. ψ 5 10 58 80 104 173
256 285. ω 194 198 294 404
Πηρείη ε 50*
- Πηρώ λ 287
Πιερίη ε 50*
Πλαγχταί μ 61. ψ 327
Πληϊάδες ε 272
Ποιάντιος υἱός γ 190
Πολίτης κ 224
Πόλυβος (1) Eurymachi pater
α 399. β 177. ο 519. π 345 434*.
σ 349. υ 359. φ 320; (2) procus
χ 243 284; (3) rex Aegyptius
δ 126; (4) Phaeax θ 373
Πολύδαμνα δ 228
Πολυδεύκης λ 300
Πολυθερσειδης χ 287
Πολυκάστη γ 464
Πολυκτορίδης σ 299. χ 243
Πολύκτωρ ρ 207
Πολύμηλος θ 114*
Πολύνηρος θ 114*
Πολυπημονίδης ω 305
Πολυφειδης ο 249 252
Πολύφημος α 70. ι 403 407 446
Ποντεύς θ 113
Ποντόνοος η 179 182. θ 65. ν 50
53
Ποσειδάων α 20 68 73 74 77. γ 43
54 55 178 333. δ 386 500 505.
ε 339 366 446. η 56 61 271. θ 322
344 350 354 565. ι 283 412 526
528. λ 130 252 306 399 406. ν 146
159 173 181 185 341. ψ 234 277.
ω 109. – cf. Ἐννοσίγαιος,
Ἐννοσίχθων, Κυανοχαίτης
Ποσιδήϊος ζ 266
Πράμνεις κ 235
Πρίαμος γ 107 131. ε 106. λ 421
533. ν 316. ξ 241. χ 230
Πρόκρις λ 321
Πρυμνεύς θ 112
Πρωιρεύς θ 113
Πρωτεύς δ 365 385
Πυθώ θ 80. λ 581
Πύλιοι γ 31 59. ο 216 227
Πύλος α 93 284. β 214 308 317 326
359. γ 4 182 485. δ 599 633 639

- 656 702 713. ε 20. λ 257 285 459.
 ν 274. ξ 180. ο 42 193 226 236
 541. π 24 131 142 323. ρ 42 109.
 φ 108. ω 152 430
 Πυριφλεγέθων κ 513
- Ῥαδάμανθυς δ 564. η 323
 Ῥεῖθρον α 186
 Ῥηξήνωρ η 63 146
- Σαλμωνεύς λ 236
 Σαλύβας ω 304*
 Σάμη α 246. ι 24*. ο 367*. π 123
 249. τ 131. υ 288; Σάμος δ 671
 845. ι 24*. ο 29 367*
 Σειρήνες μ 39 42 44 52 158 167 198.
 ψ 326
 Σιδονίη ν 285
 Σιδόνιοι δ 84 618. [ο 118]
 Σιδών ο 425
 Σικανίη ω 307
 Σικελοί υ 383; Σικελή ω 211 366
 389
 Σίντιες θ 294
 Σίσυφος λ 593
 Σκύλλη μ 85 108 125 223 231 235
 245 261 310 430 445. ψ 328
 Σκύρος λ 509
 Σόλυμα ὄρεα ε 283*
 Σούνιον γ 278
 Σπάρτη α 93* 285*. β 214 327 359.
 δ 10. λ 460. ν 412
 Στρατίος γ 413 439
 Στυγός ὕδωρ ε 185. κ 514
 Συρία νῆσος ο 403
 Σχερίη ε 34. ζ 8. η 79. ν 160
- Τάμασις vel -σος α 184*
 Τάνταλος λ 582
 Τάφιοι α 105 181 419. ξ 452.
 ο 427. π 426
 Τάφος α 417
- Τειρεσίης κ 492 524 537 565. λ 32
 50 89 90 139 151 165 479. μ 267
 272. ψ 251 323
 Τεκτονίδης θ 114
 Τελαμών λ 553
 Τελαμωνιάδης λ 543
 Τεμέση α 184*
 Τένεδος γ 159
 Τερπιάδης χ 330
 Τηλέμαχος α 113 – ε 25 passim.
 λ 68 185. ν 413. ξ 173 175.
 ο 4–287, 496 – ρ 161. ρ 251
 328–598. σ 60 156 214 – τ 87 321.
 υ 124 144 241–376. φ 101 130 216
 313–432. χ 92–461. ψ 29 44
 96–123 297 367. ω 155 165 175
 359 363 505 506 510
- Τήλεμος ι 509
 Τηλέπυλος κ 82. ψ 318
 Τηλεφίδης λ 519
 Τηριδάη δ 12*
 Τηύγετον ζ 103
 Τιθωνός ε 1
 Τιτυός η 324. λ 576
 Τριτογένεια γ 378
 Τροίη α 2 62 210 327 355. γ 257
 268 276. δ 6 99 146 488. ε [39]
 307. ι 38 259. κ 40 332. λ 160
 499 510 513*. μ 189. ν 137 248
 315 388. ξ 229 469. ο 153. π 289.
 ρ 314. σ 260 266. τ 8 187. ω 37
- Τρώες α 237. γ 85 86 100 220.
 δ 243 249 254 257 273 275 330.
 ε 310. θ 82 220 503 504 513.
 λ 169 383 513* 532 547. μ 190.
 ν 266. ξ 71 367. ρ 119. σ 261.
 χ 36 228. ω 27 31 38
- Τρωαί δ 259
 Τρωϊάς ν 263
 Τυδείδης γ 181. δ 280; Τυδέος
 υῖος γ 167
 Τυνδάρεος λ 298 299. ω 199

Τυρώ β 120. λ 235

Υλακίδης ξ 204

Υπερείη ζ 4

Υπερησίη ο 254

Υπεριονίδης μ 176

Υπερίων α 8 24. μ 133 176 263
346 374

Υπονήϊος γ 81

Φαέθουσα μ 132

Φαέθων ψ 246

Φαίδιμος δ 617. [ο 117]

Φαίδρη λ 321

Φαίηκες ε 35 280 288 345 378* 386.
ζ 3 – θ 567 passim. λ 336 [343]
349. ν 12 36 120 130 149 160 166
175 186 204 210 302 304 322 369.
π 227. τ 279. ψ 338

Φαιστός γ 296

Φάρος δ 355

Φεαί ο 297*

Φείδων ξ 316. τ 287

Φεραί (1) Thessaliae δ 798; (2)
Elidis ο 297*

Φέρης λ 259

Φερσοφόνεια κ 491 494 509 534
564. λ 47 213 217 226 386 635

Φήμιος α 154 337. ρ 263. χ 331

Φηραί γ 488. ο 186

Φθίη λ 496

Φιλοίτιος υ 185 254. φ 240 388.
χ 359

Φιλοκτήτης γ 190. θ 219

Φιλομηλείδης δ 343. ρ 134

Φοῖβος γ 279. θ 79. ι 201

Φοινίκη δ 83. ξ 291

Φοίνιξ ξ 288; Φοίνικες ν 272.
ο 415 419 473; Φοίνισσα ο 417

Φόρκυς α 72. ν 96 345

Φρονίος β 386. δ 630 648

Φρόντις γ 282

Φυλάκη λ 290. ο 236

Φύλακος ο 231

Φυλώ δ 125 133

Φωκῆς γ 307*

Χαλκίς (rivus Triphyliae) ο [295]

Χάριτες ζ 18. θ 364. σ 194

Χάρυβδις μ 104 113 235 260 428
430 436 [441]. ψ 327

Χίος γ 170 172

Χλώρις λ 281

Χρομῖος λ 286

Ψυρίη γ 171

Ὠγυγίη α 85. ζ 172. η 244 254.
μ 448. ψ 333

Ὠχεανός δ 568. ε 275. κ 139 508
511. λ 13 21 158 639. μ 1 448.
τ 434. υ 65, χ 197. ψ 244 347.
ω 11

Ὠκύαλος θ 111

Ὠρίων ε 121 274. λ 310 572

Ὠτος λ 308

Ὠψ α 429. β 347. υ 148

